

แก่นสารสำคัญของผู้เชื่อใหม่

แกะของพระเจ้าได้ยिन
พระสุรเสียงของพระเจ้า

สารบัญ

คำนำ

การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่

มองดูการทรงปรากฏของพระเจ้าในการพิพากษาและการตีสอนของพระองค์

บทที่ 1 พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียวผู้ทรงสร้างทุกสิ่งไว้

1. พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียวผู้ทรงปกครองเหนือทุกสรรพสิ่ง
2. พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับมา
3. ความรอดสามารถมาได้โดยผ่านทาง การเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น

บทที่ 2 ความจริงเกี่ยวกับพระนามของพระเจ้า

1. เหตุใดพระเจ้าจึงทรงมีพระนาม
และพระนามหนึ่งเดียวจะสามารถเป็นตัวแทนของความครบถ้วนทั้งมวลแห่งพระเจ้าได้หรือไม่?
2. เหตุใดพระเจ้าจึงได้รับการเรียกขานด้วยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน?

บทที่ 3 ความจริงเกี่ยวกับสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

1. พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์คืออะไร?
2. จุดมุ่งหมายของสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
3. จุดประสงค์และนัยสำคัญของแต่ละช่วงระยะในสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
4. สัมพันธภาพระหว่างแต่ละช่วงระยะในสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
5. เหตุใดจึงกล่าวว่า การรู้จักสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้าคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า?

บทที่ 4 ความจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

1. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งพระวาระของพระเจ้า
2. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของพระเจ้า

3. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการตัดสินของพระเจ้า
4. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งบททดสอบและกระบวนการถลุงของพระเจ้า
5. เจ้าต้องเชื่อในพระเจ้าอย่างไร เพื่อที่จะให้ได้รับการช่วยให้รอดและการทำให้มีความเพียบพร้อม?

บทที่ 5 ความจริงเกี่ยวกับการจู่เป็นมนุษย์ของพระเจ้า

1. การจู่เป็นมนุษย์คืออะไร? สาระสำคัญของการจู่เป็นมนุษย์คืออะไร?
2. ความสำคัญของการที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
3. ความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจู่เป็นมนุษย์กับพระราชกิจของพระวิญญาณ
4. มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจู่มาเป็นมนุษย์มากกว่า
5. การจู่เป็นมนุษย์ทั้งสองหนทำให้นัยสำคัญแห่งการจู่เป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์

บทที่ 6 หลายรูปแบบของการจำแนกความแตกต่างที่เจ้าควรมีในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า

1. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้ายกกับงานของมนุษย์
2. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์กับงานของวิญญาณชั่ว
3. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระคริสต์เที่ยงแท้กับพระคริสต์เทียมเท็จ
4. การจำแนกความแตกต่างระหว่างหนทางอันแท้จริงกับหนทางอันเป็นเท็จ และระหว่างคริสตจักรแท้กับคริสตจักรเท็จ
5. ความแตกต่างระหว่างการติดตามพระเจ้ากับการติดตามผู้คน
6. การจำแนกความแตกต่างระหว่างผู้นำแท้กับผู้นำเท็จ และระหว่างผู้เลี้ยงแท้กับผู้เลี้ยงเท็จ
7. ความแตกต่างระหว่างความประพฤติดีภายนอกกับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย

บทที่ 7 แง่มุมด้านอื่นของความจริงทั้งหลายที่เจ้าควรเข้าใจในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า

1. การรู้ที่มาของการต่อต้านของผู้คนที่มิต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า ในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา
2. ในการค้นหาหนทางอันแท้จริง เจ้าต้องครองไว้ซึ่งเหตุผล

3. ในการที่เชื่อในพระเจ้า เจ้าควรสร้างสัมพันธภาพที่เป็นปกติกับพระเจ้า
  4. ความดีงามเหมาะสมยิ่งสรรพิกชนที่ผู้เชื่อทั้งหลายของพระเจ้าควรครอง
  5. ความเชื่อในพระเจ้าไม่ควรเป็นเพียงการแสวงหาสันติสุขและพระพรเท่านั้น
  6. ความหมายของการทนทุกข์และการทนทุกข์ประเภทใดที่ผู้เชื่อทั้งหลายของพระเจ้าต้องแบกรับ
  7. ผู้เชื่อทั้งหลายในพระเจ้าควรเตรียมความประพฤติกี่คืออย่างเพียงพอเพื่อบั่นปลายของพวกเขา
- บทที่ 8 บทอวสานสำหรับผู้คนนานาชนกับพระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษย์

คำนำ

แม้ว่าผู้คนมากมายเชื่อในพระเจ้า แต่น้อยคนนักที่เข้าใจว่าอะไรคือความหมายของความเชื่อในพระเจ้า และพวกเขาต้องทำอะไรเพื่อให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า นี่เป็นเพราะแม้ว่าผู้คนจะคุ้นเคยกับคำว่า “พระเจ้า” และวลีทั้งหลาย อาทิ “พระราชกิจของพระเจ้า” แต่พวกเขาก็ไม่รู้จักพระเจ้า

และพวกเขายังรู้จักพระราชกิจของพระองค์น้อยกว่า

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่ทุกคนซึ่งไม่รู้จักพระเจ้าจะสับสนปนเปในการเชื่อของพวกเขาในพระองค์ ผู้คนไม่ถือการเชื่อในพระเจ้าเป็นเรื่องจริงจัง

และทั้งหมดนี้ก็เพราะการที่เชื่อในพระเจ้าเป็นความไม่คุ้นเคยเกินไป แปลกเกินไปสำหรับพวกเขา

ในหนทางนี้พวกเขาจึงไปไม่ถึงข้อเรียกร้องทั้งหลายของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

หากผู้คนไม่รู้จักพระเจ้าและไม่รู้จักพระราชกิจของพระองค์

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่เหมาะสำหรับการใช้งานโดยพระเจ้าและพวกเขายังไม่มีความสามารถที่จะทำให้สมดัง

น้ำพระทัยของพระองค์ได้ “การเชื่อในพระเจ้า” หมายถึงการเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่ง

นี่เป็นมโนทัศน์ที่เรียบง่ายที่สุดเกี่ยวกับการเชื่อในพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

การเชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่งไม่เหมือนกับการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง ตรงกันข้าม

มันเป็นการเชื่อที่เรียบง่ายประเภทหนึ่งซึ่งมีนัยแฝงทางศาสนาที่รุนแรง

ความเชื่อแท้จริงในพระเจ้าหมายถึงสิ่งต่อไปนี้:

บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าพระเจ้าทรงครองอำนาจอธิปไตยเหนือทุกสรรพสิ่ง

คนเรามีประสบการณ์กับพระวามะของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์

ลบล้างอุปนิสัยเสื่อมทรามของคนเรา ทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าและได้มารู้จักพระเจ้า

มีเพียงการเดินทางแบบนี้เท่านั้นที่อาจถูกเรียกว่า “การเชื่อในพระเจ้า”

กระนั้นผู้คนมักเห็นว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นเรื่องเรียบง่ายและไร้สาระ

ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าในหนทางนี้ได้สูญเสียความหมายของความเชื่อในพระเจ้าไปแล้ว

และแม้ว่าพวกเขาอาจจะยังเชื่อต่อไปจนถึงวาระท้ายสุด แต่พวกเขาจะไม่มีวันได้รับการเห็นชอบของพระเจ้า

เพราะพวกเขาก้าวออกไปบนเส้นทางที่ผิด ณ วันนี้

ยังมีพวกผู้ที่เชื่อในพระเจ้าตามความหมายของตัวอักษรที่เขียนไว้และหลักคำสอนที่กลวงเป็นโพรง

พวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาขาดแก่นแท้ของการเชื่อในพระเจ้า และพวกเขาไม่สามารถได้รับการเห็นชอบของพระเจ้า

พวกเขายังคงอธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อขอพระพรแห่งความปลอดภัยและพระคุณที่เพียงพอ พวกเราจงมาหยุดนิ่ง

สงบใจและถามตัวเองว่า เป็นไปได้ไหมว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดบนโลกอย่างแท้จริง?

เป็นไปได้ไหมที่การเชื่อในพระเจ้าไม่ได้มีความหมายอะไรมากไปกว่าการได้รับพระคุณมากมายจากพระเจ้า?

ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าโดยที่ไม่รู้จักพระองค์หรือที่เชื่อในพระเจ้าแต่ยังคงต่อต้านพระองค์จะมีความสามารถที่จะ
ทำให้สมดั่งน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง หรือ?

พระเจ้าและมนุษย์ไม่สามารถถูกกล่าวถึงในลักษณะเท่าเทียมกันได้

แก่นแท้ของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์นั้นยากยิ่งถึงที่สุดและไม่สามารถจับความเข้าใจได้มากที่สุด
สำหรับมนุษย์

หากพระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจของพระองค์และตรัสพระวจนะของพระองค์ในโลกของมนุษย์ด้วยพระองค์เองแ
ล้วไซริ มนุษย์ก็จะไม่มีวันมีความสามารถที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ และดังนั้น

แม้แต่พวกผู้ที่ได้อุทิศชีวิตทั้งหมดของพวกเขาให้กับพระเจ้าก็จะไม่สามารถที่จะได้รับการเห็นชอบจากพ
ระองค์ หากพระเจ้าทรงไม่ได้เริ่มทรงพระราชกิจ เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่ามนุษย์จะทำได้ดีเพียงใด

ทั้งหมดก็จะไร้ประโยชน์

เพราะพระคำริของพระเจ้าจะสูงส่งกว่าความคิดของมนุษย์เสมอและพระปรีชาญาณของพระเจ้าก็อยู่เหนือการจับ
ความเข้าใจของมนุษย์ และดังนั้น เราบอกว่าพวกที่อ้างว่า “เข้าใจองค์แท้”

เกี่ยวกับพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์นั้น เป็นพวกโง่ที่มกลุ่มหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดอวดดีและไม่รู้เท่าทัน
มนุษย์ไม่ควรมิยามพระราชกิจของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์ไม่สามารถนิยามพระราชกิจของพระเจ้าได้

ในสายพระเนตรของพระเจ้า มนุษย์ไร้ความสำคัญพอกันกับมดตัวหนึ่ง

ดังนั้นมนุษย์จะสามารถยังลึกลึถึงพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร? พวกที่ชอบพูดปาวๆ ว่า

“พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจเช่นนี้หรือเช่นนั้น” หรือ “พระเจ้าทรงเป็นอย่างนี้หรืออย่างนั้น” —

พวกเขาไม่ได้กำลังพูดด้วยความโอหังหรือ?

เราทุกคนควรรู้ว่ามนุษย์ซึ่งอยู่ในสภาวะเนื้อหนังได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม ธรรมชาติจริงๆ

ของมวลมนุษย์คือการต่อต้านพระเจ้า

มวลมนุษย์ไม่สามารถเทียบเสมอพระเจ้าได้และมวลมนุษย์ยังหวังได้น้อยกว่าที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำในพระราช
กิจของพระเจ้า สำหรับวิธีที่พระเจ้าทรงนำมนุษย์ นี่คือการพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

เป็นการเหมาะสมแล้วที่มนุษย์ควรนบถ โดยปราศจากการเอ่ยอ้างพระศนะอย่างนั้นอย่างนั้น

เพราะมนุษย์เป็นเพียงผงกลีดิน ในเมื่อพวกเรามีเจตนาที่จะแสวงหาพระเจ้า

พวกเราจึงไม่ควรวางมโนคติที่หลงผิดของพวกเราทับซ้อนลงบนพระราชกิจของพระองค์เพื่อการพิจารณาของพ
ระเจ้า

และพวกเราจึงไม่ควรที่จะใช้อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเราจนถึงที่สุดเพื่อจงใจต่อต้านพระราชกิจของพระ
เจ้า นั่นจะไม่ทำให้พวกเราเป็นศัตรูของพระคริสต์หรือ?

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไรกัน?

เนื่องจากพวกเราเชื่อว่ามิพระเจ้าองค์หนึ่งและเนื่องจากพวกเราปรารถนาที่จะทำให้พระองค์ทรงสมดังพระทัยแ
ละมองเห็นพระองค์ พวกเราก็ควรแสวงหาหนทางแห่งความจริง และควรมองหาหนทางที่จะเข้ากันได้กับพระเจ้า
พวกเราไม่ควรยืนหยัดต่อต้านพระองค์อย่างค้ำคอ

การกระทำเหล่านี้จะสามารถนำมาซึ่งประโยชน์ดังมานใดหรือ?

วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่

เจ้าอาจะไม่มีความสามารถที่จะยอมรับวาทะเหล่านี้และวาทะเหล่านี้อาจดูแปลกสำหรับเจ้า

แต่เราจะแนะนำให้เจ้าไม่ตีแผ่ความเป็นธรรมชาติของเจ้า

เพราะมีเพียงผู้คนที่หิวและกระหายอย่างแท้จริงต่อความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถได้
รับความจริง

และมีเพียงผู้คนที่มิใจศรัทธาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่สามารถได้รับการให้ความรู้แจ้งและการทรงนำจากพระองค์
ผลลัพธ์ทั้งหลายนั้นได้มาจากการแสวงหาความจริงด้วยความสงบเปี่ยมสติสัมปชัญญะ

มิใช่ด้วยการวิวาทและการโต้เถียง เมื่อเราพูดว่า “วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่แล้ว”

เรากำลังอ้างอิงถึงเรื่องของการทรงกลับสู่เนื้อหนังของพระเจ้า บางทีวาทะเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เจ้ารู้สึกอะไร

บางทีเจ้าอาจดูหมิ่นวาทะเหล่านี้ หรือแม้แต่ว่าบางทีวาทะเหล่านี้เป็นที่สนใจของเจ้าอย่างยิ่ง ไม่ว่าในกรณีใด

เราหวังว่าบรรดาผู้ที่โหยหาอย่างแท้จริงให้พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์จะสามารถเผชิญหน้ากับข้อเท็จจริงนี้และ
พินิจพิเคราะห์มันอย่างรอบคอบ แทนที่จะด่วนสรุปต่างๆ นานาเกี่ยวกับมัน นั่นคือสิ่งที่บุคคลซึ่งมีปัญญาควรทำ

มันไม่ยากที่จะสับสนเข้าไปในสิ่งเช่นนี้ แต่มันจำเป็นที่พวกเราแต่ละคนต้องรู้ความจริงข้อนี้ กล่าวคือ

พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์จะทรงครองแก่นแท้ของพระเจ้า

และพระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์จะทรงครองการแสดงออกของพระเจ้า

ในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงก่อเกิดพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำ

และในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

และจะทรงสามารถนำความจริงสู่มนุษย์ ประทานชีวิตให้เขาและชี้หนทางให้เขา

เนื้อหนังที่ไม่มีแก่นแท้ของพระเจ้านั้นไม่ถือว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์อย่างแน่นอน

ในเรื่องนี้ไม่มีข้อสงสัยแต่อย่างใด

หากมนุษย์ตั้งใจจะสับสนลงไปว่านั่นคือเนื้อหนังจากการทรงจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่

เช่นนั้นแล้วเขาต้องยืนยันเรื่องนี้จากพระอุปนิสัยที่พระองค์ทรงแสดงออกและพระวาทะที่พระองค์ตรัส

ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่จะยืนยันว่าเป็นเนื้อหนังจากการทรงจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่

และเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่นั้น คนเราต้องแยกแยะบนพื้นฐานของแก่นแท้ของพระองค์ และดังนั้น

ในการกำหนดว่านั่นเป็นเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์หรือไม่ กฎเกณฑ์อยู่ในแก่นแท้ของพระองค์

(พระราชกิจของพระองค์ ถ้อยคำรัสของพระองค์ พระอุปนิสัยของพระองค์และแง่มุมอื่นๆ มากมาย)

มากกว่ารูปปรากฏภายนอก หากมนุษย์พินิจพิจารณาที่เพียงแค่พระรูปปรากฏภายนอกของพระองค์

และส่งผลให้มองข้ามแก่นแท้ของพระองค์ นี่ก็แสดงว่ามนุษย์มีคบอดและไม่รู้เท่าทัน

รูปปรากฏภายนอกไม่สามารถกำหนดแก่นแท้ได้ ยิ่งไปกว่านั้น

พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีวันสามารถสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้

พระรูปปรากฏภายนอกของพระเยซูไม่ได้ขัดกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์หรือ?

โคมพระพักตร์และเครื่องทรงของพระองค์ไม่สามารถให้เบาะแสดเกี่ยวกับพระอัตลักษณ์แท้จริงของพระองค์ได้หรือ?

พวกฟาริสียุคแรกสุดไม่ได้ต่อต้านพระเยซูอย่างจริงจังก็เพราะพวกเขาแค่มองที่พระรูปปรากฏภายนอกของพระองค์เท่านั้น และหาได้ใส่ใจพระวาระในพระโอษฐ์ของพระองค์หรือ?

เรามีความหวังว่าพี่น้องชายหญิงทุกคนที่แสวงหาการทรงปรากฏของพระเจ้าจะไม่ซ้ารอยโสกนาฏกรรมแห่งประวัติศาสตร์ เจ้าต้องไม่กลายเป็นพวกฟาริสีแห่งยุคปัจจุบันและดอกรดิงพระเจ้ายกกับกางเขนอีกครั้ง

เจ้าควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงวิธีต้อนรับการทรงกลับมาของพระเจ้า

และเจ้าควรมีจิตใจที่แจ่มชัดเกี่ยวกับวิธีที่จะเป็นใครบางคนซึ่งนับนอบต่อความจริง

นี่เป็นความรับผิดชอบของทุกคนที่กำลังรอให้พระเยซูทรงกลับมาโดยการขึ้นมาบนก้อนเมฆ

พวกเราควรขี้ตาฝ้ายวิญญานของพวกเราเพื่อทำให้เห็นได้ชัดเจนและไม่กลายเป็นจมปลักอยู่ในคำพูดทั้งหลายแห่งความเพ้อฝันเกินจริง

พวกเราควรคิดถึงพระราชกิจของพระเจ้าที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและมองตรงแง่มุมของพระเจ้าที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง อย่าหลงระเห็จหรือปล่อยตัวเองให้หลุดหลงไปในฝันกลางวัน

ที่ตลอดเวลาเผ้าถวิลหาวันที่องค์พระเยซูเจ้าทรงขึ้นบนก้อนเมฆเสด็จลงมาโดยจับปล้นท่ามกลางพวกเจ้าและรับตัวพวกเจ้าที่ไม่เคยได้รู้จักหรือได้เห็นพระองค์และไม่รู้วิธีทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

เป็นการดีกว่าที่จะคิดถึงเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่านี้!

เจ้าอาจได้เปิดหนังสือเล่มนี้เพื่อจุดประสงค์แห่งการวิจัยหรือโดยเจตนาที่จะยอมรับ

ไม่ว่าท่าทีของเจ้าจะเป็นเช่นไร เราหวังว่าเจ้าจะอ่านมันจนจบและจะไม่ละทิ้งมันไปอย่างง่ายดาย

บางทีหลังจากอ่านวาระเหล่านี้ ท่าทีของเจ้าจะเปลี่ยนแปลง

แต่นั่นขึ้นอยู่กับแรงจูงใจและระดับความเข้าใจของเจ้า อย่างไรก็ตาม มีสิ่งหนึ่งที่เจ้าควรรู้ กล่าวคือ

พระวาระของพระเจ้าไม่สามารถทำให้มองเห็นเป็นคำพูดของมนุษย์ได้และยังไม่สามารถที่จะทำให้คำพูดของมนุษย์กลายเป็นพระวาระของพระเจ้าได้

มนุษย์ที่พระเจ้าทรงใช้ไม่ใช่พระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์และพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ก็ไม่ใช่มนุษย์ที่พระเจ้าทรง

งใช้ ในที่นี้มีความแตกต่างที่เป็นสาระสำคัญอยู่อย่างหนึ่ง บางทีหลังจากอ่านจนจะเหล่านี
เจ้าไม่ยอมรับรู้ว่าเหล่านี้อคือพระวณะของพระเจ้า แต่เป็นเพียงความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้รับมา ในกรณีนั้น
เจ้าถูกความไม่รู้เท่าทันทำให้ตาบอด

พระวณะของพระเจ้าจะสามารถเป็นเหมือนกับความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้มาได้อย่างไรกัน?

พระวณะของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์เปิดจากยุคใหม่ นำทางมวลมนุษย์ทั้งปวง เปิดเผยข้อล้าลึกทั้งหลาย
และแสดงให้มนุษย์เห็นทิศทางที่เขาต้องไปในยุคใหม่

ความรู้แจ้งที่มนุษย์ได้รับนั้นเป็นเพียงคำแนะนำเรียบง่ายเพื่อการปฏิบัติหรือเพื่อความรู้เท่านั้น

มันไม่สามารถนำมวลมนุษย์ทั้งปวงเข้าสู่ยุคใหม่หรือเปิดเผยข้อล้าลึกของพระเจ้าพระองค์เอง

เมื่อพิจารณาจากทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว พระเจ้าก็ทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์ก็คือมนุษย์

พระเจ้าทรงมีแก่นแท้ของพระเจ้าและมนุษย์มีแก่นแท้ของมนุษย์

หากมนุษย์มีทรรศนะว่าพระวณะที่พระเจ้าตรัสไว้เป็นการให้ความรู้แจ้งที่เรียบง่ายโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล

ะรับเอาคำพูดของบรรดาอัครทูตและผู้เผยพระวณะมาเป็นพระวณะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองแล้วไซ้

นั้นย่อมจะเป็นความผิดพลาดของมนุษย์ ไม่ว่าอย่างไร เจ้าไม่ควรผสมปะปนถูกกับผิด หรือทำให้สูงกลายเป็นต่ำ

หรือเข้าใจผิดเห็นลุ่มลึกเป็นตื้นเขิน ไม่ว่าอย่างไร เจ้าไม่ควรจงใจปฏิเสธสิ่งที่เจ้ารู้ว่าเป็นความจริง

ทุกคนที่เชื่อว่ามีพระเจ้าอยู่องค์หนึ่งควรสืบค้นเข้าไปในปัญหาจากจุดยืนที่ถูกต้องและยอมรับพระราชกิจใหม่ของ

พระเจ้าและพระวณะใหม่ของพระองค์จากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างของพระองค์

มิฉะนั้นพวกเขาก็จะถูกพระเจ้าจัดสิ้น

หลังจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์

พระเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกดำเนินการในแบบแยกไปตามลำพัง

แต่ทรงก่อขึ้นบนพระราชกิจของพระยาห์เวห์

มันคือพระราชกิจสำหรับยุคใหม่ที่พระเจ้าทรงทำหลังจากที่พระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติ

ในทำนองเดียวกัน หลังจากที่พระราชกิจของพระเยซูสิ้นสุดลง

พระเจ้าก็ทรงไปต่อกับพระราชกิจของพระองค์สำหรับยุคถัดไป

เพราะการบริหารจัดการทั้งมวลของเจ้ากำลังก้าวไปข้างหน้าเสมอ เมื่อยุคเก่าผ่านไป

มันจะถูกแทนที่ด้วยยุคใหม่

และเมื่อพระราชกิจเก่าเสร็จบริบูรณ์แล้วก็จะมีพระราชกิจใหม่เพื่อสานต่อการบริหารจัดการของพระเจ้าต่อไป

การทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งนี้เป็นการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าซึ่งตามหลังพระราชกิจของพระเยซู

า แน่นอนการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเอกเทศ

มันเป็นช่วงระยะที่สามของพระราชกิจหลังยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ

ทุกครั้งที่เราเริ่มช่วงระยะใหม่ของพระราชกิจ

จะต้องมีการเริ่มต้นใหม่เสมอและมันจะต้องนำยุคใหม่มาเสมอ

ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกันในพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในลักษณะของการทรงพระราชกิจของพระองค์

ในที่ซึ่งของพระราชกิจของพระองค์และในพระนามของพระองค์อีกด้วย

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่มันยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคใหม่

แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าพระองค์จะถูกมนุษย์ต่อต้านอย่างไร

พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจของพระองค์เสมอและทรงนำทางมวลมนุษย์ทั้งปวงไปข้างหน้าเสมอ

เมื่อพระเยซูเสด็จมาในโลกมนุษย์ พระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งยุคพระคุณและสิ้นสุดยุคธรรมบัญญัติ

ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งและด้วยการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้

พระองค์ได้ทรงสิ้นสุดยุคพระคุณและนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร

บรรดาผู้คนที่สามารถยอมรับการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจะถูกนำทางเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร

และยิ่งไปกว่านั้นจะกลายเป็นสามารถยอมรับการทรงนำของพระเจ้าด้วยตนเอง

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่พระองค์เพียงแค่ทรงเสร็จสิ้นการไถ่บาปของมวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้นและทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของ

มนุษย์ พระองค์ไม่ได้ทรงปลดปล่อยมนุษย์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหมดของเขา

การช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานอย่างครบถ้วนไม่เพียงจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่อง

บูชาไถ่บาปและแบกรับบาปต่างๆ นานาของมนุษย์เท่านั้น

แต่ยังจำเป็นต้องให้พระเจ้าทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีกเพื่อปลดปล่อยมนุษย์โดยสมบูรณ์จากอุปนิสัยอัน

เลื่อมทราเมียะซาตานของเขา และดังนั้น ในเมื่อมนุษย์ได้รับการยกโทษบาปของเขาแล้ว

พระเจ้าก็ทรงได้กลับสู่เบื้องหน้าเพื่อนำทางมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และได้เริ่มพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษา

พระราชกิจนี้ได้้นำพามนุษย์เข้าสู่อาณาจักรที่สูงส่งขึ้น

บรรดาผู้ที่นับนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ทั้งหมดจะได้ชื่นชมกับความจริงที่สูงส่งขึ้นและได้รับ

พระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างอย่างแท้จริง และพวกเขาจะได้รับความจริง

หนทางและชีวิต

หากผู้คนยังคงติดอยู่ในยุคพระคุณแล้ว พวกเขาจะไม่มีทางกำจัดอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของพวกเขาได้

และยังไม่มีทางรู้จักพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้าเลย

หากผู้คนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางพระคุณที่ล้นเหลือเสมอ

แต่ไม่มีหนทางแห่งชีวิตที่เปิดโอกาสให้พวกเขารู้จักกับพระเจ้าหรือทำให้พระองค์สมดังพระทัย
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่มีวันได้รับพระองค์อย่างแท้จริงในการเชื่อในพระองค์ของพวกเขา
การเชื่อประเภทนี้ช่างน่าสงสารเสียจริง เมื่อเจ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ
เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์ในแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ในยุคแห่งราชอาณาจักร
เจ้าจะรู้สึกว่าการขาดความอยากได้อะไรที่มีมานานหลายปีได้กลายเป็นจริงในที่สุด
เจ้าจะรู้สึกว่าการที่เจ้าได้เห็นพระเจ้าแบบเผชิญหน้าอย่างแท้จริง
บัดนี้เท่านั้นที่เจ้าได้ขอมองโฉมพระพักตร์ของพระองค์ ได้ยินถ้อยคำรัสส่วนพระองค์ของพระองค์
ได้ตระหนักถึงระบิชาญาณของพระราชกิจของพระองค์และได้สำนึกกับรู้อย่างแท้จริงว่าพระองค์ทรงเป็นจริงแ
ละทรงมหิทธิฤทธิ์อย่างไร
เจ้าจะรู้สึกได้ว่าเจ้าได้รับหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้คนในอดีตกาลไม่เคยได้เห็นหรือครอบครอง ณ เวลานี้
เจ้าจะรู้ได้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือการเชื่อในพระเจ้าและอะไรคือการปฏิบัติให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระ
เจ้า
แน่นอนว่าหากเจ้าเกาะติดกับมุมมองของอดีตและบอกปิดหรือปฏิเสธข้อเท็จจริงของการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่
สองของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงมีอย่างเปล่า ๆ ไม่ได้รับอะไรมาเลย และในท้ายที่สุด
เจ้าจะถูกประกาศว่ามีความผิดในการต่อต้านพระเจ้า
บรรดาผู้ที่สามารถเชื่อฟังความจริงและนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้าจะได้รับการอ้างสิทธิ์ภายใต้พระนามข
องพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งที่สอง—องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์
พวกเขาจะสามารถยอมรับการทรงนำส่วนพระองค์ของพระเจ้า ได้รับความจริงมากขึ้นและสูงส่งขึ้น
ตลอดจนชีวิตที่เป็นจริง พวกเขาจะได้นิยามที่ไม่เคยมีผู้คนในอดีตเคยได้เห็นมาก่อน:
“แล้วข้าพเจ้าก็หันกลับมาดูตรงที่พระสุรเสียงตรัสกับข้าพเจ้านั้น
และเมื่อหันกลับมาแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน
ในท่ามกลางคันประทีปเหล่านั้นมีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์ยาวคลุมพระบาท
และทรงคาดแถบทองคำที่พระอุระ พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ
และขาวเหมือนอย่างหิมะ พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ
พระบาทของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์ ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ
พระสุรเสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย พระหัตถ์ขาวของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง
และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์
และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า” (วิวรณ์ 1:12-16)
นิมิตนี้เป็นการแสดงออกของพระอุปนิสัยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

และการแสดงออกของพระอุปนิสัยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ยังเป็นการแสดงออกของพระราชกิจของพระเจ้าในการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันของพระองค์ด้วยเช่นกัน

ในกระแสชีวิตของการทดสอบและการพิพากษา

บุตรมนุษย์ทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์โดยอาศัยถ้อยคำรัส

อนุญาตให้ทุกคนที่ยอมรับการทดสอบและการพิพากษาของพระองค์ได้เห็นพระพักตร์แท้จริงของบุตรมนุษย์

ซึ่งเป็นภาพพรรณนาอันสัตย์จริงของพระพักตร์ของบุตรมนุษย์ตามที่ย่อห์นได้เคยเห็น

(แน่นอนว่าทั้งหมดนี้จะไม่สามารถมองเห็นได้สำหรับพวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร) พระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วนได้โดยใช้ภาษามนุษย์

และดังนั้นพระเจ้าจึงใช้วิธีที่พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระองค์เพื่อแสดงพระพักตร์แท้จริงของพระองค์ต่อมนุษย์

ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือทุกคนที่ซึ่งคุณค่าในพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของบุตรมนุษย์ยอมได้เห็นพระพักตร์แท้จริงของบุตรมนุษย์แล้ว

เพราะพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่เกินไปและไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วนได้โดยใช้ภาษามนุษย์

เมื่อมนุษย์ได้รับประสบการณ์ในแต่ละขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร

เช่นนั้นแล้วเขาจะรู้ความหมายแท้จริงของคำพูดของย่อห์นเมื่อตอนที่เขาพูดถึงบุตรมนุษย์ท่ามกลางคันประทีป

: “พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ และขาวเหมือนอย่างหิมะ

พระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ พระบาทของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์

ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย

พระหัตถ์ขาวของพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์

และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า” ณ เวลานั้น

เจ้าจะรู้สิ้นเกินความสงสัยทั้งมวลว่าเนื้อหนังธรรมดานี้ซึ่งได้กล่าวไว้มากมายนั้นคือพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองอย่างไม่อาจปฏิเสธได้ ยิ่งไปกว่านั้น

เจ้าจะสำนึกรับรู้ได้อย่างแท้จริงว่าเจ้าได้รับพระพรมากเพียงใดและรู้สีกว่าตัวเองโชคดีที่สุด

เจ้าไม่ได้กำลังเต็มใจยอมรับพระพรนี้หรือ?

ตัดตอนมาจาก พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่

แผนการบริหารจัดการนานหกพันปีของพระเจ้ากำลังจะสิ้นสุดลง

และประตูแห่งราชอาณาจักรได้ถูกเปิดออกแล้วให้กับทุกคนที่แสวงหาการทรงปรากฏของพระองค์

พี่น้องชายหญิงที่รัก พวกเจ้ากำลังรออะไรอยู่? อะไรคือสิ่งที่เจ้าแสวงหา?

เจ้ากำลังรอให้พระเจ้าทรงปรากฏใช่ไหม? เจ้ากำลังค้นหารอยพระบาทของพระองค์ใช่ไหม?

เราโยหาคำการทรงปรากฏของพระเจ้ายิ่งนัก! และมันก็ยากยิ่งนักที่จะพบรอยพระบาทของพระเจ้า! ในยุคเช่นนี้ในโลกเช่นนี้ เราต้องทำอะไรเพื่อให้ได้ประจักษ์วันที่พระเจ้าทรงปรากฏ?

เราต้องทำอะไรเพื่อก้าวให้ทันตามก้าวพระบาทของพระเจ้า?

ทุกคนที่กำลังรอให้พระเจ้าทรงปรากฏต้องเผชิญกับบรรดาคำถามประเภทนี้

พวกเจ้าทั้งหมดได้พิจารณาคำถามเหล่านั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง—แต่มีผลลัพธ์เช่นไรหรือ?

พระเจ้าทรงปรากฏที่ใด? รอยพระบาทของพระเจ้าอยู่ที่ใด? พวกเจ้ามีคำตอบหรือไม่?

ผู้คนมากมายอาจจะตอบกลับดังนี้:

“พระเจ้าทรงปรากฏท่ามกลางบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์และรอยพระบาทของพระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางหมู่เรา มันเรียบง่ายเช่นนั้นเอง!” ไม่ว่าใครก็สามารถให้คำตอบเป็นสูตรตายตัวได้

แต่พวกเจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือสิ่งที่หมายถึงการทรงปรากฏของพระเจ้าหรือรอยพระบาทของพระองค์?

การทรงปรากฏของพระเจ้าหมายถึงการทรงมาถึงของพระองค์บนโลกเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ด้วยพระ

องค์เอง ด้วยพระอัศจรรย์และพระอุปนิสัยของพระองค์เอง และในวิธีที่เป็นมาโดยกำเนิดในพระองค์

พระองค์เสด็จลงมาท่ามกลางมวลมนุษย์เพื่อทรงปฏิบัติพระราชกิจของการเริ่มต้นยุคหนึ่งและสิ้นสุดยุคหนึ่ง

การทรงปรากฏเช่นนี้ไม่ใช่รูปแบบของพิธีการ มันไม่ใช่เครื่องหมาย รูปภาพ การอัครรรย

หรือนิมิตยิ่งใหญ่อะไรสักอย่าง และยังมีโอกาสน้อยกว่านั้นที่มันจะเป็นกระบวนการทางศาสนา

มันเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นจริงและแท้จริงที่ไม่ว่าใครก็สามารถสัมผัสและมองเห็นได้

การทรงปรากฏแบบนี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อการเสแสร้งทำ หรือเพื่อการทำงานระยะสั้นอะไรสักอย่าง

หากแต่มันเป็นไปเพื่อการทำงานระยะหนึ่งในแผนการบริหารจัดการของพระองค์

การทรงปรากฏของพระเจ้มีความหมายเสมอและมีความสัมพันธ์กับแผนการบริหารจัดการของพระองค์เสมอ

สิ่งที่เรียกว่า “การทรงปรากฏ” ในที่นี้นั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจาก “การทรงปรากฏ”

ในแบบที่พระเจ้าทรงใช้แนะนำ นำทาง และให้ความรู้แก่แก่มนุษย์

พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจยิ่งใหญ่ของพระองค์ระยะหนึ่งในแต่ละครั้งที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์

พระราชกิจนี้แตกต่างจากพระราชกิจของยุคอื่นใด มันเป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่สามารถจินตนาการได้

และมนุษย์ไม่เคยมีประสบการณ์กับมันมาก่อน มันคือพระราชกิจที่เริ่มต้นยุคใหม่และสิ้นสุดยุคเก่า

และมันเป็นรูปแบบใหม่และดีขึ้นของพระราชกิจเพื่อความรอดของมวลมนุษย์ ยิ่งกว่านั้น มันยังเป็นพระราชกิจที่นำพามวลมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่ นี่คือความหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้า

เมื่อพวกเขาได้เข้าใจความหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้าแล้ว

พวกเขาก็ควรแสวงหารอยพระบาทของพระเจ้าอย่างไร? คำถามนี้ไม่ยากที่จะอธิบาย กล่าวคือ ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรากฏ ที่นั่นเจ้าจะพบก้าวพระบาทของพระองค์ คำอธิบายเช่นนี้ฟังดูตรงไปตรงมา แต่ไม่ใช่เรื่องง่ายในทางปฏิบัติ เพราะว่าผู้คนมากมายไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงปรากฏที่ใด

นับประสาอะไรที่จะรู้ว่าที่ใดที่พระองค์เต็มใจ หรือที่ใดที่พระองค์ควรทรงปรากฏ บางคนเชื่อด้วยอารมณ์หุ่นหันว่าที่ใดก็ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ หรือมีฉะนั้นพวกเขาก็เชื่อว่าที่ใดก็ตามที่มีร่างฝ่ายวิญญาณ ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ หรือมีฉะนั้นพวกเขาก็เชื่อว่าที่ใดที่มีผู้คนที่มีชื่อเสียงสูงส่ง ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ ในชั่วขณะนี้ให้เราลืมไปก่อนว่าการเชื่อเช่นนี้ถูกหรือผิด เพื่ออธิบายคำถามเช่นนี้

พวกเราต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนเสียก่อน กล่าวคือ พวกเรากำลังค้นหาหรือพระบาทของพระเจ้า

พวกเราไม่ได้กำลังแสวงหาร่างฝ่ายวิญญาณ และยังไม่ได้กำลังไล่ตามเสาะหาว่าผู้มีชื่อเสียง

พวกเรากำลังไล่เสาะหาตามรอยพระบาทของพระเจ้า ด้วยเหตุผลนี้

เนื่องจากว่าพวกเรากำลังตามหารอยพระบาทของพระเจ้า มันจึงจำเป็นที่พวกเราต้องค้นหาพระทัยของพระเจ้า

พระวาระของพระเจ้า ถ้อยคำรัสของพระองค์—เพราะที่ใดก็ตามที่มีพระวาระใหม่ๆ ที่พระเจ้าตรัส พระสุรเสียงของเจ้าอยู่ ที่นั่น และที่ใดที่มีก้าวพระบาทของพระเจ้า กิจการต่างๆ ของเจ้าอยู่ ที่นั่น ที่ใดก็ตามที่มีการทรงแสดงออกของพระเจ้า ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ และที่ใดที่พระเจ้าทรงปรากฏ ที่นั่นความจริง หนทาง และชีวิตดำรงอยู่ ในการค้นหาหรือพระบาทของพระเจ้า พวกเขาได้ละเลยคำว่า “พระเจ้าคือความจริง หนทาง และชีวิต” และดังนั้น

ผู้คนมากมายแม้ในเวลาที่ได้รับความจริงไม่เชื่อว่าพวกเขาได้พบรอยพระบาทของพระเจ้าแล้ว

และพวกเขายังไม่ยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้า เป็นความผิดพลาดร้ายแรงยิ่งนัก!

การทรงปรากฏของพระเจ้าไม่สามารถลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้

และพระเจ้ายังไม่ทรงสามารถจะปรากฏโดยคำขอของมนุษย์

พระเจ้าทรงทำการเลือกและทรงทำแผนการของพระองค์เองเมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์

ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงมีวัตถุประสงค์ของพระองค์เองและวิธีการของพระองค์เอง

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจใด

พระองค์ทรงไม่มีความจำเป็นต้องทรงหาหรือกับมนุษย์หรือทรงหาคำแนะนำของเขา

นับประสาอะไรที่จะทรงต้องแจ้งให้ทุกๆ คนรู้ถึงพระราชกิจของพระองค์ นี่คือพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ซึ่งยิ่งไปกว่านั้นควรได้รับการยอมรับจากทุกคน

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า ตามก้าวพระบาทของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องเดินออกห่างจากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเสียก่อน

เจ้าต้องไม่เรียกร้องให้พระเจ้าทรงทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น

นับประสาอะไรที่เจ้าจะควรวางพระองค์ไว้ในขอบเขตของเจ้าเองและจำกัดพระองค์ไว้ในมโนคติที่หลงผิดของ

เจ้าเอง แต่เจ้ากลับควรถามว่าพวกเจ้าจะแสวงหารอยพระบาทของพระเจ้าอย่างไร

เจ้าจะยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้าอย่างไร และเจ้าจะยอมจำนนต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอย่างไร

กล่าวคือ นี่คือนสิ่งที่มนุษย์ควรทำ เนื่องจากมนุษย์ไม่ใช่ความจริง และไม่ได้ครอบครองความจริง

เขาจึงควรแสวงหา ยอมรับ และเชื่อฟัง

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นคนอเมริกัน คนอังกฤษ หรือสัญชาติอื่นใด เจ้าควรก้าวออกนอกขอบเขตของสัญชาติของเจ้าเอง

ก้าวข้ามตัวของเจ้าเอง และชมพระราชกิจของพระเจ้าจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้างขึ้น

ด้วยวิธีนี้เจ้าจะไม่วางข้อจำกัดบนรอยพระบาทของพระเจ้า

นี่เป็นเพราะว่าทุกวันนี้ผู้คนมากมายมีความคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงปรากฏในประเทศหนึ่งประเทศใด

โดยเฉพาะหรือท่ามกลางผู้คนบางกลุ่ม นัยสำคัญของพระราชกิจของพระเจ้านั้นลึกซึ้งยิ่งนัก

และการทรงปรากฏของพระเจ้านั้นมีความสำคัญยิ่งนัก!

มโนคติที่หลงผิดและความคิดของมนุษย์จะสามารถหยั่งวัดสองสิ่งนั้นได้อย่างไร และดังนั้นเราจึงบอกว่า

เจ้าควรตีฝ่ามโนคติที่หลงผิดเรื่องสัญชาติและชาติพันธุ์เพื่อแสวงหาการทรงปรากฏของพระเจ้า

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะไม่ถูกจำกัดด้วยมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะมีคุณสมบัติที่จะต้อนรับการทรงปรากฏของพระเจ้า มิฉะนั้น

เจ้าจะยังคงอยู่ในความมืดมิดนิรันดร์ และไม่มีวันได้รับการยอมรับจากพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล

พระองค์ไม่ทรงถือว่าพระองค์เป็นสมบัติส่วนตัวของประเทศหรือผู้คนใดๆ

แต่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ โดยไร้ข้อจำกัด ทั้งในรูปแบบ ประเทศ

หรือผู้คนใดๆ บางทีเจ้าอาจไม่เคยจินตนาการถึงรูปแบบนี้ หรือบางที

ทัศนคติของเจ้าที่มีต่อรูปแบบนี้เป็นไปในทางปฏิเสธ หรือบางที

ประชาชาติที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์และผู้คน que พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์อาจบังเอิญถูกเลือกปฏิบัติโดย

ทุกคน และบังเอิญเป็นผู้คนที่ล้าหลังที่สุดบนแผ่นดินโลก ถึงอย่างนั้น พระเจ้าทรงมีพระปรีชาญาณของพระองค์

ด้วยมหิทธานุภาพของพระองค์ และโดยอาศัยความจริงของพระองค์และพระอุปนิสัยของพระองค์

พระองค์ได้ทรงรับไว้อย่างแท้จริงซึ่งผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจิตใจตรงกันกับพระองค์

และผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะทำให้ครบบริบูรณ์—กลุ่มคนภายใต้การปกครองของพระองค์
ผู้ซึ่งได้ทนฝ่าการทดสอบและความทุกข์ลำบากทุกรูปแบบและการข่มเหงทุกรูปแบบ
สามารถติดตามพระองค์จนถึงที่สุดท้ายปลายทาง จุดมุ่งหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้า
ซึ่งเป็นอิสระจากข้อจำกัดของรูปแบบหรือประชาติใดๆ

คือการทำให้พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ นี่เป็นเหมือนเมื่อครั้งพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในมนุษยชาติ กล่าวคือ
จุดมุ่งหมายของพระองค์คือการบรรลุพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่บาปให้แก่พยานมนุษย์ทั้งหมด
แม้กระนั้น ชาวียิวเชื่อว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงทำเช่นนี้
และพวกเขาคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงสามารถเป็นเนื้อหนังและทรงอยู่ในรูปร่างขององค์พระเยซูเจ้า
“เป็นไปไม่ได้” ของพวกเขากลายเป็นพื้นฐานให้พวกเขาประณามและต่อต้านพระเจ้า
และในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายล้างประเทศอิสราเอล วันนี้ผู้คนมากมายได้กระทำความผิดที่คล้ายกัน
พวกเขาป่าวประกาศด้วยพลະกำลังทั้งหมดของพวกเขาถึงการทรงปรากฏของพระเจ้าที่กำลังใกล้เข้ามา
แต่ในเวลาเดียวกันก็ประณามการทรงปรากฏของพระองค์ “เป็นไปไม่ได้”
ของพวกเขาก็ำกัดการทรงปรากฏของพระเจ้าภายในขอบเขตของจินตนาการของพวกเขาอีกครั้ง
และดังนั้นเราจึงได้เห็นผู้คนมากมายระเบิดหัวเราะอย่างป่าเถื่อนและแหบแห้งหลังจากที่ได้มาพบกับพระวาระของพระเจ้า
แต่เสียงหัวเราะนี้แตกต่างจากการประณามและการดูหมิ่นของชาวียิวเพียงใดหรือไม่?
พวกเขารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่ต่อหน้าความจริง และยังไม่มีความรู้สักโหยหาเลย?
ทั้งหมดที่เจ้าทำคือศึกษาโดยไร้ความพิถีพิถันและรอคอยด้วยความไม่แยแสสะเพร่า
เจ้าจะสามารถได้อะไรจากการศึกษาและการรอคอยเช่นนี้?
เจ้าคิดว่าเจ้าจะได้รับคำแนะนำส่วนตัวจากพระเจ้าหรือ? หากเจ้าไม่สามารถเข้าใจถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว
เจ้าจะมีคุณสมบัติในทางใดที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า? ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรากฏ
ความจริงก็จะถูกแสดงที่นั่น และพระสุรเสียงของพระเจ้าย่อมจะอยู่ที่นั่น
เฉพาะบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความจริงเท่านั้นจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า
และเฉพาะผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า
จงปลดปล่อยมโนคติที่หลงผิดของเจ้า! จงเงิบเสียงตัวเองและนำถ้อยคำเหล่านี้มาอ่านอย่างระมัดระวัง
หากเจ้าโหยหาความจริง
พระเจ้าจะทรงให้ความรู้แจ้งกับเจ้าและเจ้าจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์และพระวาระของพระองค์
จงปลดปล่อยความเห็นของพวกเจ้าเกี่ยวกับ “เป็นไปไม่ได้”! ยิ่งผู้คนเชื่อว่าบางสิ่งเป็นไปไม่ได้มากเท่าใด
มันก็มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้มากเท่านั้น เพราะพระปรีชาญาณของพระเจ้าทะยานสูงกว่าฟ้าสวรรค์

พระราชดำริของพระเจ้าอยู่สูงกว่าความคิดของมนุษย์
และพระราชกิจของพระเจ้าอยู่เหนือขอบเขตของความคิดและมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
ยิ่งบางสิ่งเป็นไปได้มากยิ่งเท่าใด มันก็ยิ่งมีความจริงที่สามารถค้นหาได้มากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งบางสิ่งอยู่เลยมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์มากเท่าใด
มันยิ่งบรรจุน้ำพระทัยของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น นี่เป็นเพราะ ไม่ว่าพระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์ที่ใด
พระเจ้าย่อมยังเป็นพระเจ้า
และเนื้อแท้ของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลงด้วยเหตุของสถานที่หรือลักษณะของการทรงปรากฏของพระองค์
พระอุปนิสัยของพระเจ้าย่อมเหมือนเดิมไม่ว่ารอยพระบาทของพระองค์จะอยู่ที่ใด
และไม่ว่ารอยพระบาทของพระเจ้าจะอยู่ที่ใด พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวง
เช่นเดียวกับที่องค์พระเยซูเจ้าไม่เพียงทรงเป็นพระเจ้าของชาวอิสราเอลเท่านั้น
แต่เป็นพระเจ้าของผู้คนทั้งหมดในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกาอีกด้วย และยิ่งไปกว่านั้นอีก
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวในจักรวาลทั้งมวล
ดังนั้นให้เราแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าและค้นพบการทรงปรากฏของพระองค์ในถ้อยคำรัสขของพระองค์
และก้าวตามให้ทันก้าวพระบาทของพระองค์! พระเจ้าทรงเป็นความจริง หนทาง และชีวิต
พระวณะของพระองค์และการทรงปรากฏของพระองค์ทรงดำรงอยู่ในเวลาเดียวกัน
และพระอุปนิสัยและรอยพระบาทของพระองค์เปิดกว้างต่อมวลมนุษย์ตลอดเวลา พี่น้องชายหญิงที่รัก
เราหวังว่าพวกเจ้าสามารถเห็นการทรงปรากฏของพระเจ้าในคำพูดเหล่านี้
เริ่มติดตามก้าวพระบาทของพระองค์ในขณะที่เจ้าก้าวไปข้างหน้าสู่ยุคใหม่
และเข้าสู่สวรรค์และโลกใหม่ที่สวยงามซึ่งพระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่กำลังรอคอยการทรงปรากฏ
ของพระองค์!

ตัดตอนมาจาก พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

มอญการทรงปรากฏของพระเจ้าในการพิพากษาและการตัดสินของพระองค์

เช่นเดียวกับคนอื่นๆ หลายร้อยล้านคนที่ติดตามองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

พวกเราปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติและพระบัญญัติแห่งพระคัมภีร์

ชื่นชมในพระคุณอันอุดมขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า และรวมตัวกัน อธิษฐาน สรรเสริญ

และรับใช้ในพระนามแห่งองค์พระเยซูคริสต์เจ้า—

และทั้งหมดนี้พวกเราทำภายใต้การดูแลและการคุ้มครองปกป้องขององค์พระผู้เป็นเจ้า

บ่อยครั้งที่พวกเราอ่อนแอ และบ่อยครั้งที่พวกเราแข็งแรงเช่นกัน

พวกเราเชื่อว่าการกระทำของพวกเราทั้งหมดเป็นไปโดยสอดคล้องกับคำสอนทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เช่นนั้นแล้ว มันจึงชัดเจนโดยไม่ต้องเอ่ยอะไรอีก

ว่าพวกเราเชื่อว่าคุณพวกเรายู่บนเส้นทางของการทำตามพระประสงค์ของพระบิดาในสวรรค์

พวกเราถวิลหาการทรงกลับมาขององค์พระเยซูเจ้า การเสด็จลงมาอย่างรุ่งโรจน์ของพระองค์

วาระสุดท้ายของชีวิตของพวกเราบนแผ่นดินโลก การปรากฏของราชอาณาจักร

และทุกสิ่งทุกอย่างที่ได้ถูกพยากรณ์ไว้ในหนังสือวิวรณ์ นั่นคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมาถึง

พระองค์ทรงนำพาความวิบัติมา พระองค์ทรงให้รางวัลคนดีและทรงลงโทษคนชั่ว

และพระองค์ทรงนำทุกคนที่ติดตามพระองค์และยินดีต่อการเสด็จกลับมาของพระองค์ขึ้นไปพบพระองค์ใน

ฟ้าอากาศ เมื่อใดก็ตามที่พวกเรานึกถึงสิ่งนี้

พวกเราถือไม่ได้ที่จะรู้สึกตื่นตัวด้วยอารมณ์และเต็มไปด้วยความสำนึกในบุญคุณที่พวกเราได้เกิดมาในยุคสุดท้าย

และมีโชคที่ได้เป็นพยานต่อการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าพวกเราได้ทนทุกข์ต่อการถูกข่มเหง

แต่พวกเราก็ได้ “ศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีการเปรียบเทียบ” ตอบแทนกลับมา ช่างเป็นพระพรอันวิเศษยิ่งนัก!

การถวิลหาทั้งหมดนี้และพระคุณที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้

ทำให้พวกเราสัมผัสกับชัยชนะเสมอมาเสมอต่อการอธิษฐาน และทำให้พวกเราเข้มแข็งมากขึ้น

บางทีในปีหน้า อาจจะพรุ่งนี้และอาจจะภายในห้วงเวลาที่สั้นเกินกว่ามนุษย์จะสามารถคิดฝัน

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จลงมาโดยฉับพลัน

ทรงปรากฏพระองค์ท่ามกลางผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งได้เฝ้ารอพระองค์ด้วยใจจดจ่อกระตือรือร้น

พวกเราเฝ้ารอเพื่อแข่งหน้ากันและกัน โดยไม่มีใครยอมตกหล่นอยู่ข้างหลัง

ทั้งหมดนี้เพื่อที่จะได้อยู่ในกลุ่มแรกที่ได้ออกมาติดตามการปรากฏขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ได้เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับความปลาบปลื้มยินดี พวกเราได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างโดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่าย

สำหรับการมาถึงของวันนี้ บางคนออกจากงานของพวกเขา บางคนละทิ้งครอบครัวของพวกเขา

บางคนยกเลิกการสมรส และบางคนถึงกับบริจาคเงินออมของพวกเขาทั้งหมด

ช่างเป็นการกระทำการอุทิศที่ไร้ความเห็นแก่ตัวอะไรเช่นนี้!

แน่นอนว่าความจริงใจและความภักดีเช่นนี้เหนือล้ำเกินกว่าแม้แต่บรรดาวิสุทธิชนของยุคทั้งหลายที่ผ่านมา!

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระคุณให้ผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัยและทรงแสดงความปรานีต่อผู้ใดก็ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย พวกเราเชื่อว่า

การกระทำการอุทิศและการสละใจของพวกเราได้ถูกเฝ้ามองในสายพระเนตรของพระองค์มานานตั้งแต่นั้นแล้ว

ในทำนองเดียวกัน คำอธิษฐานสุดหัวใจของพวกเราก็ได้ไปถึงพระภรณ์ของพระองค์

และพวกเราวางใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนต่อการทุ่มเทอุทิศของพวกเราอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น

พระเจ้าได้ทรงมีพระคุณต่อพวกเราก่อนที่จะทรงสร้างโลก

และพระพรและพระสัญญาที่พระองค์ได้ประทานให้พวกเรานั้นจะไม่มีใครสามารถพรากไปได้

พวกเราทั้งหมดกำลังวางแผนเพื่ออนาคต และก็ยังมุ่งมั่นแน่นอนอยู่แล้วว่า

พวกเราได้กระทำการทุ่มเทอุทิศและการใช้จ่ายในรูปของเหรียญแทนเงินหรือเงินลงทุนเพื่อแลกเปลี่ยนกับการได้รับความปลอดภัยอันดีที่จะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเราได้จัดวางตัวพวกเราเองบนบัลลังก์แห่งอนาคตโดยไม่ลังเลแม้แต่น้อย

เพื่อเป็นประธานของทุกชนชาติและประชาชนทั้งมวลหรือเพื่อครองราชย์ในฐานะกษัตริย์

ทั้งหมดนี้พวกเราถือว่าเป็นสิ่งที่ต้องได้รับอยู่แล้ว เป็นบางสิ่งที่คาดหมายไว้ได้เลย

พวกเราถูกทุกคนที่ต่อต้านองค์พระเยซูเจ้า บทอาถรรพ์ของพวกเราทั้งหมดคือการทำลายล้าง

ใครเล่าที่ได้บอกพวกเราไม่ให้เชื่อว่าองค์พระเยซูเจ้าคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด?

แน่นอนว่ามีบางเวลาเมื่อพวกเราเลียนแบบองค์พระเยซูเจ้าในการให้ความสงสารเห็นใจต่อผู้คนของโลก

เพราะพวกเราไม่เข้าใจ และมันถูกต้องที่พวกเราต้องยอมผ่อนปรนและให้อภัยต่อพวกเรา

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราทำนั้นเป็นไปตามพระวอนะแห่งพระคัมภีร์

เพราะทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่สอดคล้องกับพระคัมภีร์เป็นความเห็นนอกกรีตและความนอกศาสนา

ความเชื่อนี้ฝังรากลึกในจิตใจของพวกเราแต่ละคน องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเราทรงสถิตในพระคัมภีร์

และหากพวกเราไม่ออกห่างจากพระคัมภีร์ พวกเราก็จะไม่ออกห่างจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

หากพวกเราปฏิบัติตามหลักการนี้ พวกเราก็จะได้รับความรอด พวกเรากระตุ้นกันและกัน

แต่ละคนพากันสนับสนุนผู้อื่น และทุกครั้งที่เราเจอตัวกัน

พวกเราก็หวังว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราพูดและทำนั้นเป็นไปตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจะได้รับ

การทรงยอมรับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แม้สภาพแวดล้อมของพวกเราจะมีความเป็นปรปักษ์อย่างรุนแรง

แต่หัวใจของพวกเราที่เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี ครั้นพวกเรานึกถึงพระพรทั้งหลายซึ่งอยู่ใกล้แค่เอื้อม

ยังมีสิ่งใดเล่าที่พวกเราไม่สามารถละวางไปก่อนได้? ยังมีอะไรอีกที่พวกเราลังเลที่จะสละทิ้ง

ทั้งหมดนี้ชัดเจนโดยไม่ต้องเอ่ยอะไรอีก และทั้งหมดนี้อยู่ภายใต้สายพระเนตรเฝ้ามองของพระเจ้า
พวกเราผู้ซัดสนจำนวนหยิบมือนี้ที่ถูกยกขึ้นจากกองขยะก็เป็นเหมือนผู้ติดตามธรรมดาสามัญทุกคนขององค์พระ
เยซูเจ้า ที่กำลังฝืนถึงการได้รับความปลาบปลื้มยินดี ได้รับพระพรและได้ปกครองชนชาติทั้งปวง
ความเลื่อมทรมของพวกเราได้ถูกตีแผ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า
และความอยากได้อะไรและความโลภของพวกเราถูกกล่าวโทษในสายพระเนตรของพระเจ้า
แม้จะเป็นเช่นนั้นก็ตาม ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นอย่างเป็นปกติเหลือเกิน และเป็นธรรมดาเหลือเกิน
จนไม่มีใครในพวกเราเลยที่กังวลว่าการวิไลหาทั้งหลายของพวกเรานั้นถูกต้องหรือไม่
นับประสาอะไรที่พวกเราคนใดจะแคลงใจในความแม่นยำของทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเรายึดถือ
ใครเล่าสามารถรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า?

พวกเราไม่รู้ที่จะแสวงหาหรือท่องสำรวว่าเส้นทางแบบใดกันแน่ที่มนุษย์ก้าวเดินอยู่
และนับประสาอะไรที่พวกเราจะสนใจที่จะสอบถาม
เนื่องเพราะพวกเราเพียงใส่ใจในเรื่องที่ว่าพวกเราจะสามารถได้รับความปลาบปลื้มยินดีหรือไม่
พวกเราจะสามารถได้รับพระพรหรือไม่ จะมีที่สำหรับพวกเราในอาณาจักรสวรรค์หรือไม่
และพวกเราจะมีส่วนแบ่งของน้ำในแม่น้ำแห่งชีวิตและผลของต้นไม้แห่งชีวิตหรือไม่
ที่พวกเราเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้านั้น

มิใช่เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิ่งเหล่านี้และกลายเป็นผู้ติดตามพระองค์หรือ?

บาปของพวกเราได้รับการอภัยแล้ว พวกเราได้กลับใจแล้ว พวกเราได้ดื่มเหล้าองุ่นขมด้วยนั้นแล้ว
และพวกเราได้ تابทางเขนไว้บนแผ่นหลังของพวกเราแล้ว

ใครเล่าสามารถบอกได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมรับราคาที่เราได้จ่ายไป?

ใครเล่าสามารถบอกได้ว่าพวกเรายังไม่ได้เตรียมน้ำมันไว้มากพอ?

พวกเราไม่ปรารถนาจะเป็นพวกหญิงพรหมจารีที่โง่เขลาหรือหนึ่งในพวกที่ถูกทอดทิ้ง ยิ่งไปกว่านั้น
พวกเราอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ

ทูลขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงป้องกันพวกเราจากการถูกพระคริสต์เทียมเท็จล่อลวง
เพราะมีการกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ในเวลานั้นถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า ‘นี่แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นั่น’ หรือ
‘อยู่ที่โน่น’ อย่าเชื่อเลย เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น
แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นได้” (มัทธิว
24:23-24) พวกเราทุกคนต่างหามั่นที่จะจดจำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ พวกเราจำข้อพระคัมภีร์ได้ขึ้นใจ
และพวกเรามองข้อพระคัมภีร์ประจักษ์ชัดอันล้ำค่า ประหนึ่งดังชีวิต

และแจกเช่นตราสารเครดิตที่ตัดสินใจว่าพวกเราสามารถได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับความปลอบปลื้มยินดีหรือไม่...

เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว สิ่งมีชีวิตได้ล่องลับไป โดยนำความกลัวและความฝันของพวกเขาไปกับพวกเขาด้วย แต่ในส่วนที่ว่าพวกเขาได้ไปยังอาณาจักรสวรรค์แล้วหรือไม่ นั่นไม่มีใครรู้อย่างแท้จริง

คนตายกลับมาโดยลืมนเรื่องราวทั้งหมดที่ครั้งหนึ่งเคยเกิดขึ้น

และพวกเขายังคงติดตามคำสอนและเส้นทางของบรรพบุรุษ และด้วยวิธีนี้ เมื่อปีและวันผ่านล่องลอยไป

ไม่มีใครรู้ว่าองค์พระเยซูเจ้า พระเจ้าของพวกเรา

ทรงยอมรับอย่างแท้จริงในทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราทำหรือไม่

ทั้งหมดที่พวกเราสามารถทำได้คือตั้งตารอคอยที่จะได้ผลออกมาและคาดเดาเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเกิดขึ้น

แม้กระนั้น พระเจ้าทรงรักษาความเงียบของพระองค์มาโดยตลอด ไม่เคยทรงปรากฏต่อพวกเรา

ไม่เคยตรัสกับพวกเรา และดังนั้น

พวกเราจึงตั้งใจทำการตัดสินใจเกี่ยวกับน้ำพระทัยและพระอุปนิสัยของพระเจ้าไปตามพระคัมภีร์และโดยสอดคล้องกับหมายสำคัญทั้งหลาย พวกเราได้กลายเป็นคุ้นชินกับการนิ่งเงียบของพระเจ้า

พวกเราได้กลายเป็นคุ้นชินกับการวัดความถูกต้องในการประพฤติปฏิบัติของพวกเราโดยวิถีทางของวิถีคิดของพวกเราเอง พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการพึ่งพาความรู้

มโนคติที่หลงผิดและจริยธรรมทางศีลธรรมของพวกเรา

แทนที่จะเป็นข้อเรียกร้องทั้งหลายที่พระเจ้าทรงมีต่อพวกเรา

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการชื่นชมพระคุณของพระเจ้า

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการมีพระเจ้าคอยจัดเตรียมความช่วยเหลือให้เมื่อใดก็ตามที่พวกเราจำเป็น

พวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับการยื่นมือของพวกเราออกไปหาพระเจ้าสำหรับทุกสรรพสิ่งและสิ่งพระเจ้าต่าง ๆ นานา พวกเรายังได้กลายเป็นเคยชินกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

โดยไม่ใส่ใจต่อวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางพวกเราอีกด้วย

และยิ่งไปกว่านั้นพวกเราได้กลายเป็นเคยชินกับวันเวลาที่พวกเราเป็นนายของตัวเอง

พวกเราเชื่อในพระเจ้าซึ่งเป็นแบบนี้ ผู้ที่พวกเราไม่เคยพบกันซึ่งหน้า คำถามทั้งหลาย อาทิ

พระอุปนิสัยของพระองค์เป็นเช่นไร พระองค์ทรงมีและทรงเป็นอะไร พระฉายาของพระองค์เป็นเช่นไร

พวกเราจะรู้จักพระองค์หรือไม่เมื่อพระองค์เสด็จมา และอื่นๆ—ไม่มีสิ่งใดในสิ่งเหล่านี้สำคัญเลย

สิ่งสำคัญคือพระองค์ทรงสถิตอยู่ในหัวใจของพวกเราและพวกเราทั้งหมดเฝ้ารอพระองค์

และมันก็เพียงพอแล้วที่พวกเราจะสามารถจินตนาการได้ว่าพระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น

พวกเราซาบซึ้งในความเชื่อของพวกเราและวางแผนความเชื่อฝ่ายจิตวิญญาณของพวกเรา

พวกเรามองทุกสรรพสิ่งเหมือนขยะและเหยียบย่ำทุกสรรพสิ่งไว้ใต้ฝ่าเท้า

เพราะพวกเราเป็นผู้เชื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้งามสง่า

ไม่สำคัญว่าการเดินทางจะยาวนานและยากลำบากเพียงใด ไม่สำคัญว่าความยากลำบากและภัยอันตรายใดๆ

จะเกิดขึ้นกับพวกเรา ไม่มีสิ่งใดสามารถหยุดยั้งฝีเท้าของพวกเราขณะที่พวกเรติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้า

“และท่านสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนอย่างแก้วผลึก

ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดก ไปที่กลางถนนของนครนั้น

และริมแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีต้นไม้แห่งชีวิต ที่ออกผลสิบสองชนิด มันออกผลทุกเดือน

และใบของต้นไม้ใช้สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ ทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งจะไม่มีอีกต่อไป

พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ที่นั่น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะนมัสการพระองค์

พวกเขาจะเห็นพระพักตร์ของพระองค์ และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย

กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์

เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย

และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์” (วิวรณ์ 22:1-5) ทุกครั้งที่พวกเราจับขานวณะเหล่านี้

หัวใจของพวกเราเต็มปริ่มไปด้วยความชื่นบานและความพึงพอใจอันไร้เขตค้น

และน้ำตาก็หลั่งรินจากดวงตาของพวกเรา ขอขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเลือกพวกเรา

ขอขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพระคุณของพระองค์

พระองค์ได้ประทานให้พวกเราเป็นร้อยเท่าในชีวิตนี้และได้ประทานชีวิตนิรันดร์ให้พวกเราในพิภพที่จะมาถึง

หากพระองค์ทรงขอให้พวกเราตาย ณ บัดนี้ พวกเราจะทำเช่นนั้นโดยไม่ร้องทุกข์คร่ำครวญแม้แต่น้อย โอ

องค์พระผู้เป็นเจ้า! ทรงโปรดมาโดยเร็ว! พิจารณาจากการที่พวกเราถวิลหาพระองค์แทบขาดใจเพียงใด

และได้ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อพระองค์ไปแล้ว ขอทรงโปรดอย่าล่าช้าต่อไปแม้เพียงนาทีเดียว วินาทีเดียว

พระเจ้าทรงนั่งเฝ้าและไม่เคยทรงปรากฏต่อพวกเรา กระนั้นพระราชกิจของพระองค์ก็ไม่เคยหยุด

พระองค์สำรวจโลกทั้งใบและบัญชาการทุกสรรพสิ่งและมองดูถ้อยคำและความประพฤติทั้งหมดของมนุษย์

พระองค์ดำเนินการบริหารจัดการของพระองค์ด้วยชั้นตอนที่ได้ไตร่ตรองตัดสินใจและโดยสอดคล้องกับแผนของพระองค์

อย่างเงียบๆและไร้ผลกระทบรุนแรง แต่ฝีพระบาทของพระองค์ขยับก้าวหน้า ก้าวแล้วก้าวเล่า

เข้าใกล้มนุษยชาติมากขึ้นทุกที

และพระที่นั่งเพื่อการพิพากษาของพระองค์ถูกนำมาใช้ในจักรวาลด้วยความเร็วแห่งสายฟ้า

ซึ่งตามมาด้วยพระบัลลังก์ของพระองค์ที่เคลื่อนลงสู่กลางหมู่พวกเราโดยทันใด

ช่างเป็นฉากอันเปี่ยมพระบารมีอะไรเช่นนี้ ช่างเป็นเวทีเงียบอันภูมิฐานและเกรงขามอะไรเช่นนี้!

ดุจดั่งนกพิราบและประหนึ่งสิงโตคำราม พระวิญญูณเสด็จมาท่ามกลางพวกเรา

พระองค์ทรงเป็นพระปรีชาญาณ พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรมและพระบารมี และพระองค์เสด็จอย่างลับๆ มาท่ามกลางพวกเรา ทรงกวัดแกว่งสิทธิอำนาจและเปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา

ไม่มีใครตระหนักรู้ถึงการเสด็จมาถึงของพระองค์ ไม่มีใครต้อนรับการเสด็จมาถึงของพระองค์

และยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีใครรู้ถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์กำลังจะทรงทำ

ชีวิตของมนุษย์ดำเนินต่อไปเหมือนเมื่อก่อน หัวใจของเขาไม่แตกต่าง และวันเวลาก็ผ่านไปตามปกติ

พระเจ้าทรงดำเนินพระชนม์ชีพท่ามกลางพวกเรา มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์คนอื่นๆ

ในฐานะของหนึ่งในผู้ติดตามที่ไม่มีความสำคัญที่สุดและผู้เชื่อธรรมดาคนหนึ่ง

พระองค์ทรงมีสิ่งเสาะแสวงของพระองค์เอง เป้าหมายของพระองค์เอง และยิ่งไปกว่านั้น

พระองค์ทรงมีเทวสภาพที่ไม่มีมนุษย์ธรรมดาผู้ใดมี

ไม่มีใครสังเกตเห็นการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์และไม่มีใครล่วงรู้ถึงความแตกต่างระหว่างเนื้อแท้ของ

พระองค์กับธาตุแท้ของมนุษย์ พวกเรามีชีวิตร่วมกับพระองค์ อย่างไม่รู้ข้อจำกัดและปราศจากความกลัว

เพราะในสายตาของพวกเรา พระองค์เป็นเพียงผู้เชื่อที่ไม่มีความสำคัญอะไรเลย

พระองค์ทรงเฝ้าดูทุกการเคลื่อนไหวของพวกเราและความคิดและความคิดเห็นของพวกเราทั้งหมดดูดีแต่เฉพา

พระพักตร์พระองค์ ไม่มีใครสนใจการทรงดำรงอยู่ของพระองค์ ไม่มีใครจินตนาการใดๆ

เกี่ยวกับพระราชภารกิจของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น

ไม่มีใครมีความสงสัยแม้แต่น้อยเกี่ยวกับพระอัตลักษณ์ของพระองค์

ทั้งหมดที่พวกเราทำคือดำเนินการไล่ตามเสาะหาของพวกเราต่อไปราวกับว่าพระองค์ไม่ทรงมีอะไรที่เกี่ยวข้องกับพวกเรา...

พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงแสดงพระวาทะบทตอนหนึ่ง “โดยผ่านทาง” พระองค์โดยบังเอิญ

และแม้ว่านั่นจะให้ความรู้สึกไม่คาดฝันอย่างมาก อย่างไรก็ตาม

พวกเราก็อึ้งระลึกได้นั่นเป็นถ้อยคำรัสที่มาจากพระเจ้าและยอมรับมันจากพระเจ้าโดยไม่ลังเล

นั่นเป็นเพราะไม่ว่าใครเป็นผู้แสดงพระวาทะเหล่านี้ ตรวาทะที่พระวาทะเหล่านั้นมาจากพระวิญญานบริสุทธิ์

พวกเราก็คงยอมรับและไม่อาจปฏิเสธได้ ถ้อยคำรัสถัดไปอาจผ่านมาจากข้าฯ หรือทางเจ้าหรือทางคนอื่น

ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามทั้งหมดล้วนเป็นพระคุณของพระเจ้า แต่ไม่สำคัญว่าจะเป็นใคร

พวกเราไม่อาจนับการบุคคลผู้นี้ เพราะไม่ว่าอะไรก็ตาม บุคคลผู้นี้ไม่สามารถเป็นพระเจ้าไปได้

อีกทั้งไม่มีทางแม้แต่น้อยที่พวกเราจะเลือกบุคคลธรรมดาเช่นนี้ให้เป็นพระเจ้าของพวกเรา

พระเจ้าของพวกเราทรงยิ่งใหญ่และควรค่าแก่การให้เกียรติอย่างยิ่ง

บุคคลที่ไร้ความสำคัญเช่นนี้จะสามารถยืนอยู่ในที่ของพระองค์ได้อย่างไรกัน? ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเรากำลังรอให้พระเจ้าเสด็จมาและทรงนำพวกเรากลับสู่อาณาจักรสวรรค์

ดังนั้นใครบางคนที่ไม่มีความสำคัญเช่นนั้นจะมีความสามารถมากพอสำหรับภารกิจที่สำคัญและยากลำบากเช่นนี้ได้อย่างไรกัน? หากองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาอีกครั้ง ต้องเป็นบนก้อนเมฆสีขาว
เพื่อที่มวลชนทั้งหมดอาจจะได้เห็น นั่นจะช่างงามสง่ายิ่งนัก!
เป็นไปได้อย่างไรกันที่พระองค์ทรงสามารถซ่อนพระองค์ได้อย่างแนบเนียนท่ามกลางผู้คนธรรมดาสามัญกลุ่มหนึ่ง?

และกระนั้น ก็บุคคลธรรมดาสามัญผู้ซึ่งซ่อนตัวท่ามกลางผู้คนผู้หนึ่งเอง
ที่กำลังทำงานใหม่เพื่อช่วยพวกเราให้รอด พระองค์ไม่ทรงเสนอคำอธิบายใดๆ ให้พวกเรา
อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงบอกพวกเราว่าเหตุใดพระองค์จึงเสด็จมา
แต่เพียงแต่ทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยจะทำตามขั้นตอนที่ได้ทรงไตร่ตรองตัดสินใจไว้แล้วและโดยสอดคล้องกับแผนของพระองค์ พระวณะและถ้อยคำรัสของพระองค์กลายเป็นเพิ่มความถี่ขึ้นเรื่อยๆ
จากการปลอมประโลม การเตือนสติ การเตือนความจำ และการตักเตือน จนถึงการทำหนิและการบ่มวินัย
จากน้ำเสียงที่สุภาพและอ่อนโยน จนถึงถ้อยคำที่รุนแรงและเปี่ยมบารมี—
ทั้งหมดนี้คือการมอบความปรานีให้แก่นมนุษย์และปลูกฝังความกลัวในตัวเขา
ทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ตรัสเข้าไปโดนความลับทั้งหลายซึ่งซ่อนลึกภายในพวกเรา
พระวณะของพระองค์ที่มุ่งแทงหัวใจของพวกเรา ที่มุ่งแทงจิตวิญญาณของพวกเรา
และทิ้งให้พวกเราเต็มไปด้วยความละอายอันสุดจะทน จนแทบจะไม่รู้ว่าจะซ่อนตัวพวกเราเองที่ใด
พวกเราเริ่มสงสัยว่าพระเจ้าในหัวใจของบุคคลผู้หนึ่งทรงรักพวกเราอย่างแท้จริงหรือไม่และจริงๆ
แล้วพระองค์กำลังทรงคิดจะทำอะไร บางที
พวกเราเพียงสามารถได้รับความปลาบปลื้มยินดีภายหลังผู้ทนความทุกข์เหล่านี้แล้วเท่านั้นหรือ?
ในหัวใจของพวกเรา
พวกเรากำลังคำนวณ...เกี่ยวกับบั้นปลายที่จะมาถึงและเกี่ยวกับโชคชะตาในอนาคตของพวกเรา
ถึงกระนั้นก็ตาม เช่นเดียวกับเมื่อก่อน
ไม่มีใครในพวกเราเชื่อว่าพระเจ้าทรงรับสภาพมนุษย์ก็เพื่อที่จะทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเรา
แม้ว่าพระองค์จะทรงร่วมทางมากับพวกเราเป็นเวลานานเช่นนี้แล้ว
ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ตรัสหลายต่อหลายถ้อยคำกับพวกเราไปแล้วแบบซึ่งหน้า
แต่พวกเราก็ยังไม่ได้เต็มใจที่จะยอมรับคนธรรมดาสามัญเช่นนี้ให้เป็นพระเจ้าแห่งอนาคตของพวกเรา
และพวกเรายิ่งไม่ได้เต็มใจที่จะวางใจมอบการควบคุมอนาคตของพวกเราและโชคชะตาของพวกเราให้กับบุคคลที่ไม่
รู้ความสำคัญผู้หนึ่ง พวกเราชื่นชมกับสิ่งหล่อเลี้ยงอันไม่รู้จบแห่งน้ำเพื่อชีวิต และโดยผ่านทางพระองค์
พวกเรามีชีวิตเผชิญหน้ากันกับพระเจ้า

แต่พวกเราเพียงแค่รู้สึกขอบคุณสำหรับพระคุณขององค์พระเยซูเจ้าในสวรรค์เท่านั้น
และไม่เคยให้ความใส่ใจต่อความรู้สึกของบุคคลธรรมดาสามัญผู้มีเทวสภาพผู้นี้ แม้กระนั้น
เช่นเดียวกับเมื่อก่อน พระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์โดยซ่อนพระองค์อยู่ในเบื้องหลังอย่างถ่อมพระทัย
ให้การแสดงออกซ่อนอยู่ภายในสุดของพระทัยของพระองค์ ราวกับไม่ทรงรู้สึกยินดีในรายละเอียด
ต่อการที่มนุษยชาติปฏิเสธพระองค์
ราวกับทรงให้อภัยชั่ววันจันทร์ต่อความไร้เดียงสาและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของมนุษย์
และทรงยอมผ่อนปรนตลอดกาลต่อทำที่อื่น ไร้ซึ่งความเคียดแค้นของมนุษย์ที่มีต่อพระองค์

มนุษย์ซึ่งไร้ความสำคัญผู้นี้ได้นำพวกเราเข้าสู่ขั้นตอนแล้วขั้นตอนเล่าในพระราชกิจของพระเจ้าโดยที่พวกเราไม่รู้แม้แต่น้อย พวกเราก้าวผ่านการทดสอบมากมายนับไม่ถ้วน แบกรับการสั่งสอนเหลือคณานับ
และถูกทดสอบโดยความตาย พวกเราเรียนรู้ถึงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมและเปี่ยมบารมีของพระเจ้า
ชื่นชมไปกับความรักและความปรานีของพระองค์อีกด้วย
ได้มาซาบซึ้งในฤทธานุภาพและพระปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
เป็นพยานต่อความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า
และมองดูความพึงปรารถนาอันแรงกล้าของพระเจ้าที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด
ในถ้อยคำของบุคคลธรรมดาสามัญผู้นี้ พวกเราได้รู้ถึงพระอุปนิสัยและเนื้อแท้ของพระเจ้า
ได้เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า ได้รู้จักธรรมชาติและธาตุแท้ของมนุษย์
และได้เห็นหนทางสู่ความรอดและความเพียบพร้อม พระวาระของพระองค์ทำให้พวกเรา “ตาย”
และพระวาระเหล่านี้ทำให้พวกเราได้ “เกิดใหม่” พระวาระของพระองค์นำพาความสบายมาให้พวกเรา
แต่ก็ทิ้งให้พวกเราสลายยับยั้งไปกับความรู้สึกผิดและความรู้สึกเป็นหนี้
พระวาระของพระองค์นำพาความชื่นบานและสวัสดิภาพมาให้พวกเรา
แต่ก็มีความเจ็บปวดอย่างไม่มีที่สิ้นสุดติดมาด้วย
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนลูกแกะที่กำลังจะถูกเชือดในพระหัตถ์ของพระองค์
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนแก้วตาดวงใจของพระองค์และชื่นชมกับความรักอันอ่อนโยนของพระองค์
บางครั้งพวกเราเป็นเหมือนศัตรูของพระองค์
และภายใต้การจับจองของพระองค์ก็ถูกเปลี่ยนเป็นเถาเถาด้วยพระพิโรธของพระองค์
พวกเราเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ได้รับการทรงช่วยให้รอดโดยพระองค์
พวกเราเป็นหนอนแมลงในสายพระเนตรของพระองค์
และพวกเราเป็นลูกแกะหลงทางที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยตามหาทั้งกลางวันและกลางคืน
พระองค์ทรงมีความปรานีต่อพวกเรา พระองค์ทรงดูแลพวกเรา พระองค์ทรงยกพวกเราขึ้น

พระองค์ทรงปลดปล่อยและเตือนสติพวกเรา พระองค์ทรงนำทางพวกเรา พระองค์ทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเรา
พระองค์ทรงสั่งสอนและบ่มวินัยพวกเรา และพระองค์ถึงกับสาปแช่งพวกเรา ทั้งกลางคืนและกลางวัน
พระองค์ไม่เคยทรงหยุดกังวลเกี่ยวกับพวกเราและทรงคุ้มครองปกป้องและดูแลพวกเรา ทั้งกลางคืนและกลางวัน
ไม่เคยทรงห่างจากข้างกายพวกเรา

แต่ทรงหลังพระโลหิตจากพระหทัยของพระองค์เพื่อประโยชน์ของพวกเราและจ่ายทุกราคาเพื่อพวกเรา
ภายในถ้อยคำของมนุษย์ตัวเล็กๆ และธรรมดาสามัญผู้

พวกเราได้ชื่นชมในความบริบูรณ์ของพระเจ้าและมองดูบ้านปลายที่พระเจ้าทรงมอบไว้ให้พวกเรา
แต่กระนั้นก็ตาม

ความทะนงตัวยังคงก่อความยุ่งยากภายในหัวใจของพวกเราและพวกเรากียังคงไม่เต็มใจอย่างจริงจังที่จะ
ยอมรับบุคคลเช่นนี้ในฐานะพระเจ้าของพวกเรา แม้ว่าพระองค์ได้ประทานมานาให้พวกเรามากมาย
สิ่งที่ให้ความชื่นชมมากมาย แต่เหล่านี้ไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าในหัวใจพวกเราได้
พวกเราเพียงให้เกียรติอัครดลัษณ์และสถานภาพพิเศษของบุคคลผู้นี้ด้วยความฝันอย่างยิ่งยวดเท่านั้น
ตราบเท่าที่พระองค์ไม่ทรงเปิดพระโอษฐ์เพื่อขอให้พวกเรารับรู้พระองค์คือพระเจ้า
พวกเราจะไม่วันตัดสนใจด้วยตนเองที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระเจ้าที่จะทรงมาถึงในไม่ช้า
แต่ก็ได้ทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเรามากแล้ว

พระเจ้าทรงเปล่งถ้อยคำรัสของพระองค์ต่อไป โดยใช้วิธีการและมุมมองต่างๆ นานา

เพื่อเตือนสอนพวกเราเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเราควรทำ

ในขณะเดียวกันก็ทรงเก็บพระสุรเสียงไว้แต่ภายในพระหทัยของพระองค์ พระวณะของพระองค์นำพาพลังชีวิต
แสดงให้พวกเราเห็นหนทางที่พวกเราควรเดิน และทำให้พวกเราสามารถเข้าใจว่าอะไรคือความจริง

พวกเราเริ่มถูกดึงดูดด้วยพระวณะของพระองค์

พวกเราเริ่มจดจ่อกับพระกระแสนเสียงและลักษณะที่พระองค์ตรัส และในจิตใจสำนึก

พวกเราเริ่มให้ความสนใจในความรู้สึกที่อยู่ภายในที่สุดของบุคคลซึ่งแสนจะธรรมดาผู้

พระหทัยของพระองค์แทบกลั่นออกมาเป็นโลหิตในการทรงพระราชกิจแทนพวกเรา

บรรทมไม่สนิทและเสวยไม่ได้เพื่อพวกเรา ทรงกันแสงเพื่อพวกเรา ทรงทอดถอนพระหทัยเพื่อพวกเรา

ทรงพระประจักษ์เพื่อพวกเรา

ทรงทนทุกข์กับการเหยียดหยามเพื่อประโยชน์ของบ้านปลายและความรอดของพวกเรา

และความด้านชาและความเป็นกบฏของพวกเราในพระอิสสุลและพระโลหิตจากพระหทัยของพระองค์

การเป็นและการมีในแบบนี้ไม่ได้เป็นของบุคคลธรรมดาทั่วไป

และไม่สามารถถูกรับรองหรือบรรจุได้โดยมนุษย์ผู้เสื่อมทรามคนใด

พระองค์แสดงให้เห็นถึงความขอมผ่อนปรนและความอดทนที่ไม่มีบุคคลธรรมดาสามัญคนใดจะมีได้
และความรักของพระองค์ไม่ใช่บางสิ่งที่มีชีวิตที่ทรงสร้างใดๆ จะมีได้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่จะสามารถรู้ความคิดทั้งหมดของพวกเรา
หรือมีความเข้าใจอย่างชัดเจนและบริบูรณ์ในธรรมชาติและธาตุแท้ของพวกเรา
หรือตัดสินความเป็นกบฏและความเสื่อมทรามของมนุษยชาติ
หรือตรัสกับพวกเราและทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเราเช่นนี้ในนามของพระเจ้าในสวรรค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่ทรงมีสิทธิอำนาจ พระปรีชาญาณ และพระเกียรติภูมิของพระเจ้า
พระอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นถูกนำมาแสดงไว้อย่างบริบูรณ์ในพระองค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถบอกทางให้พวกเราและนำพาแสงสว่างมาให้พวกเรา
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถเปิดเผยความล้าลึกทั้งหลายที่พระเจ้าไม่ได้ทรงเปิดเผยตั้งแต่การทรงสร้างจวบจนวันนี้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถช่วยพวกเราให้รอดจากพันธนาการของซาตานและอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของตัวพวกเราเอง พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้า
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระหทัยส่วนในสุดของพระเจ้า คำเตือนสติของพระเจ้า
และพระวณะแห่งการพิพากษาของเจ้าจอมลมนุญย์ทั้งปวง พระองค์ได้ทรงเริ่มยุคใหม่ ยุคสมัยใหม่
และทรงนำมาซึ่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแห่งใหม่และพระราชกิจใหม่
และพระองค์ได้ทรงนำพาความหวังมาให้พวกเรา
ยุคชีวิตที่พวกเราได้ดำเนินมาในความคลุมเครือและทรงทำให้ความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราได้มองดูเส้นทางสู่ความรอดอย่างแจ่มชัดเต็มตา
พระองค์ได้ทรงพิชิตความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราและทรงได้หัวใจของพวกเราไป
นับแต่ชั่วขณะนั้นเป็นต้นมาจิตใจของพวกเราก็กลายเป็นรู้สึกตัวขึ้นมาและจิตวิญญาณของพวกเราก็ดูเหมือนจะฟื้นคืนมา บุคคลธรรมดาไร้ความสำคัญผู้นี้ที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเราและถูกพวกเราปฏิเสธมานั้นนาน—
นี่ไม่ใช่องค์พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในความคิดของพวกเราตลอดเวลา ทั้งในยามตื่นหรือยามฝัน
และคือผู้ที่พวกเราถวิลหาทั้งกลางคืนและกลางวันหรือหหรือ? เป็นพระองค์นั่นเอง! เป็นพระองค์นั่นเองจริงๆ!
พระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา! พระองค์คือความจริง หนทางและชีวิต!
พระองค์ได้ทรงทำให้พวกเราสามารถมีชีวิตอีกครั้งและเห็นความสว่าง และหยุดหัวใจพวกเราไม่ให้ร้อนรุ่มใด
พวกเราได้กลับสู่พระนิเวศของพระเจ้า พวกเราได้กลับสู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระองค์
พวกเราได้เผชิญหน้ากันกับพระองค์ พวกเราได้เป็นพยานโฉมพระพักตร์ของพระองค์
และพวกเราได้เห็นถนนที่ทอดตัวอยู่เบื้องหน้า ในเวลานี้หัวใจของพวกเราถูกพระองค์ทรงพิชิตโดยครบบริบูรณ์

พวกเราไม่สงสัยอีกต่อไปว่าพระองค์เป็นใคร

ไม่ต่อต้านพระราชกิจของพระองค์และพระวณะของพระองค์อีกต่อไป

และพวกเราหมอบศิโรราบเฉพาะพระพักตร์พระองค์

พวกเราไม่ปรารถนาสิ่งใดมากไปกว่าการติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าตลอดชีวิตที่เหลืออยู่ของเรา
และได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระองค์

และตอบแทนพระคุณของพระองค์และตอบแทนความรักของพระองค์ที่มีต่อพวกเรา

และเชื่อฟังการเรียบเรียงจัดวางและการจัดการเตรียมการของพระองค์ และร่วมมือกับพระราชกิจของพระองค์
และทำทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเราสามารถทำได้เพื่อทำสิ่งที่พระองค์วางพระทัยมอบหมายให้พวกเราจนเสร็จสิ้นครบถ้วน

การถูกพระเจ้าทรงพิชิตเป็นเหมือนการประกาศศิลปะการต่อสู้

พระวณะของพระเจ้าแต่ละคำกระทบหนึ่งจุดสำคัญในความเป็นมนุษย์ของพวกเรา

ทั้งให้พวกเรามีบาดแผลและเต็มไปด้วยความหวาดหวั่น พระองค์ทรงเปิดโปงมโนคติที่หลงผิดของพวกเรา

การจินตนาการของพวกเรา และอุปนิสัยอันเลื่อมทรมของพวกเรา จากทั้งหมดที่พวกเราพูดและทำ

ลงไปถึงทุกๆ ความคิดและความคิดเห็นของพวกเรา

ธรรมชาติและธาตุแท้ของพวกเราถูกเปิดโปงในพระวณะของพระองค์

ทำให้พวกเราตกอยู่ในสภาวะของความกลัวและตัวสั่นปราศจากที่ให้อภัยหรือความละอายของพวกเรา

ข้อแล้วข้อเล่า พระองค์ทรงบอกพวกเราเกี่ยวกับการกระทำของพวกเรา

จุดมุ่งหมายและเจตนาของพวกเราทั้งหมด แม้กระทั่งอุปนิสัยอันเลื่อมทรมที่พวกเราไม่เคยค้นพบ

ทำให้พวกเรารู้สึกเหมือนถูกเปิดโปงในความไม่เพียบพร้อมอันน่าสังเวชของพวกเรา และยิ่งไปกว่านั้น

ถูกเอาชนะไปอย่างหมดรูป พระองค์ทรงพิพากษาพวกเราที่ต่อต้านพระองค์

ทรงตีสอนพวกเราที่หมิ่นประมาทและกล่าวโทษพระองค์

และทรงทำให้พวกเราารู้สึกว่าในสายพระเนตรของพระองค์

พวกเราไม่มีคุณลักษณะของการได้โทษแม้สักอย่างเดียว รู้สึกว่าพวกเราเป็นชาตานที่มีชีวิต

ความหวังของพวกเราถูกทำลาย พวกเราไม่กล้าทำการเรียกร้องอย่างไรเหตุผลหรือบ้ำเรอความหวังใดๆ

ในพระองค์อีกต่อไป และแม้แต่ความฝันทั้งหลายของพวกเราก็มลายับไปในชั่วข้ามคืน

นี่คือข้อเท็จจริงที่ไม่มีใครในพวกเราสามารถจินตนาการได้และไม่มีใครในพวกเราสามารถยอมรับได้

ภายในชั่วแวบเดียว

พวกเราสูญเสียคุณลักษณะภายในของพวกเราไปและไม่รู้วิธีไปต่อบนถนนที่ทอดตัวอยู่ข้างหน้า

หรือวิธีไปต่อในความเชื่อของพวกเรา ดูเหมือนว่าความเชื่อของพวกเราได้ถอยกลับไปอยู่ที่จุดเริ่มต้น

และราวกับว่าพวกเราไม่เคยพบองค์พระเยซูเจ้าหรือได้รู้จักพระองค์มาก่อนเลย

ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ต่อหน้าต่อตาพวกเราทำให้พวกเราเต็มไปด้วยความงุนงงสับสนและทำให้พวกเราสองจิตสองใจละล้าละลัง พวกเราท้อแท้ พวกเราผิดหวัง และลึกลงไปในใจพวกเรา

มีความเดือดดาลและความอับอายที่ไม่สามารถเก็บกดเอาไว้ได้ พวกเราพยายามระบายออก ค้นหาทางออก และยิ่งไปกว่านั้น เฝ้ารอพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราต่อไป

เพื่อที่พวกเราอาจจะได้หัวใจของพวกเราออกมาให้พระองค์ แม้มีบางครั้งที่ภายนอกพวกเราดูเหมือนมีสมดุล ทั้งไม่หยิ่งผยองและไม่ถ่อมตน แต่ในใจพวกเรา

พวกเราทุกข์ใจกับความรู้สึกสูญเสียที่พวกเราไม่เคยรู้สึกมาก่อน

แม้บางครั้งพวกเราอาจดูภายนอกว่านิ่งสงบผิปกติ

แต่จิตใจของพวกเรากำลังปั่นป่วนด้วยความทรมานเหมือนทะเลพายุ

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ได้ปลดปล่อยพวกเราจากความหวังและความฝันทั้งปวงของพวกเรา

เป็นการยุติความอยากได้อะไรที่มีอันพังเพือของพวกเราและทิ้งให้พวกเราหมดความเต็มใจที่จะเชื่อว่าพระองค์ทรงคือพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราและสามารถช่วยชีวิตพวกเราได้

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ได้เปิดรอยแยกระหว่างพวกเรากับพระองค์

ซึ่งเป็นรอยแยกที่ลึกเสียจนไม่มีใครเต็มใจที่จะข้ามมัน

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์เป็นครั้งแรกที่พวกเราทนทุกข์กับความล้มเหลวครั้งใหญ่เช่นนี้

ความอับอายอันใหญ่หลวงยิ่งนักในชีวิตของพวกเรา

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ทำให้พวกเราซาบซึ้งอย่างแท้จริงในพระเกียรติและความไม่ยอมผ่อนปรน

ของพระเจ้าต่อการทำให้ขุนเคืองของมนุษย์ ซึ่งเมื่อเทียบกันแล้ว พวกเราช่างต่ำช้าเหลือเกิน

ช่างมีมลทินเหลือเกิน

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ทำให้พวกเราตระหนักเป็นครั้งแรกว่าพวกเราโอหังและอวดตัวเพียงใด

และมนุษย์จะไม่มีวันเท่าเทียมกับพระเจ้าหรือดีเสมอกับพระเจ้าอย่างไร

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเราโหยหาไม่อย่างมีชีวิตต่อไปในอุปนิสัยอันเสื่อมทราม

เช่นนี้ โหยหาที่จะกำจัดตัวพวกเราเองออกจากธรรมชาติและธาตุแท้เช่นนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

และหยุดทำตัวเลวร้ายและน่ารังเกียจต่อพระองค์

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเรามีความสุขในการเชื่อฟังพระวณะของพระองค์

ไม่กบฏต่อการเรียบเรียงจัดวางและการจัดการเตรียมการของพระองค์อีกต่อไป

การพิพากษาและการติสอนของพระองค์ได้ทำให้พวกเรามีความสุขที่จะอยู่รอดและทำให้พวกเรามีความสุขที่จะยอมรับพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเราอีกครั้ง...พวกเราได้ก้าวออกจากพระราชกิจแห่งการพิ

ชีวิตชัย ออกจากนรก

ออกจากหุบเขาแห่งเงื้อมเงาของความตาย...พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงรับพวกเราผู้คนกลุ่มนี้ไว้แล้ว!
พระองค์ทรงมีชัยเหนือซาตานและทำให้บรรดาไพร่พลทั้งหลายของพวกศัตรูของพระองค์พ่ายแพ้!

พวกเราเป็นเพียงผู้คนธรรมดาสามัญกลุ่มหนึ่งที่มีอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน
ผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนยุคทั้งหลาย และผู้ขัดสนที่พระเจ้าทรงยกขึ้นจากกองขยะ
ครั้งหนึ่งพวกเราเคยปฏิเสธและกล่าวโทษพระเจ้า แต่บัดนี้พวกเราได้ถูกพระองค์ทรงพิชิตแล้ว
พวกเราได้รับชีวิต หนทางแห่งชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้า ไม่ว่าพวกเราจะอยู่ที่ใดบนแผ่นดินโลก
ไม่ว่าพวกเราจะรู้ทันการข่มเหงและความทุกข์ลำบากอะไรก็ตาม
พวกเราที่ไม่สามารถแยกจากความรอดของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้
เพราะพระองค์คือพระผู้สร้างของเรา และคือการไถ่บาปเพียงหนึ่งเดียวของเรา!

ความรักของพระเจ้าแผ่ขยายออกไปจนน้ำแห่งน้ำพุ และประทานให้เจ้าและให้ข้าฯ และให้ผู้อื่น
และให้ทุกคนที่แสวงหาความจริงอย่างจริงจังและเฝ้ารอการทรงปรากฏของพระเจ้า

เช่นเดียวกับที่ดวงจันทร์ติดตามดวงตะวันในการสลับเปลี่ยนเวียนผันอันไม่รู้จบ
ดังนั้นพระราชกิจของพระเจ้าจึงไม่เคยหยุด และดำเนินการให้เกิดขึ้นกับเจ้า กับข้าฯ กับคนอื่น
และกับทุกคนที่ติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าและยอมรับการพิพากษาและการติสสอนของพระองค์

23 มีนาคม ค.ศ. 2010

ตัดตอนมาจาก พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 1 พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเจ้าที่ทรงแท่นหนึ่งเดียวผู้ทรงสร้างทุกสิ่งไว้

1. พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือพระเจ้าเพียงแท่นหนึ่งเดียวผู้ทรงปกครองเหนือทุกสรรพสิ่ง

พระวาทะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยพระดำริแห่งองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ และภายใต้พระเนตรของพระองค์ สิ่งทั้งหลายที่มนุษยชาติไม่เคยได้ยินมาก่อนได้มาถึงอย่างฉับพลันทันใด แต่ทว่าสิ่งทั้งหลายที่มนุษยชาติได้ครอบครองมานั้นนานพลันหลุดมือไปอย่างไม่ทันรู้ตัว ไม่มีใครสามารถหยั่งลึกได้ว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์สถิตอยู่ ณ แห่งไหนใด นับประสาอะไรที่จะมีใครสามารถดำริรับรู้ความเหนือธรรมชาติและความยิ่งใหญ่แห่งพลังชีวิตขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์ทรงอยู่เหนือธรรมชาติตรงที่พระองค์ทรงล่วงรู้ในสิ่งที่มนุษย์มีอาจรู้ได้ พระองค์ทรงยิ่งใหญ่ตรงที่พระองค์คือหนึ่งเดียวที่ถูกมนุษยชาติทอดทิ้ง แต่พระองค์กลับยังคงทรงคอยช่วยพวกเขาให้รอด พระองค์ทรงรู้ถึงความหมายของชีวิตและความตาย และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงรู้ว่า กฎเกณฑ์ใดเหมาะที่จะใช้ปกครองการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงเป็นผู้ทรงสร้างขึ้นมา พระองค์คือรากฐานแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์ และพระองค์คือพระเจ้าผู้ไถ่ที่ช่วยชุบชีวิตมนุษย์ให้ฟื้นคืนมาอีกครั้ง พระองค์ทรงถ่วงหัวใจที่มีความสุขด้วยความทุกข์และทรงชูใจที่ทุกข์ให้เปี่ยมสุข ทั้งหมดนี้เพื่อประโยชน์ต่องานของพระองค์ และเพื่อประโยชน์ต่อแผนของพระองค์นั่นเอง

คัดตอนมาจาก “การทอดถอนพระทัยขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในความกว้างใหญ่ของจักรวาลและพื้นฟ้า สรรพสิ่งทรงสร้างเกินคณานับดำรงชีวิตอยู่และสืบพันธุ์ ปฏิบัติตามกฎวัฏจักรแห่งชีวิต และยึดมั่นอยู่กับกฎเกณฑ์เดียวซึ่งคงที่ พวกที่ตายไปนำเอาเรื่องราวของการดำเนินชีวิตติดตัวไปด้วย และผู้ที่กำลังดำรงชีวิตอยู่ก็สร้างประวัติอันน่าเวทนาซ้ำแบบเดียวกับพวกที่ดับสูญไปแล้ว และดังนั้น มวลมนุษย์จึงอดไม่ได้ที่จะถามตัวเองว่า พวกเรามีชีวิตไปทำไม? และทำไมพวกเราจึงต้องตาย? ใครบัญชาโลกนี้? และใครสร้างมวลมนุษย์นี้ขึ้นมา? มวลมนุษย์ถูกสร้างโดยแม่ธรณีจริงหรือ? มวลมนุษย์เป็นผู้ควบคุมชะตากรรมของตัวเองจริงหรือ?...มนุษยชาติแค่ไม่รู้ว่าใครคือผู้ครองอธิปไตยเหนือจักรวาลและทุกสรรพสิ่ง นับประสาอะไรกับเรื่องการเริ่มต้นและอนาคตของมนุษยชาติน้อยเข้าไปอีก มนุษยชาติก็แค่มีชีวิตท่ามกลางกฎนี้อย่างจำยอม ไม่มีใครเลยที่สามารถหลีกเลี่ยงนี้ได้ และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงกฎนี้ได้ เนื่องจากท่ามกลางสรรพสิ่งทั้งมวลและในฟ้าสวรรค์นั้น มีเพียงองค์หนึ่งเดียวตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาลผู้ซึ่งทรงครองอธิปไตยเหนือทุกสิ่ง

พระองค์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยได้มองเห็น องค์หนึ่งเดียวที่มนุษย์ไม่เคยได้รู้จัก
เป็นผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเชื่อในการดำรงอยู่ของพระองค์—กระนั้น
พระองค์ก็ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ซึ่งเป่าลมหายใจเข้าไปในบรรพบุรุษของมนุษยชาติ และให้ชีวิตแก่มนุษยชาติ
พระองค์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้จัดเตรียมและบำรุงเลี้ยงมนุษยชาติ ให้โอกาสเขาได้ดำรงอยู่
และพระองค์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงนำมนุษยชาติมาจนถึงปัจจุบัน ยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ผู้นี้เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นองค์หนึ่งเดียวซึ่งมนุษยชาติพึ่งพาเพื่อความอยู่รอด
พระองค์ทรงครองอธิปไตยเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล และปกครองสิ่งมีชีวิตทั้งมวลในจักรวาล
พระองค์ทรงบัญชาฤดูกาลทั้งสี่ และเป็นพระองค์ที่ทรงก่อให้เกิดสายลม น้ำค้างแข็ง หิมะ และสายฝน
พระองค์ทรงนำพาแสงแดดมาสู่มนุษยชาติ และนำมาซึ่งราตรีกาล
เป็นพระองค์ที่ทรงวางแผนผังฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก จัดเตรียมเทือกเขา ทะเลสาบ และแม่น้ำ
และสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่อยู่ในนั้นให้กับมนุษย์ กิจการของพระองค์นั้นปรากฏพร้อมทุกแห่งหน
อุทยานภาพของพระองค์นั้นปรากฏพร้อมทุกแห่งหน พระปรีชาญาณของพระองค์นั้นปรากฏพร้อมทุกแห่งหน
และสิทธิอำนาจของพระองค์นั้นปรากฏพร้อมทุกแห่งหน
ธรรมเนียมปฏิบัติและกฎเกณฑ์แต่ละประการเหล่านี้คือรูปจำแลงของกิจการของพระองค์
และแต่ละประการเผยพระปรีชาญาณและสิทธิอำนาจของพระองค์
ใครกันเล่าที่ตัวพวกเขาสามารถจะได้รับการยกเว้นจากอธิปไตยของพระองค์?
และใครกันเล่าที่สามารถปลดตัวพวกเขาเองออกจากการออกแบบของพระองค์?
ทุกสรรพสิ่งดำรงอยู่ภายใต้การเขม้นมองของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น
ทุกสรรพสิ่งมีชีวิตอยู่ภายใต้อธิปไตยของพระองค์
กิจการของพระองค์และอุทยานภาพของพระองค์ไม่ได้ทิ้งทางเลือกไว้ให้กับมนุษย์
นอกเหนือจากให้รับรู้ข้อเท็จจริงที่ว่า พระองค์ทรงดำรงอยู่จริงและครองอธิปไตยเหนือทุกสรรพสิ่ง
ไม่มีสิ่งใดที่นอกเหนือจากพระองค์สามารถบัญชาจักรวาลได้
นับประสาอะไรกับการจัดเตรียมให้กับมนุษยชาตินี้อย่างไม่สิ้นสุด
ไม่ว่าเจ้าสามารถระลึกถึงกิจการของพระเจ้าได้หรือไม่ และไม่ว่าเจ้าเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้าหรือไม่
ไม่มีข้อกังขาใดๆว่า ชะตากรรมของเจ้านั้นถูกกำหนดโดยพระเจ้า และไม่มีข้อกังขาเลยว่า
พระเจ้าจะทรงครองอธิปไตยเหนือทุกสรรพสิ่งเสมอ
การดำรงอยู่และสิทธิอำนาจของพระองค์นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่มนุษย์ระลึกได้และจับใจความได้หรือไม่
มีเพียงพระองค์ที่รู้อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของมนุษย์
และมีเพียงพระองค์ที่สามารถกำหนดชะตากรรมของมนุษยชาติ

ไม่ว่าเจ้าจะสามารถยอมรับข้อเท็จจริงนี้ได้หรือไม่ อีกไม่นานนัก
มนุษยชาติก็จะเป็นพยานรู้เห็นสิ่งทั้งหมดนี้ด้วยตาของพวกเขาเอง
และนี่คือข้อเท็จจริงที่พระเจ้าจะทรงนำมาปฏิบัติในอีกไม่ช้านาน
มนุษยชาติมีชีวิตอยู่และตายไปภายใต้สายพระเนตรของพระเจ้า
มนุษย์มีชีวิตอยู่เพื่อการบริหารจัดการของพระเจ้า และเมื่อเขาปิดตาลงเป็นครั้งสุดท้าย
พวกเขาก็ปิดตาเพื่อการบริหารจัดการนี้ด้วยเช่นกัน มนุษย์มาและไป กลับไปกลับมา ซ้ำแล้วซ้ำเล่า
ทั้งหมดนั้นเป็นส่วนของอธิปไตยของพระเจ้าและการออกแบบของพระองค์โดยไม่มีข้อยกเว้น
การบริหารจัดการของพระเจ้านั้นไม่เคยหยุดยั้ง มีความก้าวหน้าอยู่เป็นนิตย์
พระองค์จะทรงทำให้มนุษยชาติตระหนักรู้ถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ ไว้วางใจในอธิปไตยของพระองค์
มองดูกิจการต่างๆ ของพระองค์ และกลับคืนสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ นี่คือการแผนการของพระองค์
และพระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงบริหารจัดการมาตลอดเวลาหลายพันปี

คัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถได้รับการช่วยให้รอดท่ามกลางการบริหารจัดการของพระเจ้าเท่านั้น” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หนทางแห่งชีวิตไม่ใช่สิ่งที่ใครๆ ก็สามารถมีได้ อีกทั้งไม่ใช่สิ่งที่ใครๆ ก็สามารถบรรลุอย่างง่าย ๆ ได้
นี่เป็นเพราะว่าชีวิตสามารถมาจากพระเจ้าได้เพียงเท่านั้น กล่าวคือ
พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงครอบครองเนื้อแท้แห่งชีวิต
และพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงมีหนทางแห่งชีวิต และดังนั้นพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิต
และน้ำพุของน้ำแห่งชีวิตที่ไหลอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่ที่พระองค์ได้ทรงสร้างโลก
พระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจมากมายเกี่ยวกับพลังแห่งชีวิต
ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจมากมายซึ่งนำชีวิตมาสู่มนุษย์ และได้ทรงจ่ายราคาแพงเพื่อที่มนุษย์อาจได้รับชีวิต
นี่เป็นเพราะว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นชีวิตนิรันดร์
และพระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นหนทางซึ่งมนุษย์ได้รับการฟื้นคืนชีพ
พระเจ้าไม่ทรงเคยห่างหายไปจากหัวใจของมนุษย์ และพระองค์สถิตอยู่ท่ามกลางมนุษย์ตลอดเวลา
พระองค์ทรงเป็นแรงขับเคลื่อนสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์ รากฐานของการดำรงอยู่ของมนุษย์
และแหล่งสะสมอันอุดมสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์หลังกำเนิด พระองค์ทรงทำให้มนุษย์เกิดใหม่
และทรงทำให้เขาสามารถใช้ชีวิตไปตามทุกบทบาทของเขาได้อย่างมุ่งมั่นไม่ทอดทิ้ง
เนื่องเพราะพระฤทธานุภาพของพระองค์และพลังชีวิตอันมีอาภัพมอดของพระองค์
มนุษย์ได้ใช้ชีวิตมารุ่นแล้วรุ่นเล่า
ซึ่งตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมามีพลังแห่งชีวิตของพระเจ้าได้เป็นหลักคำจูนสำคัญแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์

และเป็นสิ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงจ่ายราคาซึ่งมนุษย์ธรรมดาไม่เคยจ่ายมาก่อน
พลังชีวิตของพระเจ้าสามารถพิชิตพลังอำนาจใดๆ ยิ่งไปกว่านั้น มันยังมากล้นเกินกว่าพลังอำนาจใดๆ
ชีวิตของพระองค์เป็นนิรันดร์ พระฤทธานุภาพของพระองค์นั้นพิเศษกว่าความธรรมดาสามัญ
และพลังชีวิตของพระองค์ก็ไม่สามารถถูกเอาชนะได้โดยสิ่งมีชีวิตทรงสร้างใดหรือกองกำลังศัตรูใด
พลังชีวิตของพระเจ้านั้นดำรงอยู่และแผ่รัศมีเจิดจรัสไม่ว่าจะเป็นเวลาใดหรือสถานที่ใด
สวรรค์และแผ่นดินโลกอาจผ่านการเปลี่ยนแปลงต่างๆ อันมากมายใหญ่หลวง
แต่ชีวิตของพระเจ้านั้นเป็นเช่นเดิมตลอดกาล ทุกสรรพสิ่งอาจล้มหายตายจาก
แต่ชีวิตของพระเจ้าจะยังคงอยู่ตามเดิม
เพราะพระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดของการดำรงอยู่ของทุกสรรพสิ่งและรากฐานของการดำรงอยู่ของสิ่งเหล่านั้น
ชีวิตของมนุษย์มีกำเนิดที่มาจากพระเจ้า การมีอยู่ของสวรรค์ก็เพราะพระเจ้า
และการมีอยู่ของแผ่นดินโลกก็มีต้นกำเนิดมาจากพลังอำนาจของชีวิตของพระเจ้า
ไม่มีวัตถุใดที่ครอบครองพลังชีวิตสามารถอยู่เหนืออำนาจอธิปไตยของพระเจ้า
และไม่มีสิ่งใดที่มีเรี่ยวแรงสามารถหลบหนีจากอำนาจครอบครองของพระเจ้า เช่นนี้แล้ว
ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใคร ทุกคนจำต้องหมอบกราบภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า
ทุกคนจำต้องใช้ชีวิตภายใต้การบัญชาของพระเจ้า และไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงพระหัตถ์ของพระองค์ได้

คัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”
ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ก่อนที่มนุษย์ชาตินี้จะเกิดขึ้น ห้วงจักรวาล—ดาวเคราะห์ทั้งมวลและหมู่ดาวทั้งหมดในสวรรค์—
ได้ดำรงอยู่ก่อนแล้ว ในระดับมหัพภาค
เทพฟ้าทั้งหลายนี้มีการโคจรตลอดมาอย่างเป็นปกติภายใต้การควบคุมของพระเจ้าสำหรับการดำรงอยู่ทั้งหมดที่
งlisteningของพวกมัน ไม่ว่าจะเป็นผ่านไปหลายปีติดต่อกันใด ดาวเคราะห์ใดไปถึงจุดใด ณ เวลาเฉพาะใด
ดาวเคราะห์ใดทำหน้าที่ใดและเมื่อใด ดาวเคราะห์ใดหมุนรอบตัวเองไปกับวงโคจรใด และมันจะหายไป
หรือถูกแทนที่เมื่อใด—สิ่งทั้งมวลเหล่านี้ดำเนินหน้าไปโดยปราศจากความผิดพลาดแม้เพียงเล็กน้อย
ตำแหน่งของดาวเคราะห์และระยะห่างระหว่างพวกมันทั้งหมดเป็นไปตามแบบแผนต่างๆ อันรัดกุม
ซึ่งทั้งหมดนั้นสามารถพรรณนาได้โดยข้อมูลอันเที่ยงตรง ไม่ว่าจะเป็นเส้นทางที่พวกมันเดินทางร่วมไป
ความเร็วและแบบแผนของวงโคจรของพวกมัน เวลาที่พวกมันไปอยู่ในตำแหน่งต่างๆ อันหลากหลาย—
ทั้งหมดเหล่านี้สามารถบอกปริมาณได้อย่างเที่ยงตรงและพรรณนาได้โดยกฎพิเศษต่างๆ
หลายชั่วกับชั่วกัลป์ที่ดาวเคราะห์ทั้งหลายได้ดำเนินไปตามกฎเหล่านี้โดยปราศจากการเบี่ยงเบนแม้เพียงเล็กน้อย
ไม่มีอำนาจใดสามารถเปลี่ยนหรือขัดขวางวงโคจรของพวกมันหรือแบบแผนที่พวกมันดำเนินตามได้

เนื่องเพราะกฎพิเศษต่างๆ ที่ปกครองการเคลื่อนไหวของพวกมัน
และข้อมูลอันเที่ยงตรงที่พรรณนาเกี่ยวกับพวกมันนั้นถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้วโดยสิทธิอำนาจของพระผู้สร้าง
พวกมันดำเนินไปตามกฎเหล่านี้ด้วยตัวเองภายใต้การควบคุมของพระผู้สร้าง
ในระดับระดับมหัพภาค ไม่ยากที่มนุษย์จะค้นพบแบบแผนบางอย่าง ข้อมูลบางอย่าง
และกฎหรือปรากฏการณ์อันแปลกประหลาดและไม่สามารถอธิบายได้
แม้มนุษย์ชาติไม่ยอมรับแต่โดยดีว่าพระเจ้าทรงมีอยู่จริง และไม่ยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่า
พระผู้สร้างได้ทรงทำทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นมาและทรงมีอำนาจครอบครองเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง
และยิ่งไปกว่านั้นไม่ได้ระลึกถึงการดำรงอยู่แห่งสิทธิอำนาจของพระผู้สร้าง ไม่ว่าจะอย่างไร
เหล่านักวิทยาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ และนักฟิสิกส์ทั้งหลายก็กำลังค้นพบกันมากขึ้นเรื่อยๆ ว่า
การดำรงอยู่ของทุกสรรพสิ่งในจักรวาล
และหลักการกับแบบแผนที่บ่งชี้การเคลื่อนไหวที่ของพวกมันทั้งหมดนั้นถูกปกครองและควบคุมโดยพลังงานมีอั
นมหาศาลที่มองไม่เห็นอย่างหนึ่ง ข้อเท็จจริงนี้ทำให้มนุษย์จำต้องยอมเผชิญหน้าและยอมรับรู้ว่า
มีหนึ่งเดียวผู้ทรงฤทธิ์ในท่ามกลางแบบแผนการเคลื่อนที่เหล่านี้ที่กำลังทรงจัดวางเรียบเรียงทุกสิ่งทุกอย่าง
ฤทธานุภาพของพระองค์นั้นเหนือปกติ
และแม้ว่าไม่มีใครสามารถมองเห็นโฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระองค์ได้
พระองค์ก็ยังทรงปกครองและควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างในทุกชั่วขณะอยู่ดี
ไม่มีมนุษย์คนใดหรือพลังกำลังใดเลยที่สามารถล่วงล้ำอธิปไตยของพระองค์ได้
ครั้นได้เผชิญกับข้อเท็จจริงนี้แล้ว มนุษย์จำต้องระลึกว่า กฎต่างๆ
ที่กำลังปกครองการดำรงอยู่ของทุกสรรพสิ่งนั้นไม่สามารถถูกควบคุมได้โดยมนุษย์
ไม่สามารถเปลี่ยนได้โดยใครก็ตาม เขาต้องยอมรับแต่โดยดีอีกด้วยว่า
มนุษย์นั้นไม่สามารถเข้าใจกฎเหล่านี้ได้อย่างครบถ้วน และกฎเหล่านี้ไม่ได้กำลังเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ
แต่ถูกบงการโดยอธิปไตยหนึ่ง
เหล่านี้คือการแสดงออกทั้งหมดของสิทธิอำนาจแห่งพระเจ้าที่มนุษย์ชนสามารถรับรู้ได้ในระดับมหัพภาค
ในระดับจุลภาคนั้น ภูเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ ทะเล และแผ่นดินใหญ่ทั้งหมดที่มนุษย์อาจมองเห็นบนแผ่นดินโลก
ทุกฤดูกาลที่เขาได้ผ่านประสบการณ์มา ทุกสรรพสิ่งที่อาศัยอยู่ในโลก รวมถึงพืชพรรณ สัตว์ จุลชีพ และมนุษย์
ล้วนอยู่ภายใต้การอธิปไตยและการควบคุมของพระเจ้าทั้งสิ้น ภายใต้การอธิปไตยและการควบคุมของพระเจ้านั้น
ทุกสรรพสิ่งเกิดขึ้นหรือหายไปโดยสอดคล้องกับพระคำริของพระองค์ กฎต่างๆ
ที่เกิดขึ้นมาควบคุมการดำรงอยู่ของสิ่งเหล่านี้ และสิ่งเหล่านี้เจริญเติบโตและเพิ่มทวีคูณไปด้วยกันกับกฎเหล่านี้
ไม่มีมนุษย์หรือสิ่งใดเลยที่อยู่เหนือกฎเหล่านี้

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าพระองค์เอง พระผู้ทรงเอกลักษณ์ 3” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์ได้ทรงวาดอาณาเขตสำหรับภูเขา ที่ราบ ทะเลทราย เนินเขา แม่น้ำ และทะเลสาบ บนแผ่นดินโลกมีภูเขา ที่ราบ ทะเลทราย และเนินเขา ตลอดจนแหล่งน้ำอันหลากหลาย เหล่านี้ประกอบขึ้นเป็นภูมิประเทศประเภทต่างๆ กัน มิใช่หรือ?

พระเจ้าได้ทรงวาดอาณาเขตขึ้นระหว่างภูมิประเทศเหล่านี้ เมื่อพวกเราพูดถึงการวาดอาณาเขต มันหมายความว่าภูเขามีภาพเค้าโครงของพวกมัน ที่ราบมีภาพเค้าโครงของพวกมันเอง ทะเลทรายมีเขตจำกัดที่แน่นอน และเนินเขามีพื้นที่ตายตัว ยังมีปริมาณที่ตายตัวของแหล่งน้ำต่างๆ อาทิ แม่น้ำและทะเลสาบอีกด้วย กล่าวคือ ตอนที่พระเจ้าได้ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง พระองค์ได้ทรงแบ่งทุกสิ่งทุกอย่างไว้อย่างชัดเจนมาก...ภายในภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันแตกต่างกันเหล่านี้ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น

พระองค์กำลังทรงบริหารจัดการทุกสิ่งทุกอย่างในหนทางอันเป็นระเบียบแบบแผนและดังที่ได้วางแผนการไว้ ดังนั้นสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์เหล่านี้ทั้งหมดยังคงดำรงอยู่และยังกำลังทำหน้าที่ของพวกมันมาเป็นเวลาหลายพันปีและกระทั่งหลายหมื่นปีด้วยซ้ำหลังจากที่พวกมันได้ถูกพระเจ้าสร้างขึ้น

แม้จะมีบางช่วงเวลาเฉพาะที่ภูเขาไฟระเบิด และช่วงเวลาที่เกิดแผ่นดินไหว และมีการเคลื่อนตัวของแผ่นดินครั้งใหญ่

พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้ภูมิประเทศชนิดใดก็ตามสูญเสียหน้าที่ดั้งเดิมของมันอย่างแน่นอน เป็นเพราะการบริหารจัดการนี้โดยพระเจ้า กฎเกณฑ์และการควบคุมภูเขานี้ของพระองค์เท่านั้น ที่ทั้งหมดนี้—ทั้งหมดนี้ซึ่งมวลมนุษย์ได้เห็นและได้ชื่นชม—

จะสามารถอยู่รอดได้บนแผ่นดินโลกในวิถีอันเป็นระเบียบแบบแผน ...

.....

...นอกเหนือจากการตั้งอาณาเขตสำหรับสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันหลากหลายแล้ว

พระเจ้ายังได้ทรงวาดอาณาเขตและได้ทรงจัดตั้งกฎต่างๆ สำหรับบรรดานกและบรรดาสัตว์ ปลา แมลงอันหลากหลาย และพืชพรรณทั้งหมดเช่นกัน

เพราะความแตกต่างระหว่างสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันหลากหลายและเพราะการดำรงอยู่ของสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์อันแตกต่างกัน บรรดานกและบรรดาสัตว์ ปลา แมลงทั้งหลาย และพืชพรรณต่างประเภทกันจึงมีสภาพแวดล้อมสำหรับการอยู่รอดที่แตกต่างกัน

บรรดานกและบรรดาสัตว์และแมลงทั้งหลายมีชีวิตท่ามกลางพืชพรรณอันหลากหลาย ปลามีชีวิตอยู่ในน้ำ และพืชพรรณเติบโตบนแผ่นดิน...ทุกสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง—

ไม่สำคัญว่าพวกมันจะถูกกำหนดตายตัวในสถานที่แห่งหนึ่งหรือไม่
หรือพวกมันสามารถหายใจผ่านจมูกของพวกมันได้หรือไม่—มีกฎสำหรับการอยู่รอดของพวกมันเอง
นานมาแล้วก่อนที่จะพระเจ้าจะได้ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตเหล่านี้
พระองค์ได้ทรงเตรียมบ้านของพวกมันเองและสภาพแวดล้อมสำหรับการอยู่รอดของพวกมันเองสำหรับพวกมันแล้ว สิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีสภาพแวดล้อมสำหรับการอยู่รอดที่ตายตัวของพวกมันเอง
อาหารของพวกมันเองและบ้านของพวกมันเอง
และพวกมันมีสถานที่ซึ่งเหมาะสมสำหรับการอยู่รอดที่ตายตัวของพวกมันเอง
สถานที่ซึ่งมีอุณหภูมิอื่นเหมาะสมสำหรับการอยู่รอดของพวกมัน ด้วยเหตุนี้
พวกมันจึงจะไม่เร่รอนไปทั่วไปทุกทิศทุกทางหรือบ่อนทำลายการอยู่รอดของมวลมนุษย์หรือส่งผลกระทบต่อชีวิตของผู้คน นี่คือวิธีที่พระเจ้าทรงบริหารจัดการทุกสรรพสิ่ง
ทรงจัดเตรียมสภาพแวดล้อมสำหรับการอยู่รอดที่ดีที่สุดให้แก่มวลมนุษย์
สิ่งมีชีวิตแต่ละชีวิตภายในทุกสรรพสิ่งมีอาหารเพื่อการยังชีพของพวกมันเองภายในสภาพแวดล้อมสำหรับการอยู่รอดของพวกมันเอง ด้วยอาหารนั้น
พวกมันจึงชอบสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติสำหรับการอยู่รอดของพวกมัน ในสภาพแวดล้อมประเภทนั้น
พวกมันยังคงอยู่รอด ทวีจำนวน
และขยับเดินหน้าต่อไปโดยสอดคล้องกับกฎที่พระเจ้าได้ทรงจัดตั้งขึ้นสำหรับพวกมัน เพราะกฎชนิดต่างๆ
เหล่านี้ เพราะการลิขิตไว้ล่วงหน้าของพระเจ้า ทุกสรรพสิ่งดำรงชีวิตอย่างกลมเกลียวกับมวลมนุษย์
และมวลมนุษย์ดำรงอยู่ร่วมกันกับทุกสรรพสิ่งโดยการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าพระองค์เอง พระผู้ทรงเอกลักษณ์ 9” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

นับแต่ช่วงเวลาที่เจ้าเข้ามาในโลกนี้พร้อมกับเสียงร้องจ้า เจ้าก็เริ่มทำหน้าที่ของตนให้ลุล่วง
เจ้าได้เริ่มการเดินทางของชีวิตของเจ้า
โดยแสดงไปตามบทบาทของเจ้าในแผนการของพระเจ้าและในการทรงลิขิตของพระองค์
ไม่ว่าเจ้าจะมีภูมิหลังอย่างไร และการเดินทางข้างหน้าของเจ้าจะเป็นอย่างไร
ก็ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงการจ้วดวางเรียบเรียงและการจัดการเตรียมการของฟ้าได้
และไม่มีใครควบคุมชะตาชีวิตของตนเองได้
เพราะมีเพียงพระองค์ผู้ทรงปกครองเหนือทุกสรรพสิ่งเท่านั้นที่ทรงสามารถทำงานเช่นนั้นได้
นับตั้งแต่วันที่มนุษย์ได้มาสู่การดำรงอยู่ พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจเช่นนั้นมาตลอด บริหารจัดการจักรวาล
กำกับกฎเกณฑ์แห่งการเปลี่ยนแปลงสำหรับทุกสรรพสิ่งและวิถีโคจรของทุกสรรพสิ่งเหล่านั้น
เช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่ง—มนุษย์ได้รับการบำรุงเลี้ยงอย่างเจียบเจี๊ยบและไม่รู้ตัว

ด้วยความอ่อนหวานและหยาดฝน ตลอดจนหยดน้ำค้างจากพระเจ้า เช่นเดียวกับทุกสรรพสิ่ง—
มนุษย์อยู่ภายใต้การจัดวางเรียบเรียงของพระหัตถ์พระเจ้าโดยไม่รู้ตัว
หัวใจและจิตวิญญาณของมนุษย์ถูกกุมไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
ทุกอย่างในชีวิตของเขาอยู่ในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะเชื่อเรื่องนี้หรือไม่ก็ตาม
ไม่ว่าสิ่งใดและทุกสรรพสิ่ง ไม่ว่าที่มีชีวิตอยู่หรือตายแล้วก็ตาม จะเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง
สร้างขึ้นมาใหม่และปลาสนาการไปตาม พระคำริของพระเจ้า
นี่คือหนทางที่พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือทุกสรรพสิ่ง

ยามราตรีคืบคลานเข้ามาอย่างเงียบเชียบ มนุษย์หาได้ไหวตัวรับรู้ไม่
เพราะหัวใจของมนุษย์ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าราตรีคืบคลานมาอย่างไรและมาเมื่อไร
ครั้นพอราตรีเคลื่อนตัวเงียบเชียบจากไป มนุษย์จึงอ้าแขนต้อนรับแสงอรุณ ทว่าที่มนุษย์ยังรู้น้อยลงไปกว่าก็คือ
แสงนั้นมาถึงตั้งแต่เมื่อใด และมันขับไล่ความมืดของราตรีออกไปอย่างไร และที่ยิ่งน้อยลงไปใหญ่
ก็คือการตระหนักรู้
การหมุนเวียนปรับเปลี่ยนของวันและคืนเหล่านี้นำพามนุษย์จากช่วงเวลาหนึ่งสู่อีกช่วงเวลาหนึ่ง
จากบริบทเชิงประวัติศาสตร์บริบทหนึ่งสู่บริบทถัดไป
ขณะเดียวกันก็เป็นการให้ความมั่นใจว่าพระราชกิจของพระเจ้าในทุกช่วงเวลาและแผนการของพระองค์สำหรับ
ทุกยุคยังคงถูกดำเนินการไปจนเสร็จสิ้น

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดชีวิตมนุษย์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

นับตั้งแต่การสร้างโลก เราได้เริ่มคัดสรรและลิขิตคนกลุ่มนี้ไว้ล่วงหน้าแล้ว—ซึ่งก็คือพวกเจ้าในวันนี้แน่นอน
นิสัยใจคอ จิตความสามารถ รูปร่างหน้าตา และวุฒิภาวะของเจ้า ครอบครัวยุคที่เจ้าถือกำเนิดมา หน้าที่การงาน
การสมรสของเจ้า—ตัวเจ้าในความครบถ้วนทั้งหมดของเจ้า กระทั่งรวมถึงสืพบ สืพิต และเวลาเกิดของเจ้า—
ล้วนได้รับการจัดการเตรียมการด้วยมือของเรา แม้แต่สิ่งทั้งหลายที่เจ้าทำและผู้คนที่เจ้าพบในแต่ละวัน
เราก็ได้จัดการเตรียมการไปกับมือ มีพัสตอร์อยู่ถึงความจริงที่ว่า การนำเจ้าเข้ามาหาเราในวันนี้
แท้จริงแล้วก็เกิดจากการจัดการเตรียมการของเรา อย่ากระโจนเข้าไปสู่ความไม่เป็นระเบียบ
เจ้าควรจะเดินหน้าไปอย่างมีสติใจเย็น

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 74” ของ ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ชะตากรรมของมนุษยชาติและของจักรวาลพันเกี่ยวกันอย่างใกล้ชิดกับอธิปไตยของพระผู้สร้าง
ผูกติดกับการจัดวางเรียบเรียงของพระผู้สร้างโดยมีอาจแยกกัน ในท้ายที่สุดแล้ว

ชะตากรรมเหล่านั้นก็ไม่อาจแยกจากสิทธิอำนาจของพระผู้สร้างได้ ในกฎแห่งทุกสรรพสิ่ง
มนุษย์จึงได้เข้าใจการจัดวางเรียบเรียงของพระผู้สร้าง และอธิปไตยของพระองค์
ในกฎเกณฑ์แห่งการอยู่รอดของทุกสรรพสิ่ง เขาจึงได้รับการปกครองของพระผู้สร้าง
ในชะตากรรมของทุกสรรพสิ่ง เขาจึงได้อุณมานเกี่ยวกับวิธีต่างๆ
ที่พระผู้สร้างทรงนำอธิปไตยของพระองค์มาบังคับใช้และควบคุมพวกเขา
และในวงจรชีวิตของมนุษย์และทุกสรรพสิ่ง
มนุษย์จึงได้มารับประสบการณ์อย่างแท้จริงในการจัดวางเรียบเรียงและการจัดการเตรียมการของพระผู้สร้างเพื่อ
ทุกสรรพสิ่งและสิ่งมีชีวิต เพื่อเป็นพยานว่าการจัดวางเรียบเรียงและการจัดเตรียมเหล่านั้นเข้ามาแทนที่กฎ
กฎเกณฑ์ และขนบประเพณีทางโลกทั้งหมด พลังและอำนาจอื่นๆ ทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนั้น
มนุษยชาติจึงจำต้องยอมรับว่าอธิปไตยของพระผู้สร้างนั้นมีอาจฝ่าฝืนได้โดยสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างใดๆ ยอมรับว่า
ไม่มีพลังใดสามารถช่วงชิงอำนาจหรือคัดแปลงเหตุการณ์และสิ่งต่างๆ ที่พระผู้สร้างได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้า
ภายใต้กฎและกฎเกณฑ์แห่งพระเจ้านี้เองที่มนุษย์และทุกสรรพสิ่งล้วนมีชีวิตอยู่และขยายเผ่าพันธุ์แล้วรุ่นเล่า
นี่ไม่ใช่รูปจำลองที่แท้จริงของสิทธิอำนาจแห่งพระผู้สร้างหรือ?

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าพระองค์เอง พระผู้ทรงเอกลักษณ์ 3” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือชะตากรรมของมวลมนุษย์ทั้งปวง

(บทตอนที่คัดสรรจาก พระวณะของพระเจ้า)

ในฐานะสมาชิกของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และคริสตชนผู้เปี่ยมศรัทธา
พวกเราทุกคนล้วนมีความรับผิดชอบและภาระผูกพัน
ที่จะต้องถวายร่างกายและจิตใจเพื่อเติมเต็มพระบัญชาของพระเจ้าให้สำเร็จบริบูรณ์
ด้วยเหตุที่การเป็นอยู่ของพวกเราทั้งหมดทั้งสิ้นนั้นล้วนมาจากพระเจ้า
และดำรงอยู่ได้ก็ด้วยอำนาจอธิปไตยของพระเจ้า
หากร่างกายและจิตใจของเรามีได้มีไว้เพื่อพระบัญชาของพระเจ้าและไม่ได้เป็นไปเพื่อเหตุอันชอบธรรมของมวล
มนุษย์แล้วไซ้ ดวงวิญญาณของพวกเราจะไม่ค่าพอต่อผู้คนที่ได้ยอมพลีชีพเพื่อพระบัญชาของพระเจ้าเลย
และยังไม่มีค่าพอต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงจัดเตรียมทุกสิ่งไว้ให้กับพวกเรา

พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกนี้ขึ้นมา พระองค์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์นี้ขึ้นมา และยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ทรงเป็นสถาปนิกแห่งวัฒนธรรมกรีกโบราณและอารยธรรมมนุษย์
มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงปลอมประโลมมวลมนุษย์นี้

และมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงดูแลเอาใจใส่มวลมนุษย์นี้ทั้งคืนและวัน
พัฒนาการและความก้าวหน้าของมนุษย์นั้น ไม่สามารถแยกออกจากอำนาจอธิปไตยของพระเจ้าได้
และประวัติศาสตร์และอนาคตของมวลมนุษย์เองก็หาได้พ้นไปจากการออกแบบของพระเจ้า
หากเจ้าเป็นคริสตชนแท้คนหนึ่ง เจ้าย่อมจะเชื่ออย่างแน่นอว่า
ความรุ่งเรืองและความตกต่ำของประเทศใดหรือชนชาติใดก็ตามอุบัติขึ้นตามการออกแบบของพระเจ้า
พระเจ้าแต่เพียงลำพังเท่านั้นที่ทรงรู้ชะตากรรมของประเทศหรือชาตินั้น
และพระเจ้าเพียงลำพังเท่านั้นที่ทรงควบคุมครองของมวลมนุษย์นี้
หากมวลมนุษย์ปรารถนาจะมีชะตากรรมที่ดี หากประเทศหนึ่งปรารถนาจะมีชะตากรรมที่ดี
มนุษย์ก็ต้องกราบไหว้พระเจ้าเพื่อนมัสการ กลับใจ และสารภาพต่อพระพักตร์ของพระเจ้า
หรือหากไม่เช่นนั้น
ชะตากรรมและปลายทางของมนุษย์ก็จะต้องเป็นมหันตภัยอย่างหนึ่งซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เลย
เมื่อมองย้อนกลับไปช่วงเวลาที่โนอาห์สร้างนาวา มวลมนุษย์กำลังเสื่อมทรามอย่างถดถอย
ผู้คนได้หลุดหลงออกไปจากพระพรของพระเจ้า ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพระเจ้าอีกต่อไป
และได้สูญเสียพระสัญญาของพระเจ้า พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในความมืดมิด ปราศจากแสงแห่งพระเจ้า
จากนั้นพวกเขาก็กลับกลายเป็นมีลักษณะที่วิปริตผิดศีลธรรม
ปล่อยปละละเลยตนเองให้กับความชั่วช้าน่าขยะแขยง
ผู้คนเช่นนั้นไม่สามารถได้รับพระสัญญาของพระเจ้าอีกต่อไป
พวกเขาไม่มีความเหมาะสมที่จะได้เป็นพยานพระพักตร์ของพระเจ้า หรือได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า
ด้วยเหตุที่พวกเขาทอดทิ้งพระเจ้า โยนทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้พวกเขาทิ้งไป และลืมการทรงสอนต่างๆ
ของพระเจ้า หัวใจของพวกเขาไกลห่างไปจากพระเจ้าไกลขึ้นและไกลขึ้น และด้วยความที่เป็นเช่นนั้น
พวกเขาก็กลับกลายเป็นเลวร้ายไร้ศีลธรรมจนเลยพ้นไปจากความมีเหตุผลและมนุษยธรรมทั้งมวล
และกลายเป็นชั่วร้ายยิ่งมรมากขึ้นทุกที จากนั้นเอง พวกเขาได้เดินเข้าใกล้ความตายมากขึ้นเรื่อยๆ
และตกไปอยู่ภายใต้พระพิโรธและการลงโทษของพระเจ้า
มีเพียงโนอาห์ที่นมัสการพระเจ้าและหลบเลี่ยงมารร้าย
และดังนั้นเขาจึงสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าและได้ยินคำแนะนำของพระองค์
เขาได้สร้างนาวาขึ้นตามคำแนะนำแห่งพระวจนะของพระเจ้า
และที่นั่นเองที่สิ่งสร้างซึ่งมีชีวิตในทุกลักษณะได้มาชุมนุมกัน และด้วยวิธีนี้ เมื่อทุกอย่างถูกเตรียมพร้อม
พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยการทำลายล้างลงมาบนโลก มีเพียงโนอาห์กับสมาชิกคนอื่นๆ

ของครอบครัวเขาอีกเจ็ดคนที่รอดชีวิตจากการทำลายล้างครั้งนั้น
ซึ่งก็เป็นเพราะโนอาห์ได้นมัสการพระยาห์เวห์และหลบเลี่ยงความชั่วนั้นเอง

ตอนนี้ลองมามองที่ยุคปัจจุบัน เหล่ามนุษย์ผู้ชอบธรรมเช่นเดียวกับโนอาห์
ผู้ซึ่งสามารถนมัสการพระเจ้าและหลบเลี่ยงความชั่วนั้น ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว กระนั้น
พระเจ๋อก็ยังทรงเปี่ยมพระคุณต่อมวลมนุษย์นี้ และยังทรงรอภัยบาปให้กับพวกเขาในช่วงระหว่างยุคสมัยสุดท้ายนี้
พระเจ๋าทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่ถูกละเลยให้พระองค์ทรงปรากฏ
พระองค์ทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่สามารถได้ยินพระวจนะของพระองค์ ผู้ที่ยังไม่ลืมพระบัญชาของพระองค์
และมอบถวายหัวใจและร่างกายของพวกเขาแด่พระองค์
พระองค์ทรงแสวงหาบรรดาผู้ที่เชื่อฟังดูจาทารกทั้งหลายเฉพาะพระพักตร์พระองค์ และไม่ต่อต้านพระองค์
หากเจ้ายอมอุทิศตัวเจ้าให้กับพระเจ๋อโดยไม่ถูกยับยั้งจากพลังอำนาจหรือกำลังบังคับใดๆ
พระเจ๋อก็จะทรงมองดูพวกเจ้าด้วยความโปรดปราน และจะประทานพระพรของพระองค์ให้กับเจ้า
หากเจ้าอยู่ในสถานะอันสูงส่ง มีภาพลักษณ์อันทรงเกียรติ ครองความรู้อันอุดม
เป็นเจ้าของสินทรัพย์อันเหลือและได้รับการสนับสนุนจากผู้คนมากมาย กระนั้น
สิ่งเหล่านี้ก็ไม่ได้ป้องกันเจ้าจากการมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ๋อเพื่อยอมรับการทรงเรียกของพระองค์และยอม
รับพระบัญชาของพระองค์ และทำในสิ่งที่พระเจ๋าทรงขอให้เจ้าทำ
เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งที่เจ้าทำก็จะเป็นมูลเหตุอันเปี่ยมความหมายที่สุดบนแผ่นดินโลก
และเป็นหน้าที่รับผิดชอบอันชอบธรรมที่สุดของมวลมนุษย์
หากเจ้าปฏิเสธการทรงเรียกของพระเจ๋อเพื่อประโยชน์ของสถานภาพและเป้าหมายของตัวเอง
ทั้งหมดที่เจ้าทำก็就会被คู่แข่ง และอาจถึงขั้นถูกดูหมิ่นโดยพระเจ๋อ บางที เจ้าอาจเป็นประธานาธิบดี
นักวิทยาศาสตร์ ศิษยาภิบาล หรือผู้สูงอายุคนหนึ่ง แต่ไม่สำคัญว่าอำนาจในตำแหน่งของเจ้าจะสูงส่งเพียงใด
หากเจ้าพึ่งพาความรู้ของเจ้าและความสามารถในหน้าที่รับผิดชอบต่างๆ ของเจ้า เมื่อนั้น
เจ้าก็จะเป็นผู้ที่ล้มเหลวเสมอ และจะสูญเสียพระพรจากพระเจ๋อเสมอ
เนื่องเพราะพระเจ๋อไม่ทรงยอมรับสิ่งใดทั้งสิ้นที่เจ้าทำ
และพระองค์ก็ไม่ทรงยอมรับว่าหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าเป็นสิ่งที่ชอบธรรม หรือยอมรับว่า
เจ้ากำลังทำงานเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ พระองค์จะตรัสว่า
ทุกสิ่งที่เจ้านั้นทำไปเพื่อใช้ความรู้และความแข็งแกร่งของมวลมนุษย์เพื่อพรางมนุษย์ไปจากการปกป้องของพ
ระเจ้า และเพื่อที่จะปฏิเสธพระพรของพระเจ๋อ พระองค์จะตรัสว่า เจ้ากำลังนำทางมวลมนุษย์ไปสู่ความมืดมิด
ไปสู่ความตาย และไปสู่จุดเริ่มต้นของการดำรงอยู่อย่างปราศจากขีดจำกัด
ในจุดที่มนุษย์ได้สูญเสียพระเจ๋อและพระพรของพระองค์ไปแล้ว

เป็นเพราะการประดิษฐ์คิดค้นทางศาสตร์สังคมต่างๆ ของมวลมนุษย์
จิตใจของมนุษย์ได้กลับกลายเป็นถูกจับจองด้วยวิชาและความรู้
จากนั้นวิชาและความรู้ก็ได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับการปกครองมวลมนุษย์
และไม่มีพื้นที่พอเพียงสำหรับมนุษย์ที่จะนมัสการพระเจ้าอีกต่อไป
และไม่มีสภาพเงื่อนไขที่เอื้ออำนวยต่อการนมัสการพระเจ้าอีกแล้ว
ฐานะของพระเจ้าได้จมต่ำลงทุกทีในหัวใจของมนุษย์ เมื่อปราศจากพระเจ้าในหัวใจเขา
โลกภายในของมนุษย์ย่อมมืดมน สิ้นหวัง และว่างเปล่า ภายหลังต่อมาบรรดานักสังคมศาสตร์
นักประวัติศาสตร์ และนักการเมืองมากมายได้ออกมาเปิดตัว แสดงทฤษฎีทางศาสตร์สังคมต่างๆ
ทฤษฎีแห่งวิวัฒนาการมนุษย์ และทฤษฎีอื่นๆ สารพัดซึ่งขัดแย้งกับความจริงที่ว่า
พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ทรงเติมหัวใจและจิตใจให้แก่มวลมนุษย์ และเช่นนี้เอง ผู้คนซึ่งเชื่อว่า
พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างจึงกลับกลายน้อยลงตลอดเวลา
และบรรดาผู้ที่เชื่อในทฤษฎีวิวัฒนาการกลับมีจำนวนมากขึ้นตลอดเวลา ผู้คนปฏิบัติต่อบັນที่ต่างๆ
เกี่ยวกับงานของพระเจ้าและพระวาระของพระองค์ในระหว่างยุคแห่งพันธสัญญาเดิมราวกับเป็นนิทานปรัมปรา
และตำนานมากขึ้นทุกที ในหัวใจของพวกเขา
ผู้คนกลับกลายเป็นไม่แยแสต่อความทรงเกียรติและความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
ต่อหลักความเชื่อที่ว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่และทรงอำนาจครอบครองเหนือสรรพสิ่งทั้งมวล
ความอยู่รอดของมวลมนุษย์และชะตากรรมของประเทศต่างๆ และชนชาติต่างๆ
ไม่มีความสำคัญกับพวกเขาอีกต่อไป
และมนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลกอันกลายเป็นโพรงที่กังวลใส่ใจเพียงเรื่องการกิน การดื่ม
และการวิ่งไล่ตามความหรรษายินดี...มีผู้คนน้อยนักที่คิดได้เองในการที่จะเสาะแสวงหา
พระเจ้าทรงปฏิบัติงานของพระองค์อยู่ ณ ที่ใด หรือมองดูว่า
พระองค์ทรงจัดการเตรียมการและเป็นประธานเหนือบันปลายของมนุษย์อย่างไร และเช่นนี้เอง
อารยธรรมของมนุษย์จึงกลายเป็นว่าสามารถสอดรับกับความปรารถนาของมนุษย์ได้น้อยลงทุกที
โดยที่มนุษย์มิได้รู้ตัวเลย และมีหน้าซำยังมิผู้คนมากมายที่รู้สึกว้า
พวกเขามีความสุขในการใช้ชีวิตในโลกแบบนี้ น้อยกว่าบรรดาผู้ที่ตายจากไปแล้วเสียอีก
แม้แต่ประชาชนของประเทศต่างๆ ที่เคยมีอารยธรรมสูงส่งก็ยังออกมาแสดงความคับข้องใจดังกล่าว
ด้วยความที่ปราศจากการทรงนำของพระเจ้า ไม่สำคัญว่าบรรดานักปกครองและนักสังคมศาสตร์
จะขบคิดกันจนสมองแทบแตกอย่างไร ในอันที่จะรักษาอารยธรรมของมนุษย์เอาไว้ ก็เป็นการไร้ประโยชน์
ไม่มีใครสามารถเติมเต็มความว่างเปล่าในหัวใจของมนุษย์ได้ เนื่องจากไม่มีใครสามารถเป็นชีวิตของมนุษย์ได้

และไม่มีทฤษฎีเชิงสังคมข้อไหนที่สามารถปลดปล่อยมนุษย์ออกจากความว่างเปล่าที่เขากำลังทนทรมาน ทั้งวิชา
ความรู้ อิศราภาพ ประชาธิปไตย ความสบาย ความสะดวก
เหล่านี้ล้วนนำการปลดปล่อยมาสู่มนุษย์ได้เพียงชั่วคราว ต่อให้มีสิ่งเหล่านี้
มนุษย์ก็จะมีบาปและจะยังคร่ำครวญถึงความไม่เป็นธรรมของสังคมอยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถยับยั้งความอยากและความต้องการของมนุษย์ในการที่จะสำรวจค้นคว้าได้
นี่เป็นเพราะมนุษย์ได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า และการสำรวจค้นคว้าและอุทิศทุ่มเทอย่างไร้สติของมนุษย์
ทำได้แค่เพียงนำไปสู่ความเศร้าหมองที่มากขึ้นเท่านั้น
และทำได้เพียงเป็นต้นเหตุให้มนุษย์ดำรงอยู่ในสภาวะแห่งความหวาดกลัวตลอดเวลาเท่านั้น
โดยไม่รู้ว่าจะเผชิญหน้ากับอนาคตของมวลมนุษย์อย่างไร
หรือจะเผชิญหน้ากับเส้นทางที่ทอดยาวอยู่เบื้องหน้าอย่างไร
มนุษย์จะถึงขั้นกลายเป็นหวาดกลัวต่อวิชาและความรู้ และยิ่งจะหวาดกลัวความรู้ที่กว้างเปล่า ในโลกใบนี้
เจ้าไม่สามารถหลีกเลี่ยงหายนะของมนุษยชาติได้โดยเด็ดขาด โดยไม่ต้องคำนึงว่า
เจ้าใช้ชีวิตอยู่ในประเทศเสรีหรือในประเทศที่ปราศจากสิทธิมนุษยชน
ไม่ว่าเจ้าจะเป็นผู้ปกครองหรือผู้ถูกปกครอง
เจ้าก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงความต้องการที่จะค้นคว้าเปิดเผยหายนะ ความลึกลับ
และปั่นปลาของมวลมนุษย์ได้
นับประสาอะไรกับการที่เจ้าจะสามารถหลีกเลี่ยงไปได้จากสำนักอันว่าวุ่นสับสนแห่งความว่างเปล่า
ปรากฏการณ์ดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติในหมู่มวลมนุษย์ทั้งปวง
ได้ถูกนักสังคมศาสตร์เรียกว่าปรากฏการณ์ทางสังคม แต่กระนั้น
ก็ยังไม่มีมนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่คนใดสามารถออกมาแสดงตนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ไม่ว่าจะอย่างไรท้ายที่สุดแล้ว
มนุษย์ก็คือมนุษย์ และไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถมาแทนที่ตำแหน่งและชีวิตของพระเจ้าได้
มวลมนุษย์ไม่เพียงแต่ต้องมีสังคมที่ยุติธรรมซึ่งทุกคนถูกบำรุงบำเรออย่างดี และมีอิสรภาพและความเสมอภาค
สิ่งที่ย่อมมนุษย์จำเป็นต้องมีคือ ความรอดของพระเจ้าและการจัดเตรียมชีวิตของพระองค์ที่มีให้แก่พวกเขา
มีเพียงยามที่มนุษย์ได้รับการจัดเตรียมชีวิตของพระเจ้าและความรอดของพระองค์แล้วเท่านั้น
ที่ความต้องการที่จำเป็นต่างๆ ความโหยหาที่จะค้นคว้าเปิดเผย
และความว่างเปล่าทางจิตวิญญาณของมนุษย์จะสามารถได้รับการแก้ไข
หากประชาชนของประเทศหนึ่งหรือชนชาติหนึ่ง
ไม่สามารถได้รับความรอดและความเอาใจใส่ของพระเจ้าแล้วไซ้

ประเทศหรือชนชาติดังกล่าวก็ต้องย้ายเข้าไปบนถนนสู่ความพินาศย่อยยับ ตรงสู่ความมืดมิด และจะถูกทำลายล้างโดยพระเจ้า

บางที ณ ปัจจุบันนี้ ประเทศของเจ้าอาจกำลังรุ่งเรือง

แต่หากเจ้าปล่อยให้ประชาชนของเจ้าหันเหไกลห่างไปจากพระเจ้า เมื่อนั้น ประเทศของเจ้าอาจพบว่าตัวเองได้สูญเสียพระพรของพระเจ้าไปมากขึ้นทุกที

อารยธรรมของประเทศของเจ้าจะถูกเหยียบย่ำทำลายอยู่ใต้ฝ่าเท้ามากขึ้นเรื่อยๆ และในไม่ช้า

ผู้คนก็จะลุกขึ้นต่อต้านพระเจ้า และสาปแช่งฟ้า และเมื่อเป็นเช่นนั้น

ชะตากรรมของประเทศนั้นก็จะพินาศย่อยยับ โดยที่มนุษย์ไม่รู้ตัว

พระเจ้าจะทรงเพิ่มจำนวนประเทศที่มีอำนาจเพื่อไปจัดการกับบรรดาประเทศซึ่งพระเจ้าสาปแช่ง

และอาจทรงถึงขั้นกวาดล้างพวกนั้นออกไปจากแผ่นดินโลกเลยทีเดียว

ความรุ่งเรืองและความล่มสลายของประเทศหรือชนชาติหนึ่งนั้น กล่าวได้จริงๆ ว่า

ขึ้นอยู่กับคนที่ผู้ปกครองทั้งหลายนมัสการพระเจ้าหรือไม่

และพวกเขานำประชาชนของพวกเขาให้เข้าใกล้ชิดกับพระเจ้าและนมัสการพระเจ้าหรือไม่

และยังไม่เพียงเท่านั้น ในยุคสมัยสุดท้ายนี้

ด้วยเหตุที่ผู้คนซึ่งแสวงหาและนมัสการพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้นหายากมากขึ้นทุกที

พระเจ้าจึงประทานความโปรดปรานพิเศษให้แก่ประเทศต่างๆ ที่มีศาสนาคริสต์เป็นศาสนาประจำชาติ

พระองค์ทรงรวบรวมประเทศเหล่านั้นเข้าไว้ด้วยกันเพื่อสร้างรูปแบบของค่ายอันชอบธรรมโดยสัมพันธ์กันของ

โลกขึ้นมา ในขณะที่บรรดาประเทศที่ไม่เชื่อว่าพระเจ้ามียูอยู่จริง และพวกที่ไม่นมัสการพระเจ้าที่ยังแท้

กลับกลายเป็นปฏิปักษ์กับค่ายอันชอบธรรมนี้ ด้วยวิธีนี้

พระเจ้าไม่เพียงมีสถานที่สำหรับทรงสถิตอยู่ท่ามกลางมวลมนุษย์เพื่อดำเนินการพระราชกิจของพระองค์

แต่ยังทรงได้รับประเทศต่างๆ ที่สามารถนำสิทธิอำนาจอันชอบธรรมไปลงมือปฏิบัติได้

ช่วยให้อับทอภัยโทษและข้อจำกัดต่างๆ ถูกนำมาบังคับใช้ในประเทศเหล่านั้นที่ต่อต้านพระองค์ กระนั้น

ทั้งที่เป็นเช่นนั้น ก็ยังคงไม่มีประชาชนเดินหน้าเข้ามานมัสการพระเจ้าเพิ่มอีก

เนื่องเพราะมนุษย์ได้หันเหห่างจากพระองค์จนไกลเกินไปแล้ว และมนุษย์ได้ลืมนึกพระเจ้าไปนานเกินไป

ที่ยังหลงเหลืออยู่บนแผ่นดินโลก มีเพียงประเทศต่างๆ ที่นำความชอบธรรมมาปฏิบัติไว้

และต่อต้านความไม่ชอบธรรม แต่นี่ก็ยังห่างไกลความปรารถนาของพระเจ้า

ด้วยความที่ไม่มีผู้ปกครองของประเทศไหนที่จะอนุญาตให้พระเจ้าทรงเป็นประธานเหนือประชาชนของพวกเขา

และไม่มีพรรคการเมืองไหนที่จะรวบรวมผู้คนของตนเข้าด้วยกันเพื่อมานมัสการพระเจ้า

พระเจ้าทรงสูญเสียสถานที่อันเป็นสิทธิของพระองค์ในหัวใจของทุกประเทศ ชนชาติ พรรครัฐบาล

และแม้แต่ในหัวใจของบุคคลทุกคน แม้ว่าอำนาจควบคุมอันชอบธรรมต่างๆ ยังมีอยู่บนโลกนี้
แต่การปกครองซึ่งพระเจ้าไม่ทรงมีที่สถิตอยู่ในหัวใจของมนุษย์นั้นช่างเปราะบาง
เมื่อปราศจากพระพรของพระเจ้า เวทีการเมืองก็จะตกอยู่ในความสับสนวุ่นวาย
และกลับกลายเป็นอ่อนไหวต่อการถูกโจมตี สำหรับมวลมนุษย์แล้ว
ความเป็นอยู่ที่ปราศจากพระพรของพระเจ้านั้น เป็นเสมือนความเป็นอยู่ที่ปราศจากดวงอาทิตย์ ไม่ต้องคำนึงว่า
บรรดาผู้ปกครองทั้งหลายทำงานเพื่อประชาชนของตัวเองกันอย่างไร้ใจแข็งขันเช่นไร
ไม่ต้องคำนึงว่ามนุษยชาติได้จัดให้มีการประชุมหารือกันอย่างชอบธรรมกี่ครั้ง
ไม่มีอะไรสักอย่างในนี้ที่จะมาเปลี่ยนวิถีของการเกิดเหตุการณ์ หรือมาปรับเปลี่ยนชะตากรรมของมวลมนุษย์
มนุษย์เชื่อว่า ในประเทศหนึ่งซึ่งมีประชาชนที่มีอาหารกิน มีเครื่องนุ่งห่มสวมใส่
โดยมีพวกเขาใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันอย่างสันติสุขนั้น เป็นประเทศที่ดี
และเป็นประเทศที่มีสถานะผู้นำที่ดีประเทศหนึ่ง แต่พระเจ้ามิได้ทรงดำริเช่นนั้น พระองค์เชื่อว่า
ประเทศหนึ่งซึ่งไม่มีไครนัมัสการพระองค์เลยนั้น คือประเทศที่พระองค์จะต้องทำลายล้างให้สิ้นซาก
วิถีคิดของมนุษย์นั้นขัดแย้งกับวิถีคิดของพระเจ้ามากเกินไป ดังนั้น
หากผู้นำของประเทศหนึ่งไม่นมัสการการพระเจ้า เมื่อนั้น
ชะตากรรมของประเทศนี้ก็จะเป็ชะตากรรมที่น่าเวทนา และประเทศนั้นก็จะได้รู้แล้วซึ่งจุดหมายปลายทาง
พระเจ้าไม่ได้มีส่วนในทางการเมืองของมนุษย์
กระนั้นชะตากรรมของประเทศหรือชนชาติหนึ่งก็ยังคงควบคุมโดยพระเจ้า
พระเจ้าทรงควบคุมโลกนี้และจักรวาลทั้งหมดทั้งสิ้น
ชะตากรรมของมนุษย์และแผนการของพระเจ้าเชื่อมโยงกันอย่างแนบแน่น และไม่มีมนุษย์ ประเทศ
หรือชนชาติใดที่ได้รับการยกเว้นจากอธิปไตยของพระเจ้า หากมนุษย์ปรารถนาจะรู้ชะตากรรมของเขา
เขาจะต้องมาอยู่เฉพาะพระพักตร์ พระเจ้าจะทรงทำให้ผู้คนที่ติดตามและนมัสการพระองค์มีความเจริญรุ่งเรือง
และจะทรงนำความเสื่อมและการสาบสูญไปสู่ผู้ที่ต่อต้านและปฏิเสธพระองค์

ลองระลึกถึงฉากเหตุการณ์หนึ่งในพระคริสตธรรมคัมภีร์ คราที่พระเจ้าทรงก่อให้เกิดการทำลายล้างเมืองโสโดม
และลองนึกถึงการที่ภรรยาของโลทกลายเป็นเสาเกลือได้อย่างไรเช่นกัน
ลองรำลึกย้อนไปว่าประชาชนของเมืองนีละเวห์
ได้กลับใจจากบาปของพวกเขาด้วยการใส่ชุดผ้ากระสอบและเข้าไปอยู่ในกองเถ้าอย่างไร
และลองระลึกย้อนไปว่า อะไรก็ตามมาหลังจากที่ชาวอียิปต์ได้ตอกร้างพระเยซูเข้ากับกางเขนเมื่อ 2,000
ปีที่ผ่านมา พวกอียิปต์ได้ถูกขับออกจากประเทศอิสราเอล และหลบหนีไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก
มีมากมายที่ถูกฆ่า และชนชาติอียิปต์ทั้งชาติก็ตกอยู่ภายใต้การทำลายล้างในแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน

พวกนั้นได้ตอกตริ่งพระเจ้าเข้ากับกางเขน—กระทำผิดในบาปที่ชั่วช้ารุนแรงที่สุด—

และช่วยพระอุปนิสัยของพระเจ้า พวกเขาคงต้องชดใช้ในสิ่งที่พวกเขาทำ

และจำต้องแบกรับผลสืบเนื่องทั้งหมดที่มาจากกระทำความผิดของพวกเขา พวกนั้นกล่าวโทษพระเจ้า ปฏิเสธพระเจ้า และดังนั้น พวกเขายังมีเพียงชะตากรรมเดียว นั่นคือ ถูกลงโทษโดยพระเจ้า นี่คือผลสืบเนื่องอันขมขื่นที่ตามมา และเป็นความวิบัติที่ผู้ปกครองทั้งหลายของพวกเขานำพามาสู่ประเทศและชนชาติของพวกเขาเอง

มาวันนี้ พระเจ้าทรงกลับมาสู่โลกเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ จุดแรกที่พระองค์ทรงเริ่มงานก็คือ

แหล่งชุมนุมใหญ่ของบรรดาผู้ปกครองจอมเผด็จการ นั่นคือ ประเทศจีน

ป้อมปราการอันเค็ดเคียวแข็งขันในความเชื่อที่ว่าพระเจ้าไม่มีจริง

พระเจ้าทรงได้ผู้คนมากลุ่มหนึ่งด้วยพระปรีชาญาณและฤทธานุภาพของพระองค์ ในระหว่างช่วงเวลานี้

พระองค์ทรงถูกตามล่าโดยพรรครัฐบาลของจีนในทุกวิถีทาง และตกอยู่ภายใต้ความทุกข์ทรมานแสนสาหัส โดยไม่มีสถานที่ให้พระศิระของพระองค์ทรงเอนพัก ไม่สามารถหาที่พำนักกำบังกาย ทั้งที่เป็นเช่นนั้น

พระเจ้ายังคงทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงเจตนาที่จะทำต่อไป

พระองค์ดำรงพระสุรเสียงของพระองค์และเผยแผ่ข่าวประเสริฐ

ไม่มีสักคนที่สามารถยังลึกลงในพระมหิทธีฤทธิ์ของพระเจ้าได้อย่างลึกซึ้ง ในประเทศจีน

ประเทศหนึ่งซึ่งถือพระเจ้าเป็นศัตรู พระเจ้ากลับไม่เคยหยุดทรงพระราชกิจของพระองค์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

กลับมีประชาชนจำนวนมากขึ้นที่ยอมรับพระราชกิจและพระวาระของพระองค์

อันเนื่องมาจากการที่พระเจ้าทรงทำทุกอย่างที่พระองค์จะสามารถทำได้เพื่อช่วยสมาชิกของมวลมนุษยทุกคนให้รอด พวกเราเชื่อใจว่า

ไม่มีประเทศหรือพลังอำนาจใดสามารถมาขวางทางในสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะสัมฤทธิ์ผล

คนเหล่านั้นที่ขัดขวางพระราชกิจของพระเจ้าต่อต้านพระวาระของพระเจ้า

และก่อแค้นและทำให้แผนการของพระเจ้าเสียไป จะต้องถูกพระเจ้าทรงลงโทษในท้ายที่สุด

เขาผู้ซึ่งเยาะเย้ยทำทนายพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกส่งไปลงนรก

ประเทศใดที่เยาะเย้ยทำทนายพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกทำลาย

ชนชาติใดก็ตามที่ถูกขึ้นมาเป็นปฏิปักษ์ต่อพระราชกิจของพระเจ้าจะต้องถูกกวาดล้างออกไปจากแผ่นดินโลกแล

ะถึงกาลดับสูญ เราขอรับร่ำประชาชนของทุกชนชาติของทุกประเทศ และแม้แต่วางการต่างๆ

ทุกวงการให้สดับฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า ให้เฝ้ามองพระราชกิจของพระเจ้า

และให้ใส่ใจในชะตากรรมของมวลมนุษย เพื่อทำให้พระเจ้าทรงมีความศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ทรงมีเกียรติที่สุด

ทรงเป็นสิ่งสักการะสูงสุดและสิ่งสักการะเดียวเท่านั้นท่ามกลางมวลมนุษย

และเพื่อช่วยให้มวลมนุษย์ทั้งปวงมีชีวิตอยู่ภายใต้พระพรของพระเจ้า

เช่นเดียวกับพงศ์พันธุ์ของอับราฮัมที่มีชีวิตอยู่ภายใต้พระสัญญาของพระยาห์เวห์
และเช่นเดียวกับที่อาดัมและเอวา ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นมาก่อน ได้ใช้ชีวิตอยู่ในสวนเอเดน

พระราชกิจของพระเจ้าถึงโถมรดหน้าไปราวลูกคลื่นอันทรงอิทธิฤทธิ์ ไม่มีใครสามารถยับยั้งพระองค์ได้
และไม่มีใครสามารถชะลอรั้งการเดินทัพของพระองค์ มีเพียงผู้คนที่รับฟังพระวาทะของพระองค์อย่างตั้งใจ
และผู้แสวงหาและกระหายในพระองค์เท่านั้น

ที่สามารถติดตามอย่างพระบาทของพระองค์และได้รับพระสัญญาจากพระองค์

พวกคนที่ไม่ทำเช่นนั้นจะต้องตกอยู่ภายใต้ความวิบัติอันท่วมท้น และการลงโทษอันสมควรแล้ว

จาก พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์คือองค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับมา

พระวาระของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

หลังจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์

พระเยซูทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์

พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกดำเนินการในแบบแยกไปตามลำพัง

แต่ทรงก่อขึ้นบนพระราชกิจของพระยาห์เวห์

มันคือพระราชกิจสำหรับยุคใหม่ที่พระเจ้าทรงทำหลังจากที่พระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติ

ในทำนองเดียวกัน หลังจากพระราชกิจของพระเยซูสิ้นสุดลง

พระเจ้ายิ่งทรงไปต่อกับพระราชกิจของพระองค์สำหรับยุคถัดไป

เพราะการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้ากำลังก้าวไปข้างหน้าเสมอ เมื่อยุคเก่าผ่านไป

มันจะถูกแทนที่ด้วยยุคใหม่

และเมื่อพระราชกิจเก่าเสร็จบริบูรณ์แล้วก็จะมีการพระราชกิจใหม่เพื่อสานต่อการบริหารจัดการของพระเจ้าต่อไป

การทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งนี้เป็นการทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าซึ่งตามหลังพระราชกิจของพระเยซู

า แน่่อนการทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเอกเทศ

มันเป็นช่วงระยะที่สามของพระราชกิจหลังยุคธรรมบัญญัติและยุคพระคุณ

ทุกครั้งพระเจ้าทรงริเริ่มช่วงระยะใหม่ของพระราชกิจ

จะต้องมีการเริ่มต้นใหม่เสมอและมันจะต้องนำยุคใหม่มาเสมอ

ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกันในพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในลักษณะของการทรงพระราชกิจของพระองค์

ในที่ตั้งของพระราชกิจของพระองค์และในพระนามของพระองค์อีกด้วย

ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจที่มันยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในยุคใหม่

แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าพระองค์จะถูกมนุษย์ต่อต้านอย่างไร

พระเจ้ายิ่งทรงพระราชกิจของพระองค์เสมอและทรงนำทางมวลมนุษย์ทั้งปวงไปข้างหน้าเสมอ

เมื่อพระเยซูเสด็จมาในโลกมนุษย์ พระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งยุคพระคุณและสิ้นสุดยุคธรรมบัญญัติ

ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งและด้วยการทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งนี้

พระองค์ได้ทรงสิ้นสุดยุคพระคุณและนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร

บรรดาผู้คนที่สามารถยอมรับการทรงจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจะถูกนำทางเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร

และยิ่งไปกว่านั้นจะกลายเป็นสามารถยอมรับการทรงนำของพระเจ้าด้วยตนเอง

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่พระองค์เพียงแค่ทรงเสร็จสิ้นการไถ่บาปของมวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้นและทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของมนุษย์ พระองค์ไม่ได้ทรงปลดปล่อยมนุษย์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทรมานทั้งหมดของเขา การช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานอย่างครบถ้วนไม่เพียงจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและแบกรับบาปต่างๆ นานาของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังจำเป็นต้องให้พระเจ้าทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีกเพื่อปลดปล่อยมนุษย์โดยสมบูรณ์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทรมานเยี่ยงซาตานของเขา และดังนั้น ในเมื่อมนุษย์ได้รับการยกโทษบาปของเขาแล้ว พระเจ้าก็ทรงได้กลับสู่เนื้อหนังเพื่อนำทางมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และได้เริ่มพระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษา พระราชกิจนี้ได้้นำพามนุษย์เข้าสู่อาณาจักรที่สูงส่งขึ้น บรรดาผู้ที่นับนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ทั้งหมดจะได้ชื่นชมกับความจริงที่สูงส่งขึ้นและได้รับพระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างอย่างแท้จริง และพวกเขาจะได้รับความจริงหนทางและชีวิต

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในกาลเวลาที่พระเยซูได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่นั้น ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจน มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระองค์เป็นบุตรของดาวิด และปาวประกาศว่าพระองค์เป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีความกรุณามากมายผู้ซึ่งได้ทรงไถ่บาปทั้งหลายของมนุษย์ด้วยความเชื่อที่แข็งแกร่งของพวกเขา บางคนก็ได้รับการรักษาแะจากการที่สัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระองค์ คนตาบอดได้สามารถมองเห็น และแม้แต่คนตายก็สามารถคืนชีวิตมาได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะค้นพบอุปนิสัยเลื่อมทรมานซึ่งฝังรากลึกอยู่ในตัวเขาได้ อีกทั้งเขาก็ไม่รู้ว่าจะมีมันไปอย่างไร มนุษย์ได้รับพระคุณมากมาย อาทิ สันติสุขและความสุขของเนื้อหนัง ความเชื่อของสมาชิกหนึ่งคนที่นำมาซึ่งพระพรต่อทั้งครอบครัว การรักษาอาการป่วย และอื่นๆ ที่เหลือก็คือความประพฤติดีของมนุษย์และรูปลักษณ์ตามแบบพระเจ้าของเขา หากใครบางคนสามารถมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานเหล่านี้ พวกเขาย่อมได้ถูกถือว่าเป็นผู้เชื่อที่ยอมรับได้ เฉพาะผู้เชื่อประเภทนี้เท่านั้นที่อาจสามารถเข้าสู่สวรรค์ได้หลังจากความตาย ซึ่งก็หมายความว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด แต่ทว่าในช่วงชีวิตของพวกเขา ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจหนทางของชีวิตเลยสักนิด ทั้งหมดที่พวกเขาทำลงไปก็คือการทำบาปแล้วก็สารภาพบาปของพวกเขาอย่างเป็นทางการเสมือนโดยไม่มีเส้นทางใดที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาเลย เช่นนั้นเองที่เป็นสภาพเงื่อนไขของมนุษย์ในยุคพระคุณ

มนุษย์ได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์แล้วหรือยังหนอ? ยัง!
ดังนั้นภายหลังจากที่พระราชกิจช่วงระยะนั้น ได้แล้วเสร็จลง
ยังคงมีพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการตีสอนค้างอยู่
ช่วงระยะนี้คือการทำให้มนุษย์บริสุทธิ์โดยวิถีทางของพระวณะ
และด้วยการนั้นจึงเป็นการให้เส้นทางสำหรับเขาที่จะติดตาม
ช่วงระยะนี้คงจะไม่ออกผลหรือเปี่ยมความหมายหากมันดำเนินต่อไปด้วยการจับไล่ปีศาจ
เพราะมันคงจะล้มเหลวที่จะขุดรากถอนโคนธรรมชาติบาปของมนุษย์
และมนุษย์ก็คงจะมาหยุดนิ่งอยู่ที่การยกโทษบาปของเขา
มนุษย์ได้รับการยกโทษต่อบาปของเขาโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาป
เพราะพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนได้มาถึงปลายทางแล้ว และพระเจ้าก็ได้ทรงมีอำนาจเหนือซาตานแล้ว
แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา
มนุษย์ยังคงสามารถทำบาปและต้านทานพระเจ้าได้ และพระเจ้ายังไม่ทรงได้รับมวลมนุษย์เอาไว้เลย
นี่คือเหตุผลที่ทำให้ไม่ในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ
พระเจ้าจึงทรงใช้พระวณะมาตีแผ่อุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์
เป็นเหตุให้เขาปฏิบัติไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง ช่วงระยะนี้เปี่ยมความหมายมากกว่าช่วงระยะก่อนหน้า
รวมถึงออกผลมากกว่า เพราะตอนนี้ พระวณะนี้เองที่จัดหาให้กับชีวิตมนุษย์โดยตรง
และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการเริ่มใหม่อย่างครบบริบูรณ์
มันเป็นช่วงระยะของพระราชกิจที่ละเอียดทั่วถึงกว่ามาก เพราะฉะนั้น
การจุดเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายได้ทำให้นัยสำคัญของการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์และเสร็จสิ้นแผน
การบริหารจัดการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์โดยสมบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ครั้งหนึ่งเราเคยเป็นที่รู้จักในนามพระยาห์เวห์ เรายังเคยถูกเรียกว่าพระเมสสิยาห์เช่นกัน
และครั้งหนึ่งผู้คนเรียกเราว่าพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความรักและความเคารพยกย่อง อย่างไรก็ตาม ฌ วันนี้
เราไม่ใช่พระยาห์เวห์หรือพระเยซูซึ่งผู้คนได้รู้จักในช่วงเวลาที่ผ่านมามากต่อไป
เราคือพระเจ้าผู้ที่ได้กลับมาในยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ที่จะนำพาคุณนี้ไปสู่บัพติศมา
เราคือพระเจ้าเองซึ่งลุกขึ้นมาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก สมบูรณ์พร้อมด้วยอุปนิสัยครบถ้วนทั้งมวลของเรา
และเต็มเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจ เกียรติ และสิริ ผู้คนไม่เคยเข้ามาร่วมสัมพันธ์กับเรา ไม่เคยได้รู้จักเรา
และไม่รู้เท่าทันในอุปนิสัยของเราตลอดเวลา ตั้งแต่การสร้างโลกจนกระทั่งวันนี้
ไม่มีบุคคลสักคนเดียวที่เคยเห็นเรา

นี่คือพระเจ้าผู้ทรงปรากฏต่อมนุษย์ในยุคสุดท้ายแต่ได้ทรงถูกซ่อนไว้ท่ามกลางมนุษย์
พระองค์ทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ทรงเที่ยงแท้และทรงเป็นจริง
คุณดวงสุริย์ที่แผดเผาและเปลวเพลิงที่ลุกโชน ทรงถูกเติมด้วยฤทธาภาพและทรงปรีmlandด้วยสิทธิอำนาจ
ไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกพิพากษาโดยวณะของเรา
และไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกชำระให้บริสุทธิ์ผ่านการแผดเผาของไฟ ในท้ายที่สุด
ชนชาติทั้งมวลจะได้รับการอวยพรเพราะวณะของเรา และจะถูกทูลจนแหลกเป็นชิ้นๆ
เพราะวณะของเราเช่นกัน ด้วยวิธีนี้
ผู้คนทั้งหมดในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายจะเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ได้กลับมา
และเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งพิชิตมวลมนุษย์ทั้งปวง
และทุกคนจะเห็นว่าครั้งหนึ่งเราคือเครื่องบูชาลบล้างบาปสำหรับมนุษย์
แต่เห็นว่าในยุคสุดท้ายเรายังได้กลายเป็นเปลวเพลิงแห่งสุริยันซึ่งเผาผลาญทุกสรรพสิ่งให้เป็นจุณด้วยเช่นกัน
เช่นเดียวกับองค์ตะวันแห่งความชอบธรรมซึ่งเปิดเผยทุกสรรพสิ่ง นี่คือนานของเราในยุคสุดท้าย
เราใช้ชื่อนี้และครองอุปนิสัยนี้เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดจะได้เห็นว่าเราคือพระเจ้าที่ชอบธรรม ดวงสุริย์ที่แผดเผา
เปลวเพลิงที่ลุกโชน และเพื่อที่ทุกคนจะได้มีสักการเรา พระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียว
และเพื่อที่พวกเขาจะได้เห็นใบหน้าที่เราจริงของเรา เราไม่ใช่เพียงแค่พระเจ้าของคนอิสราเอลเท่านั้น
และเราไม่ใช่เพียงพระเจ้าผู้ไถ่ เราคือพระเจ้าของสิ่งทรงสร้างทั้งมวลทั่วทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและห้วงทะเล

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จกลับมาบน ‘เมฆขาว’ แล้ว” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงเปล่งถ้อยคำรับสั่งของพระองค์ต่อไป โดยใช้วิธีการและมุมมองต่างๆ นานา
เพื่อเตือนสอนพวกเราเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเราควรทำ
ในขณะเดียวกันก็ทรงเก็บพระสุรเสียงไว้แต่ภายในพระหทัยของพระองค์ พระวณะของพระองค์นำพาพลังชีวิต
แสดงให้พวกเราเห็นหนทางที่พวกเราควรเดิน และทำให้พวกเราสามารถเข้าใจว่าอะไรคือความจริง
พวกเราเริ่มถูกดึงดูดด้วยพระวณะของพระองค์
พวกเราเริ่มจดจ่อกับพระกระแสนเสียงและลักษณะที่พระองค์ตรัส และในจิตใจสำนึก
พวกเราเริ่มให้ความสนใจในความรู้สึกที่อยู่ภายในที่สุดของบุคคลซึ่งแสนจะธรรมดาผู้นี้
พระหทัยของพระองค์แทบกลั่นออกมาเป็นโลหิตในการทรงพระราชกิจแทนพวกเรา
บรรทมไม่สนิทและเสวยไม่ได้เพื่อพวกเรา ทรงกันแสงเพื่อพวกเรา ทรงทอดถอนพระหทัยเพื่อพวกเรา
ทรงพระประจักษ์เพื่อพวกเรา
ทรงทนทุกข์กับการเหยียดหยามเพื่อประโยชน์ของบ้านปลายและความรอดของพวกเรา
และความด้านชาและความเป็นกบฏของพวกเราในพระอิสสุชลและพระโลหิตจากพระหทัยของพระองค์

การเป็นและการมีในแบบนี้ไม่ได้เป็นของบุคคลธรรมดาทั่วไป
และไม่สามารถถูกครอบครองหรือบรรลุได้โดยมนุษย์ผู้เสื่อมทรามคนใด
พระองค์แสดงให้เห็นถึงความยอมผ่อนปรนและความอดทนที่ไม่มีบุคคลธรรมดาสามัญคนใดจะมีได้
และความรักของพระองค์ไม่ใช่บางสิ่งที่มีชีวิตที่ทรงสร้างใดๆ จะมีได้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่จะสามารถรู้ความคิดทั้งหมดของพวกเรา
หรือมีความเข้าใจอย่างชัดเจนและบริบูรณ์ในธรรมชาติและธาตุแท้ของพวกเรา
หรือตัดสินความเป็นกบฏและความเสื่อมทรามของมนุษยชาติ
หรือตรัสกับพวกเราและทรงพระราชกิจท่ามกลางพวกเราเช่นนี้ในนามของพระเจ้าในสวรรค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่ทรงมีสิทธิอำนาจ พระปรีชาญาณ และพระเกียรติภูมิของพระเจ้า
พระอุปนิสัยของพระเจ้าและสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นถูกนำมาแสดงไว้อย่างบริบูรณ์ในพระองค์
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถบอกทางให้พวกเราและนำพาแสงสว่างมาให้พวกเรา
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถเปิดเผยความลึกลับทั้งหลายที่พระเจ้าไม่ได้ทรงเปิดเผยตั้งแต่การทรงสร้างจวบจนวันนี้
ไม่มีใครนอกจากพระองค์ที่สามารถช่วยพวกเราให้รอดจากพันธนาการของซาตานและอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของตัวพวกเราเอง พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้า
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระหทัยส่วนในสุดของพระเจ้า คำเตือนสติของพระเจ้า
และพระวณะแห่งการพิพากษาของเจ้าต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ได้ทรงเริ่มยุคใหม่ ยุคสมัยใหม่
และทรงนำมาซึ่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกแห่งใหม่และพระราชกิจใหม่
และพระองค์ได้ทรงนำพาความหวังมาให้พวกเรา
ยุคชีวิตที่พวกเราได้ดำเนินมาในความคลุมเครือและทรงทำให้ความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราได้มองดูเส้นทางสู่ความรอดอย่างแจ่มชัดเต็มตา
พระองค์ได้ทรงพิชิตความเป็นตัวตนทั้งหมดของพวกเราและทรงได้หัวใจของพวกเราไป
นับแต่ชั่วขณะนั้นเป็นต้นมาจิตใจของพวกเราก็กลายเป็นรู้สึกตัวขึ้นมาและจิตวิญญาณของพวกเรา ก็ดูเหมือนจะฟื้นคืนมา บุคคลธรรมดาไร้ความสำคัญผู้นี้ที่มีชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเราและถูกพวกเราปฏิเสธมานาน —
นี่ไม่ใช่องค์พระเยซูเจ้าผู้ซึ่งอยู่ในความคิดของพวกเราตลอดเวลา ทั้งในยามตื่นหรือยามฝัน
และคือผู้ที่พวกเราถวิลหาทั้งกลางคืนและกลางวันหรือ? เป็นพระองค์นั่นเอง! เป็นพระองค์นั่นเองจริงๆ!
พระองค์คือพระเจ้าของพวกเรา! พระองค์คือความจริง หนทางและชีวิต!

ตัดตอนมาจาก “มองดูการทรงปรากฏของพระเจ้าในการพิพากษาและการเตือนของพระองค์” ใน

พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของวันนี้ทำให้พระราชกิจของยุคพระคุณเดินหน้าต่อ กล่าวคือ
พระราชกิจภายใต้แผนการบริหารจัดการทั้งหกพันปีได้เดินหน้าต่อ แม้ว่ายุคพระคุณได้สิ้นสุดลงแล้ว
แต่พระราชกิจของพระเจ้าก็ยังคงมีความก้าวหน้า เหตุใดกันเล่า
เราจึงกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพระราชกิจระยะนี้ต้องยอดมาจากยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ?
ก็เพราะพระราชกิจของวันนี้เป็นการสานต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคพระคุณ
และเป็นความก้าวหน้าต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคธรรมบัญญัติ
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้เชื่อมโยงกันและกันอย่างแน่นแฟ้น
โดยที่ข้อต่อแต่ละข้อในสายโซ่เชื่อมต่อกับข้อถัดไปอย่างสนิทแนบแน่น
แล้วเหตุใดเราจึงกล่าวเช่นกันว่าพระราชกิจของช่วงระยะนี้จึงต้องยอดจากสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำจนแล้วเสร็จ
ไป? สมมติว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่ได้ต่อยอดจากพระราชกิจที่พระเยซูทรงได้กระทำจนแล้วเสร็จไป
จะต้องมีการตรึงกางเขนเกิดขึ้นอีกครั้งในช่วงระยะนี้
และจะต้องมีการดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของช่วงระยะก่อนหน้าใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง สิ่งนี้จะไร้ความหมาย
และดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าพระราชกิจได้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ยุคได้เดินหน้าต่อ
และระดับของพระราชกิจได้ยกสูงขึ้นกว่าก่อนหน้านี้
สามารถกล่าวได้ว่าพระราชกิจในช่วงระยะนี้สร้างขึ้นโดยใช้ยุคธรรมบัญญัติเป็นรากฐาน
และต่อยอดจากพระศิลาของพระราชกิจของพระเยซู พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการสร้างขึ้นเป็นช่วงระยะ
และช่วงระยะนี้ไม่ใช่จุดเริ่มต้นใหม่
เพียงการผสานรวมกันของพระราชกิจสามระยะเท่านั้นที่อาจถือเป็นแผนการบริหารจัดการหกพันปี
พระราชกิจในระยะนี้แล้วเสร็จโดยมียุคพระคุณเป็นรากฐาน หากพระราชกิจสองระยะนี้ไม่เกี่ยวข้องกัน
แล้วเหตุใดการตรึงกางเขนจึงไม่ถูกกระทำซ้ำในระยะนี้? เหตุใดเราจึงไม่ต้องแบกรับบาปของมนุษย์
แต่มาพิพากษาและตีสอนมนุษย์โดยตรงแทน?
หากงานของเราในการพิพากษาและตีสอนมนุษย์และการมาของเราในตอนนี้ซึ่งไม่ใช่โดยครุฑของพระวิญญาณ
ณบริสุทธินั้น ไม่ได้เกิดตามหลังการตรึงกางเขน เราจะไม่มีความสมบัติที่จะพิพากษาและตีสอนมนุษย์เลย
เรามาตีสอนและพิพากษามนุษย์โดยตรงได้ก็เพราะเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูนั่นเอง
พระราชกิจในช่วงระยะนี้ทั้งหมดต่อยอดมาจากพระราชกิจในช่วงระยะก่อนหน้า
นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีเพียงพระราชกิจในลักษณะนี้เท่านั้นที่สามารถนำพามนุษย์มาสู่ความรอดอย่างเป็นขั้น
เป็นตอนได้ พระเยซูและเรามาจากวิญญาณหนึ่งเดียว แม้เราไม่มีความเกี่ยวข้องกันในเรื่องหนังสือของมนุษย์ของเรา
แต่วิญญาณของเราเป็นหนึ่งเดียว แม้เนื้อหาของสิ่งที่เราทำและงานที่เราดำเนินจะไม่ใช่อะไรเหมือนกัน
แต่เราก็มีแก่นแท้ที่เหมือนกัน เนื้อหาของมนุษย์ของเรามีรูปร่างแตกต่างกัน

แต่เนี่ยเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและข้อพึงประสงค์ที่ต่างกันออกไปในงานของเรา

พันธกิจของเราไม่เหมือนกัน

ดังนั้นงานที่เราทำให้เกิดขึ้นและอุปนิสัยที่เราเปิดเผยต่อมนุษย์จึงแตกต่างกันด้วยเช่นกัน

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมสิ่งที่มนุษย์มองเห็นและเข้าใจในวันนี้จึงไม่เหมือนกับในอดีต

นั่นเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

ถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ทรงแตกต่างกันในเพศและรูปสัณฐานของเนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสอง

และที่พระองค์ทั้งสองจะไม่ได้ทรงกำเนิดในครอบครัวเดียวกัน และยังไม่ได้ทรงกำเนิดในช่วงเวลาเดียวกัน

แต่กระนั้น พระวิญญาณของพระองค์ทั้งสองก็เป็นหนึ่งเดียว

แม้เนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไม่ได้ร่วมสายโลหิตกันและไม่มีความเป็นญาติมิตรในลักษณะใดต่อกันท

งกายภาพ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทั้งสองทรงเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาในสองช่วงเวลาที่ต่างกัน

เป็นความจริงที่มีอาจหักล้างได้ว่าพระองค์ทั้งสองเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา

แม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ได้ทรงเป็นสายเลือดเดียวกันและไม่ได้ทรงร่วมใช้ภาษามนุษย์เดียวกันก็ตาม

(พระองค์หนึ่งเป็นชายซึ่งตรัสภาษาของพวกยิว และอีกพระองค์เป็นหญิงซึ่งตรัสภาษาจีนเท่านั้น)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ พระองค์ทั้งสองจึงทรงใช้ชีวิตคนละประเทศ

เพื่อปฏิบัติพระราชกิจตามที่มีความเหมาะสมกับแต่ละพระองค์ และในช่วงเวลาที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

แม้พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญาณเดียวกันที่มีแก่นแท้เดียวกัน

แต่เปลือกนอกของเนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสองก็ไม่มี ความคล้ายกันโดยสิ้นเชิง

ทั้งหมดที่พระองค์ทั้งสองทรงมีเหมือนกันคือสภาวะความเป็นมนุษย์

แต่สำหรับรูปลักษณะภายนอกของเนื้อหนังมนุษย์และรูปการณืแวดล้อมในการประสูติของพระองค์ทั้งสองแล้ว

พระองค์ทั้งสองไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อพระราชกิจเฉพาะของทั้งสองพระองค์

หรือความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์ทั้งสอง เพราะในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายแล้ว

พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญาณเดียวกันและไม่มีใครสามารถแยกพระองค์ทั้งสองออกจากกันได้

ถึงแม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด

แต่การดำรงอยู่ทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ทั้งสองอยู่ภายใต้การควบคุมโดยพระวิญญาณของพระองค์

ซึ่งทรงจัดสรรพระราชกิจที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกันให้แก่พระองค์ทั้งสอง

และจัดสรรเนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไปยังสายเลือดที่ต่างกัน

พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ไม่ใช่พระบิดาของพระวิญญาณของพระเยซู

และพระวิญญาณของพระเยซูไม่ใช่พระบุตรของพระวิญญาณของพระยาห์เวห์

พระวิญญาณเหล่านี้เป็นพระวิญญาณหนึ่งเดียวกัน ในทำนองเดียวกัน

พระเจ้าซึ่งทรงจุติเป็นมนุษย์ในวันนี้กับพระเยซูนั้นมิได้ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกัน แต่พระองค์ทั้งสองทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน นี่เป็นเพราะพระวิญญาณของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกัน พระเจ้าทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งความปรานีและความรักมั่นคง รวมทั้งพระราชกิจการพิพากษาอันชอบธรรมและการติสอนมนุษย์ และพระราชกิจการสาปแช่งมนุษย์ และในท้ายที่สุด พระองค์จึงทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในการทำลายโลกและการลงโทษคนชั่วได้ พระองค์ไม่ได้ทรงทำทั้งหมดนี้ด้วยพระองค์เองหรือ? นี่ไม่ใช่ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระเจ้าหรือ?

ตัดตอนมาจาก “การจุติเป็นมนุษย์สองครั้งทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์สมบูรณ์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

สำหรับผู้คนแล้ว

พระราชกิจของเนื้อหนังซึ่งพระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองดูไม่เหมือนกับของครั้งแรกเอาเสียเลย ไม่เหมือนมากจนเนื้อหนังทั้งสองครั้งดูไม่มีสิ่งใดร่วมกันเลย และไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจครั้งที่หนึ่งที่สามารถพบได้ในครั้งนี้ แม้ว่าพระราชกิจของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองจะแตกต่างจากครั้งแรก นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์ว่าแหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งไม่ได้เป็นสิ่งหนึ่งสิ่งเดียวกัน แหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งจะเป็นสิ่งเดียวกันหรือไม่ขึ้นอยู่กับการวินิจฉัยของพระราชกิจที่เนื้อหนังทั้งสองได้กระทำ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเปลือกนอกของเนื้อหนังนั้น ในระหว่างพระราชกิจสามช่วงระยะของพระองค์ พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์สองครั้ง และในทั้งสองครั้งพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ก็เปิดฉากยุคใหม่และนำพระราชกิจใหม่เข้ามา การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งนั้นเสริมซึ่งกันและกัน เป็นไปไม่ได้เลยที่ตามนุษย์จะบอกได้ว่าเนื้อหนังทั้งสองมาจากแหล่งกำเนิดเดียวกันจริงๆ ไม่ต้องบอกก็รู้ว่านี่อยู่เหนือความสามารถของตามนุษย์หรือจิตใจมนุษย์ แต่ในแก่นสารของเนื้อหนังทั้งสองแล้วเป็นสิ่งเดียวกัน เพราะพระราชกิจของเนื้อหนังทั้งสองมีจุดเริ่มต้นจากพระวิญญาณเดียวกัน เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งจะเกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดเดียวกันหรือไม่นั้น ไม่สามารถตัดสินได้โดยยุคและสถานที่ที่เนื้อหนังทั้งสองเกิดขึ้นหรือปัจจัยดังกล่าวอื่นๆ แต่ตัดสินได้โดยพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าที่เนื้อหนังทั้งสองได้แสดงออก เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้กระทำพระราชกิจใดๆ ที่พระเยซูทรงได้กระทำ เพราะพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้ยึดติดอยู่กับแบบแผน แต่เปิดเส้นทางใหม่ๆ ในแต่ละครั้ง

เนื้อหน้าที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทำให้ความประทับใจที่จิตใจของคุณ
มีเกี่ยวกับเนื้อหน้ครั้งแรกลึกซึ้งหรือแข็งแกร่งยิ่งขึ้น แต่เพื่อเสริมและทำให้ความประทับใจนั้นเพียบพร้อม
เพื่อให้ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น เพื่อทำลายกฎทั้งหมดที่มีอยู่ในหัวใจของคุณ
และเพื่อขจัดภาพเกี่ยวกับพระเจ้าที่ไม่ถูกต้องในหัวใจของพวกเขา
สามารถกล่าวได้ว่าไม่มีช่วงระยะแต่ละระยะใดของพระราชกิจของพระเจ้าเองที่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับพระ
เจ้าอย่างบริบูรณ์แก่มนุษย์ แต่ละช่วงระยะให้ความรู้เพียงส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมด
แม้ว่าพระเจ้าทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ทั้งหมด
แต่เพราะศักยภาพในการทำสมาธิที่จำกัดของมนุษย์ ความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าจึงยังคงไม่บริบูรณ์
เป็นไปไม่ได้เลยที่จะสื่อสารถึงทั้งหมดทั้งปวงของพระอุปนิสัยของพระเจ้าโดยใช้ภาษาของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น
ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์จะสามารถแสดงออกถึงพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร?
พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหน้ภายใต้การบังตาด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์
และคนเราสามารถรู้จักพระองค์ได้จากการแสดงออกถึงเทวสภาพของพระองค์เท่านั้น
ไม่ใช่จากเปลือกกร่างกายของพระองค์
พระเจ้าเสด็จมาในเนื้อหน้เพื่อให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้โดยวิถีทางแห่งพระราชกิจทั้งหลายของพระ
องค์ และไม่มีช่วงระยะสองช่วงใดๆ ของพระราชกิจของพระองค์ที่เหมือนกัน
มนุษย์สามารถมีความรู้ที่ครบถ้วนเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหน้ได้ในหนทางนี้เท่านั้น
ซึ่งไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตอยู่ในด้านเหลี่ยมมุมหนึ่งเดียว
แม้ว่าพระราชกิจของเนื้อหน้ที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์สองครั้งจะแตกต่างกัน
แต่แก่นสารของเนื้อหน้และแหล่งกำเนิดของพระราชกิจของเนื้อหน้ทั้งสองนั้นเหมือนกัน
เป็นเพียงแค่เนื้อหน้ทั้งสองมีอยู่เพื่อกระทำพระราชกิจที่แตกต่างสองช่วงระยะ
และเกิดขึ้นในยุคที่แตกต่างกันสองยุค ไม่ว่าอะไรก็ตาม
เนื้อหน้ซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้มีแก่นสารเดียวกันและจุดกำเนิดเดียวกัน—
นี่คือความจริงที่ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหน้ที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. ความรอดสามารถมาได้โดยผ่านทาง การเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เท่านั้น

พระวาระของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพระเยซูเสด็จมาในโลกมนุษย์ พระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งยุคพระคุณและสิ้นสุดยุคธรรมบัญญัติ ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งและด้วยการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้

พระองค์ได้ทรงสิ้นสุดยุคพระคุณและนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร

บรรดาผู้ที่สามารถยอมรับการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจะถูกนำทางเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร และยิ่งไปกว่านั้นจะกลายเป็นสามารถยอมรับการทรงนำของพระเจ้าด้วยตนเอง

แม้ว่าพระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่พระองค์เพียงแต่ทรงเสร็จสิ้นการไถ่บาปของมวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้นและทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของมนุษย์ พระองค์ไม่ได้ทรงปลดปล่อยมนุษย์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหมดของเขา

การช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานอย่างครบถ้วน ไม่เพียงจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและแบกรับบาปต่างๆ นานาของมนุษย์เท่านั้น

แต่ยังพึงต้องให้พระเจ้าทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีกเพื่อปลดปล่อยมนุษย์โดยสมบูรณ์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงซาตานของเขา และดังนั้น ในเมื่อมนุษย์ได้รับการยกโทษบาปของเขาแล้ว

พระเจ้าก็ทรงได้กลับสู่เนื้อหนังเพื่อนำทางมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และได้เริ่มพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษา พระราชกิจนี้ได้นำพามนุษย์เข้าสู่อาณาจักรที่สูงส่งขึ้น

บรรดาผู้ที่บนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ทั้งหมดจะได้ชื่นชมกับความจริงที่สูงส่งขึ้นและได้รับพระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างอย่างแท้จริง และพวกเขาจะได้รับความจริง

หนทางและชีวิต

คัดตอนมาจาก คำนำของ พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกนั้นก็เพื่อไถ่มนุษย์จากบาป เพื่อไถ่เขาโดยวิถีทางของพระวรกายเนื้อหนังของพระเยซู นั่นก็คือ พระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขน

แต่อุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงซาตานยังคงตกค้างอยู่ในตัวมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนั้นมีไว้เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาล้างบาปอีกต่อไป

แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปให้รอดอย่างครบถ้วนเสียมากกว่า

การนี้ทำไปก็เพื่อที่บรรดาผู้ที่ได้รับการยกโทษไปแล้วอาจได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปของพวกเขา

และได้รับการทำให้สะอาดอย่างครบถ้วน

และหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของซาตานและคืนสู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าโดยการบรรลู่ถึงอุปนิสัย

ที่เปลี่ยนแปลงไป เพียงในหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทำให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน
ภายหลังจากที่ยุคธรรมบัญญัติได้สิ้นสุดลงและกำลังเริ่มต้นด้วยยุคพระคุณ
พระเจ้าได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งความรอดซึ่งดำเนินต่อมาจนถึงยุคสุดท้ายที่พระองค์จะทรงชำระมวลมนุษย์ให้
บริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ในการพิพากษาและการติสสอนเผ่าพันธุ์มนุษย์สำหรับความเป็นกบฏของพวกเขา
เมื่อนั้นเท่านั้นพระเจ้าจึงจะทรงสรุปพระราชกิจแห่งความรอดของพระองค์และเข้าสู่การพักผ่อน

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจัดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายก็คือเพื่อที่จะตรัสพระวณะ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ
อันยิ่งใหญ่สามารถส่งผลในมนุษย์โดยวิถีทางแห่งพระวณะทั้งหลาย
การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่ได้ส่งผลในผู้คนเหล่านี้ในตอนนี้นั้นทันทีที่พวกเขาอมรับพระวณะเหล่านั้น
ยิ่งใหญ่กว่าบรรดาการเปลี่ยนแปลงที่ได้ส่งผลในผู้คนในทันทีที่พวกเขายอมรับหมายสำคัญและการอัศจรรย์แห่ง
ยุคพระคุณมากมายนัก เนื่องจากในยุคพระคุณนั้น
ปีศาจทั้งหลายได้ถูกขับไล่ออกจากมนุษย์ด้วยการวางมือและการอธิษฐาน
แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหลายภายในมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่
มนุษย์ได้รับการรักษาอาการเจ็บป่วยของเขาและได้รับการยกโทษต่อบาปของเขา
แต่สำหรับการที่มนุษย์จะต้องได้รับการชำระล้างอุปนิสัยเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนาภายในตัวเขานั้น
พระราชกิจนี้ยังมิได้ถูกกระทำ
มนุษย์เพียงได้รับการช่วยให้รอดและยกโทษต่อบาปของเขาเนื่องจากความเชื่อของเขาเท่านั้น
แต่ธรรมชาติของมนุษย์อันเต็มไปด้วยบาปนั้นหาได้ถูกขุดรากถอนโคนไม่และยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา
บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษโดยผ่านทางพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แต่นี้ไม่ได้หมายความว่า
มนุษย์ไม่ได้มีบาปภายในตัวเขามากต่อไป
บาปทั้งหลายของมนุษย์อาจสามารถได้รับการยกโทษโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาปได้ แต่สำหรับวิธีที่แน่ๆ
ที่มนุษย์จะไม่สามารถถูกทำให้มีบาปอีกต่อไป
และวิธีที่ธรรมชาติบาปของเขาอาจถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์และแปลงสภาพไปนั้น
เขาไม่มีทางแก้ปัญหานี้ได้ บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษไปแล้ว
และนี่ก็เพราะพระราชกิจการถูกตรึงกางเขนของพระเจ้า
แต่มนุษย์ยังคงมีชีวิตอยู่ในอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนาแบบเดิมต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น
มนุษย์จะต้องได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบบริบูรณ์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนา
เพื่อที่ธรรมชาติบาปของเขาอาจถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์ ไม่มีวันพัฒนาขึ้นมาอีก
เช่นนั้นจึงจะเป็นการทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการแปลงสภาพได้

การนี้มนุษย์พึงต้องจับความเข้าใจในเส้นทาง การเติบโตของชีวิต จับความเข้าใจในวิถีแห่งชีวิต และจับความเข้าใจในหนทางที่จะเปลี่ยนอุปนิสัยของเขา ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์พึงต้องกระทำโดยสอดคล้องกับเส้นทางนี้ เพื่อที่อุปนิสัยของเขาอาจค่อยๆ เปลี่ยนแปลงและเขาอาจมีชีวิตอยู่ภายใต้การสาดส่องของความสว่าง เพื่อที่ทั้งหมดที่เขาทำอาจสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า เพื่อที่เขาอาจทิ้งอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของเขา และเพื่อที่เขาอาจหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของซาตาน อันเป็นผลให้ไหลพ้นออกจากบาปได้อย่างครบถ้วน ถึงตอนนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะได้รับความรอดอันครบบริบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในกาลเวลาที่พระเยซูได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่นั้น ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจน มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระองค์เป็นบุตรของดาวิด และป่าวประกาศว่าพระองค์เป็นผู้เผยพระวจนะที่ยิ่งใหญ่ เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีความกรุณามากมายผู้ซึ่งได้ทรงไถ่บาปทั้งหลายของมนุษย์ ด้วยความเชื่อที่แข็งแกร่งของพวกเขา บางคนก็ได้รับการรักษาแค่จากการที่สัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระองค์ คนตาบอดได้สามารถมองเห็น และแม้แต่คนตายก็สามารถคืนชีวิตมาได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะค้นพบอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานซึ่งฝังรากลึกอยู่ในตัวเขาได้ อีกทั้งเขาก็ไม่รู้ว่าจะต้องมันไปอย่างไร มนุษย์ได้รับพระคุณมากมาย อาทิ สันติสุขและความสุขของเนื้อหนัง ความเชื่อของสมาชิกหนึ่งคนที่นำมาซึ่งพระพรต่อทั้งครอบครัว การรักษาอาการป่วย และอื่นๆ ที่เหลือก็คือความประเพณีที่ดีของมนุษย์และรูปลักษณะตามแบบพระเจ้าของเขา หากใครบางคนสามารถมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานเหล่านี้ พวกเขาข่มได้ถูกต้องว่าเป็นผู้เชื่อที่ขอมรับได้ เฉพาะผู้เชื่อประเภทนี้เท่านั้นที่อาจสามารถเข้าสู่สวรรค์ได้หลังจากความตาย ซึ่งก็หมายความว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด แต่ทว่าในช่วงชีวิตของพวกเขา ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจหนทางของชีวิตเลยสักนิด ทั้งหมดที่พวกเขาทำลงไปก็คือการทำบาปแล้วก็สารภาพบาปของพวกเขาอย่างเป็นวัฏจักรสม่ำเสมอโดยไม่มีเส้นทางใดที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาเลย เช่นนั้นเองที่เป็นสภาพเงื่อนไขของมนุษย์ในยุคพระคุณ มนุษย์ได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์แล้วหรือยังหนอ? ยัง! ดังนั้นภายหลังจากที่พระราชกิจช่วงระยะนั้นได้แล้วเสร็จลง

ยังคงมีพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการตัดสินค้างอยู่
ช่วงระยะนี้คือการทำให้มนุษย์บริสุทธิ์โดยวิถีทางของพระวณะ
และด้วยการนั้นจึงเป็นการให้เส้นทางสำหรับเขาที่จะติดตาม
ช่วงระยะนี้คงจะไม่ออกผลหรือเปี่ยมความหมายหากมันดำเนินต่อไปด้วยการจับไล่ปีศาจ
เพราะมันคงจะล้มเหลวที่จะขุดรากถอนโคนธรรมชาติบาปของมนุษย์
และมนุษย์ก็คงจะมาหยุดนิ่งอยู่ที่การยกโทษบาปของเขา
มนุษย์ได้รับการยกโทษต่อบาปของเขาโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาป
เพราะพระราชกิจแห่งการถูกต้องกางเขนได้มาถึงปลายทางแล้ว และพระเจ้าก็ได้ทรงมีอำนาจเหนือซาตานแล้ว
แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่ในตัวเขา
มนุษย์ยังคงสามารถทำบาปและต้านทานพระเจ้าได้ และพระเจ้ายังไม่ทรงได้รับมวลมนุษย์เอาไว้เลย
นี่คือเหตุผลที่ทำให้ทำไมในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ
พระเจ้าจึงทรงใช้พระวณะมาตีแผ่อุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของมนุษย์
เป็นเหตุให้เขาปฏิบัติไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง ช่วงระยะนี้เปี่ยมความหมายมากกว่าช่วงระยะก่อนหน้า
รวมถึงออกผลมากกว่า เพราะตอนนี้ พระวณะนี้เองที่จัดหาให้กับชีวิตมนุษย์โดยตรง
และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการเริ่มใหม่อย่างครบบริบูรณ์
มันเป็นช่วงระยะของพระราชกิจที่ละเอียดทั่วถึงกว่ามาก เพราะฉะนั้น
การจุดเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายได้ทำให้นัยสำคัญของการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์และเสร็จสิ้นแผน
การบริหารจัดการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์โดยสมบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้ารู้เพียงว่าพระเยซูจะเสด็จลงมาในระหว่างยุคสุดท้าย แต่พระองค์จะเสด็จลงมาอย่างไรกันแน่เล่า?
คนบาปเช่นพวกเจ้า ผู้ซึ่งเพิ่งได้รับการไถ่บาป และไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง
หรือได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า เจ้าสามารถเป็นที่ถูกพระทัยของพระเจ้าได้หรือ? สำหรับเจ้า
เจ้าผู้ซึ่งยังคงเป็นตัวตนเก่าของเจ้า เป็นความจริงที่ว่าเจ้าได้รับการช่วยให้รอดโดยพระเยซู
และที่ว่าเจ้าไม่ได้ถูกนับว่าเป็นคนบาปเพราะความรอดของพระเจ้า แต่นี่ไม่ได้พิสูจน์ว่าเจ้าไม่ได้มีบาป
และไม่ได้ไม่บริสุทธิ์ เจ้าสามารถเป็นผู้เปี่ยมบริสุทธิ์ได้อย่างไรหากเจ้ายังไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง? ภายใน
เจ้าถูกรุมเร้าด้วยความไม่บริสุทธิ์ เห็นแก่ตัวและใจร้าย
กระนั้นเจ้าก็ยังคงปรารถนาที่จะลงมาพร้อมกับพระเยซู—เจ้าคงจะไม่โชคคิขนาดนั้น!
เจ้าได้พลาดไปขั้นตอนหนึ่งในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้าแล้ว นั่นคือ เจ้าเพียงได้รับการไถ่บาปเท่านั้น
แต่เจ้ายังไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลง เพื่อที่เจ้าจะได้เป็นที่ถูกพระทัยของพระเจ้า

พระเจ้าต้องทรงพระราชกิจแห่งการเปลี่ยนแปลงและการชำระล้างเจ้าให้สะอาดด้วยพระองค์เอง มิฉะนั้น
เจ้าผู้ซึ่งได้รับการไถ่บาปเท่านั้น ก็จะไม่สามารถบรรลุการชำระให้บริสุทธิ์ได้
ด้วยวิธีนี้เจ้าจะไม่มีคุณสมบัติที่จะแบ่งปันในพระพรใดๆ ของพระเจ้า
เพราะเจ้าได้พลาดขั้นตอนหนึ่งในพระราชกิจของพระเจ้าในการบริหารจัดการมนุษย์
ซึ่งเป็นขั้นตอนสำคัญแห่งการเปลี่ยนแปลงและการทำให้มีความเพียบพร้อม ดังนั้นเจ้า
คนบาปที่เพิ่งได้รับการไถ่บาป จึงไม่สามารถรับมรดกของพระเจ้ามาเป็นมรดกของเจ้าโดยตรงได้

ตัดตอนมาจาก “ว่าด้วยเรื่องชื่อและอัตลักษณ์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย พระวาทะทรงฤทธิ์กว่าการสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และสิทธิอำนาจของพระวาทะอยู่เหนือสิทธิอำนาจของหมายสำคัญและการอัศจรรย์
พระวาทะดีแต่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามทั้งหมดที่ถูกฝังลึกอยู่ในหัวใจมนุษย์
เจ้าไม่มีหนทางที่จะระลึกอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเหล่านั้นด้วยตัวเอง
เมื่อพวกมันถูกแผ้วถางต่อหน้าต่อตาเจ้าผ่านพระวาทะ เจ้าจึงจะมากันพบพวกมันเอง
เจ้าจะไม่สามารถที่จะปฏิเสธพวกมัน และเจ้าจะถูกโน้มน้าวให้เชื่ออย่างถึงที่สุด
นี่มิใช่สิทธิอำนาจของพระวาทะหรือ? นี่คือผลลัพธ์ที่สัมฤทธิ์ได้ด้วยพระราชกิจของพระวาทะในวันนี้
ดังนั้น
มนุษย์มิได้สามารถได้รับความรอดจากบาปของเขาอย่างครบถ้วนโดยผ่านทางการรักษาอาการป่วยและการขับไล่ปีศาจ
อีกทั้งยังมิได้สามารถได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์อย่างครบถ้วนโดยการสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
สิทธิอำนาจในการรักษาอาการป่วยและการขับไล่ปีศาจเพียงแค่นี้ให้พระคุณแก่มนุษย์เท่านั้น
แต่เนื้อหาของมนุษย์ยังคงเป็นของซาตานและอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานยังคงดกค้ำงอยู่ภายในมนุษย์
กล่าวได้อีกอย่างว่า สิ่งที่ยังไม่ได้รับการทำให้สะอาดนั้นยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับบาปและความโสम्म
เฉพาะหลังจากที่เขาได้รับการทำให้สะอาดโดยผ่านทางการทำงานของพระวาทะแล้วเท่านั้น
มนุษย์จึงสามารถได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าและกลายเป็นสะอาดบริสุทธิ์ได้
เมื่อปีศาจถูกขับไล่ออกจากมนุษย์และเขาได้รับการไถ่ นี้หมายความว่า
เขาได้ถูกกระชากพ้นจากเงื้อมมือของซาตานและกลับคืนสู่พระเจ้าแล้วเท่านั้น อย่างไรก็ตาม
หากปราศจากการถูกทำให้สะอาดหรือเปลี่ยนแปลงโดยพระเจ้า เขาย่อมยังคงเป็นมนุษย์ที่เสื่อมทราม
ความโสम्म ความต่อต้าน และความเป็นกบฏยังคงดำรงอยู่ภายในมนุษย์
มนุษย์ได้กลับคืนสู่พระเจ้าโดยผ่านทาง การไถ่ของพระองค์เท่านั้น
แต่เขามิได้มีความรู้แม้เพียงน้อยนิดเกี่ยวกับพระเจ้าเลยและยังคงสามารถต้านทานและทรยศพระองค์ได้

ก่อนที่มนุษย์จะได้รับ การไถ่ พิชัยมากมายของชาตนาซึ่งได้ถูกปลุกฝังไว้ภายในตัวเขาแล้ว และภายหลังหลายพันปีของการถูกชาตนาทำให้เสื่อมทราม เขามีธรรมชาติอย่างหนึ่งซึ่งต้านทานพระเจ้าก่อตัวขึ้นภายในตัวเขา ดังนั้น เมื่อมนุษย์ได้รับการไถ่ ก็ย่อมไม่ใช่อะไรที่มากไปกว่ากรณีของการไถ่ที่มนุษย์ถูกซื้อ มาด้วยราคาแพง แต่ธรรมชาติซึ่งเป็นพิษภายในตัวเขาหาได้ถูกกำจัดให้หมดสิ้นไม่ มนุษย์ซึ่งมีมลทินมากขนาดนั้นจะต้องก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะกลายมา มีคุณค่าต่อการรับใช้พระเจ้า ด้วยวิถีทางแห่งพระราชกิจการศึกษาและการติสอนของพระเจ้า มนุษย์จึงจะมารู้จักธาตุแท้อันโสภณและเสื่อมทรามภายในตัวเขาเองอย่างครบถ้วน และเขาจึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงอย่างครบบริบูรณ์และกลับกลายเป็นสะอาดได้ เฉพาะด้วยหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงสามารถกลายเป็นมีค่าพอที่จะกลับคืนสู่เบื้องบัลลังก์ของพระเจ้าได้ พระราชกิจทั้งหมดที่ทรงกระทำในวันนั้นนั้นก็เพื่อที่มนุษย์จะสามารถได้รับการทำให้สะอาดหรือได้รับการเปลี่ยนแปลง นั่นคือ มนุษย์สามารถชำระล้างความเสื่อมทรามและได้รับการทำให้บริสุทธิ์ได้ โดยผ่านทางการศึกษาและการติสอนจากพระวจนะ ตลอดจนโดยผ่านทางกระบวนการถูกลงโทษที่จะถือว่าช่วงระยะนี้ของพระราชกิจเป็นช่วงระยะของความรอด น่าจะกล่าวว่ นี่ก็คือพระราชกิจแห่งการทำให้บริสุทธิ์เสียมากกว่า ในความจริง ช่วงระยะนี้เป็นช่วงระยะของการพิชิตชัยตลอดจนช่วงระยะที่สองในพระราชกิจแห่งความรอด

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าในการทรงจุดเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันคือการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ผ่านการศึกษาและการพิพากษาเป็นหลัก โดยการก่อร่างขึ้นบนรากฐานนี้ พระองค์ทรงนำความจริงมาสู่มนุษย์มากขึ้นและชี้ให้เห็นหนทางแห่งการฝึกฝนปฏิบัติที่มากขึ้น ส่งผลให้สัมฤทธิ์วัตถุประสงค์ของพระองค์ในการพิชิตมนุษย์และช่วยเขาให้รอดจากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเขาเอง นี่คือนี่คือสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บรรดาผู้ซึ่งมีความสามารถที่จะตั้งมั่นในระหว่างพระราชกิจแห่งการศึกษาและการติสอนของพระเจ้าช่วงระหว่างยุคสุดท้าย—กล่าวคือ ในระหว่างพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ขั้นสุดท้ายนั้น—จะเป็นบรรดาผู้ซึ่งจะเข้าสู่การหยุดพักขั้นสุดท้ายเคียงข้างพระเจ้า เช่นนี้เอง บรรดาผู้ซึ่งเข้าสู่การหยุดพักทั้งหมดนั้นจะหลุดพ้นจากอิทธิพลของชาตนา และจะได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าหลังจากได้ก้าวผ่านพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ขั้นสุดท้ายของพระองค์

แล้ว พวกมนุษย์เหล่านี้ ผู้ซึ่งในที่สุดจะได้ถูกรับไว้โดยพระเจ้านั้น จะเข้าสู่การหยุดพักขั้นสุดท้าย
จุดประสงค์สำคัญของพระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษาของพระเจ้าคือเพื่อชำระมนุษยชาติให้บริสุทธิ์
และเพื่อเตรียมพวกเขาสำหรับการหยุดพักขั้นสูงสุด หากไม่มีการชำระให้สะอาดดังกล่าว
ก็จะมีมนุษย์คนใดถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มแตกต่างกันตามประเภท หรือเข้าสู่การหยุดพักได้
พระราชกิจนี้เป็นเพียงเส้นทางเดียวเท่านั้นของมนุษยชาติที่จะเข้าสู่การหยุดพัก
เฉพาะพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะชำระพวกมนุษย์ให้สะอาดจากความไม่ชอบธรรม
ของพวกเขา

และเฉพาะพระราชกิจแห่งการติสสอนและการพิพากษาของพระองค์เท่านั้นที่จะนำส่วนประกอบของมนุษยชาติที่ไม่
เชื่อฟังเหล่านั้นไปสู่ความสว่าง ด้วยวิธีนั้น

จึงเป็นการแยกบรรดาผู้ที่สามารถถูกช่วยให้รอดออกจากบรรดาผู้ที่ไม่สามารถถูกช่วยให้รอดได้
และแยกบรรดาผู้ที่คงเหลืออยู่ออกจากบรรดาผู้ที่จะไม่คงเหลืออยู่ได้ เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลง
บรรดาผู้ที่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่จะถูกชำระให้สะอาดทั้งหมดและเข้าสู่สถานะที่สูงขึ้นของมนุษยชาติ
ซึ่งพวกเขาจะได้ชื่นชมกับชีวิตมนุษย์ที่มีชัยชนะอันน่าอัศจรรย์มากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก กล่าวคือ

พวกเขาจะเริ่มวันแห่งการหยุดพักแบบมนุษย์ของพวกเขา และดำรงอยู่ร่วมกันกับพระเจ้า

หลังจากที่บรรดาผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่ได้ถูกติสสอนและถูกพิพากษาแล้ว

ตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาจะถูกตีแผ่ออกมาโดยถ้วนทั่ว ซึ่งหลังจากนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย

และไม่ได้รับอนุญาตให้รอดชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไป เช่นเดียวกับซาตาน

มนุษยชาติแห่งอนาคตจะไม่รวมเข้ากับผู้คนประเภทนี้คนใดเลยอีกต่อไป

ผู้คนเช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะเข้าสู่แผ่นดินแห่งการหยุดพักขั้นสูงสุด

อีกทั้งไม่เหมาะสมที่จะร่วมในวันแห่งการหยุดพักที่พระเจ้าและมนุษยชาติจะร่วมแบ่งปันกัน

ด้วยเพราะพวกเขาเป็นเป้าหมายแห่งการลงโทษและเป็นผู้คนไม่ชอบธรรมที่ชั่วร้าย...จุดประสงค์ทั้งหมดทั้งมวล
เบื้องหลังพระราชกิจขั้นสูงสุดแห่งการลงโทษคนชั่วและการให้บำเหน็จรางวัลคนดีของพระเจ้าคือการชำระ
พวกมนุษย์ทั้งหมดให้บริสุทธิ์อย่างถ้วนทั่ว

เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงนำมนุษยชาติที่บริสุทธิ์สะอาดเข้าสู่การหยุดพักอันเป็นนิรันดร์ได้

พระราชกิจช่วงระยะนี้ของพระองค์นี้มีความสำคัญยิ่งยวดมากที่สุด

ซึ่งเป็นช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ทั้งหมด

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระคริสต์ของยุคสุดท้ายทรงนำมาซึ่งชีวิต และทรงนำมาซึ่งหนทางแห่งความจริงที่ยืนนานและสถาพร

ความจริงนี้คือเส้นทางที่มนุษย์ได้รับชีวิต

และเป็นเส้นทางเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะได้รู้จักพระเจ้าและได้รับการรับรองจากพระเจ้า
หากเจ้าไม่แสวงหาหนทางแห่งชีวิตที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายทรงจัดเตรียมให้
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่มีทางได้รับการรับรองจากพระเยซู
และจะไม่มีทางมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่จะเข้าสู่ประตูของอาณาจักรแห่งสวรรค์
เพราะเจ้านั้นเป็นทั้งหุ่นเชิดและนักโทษของประวัติศาสตร์ บรรดาพวกที่ถูกควบคุมโดยกฎระเบียบต่างๆ
โดยตัวอักษร และถูกพันธนาการโดยประวัติศาสตร์จะไม่มีทางได้รับชีวิตหรือได้รับหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์
นี่เป็นเพราะทั้งหมดที่พวกเขามีนั้นคือน้ำขุ่นซึ่งได้ถูกเก็บกักมาเป็นเวลาหลายพันปีแทนที่จะเป็นน้ำแห่งชีวิตซึ่งไหลมาจากพระบัลลังก์ พวกที่ไม่ได้รับการจัดหาน้ำแห่งชีวิตมาไว้จะยังคงเป็นซากศพ ของเล่นของซาตาน
และบุตรแห่งนรกไปตลอดกาล เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะเห็นพระเจ้าได้อย่างไร?
หากเจ้าเพียงแต่พยายามยึดติดกับอดีต เพียงแต่พยายามเก็บรักษาสິงต่างๆ อย่างที่เป็นอยู่โดยการอยู่นิ่งเฉย
และไม่พยายามเปลี่ยนสถานภาพปัจจุบันและละทิ้งประวัติศาสตร์ไปเสีย
เช่นนั้นแล้วเจ้าจะไม่ต้องด้านพระเจ้าตลอดเวลาหรือ?
ขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้านั้นมากมายมหาศาลและมีฤทธานุภาพ
ดังคลื่นที่ถาโถมและฟ้าที่ร้องคำรามต่อเนื่อง—กระนั้นเจ้าก็นั่งรอคอยการทำลายล้างอย่างนิ่งเฉย
เกาะติดอยู่กับความโง่เขลาของเจ้าและไม่ทำอะไรเลย อย่างนี้แล้ว
เจ้าจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นใครสักคนที่ติดตามอย่างพระบาทของพระเมษโปดกได้อย่างไร?
เจ้าจะสามารถแตกต่างกับพระเจ้าที่เจ้ายึดติดนั้นเป็นพระเจ้าที่ทรงมีความใหม่และไม่เคยเก่าอยู่เสมอได้อย่างไร?
และถ้อยคำจากบรรดาหนังสือที่เก่าจนเหลืองคร่ำของเจ้าจะสามารถหอบหิ้วเจ้าข้ามเข้าสู่ยุคใหม่ได้อย่างไร?
ถ้อยคำเหล่านั้นจะสามารถนำทางเจ้าในการแสวงหาขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร?
และถ้อยคำเหล่านั้นจะสามารถพาเจ้าขึ้นไปสู่สวรรค์ได้อย่างไร?
สิ่งที่เจ้าถือไว้ในมือของเจ้านั้นคือตัวอักษรที่สามารถให้ได้เพียงแต่การปลอบใจชั่วคราว
ไม่ใช่ความจริงที่สามารถให้ชีวิตได้ คัมภีร์ที่เจ้าอ่านสามารถประเทืองปลายล้นของเจ้าได้เท่านั้น
และไม่ใช่ว่าถ้อยคำแห่งปัญญาที่สามารถช่วยให้เจ้ารู้จักชีวิตมนุษย์ได้
นับประสาอะไรกับเส้นทางที่สามารถนำทางเจ้าไปสู่ความเพียบพร้อม
ความคลาดเคลื่อนนี้ไม่ได้เป็นสาเหตุให้เจ้าได้พิจารณาใคร่ครวญหรือ?
มันไม่ได้ทำให้เจ้าตระหนักถึงความล้าลึกต่างๆ ที่บรรจุอยู่ภายในหรือ?
เจ้าสามารถนำส่งตัวเจ้าเองสู่สวรรค์เพื่อพบพระเจ้าด้วยตัวของเจ้าเองได้หรือ?
หากปราศจากการเสด็จมาของพระเจ้า
เจ้าจะสามารถพาตัวเจ้าเองเข้าไปในสวรรค์เพื่อชื่นชมกับความสุขในครอบครัวกับพระเจ้าได้หรือ?

เจ้ายังคงฝันกลางวันอยู่ในขณะนี้หรือไม่? เช่นนั้นแล้ว

เราแนะนำให้เจ้าหยุดฝันแล้วมองดูว่าใครที่กำลังทำงานอยู่ในขณะนี้—

ดูว่าใครที่กำลังดำเนินการงานในการช่วยมนุษย์ให้รอดระหว่างยุคสุดท้ายอยู่ในขณะนี้ หากเจ้าไม่ทำ

เจ้าก็จะไม่มีวันได้รับความจริง และจะไม่มีวันได้รับชีวิต

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”

ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกที่ปรารถนาได้รับชีวิตโดยไม่พึงพาความจริงที่ตรัสโดยพระคริสต์คือเป็นผู้คนที่ไร้สาระน่าขันที่สุดบนแผ่น

ดินโลก และพวกที่ไม่ยอมรับหนทางแห่งชีวิตซึ่งนำพามาโดยพระคริสต์เป็นคนที่หลงอยู่ในความเพ้อฝัน

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าพวกที่ไม่ยอมรับพระคริสต์ของยุคสุดท้ายจะถูกพระเจ้าทรงดูหมิ่นไปตลอดกาล

พระคริสต์ทรงเป็นประมุขของมนุษย์ไปสู่ราชอาณาจักรระหว่างยุคสุดท้าย

และไม่มีใครที่สามารถอ้อมเลี้ยวพระองค์ได้

อาจไม่มีใครเลยที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วแต่จะผ่านทางพระคริสต์ เจ้าเชื่อในพระเจ้า

และดังนั้นเจ้าต้องยอมรับพระวจนะของพระองค์และเชื่อฟังหนทางของพระองค์

เจ้าไม่สามารถคิดถึงเพียงแค่การได้รับพระพรเท่านั้นในขณะที่ไม่สามารถได้รับความจริงและไม่สามารถยอมรับการจัดเตรียมชีวิตได้

พระคริสต์เสด็จมาระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อที่ทุกคนซึ่งเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริงอาจได้รับการจัดเตรียมชีวิตไว้

ห้ พระราชกิจของพระองค์นั้นเป็นไปเพื่อการสรุปปิดตัวยุคเก่าและการเข้าสู่ยุคใหม่

และพระราชกิจของพระองค์คือเส้นทางที่จำต้องรับไว้โดยทุกคนที่จะเข้าสู่ยุคใหม่

หากเจ้าไม่สามารถรับรู้พระองค์ได้ และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับกล่าวโทษ หมิ่นประมาท

หรือกระทั่งถึงกับข่มเหงพระองค์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีแนวโน้มที่จะถูกเผาไหม้ไปชั่วนิรันดร์และจะไม่มีวันเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้

เพราะพระคริสต์พระองค์นี้ทรงเป็นการแสดงออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยพระองค์เอง

ทรงเป็นการแสดงออกของพระเจ้า

ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวที่พระเจ้าได้มอบความไว้วางพระทัยให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าหากเจ้าไม่สามารถยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายได้ทรงปฏิบัติ

เช่นนั้นแล้วเจ้าย่อมหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทลงโทษซึ่งพวกที่หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับนั้นประจักษ์ชัดในตัวของมันเองต่อทุกคน

เรายังบอกเจ้าอีกว่าหากเจ้าต่อต้านพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย หากเจ้าเหยียดหยันพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย

จะไม่มีใครอื่นอีกที่จะแบกรับผลสืบเนื่องแทนเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

นับจากวันนี้ไปเจ้าจะไม่มีโอกาสอีกแล้วที่จะได้รับการรับรองจากพระเจ้า
ต่อให้เจ้าพยายามไถ่บาปให้แก่ตัวเจ้าเองก็ตาม เจ้าจะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกแล้ว
เพราะสิ่งที่เจ้าต่อต้านนั้นไม่ใช่มนุษย์ สิ่งที่เจ้าเหยียดหยันนั้นไม่ใช่สิ่งมีชีวิตตัวเล็กๆ อ่อนแอบางอย่าง
แต่เป็นพระคริสต์ เจ้ารู้หรือไม่ว่าผลสืบเนื่องของเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร? เจ้าจะไม่ได้ทำความผิดพลาดเล็กๆ
แต่จะได้ก่ออาชญากรรมอันชั่วร้าย
และดังนั้นเราจึงแนะนำทุกคนไม่ให้แสดงอาการแยกเขี้ยวข่มขู่เมื่ออยู่ต่อหน้าความจริง
หรือทำการวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่ระมัดระวัง เพราะความจริงเท่านั้นที่สามารถนำชีวิตมาสู่เจ้าได้
และไม่มีอะไรเว้นแต่ความจริงที่สามารถเปิดโอกาสให้เจ้าเกิดใหม่และได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกครั้ง

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”

ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 2 ความจริงเกี่ยวกับพระนามของพระเจ้า

1. เหตุใดพระเจ้าจึงทรงมีพระนาม

และพระนามหนึ่งเดียวจะสามารถเป็นตัวแทนของความครบถ้วนทั้งมวลแห่งพระเจ้าได้หรือไม่?

พระวาทะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระนามของพระเยซู—“พระเจ้าทรงอยู่กับเรา”—

สามารถเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันได้อย่างไร?

มันสามารถบรรยายให้เห็นภาพพระเจ้าอย่างครบถ้วนได้อย่างไร?

หากมนุษย์กล่าวว่าพระเจ้าทรงสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูเท่านั้น

และมีอาจทรงมีพระนามอื่นใดเพราะพระเจ้าไม่ทรงสามารถเปลี่ยนพระอุปนิสัยของพระองค์ได้

ถ้อยคำเหล่านี้เป็นการหมิ่นประมาทอย่างแท้จริง! เจ้าเชื่อหรือว่าพระนามพระเยซู

ซึ่งแปลว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา

เพียงพระนามเดียวนั้นสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้?

พระเจ้าอาจทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามต่างๆ มากมาย แต่ท่ามกลางพระนามต่างๆ มากมายเหล่านี้

ไม่มีสักหนึ่งพระนามที่สามารถครอบคลุมทั้งหมดของพระเจ้าได้

ไม่มีสักหนึ่งพระนามที่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน และดังนั้น พระเจ้าจึงทรงมีพระนามต่างๆ

มากมาย แต่พระนามต่างๆ

มากมายเหล่านี้ไม่สามารถบรรยายให้เห็นภาพพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้อย่างครบถ้วน

เพราะพระอุปนิสัยของพระเจ้าทรงอุดมมากเสียจนเกินความสามารถของมนุษย์ที่จะรู้จักพระองค์ได้

ไม่มีหนทางเลยสำหรับมนุษย์ที่จะครอบคลุมพระเจ้าอย่างครบถ้วนโดยใช้ภาษาของมวลมนุษย์

มวลมนุษย์มีแต่คำศัพท์ที่จำกัดที่ใช้เพื่อครอบคลุมทุกอย่างที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับพระอุปนิสัยของพระเจ้า ได้แก่

ทรงยิ่งใหญ่ ทรงพระเกียรติ ทรงมหัศจรรย์ ทรงยากหยั่งถึง ทรงสูงสุด ทรงบริสุทธิ์ ทรงชอบธรรม

ทรงพระปรีชา และอื่นๆ ช่างมากมายหลายคำนัก!

คำศัพท์ที่จำกัดนี้ไม่สามารถที่จะพรรณนาถึงส่วนน้อยที่มนุษย์ได้เป็นประจักษ์พยานเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้ เมื่อเวลาผ่านไป คนอื่นๆ

มากมายได้เพิ่มคำทั้งหลายที่พวกเขาคิดว่าสามารถพรรณนาความศรัทธาแรงกล้าในหัวใจของพวกเขาได้ดีกว่า

ได้แก่ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ยิ่งนัก! พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ยิ่งนัก! พระเจ้าทรงงดงามยิ่งนัก! วันนี้

คำกล่าวของมนุษย์เช่นคำเหล่านี้ได้มาถึงยอดสูงสุดของพวกมันแล้ว กระนั้น

มนุษย์ยังคงไม่สามารถแสดงออกแก่ตัวเขาเองได้อย่างชัดเจน และดังนั้น สำหรับมนุษย์แล้ว

พระเจ้าทรงมีพระนามต่างๆ มากมาย กระนั้น พระองค์มิได้ทรงมีหนึ่งพระนาม

และนี่เป็นเพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นช่างอุดมสมบูรณ์ยิ่งนัก และภาษาของมนุษย์ช่างขัดสนยิ่งนัก

คำหรือพระนามเฉพาะอย่างหนึ่งนั้นไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้ แล้วเจ้าคิดว่าพระนามของพระเจ้าสามารถงที่ได้หรือ? พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ยิ่งนักและทรงบริสุทธิ์ยิ่งนัก กระนั้นแล้วเจ้าจะไม่ยินยอมให้พระองค์ทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ในยุคใหม่แต่ละยุคหรือ? ดังนั้นในทุกยุคที่พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์เองโดยพระองค์เองนั้น

พระองค์ทรงใช้พระนามที่เหมาะสมกับยุคนั้นเพื่อที่จะครอบคลุมพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำ พระองค์ทรงใช้พระนามเฉพาะนี้ พระนามที่มีนัยสำคัญชั่วคราว

เพื่อเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระองค์ในยุคนั้น

นี่คือการที่พระเจ้าทรงใช้ภาษาของมวลมนุษย์เพื่อแสดงพระอุปนิสัยของพระองค์เอง แม้กระนั้นก็ตาม

ผู้คนมากมายที่ได้มีประสบการณ์ทางจิตวิญญาณและได้เห็นพระเจ้าด้วยตนเองมาแล้ว

ถึงอย่างไรก็รู้สึกว่าพระนามเฉพาะพระนามหนึ่งนั้นไม่สามารถที่จะเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้—อนิจจา เช่นนั้นก็ช่วยไม่ได้—

ดังนั้นมนุษย์ก็จะไม่กล่าวถึงพระเจ้าโดยพระนามใดอีกต่อไป นอกจากเรียกพระองค์ง่ายๆ ว่า “พระเจ้า” เท่านั้น มันเป็นราวกับว่าหัวใจของมนุษย์เต็มเปี่ยมด้วยความรัก และยังรุ่มร่าไปด้วยความขัดแย้ง

เพราะมนุษย์ไม่รู้ว่าจะอธิบายถึงพระเจ้าอย่างไร

สิ่งพระเจ้าทรงเป็นนั้นอุดมสมบูรณ์ยิ่งนักจนกระทั่งไม่มีหนทางที่จะพรรณนาถึงได้ง่ายๆ

ไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถสรุปพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้

และไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถพรรณนาถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็นได้

หากมีใครถามเราว่า “พระองค์ทรงใช้พระนามใดกันแน่?” เราจะบอกพวกเขา “พระเจ้านี้คือพระเจ้า!”

นั่นมิใช่พระนามที่ดีที่สุดสำหรับพระเจ้าหรือ?

มันมิใช่การครอบคลุมที่ดีที่สุดสำหรับพระอุปนิสัยของพระเจ้าหรือ? เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

เหตุใดพวกเจ้าจึงใช้ความพยายามอย่างมากเหลือเกินในการแสวงหาพระนามของพระเจ้า?

เหตุใดพวกเจ้าจึงต้องใช้สมองอย่างหนัก โดยไม่กินไม่นอน ทั้งหมดนั้นก็เพื่อประโยชน์ของชื่อชื่อหนึ่ง?

วันนั้นจะมาถึง เมื่อพระเจ้าจะไม่ได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ พระเยซู หรือพระเมสสิยาห์—

พระองค์จะทรงเป็นเพียงพระผู้สร้าง ณ เวลานั้น พระนามต่างๆ

ทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงได้ใช้มาบนแผ่นดินโลกจะต้องมาถึงบทวสาน

เพราะพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกจะได้มาถึงบทวสานแล้ว

ซึ่งหลังจากนั้นจะไม่มีพระนามทั้งหลายของพระองค์อีกแล้ว

เมื่อทุกสรรพสิ่งมาอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระผู้สร้าง

พระองค์จะทรงมีความจำเป็นอะไรกับพระนามที่เหมาะสมอย่างสูงกระนั้นก็ยังไม่ครบบริบูรณ์? ขณะนี้

เจ้ายังคงกำลังแสวงหาพระนามของพระเจ้าอยู่ใช่ไหม?

เจ้ายังคงกลัวที่จะพูดว่าพระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์เท่านั้นหรือ?

เจ้ายังคงกลัวที่จะพูดว่าพระเจ้าทรงสามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเยซูได้เท่านั้นหรือ?

เจ้ามีความสามารถที่จะรับบาปแห่งการหมิ่นประมาทต่อพระเจ้าได้หรือ?

เจ้าควรต้องรู้ว่าโดยดั้งเดิมนั้นพระเจ้าไม่ทรงมีพระนาม พระองค์เพียงทรงใช้พระนามหนึ่ง หรือสอง

หรือหลายๆ พระนามก็เพราะพระองค์ทรงมีพระราชกิจที่ต้องกระทำและทรงต้องจัดการกับมวลมนุษย์เท่านั้น

ไม่ว่าพระนามใดที่พระองค์ได้รับการเรียกขาน—

พระองค์มิได้ทรงเลือกมันโดยอิสระด้วยพระองค์เองหรือ? พระองค์จำเป็นจะต้องให้เจ้า—

ซึ่งเป็นหนึ่งในสรรพสิ่งที่สร้างของพระองค์—มาตัดสินมันกระนั้นหรือ?

พระนามที่พระเจ้าทรงใช้ในการได้รับการเรียกขานนั้นคือพระนามที่สอดคล้องกันกับสิ่งที่มนุษย์สามารถจับควา

มได้ สอดคล้องกับภาษาของมวลมนุษย์ แต่พระนามนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่สามารถหมายรวมถึงมนุษย์ได้

เจ้าสามารถพูดได้เพียงว่ามีพระเจ้าในสวรรค์ ว่าพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเจ้า

ว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงมีฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ ผู้ทรงพระปรีชาญาณยิ่งนัก

ทรงเป็นที่ยกย่องยิ่งนัก ทรงน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก ทรงล้ำลึกยิ่งนัก และทรงเปี่ยมมหิทฤทธิย์ยิ่งนักเท่านั้น

และหลังจากนั้นเจ้าก็ไม่สามารถพูดมากไปกว่านี้ได้อีก สิ่งเล็กๆ น้อยๆ นี่ก็ทั้งหมดที่เจ้าสามารถรู้ได้

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เพียงแค่พระนามของพระเยซูจะสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองได้หรือ?

เมื่อยุคสุดท้ายมาถึง แม้ว่าผู้ที่ทรงพระราชกิจยังคงเป็นพระเจ้า แต่พระนามของพระองค์ต้องเปลี่ยน

เพราะมันเป็นยุคหนึ่งที่แตกต่างออกไป

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในแต่ละยุคและแต่ละช่วงระยะในงานของเรา ชื่อของเรานั้นใช้ว่าไม่มีพื้นฐานที่มา

แต่ถือครองนัยสำคัญเชิงตัวแทน: แต่ละชื่อเป็นตัวแทนหนึ่งยุค “พระยาห์เวห์” ทรงเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติ

และเป็นพระนามซึ่งแสดงการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าผู้ซึ่งได้รับการนมัสการโดยประชาชนอิสราเอล

“พระเยซู” ทรงเป็นตัวแทนยุคพระคุณ

และเป็นพระนามของพระเจ้าของทุกคนที่ได้รับการไถ่ในช่วงระหว่างยุคพระคุณ

หากมนุษย์ยังคงถวิลหาการเสด็จมาถึงของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และยังคงคาดหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงในพระฉายาที่พระองค์ทรงใช้ในแคว้นยูเดีย

เช่นนั้นแล้วแผนการบริหารจัดการสำหรับหกพันปีทั้งหมดทั้งสิ้นก็จะหยุดลงไปแล้วในยุคแห่งการไถ่

และคงไม่อาจสืบหน้าไปได้มากกว่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ยุคสุดท้ายจะไม่มีวันมาถึง

และยุคนั้นจะไม่มีวันถูกนำพาไปถึงบทอวสาน

นี่เป็นเพราะพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงดำรงอยู่เพื่อการไถ่และความรอดของมวลมนุษย์เท่านั้น เราได้ใช้ชื่อพระเยซูเพียงเพื่อประโยชน์ของคนบาปทั้งหมดในยุคพระคุณเท่านั้น แต่มันไม่ใช่ชื่อซึ่งเราจะใช้เพื่อนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงไปสู่บัพติศมา แม้ว่าพระยาห์เวห์ พระเยซู และพระเมสสิยาห์ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนวิญญูณของเราทั้งสิ้น ชื่อเหล่านี้ก็แค่แสดงถึงยุคที่แตกต่างกันของแผนการบริการจัดการของเราเท่านั้น และไม่ได้เป็นตัวแทนเราในความครบถ้วนทั้งมวลของเรา ชื่อต่างๆ ซึ่งผู้คนบนแผ่นดินโลกใช้เรียกขานเราไม่สามารถแสดงชัดถึงอุปนิสัยครบถ้วนทั้งมวลของเราและทุกอย่างที่เราเป็นได้ ชื่อเหล่านั้นเป็นเพียงชื่อต่างๆ ซึ่งผู้คนใช้เรียกขานเราระหว่างยุคที่ต่างกันเท่านั้น และดังนั้น เมื่อยุคสุดท้าย—ยุคแห่งวันสุดท้าย—มาถึง ชื่อของเราก็จะเปลี่ยนอีกครั้ง เราจะไม่ถูกเรียกว่าพระยาห์เวห์ หรือพระเยซู นับประสาอะไรที่จะเรียกว่าพระเมสสิยาห์— เราจะถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงฤทธานุภาพพระองค์เอง และภายใต้ชื่อนี้เราจะนำยุคทั้งยุคไปสู่บัพติศมา

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จกลับมาบน ‘เมฆขาว’ แล้ว” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. เหตุใดพระเจ้าจึงได้รับการเรียกขานด้วยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน?

พระวจนะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ในแต่ละยุค พระเจ้าทรงพระราชกิจใหม่และได้รับการเรียกขานโดยพระนามใหม่

พระองค์จะทรงกระทำพระราชกิจเดียวกันในยุคต่างๆ ได้อย่างไร?

พระองค์จะทรงเกาะติดอยู่กับความเก่าได้อย่างไร?

พระนามของพระเยซูถูกใช้เพื่อประโยชน์ของพระราชกิจแห่งการไถ่ ดังนั้น

พระองค์จะยังคงได้รับการเรียกขานโดยพระนามเดียวกันเมื่อพระองค์ทรงกลับมาในยุคสุดท้ายกระนั้นหรือ?

พระองค์จะยังคงทรงพระราชกิจแห่งการไถ่อยู่อีกหรือ?

ทำไมจึงเป็นไปได้ว่าพระยาห์เวห์กับพระเยซูทรงเป็นหนึ่ง

ทว่าทั้งสองพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน?

มันมิใช่เพราะยุคแห่งพระราชกิจของทั้งสองพระองค์นั้นแตกต่างกันหรือ?

ชื่อเดียวสามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์ได้กระนั้นหรือ? เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

พระเจ้าจึงต้องทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามที่ต่างกันในยุคที่ต่างกัน

และพระองค์ต้องทรงใช้พระนามนั้นเพื่อเปลี่ยนยุคและเพื่อเป็นตัวแทนยุคนั้น

เพราะไม่มีชื่อเดียวชื่อใดที่สามารถเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองได้อย่างเต็มเปี่ยม

และแต่ละชื่อสามารถเพียงแต่เป็นตัวแทนแง่มุมชั่วคราวของพระอุปนิสัยของพระเจ้าในยุคที่กำหนดยุคหนึ่งเท่านั้น

ทั้งหมดที่จำเป็นต้องทำก็คือเป็นตัวแทนพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น

พระเจ้าทรงสามารถเลือกพระนามใดก็ตามที่เหมาะสมกับพระอุปนิสัยของพระองค์เพื่อเป็นตัวแทนยุคทั้งยุคนั้น

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

“พระยาห์เวห์” คือชื่อที่เราใช้ในช่วงระหว่างงานของเราในอิสราเอล และมันหมายถึงพระเจ้าของชนอิสราเอล

(ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรร) ที่ทรงสามารถเวทนามนุษย์ สืบแข่งมนุษย์ และนำทางชีวิตของมนุษย์

พระเจ้าผู้ทรงครองมหาฤทธานุภาพและทรงเปี่ยมไปด้วยพระปรีชาญาณ “พระเยซู” คือ อิมมานูเอล

ซึ่งหมายถึงเครื่องบูชาลบล้างบาปอันเปี่ยมไปด้วยความรัก เปี่ยมไปด้วยความสงสาร และซึ่งไถ่บาปให้มนุษย์

พระองค์ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของยุคพระคุณ และพระองค์ทรงเป็นตัวแทนยุคพระคุณ

และสามารถเป็นตัวแทนได้เพียงหนึ่งของพระราชกิจของแผนการบริหารจัดการเท่านั้น กล่าวคือ

พระยาห์เวห์เท่านั้นที่ทรงเป็นพระเจ้าของประชากรแห่งอิสราเอลที่ได้รับการเลือกสรร พระเจ้าของอับราฮัม

พระเจ้าของอิสอัค พระเจ้าของยาโคบ พระเจ้าของโมเสส

และพระเจ้าของประชาชนทั้งหมดของประเทศอิสราเอล และดังนั้น ในยุคปัจจุบัน คนอิสราเอลทุกคน

นอกเหนือจากผู้คนชาวยิว จึงนมัสการพระยาห์เวห์

พวกเขาทำเครื่องถวายแด่พระองค์บนแท่นบูชาและรับใช้พระองค์ในวิหาร โดยสวมเสื้อคลุมของพวกปุโรหิตทั้งหลาย สิ่งที่พวกเขาหวังก็คือการทรงปรากฏใหม่ของพระยาห์เวห์ พระเยซูเท่านั้นคือพระผู้ไถ่ของมวลมนุษย์ และพระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปที่ได้ไถ่มวลมนุษย์ให้พ้นจากบาป กล่าวคือ

พระนามของพระเยซูมาจากยุคพระคุณและได้มาดำรงอยู่เพราะพระราชกิจแห่งการไถ่ในยุคพระคุณ

พระนามของพระเยซูได้มาดำรงอยู่เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนของยุคพระคุณได้เกิดใหม่และได้รับการช่วยให้รอด และเป็นพระนามเฉพาะสำหรับการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง ด้วยเหตุนี้

พระนามของพระเยซูจึงเป็นตัวแทนพระราชกิจแห่งการไถ่ และบ่งแสดงถึงยุคพระคุณ

พระนามพระยาห์เวห์เป็นชื่อเฉพาะสำหรับประชาชนอิสราเอลที่ได้ใช้ชีวิตภายใต้ธรรมบัญญัติ

ในแต่ละยุคและแต่ละช่วงระยะในงานของเรา ชื่อของเรานั้นใช้ว่าไม่มีพื้นฐานที่มา

แต่ถือครองนัยสำคัญเชิงตัวแทน: แต่ละชื่อเป็นตัวแทนหนึ่งยุค “พระยาห์เวห์” ทรงเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติ และเป็นพระนามซึ่งแสดงการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าผู้ซึ่งได้รับการนมัสการโดยประชาชนอิสราเอล

“พระเยซู” ทรงเป็นตัวแทนยุคพระคุณ

และเป็นพระนามของพระเจ้าของทุกคนที่ได้รับการไถ่ในช่วงระหว่างยุคพระคุณ

หากมนุษย์ยังคงฉีกขาดการเสด็จมาถึงของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และยังคงคาดหวังว่าพระองค์จะเสด็จมาถึงในพระฉายาที่พระองค์ทรงใช้ในแคว้นยูเดีย

เช่นนั้นแล้วแผนการบริหารจัดการสำหรับหกพันปีทั้งหมดทั้งสิ้นก็จะหยุดลงไปแล้วในยุคแห่งการไถ่

และคงไม่อาจสืบหน้าไปได้มากกว่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ยุคสุดท้ายจะไม่มีวันมาถึง

และยุคนั้นจะไม่มีวันถูกนำพาไปถึงบทธวสาน

นี่เป็นเพราะพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงดำรงอยู่เพื่อการไถ่และความรอดของมวลมนุษย์เท่านั้น

เราได้ใช้ชื่อพระเยซูเพียงเพื่อประโยชน์ของคนบาปทั้งหมดในยุคพระคุณเท่านั้น

แต่มันไม่ใช่ชื่อซึ่งเราจะใช้เพื่อนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงไปสู่บทธวสาน แม้ว่าพระยาห์เวห์ พระเยซู

และพระเมสสิยาห์ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนวิญญาณของเราทั้งสิ้น

ชื่อเหล่านี้ก็แค่แสดงถึงยุคที่แตกต่างกันของแผนการบริหารจัดการของเราเท่านั้น

และไม่ได้เป็นตัวแทนเราในความครบถ้วนทั้งมวลของเรา ชื่อต่างๆ

ซึ่งผู้คนบนแผ่นดินโลกใช้เรียกขานเราไม่สามารถแสดงชัดถึงอุปนิสัยครบถ้วนทั้งมวลของเราและทุกอย่างที่เรา

ป็นได้ ชื่อเหล่านั้นเป็นเพียงชื่อต่างๆ ซึ่งผู้คนใช้เรียกขานเราระหว่างยุคที่ต่างกันเท่านั้น และดังนั้น

เมื่อยุคสุดท้าย—ยุคแห่งวันสุดท้าย—มาถึง ชื่อของเราก็จะเปลี่ยนอีกครั้ง เราจะไม่ถูกเรียกว่าพระยาห์เวห์

หรือพระเยซู นับประสาอะไรที่จะเรียกว่าพระเมสสิยาห์—

เราจะถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ทรงฤทธานุภาพพระองค์เอง
และภายใต้ชื่อนี้เราจะนำยุคทั้งยุคไปสู่บทอวสาน

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จกลับมาบน ‘เมฆขาว’ แล้ว” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ครั้งหนึ่งเราเคยเป็นที่รู้จักในนามพระยาห์เวห์ เรายังเคยถูกเรียกว่าพระเมสสิยาห์เช่นกัน
และครั้งหนึ่งผู้คนเรียกเราว่าพระเยซูพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดด้วยความรักและความเคารพยกย่อง อย่างไรก็ตาม ฌ วันนี้
เราไม่ใช่พระยาห์เวห์หรือพระเยซูซึ่งผู้คนได้รู้จักในช่วงเวลาที่ผ่านมามากต่อไป
เราคือพระเจ้าผู้ที่ได้กลับมาในยุคสุดท้าย พระเจ้าผู้ที่จะนำพาคุณไปสู่บทอวสาน
เราคือพระเจ้าเองซึ่งลุกขึ้นมาจากที่สุดปลายแผ่นดินโลก สมบูรณ์พร้อมด้วยอุปนิสัยครบถ้วนทั้งมวลของเรา
และเต็มเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจ เกียรติ และสิริ ผู้คนไม่เคยเข้าร่วมสัมพันธ์กับเรา ไม่เคยได้รู้จักเรา
และไม่รู้เท่าทันในอุปนิสัยของเราตลอดเวลา ตั้งแต่การสร้างโลกจนกระทั่งวันนี้
ไม่มีบุคคลสักคนเดียวที่เคยเห็นเรา
นี่คือพระเจ้าผู้ทรงปรากฏต่อมนุษย์ในยุคสุดท้ายแต่ได้ทรงถูกซ่อนไว้ท่ามกลางมนุษย์
พระองค์ทรงอาศัยอยู่ท่ามกลางมนุษย์ ทรงเที่ยงแท้และทรงเป็นจริง
ดวงดวงสุริยที่แผดเผาและเปลวเพลิงที่ลุกโชน ทรงถูกเติมด้วยฤทธานุภาพและทรงปรี้มล้นด้วยสิทธิอำนาจ
ไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกพิพากษาโดยวจนะของเรา
และไม่มีแม้แต่คนเดียวหรือสิ่งเดียวที่จะไม่ถูกชำระให้บริสุทธิ์ผ่านการแผดเผาของไฟ ในท้ายที่สุด
ชนชาติทั้งมวลจะได้รับการอวยพรเพราะวจนะของเรา และจะถูกทูลบอานแหวกเป็นชิ้นๆ
เพราะวจนะของเราเช่นกัน ด้วยวิธีนี้
ผู้คนทั้งหมดในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายจะเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ได้กลับมา
และเห็นว่าเราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ซึ่งพิชิตมวลมนุษย์ทั้งปวง
และทุกคนจะเห็นว่าครั้งหนึ่งเราคือเครื่องบูชาลบบ้างบาปสำหรับมนุษย์
แต่เห็นว่าในยุคสุดท้ายเรายังได้กลายเป็นเปลวเพลิงแห่งสุริยันซึ่งเผาผลาญทุกสรรพสิ่งให้เป็นจุนด้วยเช่นกัน
เช่นเดียวกับองค์ตะวันแห่งความชอบธรรมซึ่งเปิดเผยทุกสรรพสิ่ง นี่คือนิยามของเราในยุคสุดท้าย
เราใช้ชื่อนี้และครองอุปนิสัยนี้เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดจะได้เห็นว่าเราคือพระเจ้าที่ชอบธรรม ดวงสุริยที่แผดเผา
เปลวเพลิงที่ลุกโชน และเพื่อที่ทุกคนจะได้สัมผัสการเรา พระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียว
และเพื่อที่พวกเขาจะได้เห็นใบหน้าแท้จริงของเรา เราไม่ใช่เพียงแค่พระเจ้าของคอนิสราเอลเท่านั้น
และเราไม่ใช่เพียงพระเจ้าผู้ไถ่ เราคือพระเจ้าของสิ่งทรงสร้างทั้งมวลทั่วทั้งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและห้วงทะเล

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้เสด็จกลับมาบน ‘เมฆขาว’ แล้ว” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บางคนพูดว่าพระนามของพระเจ้านั้นไม่เปลี่ยน ถ้าเช่นนั้นแล้ว

ทำไมพระนามของพระยาห์เวห์จึงได้กลายเป็นพระเยซูเล่า? ได้มีการพยากรณ์ไว้ว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาแล้วเหตุใดชายคนที่มาจึงชื่อพระเยซู?

เหตุใดพระนามของพระเจ้าจึงเปลี่ยนพระราชกิจดังกล่าวไม่ได้ถูกดำเนินการมานานมาแล้วหรือ?

พระเจ้าไม่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจซึ่งใหม่กว่าในวันนี้ได้หรือ?

พระราชกิจแห่งวันวานสามารถเปลี่ยนแปลงได้

และพระราชกิจของพระเยซูสามารถเกิดขึ้นตามหลังพระราชกิจของพระยาห์เวห์ได้ เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจอื่นๆ ไม่สามารถเกิดขึ้นต่อจากพระราชกิจของพระเยซูหรือ?

หากพระนามของพระยาห์เวห์สามารถเปลี่ยนเป็นพระเยซู

แล้วพระนามของพระเยซูจะไม่สามารถเปลี่ยนได้เช่นกันหรือ? ไม่มีอะไรในเรื่องนี้ที่แปลกประหลาดเลย

เป็นเพียงแค่ว่าผู้คนนั้นคือปัญญาเกินไป พระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าเสมอ

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจของพระองค์จะเปลี่ยนไปเช่นใด

และไม่คำนึงถึงว่าพระนามของพระองค์อาจเปลี่ยนไปเช่นใด

พระอุปนิสัยและพระปรีชาญาณของพระองค์จะไม่มีวันเปลี่ยน

หากเจ้าเชื่อว่าพระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานได้ว่าพระเยซูเท่านั้น

เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็ย่อมถูกจำกัดมากเกินไปแล้ว เจ้ากล้ายืนยันหรือไม่ว่า

พระเยซูจะทรงเป็นพระนามของพระเจ้าตลอดกาล

ว่าพระเจ้าจะทรงใช้พระนามของพระเยซูตลอดกาลและเสมอไป และว่านี่จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง?

เจ้ากล้ายืนยันด้วยความแน่ใจหรือไม่ว่า

พระนามของพระเยซูนั้นเองที่ได้ทำการยุติยุคธรรมบัญญัติและจะทำการยุติยุคสุดท้ายเช่นกัน?

ใครจะสามารถพูดได้ว่าพระคุณของพระเยซูสามารถนำพายุคนี้ไปสู่จุดจบได้?

ตัดตอนมาจาก

“มนุษย์ผู้ที่ได้จำกัดเขตพระเจ้าไว้ในมโนคติที่หลงผิดของเขาสามารถได้รับวิโรจน์ของพระเจ้าได้อย่างไร?” ใน

พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

สมมติว่าพระราชกิจของพระเจ้าในทุกยุคนั้นเป็นแบบเดียวกันอยู่เสมอ

และพระองค์ทรงได้รับการเรียกขานด้วยพระนามเดียวกันอยู่เสมอ มนุษย์จะรู้จักพระองค์ได้อย่างไร?

พระเจ้าต้องทรงได้รับการเรียกขานว่าพระยาห์เวห์ และนอกเหนือจากพระเจ้าที่เรียกว่าพระยาห์เวห์แล้ว

ผู้ใดที่ถูกเรียกด้วยชื่ออื่นใดย่อมไม่ใช่พระเจ้า หรือมิฉะนั้นพระเจ้าทรงสามารถเป็นพระเยซูเท่านั้น

และนอกเหนือจากพระนามของพระเยซูแล้วพระองค์ไม่อาจได้รับการเรียกขานโดยชื่ออื่นใด

นอกเหนือจากพระเยซูแล้ว พระยาห์เวห์ก็ไม่ใช่พระเจ้า และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ก็ไม่ใช่พระเจ้าเช่นกัน
มนุษย์เชื่อว่า จริงอยู่ที่พระเจ้าคือผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ แต่พระเจ้าคือพระเจ้าผู้อยู่กับมนุษย์
และพระองค์ต้องทรงได้รับการเรียกขานว่าพระเยซู เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับมนุษย์
การทำแบบนี้คือการคล้อยตามคำสอน และการจำกัดพระเจ้าไว้กับวงเขตใดวงหนึ่ง ดังนั้น
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ พระนามที่พระเจ้าทรงได้รับการเรียกขาน
และพระฉายาที่พระองค์ทรงรับมาใช้ในทุกยุค—

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในทุกช่วงระยะตลอดหนทางเรื่อยมาจนถึงวันนี้—
ทั้งหมดนี้มีได้ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อเดียว และมีได้อยู่ภายใต้ขีดจำกัดใดๆ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตาม
พระองค์คือพระยาห์เวห์ แต่พระองค์ก็คือพระเยซู รวมถึงพระเมสสิยาห์
และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ด้วยเช่นกัน พระราชกิจของพระองค์สามารถก้าวผ่านการแปลงสภาพที่ละน้อย
ด้วยการเปลี่ยนพระนามที่สอดคล้องกันของพระองค์
ไม่มีพระนามเดียวพระนามใดที่สามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้โดยครบถ้วน
แต่พระนามทั้งหมดที่ใช้เรียกขานพระองค์นั้นสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้
และพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติในทุกยุคเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำได้เป็นตัวแทนพระนามของพระเยซู และมันเป็นตัวแทนยุคพระคุณ
ส่วนพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงกระทำนั้น เป็นตัวแทนพระยาห์เวห์ และเป็นตัวแทนยุคธรรมบัญญัติ
พระราชกิจของทั้งสองพระองค์คือพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียวในสองยุคที่แตกต่างกัน...ถึงแม้ว่าทั้งสอง
องค์พระองค์ทรงได้รับการเรียกขานโดยสองพระนามที่แตกต่างกัน
แต่นั้นคือพระวิญญาณเดียวกันที่ทำให้พระราชกิจทั้งสองช่วงระยะสำเร็จลุล่วงไป
และพระราชกิจที่ได้กระทำไปนั้นได้ดำเนินต่อเนื่องไป เมื่อพระนามแตกต่างกัน
และเนื้อหาของพระราชกิจแตกต่างกัน ยุคก็แตกต่างกัน เมื่อพระยาห์เวห์ได้เสด็จมา นั่นคือยุคของพระยาห์เวห์
และเมื่อพระเยซูได้เสด็จมา นั่นก็คือยุคของพระเยซู และดังนั้น ด้วยการเสด็จมาแต่ละครั้ง
พระเจ้าทรงได้รับการเรียกขานโดยพระนามหนึ่ง พระองค์ทรงแทนยุคหนึ่ง
และพระองค์ทรงเปิดตัวเส้นทางใหม่ และในเส้นทางใหม่แต่ละเส้นทางนั้น พระองค์ทรงรับเอาชื่อใหม่
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า
และแสดงให้เห็นว่าพระราชกิจของพระองค์ไม่มีวันหยุดก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้า
ประวัติศาสตร์กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าอยู่เสมอ และพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งกำลังเคลื่อนไปข้างหน้า
แผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์ต้องก้าวหน้าไปในทิศทางข้างหน้าต่อไปเรื่อยๆ

เพื่อให้มันไปถึงบทวสถานของมัน แต่ละวันพระองค์ต้องทรงพระราชกิจใหม่
แต่ละปีพระองค์ต้องทรงพระราชกิจใหม่ พระองค์ต้องทรงเปิดตัวเส้นทางใหม่ๆ เปิดตัวศักราชใหม่ๆ
เริ่มต้นพระราชกิจที่ใหม่และยิ่งใหญ่ขึ้น และทรงนำพระนามใหม่ๆ และพระราชกิจใหม่มาพร้อมกับสิ่งเหล่านี้

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 3 ความจริงเกี่ยวกับสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

1. พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์คืออะไร?

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์แบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ทั้งสามช่วงระยะนี้ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

แต่น่าจะเป็นพระราชกิจสามช่วงระยะของยุคธรรมบัญญัติ ยุคพระคุณ และยุคแห่งราชอาณาจักรมากกว่า

พระราชกิจแห่งการสร้างโลกได้เป็นพระราชกิจแห่งการสร้างมวลมนุษย์ทั้งปวง

นั่น ไม่ได้เป็นพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด และไม่มี ความเกี่ยวพันใดๆ

กับพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด เพราะเมื่อครั้งที่โลกได้ถูกสร้างขึ้นนั้น

มวลมนุษย์ยังไม่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และดังนั้นจึงไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งการรอดของมวลมนุษย์

พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้นก็เมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้นเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง

การบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้นโดยเป็นผลของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และไม่ได้ก่อเกิดจากพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

เป็นหลังจากที่มวลมนุษย์ได้รับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการจึงได้เริ่มปรากฏขึ้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงมีสามส่วนด้วยกัน แทนที่จะเป็นสี่ช่วงระยะ หรือสี่ยุค

วิธีนี้เท่านั้นที่เป็นวิธีที่ถูกต้องในการอ้างอิงถึงการบริหารจัดการมวลมนุษย์ของพระเจ้า

เมื่อยุคสุดท้ายมาถึงปลายทาง

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็จะได้มาถึงบ่อวสานที่ครบบริบูรณ์แล้ว

บทสรุปปิดตัวของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดจะได้รับการทำให้เสร็จสิ้นอย่างครบบริบูรณ์แล้ว

และหมายความว่ามวลมนุษย์จะได้ไปถึงบ่อวสานของการเดินทางของพวกเขาแล้ว

หากปราศจากพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดแล้ว

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็คงจะไม่ดำรงอยู่ และก็จะไม่มีพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนั้นเป็นเพราะความต่ำทรามของมวลมนุษย์นั่นเอง

และเพราะมวลมนุษย์ได้ต้องการความรอดอย่างเร่งด่วนเช่นนั้นเอง
พระยาห์เวห์จึงได้ทรงสรุปปิดตัวการสร้างโลก และได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ
เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงได้เริ่มต้นขึ้น
ซึ่งหมายความว่าเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้น
“การบริหารจัดการมวลมนุษย์” ไม่ได้หมายถึงการนำชีวิตของมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลก
(กล่าวคือ มวลมนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกทำให้เสื่อมทราม) ตรงกันข้าม
เป็นความรอดของมวลมนุษย์ที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว กล่าวคือ
เป็นการแปลงสภาพมวลมนุษย์อันเสื่อมทรามนี้เอง นี่คือความหมายของ “การบริหารจัดการมวลมนุษย์”
พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก
และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลกเช่นกัน
แต่กลับรวมถึงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่แยกจากการสร้างโลกเท่านั้น
เพื่อให้เข้าใจพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์
จำเป็นที่จะต้องตระหนักรู้ถึงประวัติของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ—
นี่คือสิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักรู้เพื่อที่จะได้รับการช่วยให้รอด

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการได้เกิดขึ้นเพราะมวลมนุษย์เท่านั้น
ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจได้เกิดขึ้นเพียงเพราะการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์
ไม่มีการบริหารจัดการก่อนที่จะมีมวลมนุษย์
หรือในปฐมกาลเมื่อฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งได้รับการทรงสร้าง
หากในพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าไม่มีการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ กล่าวคือ
หากพระเจ้าไม่ทรงมีข้อพึงประสงค์ที่เหมาะสมเจาะสำหรับมวลมนุษย์ที่เสื่อมทราม
(หากในพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ ไม่มีเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติของมนุษย์)
เช่นนั้นแล้วพระราชกิจนี้ก็ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการบริหารจัดการของพระเจ้า
หากความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้าได้เกี่ยวข้องเพียงแค่การบอกมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามว่า
จะเริ่มการปฏิบัติของพวกเขาอย่างไร และพระเจ้าไม่ได้ทรงดำเนินแผนการใดๆ ของพระองค์เอง
และไม่ได้ทรงแสดงเสียหนึ่งแห่งฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดหรือพระปรีชาญาณของพระองค์ออกมา เช่นนั้นแล้ว
ไม่ว่าข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์จะสูงเพียงใด
ไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงพระชนม์ชีพท่ามกลางมนุษย์เป็นเวลานานเท่าใด

มนุษย์ย่อมจะไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับพระอุปนิสัยของพระเจ้าเลย หากเป็นเช่นนั้นแล้ว พระราชกิจประเภทนี้ก็จะควรค่าแก่กระทั้งต่อการเรียกว่าการบริหารจัดการของพระเจ้าน้อยลงไปอีก กล่าวอย่างง่าย ๆ คือ พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าคือพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ และพระราชกิจทั้งหมดได้รับการดำเนินการจนเสร็จสิ้นภายใต้การทรงนำของพระเจ้าโดยบรรดาผู้ที่พระเจ้าได้ทรงรับไว้ พระราชกิจดังกล่าวสามารถสรุปความได้ว่าเป็นการบริหารจัดการ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์และท่ามกลางความร่วมมือกับพระองค์ของบรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ รวมเรียกว่าการบริหารจัดการ ในที่นี้ พระราชกิจของพระเจ้าเรียกว่านิมิต และความร่วมมือของมนุษย์เรียกว่าการปฏิบัติ ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าสูงขึ้นเท่าใด (นั่นคือ ยิ่งนิมิตสูงขึ้นเท่าใด) พระอุปนิสัยของพระเจ้ายิ่งได้รับการทำให้ชัดเจนแก่มนุษย์มากขึ้นเท่านั้น ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากขึ้นเท่าใด การปฏิบัติและความร่วมมือของมนุษย์ก็ยิ่งกลายเป็นสูงขึ้นเท่านั้น ยิ่งข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์สูงขึ้นเท่าใด พระราชกิจของพระเจ้ายิ่งขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจากผลนั่นเอง บททดสอบทั้งหลายของมนุษย์และมาตรฐานต่างๆ ที่เขาพึงต้องไปให้ถึงก็กลายเป็นสูงขึ้นเช่นเดียวกัน เมื่อพระราชกิจนี้สรุปปิดตัว นิมิตทั้งหมดย่อมจะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว และสิ่งที่มนุษย์พึงต้องนำมาปฏิบัติย่อมจะได้ไปถึงจุดสูงสุดของความเพียบพร้อมแล้ว นี่จะเป็นเวลาที่แต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทด้วย เพราะสิ่งที่มนุษย์พึงต้องรู้ย่อมจะได้รับการแสดงให้เห็น ดังนั้น เมื่อนิมิตไปถึงจุดสูงสุดของมัน พระราชกิจก็จะเข้าไปกลับทวนสวนของมันอย่างสอดคล้องกัน และการปฏิบัติของมนุษย์ก็จะได้ไปถึงจุดสูงสุดของมันเช่นเดียวกัน การปฏิบัติของมนุษย์อยู่บนพื้นฐานของพระราชกิจของพระเจ้า และการบริหารจัดการของพระเจ้าย่อมได้รับการแสดงออกอย่างครบถ้วนก็เพราะการปฏิบัติและความร่วมมือของมนุษย์เท่านั้น มนุษย์คือตัวอย่างที่ดีที่สุดของพระราชกิจของพระเจ้าและเป็นวัตถุประสงค์ของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้า และยังเป็นผลผลิตของการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าด้วย หากพระเจ้าทรงพระราชกิจเพียงลำพังโดยปราศจากความร่วมมือของมนุษย์ เช่นนั้นแล้วก็จะไม่มีสิ่งใดสามารถทำหน้าที่เป็นการตกผลึกของพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ และเช่นนั้นแล้วการบริหารจัดการของพระเจ้าย่อมจะไม่มีนัยสำคัญใดๆ แม้แต่น้อย นอกเหนือจากพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าจะทรงสามารถสัมฤทธิ์จุดหมายของการบริหารจัดการของพระองค์

และสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายในการใช้พระราชกฤษฎีกาทั้งหมดเพื่อให้ชาตนาพ่ายแพ้ไปอย่างสมบูรณ์
ก็โดยการที่พระเจ้าทรงเลือกวัตถุประสงคที่ที่เหมาะสมเพื่อแสดงพระราชกิจของพระองค์ออกมาและเพื่อพิสูจน์ถึง
ฤทธาณาภาพสูงสุดและปัญญาของพระราชกิจเท่านั้น ดังนั้น
มนุษย์จึงเป็นส่วนที่ขาดไม่ได้ในพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า
และมีเพียงมนุษย์เท่านั้นที่สามารถทำให้การบริหารจัดการของพระเจ้าเกิดผลและสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายสูงสุดของ
มัน นอกเหนือจากมนุษย์ ไม่มีรูปแบบชีวิตอื่นใดที่สามารถรับบทบาทเช่นนั้นได้
หากมนุษย์จะกลายเป็นการตกผลึกที่แท้จริงของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว
การไม่เชื่อฟังของมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามย่อมต้องถูกขจัดไปให้หมดสิ้น
การนี้จึงต้องให้มนุษย์ได้รับวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับยุคที่แตกต่างกัน
และจึงต้องให้พระเจ้าทรงดำเนินพระราชกิจที่เกี่ยวข้องจนเสร็จสิ้นในท่ามกลางมนุษย์ ในท้ายที่สุดแล้ว
เฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นจึงจะมีการรับไว้ซึ่งผู้คนกลุ่มหนึ่งที่เป็นการตกผลึกของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ
การของพระเจ้า
พระราชกิจของพระเจ้าในท่ามกลางมนุษย์ไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เองโดยผ่านทางพระราชกิจ
ของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในการที่จะทำให้สัมฤทธิ์คำพยานได้นั้น
คำพยานดังกล่าวต้องมีมนุษย์ที่มีชีวิตที่เหมาะสมสำหรับพระราชกิจของพระองค์ด้วย อันดับแรก
พระเจ้าจะทรงพระราชกิจกับผู้คนเหล่านี้ก่อน
จากนั้นพระราชกิจของพระองค์จะได้รับการแสดงออกผ่านผู้คนเหล่านี้ และดังนั้น
คำพยานแห่งน้ำพระทัยของพระองค์จึงจะได้รับการกล่าวท่ามกลางสิ่งทรงสร้างทั้งหลาย และในการนี้
พระเจ้าจะได้ทรงสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์
พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจเพียงลำพังในการทำให้ชาตนาพ่ายแพ้
เพราะพระองค์ไม่ทรงสามารถตรัสคำพยานโดยตรงให้พระองค์เองท่ามกลางทุกสรรพสิ่งทรงสร้าง
หากพระองค์ทรงทำเช่นนั้น ก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ที่จะโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างถึงที่สุด ดังนั้น
พระเจ้าจึงต้องทรงพระราชกิจกับมนุษย์เพื่อพิชิตเขา
และเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระองค์จะทรงมีความสามารถที่จะได้รับคำพยานท่ามกลางทุกสรรพสิ่งทรงสร้าง
หากมีเพียงพระเจ้าที่ทรงพระราชกิจโดยปราศจากความร่วมมือของมนุษย์
หรือหากมนุษย์ไม่จำเป็นต้องให้ความร่วมมือแล้ว มนุษย์ก็จะไม่มีวันมีความสามารถที่จะรู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า
และจะไม่ตระหนักถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าตลอดไป เช่นนั้นแล้ว
พระราชกิจของพระเจ้าก็ย่อมไม่สามารถเรียกว่าพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า
หากมนุษย์จะเพียงเพียรพยายาม และแสวงหาและทำงานอย่างหนักด้วยตัวเองเท่านั้น

โดยไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว มนุษย์ก็ย่อมจะกำลังเล่นตลกคะนองอยู่
หากปราศจากพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว สิ่งที่มนุษย์ทำย่อมเป็นการกระทำของซาตาน
เขาย่อมเป็นกบฏและเป็นคนทำชั่ว ซาตานได้รับการแสดงออกในทุกสิ่งที่มีมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามกระทำ
และไม่มีสิ่งใดที่เข้ากันได้กับพระเจ้า และทั้งหมดที่มนุษย์ทำย่อมเป็นการสำแดงซาตาน
ในทั้งหมดที่ได้รับการพูดถึงนั้น ไม่มีสิ่งใดที่ไม่แนบรวมนิมิตกับการปฏิบัติเข้าไว้ด้วย
มนุษย์พบวิธีปฏิบัติและเส้นทางแห่งการเชื่อฟังบนรากฐานของนิมิต
เพื่อที่เขาอาจจะวางมโนคติที่หลงผิดของเขาและได้รับสิ่งเหล่านั้นที่เขายังไม่ได้มีในอดีต
พระเจ้าทรงพึงประสงค์ให้มนุษย์ร่วมมือกับพระองค์
ให้มนุษย์บนอบต่อข้อพึงประสงค์ของพระองค์อย่างสมบูรณ์
และมนุษย์ก็ขอมองเห็นพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำ
ขอได้รับประสบการณ์กับฤทธานุภาพอันเปี่ยมมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า และขอรู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า
สรุปความแล้ว สิ่งเหล่านี้คือการบริหารจัดการของพระเจ้า
ความปรองดองกับมนุษย์ของพระเจ้าคือการบริหารจัดการ และนี่คือการบริหารจัดการที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ที่กล่าวมานั้นคือการบริหารจัดการของพระเจ้าในอันที่จะส่งมอบมวลมนุษย์ให้กับซาตาน—
มวลมนุษย์ที่ไม่รู้ถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น สิ่งที่คุณสร้างทรงเป็น วิธีที่จะนมัสการพระเจ้า
หรือเหตุผลที่จำเป็นจะต้องบนอบต่อพระเจ้า—และเปิดโอกาสให้ซาตานทำให้เขาเสื่อมทราม
พระเจ้าจึงทรงกู้คืนมนุษย์จากเงื้อมมือของซาตานทีละขั้นทีละตอน
จนกว่ามนุษย์จะนมัสการพระเจ้าอย่างสุดใจและปฏิเสธซาตาน นี่คือการบริหารจัดการของพระเจ้า
นี้อาจฟังเหมือนเป็นนิทานปรัมปรา และอาจดูน่างงสงสัย ผู้คนรู้สึกเหมือนว่า นี่คือเรื่องราวปรัมปรา
เพราะพวกเขาไม่ได้ระแคะระคายเลยว่าได้มีอะไรเกิดขึ้นกับมนุษย์มากมายเพียงใดตลอดหลายพันปีที่ผ่านมา
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะรู้ว่า มีเรื่องราวมากมายเพียงใดที่ได้อุบัติขึ้นในจักรวาลและภาคพื้น
และยิ่งไปกว่านั้น
นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่สามารถซึ่งคุณค่าโลกอันชวนหวาดกลัวกว่าและน่าตกตะลึงกว่าซึ่งดำรงอยู่เหนือโลก
วัตถุ แต่สายตามนุษย์ของพวกเขาทำให้พวกเขามองไม่เห็นเท่านั้นเอง มนุษย์รู้สึกเหมือนไม่สามารถเข้าใจมันได้
ก็เพราะมนุษย์ไม่เข้าใจนัยสำคัญแห่งความรอดของมนุษยชาติของพระเจ้า
หรือนัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ และไม่เข้าใจว่าท้ายที่สุดแล้ว
พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์เป็นอย่างไร
ใช่การไม่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอย่างถึงที่สุดเช่นเดียวกับเอวและอาดัมหรือไม่? ไม่ใช่!

จุดประสงค์ของการบริหารจัดการของพระเจ้ายกเพื่อที่จะได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งนมัสการพระเจ้าและนบถต่อพระองค์ แม้ผู้คนเหล่านี้ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว พวกเขาก็ไม่ได้มองชาตนาเป็นบิดาอีกต่อไปแล้ว พวกเขาระลึกรู้ได้ถึงใบหน้าอันน่าขยะแขยงของชาตนาและปฏิเสธใบหน้านั้น และพวกเขามาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อที่จะยอมรับการพิพากษาและการเตือนของพระองค์ พวกเขารู้ว่าสิ่งใดที่อัปยศและสิ่งนั้นตรงกันข้ามกับสิ่งซึ่งบริสุทธิ์อย่างไร และมาระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและความชั่วของชาตนา มนุษยชาติเช่นนี้จะไม่ทำงานให้ชาตนา หรือนมัสการชาตนา หรือจัดแทนบูชาชาตนาอีกต่อไป นี่เป็นเพราะพวกเขาคือกลุ่มของผู้คนที่ได้รับการรับไว้จากพระเจ้าอย่างแท้จริง นี่คือนัยสำคัญของพระราชาธิเกี่ยวกับการบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถได้รับการช่วยให้อุดมท่อกกลางการบริหารจัดการของพระเจ้าเท่านั้น” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. จุดมุ่งหมายของสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

แผนการจัดการทั้งหมดของเรา ซึ่งเป็นแผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีนั้นประกอบด้วยสามระยะ หรือสามยุค ได้แก่ ยุคธรรมบัญญัติปฐมกาล ยุคพระคุณ (ซึ่งเป็นยุคแห่งการทรงไถ่ด้วยเช่นกัน)

และยุคแห่งราชอาณาจักรแห่งยุคสุดท้าย

งานของเราในสามยุคดังกล่าวแตกต่างกันในด้านเนื้อหาตามลักษณะของแต่ละยุค ทว่าในแต่ละระยะงานส่วนนี้จะมีเหมาะสมกับความจำเป็นของมนุษย์ หรือกล่าวให้ชัดเจนกว่านั้นได้ว่า

ถูกกระทำไปโดยสอดคล้องกับเล่ห์เพทุบายที่ซาตานนำมาใช้ในสงครามที่เราต้องเข้าต่อสู้ด้วย วัตถุประสงค์แห่งงานของเราคือเพื่อทำให้ซาตานพ่ายแพ้

เพื่อล้มล้างปัญญาและฤทธานุภาพอันไม่สิ้นสุดของเราให้เป็นที่ประจักษ์

เพื่อเปิดโปงเล่ห์เพทุบายทั้งสิ้นของซาตาน

และด้วยเหตุนี้จะเป็นการช่วยเผ่าพันธุ์มนุษยชาติทั้งมวลซึ่งอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานให้รอด ทั้งหมดนี้เพื่อแสดงถึงปัญญาและฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดของเรา

และเพื่อเผยให้เห็นความน่าขยะแขยงเกินทานทนของซาตาน และที่ยิ่งกว่านั้นก็คือ

เพื่อช่วยให้สิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหลายสามารถแยกแยะระหว่างความดีกับความชั่วได้

เพื่อจะรับรู้ได้ว่าเรคือผู้ปกครองเหนือทุกสรรพสิ่ง

เพื่อให้ได้เห็นกันอย่างชัดเจนว่าซาตานคือศัตรูแห่งมนุษยชาติ เป็นผู้ที่เลื่อม เป็นมารชั่วร้าย

และเพื่อให้พวกเขาสามารถบอกกล่าวด้วยความเชื่อมั่นเต็มหัวใจถึงข้อแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว ความจริงและความลวง ความบริสุทธิ์และความโสมน

รวมถึงสิ่งใดยิ่งใหญ่เลอค่าและสิ่งใดไร้เกียรติควรเหยียดหยาม

ด้วยเหตุนี้มนุษย์ผู้ไม่รู้เท่าทันจึงจะสามารถเป็นประจักษ์พยานฝ่ายเราได้ว่า

ไม่ใช่เราที่เป็นผู้บ่อนทำลายมนุษยชาติให้เลื่อมทรมาน และมีแต่เรา—พระผู้สร้าง—เท่านั้น

ที่สามารถช่วยมนุษยชาติให้อยู่รอด ที่สามารถมอบสิ่งต่างๆ ซึ่งให้ความสุขแก่พวกเขาได้

จนกระทั่งพวกเขาได้ตระหนักรู้ว่าเรคือผู้ปกครองทุกสรรพสิ่ง

และซาตานเป็นเพียงหนึ่งในสิ่งดำรงอยู่ที่เราได้สร้างขึ้นมาและซึ่งต่อมากลับผันแปรพักตร์ไปจากเรา

แผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีของเราแบ่งออกเป็นสามระยะ

และด้วยเหตุนี้เราได้ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลในการทำใหสิ่งมีชีวิตทรงสร้างสามารถเป็นพยานต่อเราได้

เข้าใจเจตนาของเราได้ และรู้ได้ว่าเรคือความจริง

ตัดตอนมาจาก “เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชกิจยุคแห่งการไถ่” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าต้องรู้ว่าไม่ว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอะไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของพระราชกิจของพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง
หัวใจของพระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง และน้ำพระทัยของพระองค์ต่อมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง
ไม่ว่าพระวณะของพระองค์จะรุนแรงเพียงใด ไม่สำคัญว่าสภาพแวดล้อมจะไม่เป็นใจเพียงใด
หลักการของพระราชกิจของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลง
และเจตนารมณ์ของพระองค์ในการช่วยมนุษย์ให้รอดจะไม่เปลี่ยนแปลง
อีกทั้งหัวใจของพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่เปลี่ยนแปลง
โดยมีเงื่อนไขว่าไม่ใช่พระราชกิจแห่งวิวัฒนาการของบทธวนานของมนุษย์หรือบันปลายของมนุษย์
และไม่ใช่พระราชกิจแห่งระยะสุดท้าย
หรือพระราชกิจแห่งการนำแผนการบริหารจัดการทั้งปวงของพระเจ้าไปสู่บทธวนาน
และโดยมีเงื่อนไขว่าเป็นระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงพระราชกิจกับมนุษย์
หัวใจของพระราชกิจของพระองค์จะเป็นความรอดของมวลมนุษยชาติเสมอ
นี่ควรเป็นรากฐานของการที่พวกเจ้าเชื่อในพระเจ้า
จุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความรอดของมวลมนุษยชาติทั้งปวง—
นี่หมายถึงความรอดที่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์จากแดนครอบครองของซาตาน
แม้ว่าแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะมีวัตถุประสงค์และนัยสำคัญแตกต่างกัน
แต่ละช่วงระยะก็เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษยชาติให้รอด
และแต่ละช่วงระยะก็เป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่แตกต่างกัน
ซึ่งดำเนินการโดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของมวลมนุษยชาติ

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

วันนี้ ในอันดับแรกพวกเราจะสรุปเกี่ยวกับพระคำริและแนวความคิดของพระเจ้า และการเคลื่อนไหวต่างๆ
ประการของพระองค์นับตั้งแต่ที่พระองค์ได้ทรงสร้างมวลมนุษยชาติ
พวกเราจะดูว่าพระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจใด
นับตั้งแต่การสร้างโลกไปจนถึงการเริ่มยุคพระคุณอย่างเป็นทางการ จากนั้น
พวกเราจึงสามารถค้นพบได้ว่าพระคำริและแนวความคิดใดของพระองค์ที่มนุษย์ไม่รู้ และจากจุดนั้น
พวกเราสามารถชี้แจงลำดับของแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า
และเข้าใจบริบทที่พระเจ้าได้ทรงสร้างพระราชกิจการบริหารจัดการของพระองค์ แหล่งที่มา

และกระบวนการพัฒนาของแผนนั้นได้อย่างถ้วนทั่ว

และยังเข้าใจผลลัพธ์ที่พระองค์ทรงต้องประสงค์จากแผนการบริหารจัดการของพระองค์—นั่นคือ
แกนหลักและจุดประสงค์ของแผนการบริหารจัดการของพระองค์ได้อย่างถ้วนทั่วด้วย เพื่อให้เข้าใจถึงเหล่านี้
พวกเราจำเป็นต้องกลับไปยังช่วงเวลาอันไกลโพ้นที่หนึ่งเจียนเมื่อครั้งที่ยังไม่มีพวกมนุษย์...

เมื่อพระเจ้าทรงถูกจากพระแท่นบรรทมของพระองค์ พระคำริแรกที่พระองค์ทรงมีคือสิ่งนี้:

การสร้างบุคคลที่มีชีวิต—มนุษย์ที่มีชีวิตที่แท้จริง—ใครสักคนที่ใช้ชีวิตและเป็นสหายของพระองค์เสมอ
บุคคลนี้สามารถรับฟังพระองค์ และพระองค์ทรงสามารถปรับทุกข์และตรัสกับบุคคลผู้นั้นได้ จากนั้น
พระองค์ทรงซ่อนฝุ่นมาหนึ่งกำพระหัตถ์และใช้มันสร้างบุคคลที่มีชีวิตคนแรกเป็นครั้งแรกตามพระฉายาที่พระอ
งค์ได้ทรงจินตนาการไว้ในจิตใจของพระองค์

และจากนั้นพระองค์ได้ประทานชื่อให้กับสิ่งทรงสร้างซึ่งมีชีวิตนี้—อาดัม

ทันทีที่พระเจ้าทรงมีบุคคลที่มีชีวิตและหายใจแล้ว พระองค์ทรงรู้สึกอย่างไร?

พระองค์ทรงรู้สึกเป็นครั้งแรกถึงความชื่นบานของการมีผู้ที่เป็นที่รัก มีสหาย

พระองค์ยังทรงรู้สึกเป็นครั้งแรกถึงความรับผิดชอบในการเป็นบิดา

และความกังวลที่มาพร้อมความรับผิดชอบนั้น

บุคคลที่มีชีวิตและหายใจนี้มีความสุขและความชื่นบานมาสู่พระเจ้า พระองค์รู้สึกสบายพระทัยเป็นครั้งแรก

นี่คือสิ่งแรกที่พระเจ้าทรงทำ ซึ่งไม่ได้สำเร็จลุล่วงด้วยพระคำริหรือแม้กระทั่งพระวามะของพระองค์

แต่ทรงกระทำด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง เมื่อสิ่งประเภทนี้—บุคคลที่มีชีวิตและหายใจ—

ที่ทำจากเนื้อและเลือด พร้อมด้วยร่างกายและรูปร่าง

และสามารถพูดคุยกับพระเจ้ามาขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

พระองค์ทรงได้รับประสบการณ์กับความชื่นบานแบบที่พระองค์ไม่เคยทรงรู้สึกมาก่อน

พระองค์ทรงรู้สึกถึงความรับผิดชอบของพระองค์อย่างแท้จริง

และสิ่งมีชีวิตนี้ไม่เพียงแต่ทำให้พระองค์ทรงเกิดความเห็นพระทัยเท่านั้น

แต่ยังทำให้พระทัยของพระองค์อบอุ่นและเร้าพระทัยของพระองค์ในทุกๆ การเคลื่อนไหวเล็กๆ น้อยๆ ที่เขาทำ

เมื่อสิ่งมีชีวิตนี้ขึ้นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า นั่นเป็นครั้งแรกที่พระองค์มีพระคำริที่จะได้มาซึ่งผู้คนเช่นนั้นเพิ่มขึ้น

นี่คือลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เริ่มต้นขึ้นด้วยพระคำริแรกที่พระเจ้าทรงมีนี้ สำหรับพระเจ้าแล้วนั้น

เหตุการณ์ทั้งหมดเหล่านี้กำลังเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก แต่ในเหตุการณ์แรกๆ เหล่านี้

ไม่ว่าพระองค์ทรงรู้สึกอย่างไรในขณะนั้น—ความชื่นบาน ความรับผิดชอบ ความกังวล—

พระองค์ทรงไม่มีผู้ใดให้แบ่งปันความรู้สึกนั้นด้วย นับตั้งแต่ชั่วขณะนั้น

พระเจ้าทรงรู้สึกถึงความโดดเดี่ยวเปลี่ยวเหงาและความเสียพระทัยที่พระองค์ไม่เคยทรงได้ประสบการณ์มาก่อน

อย่างแท้จริง พระองค์ทรงรู้สึกว่าคุณไม่สามารถยอมรับหรือจับใจความรักและความกังวลของพระองค์ หรือเจตนาธรรมที่พระองค์ทรงมีให้กับมนุษย์ได้

ดังนั้นพระองค์จึงยังทรงรู้สึกโทมัสและเจ็บปวดในพระทัยของพระองค์

ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้เพื่อมนุษย์ มนุษย์ก็ไม่ตระหนักถึงสิ่งนั้นและไม่เข้าใจ

นอกเหนือจากความสุขแล้ว

ความชื่นบานและความสบายพระทัยที่มนุษย์นำมาให้พระองค์ยังทำให้พระองค์รู้สึกถึงความโทมัสและความโศกเศร้าเปลี่ยวเหงาเป็นครั้งแรกอย่างรวดเร็วด้วย เหล่านี้คือพระคำและความรู้สึกของพระเจ้าในเวลานั้น

ในขณะที่พระเจ้ากำลังทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้น ในพระทัยของพระองค์

พระองค์ทรงเปลี่ยนจากความชื่นบานเป็นความโทมัส และจากความโทมัสเป็นความเจ็บปวด

และความรู้สึกเหล่านี้ผสมผสานกับความวิตกกังวล

ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงต้องประสงค์ที่จะทำคือการเร่งรีบทำให้บุคคลนี้ มนุษย์ผู้นี้ รู้สิ่งที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ และเข้าใจเจตนาธรรมของพระองค์เร็วขึ้น เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจึงสามารถกลายเป็นผู้ติดตามของพระองค์

และมีความคิดเหมือนกับพระคำของพระองค์ และเห็นพ้องกับน้ำพระทัยของพระองค์

พวกเขาจะไม่ได้รับฟังพระเจ้าตรัสและนั่งเงียบอีกต่อไป

พวกเขาจะตระหนักวิถีการเข้าร่วมกับพระเจ้าในพระราชกิจของพระองค์ เหนือสิ่งอื่นใด

พวกเขาจะไม่เป็นผู้คนที่ไม่แสดงต่อสิ่งที่ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าอีกต่อไป สิ่งแรกๆ

เหล่านี้ที่พระเจ้าทรงทำมีความหมายอย่างยิ่ง และมีคุณค่ายิ่งใหญ่สำหรับแผนการบริหารจัดการของพระองค์ และสำหรับมนุษย์ในวันนี้

หลังจากที่พระเจ้าทรงสร้างทุกสรรพสิ่งและมวลมนุษย์แล้ว พระเจ้าไม่ได้ทรงหยุดพัก

พระองค์ทรงกระวนกระวายและกระตือรือร้นที่จะดำเนินการบริหารจัดการของพระองค์

และทรงกระวนกระวายและกระตือรือร้นที่จะได้รับผู้คนที่พระองค์ทรงรักอย่างยิ่งในหมู่มวลมนุษย์

.....

...พระเจ้าทรงพิจารณาการณ์การบริหารจัดการมวลมนุษย์นี้ของพระองค์

กรณีความรอดของมวลมนุษย์ของพระองค์ ว่ามีความสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด

พระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่ด้วยจิตใจของพระองค์เท่านั้น ไม่เพียงแต่ด้วยพระวณะของพระองค์เท่านั้น และแน่นอนว่าไม่ใช่ด้วยท่าทีที่ไม่ใส่พระทัย—แต่พระองค์ทรงทำสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ด้วยแผนการหนึ่ง

ด้วยเป้าหมายหนึ่ง ด้วยมาตรฐานต่างๆ และด้วยน้ำพระทัยของพระองค์

เห็นได้ชัดเจนว่าพระราชกิจในการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดนี้มีนัยสำคัญอย่างยิ่งสำหรับทั้งพระเจ้าและมนุษย์

ไม่ว่าพระราชกิจนี้จะลำบากยากเย็นเพียงใด ไม่ว่าอุปสรรคจะยิ่งใหญ่เพียงใด ไม่ว่ามนุษย์จะอ่อนแอเพียงใด หรือไม่ว่าความกบฏของมนุษย์จะลึกลับเพียงใด ไม่มีสิ่งใดในนี้ที่ลำบากยากเย็นสำหรับพระเจ้า

พระเจ้าทรงทำพระองค์เองให้ยุ่งอยู่เสมอ โดยทรงทุ่มเทความมานะพยายามอย่างพากเพียรของพระองค์ และทรงบริหารจัดการพระราชกิจที่พระองค์เองมีพระประสงค์จะดำเนินการ

พระองค์ยังกำลังทรงจัดการเตรียมการทุกสิ่งและใช้อำนาจอธิปไตยของพระองค์เหนือผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดที่พระองค์จะทรงปฏิบัติพระราชกิจ และเหนือพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงต้องประสงค์ให้ครบบริบูรณ์—

ทั้งหมดนี้ไม่มีสิ่งใดที่เคยได้รับการทำมาก่อน

นี่คือครั้งแรกที่พระเจ้าทรงใช้วิธีการเหล่านี้และที่ทรงจ่ายราคามากมายเช่นนั้นเพื่อโครงการอันสำคัญยิ่งในการบริหารจัดการและช่วยมวลมนุษย์ให้รอดนี้ ในขณะที่พระเจ้ากำลังทรงดำเนินพระราชกิจนี้

พระองค์กำลังทรงแสดงออกและทรงปลดปล่อยความมานะพยายามอย่างพากเพียรของพระองค์

สิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็น พระปรีชาญาณและความทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์

และทุกแง่มุมของพระอุปนิสัยของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ที่ละเอียดละน้อยอย่างไม่ตั้งข้อแม้ใดๆ

พระองค์ทรงปลดปล่อยและแสดงออกสิ่งเหล่านี้เพราะพระองค์ไม่เคยทรงทำมาก่อน ดังนั้น ในทั้งจักรวาล

นอกเหนือจากผู้ที่พระเจ้าทรงมุ่งหมายที่จะจัดการและช่วยให้รอดนั้น ไม่เคยมีสิ่งทรงสร้างใดๆ

ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าเช่นนั้น ที่ได้มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมเช่นนั้นกับพระองค์ ในพระทัยของพระองค์

มวลมนุษย์ที่พระองค์ทรงต้องประสงค์ที่จะจัดการและช่วยให้รอดนั้นมีความสำคัญที่สุด

พระองค์ทรงให้คุณค่ากับมวลมนุษย์นี้เหนือสิ่งอื่นทั้งหมด

ถึงแม้ว่าพระองค์จะได้ทรงจ่ายราคามากมายเพื่อพวกเขา

และถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงเจ็บปวดและถูกพวกเขาไม่เชื่อฟังอย่างต่อเนื่อง

แต่พระองค์ก็ไม่เคยทรงล้มเลิกกับพวกเขา

และทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ต่อไปอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

โดยไม่มีมารร้ายหรือความเสียหายใดๆ นี่เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงรู้ว่าอีกไม่ช้าไม่นาน

ผู้คนจะตื่นรับการทรงเรียกของพระองค์และได้รับการขับเคลื่อนโดยพระวจนะของพระองค์

ระลึกได้ว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งการทรงสร้าง และกลับมาเคียงข้างพระองค์...

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระเจ้าพระองค์เอง 3” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ไม่ว่าพระเจ้าทรงทำสิ่งใดหรือพระองค์ทรงทำมันโดยวิธีการใดก็ตาม ไม่ว่าราคาใด

ไม่ว่าวัตถุประสงค์ของพระองค์คืออะไร จุดประสงค์แห่งการกระทำของพระองค์ก็ไม่เปลี่ยนแปลง

จุดประสงค์ของพระองค์คือเพื่อที่จะทำให้พระวจนะของพระเจ้าเข้าไปในตัวของมนุษย์

ตลอดจนข้อพึงประสงค์และน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ มันเป็นไปได้ที่จะทำให้ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงเชื่อว่าจะสอดคล้องในเชิงบวกกับขั้นตอนต่างๆ ของพระองค์เข้าไปในตัวมนุษย์

ทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจพระทัยของพระเจ้าและจับใจความเนื้อแท้ของพระเจ้าได้ และเปิดโอกาสให้มนุษย์เชื่อฟังอธิปไตยและการจัดการเตรียมการของพระเจ้า

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์บรรลุถึงความยำเกรงพระเจ้าและหลบเลี่ยงความชั่ว— ทั้งหมดนี้คือแง่มุมหนึ่งของจุดประสงค์ของพระเจ้าในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงทำ อีกแง่มุมหนึ่งก็คือว่า เพราะชาตาคือวัตถุที่เป็นตัวประกอบเสริมความเด่นและใช้ปรนนิบัติในพระราชกิจของพระเจ้า มนุษย์มักจะถูกลบไปให้แก่ชาตาค

นี่คือวิธีที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนได้มองเข้าไปในการทดลองของชาตาค และโจมตีความชั่วร้าย ความน่าเกลียดและความน่าเหยียดหยามของชาตาค

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้ผู้คนเกลียดชังชาตาคและสามารถรู้จักและระลึกได้ถึงสิ่งที่เป็นเชิงลบ กระบวนการนี้เปิดโอกาสให้พวกเขาค่อยๆ ปลดปล่อยตัวเองเป็นอิสระจากการควบคุมและการกล่าวหา การแทรกแซง และการโจมตีของชาตาค—จนกระทั่ง

พวกเขามีชัยชนะเหนือการโจมตีและการกล่าวหาของชาตาค

ด้วยพระวณะของพระเจ้าความรู้และการเชื่อฟังพระเจ้าของพวกเขา

และความเชื่อในพระเจ้าและความยำเกรงพระองค์ของพวกเขา

เมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจะถูกส่งออกไปจากแดนครอบครองของชาตาคโดยครบบริบูรณ์

การส่งออกไปของผู้คนหมายความว่าชาตาคได้พ่ายแพ้แล้ว

มันหมายความว่าพวกเขาไม่ใช่อาหารในปากของชาตาคอีกต่อไป—แทนที่จะกลืนพวกเขา

ชาตาคก็ได้ปล่อยพวกเขาไป นี่เป็นเพราะผู้คนเช่นนั้นเป็นคนเที่ยงธรรม เพราะพวกเขามีความเชื่อ การเชื่อฟัง และการยำเกรงต่อพระเจ้า และเพราะพวกเขาตัดขาดกับชาตาคโดยสิ้นเชิง พวกเขา นำความอับอายมาให้ชาตาค พวกเขาทำให้ชาตาคเป็นผู้ขี้ลาด และพวกเขาทำให้ชาตาคพ่ายแพ้โดยเด็ดขาด

ความเชื่อมั่นในการติดตามพระเจ้า และการเชื่อฟังและการยำเกรงพระเจ้าของพวกเขาทำให้ชาตาคพ่ายแพ้ และทำให้ชาตาคยอมแพ้ต่อพวกเขาโดยสิ้นเชิง มีเพียงผู้คนเช่นนี้เท่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงรับไว้อย่างแท้จริง และการนี้เองที่เป็นวัตถุประสงค์สูงสุดของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอด

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระเจ้าพระองค์เอง 2” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ที่กล่าวมานั้นคือการบริหารจัดการของพระเจ้าในอันที่จะส่งมอบมวลมนุษย์ให้กับซาตาน—

มวลมนุษย์ที่ไม่รู้ถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น สิ่งที่คุณทรงสร้างทรงเป็น วิธีที่จะนมัสการพระเจ้า

หรือเหตุผลที่จำเป็นจะต้องบนอบต่อพระเจ้า—และเปิดโอกาสให้ซาตานทำให้เขาเสื่อมทราม

พระเจ้าจึงทรงกู้คืนมนุษย์จากเงื้อมมือของซาตานทีละขั้นทีละตอน

จนกว่ามนุษย์จะนมัสการพระเจ้าอย่างสุดใจและปฏิเสธซาตาน นี่คือการบริหารจัดการของพระเจ้า

นี้อาจฟังเหมือนเป็นนิทานปรัมปรา และอาจดูน่าขนลุกสยอง ผู้คนรู้สึกเหมือนว่า นี่คือการราวปรัมปรา

เพราะพวกเขาไม่ได้ระแคะระคายเลยว่าได้มีอะไรเกิดขึ้นกับมนุษย์มากมายเพียงใดตลอดหลายพันปีที่ผ่านมา

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะรู้ว่า มีเรื่องราวมากมายเพียงใดที่ได้อุบัติขึ้นในจักรวาลและภาคพื้น

และยังไปกว่านั้น

นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่สามารถซึ่งคุณค่าโลกอันชวนหวาดกลัวว่าและน่าตกตะลึงกว่าซึ่งดำรงอยู่เหนือโลกวั

ตถุ แต่สายตามนุษย์ของพวกเขาทำให้พวกเขามองไม่เห็นเท่านั้นเอง มนุษย์รู้สึกเหมือนไม่สามารถเข้าใจมันได้

ก็เพราะมนุษย์ไม่เข้าใจนัยสำคัญแห่งความรอดของมนุษยชาติของพระเจ้า

หรือนัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ และไม่เข้าใจว่าท้ายที่สุดแล้ว

พระเจ้าทรงปรารถนาให้มนุษย์เป็นอย่างไร

ใช่การไม่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอย่างถึงที่สุดเช่นเดียวกับเอวาและอาดัมหรือไม่? ไม่ใช่!

จุดประสงค์ของการบริหารจัดการของพระเจาก็เพื่อที่จะได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งนมัสการพระเจ้าและบนอบต่อ

พระองค์ แม้ผู้คนเหล่านี้ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว พวกเขาก็ไม่ได้มองซาตานเป็นบิดาอีกต่อไปแล้ว

พวกเขาระลึกได้ถึงใบหน้าอันน่าขยะแขยงของซาตานและปฏิเสธใบหน้านั้น

และพวกเขามาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อที่จะยอมรับการพิพากษาและการติสอนของพระองค์

พวกเขารู้ว่าสิ่งใดที่อัปยศและสิ่งนั้นตรงกันข้ามกับสิ่งซึ่งบริสุทธิ์อย่างไร

และมาระลึกถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและความชั่วของซาตาน มนุษยชาติเช่นนี้จะไม่ทำงานให้ซาตาน

หรือนมัสการซาตาน หรือจัดแทนบูชาซาตานอีกต่อไป

นี่เป็นเพราะพวกเขาคือกลุ่มของผู้คนที่ได้รับการรับไว้จากพระเจ้าอย่างแท้จริง

นี่คือนัยสำคัญของพระราชกิจเกี่ยวกับการบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถได้รับการช่วยให้รอดท่ามกลางการบริหารจัดการของพระเจ้าเท่านั้น” ใน

พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และได้จัดวางพวกเขาบนแผ่นดินโลก

และพระองค์ได้ทรงนำทางพวกเขามานับตั้งแต่นั้น

จากนั้นพระองค์จึงได้ทรงช่วยพวกเขาให้รอดและทรงรับหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปให้มนุษยชาติ

ในท้ายที่สุด พระองค์ยังคงทรงต้องพิชิตมนุษยชาติ ช่วยมนุษยชาติให้รอดโดยถ้วนทั่ว
และฟื้นคืนพวกเขากลับสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขา

นี่คือพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงเข้าดำเนินการมานับตั้งแต่ตอนเริ่มต้น—

เป็นการฟื้นคืนมนุษยชาติกลับสู่รูปลักษณ์และสภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขา

พระเจ้าจะทรงสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์และฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมของมวลมนุษย์

ซึ่งหมายความว่าพระเจ้าจะทรงฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลกและท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง
ทั้งปวง มนุษยชาติได้สูญเสียหัวใจที่ยำเกรงพระเจ้า

รวมทั้งหน้าที่ที่เป็นภาระแก่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้าหลังจากที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
ด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นศัตรูที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า

มนุษยชาติจึงดำรงชีวิตอยู่ภายใต้แดนครอบครองของซาตานและปฏิบัติตามคำสั่งของซาตาน ดังนั้น

พระเจ้าจึงไม่ทรงมีหนทางใดที่จะทรงพระราชกิจท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้

และกลายเป็นไร้ความสามารถที่จะเอาชนะความเคียดแค้นมากมายของพวกเขาได้มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

พวกมนุษย์ถูกสร้างโดยพระเจ้า และควรจะมีสักการพระเจ้า

แต่แท้จริงแล้วพวกเขาหันหลังให้พระองค์และนมัสการซาตานแทน

ซาตานได้กลายเป็นรูปเคารพในหัวใจของพวกเขา ดังนั้น

พระเจ้าจึงสูญเสียที่ประทับของพระองค์ในหัวใจของพวกเขา ซึ่งกล่าวได้ว่า

พระองค์ทรงสูญเสียความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์ เพราะฉะนั้น

เพื่อฟื้นคืนความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์

พระองค์จึงต้องทรงฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขาและทำให้มนุษยชาติสละทิ้งอุปนิสัยเสื่อมทรามของ
พวกเขาไป เพื่อเรียกคืนพวกมนุษย์จากซาตาน พระองค์จึงต้องทรงช่วยพวกเขาให้รอดจากบาป

เฉพาะในหนทางนี้เท่านั้นที่พระเจ้าจะทรงสามารถฟื้นคืนสภาพเหมือนดั้งเดิมและหน้าที่ของพวกเขาที่ละน้อย
และฟื้นคืนราชอาณาจักรของพระองค์ได้ในที่สุด

การทำลายล้างขั้นสุดขีดของบรรดาบุตรแห่งการไม่เชื่อฟังจะต้องถูกดำเนินการด้วยเช่นกันเพื่อเปิดโอกาสให้พว
กมนุษย์ได้นมัสการพระเจ้าดีขึ้นและดำรงชีวิตบนแผ่นดินโลกได้ดียิ่งขึ้น

เพราะพระเจ้าได้ทรงสร้างพวกมนุษย์ พระองค์จึงจะทรงทำให้พวกเขานมัสการพระองค์

เพราะพระองค์ทรงปรารถนาที่จะฟื้นคืนหน้าที่ดั้งเดิมของมนุษยชาติ

พระองค์จึงจะทรงฟื้นคืนมันโดยครบบริบูรณ์และโดยไม่มีการเจือปนใดๆ

การฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์หมายถึงการทำให้พวกมนุษย์นมัสการพระองค์และนบนอบต่อพระองค์
ซึ่งหมายความว่า

พระเจ้าจะทรงทำให้พวกมนุษย์ดำรงชีวิตอยู่เนื่องจากพระองค์และจะทรงทำให้บรรดาศัตรูของพระองค์พินาศย่อยยับไปอันเป็นผลแห่งสิทธิอำนาจของพระองค์

นั่นหมายความว่าพระเจ้าจะทรงทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับพระองค์คงทนอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์โดยไม่มีการต้านทานจากผู้ใดเลย ราชอาณาจักรที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะสถาปนาขึ้นคือราชอาณาจักรของพระองค์เอง มนุษยชาติที่พระองค์ทรงปรารถนาคือมนุษยชาติที่จะนมัสการพระองค์

มนุษยชาติที่จะนบถนอบต่อพระองค์โดยครบบริบูรณ์และสำแดงพระสิริของพระองค์

หากพระเจ้าไม่ทรงช่วยมนุษยชาติที่เสื่อมทรามให้รอด

เช่นนั้นแล้วความหมายเบื้องหลังการทรงสร้างมนุษยชาติของพระองค์ก็จะสูญหายไป

พระองค์จะไม่ทรงมีสิทธิอำนาจท่ามกลางพวกมนุษย์อีกเลย

และราชอาณาจักรของพระองค์ก็จะไม่สามารถดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกได้อีกต่อไป

หากพระเจ้าไม่ทรงทำลายศัตรูเหล่านั้นผู้ซึ่งไม่เชื่อฟังต่อพระองค์

พระองค์ก็จะทรงไร้ความสามารถที่จะได้มาซึ่งพระสิริที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์

อีกทั้งพระองค์ก็จะไม่ทรงมีความสามารถที่จะสถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์บนแผ่นดินโลกได้

เหล่านี้จะเป็นเครื่องหมายของความครบบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระองค์และเครื่องหมายของความสำเร็จจุ

ล่งที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ นั่นก็คือ การทำลายล้างพวกที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ในหมู่มนุษยชาติโดยสิ้นเชิง

และการนำบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์เข้าสู่การหยุดพัก

เมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้ฟื้นคืนสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขาแล้ว

และเมื่อพวกเขาสามารถทำหน้าที่แต่ละอย่างของพวกเขาให้ถูกล่วง

คงอยู่กับที่ซึ่งถูกต้องเหมาะสมของพวกเขาเอง และนบถนอบต่อการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้าได้

พระเจ้าก็จะทรงได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งบนแผ่นดินโลกผู้ซึ่งนมัสการพระองค์

และพระองค์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งขึ้นบนแผ่นดินโลกที่นมัสการพระองค์อีกด้วย

พระองค์จะทรงมีชัยชนะอันเป็นนิรันดร์บนแผ่นดินโลก

และพวกเหล่านั้นทั้งหมดผู้ซึ่งต่อต้านพระองค์จะพินาศย่อยยับไปตลอดกาล

นี่จะฟื้นคืนเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระองค์ในการทรงสร้างมนุษยชาติ

ซึ่งจะฟื้นคืนเจตนารมณ์ของพระองค์ในการทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง

และยังจะฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลก ท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง

และท่ามกลางศัตรูของพระองค์อีกด้วย เหล่านี้จะเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะทั้งหมดของพระองค์

นับตั้งแต่นั้นมา มนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพักและเริ่มต้นชีวิตที่อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้อง

พระเจ้าจะทรงเข้าสู่การหยุดพักอันเป็นนิรันดร์กับมนุษยชาติด้วยกัน

และเริ่มต้นชีวิตอันเป็นนิรันดร์ซึ่งทั้งพระองค์เองและพวกมนุษย์ต่างก็มีร่วมกัน
ความโสโครกและการไม่เชื่อฟังบนแผ่นดินโลกจะปลาสนาการไปแล้ว
และเสียงคร่ำครวญทั้งหมดจะได้เหือดหายไปแล้ว
และทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ที่ต่อต้านพระเจ้าจะได้ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว
มีเพียงพระเจ้าและบรรดาผู้คนที่พระองค์ได้ทรงนำความรอดมาให้เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่
เฉพาะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
เมื่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะมาถึงบทอวสานจะมีกลุ่มของพวกที่เป็นคำพยานต่อพระเจ้าถูกสร้างขึ้นกลุ่มหนึ่ง
เป็นกลุ่มของบรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้า ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดจะรู้จักพระเจ้า
และจะมีความสามารถที่จะนำความจริงสู่การปฏิบัติได้ พวกเขามีสภาวะความเป็นมนุษย์และสำนึกรับรู้
และทั้งหมดจะรู้จักพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้า
นี่คือพระราชกิจที่จะทรงทำให้สำเร็จลุล่วงในบทอวสาน และผู้คนเหล่านี้คือการตกผลึกของพระราชกิจแห่ง
6,000 ปีของการบริหารจัดการ และเป็นคำพยานที่ทรงพลังที่สุดต่อการเอาชนะซาตานครั้งสุดท้าย

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หลังจากได้มีการดำเนินพระราชกิจหกพันปีของพระองค์จนเสร็จสิ้นตลอดมาจนถึงปัจจุบันแล้ว
พระเจ้าก็ได้ทรงเปิดเผยการกระทำต่างๆ ของพระองค์ไปมากมายเป็นที่เรียบร้อยแล้ว
ซึ่งจุดประสงค์อันดับแรกสุดของการนั้นก็คือการได้มอบความปราชัยให้ซาตานและนำพาความรอดมาสู่มนุษย
ชาติ พระองค์กำลังทรงใช้โอกาสนี้ในการเปิดโอกาสให้ทุกสิ่งทุกอย่างในสวรรค์ ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลก
ทุกสิ่งทุกอย่างภายในท้องทะเล และวัตถุต่างๆ
ขึ้นแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้เห็นพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์
และเป็นพยานต่อการกระทำทั้งหมดของพระองค์ พระองค์กำลังทรงรีบฉวยโอกาสนี้ที่ถูกจัดเตรียมให้
โดยการที่พระองค์ทรงมอบความปราชัยให้กับซาตาน ทำการเปิดเผยกิจการของพระองค์ทั้งหมดต่อพวกมนุษย์
และทำให้พวกเขาสามารถสรรเสริญพระองค์และยกย่องพระปรีชาญาณของพระองค์ในการทำให้ซาตานปราชัย
ทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลก ในฟ้าสวรรค์ และภายในท้องทะเลนำพาพระสิริมาสู่พระเจ้า
สรรเสริญพระมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ สรรเสริญทุกๆ กิจการของพระองค์
และโห่ร้องพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ นี่คือนิพพานแห่งการมอบความปราชัยให้กับซาตานของพระองค์
มันคือนิพพานของการกำราบซาตานของพระองค์ ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ

มันเป็นบทพิสูจน์ของความรอดแห่งมนุษยชาติของพระองค์
องค์รวมแห่งการทรงสร้างของพระองค์นำพาพระสิริมาสู่พระองค์
สรรเสริญพระองค์สำหรับการมอบความปราชัยให้กับศัตรูของพระองค์และการทรงกลับมามีชัยชนะ
และเชิดชูพระองค์ในฐานะมหากษัตริย์ผู้ทรงชัยชนะ
พระประสงค์ของพระองค์ไม่ใช่แค่เพียงทำให้ชาตานปราชัย
ซึ่งเป็นเหตุผลที่พระราชกิจของพระองค์ได้สานต่อเป็นเวลาหกพันปี
พระองค์ทรงใช้ความปราชัยของชาตานในการช่วยมนุษยชาติให้รอด
พระองค์ทรงใช้ความปราชัยของชาตานในการเปิดเผยการกระทำทั้งหมดของพระองค์และพระสิริทั้งปวงของพระองค์ พระองค์จะทรงได้รับพระเกียรติ และมวลชนของทูตสวรรค์จะมองเห็นพระสิริทั้งปวงของพระองค์
ทูตทั้งหลายในสวรรค์ พวกมนุษย์บนแผ่นดินโลก
และวัตถุแห่งการทรงสร้างทั้งปวงบนแผ่นดินโลกจะมองเห็นพระสิริแห่งผู้ทรงสร้าง
นี่คือพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำ
การทรงสร้างของพระองค์ในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลกจะเป็นพยานให้แก่พระสิริของพระองค์ทั้งสิ้น
และพระองค์จะทรงกลับมามีชัยภายหลังจากที่ได้มอบความปราชัยแก่ชาตานอย่างถึงที่สุด
และอำนวยให้มนุษยชาติได้สรรเสริญพระองค์ ด้วยเหตุนี้
จึงเป็นการสัมฤทธิ์ชัยชนะเป็นสองเท่าในพระราชกิจของพระองค์
ในตอนสุดท้ายมนุษยชาติทั้งผองจะถูกพิชิตโดยพระองค์
และพระองค์จะทรงกวาดล้างผู้ใดก็ตามที่ต้านทานหรือกบฏ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
พระองค์จะทรงกวาดล้างพวกที่เป็นของชาตานทั้งหมด

ตัดตอนมาจาก “เจ้าควรรู้ว่าองค์รวมแห่งมนุษยชาติได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบันอย่างไร” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ผู้คนทุกคนจำเป็นต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของงานของเราบนโลก นั่นคือ สิ่งที่เราปรารถนาที่จะได้รับในท้ายที่สุด
และระดับที่เราต้องสัมฤทธิ์ผลในงานนี้ก่อนที่งานจะสามารถครบบริบูรณ์ได้
หากว่าหลังจากที่เดินมากับเราจนถึงวันนี้ ผู้คนยังไม่เข้าใจว่างานของเราเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เช่นนั้นแล้ว
พวกเขาไม่ได้เดินมากับเราอย่างเปล่าประโยชน์หรือ? หากผู้คนติดตามเรา พวกเขาควรรู้เจตจำนงของเรา
เราได้ทำงานบนแผ่นดินโลกมาเป็นเวลาหลายพันปีแล้ว และจนถึงวันนี้
เรายังคงดำเนินการงานของเราเช่นนี้ต่อไป ถึงแม้ว่างานของเราจะมีโครงการมากมาย
จุดประสงค์ของงานยังคงไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าเราเต็มเปี่ยมไปด้วยคำพิพากษาและการติสสอนต่อมนุษย์
ตัวอย่างเช่น สิ่งที่เราทำยังคงเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งการช่วยเขาให้รอด

และเพื่อประโยชน์แห่งการเผยแผ่ข่าวประเสริฐของเราให้ดียิ่งขึ้นและขยายงานของเราออกไปให้ไกลยิ่งขึ้นท่ามกลางประชาชาติทั้งปวงเมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้ว ดังนั้นวันนี้

ในยามที่ผู้คนจำนวนมากจมลึกอยู่ในความท้อใจมานานแล้ว เรายังคงทำงานของเราต่อไป

เราทำงานที่เราต้องทำเพื่อพิพากษาและตีสอนมนุษย์ต่อไป

ถึงแม้จะมีข้อเท็จจริงว่ามนุษย์เบื่อหน่ายกับสิ่งที่เราพูด และเขาไม่มีความพึงปรารถนาที่จะสนใจงานของเรา

เราก็ยังคงดำเนินการตามหน้าที่ของเราอยู่ เนื่องจากจุดประสงค์ของงานของเรายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

และแผนดั้งเดิมของเราจะไม่หยุดชะงัก

หน้าที่ของการพิพากษาของเราคือการทำให้มนุษย์สามารถเชื่อฟังเรายิ่งขึ้น

และหน้าที่ของการตีสอนของเราคือการช่วยให้มนุษย์สามารถรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แม้ว่าสิ่งที่เราทำจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของเราก็ตาม

แต่เราไม่เคยทำสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ต่อมนุษย์ เนื่องจากเราพึงปรารถนาที่จะทำให้ประชาชาติต่างๆ

ทั้งหมดนอกเหนือไปจากอิสราเอลเชื่อฟังดังเช่นผู้คนแห่งอิสราเอล ทำให้พวกเขาเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

ซึ่งเราคงจะมีหลักที่มั่นคงในแผ่นดินที่อยู่นอกอิสราเอล นี่คือการบริหารจัดการของเรา

มันคืองานที่เรากำลังทำให้สำเร็จลุ่ล่งท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้กระทั่งบัดนี้

ผู้คนจำนวนมากก็ยังคงไม่เข้าใจการบริหารจัดการของเรา เพราะว่าพวกเขาไม่มีความสนใจในเรื่องต่างๆ

ดังกล่าว และใส่ใจเฉพาะอนาคตและบั้นปลายของตนเองเท่านั้น ไม่ว่าเราจะกล่าวอะไรก็ตาม

พวกเขายังคงไม่แสดงต่องานที่เราทำ แต่กลับมุงเน้นอยู่กับบั้นปลายในวันพรุ่งนี้ของตนเพียงอย่างเดียว

หากเรื่องต่างๆ ดำเนินไปอย่างนี้ งานของเราจะสามารถแผ่ขยายไปได้ได้อย่างไร?

ข่าวประเสริฐของเราจะได้รับการเผยแผ่ไปทั่วทั้งโลกได้อย่างไร? จงรู้ไว้เถิดว่าเมื่องานของเราเผยแผ่ออกไป

เราจะทำให้พวกเขাজักระจัดกระจายไป และโจมตีพวกเข่าเหมือนดังที่พระยาห์เวห์ได้โจมตีแต่ละเผ่าของอิสราเอล

ทั้งหมดนี้จะถูกทำลายไปเพื่อที่ข่าวประเสริฐของเราจะสามารถเผยแผ่ไปทั่วทั้งโลกได้

เพื่อที่ข่าวประเสริฐจะสามารถไปถึงประชาชาติทั้งหลาย

เพื่อที่นามของเราจะได้รับการสรรเสริญโดยบรรดาผู้ใหญ่วและเด็กๆ เช่นเดียวกัน

และนามอันศักดิ์สิทธิ์ของเราจะได้เป็นที่ยกย่องในปากของผู้คนจากทุกเผ่าและทุกชาติ มันเป็นไปเพื่อที่ว่า

ในยุคสุดท้ายนี้ นามของเราจะได้รับการสรรเสริญท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย

เพื่อที่ประชาชาติทั้งหลายจะได้เห็นกิจการทั้งหลายของเราและพวกเขาจะเรียกเราว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เนื่องจ

ากกิจการทั้งหลายของเรา และเพื่อที่วามะของเราจะได้บังเกิดขึ้นในอีกไม่นาน

เราจะทำให้ผู้คนทั้งปวงรู้ว่าเราไม่ได้เป็นเพียงพระเจ้าของผู้คนแห่งอิสราเอลเท่านั้น

แต่ยังเป็นพระเจ้าของประชาชาติในบรรดาชาติทั้งหมดอีกด้วย แม้แต่บรรดาชาติที่เราได้สถาปนา

เราจะปล่อยให้ผู้คนทั้งหมดได้เห็นว่าเราคือพระเจ้าของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง นี่คือนานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของเรา
จุดประสงค์ของแผนงานของเราสำหรับยุคสุดท้าย และงานเดียวที่จะต้องทำให้ลุล่วงในยุคสุดท้าย

ตัดตอนมาจาก “งานแห่งการเผยแผ่ข่าวประเสริฐคืองานแห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเช่นกัน” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. จุดประสงค์และนัยสำคัญของแต่ละช่วงระยะในสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระราชกิจซึ่งพระยาห์เวห์ทรงกระทำกับผู้คนแห่งอิสราเอลนั้นได้เป็นการสถาปนาสถานกำเนิดของพระเจ้าในโลกนี้ขึ้นท่ามกลางมนุษยชาติอันเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์ที่พระองค์สถิตอยู่เช่นกัน

พระองค์ทรงจำกัดพระราชกิจของพระองค์ไว้เฉพาะกับประชาชนคนอิสราเอล ในตอนแรกเริ่มนั้น

พระองค์มิได้ทรงราชกิจนอกเขตประเทศอิสราเอล

ทว่าทรงเลือกประชาชนที่พระองค์ทรงเห็นว่าเหมาะสมเพื่อจะทรงจำกัดวงเขตพระราชกิจของพระองค์

ประเทศอิสราเอลคือสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงสร้างอาดัมกับเอวา และ

พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นจากผงคลีดินแห่งสถานที่นั้น

สถานที่แห่งนี้ได้กลายเป็นฐานที่ตั้งแห่งพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ผู้คนแห่งอิสราเอลซึ่งเป็นพงศ์พันธุ์ของโนอาห์และเป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมเช่นกันคือรากฐานมนุษย์แห่งพระราชกิจของพระยาห์เวห์บนโลก

ในยุคนี้ นัยสำคัญ

วัตถุประสงค์และขั้นตอนแห่งพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในประเทศอิสราเอลนั้นเป็นไปเพื่อริเริ่มพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกทั้งหมดทุกส่วน โดยใช้อิสราเอลเป็นศูนย์กลาง แล้วค่อยๆ

แผ่กระจายไปสู่ต่างชาติทั้งหลาย

นี่คือหลักการที่พระองค์จะทรงปฏิบัติตามในการทรงพระราชกิจของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาล—

ซึ่งก็คือการสถาปนาแบบอย่างหนึ่งขึ้นมา

แล้วจากนั้นจึงขยายออกไปจนกระทั่งทุกคนในจักรวาลจะได้รับพระกิตติคุณของพระองค์

ผู้คนแห่งอิสราเอลกลุ่มแรกคือพงศ์พันธุ์ของโนอาห์

คนเหล่านี้ได้รับการประทานให้เฉพาะลมปราณของพระยาห์เวห์

และมีความเข้าใจพอที่จะดูแลสิ่งจำเป็นพื้นฐานของชีวิต แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแบบใด หรือน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีต่อมนุษย์เป็นอย่างไร

ที่ยังรู้น้อยกว่านั้นคือวิธีที่พวกเขาควรจะเคารพองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหมด

สำหรับเรื่องที่ว่าจะมีกฎเกณฑ์และธรรมเนียมปฏิบัติให้เชื่อฟัง^[๑] หรือไม่

หรือมีหน้าที่หนึ่งที่สิ่งทรงสร้างควรจะปฏิบัติเพื่อพระผู้สร้างบ้างหรือไม่นั้น

พงศ์พันธุ์ของอาดัมหาได้รู้เรื่องเหล่านี้แม้แต่น้อยไม่ ทั้งหมดที่พวกเขารู้ก็แค่เพียง

สามีควรจะทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำเพื่อหาเลี้ยงครอบครัวของตน

และภรรยาพินบนอบต่อสามีและรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างให้คงอยู่ถาวรต่อไป

อีกนัยหนึ่ง ผู้คนเช่นนั้นที่มีเพียงลมปราณของพระยาห์เวห์และพระชนม์ชีพของพระองค์

ไม่รู้อะไรเลยเรื่องวิธีปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า

หรือวิธีทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหมดพึงพอใจพอพระทัย พวกเขาเข้าใจน้อยเกินไป ดังนั้นแล้ว

แม้จะไม่มีอะไรที่คดโกงหรือหลอกลวงในหัวใจของพวกเขาเลย

อีกทั้งความหวงแหนและการจับเคียวกันก็เกิดขึ้นนานๆ ครั้งในหมู่พวกเขา

กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้หรือความเข้าใจเรื่องพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหมดอยู่ดี

บรรพบุรุษของมนุษย์เหล่านี้รู้เพียงแต่จะกินสิ่งที่เปื้อนของพระยาห์เวห์ และชื่นชมในสิ่งต่างๆ ของพระยาห์เวห์

แต่ไม่รู้จักรการเคารพพระยาห์เวห์ พวกเขาไม่รู้ว่พระยาห์เวห์คือองค์หนึ่งเดียวที่พวกเขาควรคุกเข่านมัสการ

ดังนั้นแล้วพวกเขาจะถูกเรียกว่าสิ่งทรงสร้างของพระองค์ได้อย่างไร? หากเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้อยคำที่ว่า

“พระยาห์เวห์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสิ่งทรงสร้างทั้งหมด” และ

“พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เพื่อที่มนุษย์อาจสำแดงพระองค์

ถวายพระเกียรติแด่พระองค์และเป็นตัวแทนพระองค์” จะไม่ถูกพูดไว้โดยไร้ค่าดอกหรือ?

ผู้คนที่ไม่เคารพพระยาห์เวห์จะเป็นคำพยานแด่พระสิริของพระองค์ได้อย่างไรกัน?

พวกเขาจะกลายมาเป็นสิ่งสำแดงพระสิริของพระองค์ได้อย่างไร? พระวณะของพระยาห์เวห์ที่ว่า

“เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา” จะไม่กลายมาเป็นอาวุธในมือของซาตานมารร้ายดอกหรือ?

พระวณะเหล่านี้จะไม่กลายเป็นเครื่องหมายแห่งการถูกเหยียดหยามต่อการทรงสร้างมนุษย์ของพระยาห์เวห์ดอก

หรือ? เพื่อที่จะทำให้พระราชกิจของช่วงระยะนั้นเสร็จสิ้นหลังการทรงสร้างมนุษยชาติแล้ว

พระยาห์เวห์ก็มีได้ทรงแนะนำ หรือทรงนำพวกเขาเลยนับตั้งแต่อาดัมไปจนถึงโนอาห์ ทว่า

จนกระทั่งภายหลังน้ำท่วมโลกได้ทำลายโลกแล้วนั่นเอง พระองค์ถึงได้ทรงเริ่มต้นนำผู้คนแห่งอิสราเอล

ผู้เป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมและโนอาห์อย่างเป็นทางการ

พระราชกิจและถ้อยคำรัสของพระองค์ในประเทศอิสราเอลได้มอบการนำแก่ประชาชนทั้งผองของประเทศอิสรา

เอล ณ ขณะที่พวกเขาคำรงชีวิตอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล เหตุนั้น

จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระยาห์เวห์ไม่เพียงจะทรงสามารถเป่าลมปราณเข้าไปในมนุษย์เพื่อให้เขาไ

ด้ชีวิตจากพระองค์ และลุกขึ้นจากผงคลีดินไปเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นเท่านั้น

แต่พระองค์ยังทรงสามารถเผาทำลายจนสิ้นซากและสาปแช่งมวลมนุษยและใช้ไม้เรียวของพระองค์ปกครองมวล

มนุษยได้เช่นกัน ดังนั้น

พวกเขาจึงได้เห็นอีกด้วยเช่นกันว่าพระยาห์เวห์ทรงสามารถนำชีวิตมนุษย์บนแผ่นดินโลกได้

รวมถึงตรัสและทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์ได้โดยสอดคล้องกับโมฆามของเวลากลางวันและกลางคืน

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำนั้นก็เพียงเพื่อที่บรรดาสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระองค์อาจจะได้รู้ว่ามนุษย์นั้นมาจากผงคลีดินที่พระองค์ทรงเก็บขึ้นมา และยังไปกว่านั้นก็คือ มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ ไม่เพียงเท่านั้น ทว่าพระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอลเพื่อที่ประชาชนและชาติอื่นๆ (ผู้ซึ่งอันที่จริงแล้วไม่ได้ถูกแยกออกจากอิสราเอล แต่ได้มีการแตกแขนงออกจากผู้คนแห่งอิสราเอลเสียมากกว่า กระนั้น ก็ยังคงเป็นพงศ์พันธุ์ของอาดัมและเอวาอยู่ดี) จะได้รับพระกิตติคุณของพระยาห์เวห์จากอิสราเอล ทั้งนี้เพื่อสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดในจักรวาลจะสามารถเคารพพระยาห์เวห์และนับถือพระองค์ทรงยิ่งใหญ่ได้ หากพระยาห์เวห์มิได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในประเทศอิสราเอล แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น กลับทรงสร้างมนุษย์ขึ้น มาแล้วปล่อยให้พวกเขาดำเนินชีวิตอิสระเสรีบนแผ่นดินโลก หากเป็นเช่นนั้น โดยธรรมชาติทางกายภาพของมนุษย์ (ธรรมชาติหมายความว่า มนุษย์ไม่มีวันรู้จักสิ่งต่างๆ ที่พวกเขามองไม่เห็น กล่าวคือ พวกเขาจะไม่รู้ว่าพระยาห์เวห์นั่นเองที่ เป็นผู้สร้างมวลมนุษย์ขึ้นมา และยังรู้น้อยไปกว่านั้นว่าเหตุใดพระองค์จึงทรงทำเช่นนั้น) พวกเขาจะไม่วันรู้เลยว่าพระยาห์เวห์คือผู้ทรงสร้างมนุษย์ หรือพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง หากพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมนุษย์และวางพวกเขาไว้บนแผ่นดินโลก จากนั้นก็เพียงทรงปิดผืนดินออกจากพระหัตถ์ของพระองค์และจากไป แทนที่จะยังทรงอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อให้การทรงนำพวกเขาในช่วงเวลาหนึ่ง เช่นนั้นแล้วมนุษยชาติทั้งหมดก็คงกลับคืนสู่ความเปล่าดายกระทั่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกรวมทั้งสรรพสิ่งมา กมายเกินคณาซึ่งพระองค์ทรงทำขึ้นมาก็คงจะกลับคืนสู่ความเปล่าดาย และยังไปกว่านั้น คงจะถูกเหยียบย่ำตลอดมาโดยซาตาน หากเป็นเช่นนั้น ความพึงปรารถนาของพระยาห์เวห์ที่ว่า “บนแผ่นดินโลก ซึ่งก็คือในท่ามกลางสิ่งทรงสร้างของพระองค์นั้น พระองค์ควรจะทรงมีสถานที่สำหรับประทับสักที่หนึ่ง สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์” ก็คงจะแตกสลายไปเรียบร้อยแล้ว และ ดังนั้นหลังจากการสร้างมวลมนุษย์ซึ่งพระองค์ทรงสามารถอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อทรงนำชีวิตของพวกเขา และตรัสกับพวกเขาจากภายในท่ามกลางพวกเขาได้ต่อไปนั้น—

ทั้งหมดก็เพื่อจะให้ความปรารถนาของพระองค์เป็นจริง และทำให้แผนการของพระองค์สัมฤทธิ์

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในประเทศอิสราเอลนั้นมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุแผนการที่พระองค์ทรงวางไว้ตั้งแต่ก่อนที่พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง และดังนั้น

การเริ่มพระราชกิจท่ามกลางผู้คนแห่งอิสราเอลและสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์นั้นจึงไม่ขัดแย้งกันเองเลย แต่ถูกกระทำไปเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของพระองค์

พระราชกิจของพระองค์และพระสิริของพระองค์

และถูกกระทำไปเพื่อให้ความหมายของการทรงสร้างมวลมนุษย์ของพระองค์นั้นมีความลึกล้ำ
พระองค์ทรงนำชีวิตมวลมนุษย์บนโลกอยู่ 2,000 ปีหลังจากโนอาห์
อันเป็นช่วงเวลาที่พระองค์ทรงสอนมนุษย์ให้เข้าใจวิธีการพระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสรรพสิ่งทรงสร้าง
ทั้งปวง รวมถึงวิธีประพฤติตนในชีวิตของพวกเขา และวิธีดำเนินชีวิตต่อไปและที่มากที่สุดก็คือ
วิธีปฏิบัติตนในฐานะของพยานเพื่อพระยาห์เวห์ ถวายความเชื่อฟังและมอบความเคารพต่อพระองค์
แม้กระทั่งการสรรเสริญพระองค์ด้วยดนตรีดังที่ดาวิดและปโรหิตของท่านทำ

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติ” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างมวลมนุษย์ กล่าวคือ พระองค์ได้ทรงสร้างบรรพบุรุษของมวลมนุษย์ เอวาและอาดัม
แต่พระองค์มิได้ประทานความฉลาดหรือสติปัญญาใดๆ เพิ่มเติมแก่พวกเขา
ถึงแม้ว่าพวกเขาใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกแล้วก็ตาม แต่พวกเขาแทบจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย และดังนั้น
พระราชกิจของพระยาห์เวห์ในการทรงสร้างมวลมนุษย์จึงเสร็จสิ้นไปเพียงครึ่งเท่านั้น
และห่างไกลจากความครบบริบูรณ์
พระองค์เพียงได้ทรงทำแบบจำลองของมนุษย์ให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นจากดินเหนียวและได้ทรงมอบลมปราณของ
พระองค์ให้แก่มันเท่านั้น แต่มิได้ประทานความเต็มใจในการเคารพพระองค์ที่พอเพียงให้แก่มนุษย์ ในปฐมกาล
มนุษย์ยังไม่จิตใจที่จะเคารพพระองค์ หรือที่จะยำเกรงพระองค์
มนุษย์รู้เพียงวิธีที่จะรับฟังพระวาทะของพระองค์เท่านั้น
แต่ไม่รู้เท่าทันเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานสำหรับชีวิตบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ปกติของชีวิตมนุษย์
และดังนั้น ถึงแม้ว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงสร้างผู้ชายและผู้หญิง และได้ทรงทำโครงการเจ็ดวันเสร็จสิ้นแล้ว
แต่พระองค์ยังมิได้ทรงทำให้การทรงสร้างมนุษย์มีความครบบริบูรณ์แต่อย่างใด เพราะมนุษย์เป็นแต่เพียงเกลบ
และขาดความเป็นจริงของการเป็นมนุษย์
มนุษย์ได้รู้เพียงว่าพระยาห์เวห์นั่นเองคือผู้ที่ทรงได้สร้างมวลมนุษย์ขึ้นมา
แต่เขาไม่มีการระแคะระคายถึงวิธีที่จะปฏิบัติตามพระวาทะทั้งหลายหรือธรรมบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์
และดังนั้น หลังจากที่มีมวลมนุษย์ได้มีชีวิตขึ้น พระราชกิจของพระยาห์เวห์ก็อยู่ห่างไกลจากการเสร็จสิ้น
พระองค์ยังคงต้องทรงนำมวลมนุษย์อย่างเต็มที่เพื่อให้มาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์
เพื่อที่พวกเขาอาจจะมีความสามารถที่จะใช้ชีวิตด้วยกันบนแผ่นดินโลกและเคารพพระองค์ได้
และเพื่อที่พวกเขาอาจจะมีความสามารถที่จะเข้าสู่ร่องครรลองอันถูกต้องของชีวิตมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลกด้วย
การทรงนำของพระองค์
ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระราชกิจที่ได้มีการดำเนินการภายใต้พระนามของพระยาห์เวห์เป็นหลักจะได้ครบบริบูรณ์
อย่างเต็มที่ นั่นก็คือ

ในหนทางนี้เท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการทรงสร้างโลกของพระยาห์เวห์จะได้สรุปปิดตัวอย่างเต็มที่ และดังนั้น โดยการได้ทรงสร้างมวลมนุษยมานี้

พระองค์จึงต้องทรงนำชีวิตของมวลมนุษย์บนแผ่นดินโลกเป็นเวลาหลายพันปี

เพื่อที่มวลมนุษย์อาจจะมีความสามารถที่จะปฏิบัติตามประกาศกฤษฎีกาทั้งหลายและธรรมบัญญัติทั้งหลายของพระองค์ได้ และเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของชีวิตมนุษย์ปกติบนแผ่นดินโลก

เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจของพระยาห์เวห์จึงจะครบบริบูรณ์อย่างเต็มที่

พระองค์ได้ทรงเข้ารับพระราชกิจนี้หลังจากการทรงสร้างมวลมนุษย์และได้ทรงดำเนินพระราชกิจนั้นมาจนกระทั่งถึงศักราชของยาโคบ

ซึ่งเป็นเวลาที่พระองค์ได้ทรงทำให้บุตรสิบสองคนของยาโคบเป็นสิบสองเผ่าของอิสราเอล

จากเวลานั้นเป็นต้นมา

ประชากรของอิสราเอลทั้งหมดได้กลายเป็นเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่ได้รับการทรงนำทางอย่างเป็นทางการ โดยพระองค์บนแผ่นดินโลก

และอิสราเอลได้กลายเป็นตำแหน่งเฉพาะบนแผ่นดินโลกที่ซึ่งพระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์

พระยาห์เวห์ได้ทรงทำให้ผู้คนเหล่านี้เป็นประชากรกลุ่มแรกที่พระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างเป็นทางการกับพวกเขาบนแผ่นดินโลก

และพระองค์ได้ทรงทำให้แผ่นดินทั้งหมดทั้งมวลของอิสราเอลเป็นจุดต้นกำเนิดสำหรับพระราชกิจของพระองค์ โดยได้ทรงใช้พวกเขาเป็นการเริ่มต้นพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก

เพื่อที่ผู้คนทั้งหมดที่ถือกำเนิดจากพระองค์บนแผ่นดินโลกจะได้รู้จักวิธีที่จะเคารพพระองค์และวิธีที่จะดำรงชีวิตบนแผ่นดินโลก และดังนั้น ความประหลาดต่างๆ

ของชาวอิสราเอลจึงได้กลายเป็นแบบอย่างให้ผู้คนของชาติต่างชาติดังกล่าวได้ปฏิบัติตาม

และสิ่งที่ได้พูดกันท่ามกลางประชากรของอิสราเอลได้กลายเป็นถ้อยคำทั้งหลายที่ผู้คนของชาติต่างชาติดังกล่าวได้รับฟัง เนื่องจากพวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่ได้รับธรรมบัญญัติทั้งหลายและพระบัญญัติทั้งหลายของพระยาห์เวห์ และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นกลุ่มแรกด้วยเช่นกันที่รู้วิธีที่จะเคารพหนทางทั้งหลายของพระยาห์เวห์

พวกเขาคือบรรดาบรรพบุรุษของเผ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ซึ่งรู้จักหนทางทั้งหลายของพระยาห์เวห์

ตลอดจนตัวแทนทั้งหลายของเผ่าพันธุ์มนุษย์ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกสรร

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในระหว่างยุคธรรมบัญญัติ

พระยาห์เวห์ได้ทรงมอบพระบัญญัติมากมายเพื่อให้โมเสสส่งต่อไปยังผู้คนแห่งอิสราเอลที่ติดตามเขาออกจากอียิปต์ พระบัญญัติเหล่านี้พระยาห์เวห์ประทานแก่ผู้คนแห่งอิสราเอล และไม่เกี่ยวข้องใดๆ กับชาวอียิปต์แม้แต่ผู้น้อย

พระบัญญัติเหล่านี้มีมุ่งหมายเพื่อควบคุมผู้คนแห่งอิสราเอล

และทรงใช้พระบัญญัติเหล่านี้เพื่อเรียกร้องให้พวกเขาปฏิบัติตาม ไม่ว่าพวกเขาจะปฏิบัติวันสะบาโตหรือไม่ เคารพบิดามารดาหรือไม่ นมัสการรูปเคารพหรือไม่ และอื่นๆ—

เหล่านี้คือหลักธรรมที่พวกเขาจะถูกตัดสินว่าผิดบาปหรือชอบธรรม ท่ามกลางพวกเขา

บางคนได้ถูกไฟของพระยาห์เวห์ลงทัณฑ์ บ้างก็ถูกหินขว้างให้ตาย และบ้างก็ได้รับพระพรจากพระยาห์เวห์ และนี่ถูกกำหนดพิจารณาตามข้อที่ว่าพวกเขาเชื่อฟังพระบัญญัติเหล่านี้หรือไม่

คนที่ไม่ปฏิบัติวันสะบาโตจะถูกขว้างด้วยหินจนตาย

บรรดาปุโรหิตที่ไม่ปฏิบัติวันสะบาโตจะถูกไฟลงทัณฑ์ของพระยาห์เวห์

พวกที่ไม่เคารพบิดามารดาจะถูกขว้างด้วยหินจนตายเช่นกัน ทั้งหมดนี้ถูกสั่งโดยพระยาห์เวห์ทั้งสิ้น

พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาพระบัญญัติและธรรมบัญญัติเพื่อที่ขณะที่พระองค์ทรงนำทางชีวิตของพวกเขา นั้นประชาชนจะได้ฟังและเชื่อฟังพระวณะของพระองค์และไม่กบฏต่อพระองค์

พระองค์ทรงใช้ธรรมบัญญัติเหล่านี้เพื่อรักษาชาติพันธุ์มนุษย์แรกเกิดให้อยู่ในการควบคุม

ซึ่งจะเป็นผลดียิ่งขึ้นต่อการวางรากฐานพระราชกิจในอนาคตของพระองค์ และดังนั้น

บนพื้นฐานของพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำไว้ ยุคแรกจึงเรียกว่ายุคธรรมบัญญัติ

แม้ว่าพระยาห์เวห์จะทรงให้ถ้อยคำรัสและทำพระราชกิจมากมาย พระองค์ก็ทรงนำประชาชนในด้านบวกเท่านั้น

ทรงสอนประชาชนที่ไร้รู้เท่าทันเหล่านี้ให้รู้จักวิธีเป็นมนุษย์ วิธีดำเนินชีวิต

วิธีที่จะเข้าใจหนทางของพระยาห์เวห์ สำหรับพระราชกิจส่วนใหญ่

พระองค์ทรงพระราชกิจเพื่อทำให้ผู้คนเฝ้าสังเกตหนทางของพระองค์และติดตามธรรมบัญญัติของพระองค์

พระราชกิจดังกล่าวนี้กระทำกับคนที่เสื่อมทรามในระดับดิน

ไม่ได้ขยายไปไกลจนถึงการแปรสภาพอุปนิสัยหรือความก้าวหน้าในชีวิตของพวกเขา

พระองค์ทรงหวังเฉพาะการใช้ธรรมบัญญัติเพื่อจำกัดและควบคุมผู้คนเท่านั้น

สำหรับผู้คนแห่งอิสราเอลในเวลานั้น พระยาห์เวห์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าในพระวิหาร

พระเจ้าในฟ้าสวรรค์เท่านั้น พระองค์ทรงเป็นเสาเมฆ เสาเพลิง

ทั้งหมดที่พระยาห์เวห์ทรงพึงประสงค์ให้พวกเขาทำนั้นมีเพียงเชื่อฟังในสิ่งที่ผู้คนปัจจุบันรู้จักกันในฐานะธรรม

บัญญัติและพระบัญญัติของพระองค์—บางคนอาจถึงกับเรียกว่ากฎเกณฑ์—

เนื่องจากสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงทำนั้นไม่ได้มีมุ่งหมายเพื่อแปรสภาพพวกเขา

แต่เพื่อมอบสิ่งที่มนุษย์ควรจะมีมากกว่านี้ให้กับพวกเขาและเพื่อแนะนำพวกเขาจากพระโอษฐ์ของพระองค์เอง

เพราะหลังจากถูกสร้างขึ้นมาแล้ว มนุษย์หาได้มีสิ่งที่พวกเขาควรจะมีไม่ และดังนั้น

พระยาห์เวห์จึงได้ประทานให้แก่ผู้คนในสิ่งที่พวกเขาควรมีเพื่อชีวิตของพวกเขาบนแผ่นดินโลก

ทำให้ผู้ที่พระองค์ทรงนำทางนั้นเหนือกว่าบรรพบุรุษของพวกเขา หรืออาดัมกับเอวา
เพราะสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงมอบแก่พวกเขานั้นเหนือกว่าที่พระองค์ทรงมอบแก่อาดัมกับเอวาในปฐมกาล
โดยไม่ต้องคำนึงว่า

พระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำในประเทศอิสราเอลนั้นเพียงเพื่อทรงนำมนุษย์และทำให้มนุษย์ระลึกถึงพระองค์ผู้สร้างได้เท่านั้น พระองค์ไม่ได้ทรงพิชิตหรือแปรสภาพพวกเขา เพียงแต่ทรงนำพวกเขาเท่านั้น

นี่คือผลสรุปของพระราชกิจของพระยาห์เวห์ในยุคธรรมบัญญัติ อันเป็นภูมิหลัง เป็นเรื่องจริง

เป็นแก่นแท้แห่งพระราชกิจของพระองค์ในดินแดนทั้งสิ้นของประเทศอิสราเอล

และเป็นจุดเริ่มต้นของพระราชกิจระยะ 6,000 ปีของพระองค์—

เพื่อรักษามนุษย์ไว้ในการควบคุมของพระหัตถ์แห่งพระยาห์เวห์

จากเรื่องนี้ก่อให้เกิดงานที่เพิ่มเข้ามาในแผนการบริหารจัดการหกพันปีของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติ” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่พระเยซูทรงกระทำนั้นสอดคล้องกับความจำเป็นของมนุษย์ในยุคนั้น

พระราชกิจของพระองค์คือเพื่อไถ่มนุษย์ เพื่ออภัยบาปของพวกเขา

และด้วยเหตุนี้อุปนิสัยของพระองค์จึงเต็มเปี่ยมด้วยความถ่อมใจ ความอดทน ความรัก ความศรัทธา

ความอดกลั้น ความกรุณา และความเมตตา พระองค์ทรงนำมาซึ่งพระคุณและพระพรอันล้นเหลือแก่มนุษย์

รวมถึงทุกๆ สิ่งที่คุณจะสามารถชื่นชมได้ พระองค์ทรงมอบสิ่งเหล่านี้ก็เพื่อความชื่นชมยินดีของพวกเขา

อันได้แก่ สันติภาพ ความสุข ความอดกลั้นและความรัก ความกรุณาและความเมตตาของพระองค์ ณ เวลานั้น

ความอุดมล้นเหลือของสิ่งบำเรอความสุขต่างๆ ที่มนุษย์กำลังเผชิญหน้าอยู่ ไม่ว่าจะเป็น

ความรู้สึกสุขสงบและความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยภายในใจ ความรู้สึกมั่นคงภายในจิตวิญญาณ

และความรู้สึกพึงพิงในพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด ล้วนเนื่องมาจากยุคที่พวกเขาอาศัยอยู่นั่นเอง ในยุคพระคุณนี้

มนุษย์ถูกซาตานบ่อนทำลายจนเสื่อมทรามไปแล้ว และฉะนั้นแล้ว

การจะสัมฤทธิ์งานแห่งการไถ่มนุษยชาติทั้งมวลจำเป็นต้องอาศัยพระคุณอันอุดมล้นเหลือ

ความอดกลั้นและความอดทนอันไม่สิ้นสุด และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เพื่อให้เกิดผลแล้ว

เครื่องบูชาต้องมีย่างพอเพียงต่อการไถ่บาปของมนุษยชาติ

สิ่งที่มนุษยชาติเห็นในยุคพระคุณนั้นมีเพียงเครื่องบูชาบมลทินที่เรามอบไว้ให้สำหรับการไถ่บาปของมนุษยชาติเท่านั้น

ซึ่งก็คือพระเยซูนั่นเอง ทั้งหมดที่พวกเขารู้ก็คือ พระเจ้าน่าจะทรงเปี่ยมเมตตาและความอดกลั้น

และทั้งหมดที่พวกเขาเห็นก็คือความกรุณาและความเมตตาของพระเยซู

ทั้งหมดทั้งสิ้นนี้เป็นเพราะว่าพวกเขาเกิดในยุคพระคุณนั่นเอง และดังนั้น ก่อนที่พวกเขาจะสามารถได้รับการไถ่

พวกเขาจึงจำเป็นต้องชื่นชมพระคุณอันหลากหลายรูปแบบที่พระเยซูประทานแก่พวกเขาเสียก่อนเพื่อที่พวกเขา

จะได้รับผลประโยชน์จากมันได้ วิธีนี้เอง

ที่พวกเขาจะสามารถได้รับการอภัยบาปโดยผ่านทางความชื่นชมยินดีของพวกเขาที่มีต่อพระคุณ
ทั้งยังสามารถได้รับโอกาสการไถ่โดยผ่านทางความอดกลั้นและการอดทนของพระเยซูด้วยเช่นกัน
มีเพียง โดยผ่านทางความอดกลั้นและความอดทนของพระเยซูเท่านั้น
พวกเขาจึงจะมีสิทธิ์ได้รับการให้อภัยและชื่นชมพระคุณอันอุดมล้ำเหลือที่พระเยซูทรงมอบให้
ดังที่พระเยซูได้ตรัสไว้ว่า เราไม่ได้มาเพื่อช่วยคนชอบธรรมให้รอด แต่เรามาเพื่อช่วยคนบาปให้รอด
เพื่อให้คนบาปได้รับการยกโทษบาปของพวกเขา หากครั้งเมื่อพระเยซูได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น
ทรงมาพร้อมด้วยพระอุปนิสัยแห่งการพิพากษาคัดสิน การสาปแช่ง
และความไม่ยอมผ่อนปรนต่อการทำให้ขุนเคืองของมนุษย์แล้วไซ้
เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะไม่มีโอกาสได้รับการไถ่ และคงจะดำรงอยู่ในสภาพผิดบาปไปตลอดกาล
หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แผนการจัดการระยะเวลา 6,000 ปีก็คงจะมาหยุดอยู่ตรงยุคธรรมบัญญัตินี้เอง
และยุคธรรมบัญญัติก็คงจะยึดเยื้อต่อมาอีก 6,000 ปี
บาปทั้งหลายของมนุษย์ก็คงมีแต่จะท่วมท้นมหาศาลและรุนแรงสาหัสมากยิ่งขึ้น
และการทรงสร้างมนุษยชาติขึ้นมา ก็คงจะเป็นการสูญเปล่า ตลอดเวลาที่ผ่านมา
เหล่ามนุษย์ก็คงจะสามารถทำได้เพียงรับใช้พระยาห์เวห์ภายใต้พระธรรมบัญญัติ
ทว่าบาปทั้งหลายของพวกเขา ก็คงจะมากขึ้นเกินกว่าบาปของพวกเขาที่ถูกสร้างขึ้นมาในตอนแรกเริ่มเสียอีก
ยิ่งพระเยซูทรงรักมวลมนุษย์ ให้อภัยบาปพวกเขา
และมอบพระกรุณาและพระเมตตาอย่างพอเพียงแก่พวกเขามากขึ้นเท่าไร
มนุษย์ก็ยังมีสิทธิ์ได้รับการช่วยให้รอดโดยพระเยซูมากขึ้นเท่านั้น
มีสิทธิ์ได้รับการเรียกขานว่าเจ้าแกะหลงฝูงที่พระเยซูได้ทรงซื้อคืนมาด้วยราคาที่แพง
ซาตานไม่สามารถเข้าแทรกแซงพระราชกิจนี้ได้เลย
เนื่องเพราะพระเยซูทรงปฏิบัติต่อสาวกของพระองค์ดุจเดียวกับที่มารดาผู้เปี่ยมรักปฏิบัติต่อทารกน้อยในอ้อมอก
พระองค์ไม่ได้กริ้วหรือทรงดุถูกพวกเขามากขึ้น แต่กลับเปี่ยมด้วยการชูกใจ
พระองค์ไม่เคยทรงบันดาลโทสะระบายนามณ์ใส่พวกเขา แต่กลับทรงอดกลั้นกับความบาปของพวกเขา
และทรงมองข้ามความโง่เขลาและความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของพวกเขาเสีย จนถึงจุดที่ตรัสด้วยว่า
“จงให้อภัยผู้อื่นเจ็ดสิบคูณเจ็ดครั้ง” ด้วยเหตุนี้หัวใจของผู้อื่นจึงได้ถูกแปลงสภาพไปโดยหัวใจของพระองค์
และเพียงเพราะด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงได้รับการอภัยบาปของตนโดยผ่านทางความอดกลั้นของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชกิจยุคแห่งการไถ่” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แม้ในการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์จะปราศจากสภาวะอารมณ์เยี่ยงมนุษย์โดยสิ้นเชิง พระองค์ก็ทรงหวั่นใจสาวก
จัดเตรียมให้พวกเขา ช่วยเหลือพวกเขา และสนับสนุนพวกเขาอยู่เสมอ

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจหนักมากแค่ไหนก็ตาม

หรือไม่ว่าพระองค์จะทรงสู้ทนความทุกข์มากเพียงใดก็ตาม

พระองค์ไม่เคยทรงเรียกร้องอะไรที่มากเกินไปจากผู้คน

แต่ทรงอดทนและอดกลั้นต่อความบาปของพวกเขาเสมอ

จนถึงระดับที่ว่าผู้คนในยุคพระคุณเรียกขานพระองค์อย่างเปี่ยมล้นรักใคร่ว่า

“พระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดอันเป็นที่รัก” สำหรับผู้คนในยุคนั้น หรือสำหรับหมู่ชนทั้งผอง

สิ่งที่พระเยซูทรงเป็นและทรงมี ก็คือพระกรุณาและพระเมตตา พระองค์ไม่เคยทรงจดจำการล่วงละเมิดของผู้คน

การปฏิบัติของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาไม่เคยยึดเอาพื้นฐานการล่วงละเมิดของพวกเขาเป็นหลัก

เนื่องเพราะนั่นเป็นอีกยุคหนึ่งซึ่งต่างออกไป บ่อยครั้งที่พระองค์ได้ประทานอาหารแก่ผู้คนอย่างเหลือเฟือ

เพื่อพวกเขาจะได้กินจนอิ่มหนำ พระองค์ทรงปฏิบัติต่อสาวกทั้งปวงของพระองค์ด้วยพระคุณ

โดยทรงรักษาค้นป่วย ขับไล่ปีศาจ ชูชีวิตคนตายให้ฟื้นคืน เพื่อที่ผู้คนอาจเชื่อในพระองค์

และเห็นว่าทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำนั้นเป็นไปอย่างจริงจังและจริงใจ

พระองค์ทรงดำเนินไปไกลถึงขั้นทำการฟื้นคืนชีวิตให้กับชาวกษัตริย์กำลังเน่าเปื่อย

โดยทรงสำแดงให้พวกเขาเห็นว่าในพระหัตถ์ของพระองค์นั้น กระทั่งคนตายก็ยังคืนชีวิตกลับมาได้ ในหนทางนี้

พระองค์ได้ทรงสู้ทนอย่างเงียบๆ และดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ไปท่ามกลางพวกเขา

แม้กระทั่งก่อนที่พระองค์จะทรงถูกตรึงกางเขน พระเยซูก็ได้ทรงรับเอาบาปของมนุษยชาติเข้าไปในพระองค์

และได้กลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้กับมวลมนุษย์ไปแล้ว กระทั่งก่อนจะทรงถูกตอกตรึงบนกางเขน

พระองค์ก็ได้ทรงเปิดเส้นทางสู่กางเขนเพื่อไถ่มวลมนุษย์แล้ว สุดท้ายแล้ว พระองค์ก็ทรงถูกตอกตรึงบนกางเขน

สละพระองค์เองเพื่อประโยชน์ของกางเขน และประทานพระกรุณา ความเมตตา

และความบริสุทธิ์ทั้งมวลของพระองค์แก่มวลมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชกิจยุคแห่งการไถ่” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากปราศจากการไถ่ของพระเยซู มวลมนุษย์คงจะไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่ในบาปและกลายเป็นลูกหลานแห่งบาป

เป็นพงศ์พันธุ์ของมารตลอดไปแล้ว หากเป็นเช่นนั้นต่อเนืองมา

โลกทั้งโลกคงจะได้กลายเป็นดินแดนที่ซาตานอยู่อาศัย เป็นที่สิงสถิตอาศัยของมันไปแล้ว องค์กรใด

พระราชกิจแห่งการไถ่บาปต้องพึงอาศัยการแสดงออกถึงความกรุณาและความเมตตาต่อมวลมนุษย์

โดยหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการอภัย

และท้ายที่สุดก็จะได้รับสิทธิที่จะได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์และได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างสมบูรณ์

หากปราศจากงานช่วงระยะนี้ แผนการจัดการระยะ 6,000 ปีคงจะก้าวหน้าไม่ได้เลย

หากพระเยซูไม่ได้ทรงถูกตรึงกางเขน หากพระองค์เพียงทรงรักษาคนป่วยและขับไล่วิญญาณชั่วเท่านั้น เช่นนั้นแล้วผู้คนก็จะไม่สามารถได้รับการอภัยบาปของพวกเขาโดยสมบูรณ์

ในระยะเวลาสามปีครั้งที่พระเยซูทรงใช้ไปในการทรงพระราชนิพนธ์ของพระองค์บนแผ่นดินโลก

พระองค์ทรงทำให้พระราชนิพนธ์แห่งการไถ่ของพระองค์เสร็จสมบูรณ์ไปเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่หลังจากนั้น

โดยการทรงถูกตอกตรึงบนกางเขนและกลายเป็นสภาพเหมือนของมนุษย์คนบาป

โดยการทรงถูกมอบไว้กับมารร้าย

พระองค์ได้ทรงทำให้พระราชนิพนธ์แห่งการถูกตรึงกางเขนเสร็จสมบูรณ์และได้ทรงเรียนรู้วิถีชีวิตของมวลมนุษยชนเชื้อชาติต่างๆ เพียงภายหลังจากที่พระองค์ทรงถูกนำส่งถึงมือของชาตานั้นแล้วเท่านั้น

พระองค์จึงได้ทรงไถ่มวลมนุษยชนเป็นเวลาถึงสามสิบสามปีครั้งที่พระองค์ได้ทรงทนทุกข์บนแผ่นดินโลก

ถูกเยาะเย้ยถากถาง ถูกให้ร้ายป้ายสี และถูกทอดทิ้ง จนถึงจุดที่พระองค์ไม่ทรงมีแม่ที่จะให้วางพระเศียร

ไม่มีที่ให้หยุดพัก และพระองค์ได้ทรงถูกตรึงกางเขนในเวลาต่อมา ด้วยทั้งองค์รวมของพระองค์

พระกายซึ่งบริสุทธิ์และไร้มลทินได้ถูกตอกตรึงกับกางเขน พระองค์ได้ทรงสู้ทนต่อความทุกข์ทุกชนิดที่พึงมี

พวกผู้มีอำนาจต่างพากันเยาะเย้ยและโบยตีพระองค์ กระทั่งพวกเขาก็ยังถ่มน้ำลายรดพระพักตร์ของพระองค์

แต่พระองค์ยังทรงเจียบเฉยและสู้ทนจนกระทั่งวาระสุดท้าย

ทรงยอมจำนนโดยปราศจากเงื่อนไขจนถึงจุดแห่งความตายอันเป็นจุดที่พระองค์ได้ทรงไถ่มนุษยชาติทั้งมวล

มีเพียงขามันนั้นเองที่พระองค์ได้รับอนุญาตให้หยุดพัก

พระราชนิพนธ์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำลงเป็นตัวแทนของยุคพระคุณเท่านั้น

มิได้เป็นตัวแทนของยุคธรรมบัญญัติ อีกทั้งยังหาได้เป็นการทดแทนพระราชนิพนธ์ของยุคสุดท้ายแต่อย่างใดไม่

นี่คือสาระสำคัญของพระราชนิพนธ์ของพระเยซูในยุคพระคุณ ยุคที่สองที่มวลมนุษยชาติได้ผ่านมาแล้ว—

ซึ่งก็คือยุคแห่งการไถ่

คัดตอนมาจาก “เรื่องจริงเบื้องหลังพระราชนิพนธ์ยุคแห่งการไถ่” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ณ เวลานั้น พระราชนิพนธ์ของพระเยซูคือพระราชนิพนธ์แห่งการไถ่มวลมนุษยชนทั้งปวง บาปต่างๆ

ของทุกคนที่เชื่อในพระองค์ได้รับการอภัย ตราบเท่าที่เจ้าเชื่อในพระองค์ พระองค์จะทรงไถ่เจ้า

หากเจ้าเชื่อในพระองค์ เจ้าก็ไม่ใช่คนบาปอีกต่อไป เจ้าได้รับการปลดปล่อยจากบาปของเจ้า

นี่คือสิ่งที่เปี่ยมความหมายของการได้รับการช่วยให้รอด และการได้รับความเป็นธรรมโดยความเชื่อ

แต่ถึงกระนั้นในบรรดาผู้ที่เชื่อ ก็ยังคงมีสิ่งที่เป็นกบฏและต่อต้านพระเจ้า และที่ยังคงต้องคอยๆ ลบออกไป

ความรอดมิได้หมายความว่ามนุษย์ต้องได้รับการรับไว้โดยพระเยซูโดยสิ้นเชิง

แต่หมายความว่ามนุษย์จะไม่มีบาปอีกต่อไป หมายความว่าเขาได้รับการอภัยบาปของเขาแล้ว หากว่าเจ้าเชื่อ เจ้าจะไม่มีวันมีบาปอีก

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (2)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เมื่อพระเยซูเสด็จมาในโลกมนุษย์ พระองค์ได้ทรงนำมาซึ่งยุคพระคุณและสิ้นสุดยุคธรรมบัญญัติ ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งและด้วยการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้ พระองค์ได้ทรงสิ้นสุดยุคพระคุณและนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร บรรดาผู้ที่สามารถยอมรับการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าจะถูกนำทางเข้าสู่ยุคแห่งราชอาณาจักร และยิ่งไปกว่านั้นจะกลายเป็นสามารถยอมรับการทรงนำของพระเจ้าด้วยตนเอง แม้ว่าพระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายท่ามกลางมนุษย์ แต่พระองค์เพียงแต่ทรงเสร็จสิ้นการไถ่บาปของมวลมนุษย์ทั้งปวงเท่านั้นและทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของมนุษย์ พระองค์ไม่ได้ทรงปลดปล่อยมนุษย์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหมดของเขา การช่วยให้มนุษย์รอดพ้นจากอิทธิพลของซาตานอย่างครบถ้วน ไม่เพียงจำเป็นต้องให้พระเยซูทรงกลายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปและแบกรับบาปต่างๆ นานาของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังพึงต้องให้พระเจ้าทรงพระราชกิจยิ่งใหญ่กว่าเดิมขึ้นไปอีกเพื่อปลดปล่อยมนุษย์โดยสมบูรณ์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงซาตานของเขา และดังนั้น ในเมื่อมนุษย์ได้รับการยกโทษบาปของเขาแล้ว พระเจ้าก็ทรงได้กลับสู่เนื้อหนังเพื่อนำทางมนุษย์เข้าสู่ยุคใหม่และได้เริ่มพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษา พระราชกิจนี้ได้้นำพามนุษย์เข้าสู่อาณาจักรที่สูงส่งขึ้น บรรดาผู้ที่ทนบอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ทั้งหมดจะได้ชื่นชมกับความจริงที่สูงส่งขึ้นและได้รับพระพรที่ยิ่งใหญ่ขึ้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ในความสว่างอย่างแท้จริง และพวกเขาจะได้รับความจริงหนทางและชีวิต

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าในการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันคือการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ผ่านกาการติสอนและการพิพากษาเป็นหลัก โดยการก่อร่างขึ้นบนรากฐานนี้ พระองค์ทรงนำความจริงมาสู่มนุษย์มากขึ้นและชี้ให้เห็นหนทางแห่งการฝึกฝนปฏิบัติที่มากขึ้น ส่งผลให้สัมฤทธิ์วัตถุประสงค์ของพระองค์ในการพิชิตมนุษย์และช่วยเขาให้รอดจากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมของเขาเอง นี่คือนิสัยที่อยู่เบื้องหลังพระราชกิจของพระเจ้าในยุคแห่งราชอาณาจักร

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายก็คือเพื่อที่จะตรัสพระวาทะ การเปลี่ยนแปลงต่างๆ
อันยิ่งใหญ่สามารถส่งผลในมนุษย์โดยวิถีทางแห่งพระวาทะทั้งหลาย
การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่ได้ส่งผลในผู้คนเหล่านี้ในตอนนี้นั้นทันทีที่พวกเขาอมรับพระวาทะเหล่านั้น
ยิ่งใหญ่ว่าบรรดาการเปลี่ยนแปลงที่ได้ส่งผลในผู้คนในทันทีที่พวกเขาอมรับหมายสำคัญและการอัศจรรย์แห่ง
ยุคพระคุณมากมายนัก เนื่องเพราะในยุคพระคุณนั้น
ปีศาจทั้งหลายได้ถูกขับไล่ออกจากมนุษย์ด้วยการวางมือและการอธิษฐาน
แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมทั้งหลายภายในมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่
มนุษย์ได้รับการรักษาอาการเจ็บป่วยของเขาและได้รับการยกโทษต่อบาปของเขา
แต่สำหรับการที่มนุษย์จะต้องได้รับการชำระล้างอุปนิสัยเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนาภายในตัวเขานั้น
พระราชกิจนี้ยังมีได้ถูกกระทำ
มนุษย์เพียงได้รับการช่วยให้รอดและยกโทษต่อบาปของเขาเนื่องจากความเชื่อของเขาเท่านั้น
แต่ธรรมชาติของมนุษย์อันเต็มไปด้วยบาปนั้นหาได้ถูกขุดรากถอนโคนไม่และยังคงตกค้างอยู่ในตัวเขา
บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษโดยผ่านทางพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แต่นี้ไม่ได้หมายความว่า
มนุษย์ไม่ได้มีบาปภายในตัวเขอีกต่อไป
บาปทั้งหลายของมนุษย์อาจสามารถได้รับการยกโทษโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาปได้ แต่สำหรับวิธีที่แน่ๆ
ที่มนุษย์จะไม่สามารถถูกทำให้มีบาปอีกต่อไป
และวิธีที่ธรรมชาติบาปของเขาจะถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์และแปลงสภาพไปนั้น
เขาไม่มีทางแก้ปัญหานี้ได้ บาปทั้งหลายของมนุษย์ได้รับการยกโทษไปแล้ว
และนี่ก็เพราะพระราชกิจการถูกตรึงกางเขนของพระเจ้า
แต่มนุษย์ยังคงมีชีวิตอยู่ภายในอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนาแบบเดิมต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น
มนุษย์จะต้องได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบบริบูรณ์จากอุปนิสัยอันเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนา
เพื่อที่ธรรมชาติบาปของเขาจะถูกขุดรากถอนโคนอย่างครบบริบูรณ์ ไม่มีวันพัฒนาขึ้นมาอีก
เช่นนั้นจึงจะเป็นการทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการแปลงสภาพได้
การนี้มนุษย์พึงต้องจับความเข้าใจในเส้นทางที่เติบโตของชีวิต จับความเข้าใจในวิถีแห่งชีวิต
และจับความเข้าใจในหนทางที่จะเปลี่ยนอุปนิสัยของเขา ยิ่งไปกว่านั้น
มนุษย์พึงต้องกระทำโดยสอดคล้องกับเส้นทางนี้ เพื่อที่อุปนิสัยของเขาจะค่อยๆ
เปลี่ยนแปลงและเขาอาจมีชีวิตอยู่ภายใต้การสาดส่องของความสว่าง
เพื่อที่ทั้งหมดที่เขาทำอาจสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
เพื่อที่เขาอาจทิ้งอุปนิสัยเลื่อมทราวมเยี่ยงชาตนาของเขา

และเพื่อที่เขาอาจหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของชาตान
อันเป็นผลให้โศลพ้นออกจากบาปได้อย่างครบถ้วน
ถึงตอนนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงจะได้รับความรอดอันครบบริบูรณ์
ในกาลเวลาที่พระเยซูได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่นั้น
ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจน มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระองค์เป็นบุตรของดาวิด
และป่าวประกาศว่าพระองค์เป็นผู้เผยวณะที่ยิ่งใหญ่
เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีความกรุณามากมายผู้ซึ่งได้ทรงไถ่บาปทั้งหลายของมนุษย์
ด้วยความเชื่อที่แข็งแกร่งของพวกเขา
บางคนก็ได้รับการรักษาแก่จากการที่สัมผัสชายฉลองพระองค์ของพระองค์ คนตาบอดได้สามารถมองเห็น
และแม้แต่คนตายก็สามารถคืนชีวิตมาได้ อย่างไรก็ตาม
มนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะค้นพบอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงชาตानซึ่งฝังรากลึกอยู่ในตัวเขาได้
อีกทั้งเขาก็ไม่รู้ว่าอะไรจะถึงมันไปอย่างไร มนุษย์ได้รับพระคุณมากมาย อาทิ สันติสุขและความสุขของเนื้อหนัง
ความเชื่อของสมาชิกหนึ่งคนที่นำมาซึ่งพระพรต่อทั้งครอบครัว การรักษาอาการป่วย และอื่นๆ
ที่เหลือก็คือความประพฤติดีของมนุษย์และรูปลักษณะตามแบบพระเจ้าของเขา
หากใครบางคนสามารถมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานเหล่านี้ พวกเขาย่อมได้ถูกถือว่าเป็นผู้เชื่อที่ยอมรับได้
เฉพาะผู้เชื่อประเภทนี้เท่านั้นที่อาจสามารถเข้าสู่สวรรค์ได้หลังจากความตาย
ซึ่งก็หมายความว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด แต่ทว่าในช่วงชีวิตของพวกเขา
ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจหนทางของชีวิตเลยสักนิด
ทั้งหมดที่พวกเขาทำลงไปก็คือการทำบาปแล้วก็สารภาพบาปของพวกเขาอย่างเป็นวัฏจักรสม่ำเสมอโดยไม่มีเส้น
ทางใดที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาเลย เช่นนั้นเองที่เป็นสภาพเงื่อนไขของมนุษย์ในยุคพระคุณ
มนุษย์ได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์แล้วหรือยังหนอ? ยัง!
ดังนั้นภายหลังจากที่พระราชกิจช่วงระยะนั้นได้แล้วเสร็จลง
ยังคงมีพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสอนค้างอยู่
ช่วงระยะนี้คือการทำให้มนุษย์บริสุทธิ์โดยวิถีทางของพระวณะ
และด้วยการนั้นจึงเป็นการให้เส้นทางสำหรับเขาที่จะติดตาม
ช่วงระยะนี้คงจะไม่ออกผลหรือเปี่ยมความหมายหากมันดำเนินต่อไปด้วยการขับไล่ปีศาจ
เพราะมันคงจะล้มเหลวที่จะขุดรากถอนโคนธรรมชาติบาปของมนุษย์
และมนุษย์ก็คงจะมาหยุดนิ่งอยู่ที่การยกโทษบาปของเขา
มนุษย์ได้รับการยกโทษต่อบาปของเขาโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาป

เพราะพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนได้มาถึงปลายทางแล้ว และพระเจ้าก็ได้ทรงมีอำนาจเหนือซาตานแล้ว แต่ทว่าอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา

มนุษย์ยังคงสามารถทำบาปและต้านทานพระเจ้าได้ และพระเจ้าก็ยังไม่ทรงได้รับมวลมนุษย์เอาไว้เลย

นี่คือเหตุผลที่ทำให้ทำไมในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ

พระเจ้าจึงทรงใช้พระวาระมาตีแผ่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์

เป็นเหตุให้เขาปฏิบัติไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง ช่วงระยะนี้เปี่ยมความหมายมากกว่าช่วงระยะก่อนหน้า

รวมถึงออกผลมากกว่า เพราะตอนนี้ พระวาระนี้เองที่จัดทำให้กับชีวิตมนุษย์โดยตรง

และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการเริ่มใหม่อย่างครบบริบูรณ์

มันเป็นช่วงระยะของพระราชกิจที่ละเอียดทั่วถึงกว่ามาก เพราะฉะนั้น

การจุติเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายได้ทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์และเสร็จสิ้นแผน

การบริหารจัดการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์โดยสมบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในระหว่างยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ตรัสพระวาระเพื่อพิชิตทุกคนผู้ซึ่งเชื่อในพระองค์ นี่คือ “พระวาระซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์” พระเจ้าได้เสด็จมาในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อทรงพระราชกิจนี้ กล่าวคือ พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อสำเร็จลุล่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวาระซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระองค์เพียงตรัสพระวาระเท่านั้น และแทบจะไม่มีการมาถึงของข้อเท็จจริงทั้งหลาย นี่คือแก่นแท้จริงๆ

ของพระวาระซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์ และเมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ตรัสพระวาระของพระองค์

นี่เป็นการทรงปรากฏของพระวาระในมนุษย์ และเป็นพระวาระซึ่งกำลังทรงมาเป็นมนุษย์

“ในปฐมกาลพระวาตะทรงดำรงอยู่ และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า

และพระวาตะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” นี่ (พระราชกิจแห่งการทรงปรากฏของพระวาระเป็นมนุษย์)

คือพระราชกิจซึ่งพระเจ้าจะทรงสำเร็จลุล่วงในยุคสุดท้าย

และเป็นบทสุดท้ายของแผนการบริหารจัดการทั้งสิ้นทั้งมวลของพระองค์

และดังนั้นพระเจ้าได้เสด็จมายังแผ่นดินโลกและทรงสำแดงพระวาระของพระองค์ในมนุษย์

สิ่งซึ่งถูกทำให้สำเร็จวันนี้ สิ่งซึ่งจะถูกทำให้สำเร็จในภายภาคหน้า สิ่งซึ่งจะถูกทำให้สำเร็จลุล่วงโดยพระเจ้า

บันปลายสุดท้ายของมนุษย์ บรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอด พวกที่จะถูกทำลาย เป็นต้น—

ทั้งหมดของพระราชกิจนี้ซึ่งควรถูกทำให้สัมฤทธิ์ผลในท้ายที่สุดได้ถูกระบุไว้แล้วทั้งหมดอย่างชัดเจน

และเป็นไปทั้งหมดนี้เพื่อที่จะสำเร็จลุล่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวาระซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ประกาศกฤษฎีกาการบริหารและธรรมบัญญัติซึ่งถูกบัญญัติขึ้นก่อนหน้านั้น พวกที่จะถูกทำลาย

บรรดาผู้ที่เข้าสู่การหยุดพัก—พระวาระเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องถูกทำให้ลุล่วง

นี่คือพระราชกิจซึ่งถูกทำให้สำเร็จลุล่วงเป็นหลักโดยพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย พระองค์ทรงทำให้ผู้คนเข้าใจว่าบรรดาผู้ที่ถูกกำหนดชะตาไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้าเป็นของที่แห่งใด และพวกที่ไม่ได้ถูกกำหนดชะตาไว้ล่วงหน้าโดยพระเจ้าเป็นของที่แห่งใด

ประชากรและบรรดานุตรของพระองค์จะถูกแยกประเภทอย่างไร จะเกิดอะไรขึ้นต่ออิสราเอล จะเกิดอะไรขึ้นต่ออียิปต์—ในภายภาคหน้า ทุกๆ ถ้อยคำของพระวจนะเหล่านี้จะถูกทำให้สำเร็จลุล่วง ก้าวอย่างของพระราชกิจของพระเจ้ากำลังเร่งความเร็วขึ้น

พระเจ้าทรงใช้พระวจนะเป็นวิถีทางที่จะเปิดเผยต่อมนุษย์ถึงสิ่งซึ่งจะต้องถูกทำให้เสร็จสิ้นในทุกยุค สิ่งซึ่งจะต้องถูกทำให้เสร็จสิ้นโดยพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และพันธกิจของพระองค์ซึ่งจะต้องได้รับการปฏิบัติ

และพระวจนะเหล่านี้เป็นไปทั้งหมดเพื่อที่จะสำเร็จลุล่วงนัยสำคัญที่แท้จริงของพระวจนะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “ทุกสิ่งสัมฤทธิ์ได้ด้วยพระวจนะของพระเจ้า” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวจนะเพื่อเริ่มต้นยุคใหม่

เพื่อเปลี่ยนวิถีทางที่พระองค์ทรงใช้ปฏิบัติงาน และเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของทั้งยุค

นี่คือหลักการซึ่งพระเจ้าทรงใช้ปฏิบัติงานในยุคพระวจนะ

พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อพุดจากมุมมองที่ต่างออกไป เพื่อที่มนุษย์อาจได้เห็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ผู้ทรงเป็นพระวจนะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

และอาจสามารถมองเห็นพระปรีชาญาณและความมหัศจรรย์ของพระองค์

พระราชกิจเช่นนั้นทำไปเพื่อให้สัมฤทธิ์เป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นในการพิชิตมนุษย์

การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และการกำจัดมนุษย์

ซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงของการใช้พระวจนะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจในยุคพระวจนะ

โดยผ่านทางพระวจนะเหล่านี้ ผู้คนจึงได้มารู้จักกับพระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า

แก่นแท้ของมนุษย์ และสิ่งทีมนุุษย์ควรเข้าสู่ โดยผ่านทางพระวจนะเหล่านี้

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำในยุคพระวจนะจึงถูกนำไปสู่การบังเกิดผลโดยครบถ้วนบริบูรณ์

โดยผ่านทางพระวจนะเหล่านี้ ผู้คนได้ถูกตีแผ่ ถูกกำจัด และถูกทดสอบ ผู้คนได้เห็นพระวจนะของพระเจ้า

ได้ยืนพระวจนะเหล่านี้ และระลึกไว้ถึงการดำรงอยู่ของพระวจนะเหล่านี้ ผลก็คือ

พวกเขาได้มาเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้า ในฤทธานุภาพสูงสุดและพระปรีชาญาณของพระเจ้า

รวมทั้งในความรักของพระเจ้าที่มีให้กับมนุษย์ และความปรารถนาของพระองค์ที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด คำว่า

“พระวจนะ” อาจฟังดูเรียบง่ายและธรรมดาสามัญ

แต่พระวณะที่กล่าวจากพระโอรสของพระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์นั้นสิ้นสะเทือนจักรวาล
พระวณะเหล่านั้นแปลงสภาพหัวใจของผู้คน แปลงสภาพมโนคติที่หลงผิดและอุปนิสัยแต่เดิมของพวกเขา
และแปลงสภาพหนทางที่โลกทั้งโลกเคยปรากฏ ตลอดหลายยุคหลายสมัยมานั้น
มีเพียงพระเจ้าของวันนี้เท่านั้นที่ได้ทรงพระราชกิจด้วยวิธีนี้
และมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ตรัสด้วยเหตุนี้และเสด็จมาช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเหตุนี้ จากเวลานี้ไป
มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวณะของพระเจ้า
ได้รับการเลี้ยงและจัดหาให้โดยพระวณะของพระองค์ ผู้คนใช้ชีวิตในโลกแห่งพระวณะของพระเจ้า
ท่ามกลางคำสาปแช่งและพระพรของพระวณะของพระเจ้า
และมีผู้คนมากกว่านั้นอีกที่ได้มาใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การพิพากษาและการติสสอนของพระวณะของพระองค์
พระวณะเหล่านี้และพระราชกิจนี้ล้วนแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อความรอดของมนุษย์
เพื่อประโยชน์ต่อการทำให้น้ำพระทัยพระเจ้าลุล่วง
และเพื่อประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงรูปสัณฐานดั้งเดิมของโลกแห่งการทรงสร้างเดิม
พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกโดยใช้พระวณะ พระองค์ทรงนำทางผู้คนทั่วทั้งจักรวาลโดยใช้พระวณะ
และพระองค์ทรงพิชิตและช่วยพวกเขาให้รอดโดยใช้พระวณะ ในท้ายที่สุดแล้ว
พระองค์จะทรงใช้พระวณะเพื่อนำพาโลกเดิมทั้งโลกไปสู่บัพทวาร
ด้วยเหตุนี้จึงจะเป็นการทำให้แผนการบริหารจัดการของพระองค์สำเร็จครบถ้วนบริบูรณ์
ตลอดยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์
และเพื่อสัมฤทธิ์ผลลัพท์ของพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ได้ทรงทำการอัศจรรย์หรือแสดงการปาฏิหาริย์ต่างๆ
แต่เพียงแต่ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ผ่านพระวณะเท่านั้น เพราะพระวณะเหล่านี้
มนุษย์จึงได้รับการบำรุงเลี้ยงและการจัดหา และได้รับความรู้และประสบการณ์ที่แท้จริง

ตัดตอนมาจาก “ยุคแห่งราชอาณาจักรคือยุคพระวณะ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในพระราชกิจสุดท้ายแห่งการสรุปปิดตัวยุคนั้น พระอุปนิสัยของพระเจ้าคือหนึ่งในการติสสอนและการพิพากษา
ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อเปิดเผยทั้งหมดที่ไม่ชอบธรรม เพื่อพิพากษาผู้คนทั้งหมดอย่างเปิดเผย
และเพื่อทำให้บรรดาผู้ที่รักพระองค์ด้วยหัวใจที่จริงใจได้รับความเย็บพร้อม
มีเพียงพระอุปนิสัยเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถนำพาทุกคนไปถึงบัพทวารได้ ยุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว
ทุกสรรพสิ่งในการทรงสร้างจะถูกแยกไปตามประเภทของพวกมัน และถูกแบ่งออกเป็นจำพวกต่างๆ
ตามธรรมชาติของพวกมัน นี่คือช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเปิดเผยบัพทวารของมนุษยชาติและบั้นปลายของพวกเขา
หากผู้คนมิได้ก้าวผ่านการติสสอนและการพิพากษาแล้วไซ้

ก็จะไม่มีหนทางที่จะดีแต่ความไม่เชื่อฟังและความไม่ชอบธรรมของพวกเขา
มีเพียงโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาเท่านั้นที่จะสามารถเปิดเผยทอวาสนของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง
ได้ มนุษย์จะแสดงให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของเขาเฉพาะเมื่อเขาได้รับการติสอนและการพิพากษาเท่านั้น
คนชั่วจะถูกนำไปอยู่กับคนชั่ว คนดีอยู่กับคนดี และมนุษยชาติทั้งปวงจะถูกแยกออกไปตามประเภทของพวกเขา
ทอวาสนของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะได้รับการเปิดเผยโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษา
เพื่อที่คนชั่วอาจจะได้รับการลงโทษและคนดีได้รับบำเหน็จรางวัล
และผู้คนทั้งปวงกลับกลายเป็นคนดีได้ เคนรอบครองของพระเจ้า
พระราชกิจทั้งหมดนี้จะต้องสัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาที่ชอบธรรม
เนื่องจากความเสื่อมทรามของมนุษย์ได้มาถึงจุดสูงสุดของมัน
และความไม่เชื่อฟังของพวกเขา กลับกลายเป็นร้ายแรงอย่างเหลือเกิน
จึงมีเพียงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า
พระอุปนิสัยซึ่งประกอบด้วย การติสอนและการพิพากษาเป็นหลัก และถูกเปิดเผยในระหว่างยุคสุดท้ายเท่านั้น
ที่สามารถแปลงสภาพและทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยมได้
มีเพียงพระอุปนิสัยนี้เท่านั้นที่สามารถเปิดโปงคนชั่ว
และด้วยเหตุนี้จึงลงโทษพวกไม่ชอบธรรมทั้งหมดอย่างรุนแรง ดังนั้น
พระอุปนิสัยเช่นนี้ซึมซับไปด้วยนัยสำคัญของยุคนี้
และการเปิดเผยและการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ถูกทำให้สำแดงชัดเจนเพื่อประโยชน์ของพระรา
ชกิจของยุคใหม่แต่ละยุค
มิใช่ว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์โดยตามความชอบพระทัยเองและโดยไม่มีนัยสำคัญ
หากแม้ว่าในการเปิดเผยทอวาสนของมนุษย์ในระหว่างยุคสุดท้ายนั้น
พระเจ้ายังคงจะประทานความสงสารและความรักอันไม่สิ้นสุดให้แก่มนุษย์และยังคงมีความรักต่อเขาอยู่ต่อไป
โดยไม่ทรงนำมนุษย์ไปสู่การพิพากษาที่ชอบธรรม แต่ตรงกันข้ามกลับทรงแสดงให้เห็นการยอมผ่อนปรน
ความอดทน และการให้อภัย และยกโทษให้มนุษย์ไม่ว่าบาปของเขาจะมหันต์เพียงใด
โดยไม่มีการพิพากษาอันชอบธรรมแม้แต่ชนิดเดียว กล่าวคือ เช่นนั้นแล้ว
เมื่อใดเล่าที่การบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าจะได้มาถึงการปิดตัวเสียที?
เมื่อใดที่พระอุปนิสัยเช่นนี้จะสามารถนำทางผู้คนไปสู่บันปลายที่เหมาะสมของมวลมนุษย์?
ดูตัวอย่างของผู้พิพากษาคนหนึ่งที่มีความรักอยู่เสมอ ผู้พิพากษาที่มีใบหน้าดูใจดีและมีหัวใจอ่อนโยน
เขารักผู้คนโดยไม่คำนึงถึงอาชญากรรมที่พวกเขาอาจได้กระทำความ
และเขามีความรักและความอดทนกับพวกเขาไม่ว่าพวกเขาอาจจะเป็นใคร ในกรณีนั้น

เมื่อใดเขาจึงจะสามารถไปถึงการตัดล้นที่ยุติธรรมได้เสียที? ในระหว่างยุคสุดท้าย

มีเพียงการพิพากษาอันชอบธรรมเท่านั้นที่สามารถแยกมนุษย์ไปตามประเภทของพวกเขาและนำพามนุษย์ไปสู่อาณาจักรใหม่ได้ ในหนทางนี้

ทั่วทั้งยุคนี้ถูกนำพาไปถึงบทวารสถานโดยผ่านทางพระอุปนิสัยอันชอบธรรมในการพิพากษาและการตีสอนของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เชิงอรรถ:

ก. ข้อความต้นฉบับไม่มีวลี “ให้เชื่อฟัง”

4. สัมพันธภาพระหว่างแต่ละช่วงระยะในสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

จากพระราชกิจของพระยาห์เวห์จนถึงพระราชกิจของพระเยซู

และจากพระราชกิจของพระเยซูจนถึงพระราชกิจช่วงระยะปัจจุบันนี้

สามช่วงระยะเหล่านี้ครอบคลุมเรื่องราวอันต่อเนื่องตลอดช่วงทั้งหมดของการบริหารจัดการของพระเจ้า

และเหล่านั้นล้วนเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียว นับตั้งแต่การทรงสร้างโลก

พระเจ้าทรงพระราชกิจในการบริหารจัดการมวลมนุษย์อยู่ตลอดเวลา พระองค์ทรงเป็นปฐมกาลและบทอวสาน

พระองค์ทรงเป็นองค์แรกและองค์สุดท้าย

และพระองค์ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงเริ่มต้นยุคหนึ่งและเป็นองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงนำยุคนั้นไปถึงบทอวสาน

พระราชกิจสามช่วงระยะ ในยุคทั้งหลายที่แตกต่างกันและในตำแหน่งแห่งหนทั้งหลายที่แตกต่างกันนั้น

คือพระราชกิจของพระวิญญาณหนึ่งเดียวอย่างไม่มีผิดพลาด

พวกเหล่านั้นทั้งหมดที่แยกช่วงระยะทั้งสามเหล่านี้ออกจากกันล้วนยืนอยู่ในทางตรงกันข้ามกับพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่ได้ถูกดำเนิน ไปจนเสร็จสิ้นในยุคสุดท้ายเป็นตัวแทนการพิพากษา ความพิโรธ และการตีสอน

พระราชกิจที่ถูกดำเนินการจนเสร็จสิ้นในยุคสุดท้ายไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของยุคธรรมบัญญัติหรือพระราชกิจของยุคพระคุณได้ อย่างไรก็ตาม

ช่วงระยะทั้งสามเชื่อมโยงกันและกันก่อร่างขึ้นเป็นความครบถ้วนหนึ่งเดียว

และทั้งหมดนั้นคือพระราชกิจของพระเจ้าหนึ่งเดียว

เป็นธรรมดาที่การลงมือปฏิบัติพระราชกิจนี้ได้ถูกแยกออกเป็นยุคต่างๆ

พระราชกิจที่ทรงทำในยุคสุดท้ายนำทุกสิ่งทุกอย่างมาสู่การปิดฉาก

ที่ทรงทำไปในยุคธรรมบัญญัตินั้นคือพระราชกิจแห่งการเริ่ม

และที่ทรงทำในยุคพระคุณคือพระราชกิจแห่งการไถ่ สำหรับเรื่องของนิมิตต่างๆ

ของพระราชกิจในแผนการบริหารจัดการหกพันปี

ไม่มีใครเลยที่มีความสามารถที่จะได้รับความเข้าใจหรือความเข้าใจเชิงลึกได้

และนิมิตเหล่านี้ยังคงค้างเป็นปริศนาอยู่ ในยุคสุดท้าย

มีเพียงพระราชกิจแห่งพระวณะเท่านั้นที่ถูกดำเนินการให้เสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อที่จะนำมาซึ่งยุคแห่งราชอาณาจักร

แต่มันไม่ใช่เป็นตัวแทนของยุคทั้งหมด ยุคสุดท้ายไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ายุคสุดท้าย

และไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่ายุคแห่งราชอาณาจักร

และพวกมัน ไม่ได้เป็นตัวแทนของยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ มันก็แค่ว่า
พระราชกิจทั้งหมดในแผนการบริหารจัดการหกพันปีถูกเปิดเผยต่อพวกเจ้าในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย
นี่คือการเปิดฝาคู่มือแห่งความลึกลับ...

พระราชกิจในยุคสุดท้ายเป็นช่วงระยะสุดท้ายของสามช่วงระยะ เป็นพระราชกิจของยุคใหม่อีกยุค
และไม่ได้เป็นตัวแทนของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการอันครบถ้วนบริบูรณ์
แผนการบริหารจัดการหกพันปีถูกแบ่งออกเป็นพระราชกิจสามระยะ
ไม่มีช่วงระยะหนึ่งใดเพียงลำพังที่สามารถเป็นตัวแทนพระราชกิจของสามยุคได้
แต่เป็นได้แค่เพียงหนึ่งของทั้งองค์รวม

พระนามพระยาห์เวห์ไม่สามารถเป็นตัวแทนองค์รวมแห่งพระอุปนิสัยของพระเจ้าได้
ข้อเท็จจริงที่ว่าพระองค์ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ในยุคธรรมบัญญัติไม่ได้พิสูจน์ว่า
พระเจ้าทรงสามารถเป็นได้เพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติเท่านั้น
พระยาห์เวห์ได้ทรงออกธรรมบัญญัติสำหรับมนุษย์ และได้ทรงส่งต่อพระบัญญัติมายังเขา
ขอให้มนุษย์สร้างวิหารและแท่นบูชาต่างๆ

พระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไปเป็นตัวแทนของยุคธรรมบัญญัติเท่านั้น
พระราชกิจนี้ที่พระองค์ได้ทรงทำไปไม่ได้พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นเพียงพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งขอให้มนุษย์รักษาร
มบัญญัติเท่านั้น หรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในวิหาร หรือว่าพระองค์เป็นพระเจ้าน้ำแท่นบูชา
พูดได้เลยว่านี่คงไม่จริง พระราชกิจที่ทรงทำไปภายใต้ธรรมบัญญัติสามารถเป็นตัวแทนได้เพียงหนึ่งยุคเท่านั้น
เพราะฉะนั้น หากพระเจ้าได้ทรงทำพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติเท่านั้น
เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็จะต้องจำกัดขอบเขตของพระเจ้าอยู่ภายในนิยามต่อไปนี้ที่กล่าวว่า

“พระเจ้าคือพระเจ้าองค์ที่อยู่ในวิหาร และเพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า

พวกเราต้องสวมเสื้อคลุมแบบบุโรหิตและเข้าสู่วิหาร”

หากพระราชกิจในยุคพระคุณไม่ได้ถูกดำเนินการจนแล้วเสร็จ

และยุคพระธรรมบัญญัติไม่ได้สานต่อมาจนถึงปัจจุบัน มนุษย์ก็คงจะไม่รู้ว่า

พระเจ้าทรงเปี่ยมปรานีและเปี่ยมความรักด้วยเช่นกัน หากพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติไม่ได้ถูกกระทำไป
และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับมีเพียงพระราชกิจในยุคพระคุณเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว ทั้งหมดที่มนุษย์คงจะรู้ก็คือว่า
พระเจ้าทรงสามารถไถ่มนุษย์และยกโทษให้กับบาปต่างๆ ของมนุษย์เท่านั้น มนุษย์คงจะรู้เพียงว่า
พระองค์ทรงบริสุทธิ์และไร้เดียงสา

และว่าพระองค์ทรงมีความสามารถพลีอุทิศพระองค์เองและถูกตรึงกางเขนได้เพื่อประโยชน์ของมนุษย์
มนุษย์คงจะรู้เพียงสิ่งเหล่านี้ แต่ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งอื่นใดเลย ดังนั้น

แต่ละยุคเป็นตัวแทนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า
สำหรับเรื่องที่พระอุปนิสัยด้านใจของพระเจ้ามีตัวแทนในยุครธรรมบัญญัติ ด้านใจมีอยู่ในยุคพระคุณ
และด้านใจมีอยู่ในช่วงระยะปัจจุบันนั้น
เฉพาะเมื่อช่วงระยะทั้งสามได้ถูกรวมเข้าเป็นองค์รวมหนึ่งเดียวแล้วเท่านั้น
พวกมันจึงจะสามารถเปิดเผยความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระอุปนิสัยของพระเจ้าออกมาได้
เฉพาะเมื่อมนุษย์ได้มารู้จักครบทั้งสามช่วงระยะแล้วเท่านั้น เขาจึงจะสามารถเข้าใจมันได้อย่างครบถ้วน
ไม่มีช่วงระยะใดในสามช่วงระยะนี้ที่สามารถถูกละเว้นได้เลย
เจ้าจะมองเห็นพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ก็เฉพาะหลังจากที่ได้มารู้จักสามช่วงระยะเหล่านี้
ของพระราชาแล้วเท่านั้น
ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์ในยุครธรรมบัญญัติไม่ได้พิสูจน์ว่า
พระองค์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติเท่านั้น
และข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระองค์ก็ไม่ได้หมายความว่า
พระเจ้าจะทรงไถ่มวลมนุษย์ไปตลอดกาล เหล่านี้คือข้อสรุปที่มนุษย์วาดภาพขึ้นมา
การที่ยุคพระคุณได้จบลงไปแล้ว ไซ้ว่าเจ้าจะสามารถพูดได้ว่า พระเจ้าเพียงเป็นของกางเขนเท่านั้น
และว่าเฉพาะกางเขนเพียงลำพังเท่านั้นที่เป็นตัวแทนความรอดของพระเจ้า
การทำเช่นนั้นย่อมจะเป็นการให้นิยามต่อพระเจ้า ในช่วงระยะปัจจุบัน
โดยหลักแล้วพระเจ้ากำลังทรงพระราชกิจแห่งพระวาระ แต่เจ้าก็ยังไม่สามารถพูดได้อย่างดีว่า
พระเจ้าไม่เคยทรงเปี่ยมปรานีต่อมนุษย์
และพูดว่าทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงนำมาคือการพิพากษาและการตีสอน
พระราชกิจในยุคสุดท้ายเผยแผ่ให้เห็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู
และความลึกลับทั้งหมดที่มนุษย์ไม่เข้าใจ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะเปิดเผยบันปลายและบทอาสนของมวลมนุษย์
และสิ้นสุดพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดท่ามกลางมวลมนุษย์
ช่วงระยะนี้ของพระราชกิจในยุคสุดท้ายนั้นนำพาทุกสิ่งทุกอย่างไปสู่การปิดฉาก
ความลึกลับทั้งมวลที่มนุษย์ไม่เข้าใจจำเป็นจะต้องได้รับการคลี่คลาย
เพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้หยั่งค้นลงไปในความลึกของพวกมัน
และมีความเข้าใจที่ชัดเจนโดยครบบริบูรณ์ในหัวใจของเขา เฉพาะเมื่อถึงตอนนั้น
เผ่าพันธุ์มนุษย์จึงจะสามารถถูกจำแนกชนชั้นออกไปตามประเภท
เฉพาะหลังจากแผนการบริหารจัดการหกพันปีเสร็จสิ้นลงเท่านั้น

มนุษย์จึงจะมาเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้าในความครบถ้วนบริบูรณ์ เพราะถึงตอนนั้น
แผนการบริหารจัดการของพระองค์ก็จะได้มาถึงปลายทางแล้ว

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของวันนี้ทำให้พระราชกิจของยุคพระคุณเดินหน้าต่อ กล่าวคือ
พระราชกิจภายใต้แผนการบริหารจัดการทั้งหกพันปีได้เดินหน้าต่อ แม้ว่ายุคพระคุณได้สิ้นสุดลงแล้ว
แต่พระราชกิจของพระเจ้ายังมีความก้าวหน้า เหตุใดกันเล่า
เราจึงกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพระราชกิจระยะนี้ต่อยอดมาจากยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ?
ก็เพราะพระราชกิจของวันนี้เป็นการสานต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคพระคุณ
และเป็นความก้าวหน้าต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคธรรมบัญญัติ
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้เชื่อมโยงกันและกันอย่างแน่นแฟ้น
โดยที่ข้อต่อแต่ละข้อในสายโซ่เชื่อมต่อกับข้อถัดไปอย่างสนิทแนบแน่น
แล้วเหตุใดเราจึงกล่าวเช่นกันว่าพระราชกิจของช่วงระยะนี้จึงต่อยอดจากสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำจนแล้วเสร็จ
ไป? สมมติว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่ได้ต่อยอดจากพระราชกิจที่พระเยซูทรงได้กระทำจนแล้วเสร็จไป
จะต้องมีการตรึงกางเขนเกิดขึ้นอีกครั้งในช่วงระยะนี้
และจะต้องมีการดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของช่วงระยะก่อนหน้าใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง สิ่งนี้จะไร้ความหมาย
และดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าพระราชกิจได้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ยุคได้เดินหน้าต่อ
และระดับของพระราชกิจได้ยกสูงขึ้นกว่าก่อนหน้านี้
สามารถกล่าวได้ว่าพระราชกิจในช่วงระยะนี้สร้างขึ้นโดยใช้ยุคธรรมบัญญัติเป็นรากฐาน
และต่อยอดจากพระศิลาของพระราชกิจของพระเยซู พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการสร้างขึ้นเป็นช่วงระยะ
และช่วงระยะนี้ไม่ใช่จุดเริ่มต้นใหม่
เพียงการผสานรวมกันของพระราชกิจสามระยะเท่านั้นที่อาจถือเป็นแผนการบริหารจัดการหกพันปี

ตัดตอนมาจาก “การจุติเป็นมนุษย์สองครั้งทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์สมบูรณ์” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจไม่ได้ยืนอยู่ลำพัง
แต่เป็นส่วนหนึ่งของทั้งหมดที่ก่อเกิดร่วมกันกับสองช่วงระยะก่อนหน้า
กล่าวคือเป็นไปได้ที่จะทำให้พระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดครบบริบูรณ์โดยการทำให้เพียงหนึ่งในสามช่วง
ระยะของพระราชกิจ แม้ว่าช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจจะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้อย่างเต็มที่
แต่นี้ไม่ได้หมายความว่ามันจำเป็นเพียงแค่ว่าจะต้องดำเนินการช่วงระยะเดียวนี้เดี่ยวๆ

และว่าพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านั้นไม่จำเป็นต้องมีเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากอิทธิพลของซาตาน
ไม่มีสักช่วงระยะเดียวในสามช่วงระยะสามารถถูกชูขึ้นในฐานะนิมิตเดียวที่มวลมนุษย์ทั้งปวงต้องรู้จัก
เพราะความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นคือพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
ไม่ใช่ช่วงระยะเดียวท่ามกลางทั้งสามช่วงระยะ トラバเท่าที่พระราชกิจแห่งความรอดยังไม่สำเร็จลุล่วง
การบริหารจัดการของพระเจ้ายิ่งจะไม่สามารถมาถึงบทอวสานที่ครบบริบูรณ์ได้ สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น
พระอุปนิสัยของพระองค์

และพระปรีชาญาณของพระองค์แสดงออกมาในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอด
ไม่ได้ถูกเปิดเผยต่อมนุษย์ตั้งแต่แรกเริ่ม

แต่ได้รับการแสดงออกอย่างค่อยเป็นค่อยไปในพระราชกิจแห่งความรอด

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดแสดงออกถึงส่วนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

และส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

ไม่ใช่ทุกช่วงระยะของพระราชกิจที่สามารถแสดงออกถึงความครบถ้วนบริบูรณ์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น ได้โดย
ตรงและครบบริบูรณ์

เมื่อเป็นเช่นนั้นพระราชกิจแห่งความรอดจึงสามารถได้รับการสรุปปิดตัวอย่างเต็มที่ได้อีกต่อเมื่อพระราชกิจทั้งสาม
ช่วงระยะได้ถูกทำให้ครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้น

และดังนั้นความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าจึงไม่สามารถแยกออกจากพระราชกิจทั้ง
สามช่วงระยะของพระเจ้าได้

สิ่งที่มนุษย์ได้รับจากช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจเป็นเพียงพระอุปนิสัยของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในส่วนหนึ่งส่ว
นเดียวของพระราชกิจของพระองค์

มันไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระอุปนิสัยและสิ่งที่ทรงเป็นซึ่งแสดงออกในช่วงระยะก่อนหรือหลังได้

นั่นเป็นเพราะพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้นได้ทันทีในระหว่างช่วงเวลา
หนึ่ง หรือในสถานที่หนึ่ง แต่จะค่อยๆ กลายเป็นลึกขึ้นโดยสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของมนุษย์ ณ

เวลาและสถานที่ที่แตกต่างกัน เป็นพระราชกิจที่ทรงดำเนินการในช่วงระยะต่างๆ

และไม่ถูกทำให้ครบบริบูรณ์ในช่วงระยะเดียว

ดังนั้นพระปรีชาญาณทั้งหมดของพระเจ้าจึงตกผลึกในสามช่วงระยะแทนที่จะเป็นช่วงระยะเดียวเดียวๆ

สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นทั้งหมดทั้งหมดและพระปรีชาญาณทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์ได้รับการจัดวางลงไป
ในสามช่วงระยะนี้ และแต่ละช่วงระยะบรรจุสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเอาไว้

และแต่ละช่วงระยะคือบันทึกของพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระองค์

มนุษย์ควรรู้จักพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งหมดของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในสามช่วงระยะนี้

สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นทั้งหมดนี้มีความสำคัญสูงสุดต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง
และหากผู้คนไม่มีความรู้เรื่องนี้เมื่อพวกเขาบวชศีลพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่ต่างจากพวกที่บวชศีลพระเจ้า
พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์นั้น ไม่ได้ถูกซ่อนเร้นจากมนุษย์
และควรเป็นที่รู้จักของพวกที่บวชศีลพระเจ้าทั้งหมด
ในเมื่อพระเจ้าได้ทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะท่ามกลางมนุษย์แล้ว
มนุษย์ก็ควรรู้จักการแสดงออกของสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นในระหว่างพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้
นี่คือสิ่งที่มนุษย์ต้องทำ สิ่งที่พระเจ้าทรงซ่อนเร้นจากมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้
และสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรรู้จัก ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงต่อมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ควรรู้จัก
และสิ่งที่มนุษย์ควรมี
แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะดำเนินการบนรากฐานของช่วงระยะก่อนหน้า
ไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นเอกเทศ โดยแยกออกจากพระราชกิจแห่งความรอด
แม้ว่าจะมีความแตกต่างอย่างมากในยุคและชนิดของพระราชกิจที่ดำเนินการ
แต่ที่แกนกลางของพระราชกิจก็ยังคงเป็นความรอดของมวลมนุษย์
และแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นลึกกว่าช่วงระยะล่าสุด

คัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้รับการแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ
และในแต่ละช่วงระยะมีข้อพึงประสงค์ที่เหมาะสมต่อมนุษย์ถูกกำหนดขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อยุคต่างๆ
ผ่านเข้ามาและเคลื่อนไปข้างหน้า ข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมวลมนุษย์ทั้งหมดก็กลายเป็นสูงขึ้นทุกที
ดังนั้น พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้านี้จึงมาถึงจุดสำคัญสูงสุดของมันอย่างเป็นขั้นเป็นตอน
จนกระทั่งมนุษย์มองเห็นข้อเท็จจริงของ “การทรงปรากฏเป็นมนุษย์ของพระวจนะ” และในหนทางนี้
ข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ย่อมกลายเป็นสูงขึ้นอีก เช่นเดียวกับข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ในการกล่าวคำพยาน
ยิ่งมนุษย์สามารถร่วมมือกับพระเจ้าอย่างแท้จริงมากขึ้นเท่าใด เขาก็ยิ่งถวายพระเกียรติแด่พระเจ้ายิ่งขึ้นเท่านั้น
ความร่วมมือของมนุษย์คือคำพยานที่เขาพึงต้องกล่าว และคำพยานที่เขากล่าวก็คือการปฏิบัติของมนุษย์ ดังนั้น
การที่พระราชกิจของพระเจ้าจะสามารถมีผลที่ถูกต้องเหมาะสมได้หรือไม่
และการที่จะสามารถมีคำพยานที่จริงแท้ได้หรือไม่นั้น
ย่อมเชื่อมโยงกับความร่วมมือและคำพยานของมนุษย์อย่างแยกจากกันไม่ได้
เมื่อพระราชกิจได้รับการทำให้แล้วเสร็จ กล่าวคือ

เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้าได้ไปถึงบทวสถานของมัน มนุษย์จึงจะต้องเป็นคำพยานที่สูงขึ้น และเมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงบทวสถานของมัน

การปฏิบัติและการเข้าสู่ของมนุษย์ก็จะไปถึงจุดสูงสุดของมันด้วย ในอดีต

มนุษย์จึงต้องทำตามธรรมเนียมและพระบัญญัติ และเขาจึงต้องอดทนและถ่อมใจ วันนี้

มนุษย์จึงต้องเชื่อฟังการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้าและจึงต้องมีความรักสูงสุดเพื่อพระเจ้า

และในท้ายที่สุดแล้วเขายังคงพึงต้องรักพระเจ้าท่ามกลางความทุกข์ลำบาก

สามช่วงระยะนี้คือข้อพึงประสงค์ที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์อย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยตลอดการบริหารจัดการทั้งหมด

ทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้าจึงยิ่งลึกซึ้งกว่าช่วงระยะก่อนหน้า

และในแต่ละช่วงระยะ ข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ก็ยิ่งลุ่มลึกกว่าช่วงระยะก่อนหน้า และในหนทางนี้

การบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าย่อมค่อยๆ เป็นรูปเป็นร่างขึ้น

การที่อุปนิสัยของมนุษย์เข้ามาใกล้มาตรฐานที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ยิ่งขึ้นนั้นเป็นเพราะข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์

สูงยิ่งขึ้นทุกทีนั่นเอง และเมื่อนั้นเท่านั้นที่มวลมนุษย์ทั้งปวงจะเริ่มค่อยๆ แยกห่างจากอิทธิพลของซาตาน

จนกระทั่งมวลมนุษย์ทั้งหมดจะได้รับการช่วยให้รอดจากอิทธิพลของซาตานเมื่อพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงปลายทางที่ครบบริบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของพระเจ้ากระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง

ช่วงระยะแรก—การทรงสร้างโลก—กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง

และหากมิได้เป็นเช่นนั้นแล้วไซ้ ก็คงจะไม่มีผู้ใดมีความสามารถในการสร้างมวลมนุษย์ได้

ช่วงระยะที่สองคือการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวง และมันกระทำโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เองเช่นกัน

ช่วงระยะที่สามก็ไม่จำเป็นต้องกล่าวเลยว่า

มีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นไปอีกสำหรับบทวสถานของพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าที่จะต้องกระทำโดยพระเจ้า

พระองค์เอง พระราชกิจแห่งการไถ่ การพิชิต การได้รับ

และการทำให้มวลมนุษย์ทั้งปวงมีความเพียบพร้อมล้วนดำเนินการเสร็จสิ้นโดยพระเจ้าพระองค์เองด้วยพระองค์เอง

หากพระองค์มิได้ทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ก็คงไม่สามารถเป็นตัวแทนอัครลักษณะของพระองค์ได้

และมนุษย์คงไม่สามารถกระทำพระราชกิจของพระองค์ได้ พระองค์ทรงนำทางมนุษย์โดยพระองค์เอง

และทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เอง ก็เพื่อที่จะทำให้ซาตานปราชัย เพื่อที่จะได้รับมวลมนุษย์

และเพื่อที่จะมอบชีวิตที่ปกคืบบนแผ่นดินโลกให้มนุษย์ พระองค์ต้องทรงทำพระราชกิจนี้โดยพระองค์เอง

เพื่อประโยชน์แห่งแผนการบริหารจัดการทั้งหมดของพระองค์ และเพื่อพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บ้านปลายอันน่าอัศจรรย์” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

5. เหตุใดจึงกล่าวว่า การรู้จักสามช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเจ้าคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า?

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า

(บทที่คัดสรรจาก พระวาระของพระเจ้า)

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์แบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดแบ่งออกเป็นสามช่วงระยะ

ทั้งสามช่วงระยะนี้ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

แต่น่าจะเป็นพระราชกิจสามช่วงระยะของยุคธรรมบัญญัติ ยุคพระคุณ และยุคแห่งราชอาณาจักรมากกว่า

พระราชกิจแห่งการสร้างโลกได้เป็นพระราชกิจแห่งการสร้างมวลมนุษย์ทั้งปวง

นั่นไม่ได้เป็นพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด และไม่มีความเกี่ยวพันใดๆ

กับพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด เพราะเมื่อครั้งที่โลกได้ถูกสร้างขึ้นนั้น

มวลมนุษย์ยังไม่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และดังนั้นจึงไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งความรอดของมวลมนุษย์

พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้นก็เมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อมวลมนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามแล้วเท่านั้นเช่นกัน กล่าวอีกนัยหนึ่ง

การบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้าได้เริ่มต้นขึ้น โดยเป็นผลของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และไม่ได้ก่อเกิดจากพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

เป็นหลังจากที่มวลมนุษย์ได้รับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามแล้วเท่านั้น

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการจึงได้เริ่มปรากฏขึ้น

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงมีสามส่วนด้วยกัน แทนที่จะเป็นสี่ช่วงระยะ หรือสี่ยุค
วิธีนี้เท่านั้นที่เป็นวิธีที่ถูกต้องในการอ้างอิงถึงการบริหารจัดการมวลมนุษย์ของพระเจ้า

เมื่อยุคสุดท้ายมาถึงปลายทาง

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็จะได้มาถึงบทวสานที่ครบบริบูรณ์แล้ว

บทสรุปปิดตัวของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการหมายความว่าพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดจะได้รับการทำให้เสร็จสิ้นอย่างครบบริบูรณ์แล้ว

และหมายความว่ามวลมนุษย์จะได้ไปถึงบทวสานของการเดินทางของพวกเขาแล้ว

หากปราศจากพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดแล้ว

พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็คงจะไม่ดำรงอยู่ และก็คงจะไม่มีพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนั้น เป็นเพราะความต่ำทรามของมวลมนุษย์นั่นเอง

และเพราะมวลมนุษย์ได้ต้องการความรอดอย่างเร่งด่วนเช่นนั้นนั่นเอง

พระยาห์เวห์จึงได้ทรงสรุปปิดตัวการสร้างโลก และได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติ

เมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์จึงได้เริ่มต้นขึ้น

ซึ่งหมายความว่าเมื่อนั้นเท่านั้นที่พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้เริ่มต้นขึ้น

“การบริหารจัดการมวลมนุษย์” ไม่ได้หมายถึงการนำชีวิตของมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บนแผ่นดินโลก

(กล่าวคือ มวลมนุษย์ที่ยังไม่ได้ถูกทำให้เสื่อมทราม) ตรงกันข้าม

เป็นความรอดของมวลมนุษย์ที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามแล้ว กล่าวคือ

เป็นการแปลงสภาพมวลมนุษย์อันเสื่อมทรามนี้ นั่นเอง นี่คือความหมายของ “การบริหารจัดการมวลมนุษย์”

พระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลก

และดังนั้นพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์ก็ไม่รวมถึงพระราชกิจแห่งการสร้างโลกเช่นกัน

แต่กลับรวมถึงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่แยกจากการสร้างโลกเท่านั้น

เพื่อให้เข้าใจพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการมวลมนุษย์

จำเป็นที่จะต้องตระหนักรู้ถึงประวัติของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ—

นี่คือสิ่งที่ทุกคนต้องตระหนักรู้เพื่อที่จะได้รับการช่วยให้รอด ในฐานะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า

เจ้าควรระลึกว่ามนุษย์ถูกพระเจ้าทรงสร้างขึ้น

และเจ้าควรระลึกถึงแหล่งที่มาของความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์ และยิ่งกว่านั้น

กระบวนการแห่งความรอดของมนุษย์

หากพวกเจ้าเพียงรู้วิธีปฏิบัติตัวโดยสอดคล้องกับคำสอนในความพยายามที่จะได้รับความโปรดปรานของพระเจ้า

แต่ไม่มีความเฉลียวใจใดๆ เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

หรือเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์

เช่นนั้นแล้วนี่คือสิ่งที่เจ้าขาดไปในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

เจ้าไม่ควรพึงพอใจกับแค่การเข้าใจความจริงเหล่านั้นที่สามารถนำไปฝึกฝนปฏิบัติได้เท่านั้น

ในขณะที่ยังคงไม่รู้เท่าทันถึงวงเขตที่กว้างขึ้นของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้า—

หากเป็นเช่นนั้นจริง เช่นนั้นแล้วเจ้าก็หัวคือเกินไป

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือเรื่องราวเบื้องหลังของการบริหารจัดการมนุษย์ของพระเจ้า

การถือกำเนิดของข่าวประเสริฐแห่งจักรวาลทั้งปวง ข้อล้าลึกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งปวง

และพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะยังเป็นรากฐานของการเผยแผ่ข่าวประเสริฐอีกด้วย

หากเจ้าเพียงมุ่งเน้นที่การเข้าใจความจริงที่เรียบง่ายซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของเจ้า และไม่รู้สิ่งใดเลยในการนี้
ซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุดในข้อล้าลึกและนิมิตต่างๆ ทั้งหมด
เช่นนั้นแล้วชีวิตของเจ้าก็จะไม่คล้ายกับผลิตภัณฑ์ที่มีข้อบกพร่อง
ซึ่งไม่มีอะไรดีเลยนอกจากมิไ้ดูเล่นหรือ?

หากมนุษย์จดจ่อกับการปฏิบัติเท่านั้น และเห็นพระราชกิจของพระเจ้าและความรู้ของมนุษย์เป็นเรื่องรอง
เช่นนั้นแล้วนี่จะไม่เหมือนกับการหมกมุ่นกับรายละเอียดปลีกย่อย ในขณะที่ไม่สนใจสิ่งต่างๆ
ที่สำคัญกว่าหรือ? เจ้าต้องรู้สิ่งที่เจ้าต้องรู้ สิ่งที่เจ้าต้องนำไปปฏิบัติ เจ้าก็ต้องนำไปปฏิบัติ
เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเป็นใครบางคนที่รู้วิธีไล่ตามเสาะหาความจริง เมื่อวันที่เจ้าจะเผยแผ่ข่าวประเสริฐมาถึง
หากเจ้าเพียงมีความสามารถที่จะพูดได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และชอบธรรม
ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าสูงสุด พระเจ้าองค์หนึ่งที่ไม่มียุทธศาสตร์ผู้ยิ่งใหญ่ใดๆ สามารถเปรียบเทียบได้
และว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่ไม่มีผู้ใดอยู่เบื้องบน...หากเจ้าเพียงสามารถพูดคำพูดที่ไม่ตรงประเด็นและผิว
เผินเหล่านี้ได้ในขณะที่ไม่สามารถพูดคำพูดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งและมีสาระสำคัญได้อย่างเด็ดขาด
หากเจ้าไม่มีสิ่งใดจะพูดเกี่ยวกับการรู้จักพระเจ้าหรือพระราชกิจของพระเจ้า และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่สามารถอธิบายความจริง หรือจัดเตรียมสิ่งที่ขาดไปในมนุษย์ได้
เช่นนั้นแล้วใครบางคนเช่นเจ้าก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองได้ดี
การเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและการเผยแผ่ข่าวประเสริฐแห่งราชอาณาจักรไม่ใช่เรื่องเรียบง่ายแต่อย่างใด
ก่อนอื่นเจ้าต้องตระเตรียมให้พร้อมด้วยความจริง และนิมิตต่างๆ ที่ต้องเข้าใจติดตัวไว้
เมื่อเจ้ามีความชัดเจนเกี่ยวกับนิมิตต่างๆ และความจริงของแง่มุมต่างๆ ของพระราชกิจของพระเจ้า
เจ้าก็จะมารู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในหัวใจของเจ้า และโดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ—
ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาอันชอบธรรมหรือกระบวนการถลุงของมนุษย์—
เจ้ามีนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเป็นรากฐานของเจ้า และเจ้ามีความจริงที่ถูกต้องที่จะนำไปปฏิบัติ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีความสามารถที่จะติดตามพระเจ้าไปจนถึงบทอซานได้
เจ้าต้องรู้ว่าไม่ว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอะไรก็ตาม จุดมุ่งหมายของพระราชกิจของพระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลง
หัวใจของพระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง และน้ำพระทัยของพระองค์ต่อมนุษย์ไม่เปลี่ยนแปลง
ไม่สำคัญว่าพระวณะของพระองค์จะรุนแรงเพียงใด ไม่สำคัญว่าสภาพแวดล้อมจะไม่เป็นใจเพียงใด
หลักการของพระราชกิจของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลง
และเจตนารมณ์ของพระองค์ในการช่วยมนุษย์ให้รอดจะไม่เปลี่ยนแปลง
อีกทั้งหัวใจของพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่เปลี่ยนแปลง
โดยมีเงื่อนไขว่าไม่ใช่พระราชกิจแห่งวิวัฒนาการของบทอซานของมนุษย์หรือบันปลายของมนุษย์

และไม่ใช้พระราชกิจแห่งระยะสุดท้าย

หรือพระราชกิจแห่งการนำแผนการบริหารจัดการทั้งปวงของพระเจ้าไปสู่บัพทวาร

และโดยมีเงื่อนไขว่าเป็นระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงพระราชกิจกับมนุษย์

หัวใจของพระราชกิจของพระองค์จะเป็นความรอดของมวลมนุษย์เสมอ

นี่ควรเป็นรากฐานของการที่พวกเขาเชื่อในพระเจ้า

จุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความรอดของมวลมนุษย์ทั้งปวง—

นี่หมายถึงความรอดที่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์จากแดนครอบครองของซาตาน

แม้ว่าแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะมีวัตถุประสงค์และนัยสำคัญแตกต่างกัน

แต่ละช่วงระยะก็เป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และแต่ละช่วงระยะก็เป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่แตกต่างกัน

ซึ่งดำเนินการโดยสอดคล้องกับข้อพึงประสงค์ของมวลมนุษย์

ทันทีที่เจ้าตระหนักจุดมุ่งหมายของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะตระหนักวิธีซึ่งคุณค่าในนัยสำคัญของแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจ

และจะระลึกวิธีปฏิบัติตัวเพื่อที่จะทำให้สมดังที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนา หากเจ้าสามารถไปถึงจุดนี้ได้

เช่นนั้นแล้วการนี้ นิमितที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนิมิตทั้งมวล ก็จะกลายเป็นรากฐานของการที่เจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าไม่ควรแสวงหาวิธีปฏิบัติง่ายๆ หรือความจริงที่ลึกลับเท่านั้น แต่ควรรวมนิมิตต่างๆ เข้ากับการปฏิบัติ

เพื่อที่จะมีทั้งความจริงที่สามารถนำไปปฏิบัติได้และความรู้ที่มีพื้นฐานบนนิมิตต่างๆ

เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเป็นใครบางคนที่ไม่ไล่ตามเสาะหาความจริงอย่างสุดตัว

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะอยู่ที่ใจกลางของการบริหารจัดการทั้งปวงของพระเจ้า

และในช่วงระยะเหล่านั้นมีการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้า และสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

พวกที่ไม่รู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าไม่สามารถตระหนักถึงวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงออกถึงพระอุป

นิสัยของพระองค์ได้ อีกทั้งพวกเขาก็ไม่รู้จักพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้า

พวกเขายังคงไม่รู้เท่าทันวิธียากมายที่พระองค์ทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

และไม่รู้เท่าทันน้ำพระทัยของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ทั้งปวงอีกด้วย

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือการแสดงออกอย่างเต็มรูปแบบของพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

พวกที่ไม่รู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะไม่รู้เท่าทันวิธีการและหลักการต่างๆ

ของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และพวกที่ยึดมั่นอย่างเหนียวแน่นในคำสอนที่หลงเหลือจากพระราชกิจช่วงระยะใดช่วงระยะหนึ่งเท่านั้นคือผู้ค

งที่จำกัดพระเจ้าไว้กับคำสอน และการที่พวกเขาเชื่อในพระเจ้านั้นคลุมเครือและไม่แน่นอน

ผู้คนเช่นนี้จะไม่มีวันได้รับความรอดของพระเจ้า

มีเพียงพระราชาทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่ถึงพระอุปนิสัยที่ครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

และสามารถแสดงออกได้อย่างครบบริบูรณ์ถึงเจตนารมณ์ของพระเจ้าที่จะทรงช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอดและกระบวนการแห่งความรอดของมวลมนุษย์ทั้งปวง

นี่เป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ได้ทรงทำให้ซาตานพ่ายแพ้และทรงได้รับมนุษย์มาแล้ว

เป็นข้อพิสูจน์ถึงชัยชนะของพระเจ้า และเป็นการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

พวกที่เข้าใจเพียงหนึ่งช่วงระยะของพระราชาทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าเท่านั้นรู้จักเพียงส่วนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เป็นเรื่องง่ายที่ช่วงระยะเดียวนี้ของพระราชาจะกลายเป็นคำสอน

และกลายเป็นน่าจะเป็นไปได้ว่ามนุษย์จะกำหนดกฎเกณฑ์ตายตัวเกี่ยวกับพระเจ้า

และใช้ส่วนเดียวนี้ของพระอุปนิสัยของพระเจ้าเป็นตัวแทนของพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

นอกจากนี้จินตนาการส่วนมากของมนุษย์สับสนปนเปอยู่ภายใน จนถึงระดับที่มนุษย์เหนียวรั้งพระอุปนิสัยการทรงอยู่ และพระปรีชาญาณของพระเจ้า

ตลอดจนหลักการแห่งพระราชาของพระเจ้าอย่างเหนียวแน่นไว้ภายในข้อกำหนดต่างๆ ที่จำกัด

โดยเชื่อว่าหากพระเจ้าได้ทรงเป็นเยี่ยงนี้หนึ่งครั้ง เช่นนั้นแล้วพระองค์จะยังคงทรงเหมือนเดิมตลอดเวลา

และไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

เฉพาะพวกที่รู้จักและซึ่งคุณค่าในพระราชาทั้งสามช่วงระยะเท่านั้นที่สามารถรู้จักพระเจ้าได้อย่างเต็มที่และแม่นยำ อย่างน้อยที่สุดพวกเขาจะไม่นิยามพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าของคนอิสราเอล หรือพวกยิว

และจะไม่เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของคัมภีร์ซึ่งจะทรงถูกดัดแปลงกับกาลเวลาเพื่อประโยชน์แห่งมนุษย์ หากคนเรารู้จักพระเจ้าจากช่วงระยะหนึ่งของพระราชาของพระองค์เท่านั้น

เช่นนั้นแล้วความรู้ของพวกเขาที่เล็กลงไปมาก และมีปริมาณไม่มากกว่าน้ำหนึ่งหยดในมหาสมุทร หาไม่แล้ว

เหตุใดผู้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงทางศาสนาจึงดัดแปลงพระเจ้ากับกาลเวลาซึ่งทรงพระชนม์อยู่เล่า?

ไม่ใช่เพราะมนุษย์จำกัดขอบเขตพระเจ้าไว้ภายในข้อกำหนดบางอย่างหรือ?

ผู้คนมากมายไม่ต่อต้านพระเจ้าและไม่ขัดขวางพระราชาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพวกเขาไม่รู้จักราชกิจอันหลากหลายและแตกต่างกันของพระเจ้า

และนอกจากนั้นเพราะพวกเขามีความรู้และคำสอนแค่ทางอ้อมที่จะใช้ประเมินพระราชาของพระวิญญาณบริสุทธิ์มิใช่หรือ? แม้ว่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้คนเช่นนี้จะผิวเผิน แต่พวกเขาก็โอหังและหลงใหลในธรรมชาติ

และพวกเขาคำนิ่งถึงพระราชาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยการเหยียดหยาม

เพิกเฉยต่อการบ่มวินัยของพระวิญญูณบิสุทธิ์ และยิ่งกว่านั้นใช้ข้อโต้แย้งเก่าๆ ไร้สาระของพวกเขามาเพื่อ
“ยืนยัน” พระราชกิจของพระวิญญูณบิสุทธิ์ พวกเขายังเล่นละครตบตาอีกด้วย

และหลงเชื่อมันอย่างเต็มเปี่ยมในการเรียนรู้และความคงแก่เรียนของตัวเอง

และหลงเชื่อมันว่าพวกเขามีความสามารถที่จะเดินทางข้ามโลกได้

ผู้คนเช่นนี้ไม่ใช่พวกที่ถูกพระวิญญูณบิสุทธิ์ทรงดูหมิ่นและทรงปฏิเสธหรือ

และพวกเขาจะไม่ถูกยุคลใหม่จัดตั้งหรือ?

พวกที่มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและต่อต้านพระองค์อย่างเปิดเผย

ไม่ใช่ผู้คนตัวเล็กที่ไม่รู้เท่าทันและได้รับข่าวสารน้อยเกินไป

ซึ่งเพียงกำลังพยายามอวดว่าพวกเขาหลักแหลมเพียงใดหรือ? ด้วยความรู้เรื่องพระคัมภีร์เพียงน้อยนิด

พวกเขาพยายามนั่งคร่อม “สถาบันวิชาการ” ของโลก ด้วยคำสอนเพียงผิวเผินเพื่อใช้สอนผู้คน

พวกเขาพยายามย้อนกลับพระราชกิจของพระวิญญูณบิสุทธิ์

และพยายามทำให้พระราชกิจหมุนรอบกระบวนการขบคิดของพวกเขาเอง

เพราะพวกเขามีสายตาสั้นพวกเขาจึงพยายามมองดู 6,000

ปีแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วยการชำเลื่องครั้งเดียว

ผู้คนเหล่านี้ไม่มีสำนึกรับรู้ที่มีค่าคู่ควรต่อการกล่าวถึงแต่อย่างใด!

อันที่จริงยิ่งผู้คนมีความรู้เรื่องพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งตัดสินพระราชกิจของพระองค์ช้าลงเท่านั้น

นอกจากนี้พวกเขาพูดถึงความรู้เรื่องพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้เพียงเล็กน้อย

แต่พวกเขาก็ไม่ได้หุนหันพลันแล่นในการตัดสินของพวกเขา ยิ่งผู้คนรู้เรื่องพระเจ้าน้อยลงเท่าใด

พวกเขาก็ยิ่งโอหังและหลงตัวเองมากขึ้นเท่านั้น

และพวกเขาก็ยิ่งประกาศการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างหยาบคายมากขึ้นเท่านั้น—กระนั้น

พวกเขาก็พูดถึงทฤษฎีเท่านั้น และไม่เสนอหลักฐานจริงแท้ใดๆ ผู้คนเช่นนี้ไม่มีค่าอะไรเลย

พวกที่เห็นว่าพระราชกิจของพระวิญญูณบิสุทธิ์เป็นเรื่องเล่นนั้นเป็นคนเหลวไหล!

พวกที่ไม่ระมัดระวังเมื่อพวกเขาเผชิญกับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญูณบิสุทธิ์ ผู้ซึ่งพูดมาก ด่วนตัดสิน

ผู้ซึ่งให้อิสระเต็มที่แก่สัญชาตญาณตามธรรมชาติของพวกเขาที่จะปฏิเสธความถูกต้องของพระราชกิจของพระวิ

ญูณบิสุทธิ์ และผู้ซึ่งดูแคลนและหมิ่นประมาทพระราชกิจด้วยเช่นกัน—

ผู้คนที่ขาดความเคารพเช่นนี้ไม่ได้ขาดความรู้เท่าทันต่อพระราชกิจของพระวิญญูณบิสุทธิ์หรือ?

ยิ่งกว่านั้นพวกเขาไม่ใช่ผู้ที่โอหังอย่างหนัก

ผู้คนที่ทะนงตนและไม่สามารถควบคุมได้โดยสันดานหรือ?

แม้ว่าสักวันหนึ่งจะมาถึงเมื่อผู้คนเช่นนี้ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระวิญญูณบิสุทธิ์

พระเจ้าก็ยังคงไม่ทรงยอมผ่อนปรนต่อพวกเขา พวกเขาไม่เพียงถูกพวกที่ทำงานเพื่อพระเจ้าเท่านั้น แต่พวกเขายังหมิ่นประมาทพระเจ้าพระองค์เองอีกด้วย ผู้คนที่มูทะลุเช่นนี้จะไม่ได้รับการอภัย ทั้งในยุคนี้และในยุคที่จะมา และพวกเขาจะต้องพินาศในนรกตลอดกาล!

ผู้คนที่ขาดความเคารพและหลงระเหิงเช่นนี้กำลังเสแสร้งทำเป็นเชื่อในพระเจ้า และยิ่งผู้คนเป็นเยี่ยงนี้มากขึ้นเท่าใด

พวกเขาก็ยังมีแนวโน้มที่จะฝ่าฝืนประกาศกฤษฎีกาบริหารของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น พวกคนโอหังเหล่านั้นผู้ซึ่งปราศจากการควบคุมแต่กำเนิด และผู้ซึ่งไม่เคยได้เชื่อฟังผู้ใด ต่างก็ไม่เดินบนเส้นทางนี้ทั้งหมดหรอกหรือ? พวกเขาไม่ต่อต้านพระเจ้าวันแล้ววันเล่า พระเจ้าผู้ทรงใหม่เสมอและทรงไม่มีวันเก่าหรอกหรือ?

วันนี้พวกเจ้าควรเข้าใจว่าทำไมพวกเจ้าต้องรู้ความสำคัญของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้า คำพูดที่เราพูดมีประโยชน์ต่อพวกเจ้า และไม่ได้เป็นเพียงการพูดลอยๆ

หากพวกเจ้าเพียงอ่านคำพูดเหล่านั้นราวกับว่ากำลังชื่นชมวลบุปผาขณะคว้านไปบนหลังม้า การทำงานหนักของเราจะไม่สูญเปล่าหรอกหรือ? พวกเจ้าแต่ละคนควรรู้จักธรรมชาติของตัวเอง พวกเจ้าส่วนใหญ่มีทักษะในการโต้แย้ง คำตอบสำหรับคำถามเชิงทฤษฎีก็ลื่นออกจากลิ้นของพวกเจ้า แต่พวกเจ้าไม่มีอะไรจะพูดกับคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ แม้แต่ในวันนี้

พวกเจ้ายังคงปล่อยตัวปล่อยใจอยู่กับบทสนทนาไร้สาระ โดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเก่าของเจ้าได้ และพวกเจ้าส่วนใหญ่ไม่มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีที่เจ้าใช้ในการไล่ตามเสาะหาเพื่อที่จะสัมผัสความจริงที่สูงขึ้น แต่กลับดำเนินชีวิตของพวกเจ้าอย่างไม่เต็มใจเท่านั้นแทน

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถติดตามพระเจ้าจนถึงบทวารสวรรค์ได้อย่างไรเล่า?

แม้ว่าเจ้าจะไปจนถึงบทวารสวรรค์ของเส้นทางได้สำเร็จ จะมีประโยชน์อะไรกับพวกเจ้าเล่า?

เป็นการดีกว่าที่จะเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าก่อนที่จะสายเกินไป ไม่ว่าจะเป็นการไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริง หรือไม่ก็เป็นการถอนตัวแต่เนิ่นๆ เมื่อเวลาผ่านไป เจ้าจะกลายเป็นกาฝากที่เอาเปรียบผู้อื่น— พวกเจ้าเต็มใจที่จะเล่นบทบาทที่ต่ำตมและชั่วช้าเช่นนี้หรือ?

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นบันทึกของพระราชกิจอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นบันทึกของการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดของพระเจ้า

และพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะไม่ใช่จินตภาพ

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะแสวงหาความรู้เรื่องพระอุปนิสัยอันครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าอย่างแท้จริง

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่พระเจ้าทรงดำเนินการ

และนอกจากนั้นเจ้าต้องไม่ยกเว้นช่วงระยะใด นี่คือขั้นต่ำสุดที่พวกที่พยายามรู้จักพระเจ้าต้องสัมผัสถึงผล

มนุษย์เองไม่สามารถเสกสรรความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าได้

นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่มนุษย์เองสามารถจินตนาการได้

และก็ไม่ได้เป็นผลสืบเนื่องของความโปรดปรานพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ประทานแก่บุคคลคนเดียว

ตรงกันข้ามเป็นความรู้ที่มาหลังจากมนุษย์ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว

และเป็นความรู้เรื่องพระเจ้าที่มาหลังจากได้รับประสบการณ์กับข้อเท็จจริงของพระราชกิจของพระเจ้าแล้วเท่านั้น

ความรู้เช่นนี้ไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยความคิดชั่วเล่น และไม่ใช่บางสิ่งที่สามารถสอนกันได้

ความรู้ที่นั่นทั้งหมดเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ส่วนตัว

การช่วยมวลมนุษย์ให้รอดของพระเจ้าอยู่ที่แกนกลางของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้

กระนั้นภายในพระราชกิจแห่งความรอดนั้นได้รวมวิธีการทำงานหลายวิธีและวิถีทางมากมายที่ใช้เพื่อแสดงออก

ถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ยากที่สุดสำหรับมนุษย์ที่จะระบุ

และสิ่งนี้เองที่ยากสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าใจ การแยกยุคต่างๆ การเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจของพระเจ้า

การเปลี่ยนแปลงในตำแหน่งแห่งหนของพระราชกิจ การเปลี่ยนแปลงในผู้รับของพระราชกิจนี้ และอื่นๆ—

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดรวมอยู่ในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งความแตกต่างในวิธีทรงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตลอดจนการปรับเปลี่ยนในพระอุปนิสัย พระฉายา พระนาม พระอัครลัทธิ หรือการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ

ของพระเจ้า ทั้งหมดล้วนเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจสามารถเป็นตัวแทนส่วนหนึ่งเท่านั้น และถูกจำกัดอยู่ภายในขอบเขตหนึ่ง

มันไม่เกี่ยวข้องกับการแยกยุคต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงในพระราชกิจของพระเจ้า

นับประสาอะไรกับแง่มุมอื่นๆ นี่คือข้อเท็จจริงที่เห็นได้ชัดอย่างแจ่มแจ้ง

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจของพระเจ้าในการช่วยมวลมนุษย์ให้รอด

มนุษย์ต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าและพระอุปนิสัยของพระเจ้าในพระราชกิจแห่งความรอด

หากปราศจากข้อเท็จจริงนี้ความรู้เรื่องพระเจ้าของเจ้าจะไม่ได้ประกอบด้วยอะไรเลยนอกจากคำพูดคลวงๆ

ไม่มีอะไรมากไปกว่าการทำหน้าที่พระสังฆราชจากเก้าอี้เท้าแขน

ความรู้เช่นนี้ไม่สามารถโน้มน้าวหรือพิชิตมนุษย์ได้ มันขัดแย้งกับความเป็นจริง และไม่ใช่ความจริง

ความรู้เช่นนี้อาจมีอยู่อย่างอุดมและไพเราะเสนานะหู แต่หากมันขัดแย้งกับพระอุปนิสัยโดยธรรมชาติของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็จะไม่ละเว้นเจ้า ไม่เพียงแต่พระองค์จะไม่ทรงชมเชยความรู้ของเจ้า

แต่พระองค์จะทรงทำการลงทัณฑ์เจ้าที่เป็นคนบาปที่ได้หมิ่นประมาทพระองค์ด้วยเช่นกัน

คำพูดแห่งการรู้จักพระเจ้าไม่ได้ถูกพูดพล่อยๆ แม้ว่าเจ้าอาจจะกะล่อนและพูดโน้มน้าวเก่ง

และแม้ว่าคำพูดของเจ้าจะฉลาดเสียจนเจ้าสามารถโต้เถียงให้คำกลายเป็นขาวและให้ขาวกลายเป็นดำได้

เจ้าก็ยังคงไม่รู้อะไรเลยแม้แต่น้อยถ้าพูดถึงความรู้เรื่องพระเจ้า

พระเจ้าไม่ทรงเป็นใครบางคนที่เจ้าสามารถตัดสินอย่างนุ่มนวลหรือสรรเสริญอย่างลวกๆ

หรือใส่ร้ายด้วยความเฉยเมยได้ เจ้าสรรเสริญใครต่อใครและทุกคน

กระนั้นเจ้าก็ค้นร่นเพื่อค้นหาคำพูดที่ถูกต้องเพื่อบรรยายความทรงธรรมและพระกรุณาธิคุณอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า—นี่คือสิ่งที่ผู้แพ้ทุกคนมาตระหนักถึง แม้จะมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษามากมายที่สามารถพรรณนาพระเจ้าได้

แต่ความถูกต้องแม่นยำของสิ่งที่พวกเขาพรรณนานั้นเป็นเพียงหนึ่งส่วนร้อยของความจริงที่ถูกพูดโดยผู้คนที่เป็นอย่างพระเจ้า ผู้คนที่มิประสบความสำเร็จอันอุดมซึ่งนำมาใช้ได้ทันที แม้ว่าจะมีเพียงคำศัพท์ที่จำกัด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความรู้เรื่องพระเจ้านั้นตั้งอยู่ในความถูกต้องแม่นยำและความเป็นจริง

และไม่ได้ตั้งอยู่ในการใช้คำอย่างเกลียวလာดหรือคำศัพท์มากมาย

และจะเห็นได้ว่าความรู้ของมนุษย์และความรู้เรื่องพระเจ้านั้นไม่เกี่ยวข้องกันอย่างสิ้นเชิง

บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้านั้นสูงส่งกว่าวิทยาศาสตร์ธรรมชาติใดๆ ของมวลมนุษย์

เป็นบทเรียนที่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยคนจำนวนน้อยมากอย่างที่สุดที่พยายามรู้จักพระเจ้าเท่านั้น

และไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยบุคคลใดก็ตามที่มีความสามารถพิเศษ

ดังนั้นพวกเจ้าต้องไม่มองการรู้จักพระเจ้าและการไล่ตามเสาะหาความจริงราวกับว่าเป็นสิ่งที่เด็กน้อยคนหนึ่งก็สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ บางทีเจ้าอาจได้ประสบความสำเร็จอย่างครบบริบูรณ์ในชีวิตครอบครัวของเจ้า

หรือในอาชีพของเจ้า หรือในการสมรสของเจ้า แต่ถ้าพูดถึงความจริงและบทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้า

เจ้าก็ไม่มีอะไรจะอวดสำหรับตัวเจ้าเอง และเจ้าไม่ได้สัมฤทธิ์ผลอะไรเลย

อาจกล่าวได้ว่าการนำความจริงไปปฏิบัตินั้นลำบากยากเย็นอย่างมากสำหรับพวกเจ้า

และการรู้จักพระเจ้ายิ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่กว่าเสียอีก นี่คือการลำบากยากเย็นของพวกเจ้า

และนี่ก็เป็นความลำบากยากเย็นที่มวลมนุษย์ทั้งปวงเผชิญหน้าเช่นกัน

ท่ามกลางพวกที่ได้มีการสัมฤทธิ์ผลอยู่บ้างในครรลองแห่งการรู้จักพระเจ้า แทบจะไม่มีใครสักคนที่ได้มาตรฐานมนุษย์ไม่รู้ว่าการรู้จักพระเจ้าหมายความว่าอะไร หรือเหตุใดจึงจำเป็นต้องรู้จักพระเจ้า

หรือคนเราจะต้องบรรลุถึงระดับใดเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ทำให้มวลมนุษย์สับสนเหลือเกิน

และเป็นปริศนาที่ใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ได้เผชิญหน้าอย่างแน่นอนมาก—ไม่มีใครสามารถตอบคำถามนี้ได้ อีกทั้งไม่มีใครเต็มใจที่จะตอบคำถามนี้

เพราะจนถึงบัดนี้ไม่มีใครสักคนท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ได้มีความสำเร็จใดๆ ในการศึกษาพระราชกิจนี้

บางทีเมื่อปริศนาแห่งพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะได้รับการทำให้เป็นที่รู้จักแก่มวลมนุษย์แล้ว

ก็จะมีผู้คนที่มีความสามารถพิเศษกลุ่มหนึ่งซึ่งรู้จักพระเจ้าปรากฏขึ้นตามมาติดๆ

แน่นอนว่าเราหวังว่าจะเป็นเช่นนั้นจริง และนอกจากนั้นเราก็คืออยู่ในระหว่างการดำเนินการพระราชกิจนี้

และหวังจะได้เห็นการปรากฏของผู้คนที่มีความสามารถพิเศษเช่นนี้มากขึ้นในอนาคตอันใกล้
พวกเขาจะกลายเป็นพวกที่เป็นคำพยานต่อข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้
และแน่นอนว่าพวกเขาจะเป็นพวกแรกที่เป็นคำพยานต่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้อีกด้วย
แต่ไม่มีอะไรจะน่าเศร้าหมองและน่าเสียใจกว่าการที่ผู้คนที่มีความสามารถพิเศษเช่นนี้ไม่ปรากฏขึ้นในวันที่พระ
ราชกิจของพระเจ้ามาถึงบทวสถาน
หรือการที่มีเพียงหนึ่งหรือสองคนที่ได้ยอมรับด้วยตัวเองให้พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงทำให้มีความเพียบพริ
ม อย่างไรก็ตามนี้เป็นเพียงจากสมมุติการณ์ที่เลวร้ายที่สุด ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม
เรายังคงหวังว่าพวกที่ไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริงจะสามารถได้รับพระพรนี้
ตั้งแต่ปฐมกาลมาแล้วไม่เคยได้มีพระราชกิจเฉกเช่นนี้มาก่อนเลย
การดำเนินการเช่นนี้ไม่เคยได้เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์แห่งการพัฒนาของมนุษย์
หากเจ้าสามารถกลายเป็นหนึ่งในคนกลุ่มแรกที่รู้จักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้
นี่จะไม่ใช่เกียรติสูงสุดท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งมวลหรือ?
จะมีสิ่งทรงสร้างใดหรือไม่ท่ามกลางมวลมนุษย์ได้รับการชมเชยมากขึ้นจากพระเจ้า?
พระราชกิจเช่นนี้ไม่ยากที่จะสัมฤทธิ์ผล แต่ในท้ายที่สุดแล้วก็จะยังคงเก็บเกี่ยวผลตอบแทน
โดยไม่คำนึงถึงเพศหรือสัญชาติของพวกเขา
พวกที่สามารถสัมฤทธิ์ความรู้เรื่องพระเจ้าทั้งหมดจะได้รับเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า
และจะเป็นคนกลุ่มเดียวที่ครอบครองสิทธิอำนาจของพระเจ้าในบทวสถาน นี่คือพระราชกิจของวันนี้
และก็เป็นพระราชกิจแห่งอนาคตด้วย เป็นพระราชกิจสุดท้ายและสูงส่งที่สุดที่จะทรงทำให้สำเร็จใน 6,000
ปีแห่งพระราชกิจ และเป็นวิธีการทรงพระราชกิจที่เปิดเผยแต่ละประเภทของมนุษย์
โดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการทำให้มนุษย์รู้จักพระเจ้า ลำดับชั้นที่แตกต่างของมนุษย์ถูกเปิดเผย กล่าวคือ
บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้ามี่คุณสมบัติที่จะได้รับพระพรของพระเจ้า และยอมรับพระสัญญาของพระองค์
ในขณะที่พวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าขาดคุณสมบัติที่จะได้รับพระพรของพระเจ้า และยอมรับพระสัญญาของพระองค์
บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าคือผู้ใกล้ชิดพระเจ้า
และพวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นผู้ใกล้ชิดพระเจ้า ผู้ใกล้ชิดพระเจ้าสามารถรับพระพรใดๆ
ของพระเจ้าได้ แต่พวกที่ไม่ใช่ผู้ใกล้ชิดพระองค์ไม่คู่ควรกับพระราชกิจใดของพระองค์
ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ลำบาก กระบวนการถูกลง หรือการพิพากษา
สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีอยู่เพื่อประโยชน์แห่งการเปิดโอกาสให้มนุษย์สัมฤทธิ์ความรู้เรื่องพระเจ้าในที่สุด
และเพื่อที่มนุษย์จะได้บนอบต่อพระเจ้า นี่เป็นผลกระทบเดียวที่จะสัมฤทธิ์ผลในที่สุด
ไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะถูกซ่อนเร้น และนี่เป็นประโยชน์ต่อความรู้เรื่องพระเจ้าของมนุษย์

และช่วยให้มนุษย์ได้รับความรู้เรื่องพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์และถาวรยิ่งขึ้น
พระราชกิจทั้งหมดนี้มีประโยชน์ต่อมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองเป็นนิมิตที่มนุษย์ต้องรู้จัก

เพราะพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถสัมผัสได้โดยมนุษย์ และไม่ได้ถูกมนุษย์ครอบครอง

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือความครบถ้วนบริบูรณ์ของการบริหารจัดการของพระเจ้า

และไม่มีนิมิตยิ่งใหญ่กว่านี้ที่มนุษย์ควรรู้จัก หากมนุษย์ไม่รู้จักนิมิตอันทรงฤทธิ์นี้

เช่นนั้นแล้วมันก็ไม่ง่ายที่จะรู้จักพระเจ้า ไม่ง่ายที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และยิ่งกว่านั้น

เส้นทางที่มนุษย์เดินไปจะกลายเป็นตรากตรำมากขึ้นเรื่อยๆ หากปราศจากนิมิตต่างๆ

มนุษย์คงจะไม่สามารถมาได้ไกลขนาดนี้ เป็นนิมิตต่างๆ นั่นเองที่ได้อารักขามนุษย์ตราบนาน

และซึ่งได้จัดเตรียมการคุ้มครองปกป้องสูงสุดแก่มนุษย์ ในอนาคต ความรู้ของพวกเจ้าจะต้องลึกขึ้น

และพวกเจ้าต้องมารู้จักความครบถ้วนบริบูรณ์ของน้ำพระทัยของพระองค์และเนื้อแท้ของพระราชกิจอันทรงพระ
ปรีชาของพระองค์ภายในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ นี่เท่านั้นคืออุมิภาวะที่แท้จริงของพวกเจ้า

ช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจไม่ได้ยืนอยู่ลำพัง

แต่เป็นส่วนหนึ่งของทั้งหมดที่ก่อเกิดร่วมกันกับสองช่วงระยะก่อนหน้า

กล่าวคือเป็นไปได้ที่จะทำให้พระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดครบบริบูรณ์โดยการทำให้เพียงหนึ่งในสามช่วง
ระยะของพระราชกิจ แม้ว่าช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจจะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้อย่างเต็มที่

แต่นี้ไม่ได้หมายความว่ามันจำเป็นเพียงแค่ว่าจะต้องดำเนินการช่วงระยะเดียวนี้เดียวๆ

และว่าพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านั้นไม่จำเป็นต้องมีเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากอิทธิพลของซาตาน

ไม่มีสักช่วงระยะเดียวในสามช่วงระยะสามารถถูกชูขึ้นในฐานะนิมิตเดียวที่มวลมนุษย์ทั้งปวงต้องรู้จัก

เพราะความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นคือพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

ไม่ใช่ช่วงระยะเดียวท่ามกลางทั้งสามช่วงระยะ คราบเท่าที่พระราชกิจแห่งความรอดยังไม่สำเร็จลุล่วง

การบริหารจัดการของพระเจ้าก็จะไม่สามารถมาถึงบ่อสวนที่ครบบริบูรณ์ได้ สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น

พระอุปนิสัยของพระองค์

และพระปรีชาญาณของพระองค์แสดงออกมาในความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจแห่งความรอด

ไม่ได้ถูกเปิดเผยต่อมนุษย์ตั้งแต่แรกเริ่ม

แต่ได้รับการแสดงออกอย่างค่อยเป็นค่อยไปในพระราชกิจแห่งความรอด

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดแสดงออกถึงส่วนหนึ่งของพระอุปนิสัยของพระเจ้า

และส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

ไม่ใช่ทุกช่วงระยะของพระราชกิจที่สามารถแสดงออกถึงความครบถ้วนบริบูรณ์ของสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นได้โดย

ตรงและครบบริบูรณ์

เมื่อเป็นเช่นนั้นพระราชกิจแห่งความรอดจึงสามารถได้รับการสรุปปิดตัวอย่างเต็มที่ได้อีกต่อเมื่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะได้ถูกทำให้ครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้น

และดังนั้นความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้าจึงไม่สามารถแยกออกจากพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าได้

สิ่งที่มนุษย์ได้รับจากช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจเป็นเพียงพระอุปนิสัยของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในส่วนหนึ่งส่วนเดียวของพระราชกิจของพระองค์

มันไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระอุปนิสัยและสิ่งที่ทรงเป็นซึ่งแสดงออกในช่วงระยะก่อนหรือหลังได้

นั่นเป็นเพราะพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้นได้ทันทีในระหว่างช่วงเวลานึง หรือในสถานที่หนึ่ง แต่จะค่อยๆ กลายเป็นลึกขึ้นโดยสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของมนุษย์ ณ

เวลาและสถานที่ที่แตกต่างกัน เป็นพระราชกิจที่ทรงดำเนินการในช่วงระยะต่างๆ

และไม่ถูกทำให้ครบบริบูรณ์ในช่วงระยะเดียว

ดังนั้นพระปรีชาญาณทั้งหมดของพระเจ้าจึงตกผลึกในสามช่วงระยะแทนที่จะเป็นช่วงระยะเดียวเดียวๆ

สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นทั้งหมดทั้งมวลและพระปรีชาญาณทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ได้รับการจัดวางลงไป在三ช่วงระยะนี้ และแต่ละช่วงระยะบรรจุสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเอาไว้

และแต่ละช่วงระยะคือบันทึกของพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระองค์

มนุษย์ควรรู้จักพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าซึ่งแสดงออกในสามช่วงระยะนี้

สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นทั้งหมดนี้มีความสำคัญสูงสุดต่อมวลมนุษย์ทั้งปวง

และหากผู้คนไม่มีความรู้เมื่อพวกเขานมัสการพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็ไม่ต่างจากพวกที่นมัสการพระพุทธรูป

พระราชกิจของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์นั้นไม่ได้ถูกซ่อนเร้นจากมนุษย์

และควรเป็นที่รู้จักของพวกที่นมัสการพระเจ้าทั้งหมด

ในเมื่อพระเจ้าได้ทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะท่ามกลางมนุษย์แล้ว

มนุษย์ก็ควรรู้จักการแสดงออกของสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นในระหว่างพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ต้องทำ สิ่งที่พระเจ้าทรงซ่อนเร้นจากมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้

และสิ่งที่มนุษย์ไม่ควรรู้จัก ในขณะที่สิ่งที่พระเจ้าทรงแสดงต่อมนุษย์คือสิ่งที่มนุษย์ควรรู้จัก

และสิ่งที่มนุษย์ควรมี

แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะจะดำเนินการบนรากฐานของช่วงระยะก่อนหน้า

ไม่ได้ดำเนินการอย่างเป็นเอกเทศ โดยแยกออกจากพระราชกิจแห่งความรอด

แม้ว่าจะมีความแตกต่างอย่างมากในยุคและชนิของพระราชกิจที่ดำเนินการ
แต่ที่แกนกลางของพระราชกิจก็ยังคงเป็นความรอดของมวลมนุษย์
และแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจแห่งความรอดนั้นลึกกว่าช่วงระยะล่าสุด
แต่ช่วงระยะของพระราชกิจดำเนินต่อไปจากรากฐานของช่วงระยะล่าสุด ซึ่งไม่ได้ถูกลบล้าง
ด้วยวิธีนี้ในพระราชกิจของพระองค์ที่ใหม่อยู่เสมอและไม่มีวันเก่า
พระเจ้าทรงแสดงออกอย่างสม่ำเสมอถึงแง่มุมต่างๆ
ของพระอุปนิสัยของพระองค์ที่ไม่เคยทรงแสดงออกต่อมนุษย์มาก่อน
และกำลังทรงเปิดเผยให้มนุษย์เห็นพระราชกิจใหม่ของพระองค์และสิ่งใหม่ที่พระองค์ทรงเป็นเสมอ
และแม้ว่าผู้ต่อต้านการเปลี่ยนแปลงศาสนาทำอย่างเต็มกำลังเพื่อต้านทานการนี้ และต่อต้านอย่างเปิดเผย
พระเจ้าก็ทรงพระราชกิจใหม่ที่พระองค์ตั้งพระทัยว่าจะทำเสมอ พระราชกิจของพระองค์กำลังเปลี่ยนแปลงเสมอ
และเพราะการนี้จึงกำลังเผชิญกับการต่อต้านของมนุษย์เสมอ
พระอุปนิสัยของพระองค์ก็กำลังเปลี่ยนแปลงเสมอด้วย เช่นเดียวกับยุคและผู้รับของพระราชกิจของพระองค์
นอกจากนี้พระองค์มักจะกำลังทรงพระราชกิจที่ไม่เคยทรงทำมาก่อนเสมอ
แม้กระทั่งดำเนินการพระราชกิจที่มนุษย์เห็นว่าขัดแย้งกับพระราชกิจที่ได้ทรงทำไปแล้วก่อนหน้านี้
โดยเล่นไปในทิศตรงข้าม มนุษย์เพียงสามารถยอมรับพระราชกิจประเภทหนึ่ง หรือการปฏิบัติวิธีหนึ่ง
และมันยากที่มนุษย์จะยอมรับพระราชกิจ หรือวิธีปฏิบัติ ที่ขัดแย้งกับ หรือสูงส่งกว่าพวกเขา
แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่กำลังทรงพระราชกิจใหม่อยู่เสมอ
และดังนั้นจึงมีผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาปรากฏขึ้นกลุ่มแล้วกลุ่มเล่าซึ่งต่อต้านพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า
ผู้คนเหล่านี้ได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญเพราะมนุษย์ไม่มีความรู้ที่พระเจ้าทรงใหม่อยู่เสมอและทรงไม่มีวันเก่าอย่างไ
ร และไม่มีความรู้ในหลักการของพระราชกิจของพระเจ้า และยิ่งกว่านั้น
ไม่มีความรู้ในวิธีมากมายที่พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ให้รอดอย่างแน่นอน
เมื่อเป็นเช่นนั้นมนุษย์ไร้ความสามารถอย่างสิ้นเชิงที่จะบอกได้ว่าเป็นพระราชกิจที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
หรือเป็นพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
ผู้คนมากมายยึดติดกับทำที่ซึ่งหากบางสิ่งบางอย่างสอดคล้องกับคำพูดที่มาก่อนหน้า
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะยอมรับ และหากมีความแตกต่างกับพระราชกิจก่อนหน้านี้
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะต่อต้านและปฏิเสธ วันนี้พวกเขาก็ทั้งหมดไม่ได้ปฏิบัติตามหลักการเช่นนี้หรือหรือ?
พระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะไม่ได้มีผลกระทบอย่างมากต่อพวกเขาเลย
และมีพวกที่เชื่อว่าสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ของพระราชกิจเป็นภาระที่พวกเขาไม่จำเป็นต้องรู้อย่างแน่นอน
พวกเขาคิดว่าช่วงระยะเหล่านี้ไม่ควรได้รับการประกาศต่อมวลชน และควรถอนกลับโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

เพื่อที่ผู้คนจะไม่รู้สึกท้อแท้กับสองช่วงระยะก่อนหน้าจากทั้งสามช่วงระยะของพระราชกิจ
ส่วนใหญ่เชื่อว่าการทำให้พระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านี้เป็นที่รู้จักนั้น ไกลเกินไปหนึ่งขั้นตอน
และไม่ช่วยอะไรเลยในการรู้จักพระเจ้า—นั่นคือสิ่งที่พวกเขาคิด

วันนี้พวกเขารู้สึกเชื่อมั่นว่ามั่นคงที่จะประพาศด้วยวิธีนี้

แต่วันนั้นจะมาถึงเมื่อพวกเขารู้สึกถึงความสำคัญของงานของเรา นั่นคือ รู้ว่าเราไม่ทำงานใดๆ

ที่ไม่มีนัยสำคัญ ในเมื่อเรากำลังประกาศพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะต่อพวกเขา

ทั้งสามช่วงระยะนั้นก็ต้องมีประโยชน์กับพวกเขา

ในเมื่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้อยู่ที่ใจกลางของการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า

ทั้งสามช่วงระยะนั้นก็ต้องกลายเป็นจุดรวมศูนย์ของทุกคนทั่วทั้งจักรวาล

สักวันหนึ่งพวกเขาทั้งหมดจะตระหนักถึงความสำคัญของพระราชกิจนี้

จงรู้ไว้ว่าพวกเขาต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้า

หรือไข่มโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเองในการประเมินพระราชกิจของวันนี้ เพราะพวกเขาไม่รู้จักรับหลักการต่างๆ
ของพระราชกิจของพระเจ้า และเพราะพวกเขาไม่ถือจริงจังอย่างเพียงพอต่อพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
การที่พวกเขาต่อต้านพระเจ้าและขัดขวางพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเกิดจากมโนคติอันหลงผิดและ
ความโอหังแต่กำเนิดของพวกเขา ไม่ใช่เพราะพระราชกิจของพระเจ้านั้นผิด

แต่เพราะพวกเขาไม่เชื่อฟังเกินไปโดยธรรมชาติ หลังจากพวกเขาได้พบการเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนบางคนก็ถึงกับไม่สามารถพูดด้วยความมั่นใจว่ามนุษย์ได้มาจากไหน

กระนั้นพวกเขาก็จะกล่าวสุนทรพจน์ต่อสาธารณะเพื่อประเมินความถูกต้องและความผิดของพระราชกิจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาถึงกับสั่งสอนบรรดาอัครทูตที่มีพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้ความคิดเห็น และแย้งกันพูด สถานะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาต่ำเกินไป

และไม่มีสำนึกรับรู้ในพวกเขาแม้แต่น้อย

วันนั้นจะมาถึงหรือเมื่อผู้คนเช่นนี้ถูกปฏิเสธโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และถูกเผาด้วยไฟแห่งนรก? พวกเขาไม่รู้จักรับพระราชกิจของพระเจ้า

แต่กลับวิจารณ์พระราชกิจของพระองค์แทน และยังพยายามอบรมพระเจ้าถึงวิธีทรงพระราชกิจอีกด้วย

ผู้ที่ไร้เหตุผลเช่นนี้จะรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร?

มนุษย์มารู้จักพระเจ้าในระหว่างกระบวนการแสวงหาและการมีประสบการณ์

ไม่ใช่โดยผ่านทางกระบวนการตามอำเภอใจว่ามนุษย์มารู้จักพระเจ้าโดยผ่านทางทรงรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยิ่งความรู้เรื่องพระเจ้าของผู้คนถูกต้องแม่นยำมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งต่อต้านพระองค์น้อยลงเท่านั้น

ในทางกลับกันยิ่งผู้คนรู้จักพระเจ้าน้อยลงเท่าใด พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะต่อต้านพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

มโนคติที่หลงผิดของเจ้า ธรรมชาติเก่าของเจ้า และสภาวะความเป็นมนุษย์ ลักษณะนิสัย และทัศนคติด้านศีลธรรมของเจ้าเป็น “ทุน” ที่เจ้าใช้ในการดำเนินทานพระเจ้า และยังเจ้ากลายเป็นเสื่อมทราม เลว และต่ำช้ามากขึ้นเท่าใด เจ้าก็ยังเป็นศัตรูของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น พวกที่ถูกครอบงำโดยมโนคติที่หลงผิดอย่างแรงกล้า และที่มีอุปนิสัยเห็นตัวเองถูกเสมอจะยังมีความเป็นศัตรูกับพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์มากขึ้นไปอีก ผู้คนเช่นนี้คือศัตรูของพระคริสต์ หากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง เช่นนั้นแล้วพวกมันก็จะต่อต้านพระเจ้าอยู่เสมอ เจ้าจะไม่มีวันเข้ากันได้กับพระเจ้า และจะอยู่ห่างจากพระองค์เสมอ

โดยการวางมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ ของเจ้าไว้ก่อนเท่านั้น เจ้าจึงจะสามารถได้รับความรู้ใหม่ กระนั้นความรู้เก่าไม่จำเป็นต้องเทียบเท่ากับมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ “มโนคติที่หลงผิด” อ้างอิงถึงสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์จินตนาการขึ้นซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริง หากความรู้เก่าได้ล้าสมัยไปแล้วในยุคเก่า และยับยั้งมนุษย์จากการเข้าสู่งานใหม่ เช่นนั้นแล้วความรู้เช่นนี้ก็เป็นมโนคติที่หลงผิดเช่นกัน หากมนุษย์มีความสามารถที่จะใช้วิธีเข้าหาที่ถูกต้องกับความรู้เช่นนี้ และสามารถนำรู้จักพระเจ้าจากแง่มุมต่างๆ มากมาย โดยนำสิ่งเก่าและใหม่มารวมกัน เช่นนั้นแล้วความรู้เก่าก็จะกลายเป็นความช่วยเหลือแก่มนุษย์ และกลายเป็นพื้นฐานที่มนุษย์ใช้เพื่อเข้าสู่ยุคใหม่

บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้าพึงประสงค์ให้เจ้าเชี่ยวชาญหลักการมากมาย กล่าวคือ วิธีเข้าสู่เส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า ความจริงข้อใดบ้างที่เจ้าต้องเข้าใจเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้า และวิธีกำจัดมโนคติที่หลงผิดและธรรมชาติเก่าของเจ้า เพื่อที่เจ้าจะได้สนับสนุนต่อการจัดการเตรียมการต่างๆ ทั้งหมดของพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า

หากเจ้าใช้หลักการเหล่านี้เป็นรากฐานสำหรับการเข้าสู่บทเรียนแห่งการรู้จักพระเจ้า เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็จะกลายเป็นลึกขึ้นและลึกขึ้น

หากเจ้ามีความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ —

กล่าวคือเกี่ยวกับแผนการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า—

และหากเจ้าสามารถเชื่อมโยงพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้าของพระเจ้ากับช่วงระยะปัจจุบัน ได้อย่างเต็มที่ และเห็นว่าเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าองค์เดียวทรงกระทำ

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีรากฐานที่แข็งแกร่งหาใดเสมอเหมือน พระเจ้าองค์เดียวทรงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ นี่เป็นนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และนี่เป็นเส้นทางเดียวสู่การรู้จักพระเจ้า

มีแต่พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนั้นได้

และไม่มีมนุษย์ผู้ใดจะสามารถทำงานเช่นนี้ในพระนามของพระองค์ได้—

กล่าวคือมีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงสามารถกระทำพระราชกิจของพระองค์เองได้ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวันนี้ แม้ว่าพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้าได้ดำเนินการในยุคและสถานที่ที่แตกต่างกัน

และแม้ว่าพระราชกิจของแต่ละช่วงระยะจะแตกต่างกัน

แต่ก็เป็นพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าองค์เดียวได้ทรงกระทำ ในบรรดานิมิตทั้งหมด

นี่เป็นนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มนุษย์ควรรู้จัก และหากมนุษย์สามารถเข้าใจได้อย่างครบบริบูรณ์

เช่นนั้นแล้วเขาก็จะมีความสามารถที่จะตั้งมั่นได้ วันนี้ปัญหาใหญ่ที่สุดที่ศาสนาและนิกายต่างๆ

กำลังเผชิญหน้าอยู่คือพวกเขาไม่รู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และไร้ความสามารถที่จะแยกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานที่ไม่ได้เป็นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้—

เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงไม่สามารถบอกได้ว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ทรงกระทำโดยพระยาห์เวห์เช่นเดียวกันกับพระราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุดหรือไม่ แม้ว่าผู้คนติดตามพระเจ้า

แต่ส่วนใหญ่ก็ยังคงไร้ความสามารถที่จะบอกได้ว่าเป็นวิธีที่ถูกต้องหรือไม่

มนุษย์กังวลว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่พระเจ้าพระองค์เองทรงนำทางเป็นการส่วนพระองค์หรือไม่

และการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้านั้นเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่

และผู้คนส่วนใหญ่ยังคงไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวิธีแยกแยะสิ่งต่างๆ เช่นนี้

พวกที่ติดตามพระเจ้าไร้ความสามารถที่จะกำหนดวิธีได้

และดังนั้นข่าวสารที่ถูกพูดจะมีผลบางส่วนท่ามกลางผู้คนเหล่านี้เท่านั้น

และไม่สามารถที่จะมีประสิทธิผลอย่างเต็มที่ และดังนั้นจึงส่งผลกระทบต่อการเข้าสู่ชีวิตของผู้คนเช่นนี้

หากมนุษย์สามารถมองเห็นในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะว่าพระเจ้าพระองค์เองทรงดำเนินการ ณ

เวลาที่ต่างกัน ในสถานที่ที่ต่างกัน และในผู้คนที่แตกต่างกัน

หากมนุษย์สามารถเห็นว่าถึงแม้ว่าพระราชกิจจะแตกต่าง แต่ทั้งหมดก็ทรงกระทำโดยพระเจ้าองค์เดียว

และว่าในเมื่อเป็นพระราชกิจที่ทรงกระทำโดยพระเจ้าองค์เดียว เช่นนั้นแล้วก็ต้องถูกต้องและไร้ข้อผิดพลาด

และแม้ว่าจะขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

ก็ไม่มีทางปฏิเสธว่าไม่ใช่พระราชกิจของพระเจ้าองค์เดียว—

หากมนุษย์สามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้าองค์เดียว

เช่นนั้นแล้วมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ก็จะลดลงเป็นเพียงเรื่องหุ้มน้อย ไม่ควรค่าที่จะเอ่ยถึง

เพราะนิมิตต่างๆ ของมนุษย์ไม่ชัดเจน และเพราะมนุษย์เพียงรู้จักพระยาห์เวห์ในฐานะพระเจ้า

และพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า และสองจิตสองใจเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ในวันนี้

ผู้คนมากมายยังคงอุทิศตนเพื่อพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู

และถูกมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจในวันนี้รุ่มร่า ผู้คนส่วนใหญ่มักจะกลางแกลงใจเสมอ และไม่ถือจริงจังกับพระราชกิจในวันนี้ มนุษย์ไม่มีมโนคติที่หลงผิดต่อพระราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุด ซึ่งไม่ปรากฏแก่ตา นั่นเป็นเพราะมนุษย์ไม่เข้าใจความเป็นจริงของพระราชกิจสองช่วงระยะท้ายสุด และไม่ได้รู้เห็นสองช่วงระยะนั้นด้วยตัวเอง เป็นเพราะช่วงระยะเหล่านี้ของพระราชกิจไม่สามารถมองเห็นได้ มนุษย์จึงจินตนาการตามที่เขาสอบ โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่เขาคิดขึ้น ไม่มีข้อเท็จจริงที่จะพิสูจน์จินตนาการเช่นนั้น และไม่มีใครที่จะทำการแก้ไข มนุษย์ปล่อยให้สัญชาตญาณตามธรรมชาติของเขาเป็นอิสระจากการควบคุม โยนความระมัดระวังทิ้งไปในสายลม และปล่อยให้จินตนาการโลดเล่นโดยอิสระ เพราะไม่มีข้อเท็จจริงใดที่จะยืนยันความเป็นจริงของจินตนาการต่างๆ ของเขา และดังนั้นจินตนาการต่างๆ ของมนุษย์จึงกลายเป็น “ข้อเท็จจริง” โดยไม่คำนึงถึงว่ามีข้อพิสูจน์ใดหรือไม่ ดังนั้นมนุษย์จึงเชื่อในพระเจ้าที่เขาจินตนาการขึ้นมาเองในจิตใจของเขา และไม่แสวงหาพระเจ้าแห่งความเป็นจริง หากบุคคลผู้หนึ่งมีการเชื่อหนึ่งอย่าง เช่นนั้นแล้วท่ามกลางผู้คนหนึ่งร้อยคนก็จะมีเชื่อหนึ่งร้อยอย่าง มนุษย์ถูกรอบงำโดยการเชื่อเช่นนี้เพราะเขาไม่ได้เห็นความเป็นจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า เพราะเขาเพียงได้ยินด้วยหูของเขา และไม่ได้มองดูด้วยตาของเขา มนุษย์ได้ยินตำนานและเรื่องเล่า— แต่ไม่บ่อยนักที่เขาได้ยินความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นผู้คนที่ได้เป็นผู้เชื่อเพียงหนึ่งปีมาเชื่อในพระเจ้าโดยผ่านทางมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง การนี้ก็เป็นจริงเช่นกันสำหรับพวกที่ได้เชื่อในพระเจ้าตลอดชีวิตของพวกเขา พวกที่ไม่สามารถเห็นข้อเท็จจริงจะไม่มีวันมีความสามารถที่จะหลบหนีจากความเชื่อหนึ่งซึ่งในนั้นพวกเขามีมโนคติที่หลงผิดเกี่ยวกับพระเจ้า มนุษย์เชื่อว่าเขาได้ปลดปล่อยตัวเองจากพันธนาการของมโนคติที่หลงผิดเก่าๆ ของเขา และได้เข้าสู่ดินแดนใหม่แล้ว มนุษย์ไม่รู้หรือหาหรือว่าความรู้ของพวกที่ไม่สามารถมองเห็นพระพักตร์แท้จริงของพระเจ้าได้นั้นไม่ใช่อะไรเลย นอกจากมโนคติที่หลงผิดและคำเล่าขาน? มนุษย์คิดว่ามโนคติที่หลงผิดของเขาถูกต้อง และไร้ข้อผิดพลาด และเขาคิดว่ามโนคติที่หลงผิดเหล่านี้มาจากพระเจ้า วันนี้เมื่อมนุษย์รู้เห็นพระราชกิจของพระเจ้า เขาก็ปล่อยให้มโนคติที่หลงผิดซึ่งได้พอกพูนขึ้นมานานหลายปีออกมาเพ่นพ่าน จินตนาการและแนวคิดต่างๆ แห่งอดีตได้กลายเป็นการขัดขวางต่อพระราชกิจของช่วงระยะนี้ และมันกลายเป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ที่จะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดเช่นนี้ และหักล้างแนวคิดเช่นนี้ มโนคติที่หลงผิดต่อพระราชกิจที่ละขั้นตอนนี้ของพวกที่ได้ติดตามพระเจ้าจนถึงวันนี้มากมายหลายคนได้กลายเป็นน่าสลดใจมากขึ้น และผู้คนเหล่านี้ได้ค่อยๆ กลายเป็นศัตรูที่ดื้อรั้นของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ แหล่งที่มาของความเกลียดชังนี้ตั้งอยู่ในมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์

มโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์ได้กลายเป็นศัตรูของพระราชกิจของวันนี้
พระราชกิจที่ขัดแย้งกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
นี่ได้เกิดขึ้นเพราะข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้มนุษย์ปลดปล่อยจินตนาการของเขาให้เป็นอิสระ
และยิ่งกว่านั้นไม่สามารถถูกมนุษย์หักล้างได้อย่างง่ายดาย
และมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์ไม่ได้ยอมให้มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริง และยิ่งไปกว่านั้น
เพราะมนุษย์ไม่ได้นึกถึงความถูกต้องและความสัตย์จริงของข้อเท็จจริง
และเพียงแค่ปลดปล่อยให้มโนคติที่หลงผิดของเขาให้เป็นอิสระและใช้จินตนาการของเขาเองด้วยใจเด็ดเดี่ยว
นี้สามารถกล่าวได้เพียงว่าเป็นความผิดของมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
และไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นความผิดของพระราชกิจของพระเจ้า
มนุษย์อาจจินตนาการสิ่งใดก็ตามที่เขาปรารถนา แต่เขาไม่อาจโต้แย้งช่วงระยะใดในพระราชกิจของพระเจ้า
หรือส่วนเล็กน้อยส่วนใดได้โดยอิสระ ข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้านั้นไม่อาจถูกล้ำได้โดยมนุษย์
เจ้าอาจปล่อยให้จินตนาการของเจ้าเป็นอิสระไร้การควบคุม และอาจถึงกับรวบรวมเรื่องราวดีๆ
เกี่ยวกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู
แต่เจ้าไม่อาจหักล้างข้อเท็จจริงแห่งแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู
นี่เป็นหลักการหนึ่ง และก็เป็นประกาศกฤษฎีกาบริหารอีกด้วย
และพวกเขาก็ควรเข้าใจความสำคัญของประเด็นเหล่านี้
มนุษย์เชื่อว่าช่วงระยะนี้ของพระราชกิจเข้ากันไม่ได้กับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
และเชื่อว่านี่ไม่ใช่กรณีของพระราชกิจสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ ในจินตนาการของเขา
มนุษย์เชื่อว่าพระราชกิจของสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ไม่เหมือนกับพระราชกิจของวันนี้แน่นอน —
แต่เจ้าเคยได้พิจารณาหรือไม่ว่าหลักการของพระราชกิจของพระเจ้านั้นเหมือนกันทั้งหมด
ว่าพระราชกิจของพระองค์สัมพันธ์กับชีวิตจริงเสมอ และว่าโดยไม่คำนึงถึงยุค
จะมีผู้คนจำนวนล้นหลามที่ด้านทานและต่อต้านข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระองค์?
พวกเขาล้วนทั้งหมดยกเว้นที่ด้านทานและต่อต้านพระราชกิจช่วงระยะนี้ในวันนี้
ได้ต่อต้านพระเจ้านานแล้วในอดีตกาลอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะผู้คนเช่นนี้จะเป็นศัตรูของพระเจ้าเสมอ
ผู้คนที่รู้ข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้าจะเห็นว่าพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะเป็นพระราชกิจของพระเจ้า
องค์เดียว และจะปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดของพวกเขา เหล่านี้คือผู้คนที่รู้จักพระเจ้า
และผู้คนเช่นนี้คือบรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริง
เมื่อการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้ากำลังเข้าใกล้บททวสาน
พระเจ้าจะทรงจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภท

มนุษย์ได้รับการทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระผู้สร้าง และในท้ายที่สุด
พระองค์ต้องทรงคืนมนุษย์กลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์อย่างครบบริบูรณ์
นี่คือบทสรุปปิดตัวของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ ช่วงระยะของพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย
และสองช่วงระยะก่อนหน้านี้ในอิสราเอลและยูเดียนี้เป็นแผนการแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าในจักรวาล
ทั้งหมดทั้งมวล ไม่มีใครสามารถปฏิเสธเรื่องนี้ได้ และนี่คือข้อเท็จจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
แม้ว่าผู้คนไม่ได้มีประสบการณ์หรือรู้เห็นพระราชกิจนี้มากนัก แต่ข้อเท็จจริงก็ยังคงเป็นข้อเท็จจริง
และไม่มีมนุษย์คนใดสามารถปฏิเสธได้
ผู้คนที่เชื่อในพระเจ้าในทุกแผ่นดินแห่งจักรวาลทั้งหมดจะยอมรับพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
หากเจ้ารู้จักเพียงช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจเป็นพิเศษ และไม่เข้าใจพระราชกิจอีกสองช่วงระยะ
ไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้าในอดีตกาล
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไร้ความสามารถที่จะพูดความจริงทั้งหมดของแผนการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้า
ได้ และความรู้เรื่องพระเจ้าของเจ้านั้นลำเอียง เพราะในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า เจ้าไม่รู้จักหรือเข้าใจพระองค์
และดังนั้นเจ้าจึงไม่เหมาะสมที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า
โดยไม่คำนึงถึงว่าความรู้ปัจจุบันของเจ้าเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ลึกซึ้งหรือผิวเผิน ในท้ายที่สุดพวกเจ้าต้องมีความรู้
และต้องเชื่ออย่างสิ้นเชิง
และผู้คนที่ทั้งหมดจะเห็นความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระราชกิจของพระเจ้าและนบนอบภายใต้อำนาจครอบครอง
ของพระเจ้า ในบทอวสานของพระราชกิจนี้ ทุกศาสนาจะกลายเป็นหนึ่ง
สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดจะกลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระผู้สร้าง
สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดจะมีสภาวะพระเจ้าเที่ยงแท้หนึ่งเดียว และศาสนาที่ชั่วร้ายทั้งหมดจะสูญสลายไป
ไม่มีวันปรากฏอีกครั้ง

เหตุใดจึงมีการอ้างอิงถึงพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะอย่างต่อเนื่องเช่นนี้? การผ่านไปของยุคต่างๆ
การพัฒนาด้านสังคม และโฉมหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ
ล้วนแล้วแต่ติดตามการปรับเปลี่ยนในพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ
มวลมนุษย์เปลี่ยนแปลงในเวลาที่พักกับพระราชกิจของพระเจ้า และไม่ได้พัฒนาด้วยตัวเอง
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นถูกอ้างอิงเพื่อที่จะนำสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด
และผู้คนที่ทั้งปวงของทุกศาสนาและทุกนิกาย สู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าองค์เดียว
โดยไม่คำนึงถึงว่าเจ้านับถือศาสนาอะไร ในท้ายที่สุดเจ้าก็จะนบนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า
พระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นทรงสามารถดำเนินการพระราชกิจนี้ได้ ไม่สามารถทำได้โดยหัวหน้าศาสนาใดๆ
มีศาสนาที่สำคัญมากมายในโลก และแต่ละศาสนาก็มีหัวหน้า หรือผู้นำของตัวเอง

และบรรดาผู้ติดตามก็กระจายไปทั่วประเทศและภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก ทุกประเทศ ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก
มีศาสนาต่างๆ อยู่ภายในประเทศ อย่างไรก็ดีตามโดยไม่คำนึงถึงว่าจะมีกี่ศาสนาทั่วโลก
ในท้ายที่สุดผู้คนทั้งปวงภายในจักรวาลก็จะดำรงอยู่ภายใต้การทรงนำของพระเจ้าองค์เดียว
และการดำรงอยู่ของพวกเขาที่ไม่ได้นำโดยหัวหน้าหรือผู้นำทางศาสนา
กล่าวคือมวลมนุษยชาติไม่ถูกนำโดยหัวหน้าหรือผู้นำทางศาสนาคนใดคนหนึ่ง
ตรงกันข้ามมวลมนุษยชาติทั้งปวงได้รับการทรงนำทางโดยพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ที่ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
และทุกสรรพสิ่ง และผู้ที่ทรงสร้างมวลมนุษยชาติอีกด้วย—นี่คือข้อเท็จจริง แม้ว่าโลกจะมีศาสนาสำคัญมากมาย
แต่โดยไม่คำนึงถึงว่าจะยิ่งใหญ่เพียงใด ศาสนาเหล่านี้ทั้งหมดก็ดำรงอยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้าผู้สร้าง
และไม่มีศาสนาใดสามารถเกินเลยเขตแห่งอำนาจครอบครองนี้ การพัฒนาของมวลมนุษยชาติ
ความก้าวหน้าทางสังคม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ—
แต่ละเรื่องไม่สามารถแยกออกจากการจัดการเตรียมการของพระเจ้าผู้สร้างได้
และพระราชกิจนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่หัวหน้าทางศาสนาใดสามารถทำได้
หัวหน้าทางศาสนาเป็นเพียงผู้นำของศาสนาใดศาสนาหนึ่ง และไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้
อีกทั้งพวกเขาก็ไม่สามารถเป็นตัวแทนขององค์หนึ่งเดียว
ผู้ที่ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและทุกสรรพสิ่งได้
หัวหน้าทางศาสนาสามารถนำทางพวกเขาทั้งหมดภายในศาสนาทั้งปวงได้
แต่พวกเขาไม่สามารถบังคับบัญชาสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดได้ฟ้าสวรรค์ได้—
นี่คือข้อเท็จจริงที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หัวหน้าด้านศาสนาเป็นเพียงผู้นำ
และไม่สามารถยื่นเทียบเท่ากับพระเจ้า (พระเจ้าผู้สร้าง) ได้ ทุกสรรพสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้าง
และในบทวารสถานทุกสรรพสิ่งก็จะกลับสู่พระหัตถ์ของพระเจ้าผู้สร้าง แต่เดิมนั้นมวลมนุษยชาติได้ถูกพระเจ้าทรงสร้าง
และโดยไม่คำนึงถึงศาสนา บุคคลทุกคนจะกลับมายู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระเจ้า—
การนี้หลีกเลี่ยงไม่ได้ พระเจ้าเท่านั้นทรงสูงส่งที่สุดท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง
และผู้ปกครองสูงสุดท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดที่จะต้องกลับสู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เช่นกัน ไม่สำคัญว่าสถานะของมนุษย์ผู้หนึ่งจะสูงเพียงใด
มนุษย์ผู้นั้นไม่สามารถนำพามวลมนุษยชาติไปสู่บั้นปลายที่เหมาะสมได้
และไม่มีใครมีความสามารถที่จะจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภทได้
พระยาห์เวห์พระองค์เองได้ทรงสร้างมวลมนุษยชาติ และได้ทรงจำแนกแต่ละประเภทโดยสอดคล้องกับประเภท
และเมื่อวาระสิ้นสุดมาถึง พระองค์ก็จะยังคงทรงพระราชกิจของพระองค์เองด้วยพระองค์เอง
โดยจำแนกทุกสรรพสิ่งโดยสอดคล้องกับประเภท—พระราชกิจนี้ไม่สามารถทำได้โดยผู้ใดนอกจากพระเจ้า

พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะที่ทรงดำเนินการตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวันนี้ล้วนดำเนินการ โดยพระเจ้าพระองค์เอง และดำเนินการโดยพระเจ้าองค์เดียว

ข้อเท็จจริงของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะคือข้อเท็จจริงของการที่พระเจ้าทรงเป็นผู้นำของมวลมนุษย์ เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ ณ บทวสานของพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะ

ทุกสรรพสิ่งจะถูกจำแนกโดยสอดคล้องกับประเภท และกลับสู่ภายใต้อำนาจปกครองของพระเจ้า

เพราะทั่วทั้งจักรวาลมีพระเจ้าองค์เดียวของคัมภีร์เท่านั้นทรงดำรงอยู่ และไม่มีศาสนาอื่นใด

ผู้ที่ไม่สามารถสร้างโลกได้จะไม่สามารถนำโลกไปสู่บทวสานได้

ในขณะที่พระองค์ผู้ทรงสร้างโลกจะทรงสามารถนำไปสู่บทวสานได้อย่างแน่นอน

ดังนั้นหากคนเราไร้ความสามารถที่จะนำยุคสู่บทวสานได้

และเพียงมีความสามารถที่จะช่วยมนุษย์ฝึกฝนจิตใจของเขาได้ เช่นนั้นแล้วเขาก็จะไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

และจะไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าของมวลมนุษย์อย่างแน่นอน เขาจะไม่สามารถทำงานที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ได้

มีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถทำงานเช่นนี้ได้

และทั้งหมดที่ไร้ความสามารถที่จะทำงานนี้ได้คือศัตรูและไม่ใช่พระเจ้าอย่างแน่นอน

ศาสนาชั่วทั้งหมดเข้ากันไม่ได้กับพระเจ้า และในเมื่อศาสนาเหล่านั้นเข้ากัน ไม่ได้กับพระเจ้า

จึงเป็นศัตรูของพระเจ้า พระราชกิจทั้งหมดกระทำโดยพระเจ้าเพียงแต่หนึ่งเดียวของคัมภีร์

และทั่วทั้งจักรวาลได้รับการบัญชาโดยพระเจ้าหนึ่งเดียวของคัมภีร์

โดยไม่คำนึงถึงว่าพระองค์กำลังทรงพระราชกิจในประเทศอิสราเอลหรือในประเทศจีน

โดยไม่คำนึงถึงว่าพระราชกิจดำเนินการโดยพระวิญญาณหรือโดยเนื้อหนัง

ทั้งหมดก็กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง และไม่สามารถทำได้โดยผู้อื่นใด

เป็นเพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวงอย่างแน่นอน พระองค์จึงทรงพระราชกิจโดยอิสระ

ปราศจากการเหนี่ยวรั้งโดยสภาพเงื่อนไขใดๆ—นี่คือนิมิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของนิมิตทั้งหมด

ในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

หากเจ้าปรารถนาที่จะปฏิบัติหน้าที่ของสิ่งทรงสร้างของพระเจ้าและเข้าใ้ใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

เจ้าต้องเข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าต้องเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

เจ้าต้องเข้าใจแผนการบริหารจัดการของพระองค์

และเจ้าต้องเข้าใจนัยสำคัญทั้งหมดของพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำ

พวกที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า! ในฐานะสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

หากเจ้าไม่เข้าใจว่าเจ้าได้มาจากไหน ไม่เข้าใจประวัติศาสตร์ของมวลมนุษย์

และพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ และยิ่งกว่านั้น

ไม่เข้าใจว่ามวลมนุษย์ได้พัฒนาขึ้นมาจนถึงวันนี้อย่างไร และไม่เข้าใจว่าใครบัญญัติมวลมนุษย์ทั้งปวง
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าได้ พระเจ้าได้ทรงนำทางมวลมนุษย์มาจนถึงวันนี้
และนับตั้งแต่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์บนแผ่นดินโลก พระองค์ไม่เคยทรงทิ้งเขาเลย
พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่มีวันทรงหยุดทรงพระราชกิจ ไม่เคยได้ทรงหยุดนำมวลมนุษย์
และไม่เคยได้ทรงทิ้งมวลมนุษย์ แต่มวลมนุษย์ไม่ตระหนักว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่ง
นับประสาอะไรที่เขารู้จักพระเจ้า

ยังมีอะไรน่าดูหมิ่นเหยียดหยามยิ่งกว่านี้อีกหรือสำหรับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า?

พระเจ้าทรงนำทางมนุษย์ด้วยพระองค์เอง แต่มนุษย์ไม่เข้าใจพระราชกิจของพระเจ้า

เจ้าเป็นสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า แต่เจ้าไม่เข้าใจประวัติศาสตร์ของตัวเอง

และไม่ตระหนักว่าใครได้นำทางเจ้าในการเดินทางของเจ้า เจ้าไม่รับรู้ถึงพระราชกิจที่พระเจ้าทรงกระทำ

และดังนั้นเจ้าจึงไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้ หากเจ้าไม่รู้ตอนนี้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่มีวันมีคุณสมบัติที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

วันนี้พระเจ้าสร้างทรงนำทางผู้คนทั้งหมดด้วยพระองค์เองอีกครั้ง

และทรงทำให้ผู้คนทั้งหมดมองดูพระปรีชาญาณ ความทรงมหิทธิฤทธิ์ ความรอด

และความมหัศจรรย์ของพระองค์ กระนั้นเจ้ายังคงไม่ตระหนักหรือเข้าใจ—

เพราะฉะนั้นเจ้าจึงไม่ใช่ผู้หนึ่งซึ่งจะไม่ได้รับความรอดหรือ?

พวกที่เป็นของซาตานไม่เข้าใจพระวาระของพระเจ้า

ในขณะที่บรรดาผู้ที่เป็ของพระเจ้าจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าได้

บรรดาผู้ที่ตระหนักและเข้าใจวาระที่เรากล่าวทั้งหมดคือบุคคลผู้ที่ จะได้รับการช่วยให้รอดและบุคคลผู้ที่จะเป็น

คำพยานต่อพระเจ้า พวกที่ไม่เข้าใจวาระที่เรากล่าวทั้งหมดไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้

และเป็นบุคคลผู้ที่ถูกขจัดสิ้น พวกที่ไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

และไม่ตระหนักถึงพระราชกิจของพระเจ้าจะไม่สามารถสัมผัสความรู้เรื่องพระเจ้า

และผู้คนเหล่านั้นจะไม่เป็นคำพยานต่อพระเจ้า หากเจ้าปรารถนาที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระเจ้า

ความรู้เรื่องพระเจ้าได้รับการทำให้สำเร็จลุล่วงโดยผ่านทางพระราชกิจของพระเจ้า โดยรวมแล้ว

หากเจ้าปรารถนาที่จะรู้จักพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า กล่าวคือ

การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้านั้นมีความสำคัญสูงสุด

เมื่อพระราชกิจทั้งสามช่วงระยะมาถึงบทวสานจะมีกลุ่มของพวกที่เป็นคำพยานต่อพระเจ้าถูกสร้างขึ้นกลุ่มหนึ่ง

เป็นกลุ่มของบรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้า ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดจะรู้จักพระเจ้า

และจะมีความสามารถที่จะนำความจริงสู่การปฏิบัติได้ พวกเขาจะมีสถานะความเป็นมนุษย์และสำนึกรับรู้ และทั้งหมดจะรู้จักพระราชกิจแห่งความรอดทั้งสามช่วงระยะของพระเจ้า นี่คือพระราชกิจที่จะทรงทำให้สำเร็จลุล่วงในบทอวสาน และผู้คนเหล่านี้คือการตกผลึกของพระราชกิจแห่ง 6,000 ปีของการบริหารจัดการ และเป็นคำพยานที่ทรงพลังที่สุดต่อการเอาชนะซาตานครั้งสุดท้าย บรรดาผู้ที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าจะมีความสามารถที่จะได้รับพระสัญญาและพระพรของพระเจ้าได้ และจะเป็นกลุ่มที่เหลืออยู่ในบทอวสาน เป็นกลุ่มที่มีสิทธิอำนาจของพระเจ้า และเป็นคำพยานต่อพระเจ้า บางทีบรรดาผู้ที่อยู่ท่ามกลางพวกเขาทั้งหมดอาจกลายเป็นสมาชิกของกลุ่มนี้ หรืออาจจะเพียงครั้งเดียว หรือเพียงไม่กี่คน — ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของพวกเขาและการไล่ตามเสาะหาของพวกเขา

จาก พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 4 ความจริงแห่งพระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

1. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งพระวณะของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ในยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อเริ่มต้นยุคใหม่

เพื่อเปลี่ยนวิถีทางที่พระองค์ทรงใช้ปฏิบัติงาน และเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของทั้งยุค

นี่คือหลักการซึ่งพระเจ้าทรงใช้ปฏิบัติงานในยุคพระวณะ

พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อพุดจากมมมมมที่ต่างออกไป เพื่อที่มนุษย์อาจได้เห็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ผู้ทรงเป็นพระวณะซึ่งทรงปรากฏเป็นมนุษย์

และอาจสามารถมองเห็นพระปรีชาญาณและความมหัศจรรย์ของพระองค์

พระราชกิจเช่นนั้นทำไปเพื่อให้สัมฤทธิ์เป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นในการพิชิตมนุษย์

การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และการกำจัดมนุษย์

ซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงของการใช้พระวณะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจในยุคพระวณะ

โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้ ผู้คนจึงได้มารู้จักกับพระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า

แก่นแท้ของมนุษย์ และสิ่งที่มนุษย์ควรเข้าสู่ โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะทำในยุคพระวณะจึงถูกนำไปสู่การบังเกิดผลโดยครบถ้วนบริบูรณ์

โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้ ผู้คนได้ถูกตีแผ่ ถูกกำจัด และถูกทดสอบ ผู้คนได้เห็นพระวณะของพระเจ้า

ได้ยืนพระวณะเหล่านี้ และระลึกได้ถึงการดำรงอยู่ของพระวณะเหล่านี้ ผลก็คือ

พวกเขาได้มาเชื่อในการดำรงอยู่ของพระเจ้า ในฤทธานุภาพสูงสุดและพระปรีชาญาณของพระเจ้า

รวมทั้งในความรักของพระเจ้าที่มีให้กับมนุษย์ และความปรารถนาของพระองค์ที่จะช่วยมนุษย์ให้รอด คำว่า

“พระวณะ” อาจฟังดูเรียบง่ายและธรรมดาสามัญ

แต่พระวณะที่กล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์นั้นสั่นสะเทือนจักรวาล

พระวณะเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงสภาพหัวใจของผู้คน เปลี่ยนสภาพมโนคติที่หลงผิดและอุปนิสัยแต่เดิมของพวกเขา

และเปลี่ยนแปลงหนทางที่โลกทั้งโลกเคยปรากฏ ตลอดหลายยุคหลายสมัยมานั้น

มีเพียงพระเจ้าของวันนี้เท่านั้นที่ได้ทรงพระราชกิจด้วยวิธีนี้

และมีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ตรัสด้วยเหตุนี้และเสด็จมาช่วยมนุษย์ให้รอดด้วยเหตุนี้ จากเวลานี้ไป

มนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การทรงนำของพระวณะของพระเจ้า

ได้รับการเลี้ยงและจัดหาให้โดยพระวณะของพระองค์ ผู้คนใช้ชีวิตในโลกแห่งพระวณะของพระเจ้า

ท่ามกลางคำสาปแช่งและพระพรของพระวณะของพระเจ้า

และมีผู้คนมากกว่านั้นอีกที่ได้มาใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การพิพากษาและการติสอนของพระวณะของพระองค์

พระวณะเหล่านี้และพระราชกิจนี้ล้วนแต่เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อความรอดของมนุษย์

เพื่อประโยชน์ต่อการทำให้น้ำพระทัยพระเจ้าล่ง
และเพื่อประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงรูปสัณฐานดั้งเดิมของโลกแห่งการทรงสร้างเดิม
พระเจ้าได้ทรงสร้างโลกโดยใช้พระวณะ พระองค์ทรงนำทางผู้คนทั่วทั้งจักรวาลโดยใช้พระวณะ
และพระองค์ทรงพิชิตและช่วยพวกเขาให้รอดโดยใช้พระวณะ ในท้ายที่สุดแล้ว
พระองค์จะทรงใช้พระวณะเพื่อนำพาโลกเดิมทั้งโลกไปสู่บทวสาน
ด้วยเหตุนี้จึงจะเป็นการทำให้แผนการบริหารจัดการของพระองค์สำเร็จครบถ้วนบริบูรณ์
ตลอดยุคแห่งราชอาณาจักร พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์
และเพื่อสัมฤทธิ์ผลลัพท์ของพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ได้ทรงทำการอัศจรรย์หรือแสดงการปาฏิหาริย์ต่างๆ
แต่เพียงแค่ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ผ่านพระวณะเท่านั้น เพราะพระวณะเหล่านี้
มนุษย์จึงได้รับการบำรุงเลี้ยงและการจัดหา และได้รับความรู้และประสบการณ์ที่แท้จริง ในยุคพระวณะ
มนุษย์ได้รับพระพรมากเป็นพิเศษ
เขาไม่ได้ทนทุกข์จากความเจ็บปวดทางร่างกายและแค่เพียงชื่นชมการจัดหาอันโอบอ้อมอารีจากพระวณะของพ
ระเจ้า โดยที่ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหาอย่างมีคบอดหรือเดินทางไกลไปข้างหน້อย่างมีคบอด
จากท่ามกลางความสวบายของเขา เขาเห็นการทรงปรากฏของพระเจ้า
ได้ยืนพระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์เอง ได้รับสิ่งที่พระองค์ทรงจัดหาให้
และเฝ้ามองพระองค์ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ด้วยพระองค์เอง
เหล่านี้คือสิ่งที่ผู้คนแห่งยุคสมัยทั้งหลายในอดีตไว้ความสามารถที่จะได้ชื่นชม
และสิ่งเหล่านี้คือพระพรที่พวกเขาไม่มีทางที่จะได้รับเลย

ตัดตอนมาจาก “ยุคแห่งราชอาณาจักรคือยุคพระวณะ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ณ เวลานั้น พระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายที่บรรดาสาวกของพระองค์ไม่อาจจับใจความได้
และได้ตรัสมากมายหลายอย่างที่ผู้คนไม่เข้าใจ นี่เป็นเพราะ ณ เวลานั้น พระองค์มิได้ให้คำอธิบายใดๆ
ด้วยเหตุนี้เอง หลายปีหลังจากที่พระองค์ได้เสด็จจากไป มัทธิวได้ทำทะเบียนลำดับพงศัขึ้นเพื่อพระเยซู
และคนอื่นๆ ก็ได้ทำงานมากมายที่มาจากเจตจำนงของมนุษย์
พระเยซูมิได้เสด็จมาเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมและได้รับมนุษย์ แต่เพื่อทรงพระราชกิจช่วงระยะหนึ่ง
นั่นคือ การนำมาซึ่งข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรสวรรค์
และการทำให้พระราชกิจแห่งการตรึงกางเขนครบบริบูรณ์ และดังนั้น ทันทีที่พระเยซูถูกตรึงกางเขน
พระราชกิจของพระองค์ก็ได้มาถึงบทวสานที่ครบบริบูรณ์ แต่ในช่วงระยะปัจจุบันนี้—
ที่เป็นพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย—มีพระวณะที่ต้องตรัสออกไปมากขึ้น มีพระราชกิจที่ต้องทำมากขึ้น

และต้องมีกระบวนการต่างๆ มากมาย ดังนั้น ความล้าลึกต่างๆ

จากพระราชกิจของพระเยซูและพระยาห์เวห์ก็ควรได้รับการเปิดเผยด้วยเช่นกัน

เพื่อที่ผู้คนทั้งปวงอาจจะได้มีความเข้าใจและความกระจ่างแจ้งในการเชื่อของพวกเขา

เพราะนี่คือพระราชกิจแห่งยุคสุดท้าย และยุคสุดท้ายคือบทอวสานของพระราชกิจของพระเจ้า

เป็นเวลาแห่งการสรุปปิดตัวพระราชกิจ

พระราชกิจช่วงระยะนี้จะชี้แจงธรรมชาติของพระยาห์เวห์และการไถ่ของพระเยซูแก่เจ้า

และโดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อที่เจ้าอาจจะได้เข้าใจพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลแห่งแผนการบริหารจัดการหกพันปี

ของพระเจ้า และซึ่งคุณค่ากับนัยสำคัญและเนื้อแท้ทั้งหมดของแผนการบริหารจัดการหกพันปีนี้

และเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจทั้งหมดที่พระเยซูได้ทรงกระทำไปและพระวาระทั้งหลายที่พระองค์ได้ตรัส

สไป และปรับการเชื่อถือและการรักใคร่บูชาในพระคัมภีร์แบบมีคอบอดของเจ้าให้สมดุล

ทั้งหมดนี้จะเปิดโอกาสให้เจ้าเข้าใจอย่างถ่องแท้

เจ้าจะได้มาเข้าใจทั้งพระราชกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำและพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้

เจ้าจะเข้าใจและมองเห็นทั้งหมดเกี่ยวกับความจริง ชีวิต และหนทาง

ในพระราชกิจช่วงระยะที่พระเยซูทรงกระทำนั้น

ทำไมพระเยซูจึงเสด็จจากไปโดยที่มิได้ทำการสรุปปิดตัวพระราชกิจ?

เพราะพระราชกิจในช่วงระยะของพระเยซูนั้นมีใช้พระราชกิจแห่งการสรุปปิดตัว

เมื่อพระองค์ทรงถูกตรึงบนกางเขน พระวาระของพระองค์ก็ได้มาถึงบทอวสานด้วยเช่นกัน

หลังจากการตรึงกางเขนของพระองค์ พระราชกิจของพระองค์ก็เสร็จสิ้นโดยครบบริบูรณ์

ช่วงระยะปัจจุบันแตกต่างออกไป กล่าวคือ

หลังจากที่พระวาระได้ถูกตรัสออกไปจนถึงบทอวสานและพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้รับการสรุป

ปิดตัวแล้วเท่านั้น พระราชกิจของพระองค์จึงจะได้เสร็จสิ้นลง

ในระหว่างช่วงระยะของพระราชกิจของพระเยซูนั้น ยังมีพระวาระอีกมากมายที่ยังไม่ได้ตรัสออกไป

หรือที่ยังไม่ได้รับการบรรยายให้เห็นภาพอย่างครบถ้วน แต่ถึงกระนั้น

พระเยซูก็ได้ทรงใส่พระทัยว่าพระองค์ได้ตรัสหรือมิได้ตรัสสิ่งใดไป

เพราะพันธกิจของพระองค์มิใช่พันธกิจเกี่ยวกับพระวาระ และดังนั้น

หลังจากพระองค์ทรงถูกตอกตรึงกับกางเขน พระองค์จึงเสด็จจากไป

พระราชกิจในช่วงระยะนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการตรึงกางเขนเป็นสำคัญ

และไม่เหมือนกับช่วงระยะปัจจุบัน

พระราชกิจช่วงระยะปัจจุบันนี้โดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อประโยชน์ของความครบบริบูรณ์ ของการทำให้ชัดเจน

และของการนำพระราชกิจทั้งหมดไปสู่การสรุปปิดตัว
หากพระวณะทั้งหลายไม่ได้ถูกคัดออกไปจนถึงบทวสานของมัน
ก็จะไม่มีหนทางในการสรุปปิดตัวพระราชกิจนี้ เพราะในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจนั้น
พระราชกิจทั้งหมดจะถูกนำไปถึงบทวสานและทำให้สำเร็จลุล่วงโดยการใช้พระวณะ ณ เวลานั้น
พระเยซูได้ทรงพระราชกิจมากมายที่มนุษย์ไม่สามารถจับความเข้าใจได้ พระองค์ได้เสด็จจากไปอย่างเงียบๆ
และวันนี้ยังคงมีผู้ที่ไม่เข้าใจพระวณะของพระองค์อีกมากมายหลายคน
ผู้ที่ความเข้าใจของพวกเขาเป็นความเข้าใจที่ผิดแต่ถึงกระนั้นพวกเขายังคงเชื่อมั่นว่ามั่นคง และไม่รู้ว่พวกเขาผิด
ในที่สุด ช่วงระยะปัจจุบันนี้จะนำพาพระราชกิจของพระเจ้าไปถึงบทวสานที่ครบบริบูรณ์
และจะจัดเตรียมการสรุปปิดตัวของมัน ทุกคนจะได้มาเข้าใจและรู้จักแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า
มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายภายในตัวมนุษย์ เจตนาต่างๆ ของเขา ความเข้าใจผิดของเขา
มโนคติอันหลงผิดของเขาเกี่ยวกับพระราชกิจของพระยาห์เวห์และพระเยซู ทรรศนะของเขาเกี่ยวกับชนต่างชาติ
และความเบี่ยงเบนและความผิดพลาดอื่นๆ ของพวกเขาจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง
และมนุษย์จะเข้าใจเส้นทางชีวิตที่ถูกต้องทั้งหมด และพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงทำทั้งหมด
และความจริงทั้งหมดทั้งหมด เมื่อการนั้นเกิดขึ้น พระราชกิจช่วงระยะนี้จะได้นำถึงบทวสาน

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (2)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจ ผลลัพธ์ทั้งหลายสัมฤทธิ์โดยผ่านทางพระวณะ โดยผ่านทางพระวณะ
มนุษย์จึงมาเข้าใจความลึกลับมากมายและพระราชกิจที่พระเจ้าได้ทรงทำลงไปโดยผ่านทางชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป
นั่นคือ มนุษย์ได้รับการให้ความรู้แจ้งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยผ่านทางพระวณะ
มนุษย์มาเข้าใจความลึกลับต่างๆ ที่ไม่เคยถูกคลี่คลายมาก่อนในชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป
ตลอดจนงานของผู้เผยวณะและอัครทูตทั้งหลายในกาลเวลาที่ผ่านไป และหลักการทั้งหลายที่พวกเขาใช้ทำงาน
นั่นก็คือ โดยผ่านทางพระวณะ มนุษย์จึงมาเข้าใจอุปนิสัยของพระเจ้าพระองค์เอง
ตลอดจนความเป็นกบฏและการต้านทานของมนุษย์ด้วยกัน และแล้วเขาจึงมารู้จักธาตุแท้ของตัวเอง
โดยผ่านทางขั้นตอนเหล่านี้ของพระราชกิจและโดยผ่านทางพระวณะทั้งปวงที่ได้ตรัสไว้
มนุษย์จึงมารู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณ พระราชกิจที่เนื้อหนังซึ่งทรงจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าทรงปฏิบัติ
และยิ่งไปกว่านั้นคือ พระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์
ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าตลอดหกพันปีนั้นก็ได้รับโดยผ่านทางพระว
ณะด้วยกัน
ความรู้เกี่ยวกับมโนคติที่หลงผิดในอดีตของเจ้าและความสำเร็จของเจ้าในการกั้นพวกมันเก็บไว้ใช้นั้น
มิได้บรรลุโดยผ่านทางพระวณะหรือ? ในช่วงระยะก่อนหน้านี้

พระเยซูทรงพระราชกิจหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ

แต่ในช่วงระยะนี้ไม่มีหมายสำคัญและการอัศจรรย์เลย

ความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับเหตุผลที่พระเจ้าไม่ทรงเผยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ นั้น

มิได้สัมฤทธิ์โดยผ่านทางพระวจนะด้วยเช่นกันหรือ? ดังนั้น พระวจนะต่างๆ

ที่ตรัสในระยะนี้เหนือกว่างานซึ่งทำโดยอัครทูตและผู้เผยพระวจนะทั้งหลายในชนรุ่นต่างๆ ที่ผ่านไป

แม้แต่คำพยากรณ์ทั้งหลายที่บอกเล่าโดยผู้เผยพระวจนะก็ไม่อาจสามารถสัมฤทธิ์ในผลลัพธ์นี้

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อที่จะตรัสพระวจนะของพระองค์เป็นหลัก

พระองค์ตรัสจากมุมมองของพระวิญญาณ จากมุมมองของมนุษย์ และจากมุมมองบุคคลที่สาม

พระองค์ตรัสด้วยวิธีที่แตกต่างกันโดยทรงใช้วิธีหนึ่งสำหรับช่วงเวลาหนึ่ง

และพระองค์ทรงใช้วิธีการตรัสเพื่อเปลี่ยนมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์และขจัดนายของพระเจ้าที่คลุมเครือออก

จากหัวใจของมนุษย์ นี่คือพระราชกิจหลักที่พระเจ้าทรงทำ

เนื่องจากมนุษย์เชื่อว่าพระเจ้าได้เสด็จมาเพื่อรักษาคนป่วย เพื่อไล่ผี เพื่อทำปาฏิหาริย์ต่างๆ

และเพื่อประทานพระพรด้านวัตถุแก่มนุษย์ พระเจ้าจึงทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนี้—

พระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษา—เพื่อที่จะขจัดสิ่งต่างๆ

เช่นนั้นออกไปจากมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

เพื่อที่มนุษย์อาจจะได้รู้จักความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้า

และเพื่อที่พระฉายาของพระเยซูอาจจะถูกขจัดออกจากหัวใจของเขาและถูกแทนที่ด้วยพระฉายาใหม่ of พระเจ้า

ทันทีที่พระฉายาของพระเจ้าภายในมนุษย์กลายเป็นเก่า เช่นนั้นแล้วพระฉายานั้นก็กลายเป็นรูปเคารพรูปหนึ่ง

เมื่อพระเยซูได้เสด็จมาและได้ทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนั้น

พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นตัวแทนของความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระเจ้า

พระองค์ได้ทรงทำหมายสำคัญและการอัศจรรย์บางอย่าง ได้ตรัสพระวจนะบางคำ

และได้ทรงถูกตรึงกางเขนในท้ายที่สุด พระองค์ได้ทรงเป็นตัวแทนส่วนหนึ่งของพระเจ้า

พระองค์ไม่ทรงสามารถเป็นตัวแทนของทั้งหมดที่เป็นพระเจ้าได้

แต่พระองค์กลับได้ทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้าในการทรงทำพระราชกิจส่วนหนึ่งของพระเจ้าแทน

นั่นเป็นเพราะพระเจ้าทรงยิ่งใหญ่เหนือเกินและทรงมหัศจรรย์เหนือเกิน และพระองค์ไม่สามารถหยั่งลึกได้

และเพราะพระเจ้าทรงทำเพียงส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ในทุกยุค

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำในระหว่างยุคนี้โดยหลักแล้วเป็นการจัดเตรียมพระวจนะสำหรับชีวิตของมนุษย์

การเปิดโปงอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของมนุษย์ และธาตุแท้แห่งธรรมชาติของมนุษย์

และการกำจัดสิ่งโน้มนำที่หลงผิดทางศาสนา ความนึกคิดเชิงศักดิ์นา ความนึกคิดที่ล้าสมัย และความรู้และวัฒนธรรมของมนุษย์

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการชำระให้สะอาดโดยผ่านทาง การถูกเปิดโปงด้วยพระวณะของพระเจ้า ในยุคสุดท้ายพระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม ไม่ทรงใช้หมายสำคัญและการอัศจรรย์ พระองค์ทรงใช้พระวณะของพระองค์เพื่อเปิดโปงมนุษย์ พิพากษามนุษย์ ตีสอนมนุษย์ และทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม เพื่อว่าในพระวณะของพระเจ้า มนุษย์จะได้มาเห็นพระปรีชาญาณและความดงามของพระเจ้า และมาเข้าใจพระอุปนิสัยของพระเจ้า และเพื่อว่ามนุษย์จะมองเห็นกิจการของพระเจ้าโดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในยุคสุดท้าย พระเจ้าทรงใช้พระวณะเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมเป็นหลัก พระองค์ไม่ทรงใช้หมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อบีบคั้นมนุษย์ หรือโน้มน้าวมนุษย์ การนี้ไม่สามารถทำให้ฤทธานุภาพของพระเจ้าเป็นที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น หากพระเจ้าเพียงได้แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เท่านั้น เช่นนั้นแล้วมันก็จะกลายเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้ความเป็นจริงของพระเจ้าเป็นที่เข้าใจได้ง่ายขึ้น และด้วยเหตุนี้จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม พระเจ้าไม่ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ แต่ทรงใช้พระวณะเพื่อให้น้ำและเลี้ยงดูมนุษย์ ซึ่งภายหลังจากนั้น ความเชื่อฟังอันครบบริบูรณ์ของมนุษย์และความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้าจึงสัมฤทธิ์ผล นี่คือการมุ่งหมายของพระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงปฏิบัติและพระวณะซึ่งพระองค์ตรัส พระเจ้าไม่ทรงใช้วิธีการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม— พระองค์ทรงใช้พระวณะ และทรงใช้วิธีการอันแตกต่างหลากหลายของพระราชกิจในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการถลุง การจัดการ การตัดแต่ง หรือการจัดเตรียมพระวณะ พระเจ้าตรัสจากมุมมองอันแตกต่างหลากหลายเพื่อทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม และเพื่อให้มนุษย์มีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระราชกิจ พระปรีชาญาณ และความมหัศจรรย์ของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “ทุกสิ่งสัมฤทธิ์ได้ด้วยพระวณะของพระเจ้า” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงใช้พระวณะเป็นหลักเพื่อสำเร็จลุล่วงในทุกสิ่งและทำให้ทุกสิ่งชัดเจน

ด้วยพระวณะของพระองค์เท่านั้นเจ้าจึงสามารถเห็นสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น

ด้วยพระวณะของพระองค์เท่านั้นเจ้าจึงสามารถเห็นได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

เมื่อพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เสด็จมายังแผ่นดินโลก

พระองค์ไม่ทรงพระราชกิจอื่นใดเว้นเสียแต่การตรัสถึงพระวณะ—

ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีความจำเป็นสำหรับข้อเท็จจริงทั้งหลาย พระวณะทั้งหลายนั้นเพียงพอแล้ว

นั่นเป็นเพราะพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจนี้เป็นหลัก

เพื่อยอมให้มนุษย์ได้เห็นฤทธานุภาพของพระองค์และมไหศวรรย์ในพระวณะของพระองค์

เพื่อยอมให้มนุษย์ได้เห็นในพระวณะของพระองค์ว่าพระองค์ทรงซ่อนเร้นพระองค์เอง โดยถ่อมพระทัยอย่างไร

และเพื่อยอมให้มนุษย์ได้รู้จักความครบถ้วนบริบูรณ์ในพระวณะของพระองค์

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงมีและทั้งหมดที่พระองค์ทรงเป็นนั้นอยู่ในพระวณะของพระองค์

พระปรีชาญาณและความมหัศจรรย์ของพระองค์นั้นอยู่ในพระวณะของพระองค์

ในการนี้เจ้าถูกทำให้เห็นวิธีการมากมายซึ่งพระเจ้าทรงใช้ในการตรัสพระวณะของพระองค์

ส่วนใหญ่ของพระราชกิจของพระเจ้าในช่วงระหว่างเวลาที่ผ่านมานี้เป็นการจัดเตรียม วิวรณ์

และการจัดการกับมนุษย์มาตลอด พระองค์ไม่ทรงสาปแช่งบุคคลคนหนึ่งสักน้อย

และแม้กระทั่งพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงสาปแช่งพวกเขาโดยผ่านทางพระวณะ และดังนั้น

ในยุคพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นี้

จงอย่าพยายามที่จะมองให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักษาคณปวัยและขับไล่บรรดาปีศาจอีก

และจงหยุดมองหาหมายสำคัญทั้งหลายอยู่ตลอดเวลา—ไม่มีประโยชน์ใดๆ!

หมายสำคัญทั้งหลายเหล่านั้นไม่สามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้! หากจะพูดอย่างตรงๆ แล้ว:

ในวันนี้ พระเจ้าพระองค์เององค์จริงซึ่งอยู่ในเนื้อหนังมนุษย์ไม่ทรงกระทำการ พระองค์เพียงตรัสเท่านั้น

นี่คือความจริง! พระองค์ทรงใช้พระวณะเพื่อให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

และทรงใช้พระวณะเพื่อป้อนอาหารและน้ำให้เจ้า พระองค์ยังทรงใช้พระวณะเพื่อทรงพระราชกิจเช่นกัน

และพระองค์ทรงใช้พระวณะแทนข้อเท็จจริงทั้งหลายเพื่อให้เจ้ารู้จักความเป็นจริงของพระองค์

หากเจ้าสามารถล่วงรู้ลักษณะนี้ของพระราชกิจของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วมันก็จะยอมเป็นการยากที่จะมีความคิดในเชิงลบ แทนที่จะจดจ่ออยู่กับสิ่งทั้งหลายที่เป็นลบ

เจ้าควรมุ่งความสนใจไปที่สิ่งที่เป็นบวกเท่านั้น—กล่าวคือ

ไม่ว่าพระวณะของพระเจ้าได้รับการทำให้ลุล่วงหรือไม่ก็ตาม

หรือไม่ว่ามีการมาถึงของข้อเท็จจริงทั้งหลายหรือไม่ก็ตาม

พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์ได้รับชีวิตจากพระวณะของพระองค์

และนี่คือหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาหมายสำคัญทั้งหมด และยิ่งไปกว่านั้นก็คือ มันคือข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถโต้แย้งได้ประการหนึ่ง นี่คือหลักฐานที่ดีที่สุดที่ใช้ในการทำความรู้จักพระเจ้า และเป็นหมายสำคัญหนึ่งซึ่งยิ่งใหญ่กว่าบรรดาหมายสำคัญทั้งหลาย มีเพียงพระวณะเท่านั้นเท่านั้นที่สามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้

ตัดตอนมาจาก “ทุกสิ่งสัมฤทธิ์ได้ด้วยพระวณะของพระเจ้า” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แม้วณะของเราอาจเข้มงวด แต่ทั้งหมดนั้นพูดไปเพื่อความรอดของมนุษย์ เพราะเราเพียงกำลังกล่าววณะเท่านั้น และไม่ได้กำลังลงโทษเนื้อหนังของมนุษย์ วณะเหล่านี้เป็นเหตุให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในความสว่าง รู้ว่าความสว่างนั้นมีอยู่ รู้ว่าความสว่างนั้นล้ำค่า และยิ่งไปกว่านั้น รู้ว่าวณะเหล่านี้มีประโยชน์สำหรับพวกเขาอย่างไร ตลอดจนรู้ว่าพระเจ้าคือความรอด แม้เราได้เปล่งวณะไปแล้วมากมายเกี่ยวกับการติสสอนและการพิพากษา แต่สิ่งที่จะวณะเหล่านั้นเป็นตัวแทนก็ยังไม่ได้ถูกปฏิบัติต่อพวกเขาเป็นการกระทำ เราได้มาเพื่อทำงานของเราและเพื่อกล่าววณะของเรา และแม้ว่าวณะของเราอาจเคร่งครัด แต่ก็พูดเพื่อการพิพากษาความเสื่อมทรามของพวกเขาและความกบฏของพวกเขา จุดประสงค์ของการที่เรากระทำการนี้ก็ยังคงเป็นไปเพื่อการช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน เรากำลังใช้วณะของเราช่วยมนุษย์ให้รอด จุดประสงค์ของเราไม่ใช่เพื่อทำอันตรายมนุษย์ด้วยวณะของเรา วณะของเราเข้มงวดก็เพื่อที่จะสัมฤทธิ์ผลลัพธ์ทั้งหลายในงานของเรา มนุษย์สามารถรู้จักตัวเองและหลุดรอดจากอุปนิสัยอันกบฏของพวกเขาได้ก็โดยผ่านทางงานดังกล่าวเท่านั้น นัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระราชกิจแห่งพระวณะก็คือการเปิดโอกาสให้ผู้คนนำความจริงมาปฏิบัติหลังจากที่ได้เข้าใจแล้ว สัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขา และได้รับความรู้เกี่ยวกับตัวพวกเขาเองและเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า การสื่อสารระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์สามารถทำให้เป็นไปได้ก็โดยการปฏิบัติพระราชกิจในหนทางของการกล่าววณะวณะเท่านั้นและมีเพียงพระวณะเท่านั้นที่สามารถอธิบายความจริงได้ การปฏิบัติพระราชกิจในหนทางนี้คือวิถีทางที่ดีที่สุดในการพิชิตมนุษย์ นอกเหนือจากถ้อยคำรัสของพระวณะแล้ว ไม่มีวิธีการอื่นเลยที่สามารถให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความจริงและเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าแก่ผู้คนได้ชัดเจนไปกว่านี้ ด้วยเหตุนี้ ในพระราชกิจช่วงระยะสุดท้ายของพระองค์ พระเจ้าจึงตรัสต่อมนุษย์เพื่อไขความจริงและความลึกลับทั้งหมดที่พวกเขายังไม่เข้าใจให้แก่พวกเขา อันเป็นการเปิดโอกาสให้พวกเขาสามารถได้รับหนทางที่แท้จริงและชีวิตจากพระเจ้า และด้วยการนั้นจึงเป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์

ตัดตอนมาจาก

“เจ้าควรละวางพระพรเกี่ยวกับสถานะลงและทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในการนำพาความรอดมาสู่มนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในยุคนี้และท่ามกลางพวกเจ้า พระเจ้าจะทรงทำให้ข้อเท็จจริงต่อไปนี้สำเร็จลุล่วง:

ที่ว่าทุกคนจะใช้ชีวิตตามพระวณะของพระเจ้าจะสามารถนำความจริงไปปฏิบัติได้

และจะรักพระเจ้าอย่างจริงจังจริงใจ

ที่ว่าผู้คนทั้งหมดจะใช้พระวณะของพระเจ้าเป็นรากฐานและเป็นความจริงของตนและจะมีหัวใจที่เคารพพระเจ้า และที่ว่าโดยอาศัยการปฏิบัติพระวณะของพระเจ้า มนุษย์จะใช้อำนาจขัดตียะพร้อมไปกับพระเจ้า

นี่คืองานที่จะต้องสัมฤทธิ์ผลโดยพระเจ้า เจ้าสามารถอยู่โดยที่ไม่อ่านพระวณะของพระเจ้าได้หรือไม่? วันนี้มีผู้คนมากมายที่รู้สึกว่าเขาไม่สามารถอยู่ได้แม้แต่วันเดียวหรือสองวันโดยที่ไม่ได้อ่านพระวณะของพระองค์ พวกเขาต้องอ่านพระวณะของพระองค์ทุกวัน และหากไม่มีเวลา การฟังพระวณะเหล่านี้ก็จะเพียงพอ

นี่คือความรู้สึกที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้แก่ผู้คน

และมันเป็นหนทางที่พระองค์ทรงเริ่มที่จะขับเคลื่อนพวกเขา นั่นคือ พระองค์ทรงปกครองผู้คนผ่านพระวณะเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้าได้

หากหลังจากผ่านไปเพียงแค่วันหนึ่งโดยที่ไม่ได้กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

เจ้ารู้สึกถึงความมืดมิดและความกระหาย และไม่สามารถทนต่อสภาวะเช่นนั้นได้

นี่แสดงให้เห็นว่าเจ้าได้ถูกขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

และแสดงให้เห็นว่าพระองค์ไม่ได้หันหนีไปจากเจ้า เจ้าก็จะเป็นหนึ่งในผู้ซึ่งอยู่ในกระแสนี้ อย่างไรก็ตาม

หากหลังจากผ่านไปหนึ่งวันหรือสองวันโดยไม่ได้กินและดื่มพระวณะของพระเจ้า เจ้าไม่ได้รู้สึกอะไรสักอย่าง

หากเจ้าไม่มีความกระหาย และไม่ได้ถูกขับเคลื่อนเลยทั้งสิ้น

นี่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หันหนีไปจากเจ้าแล้ว เช่นนั้นแล้วนี่ย่อมหมายความว่า

มีบางอย่างผิดปกติกับสภาวะภายในตัวเจ้า เจ้ายังไม่ได้เข้าสู่ยุคพระวณะ

และเจ้าเป็นหนึ่งในบรรดาพวกที่ล้าหลัง พระเจ้าทรงใช้พระวณะปกครองผู้คน

เจ้ารู้สึกดีหากเจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า และหากเจ้าไม่ได้กินและดื่ม เจ้าย่อมไร้เส้นทางให้ติดตาม

พระวณะของพระเจ้ากลายเป็นอาหารของผู้คน และเป็นพละกำลังซึ่งขับเคลื่อนพวกเขา พระคัมภีร์กล่าวว่า

“มนุษย์จะดำรงชีวิตด้วยอาหารเพียงอย่างเดียวไม่ได้

แต่ต้องดำรงชีวิตด้วยพระวณะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า” วันนี้

พระเจ้าจะทรงนำพาพระราชกิจนี้ไปสู่ความครบถ้วนบริบูรณ์

และพระองค์จะทรงทำให้ข้อเท็จจริงนี้สำเร็จลุล่วงในตัวพวกเจ้า เป็นไปได้อย่างไรกันที่ในอดีตนั้น

ผู้คนสามารถอยู่ได้หลายวันโดยไม่ได้อ่านพระวณะของพระเจ้า
และกระนั้นก็ยังสามารถกินอาหารและทำงานได้ตามปกติ แต่นี่ไม่ใช่กรณีในวันนี้ใช่ไหม? ในยุคนี้
พระเจ้าทรงใช้พระวณะเป็นหลักในการปกครองทุกคน โดยผ่านทางพระวณะของพระเจ้า
มนุษย์จึงได้รับการพิพากษาและทำให้มีความเพียบพร้อม จากนั้นในที่สุดจึงถูกนำตัวไปยังราชอาณาจักร
มีเพียงพระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถจัดหาให้แก่ชีวิตของมนุษย์ได้
และมีเพียงแค่พระวณะของพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้ความสว่างและเส้นทางสำหรับการปฏิบัติแก่มนุษย์ได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคแห่งราชอาณาจักร
ตราบเท่าที่เจ้าไม่ไกลห่างจากความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า
การกินและการดื่มพระวณะของพระองค์ในแต่ละวัน พระเจ้าก็จะทรงสามารถทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้

ตัดตอนมาจาก “ยุคแห่งราชอาณาจักรคือยุคพระวณะ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

มวลมนุษย์ที่ถูกขาดานทำให้เสื่อมทรามอย่างล้าลึก ไม่รู้ว่ามีพระเจ้า และได้หยุคนมัสการพระเจ้า ในตอนเริ่มต้นที่อาดัมและเอวาได้รับการสร้างขึ้น พระสิริและคำพยานของพระยาห์เวห์ปรากฏอยู่เสมอ แต่หลังจากที่ถูกทำให้เสื่อมทราม มนุษย์ได้สูญเสียพระสิริและคำพยานนั้น

เพราะทุกคนกบฏต่อพระเจ้าและหยุดเคารพพระองค์โดยสิ้นเชิง

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้คือการฟื้นคืนคำพยานทั้งหมดและพระสิริทั้งหมด

และเพื่อให้มนุษย์ทุกคนนมัสการพระเจ้า เพื่อที่จะมีคำพยานท่ามกลางสิ่งทรงสร้าง

นี่คือพระราชกิจที่จะมีการปฏิบัติในระหว่างช่วงระยะนี้ มวลมนุษย์จะถูกพิชิตอย่างไรกันแน่?

โดยการใช้พระราชกิจของพระวณะในช่วงระยะนี้เพื่อโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างสมบูรณ์ โดยการให้การเผย การพิพากษา การติสอน และการสาปแช่งอย่างไร้ปราณี เพื่อนำเขาสู่การบนอบอย่างเต็มที่

โดยการเปิดเผยความเป็นกบฏของมนุษย์ และพิพากษาการต้านทานของเขา

เพื่อที่เขาอาจได้รู้ถึงความไม่ชอบธรรมและความสกปรกโสมนของมวลมนุษย์

และด้วยเหตุนี้จึงใช้สิ่งเหล่านี้เป็นตัวประกอบเสริมความเด่นให้กับอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระเจ้า

มนุษย์ถูกพิชิตและได้รับการโน้มน้าวให้เชื่ออย่างเต็มที่โดยผ่านทางพระวณะเหล่านี้เป็นส่วนใหญ่

พระวณะคือวิถีทางสู่การพิชิตมวลมนุษย์ในขั้นสุดท้าย

และทุกคนที่ยอมรับการพิชิตชัยของพระเจ้าต้องยอมรับการเขียนดีและการพิพากษาของพระวณะของพระองค์ กระบวนการพูดในวันนี้คือกระบวนการพิชิตนั่นเอง แล้วผู้คนควรให้ความร่วมมืออย่างไรกันแน่?

โดยการรู้วิธีการกินและดื่มพระวณะเหล่านี้ และทำให้ความเข้าใจพระวณะเหล่านี้สัมฤทธิ์ผล

ส่วนในเรื่องว่าผู้คนถูกพิชิตอย่างไรนั้น นี่ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้ด้วยตัวเอง

ทั้งหมดที่เจ้าสามารถทำได้คือการมารู้จักความเสื่อมทรามและความสกปรกโสมนของเจ้า ความเป็นกบฏของเจ้า

และความไม่ชอบธรรมของเจ้าโดยผ่านทางวิธีการกินและดื่มพระวณะเหล่านี้

และคุกเข่าลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า หลังจากที่จับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

หากเจ้ามีความสามารถที่จะนำสิ่งนั้นมาปฏิบัติ

และหากเจ้ามีนิมิตและมีความสามารถที่จะบนอบต่อพระวณะเหล่านี้ได้อย่างสมบูรณ์

และไม่ทำการเลือกสิ่งใดๆ ด้วยตัวเจ้าเอง เช่นนั้นแล้วเจ้าจะได้ถูกพิชิตแล้ว—

และการพิชิตนั้นจะเป็นผลจากพระวณะเหล่านี้แล้ว เหตุใดมวลมนุษย์จึงสูญเสียคำพยาน?

เนื่องจากไม่มีผู้ใดมีความเชื่อในพระเจ้า เพราะในหัวใจของผู้คนไม่มีพื้นที่สำหรับพระเจ้า

การพิชิตชัยเหนือมวลมนุษย์คือการฟื้นฟูความเชื่อของมวลมนุษย์

ผู้คนต้องการวิ่งเข้าไปในโลกที่เป็นธรรมดาโลกอย่างผลิผลตามเสมอ พวกเขาเก็บงำความหวังมากมายจนเกินไป
ต้องการเพื่ออนาคตของพวกเขามากมายจนเกินไป และมีข้อเรียกร้องอันฟุ้งเฟ้อมากมายจนเกินไป
พวกเขาคิดถึงเนื้อหนังอยู่เสมอ วางแผนเพื่อเนื้อหนังอยู่เสมอ และไม่มี ความสนใจใดๆ
ที่จะแสวงหาวิธีที่จะเชื่อในพระเจ้า หัวใจของพวกเขาได้ถูกชาตนาจนไปแล้ว
พวกเขาได้สูญเสียความเคารพของพวกเขาเพื่อพระเจ้าแล้ว และพวกเขายึดติดกับชาตนา
แต่มนุษย์ได้รับการสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงได้สูญเสียคำพยาน
ซึ่งหมายถึงเขาได้สูญเสียพระสิริของพระเจ้า
จุดประสงค์ของการพิชิตมวลมนุษย์ก็เพื่อเรียกกลับคืนซึ่งเกียรติยศของความเคารพที่มนุษย์มีให้พระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (1)” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เห็นได้ชัดเจนว่าบทอาสารูปแบบใดหรือ
เหตุใดเราถึงพูดว่าการติสสอนและการพิพากษาในวันนี้คือการตัดสินต่อหน้ามหาบัลลังก์ใหญ่สีขาวในยุคสุดท้าย
? เจ้ามองไม่เห็นการนี้หรือ? เหตุใดพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจึงเป็นพระราชกิจช่วงระยะสุดท้าย?
พระราชกิจนี้ไม่ใช่เพื่อสำแดงว่ามนุษย์แต่ละประเภทจะพบกับบทอาสารูปแบบใดหรือหรือ?
พระราชกิจนี้ไม่ใช่เพื่อให้ทุกคนได้รับการติสสอนและการพิพากษาในระหว่างช่วงเวลาพระราชกิจแห่งการพิชิต
ชัยดำเนินไป เพื่อแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา
แล้วจากนั้นก็ได้รับการจำแนกตามประเภทของพวกเขาหรือ? แทนที่จะกล่าวว่านี่เป็นการพิชิตมวลมนุษย์
อาจจะเป็นการดีกว่าที่จะกล่าวว่านี่กำลังแสดงให้เห็นว่าบุคคลแต่ละประเภทจะมีบทอาสารูปแบบใด
นี่เป็นเรื่องของการพิพากษาบาปของผู้คน และจากนั้นจึงเปิดเผยประเภทต่างๆ ของผู้คน
ดังนั้นจึงเป็นการตัดสินว่าพวกเขาชั่วร้ายหรือชอบธรรม หลังจากพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
พระราชกิจแห่งการประทานรางวัลสำหรับความดีและการลงโทษสำหรับความชั่วก็จะมาถึง
ผู้คนที่เชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์—ซึ่งหมายถึงผู้ที่ถูกพิชิตอย่างถาวร—
จะได้รับการจัดให้อยู่ในชั้นตอนถัดไปในการเผยแพร่มหาพระราชกิจของพระเจ้าไปยังทั่วทั้งจักรวาล
ผู้ที่ไม่ถูกพิชิตจะถูกจัดให้อยู่ในความมืดและจะพบกับหายนะ
ด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงจะได้รับการจำแนกตามประเภท พวกคนทำชั่วจะถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มความชั่วร้าย
จะอยู่โดยไม่มีแสงอาทิตย์อีกเลย และผู้ชอบธรรมจะได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มความดี
ได้รับความสว่างและใช้ชีวิตอยู่ในความสว่างตลอดกาล บทอาสารูปแบบสำหรับทุกสรรพสิ่งมาถึงแล้ว
บทอาสารูปแบบของมนุษย์ได้รับการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนกับตาของมนุษย์
และทุกสรรพสิ่งจะได้รับการจำแนกตามประเภท เช่นนั้นแล้ว

ผู้คนจะสามารถหลีกเลี่ยงจากความระทมของการที่แต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทได้อย่างไร?

บททวสานที่แตกต่างกันของมนุษย์แต่ละประเภทได้รับการเปิดเผยเมื่อบททวสานของทุกสรรพสิ่งมาถึงแล้ว
และมีการดำเนินการนี้ในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตทั่วทั้งจักรวาล

(รวมถึงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นด้วยพระราชกิจในปัจจุบัน)

การเปิดเผยบททวสานของมวลมนุษย์ทั้งปวงดำเนินการหน้าบัลลังก์พิพากษา

ในระหว่างช่วงเวลาที่การตัดสินดำเนินไป

และในระหว่างช่วงเวลาที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยของยุคสุดท้ายดำเนินไป...ช่วงระยะสุดท้ายของการพิชิตชัย
มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยผู้คนให้รอด และเพื่อเปิดเผยบททวสานของพวกเขาด้วย

การพิชิตชัยเป็นไปเพื่อเผยความเลื่อมของผู้คนโดยผ่านทาง การพิพากษา

ด้วยการนั้นจึงเป็นการทำให้พวกเขากลับใจ ลุกขึ้น และไล่ตามเสาะหาชีวิตและเส้นทางที่ถูกต้องของชีวิตมนุษย์

การพิชิตชัยเป็นไปเพื่อปลุกหัวใจของผู้คนที่มึนชาและปัญญาทึบ

และเพื่อแสดงให้เห็นความเป็นกบฏภายในของพวกเขาโดยผ่านทาง การพิพากษา อย่างไรก็ตาม

หากผู้คนยังคงไร้ความสามารถที่จะกลับใจได้

ยังคงไร้ความสามารถที่จะไล่ตามเสาะหาเส้นทางที่ถูกต้องของชีวิตมนุษย์

และไร้ความสามารถที่จะจับไล่ความเลื่อมทรมานเหล่านี้ได้ เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็เกินกว่าจะช่วยให้รอดได้

และจะถูกขาดานสวปาม เช่นนั้นคือนัยสำคัญของการพิชิตชัยของพระเจ้า นั่นคือ เพื่อช่วยผู้คนให้รอด

และเพื่อแสดงบททวสานของพวกเขาด้วยเช่นกัน บททวสานที่ดี บททวสานที่ไม่ดี—

ทั้งหมดต่างได้รับการเปิดเผยโดยพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย

การที่ผู้คนจะได้รับการช่วยให้รอดหรือถูกสาปแช่งนั้นต่างได้รับการเปิดเผยในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิต
ชัย

ยุคสุดท้ายคือตอนที่ทุกสรรพสิ่งจะได้รับการจำแนกตามประเภทโดยผ่านทาง การพิชิต

การพิชิตคือพระราชกิจของยุคสุดท้าย กล่าวคือ การพิพากษาบาปของแต่ละบุคคลคือพระราชกิจของยุคสุดท้าย

มีเจ้านั้นแล้ว ผู้คนจะสามารถได้รับการจำแนกตามประเภทได้อย่างไร?

พระราชกิจการจำแนกตามประเภทที่ดำเนินการท่ามกลางพวกเจ้าคือจุดเริ่มต้นของพระราชกิจดังกล่าวในทั่วทั้งจ
กรวาล หลังจากนั้น

บรรดาแผ่นดินและกลุ่มชนทั้งหมดเหล่านั้นจะอยู่ภายใต้พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยด้วยเช่นกัน

นี่หมายความว่าทุกบุคคลในการทรงสร้างจะได้รับการจำแนกตามประเภท

และมาอยู่หน้าบัลลังก์พิพากษาเพื่อรับการพิพากษา

ไม่มีผู้ใดและสิ่งใดที่สามารถหลีกเลี่ยงการทนทุกข์กับการตัดสินและการพิพากษานี้ได้

อีกทั้งไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดที่ไม่ได้รับการจำแนกตามประเภท ทุกคนจะได้รับ การจำแนก เพราะบทอาสนของทุกสรรพสิ่งใกล้มาถึง และทั้งหมดที่อยู่ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มาถึงบทสรุปแล้ว มนุษย์จะสามารถหลีกเลี่ยงจากวันสุดท้ายที่มนุษย์จะดำรงอยู่ได้อย่างไร?

ตัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (1)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เหนือสิ่งอื่นใด ผลลัพธ์ที่เจตนาของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยคือ เพื่อให้เนื้อหาของมนุษย์ไม่ถูกผลักออกไป นั่นคือ เพื่อให้จิตใจของมนุษย์ได้รับความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับพระเจ้า เพื่อให้หัวใจของมนุษย์เชื่อฟังพระเจ้าอย่างหมดจด และเพื่อให้มนุษย์ทะเยอทะยานที่จะอยู่เพื่อพระเจ้า ผู้คนยังไม่เห็นว่าถูกพิชิตเมื่ออารมณ์หรือเนื้อหาของพวกเขาเปลี่ยนแปลง เมื่อความคิดของมนุษย์ ความมีสติรู้ตัวของมนุษย์ และสำนึกรับรู้ของมนุษย์เปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เมื่อทำที่ทางใจทั้งหมดของเจ้าเปลี่ยนแปลง—นั่นจะเป็นเวลาที่เจ้าได้ถูกพระเจ้าพิชิตแล้ว เมื่อเจ้าได้ตกลงใจที่จะเชื่อฟังและนำวิธีการคิดแบบใหม่มาใช้แล้ว เมื่อเจ้าไม่นำมโนคติอันหลงผิดหรือเจตนาของเจ้าเองมาอยู่ที่พระวณะและพระราชกิจของพระเจ้าอีกต่อไป และเมื่อสมองของเจ้าสามารถคิดได้อย่างเป็นปกติ—กล่าวคือ เมื่อเจ้าสามารถใช้ความพยายามทำเพื่อพระเจ้าด้วยทั้งหมดทั้งหัวใจของเจ้า—เมื่อนั้น เจ้าจะเป็นบุคคลประเภทที่ถูกพิชิตอย่างครบถ้วนแล้ว ในศาสนา ผู้คนมากมายทนทุกข์อย่างมากมาตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา: พวกเขาอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาเอง และแบกทุกข์ของตน พวกเขายังแม้แต่ทนทุกข์และสู้ทนต่อไปเมื่ออยู่บนปากเหวแห่งความตาย! บางคนยังคงกำลังอดอาหารในตอนเช้าของวันที่พวกเขาตาย ทั้งชีวิตของพวกเขา พวกเขาปฏิเสธไม่ให้ตัวเองได้รับอาหารและเสื้อผ้าดีๆ และมุ่งเน้นที่ความทุกข์เท่านั้น พวกเขาสามารถอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาได้และละทิ้งเนื้อหาของพวกเขา จิตใจที่พวกเขามีให้กับการสู้ทนความทุกข์ช่างน่าทึ่งยิ่ง แต่ความคิดของพวกเขา มโนคติอันหลงผิดของพวกเขาทัศนคติทางใจของพวกเขา และโดยแท้จริงแล้ว ธรรมชาติเก่าๆ ของพวกเขา ยังไม่ได้ถูกจัดการเลยแม้แต่เน้อย พวกเขาขาดพร่องความรู้ที่แท้จริงใดๆ เกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง ภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นภาพแบบดั้งเดิมที่มีพระเจ้าที่คลุมเครือเป็นนามธรรม ความแน่วแน่ที่จะทนทุกข์เพื่อพระเจ้าของพวกเขามาจากความกระตือรือร้นและธรรมชาติที่เป็นบวกของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจพระองค์หรือรู้หน้าที่ของพระองค์ พวกเขาเพียงทำงานและทนทุกข์อย่างหุนหันพลันแล่นเพื่อพระเจ้าเท่านั้น พวกเขาไม่ให้คุณค่าใดๆ กับการปฏิบัติด้วยการหยั่งรู้เลย

ใส่ใจวิธีการทำให้แน่ใจว่าการรับใช้ของพวกเขาทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงจริงๆ เพียงเล็กน้อย
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะตระหนักวิธีที่การสัมผัสความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า
พระเจ้าที่พวกเขาได้รับใช้ไม่ใช่พระเจ้าในพระฉายาดั้งเดิมของพระองค์ แต่เป็นพระเจ้าที่ห่อหุ้มอยู่ในตำนาน
ผลิตผลจากจินตนาการของพวกเขาเอง พระเจ้าที่พวกเขาเพียงแค่อ่านหรือพบในงานเขียนเท่านั้น
แล้วพวกเขาก็ใช้จินตนาการอันกว้างไกลและความเคร่งศาสนาของพวกเขาในการทนทุกข์เพื่อพระเจ้า
และปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์จะปฏิบัติ
การรับใช้ของพวกเขาคลาดเคลื่อนเกินไป
จนกระทั่งไม่มีพวกเขาคนใดที่มีความสามารถที่จะรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง
ในทางปฏิบัติเลย ไม่ว่าพวกเขาจะยินดีทนทุกข์อย่างไรก็ตาม
มุมมองแต่เดิมของพวกเขาเกี่ยวกับการรับใช้และภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง
เพราะพวกเขายังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษา การติสสอน กระบวนการถูกลง
และการทำให้มีความเพียบพร้อมจากพระเจ้า อีกทั้งไม่มีใครคนใดเคยนำพวกเขาโดยใช้ความจริง
ต่อให้พวกเขาเชื่อในพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด ก็ไม่มีพวกเขาคนใดที่เคยพบเห็นพระผู้ช่วยให้รอด
พวกเขาเพียงรู้จักพระองค์โดยผ่านทางตำนานและคำบอกเล่าเท่านั้น ดังนั้น
การรับใช้ของพวกเขาเหมือนกันแล้วไม่มากกว่าการปิดตารับใช้ไปอย่างไรแบบแผน
ราวกับคนตาบอดที่รับใช้พ่อของเขาเอง ถึงที่สุดแล้ว การรับใช้เช่นนั้นสามารถสัมผัสได้ถึงสิ่งใดได้บ้าง?
และผู้ใดจะเห็นชอบกับการรับใช้เช่นนั้น?
การรับใช้ของพวกเขายังคงเหมือนเดิมตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด
พวกเขาได้รับเพียงบทเรียนที่มนุษย์สร้างขึ้น
และอิงการรับใช้ของพวกเขาบนความเป็นธรรมชาติของพวกเขาและความชอบของพวกเขาเองเท่านั้น
สิ่งนี้จะสามารถให้รางวัลใด? แม้กระทั่งเปโตร ผู้ซึ่งได้มองเห็นพระเยซู
ก็ยังไม่รู้วิธีการรับใช้ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาเพียงมารู้ถึงการนี้ในท้ายที่สุดในวัยชราของเขา
นี่บออะไรเกี่ยวกับผู้คนที่ตาบอดที่ยังไม่ได้รับประสบการณ์กับการได้รับการจัดการหรือการได้รับการตัดแต่งแม้
แต่น้อย และผู้ที่ไม่เคยมีผู้นำพวกเขา?
การรับใช้ของผู้คนมากมายในหมู่พวกเขาในวันนี้ไม่เหมือนกับของผู้คนที่ตาบอดเหล่านั้นหรือ?
ผู้คนที่ทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับการพิพากษา ยังไม่ได้รับการตัดแต่งและการจัดการ และผู้ที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง—
พวกเขาทั้งหมดไม่ได้ถูกพิชิตอย่างไม่ครบบริบูรณ์หรือ? ผู้คนเช่นนั้นมีประโยชน์อันใดกัน?
หากความคิดของเจ้า ความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับชีวิต
และความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้าไม่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และเจ้าไม่ได้รับสิ่งใดอย่างแท้จริง

เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะไม่มีวันสัมฤทธิ์สิ่งใดที่ยอดเยี่ยมในการรับใช้ของเจ้า!

หากปราศจากนิมิตและความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าจะไม่สามารถถูกพิชิตได้
แล้ววิธีการติดตามพระเจ้าของเจ้าก็จะเหมือนกับผู้ที่ทนทุกข์และอดอาหาร นั่นคือ มีคุณค่าเพียงน้อยนิด!
เป็นที่แน่แท้ว่าสิ่งที่พวกเขาทำมีค่าพยานเพียงน้อยนิด เราจึงพูดว่าการรับใช้ของพวกเขาไร้ประโยชน์!
พวกเขาใช้ชีวิตของพวกเขาไปกับการทนทุกข์และการนั่งอยู่ในคุก พวกเขาอดกลั้น รักใคร่เสมอมา
และพวกเขาแบกกางเขนเสมอมา พวกเขาถูกเยาะเย้ยถากถางและถูกปฏิเสธจากโลก
พวกเขาได้รับประสบการณ์กับความยากลำบากทุกอย่าง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะเชื่อฟังจนถึงที่สิ้นสุด
แต่พวกเขาก็ยังคงไม่ถูกพิชิต และไม่สามารถเสนอคำพยานใดๆ ต่อการถูกพิชิตได้ พวกเขาได้ทนทุกข์มากมาย
แต่ภายใน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าเลย ความคิดเก่าๆ มโนคติอันหลงผิดเก่าๆ การปฏิบัติทางศาสนา
ความรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้น และแนวความคิดในแบบมนุษย์ของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเลยที่เคยได้รับการจัดการ
ไม่มีเค้าของความรู้ใหม่ๆ ในตัวพวกเขาเลยแม้แต่แต่น้อย
ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าไม่มีแม้สักเสี้ยวที่แท้จริงหรือถูกต้องแม่นยำ
พวกเขาเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าผิด นี่คือการรับใช้พระเจ้าหรือ?
ไม่ว่าความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้าในอดีตจะเป็นอย่างไรก็ตาม
หากความรู้นั้นยังคงเหมือนเดิมในวันนี้และเจ้ายังคงใช้มโนคติอันหลงผิดและแนวคิดของเจ้าเองเป็นพื้นฐานความ
รู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้าต่อไป ไม่ว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติสิ่งใดก็ตาม กล่าวคือ หากเจ้ายังไม่มีความรู้ใหม่ๆ
ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า และหากเจ้ายังล้มเหลวที่จะรู้จักพระฉายาและพระอุปนิสัยที่แท้จริงของพระเจ้า
หากความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงถูกนำด้วยความคิดตามระบบศักดินาและที่เป็นไสยศาสตร์
และยังคงเกิดขึ้นจากจินตนาการและมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์อยู่ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ยังไม่ได้ถูกพิชิต
เรากล่าวถ้อยคำทั้งหมดเหล่านี้ต่อเจ้าในวันนี้ เพื่อที่เจ้าอาจรู้
เพื่อที่ความรู้นี้อาจนำทางเจ้าสู่ความรู้ใหม่กว่าที่ถูกต้องแม่นยำ
และเรายังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้เพื่อกำจัดมโนคติอันหลงผิดเก่าๆ และวิธีการรู้เก่าๆ ในตัวเจ้า
เพื่อที่เจ้าอาจมีความรู้ใหม่ๆ ได้ หากเจ้ากินและดื่มพระวจนะของเราจริงๆ
เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก
ตราบเท่าที่เจ้ากินและดื่มพระวจนะของพระเจ้าด้วยหัวใจแห่งความเชื่อฟัง
เช่นนั้นแล้วมุมมองของเจ้าก็จะพลิกกลับ ตราบเท่าที่เจ้าสามารถยอมรับการติสอนซ้ำๆ ได้ วิธีการคิดเก่าๆ
ของเจ้าก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไป ตราบเท่าที่วิธีการคิดเก่าๆ ของเจ้าถูกแทนที่อย่างถาวรด้วยวิธีการคิดใหม่ๆ
การปฏิบัติของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องเช่นกัน ด้วยวิธีนี้ การรับใช้ของเจ้าจะตรงเป้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ
และสามารถทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเจ้า ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์
และมโนคติอันหลงผิดมากมายที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้า เช่นนั้นแล้วความเป็นธรรมชาติของเจ้าจะค่อยๆ ลดลง
สิ่งนี้และเป็นเพียงสิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงพิชิตผู้คน
มันคือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในผู้คน

ตัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (3)” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระยาห์เวห์คือการทรงสร้างโลก มันคือการเริ่มต้น
พระราชกิจช่วงระยะนี้คือบัพทวารของพระราชกิจ และมันคือการสรุปปิดตัว เมื่อแรกเริ่ม
พระราชกิจของพระเจ้าได้ดำเนินการท่ามกลางบรรดาผู้ที่ได้รับการเลือกสรรจากอิสราเอล
และมันคือรุ่งอรุณของสักราชใหม่ในสถานที่ที่บริสุทธิ์ที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด
พระราชกิจช่วงระยะสุดท้ายดำเนินการในประเทศที่ไม่บริสุทธิ์มากที่สุดจากบรรดาประเทศทั้งหมด
เพื่อพิพากษาโลกและนำพาผู้คนไปสู่บัพทวาร ในช่วงระยะแรกนั้น
พระราชกิจของพระเจ้าได้ทำไปในสถานที่ที่สะอาดที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด
และช่วงระยะสุดท้ายดำเนินการขึ้นในสถานที่ที่มีมลทินที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมด
และความมืดนี้จะถูกขับออกไป และความสว่างจะถูกนำออกมา และผู้คนทั้งหมดจะได้รับการพิชิต
เมื่อผู้คนจากสถานที่ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุดและมีมลทินที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมดนี้ได้รับการพิชิตแล้ว
และประชากรทั้งหมดทั้งมวลได้ยอมรับว่ามีพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท้จริง
และทุกคนได้มีความมั่นใจอย่างเต็มที่ เช่นนั้นแล้ว
ข้อเท็จจริงจะถูกนำมาใช้เพื่อดำเนินการพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยโดยตลอดทั่วทั้งจักรวาล
พระราชกิจช่วงระยะนี้เป็นสัญลักษณ์ กล่าวคือ ทันทีที่พระราชกิจของยุคนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว
พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการหกพันปีจะได้มาถึงบัพทวารอันครบบริบูรณ์
ทันทีที่บรรดาผู้ที่อยู่ในสถานที่ที่มีมลทินที่สุดจากบรรดาสถานที่ทั้งหมดได้รับการพิชิตแล้ว
ก็เป็นที่แน่นอนว่ามันจะเป็นเช่นนั้นในที่อื่นทุกแห่งด้วยเช่นกัน เช่นนี้เอง
มีเพียงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในประเทศจีนเท่านั้นที่นำการแสดงสัญลักษณ์อย่างมีความหมายมา
ประเทศจีนรวบรวมกำลังบังคับของความมืดทั้งหมดเอาไว้ในตัว
และผู้คนของประเทศจีนเป็นตัวแทนของทุกคนผู้มีเนื้อหนัง มีชาติาน และมีเลือดเนื้อ
ผู้คนชาวจีนนี่เองที่เป็นผู้ซึ่งได้ถูกพยานาคใหญ่สีแดงทำให้เสื่อมทรามมากที่สุด
ผู้ซึ่งมีการต่อต้านพระเจ้าที่หนักหน่วงที่สุด
ผู้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์มากที่สุด

และดังนั้นพวกเขาจึงเป็นแม่แบบของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่เสื่อมทรามทั้งหมด

นี่มิใช่หมายความว่าประเทศอื่นๆ จะไม่มีปัญหาใดเลย

โมโนคตินหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ล้วนเหมือนกันทั้งหมด

และถึงแม้ว่าผู้คนของประเทศเหล่านี้อาจจะมีขีดความสามารถสูง แต่หากพวกเขาไม่รู้จักรบพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว มันก็ต้องเป็นว่าพวกเขาต่อต้านพระองค์ เหตุใดชาวียจึงได้ต่อต้านและเยาะเย้ยทำทนายพระเจ้า?

เหตุใดพวกฟาริสีจึงได้ต่อต้านพระองค์ด้วยเช่นกัน? เหตุใดยูดาจึงได้ทรยศพระเยซู? ณ เวลานั้น

สาวกจำนวนมากไม่รู้จักรบพระเยซู หลังจากพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขนและได้ฟื้นขึ้นอีกครั้ง

เหตุใดผู้คนจึงยังคงไม่เชื่อในพระองค์? การไม่เชื่อฟังของมนุษย์ไม่เป็นเหมือนกันทั้งหมดหรือ?

ผู้คนของประเทศจีนเพียงถูกยกมาเป็นตัวอย่างเท่านั้นนั่นเอง และเมื่อพวกเขาได้รับการพิชิต

พวกเขาจะกลายเป็นแบบอย่างและตัวอย่าง และจะทำหน้าที่เป็นบุคคลที่อ้างอิงสำหรับคนอื่นๆ

เหตุใดเราจึงกล่าวอยู่เสมอว่าพวกเขาคือผู้ช่วยให้กับแผนการบริหารจัดการของเรา?

ในผู้คนของประเทศจีนนั่นเองที่เป็นความเสื่อมทราม ความไม่บริสุทธิ์ ความไม่ชอบธรรม การต่อต้าน

และการเป็นกบฏได้ถูกสำแดงอย่างครบบริบูรณ์มากที่สุด และเปิดเผยอยู่ในรูปแบบต่างๆ ทั้งหมดของพวกเขา

ในด้านหนึ่ง พวกเขามีขีดความสามารถอ่อนด้อย และอีกด้านหนึ่ง

ชีวิตและกระบวนการทางความคิดของพวกเขาล้ำหลัง และนิสัยใจคอ สภาพแวดล้อมทางสังคม

ครอบครัวยุคใหม่กำหนดของพวกเขา—ทั้งหมดล้วนอ่อนด้อยและล้ำหลังมากที่สุด

สถานะของพวกเขาที่ต่ำด้อยด้วยเช่นกัน พระราชกิจในสถานที่นี้เป็นสัญลักษณ์

และหลังจากที่พระราชกิจทดสอบนี้ได้มีการดำเนินการด้วยความครบถ้วนบริบูรณ์ของมันแล้ว

พระราชกิจที่ตามมาของพระเจ้าจะเป็นไปด้วยดีกว่านี้มาก หากพระราชกิจขั้นตอนนี้สามารถครบบริบูรณ์ได้

เช่นนั้นแล้ว พระราชกิจที่ตามมาก็จะเป็นที่ชัดเจน ทันทีที่พระราชกิจขั้นตอนนี้ได้สำเร็จลุกลงไป

ก็จะสัมฤทธิ์ความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่อย่างครบถ้วน

และพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยตลอดทั่วทั้งจักรวาลก็จะได้มาถึงบทอวสานอันครบบริบูรณ์ แท้ที่จริงแล้ว

ทันทีที่พระราชกิจท่ามกลางพวกเขาประสบความสำเร็จแล้ว

การนี้จะเทียบเท่ากับความสำเร็จตลอดทั่วทั้งจักรวาล

นี่คือนัยสำคัญของเหตุผลที่เราให้พวกเขาทำหน้าที่เป็นแบบอย่างและตัวอย่าง การเป็นกบฏ การต่อต้าน

ความไม่บริสุทธิ์ ความไม่ชอบธรรม—ทั้งหมดล้วนพบอยู่ในตัวผู้คนเหล่านี้

และในตัวพวกเขานั้นเป็นตัวแทนของการเป็นกบฏของมวลมนุษย์ทั้งหมด พวกเขาเป็นบางสิ่งบางอย่างจริงๆ

ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงได้รับการยกย่องให้เป็นตัวอย่างของการพิชิตชัย

และทันทีที่พวกเขาได้รับการพิชิตชัยพวกเขาจะกลายเป็นตัวอย่างและแบบอย่างสำหรับผู้อื่นไปในตัว

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (2)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

มนุษย์ไม่ใส่ใจเรื่องอื่นใดมากไปกว่าทอสานในอนาคต บั้นปลายสุดท้าย

และการที่มีบางสิ่งบางอย่างที่ดีให้หวังหรือไม่นั่นเอง

หากมนุษย์ได้รับความหวังอันสวยงามในระหว่างพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย และหากว่าก่อนการพิชิตชัยมนุษย์
เขาได้รับบั้นปลายที่ถูกต้องเหมาะสมให้ไล่ตามเสาะหา เช่นนั้นแล้ว

ไม่เฉพาะแต่การพิชิตชัยมนุษย์จะไม่สัมฤทธิ์ประสิทธิผลของมันเท่านั้น

แต่ประสิทธิผลของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยก็คงจะได้รับอิทธิพลด้วยเช่นกัน กล่าวคือ

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยสัมฤทธิ์ประสิทธิผลโดยการนำชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่ามันน่าจะเป็นไปได้
ปจากมนุษย์ และโดยการพิพากษาและการติสอนอุปนิสัยกบฏของมนุษย์นั่นเอง

มันไม่ได้สัมฤทธิ์ผลโดยการทำข้อตกลงกับมนุษย์ ซึ่งก็คือโดยการให้พระพรและพระคุณกับมนุษย์

แต่ตรงกันข้าม จะสัมฤทธิ์ผลได้โดยการเปิดเผยความจริงภักดีของมนุษย์โดยการปลดปล่อยเขาจาก

“อิสรภาพ” ของเขา และทำลายความสำเร็จที่คาดว่ามันน่าจะเป็นไปได้ของเขาให้สิ้นไปต่างหาก

นี่คือเนื้อแท้ของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย หากมนุษย์ได้รับความหวังที่สวยงามตั้งแต่แรกเริ่ม

และพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษาดูกระทำให้ขึ้นภายหลัง เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ก็คงจะยอมรับการติสอนและการพิพากษานั้นบนพื้นฐานที่ว่าเขามีความสำเร็จที่คาดว่ามันน่าจะเป็นไปได้

และในที่สุด

การเชื่อฟังและการนมัสการพระเจ้าผู้สร้างอันไม่มีเงื่อนไขโดยสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ก็คงจะไม่ส
มฤทธิ์ผล จะมีก็เพียงแต่การเชื่อฟังที่มีคบอดไม่รู้เท่าทัน

หรือมิฉะนั้นมนุษย์ก็คงจะทำข้อเรียกร้องจากพระเจ้าอย่างมีคบอด

และคงเป็นไปได้ที่จะพิชิตหัวใจมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม ผลที่ตามมาคือ

คงเป็นไปได้สำหรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยเช่นนั้นที่จะได้มนุษย์มา หรือยิ่งไปกว่านั้น

ที่จะเป็นคำพยานต่อพระเจ้า สรรพสิ่งที่ทรงสร้างเช่นนั้นคงจะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาได้

และคงจะเพียงแต่กระหน่ำต่อรองกับพระเจ้าเท่านั้น นี่คงจะไม่ใช่วิธีการพิชิตชัย

แต่เป็นความปรานีและพระพรต่างหาก ปัญหาใหญ่ที่สุดกับมนุษย์ก็คือว่า

เขาไม่คิดถึงสิ่งใดเลยนอกจากชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่ามันน่าจะเป็นไปได้ของเขา และเทิดทูนสิ่งเหล่านี้

มนุษย์ไล่ตามเสาะหาพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของชะตากรรมและความสำเร็จที่คาดว่ามันน่าจะเป็นไปได้ของเขา

เขามีได้นมัสการพระเจ้าเนื่องจากความรักที่พวกเขามีต่อพระองค์ และดังนั้น ในการพิชิตชัยมนุษย์

ความเห็นแก่ตัว ความโลภของมนุษย์

และสิ่งทั้งหลายของมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการนมัสการพระเจ้าของเขามากที่สุดต้องถูกจัดการและถูกกำจัดทิ้ง

ไปด้วยการนั้นทั้งหมด ในการทำเช่นนั้น ประสิทธิผลของการพิชิตชัยมนุษย์จึงจะสัมฤทธิ์
ผลลัพท์ก็คือในช่วงระยะแรกของการพิชิตชัยมนุษย์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องชำระล้างความทะเยอทะยานอันดิบ
เถื่อนกับความอ่อนแอที่คอยคาดบาศาตายมากที่สุดของมนุษย์ และโดยผ่านทางการณ์
จะต้องเผยความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าและเปลี่ยนความรู้ของเขาเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์และธรรมชาติของเขา
เกี่ยวกับพระเจ้าและเกี่ยวกับความหมายของการดำรงอยู่ของเขา ในหนทางนี้
ความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าจะได้รับการชำระให้สะอาด ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นการพิชิตหัวใจของมนุษย์
แต่ในท่าทีของพระเจ้าต่อสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดนั้น
พระเจ้ามิได้ทรงพิชิตเพียงเพื่อประโยชน์ของการทรงพิชิตชัยเท่านั้น ตรงกันข้าม
พระองค์ทรงพิชิตเพื่อที่จะให้ได้มนุษย์มา เพื่อประโยชน์ของพระสิริของพระองค์เอง
และเพื่อฟื้นฟูสภาพเหมือนดังเดิมแต่แรกเริ่มของมนุษย์ต่างหาก
หากพระองค์ทรงพิชิตเพียงเพื่อประโยชน์ของการทรงพิชิตชัยเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว
ความสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยก็คงจะสูญหายไป นั่นจึงกล่าวได้ว่า
หากหลังจากการทรงพิชิตชัยมนุษย์แล้ว
พระเจ้าทรงล้างพระหัตถ์ของพระองค์จากมนุษย์และไม่ทรงให้ความสนใจต่อความเป็นหรือความตายของมนุษย์
แล้ว เช่นนั้นแล้ว นี่คงจะไม่ใช่การบริหารจัดการมวลมนุษย์
และการพิชิตชัยมนุษย์ก็คงจะไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของความรอดของเขา
มีเพียงการได้มนุษย์มาภายหลังจากการพิชิตชัยเขาและการที่เขามาถึง ณ
บันปลายอันน่าอัศจรรย์ในที่สุดเท่านั้นที่เป็นหัวใจสำคัญของพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมด
และมีเพียงการนี้เท่านั้นที่สามารถสัมฤทธิ์จุดมุ่งหมายแห่งความรอดของมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
มีเพียงการที่มนุษย์มาถึง ณ บันปลายอันสวยงาม
และการเข้าสู่การหยุดพักของเขาเท่านั้นที่เป็นความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ที่สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด
จะมี และเป็นพระราชกิจที่พระเจ้าผู้สร้างทรงควรจะทำ

ตัดตอนมาจาก “การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บันปลายอันน่าอัศจรรย์” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ช่วงระยะแห่งยุคสุดท้าย ซึ่งเป็นยุคที่มนุษย์จะถูกพิชิต คือช่วงระยะสุดท้ายในการสู้รบกับซาตาน
และนั่นยังเป็นพระราชกิจแห่งความรอดที่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์จากแดนครอบครองของซาตานด้วยเช่นกัน
ความหมายภายในของการพิชิตชัยมนุษย์คือการกลับคืนของรูปจำแลงของซาตาน—
มนุษย์ผู้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม—ไปสู่พระเจ้าผู้สร้างภายหลังจากที่เขาได้ถูกทำการพิชิตชัย
ซึ่งโดยผ่านทางนี้ที่เขาจะละทิ้งซาตานและกลับคืนสู่พระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ ในหนทางนี้

มนุษย์จะถูกช่วยให้รอดอย่างครบบริบูรณ์ และดังนั้น

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจึงเป็นพระราชกิจสุดท้ายในการสู้รบกับซาตาน

และเป็นช่วงระยะขั้นสุดท้ายในการบริหารจัดการของพระเจ้าเพื่อประโยชน์แห่งความปราชัยของซาตาน

หากปราศจากพระราชกิจนี้ ความรอดอันครบถ้วนของมนุษย์ก็คงจะเป็นไปไม่ได้โดยสิ้นเชิง

ความพ่ายแพ้เด็ดขาดของซาตานก็คงจะเป็นไปไม่ได้เช่นเดียวกัน

และมวลมนุษย์ก็คงจะไม่มีวันสามารถเข้าสู่บันปลายอันน่าอัศจรรย์ หรือได้รับอิสระจากอิทธิพลของซาตานได้
ผลพวงที่ตามมาคือ

พระราชกิจแห่งความรอดของมนุษย์ย่อมไม่สามารถสรุปปิดตัวได้ก่อนที่การสู้รบกับซาตานจะสรุปปิดตัว

เพราะแก่นสำคัญของพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้านั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอดของ
มนุษย์ มวลมนุษย์ในยุคแรกสุดนั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า

แต่เนื่องจากการทดลองและการทำให้เสื่อมทรามของซาตาน

มนุษย์จึงถูกซาตานผูกมัดไว้และตกอยู่ในมือของมารร้าย ด้วยเหตุนี้

ซาตานจึงได้กลายเป็นวัตถุที่จะถูกทำให้ปราชัยในพระราชกิจการบริหารจัดการของพระเจ้า

เพราะซาตานถือครองมนุษย์

และเพราะมนุษย์คือต้นทุนที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทรงดำเนินการบริหารจัดการทั้งหมดจนเสร็จสิ้น

หากมนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอด เช่นนั้นแล้ว เขาก็ต้องถูกฉวยคว้ากลับมาจากมือของซาตาน ซึ่งกล่าวได้ว่า

มนุษย์ต้องถูกนำกลับมาหลังจากได้ถูกซาตานจับไปเป็นเชลย ด้วยเหตุนี้

ซาตานจะต้องถูกพิชิตโดยผ่านทาง การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยเก่าของมนุษย์

การเปลี่ยนแปลงซึ่งพื้นต้นตำรับรู้ถึงเหตุผลดั้งเดิมของมนุษย์ ในหนทางนี้ มนุษย์ ผู้ได้ถูกจับไปเป็นเชลย

จะสามารถถูกฉวยคว้ากลับมาจากมือของซาตานได้

หากมนุษย์ได้เป็นอิสระจากอิทธิพลและพันนาการของซาตาน เช่นนั้นแล้ว ซาตานก็จะอับอาย

มนุษย์จะถูกนำกลับมาในท้ายที่สุด และซาตานก็จะปราชัย

และเพราะมนุษย์ได้เป็นอิสระจากอิทธิพลมืดของซาตาน

มนุษย์จะกลายเป็นของที่รับมาได้จากการสู้รบทั้งหมดนี้

และซาตานจะกลายเป็นวัตถุที่จะถูกลงโทษทันทีที่สงครามได้เสร็จสิ้นลง

หลังจากนั้นพระราชกิจแห่งความรอดทั้งหมดของมวลมนุษย์ก็จะได้ถูกทำให้ครบบริบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บันปลายอันน่าอัศจรรย์” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยที่กระทำกับผู้คนเช่นพวกเจ้ามีนัยสำคัญอย่างลึกซึ้งที่สุด นั่นคือ ในแง่หนึ่ง จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการทำให้กลุ่มคนมีความเพียบพร้อม กล่าวคือ การทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อม การที่พวกเขาอาจกลายเป็นกลุ่มผู้ชนะ— เป็นกลุ่มคนกลุ่มแรกที่ได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ ซึ่งหมายถึงผลแรก ในอีกแง่หนึ่ง จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการปล่อยให้สิ่งมีชีวิตทรงสร้างได้ชื่นชมกับความรักของพระเจ้า ได้รับความรอดที่ครบถ้วนและยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้า การปล่อยให้มนุษย์ได้ชื่นชมกับไม่เพียงแต่ความปรานีและความเมตตาเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือการติสอนและการพิพากษาด้วย ตั้งแต่การทรงสร้างโลกจนถึงปัจจุบันนี้ ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงได้ปฏิบัติในพระราชกิจของพระองค์คือความรัก โดยปราศจากความเกลียดชังใดๆ ต่อมนุษย์ แม้แต่การติสอนและการพิพากษาที่เจ้าได้เห็นก็เป็นความรักเช่นกัน ความรักที่แท้จริงกว่าและเป็นจริงกว่า ความรักที่นำทางให้ผู้คนมาอยู่บนเส้นทางของชีวิตมนุษย์ที่ถูกต้อง ในอีกแง่หนึ่ง จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการเป็นคำพยานต่อหน้าชาดาน และในอีกแง่หนึ่ง จุดประสงค์ของพระราชกิจนี้คือการวางรากฐานเพื่อเผยแผ่พระราชกิจของพระกิตติคุณในอนาคต พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการนำทางผู้คนไปสู่เส้นทางชีวิตมนุษย์ที่ถูกต้อง เพื่อที่พวกเขาอาจใช้ชีวิตอย่างมนุษย์ที่ปกติ เพราะผู้คนไม่รู้วิธีใช้ชีวิต และหากปราศจากการทรงนำนี้ เจ้าจะใช้ชีวิตที่ว่างเปล่าเท่านั้น ชีวิตของเจ้าจะปราศจากคุณค่าหรือความหมาย และเจ้าจะไม่สามารถเป็นบุคคลที่ปกติได้เลย นี่คือนัยสำคัญที่ลึกซึ้งที่สุดของการพิชิตมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (4)” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการเตือนของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระราชกิจของยุคสุดท้ายคือการแยกทั้งหมดตามชนิดของพวกมันและการสรุปปิดตัวแผนการบริหารจัดการของพระเจ้า เพราะเวลาได้ใกล้เข้ามาและวันของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว

พระเจ้าทรงนำพาทุกคนที่เข้ามาในราชอาณาจักรของพระองค์—ทุกคนที่จงรักภักดีต่อพระองค์จนถึงที่สุด—เข้าสู่ยุคของพระเจ้าด้วยพระองค์เอง กระนั้นก่อนการมาถึงยุคของพระเจ้าด้วยพระองค์เอง

พระราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่การเผ่าสังเกดการกระทำทั้งหลายของมนุษย์หรือได้สวนสืบก้นเข้าไปในชีวิตของมนุษย์ แต่เป็นการพิพากษาการไม่เชื่อฟังของมนุษย์

เพราะพระเจ้าจะชำระทุกคนที่มาอยู่หน้าพระบัลลังก์ของพระองค์ให้บริสุทธิ์

ทุกคนที่ได้ติดตามอย่างพระบาทของพระเจ้าจนถึงทุกวันนี้คือผู้ที่มาอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้า และเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ทุกๆ

คนที่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในระยะสุดท้ายคือเป้าหมายของการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง

ทุกคนที่ยอมรับพระราชกิจของพระเจ้าในระยะสุดท้ายคือเป้าหมายของการพิพากษาของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยความจริง” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในยุคสุดท้ายนั้น พระคริสต์ทรงใช้ความจริงหลากหลายเพื่อสั่งสอนมนุษย์ เพื่อตีแผ่แก่นแท้ของมนุษย์ และเพื่อชำระและคำพูดและความประพฤติของมนุษย์ พระวณะเหล่านี้ประกอบด้วยความจริงนานัปการ อาทิหน้าที่ของมนุษย์ มนุษย์ควรเชื่อฟังพระเจ้าอย่างไร มนุษย์ควรจงรักภักดีต่อพระเจ้าอย่างไร มนุษย์ควรจะดำรงชีวิตเยี่ยงมนุษย์ธรรมดาอย่างไร รวมไปถึงพระปริชาญาณและพระอุปนิสัยของพระเจ้า และอื่นๆ พระวณะเหล่านี้ล้วนชี้นำไปที่แก่นแท้ของมนุษย์และอุปนิสัยเสื่อมทรามของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระวณะซึ่งตีแผ่ให้เห็นว่ามนุษย์เหยียดหยันพระเจ้าอย่างไรนั้น

ได้ถูกตรัสโดยพาดพิงถึงวิธีที่มนุษย์เป็นร่างทรงของซาตานและกองกำลังฝ่ายศัตรูผู้ต่อต้านพระเจ้า

ในการทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระองค์

พระเจ้าไม่เพียงทรงทำให้ธรรมชาติของมนุษย์ชัดเจนขึ้นอย่างเรียบง่ายด้วยพระวณะไม่กี่คำ

พระองค์ยังทรงทำการตีแผ่ จัดการ และตัดแต่งเป็นช่วงเวลายาวนาน วิธีการตีแผ่ การจัดการ

และการตัดแต่งเหล่านี้ไม่สามารถทดแทนได้ด้วยถ้อยคำธรรมดาสามัญ

แต่ด้วยความจริงที่มนุษย์ได้สูญเสียไปจนหมดสิ้น เพียงวิธีการเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าการพิพากษา

โดยผ่านการพิพากษาแบบนี้เท่านั้นที่มนุษย์จะสามารถถูกขบและโน้มน้าวจนหมดใจให้ยอมมอบราบต่อพระเจ้า และยังกว่านั้น ยังได้รับความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า

สิ่งที่พระราชกิจแห่งการพิพากษาทำให้เกิดขึ้นคือความเข้าใจของมนุษย์ต่อพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า และความจริงเกี่ยวกับความเป็นกบฏของเขาเอง

พระราชกิจแห่งการพิพากษาช่วยให้มนุษย์ได้รับความเข้าใจอย่างมากในน้ำพระทัยของพระเจ้า

ในจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า และในบรรดาความล้าลึกที่ไม่สามารถเข้าใจได้สำหรับเขา

มันยังช่วยให้มนุษย์ตระหนักถึงธาตุแท้อันเสื่อมทรามและรากเหง้าของความเสื่อมทรามของเขา

รวมทั้งค้นพบความน่าเกลียดของมนุษย์ ผลกระทบเหล่านี้ล้วนเป็นผลจากพระราชกิจแห่งการพิพากษา

เพราะสาระสำคัญของพระราชกิจนี้อันที่จริงแล้วคือพระราชกิจที่เปิดแผ่ความจริง หนทาง

และชีวิตของพระเจ้าออกมาต่อผู้คนทั้งหมดที่มีความเชื่อในพระองค์

พระราชกิจนี้คือพระราชกิจแห่งการพิพากษาที่พระเจ้าทรงทำ

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยความจริง” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

จุดประสงค์สำคัญของพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษาของพระเจ้าคือเพื่อชำระมนุษยชาติให้บริสุทธิ์ และเพื่อเตรียมพวกเขาสำหรับการหยุดพักขั้นสูงสุด หากไม่มีการชำระให้สะอาดดังกล่าว

ก็คงจะไม่มีมนุษย์คนใดถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มแตกต่างกันตามประเภท หรือเข้าสู่การหยุดพักได้

พระราชกิจนี้เป็นเพียงเส้นทางเดียวเท่านั้นของมนุษยชาติที่จะเข้าสู่การหยุดพัก

เฉพาะพระราชกิจแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ของพระเจ้าเท่านั้นที่จะชำระพวกมนุษย์ให้สะอาดจากความไม่ชอบธรรมของพวกเขา

และเฉพาะพระราชกิจแห่งการติสอนและการพิพากษาของพระองค์เท่านั้นที่จะนำส่วนประกอบของมนุษยชาติที่ไม่เชื่อฟังเหล่านั้นไปสู่ความสว่าง ด้วยวิธีนั้น

จึงเป็นการแยกบรรดาผู้ที่สามารถถูกช่วยให้รอดออกจากบรรดาผู้ที่ไม่สามารถถูกช่วยให้รอดได้

และแยกบรรดาผู้ที่คงเหลืออยู่ออกจากบรรดาผู้ที่จะไม่คงเหลืออยู่ได้ เมื่อพระราชกิจนี้สิ้นสุดลง

บรรดาผู้คนที่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่จะถูกชำระให้สะอาดทั้งหมดและเข้าสู่สถานะที่สูงขึ้นของมนุษยชาติ

ซึ่งพวกเขาจะได้ชื่นชมกับชีวิตมนุษย์ที่มีช่วงขณะอันน่าอัศจรรย์มากยิ่งขึ้นบนแผ่นดินโลก กล่าวคือ

พวกเขาจะเริ่มวันแห่งการหยุดพักแบบมนุษย์ของพวกเขา และดำรงอยู่ร่วมกันกับพระเจ้า

หลังจากที่บรรดาผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้คงเหลืออยู่ได้ถูกติสอนและถูกพิพากษาแล้ว

ตัวตนที่แท้จริงของพวกเขาก็จะถูกเปิดเผยออกมาโดยถ้วนทั่ว ซึ่งหลังจากนั้นพวกเขาทั้งหมดจะถูกทำลาย

และไม่ได้รับอนุญาตให้รอดชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกอีกต่อไป เช่นเดียวกับซาตาน

มนุษยชาติแห่งอนาคตจะไม่รวมเข้ากับผู้คนประเภทนี้คนใดเลยอีกต่อไป
ผู้คนเช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะเข้าสู่แผ่นดินแห่งการหยุดพักขั้นสูงสุด
อีกทั้งไม่เหมาะสมที่จะร่วมในวันแห่งการหยุดพักที่พระเจ้าและมนุษยชาติจะร่วมแบ่งปันกัน
ด้วยเพราะพวกเขาเป็นเป้าหมายแห่งการลงโทษและเป็นผู้คน ไม่ชอบธรรมที่ชั่วร้าย

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในพระราชกิจสุดท้ายแห่งการสรุปปิดตัวยุคนั้น พระอุปนิสัยของพระเจ้าคือหนึ่งในการติสอนและการพิพากษา
ซึ่งพระองค์ทรงใช้เพื่อเปิดเผยทั้งหมดที่ไม่ชอบธรรม เพื่อพิพากษาผู้คนทั้งหมดอย่างเปิดเผย
และเพื่อให้บรรดาผู้ที่รักพระองค์ด้วยหัวใจที่จริงใจได้รับความเยียบพร้อม
มีเพียงพระอุปนิสัยเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถนำพาผู้คนไปถึงบทอวสานได้ ยุคสุดท้ายได้มาถึงแล้ว
ทุกสรรพสิ่งในการทรงสร้างจะถูกแยกไปตามประเภทของพวกมัน และถูกแบ่งออกเป็นจำพวกต่างๆ
ตามธรรมชาติของพวกมัน นี่คือช่วงเวลาที่พระเจ้าทรงเปิดเผยบทอวสานของมนุษยชาติและบั้นปลายของพวกเขา
หากผู้คนมิได้ก้าวผ่านการติสอนและการพิพากษาแล้วไซ้
ก็จะไม่มีหนทางที่จะตีแผ่ความไม่เชื่อฟังและความไม่ชอบธรรมของพวกเขา
มีเพียง โดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาเท่านั้นที่จะสามารถเปิดเผยบทอวสานของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวง
ได้ มนุษย์จะแสดงให้เห็นตัวตนที่แท้จริงของเขาเฉพาะเมื่อเขาได้รับการติสอนและการพิพากษาเท่านั้น
คนชั่วจะถูกนำไปอยู่กับคนชั่ว คนดีอยู่กับคนดี และมนุษยชาติทั้งปวงจะถูกแยกออกไปตามประเภทของพวกเขา
บทอวสานของสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจะได้รับการเปิดเผยโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษา
เพื่อที่คนชั่วอาจจะได้รับการลงโทษและคนดีได้รับบำเหน็จรางวัล
และผู้คนทั้งปวงกลับกลายมาอยู่ภายใต้แดนครอบครองของพระเจ้า
พระราชกิจทั้งหมดนี้จะต้องสัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทาง การติสอนและการพิพากษาที่ชอบธรรม
เนื่องจากความเสื่อมทรามของมนุษย์ได้มาถึงจุดสูงสุดของมัน
และความไม่เชื่อฟังของพวกเขากลับกลายเป็นร้ายแรงอย่างเหลือเกิน
จึงมีเพียงพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า
พระอุปนิสัยซึ่งประกอบด้วยการติสอนและการพิพากษาเป็นหลัก และถูกเปิดเผยในระหว่างยุคสุดท้ายเท่านั้น
ที่สามารถแปลงสภาพและทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยมได้
มีเพียงพระอุปนิสัยนี้เท่านั้นที่สามารถเปิดโปงคนชั่ว
และด้วยเหตุนี้จึงลงโทษพวกไม่ชอบธรรมทั้งหมดอย่างรุนแรง

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

วันนี้ พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเจ้า ตีสอนพวกเจ้า และกล่าวโทษพวกเจ้า
แต่เจ้าต้องรู้ว่าประเด็นของการกล่าวโทษพวกเจ้าคือ เพื่อให้เจ้ารู้จักตัวเอง พระองค์ทรงกล่าวโทษ สาปแช่ง
พิพากษา และตีสอน ก็เพื่อให้เจ้าอาจจะรู้จักตัวตัวเอง เพื่อให้อุปนิสัยของเจ้าอาจจะเปลี่ยนแปลง
และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เพื่อให้เจ้าอาจจะรู้คุณค่าของเจ้าเอง
และมองเห็นว่าการกระทำทั้งหมดของพระเจ้านั้นชอบธรรมและเป็นไปโดยสอดคล้องกับพระอุปนิสัยของพระองค์
และข้อพึงประสงค์ทั้งหลายแห่งพระราชกิจของพระองค์
มองเห็นว่าพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจโดยสอดคล้องกับแผนการของพระองค์เพื่อความรอดของมนุษย์
และมองเห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ชอบธรรม ผู้ซึ่งทรงรัก ทรงช่วยให้รอด ทรงพิพากษา
และทรงตีสอนมนุษย์ หากเจ้ารู้เพียงว่าเจ้ามีสถานะอันต่ำต้อย รู้เพียงว่าเจ้าเสื่อมทรามและไม่เชื่อฟัง
แต่ไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะเผยแผ่ถึงความรอดของพระองค์โดยผ่านทาง การพิพากษาและการตีสอนที่พ
ระองค์ทรงกระทำในตัวเจ้าในวันนี้ เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะไม่มีหนทางใดเลยที่จะได้รับประสบการณ์
นับประสาอะไรที่เจ้าจะมีความสามารถที่จะเดินหน้าต่อไปได้
พระเจ้าไม่ได้เสด็จมาเพื่อประหารชีวิตหรือทำลายล้าง แต่เพื่อพิพากษา สาปแช่ง ตีสอน และช่วยให้รอด
จนกว่าแผนการบริหารจัดการ 6,000 ปีของพระองค์จะมาถึงจุดปิดตัว—
ก่อนที่พระองค์จะทรงเปิดเผยทอวาสนาของมนุษย์แต่ละหมวดหมู่—
พระราชกิจของพระเจ้านบนแผ่นดินโลกจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของความรอด
จุดประสงค์โดยส่วนหนึ่งของพระราชกิจก็คือการทำให้ผู้ที่รักพระองค์มีความครบบริบูรณ์—
อย่างถาวรทั้งเช่นนั้น—และเพื่อนำพาพวกเขาเข้ามาอยู่ในความนบนอบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงช่วยผู้คนให้รอดอย่างไรก็ตาม
ทั้งหมดนั้นทรงกระทำโดยการทำให้พวกเขาหลุดรอดจากธรรมชาติเยี่ยงซาตานแบบเดิมของพวกเขา นั่นคือ
พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอดโดยการทำให้พวกเขาแสวงหาชีวิต หากพวกเขาไม่ทำเช่นนั้น
พวกเขาจะไม่มีหนทางที่จะยอมรับความรอดของพระเจ้าเลย ความรอดคือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
และการแสวงหาชีวิตคือสิ่งที่มนุษย์ต้องลงมือกระทำเพื่อที่จะยอมรับความรอด ในสายตาของมนุษย์
ความรอดคือความรักของพระเจ้า และความรักของพระเจ้าไม่อาจเป็นการตีสอน การพิพากษา
และการสาปแช่งไปได้ ความรอดต้องบรรจุไปด้วยความรัก ความเมตตาสงสาร และที่มากกว่านั้นก็คือ
คำปลอบใจทั้งหลาย รวมทั้งพระพรอันไร้ขอบเขตที่พระเจ้าประทานให้
ผู้คนเชื่อว่าตอนที่พระเจ้าทรงช่วยมนุษย์ให้รอดนั้น
พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นโดยการขับเคลื่อนพวกเขาด้วยพระพรทั้งหลายและพระคุณของพระองค์
เพื่อให้พวกเขาสามารถมอบหัวใจของพวกเขาให้กับพระเจ้าได้ ดังจะกล่าวได้ว่า

การที่พระองค์ทรงสัมผัสมนุษย์คือการที่พระองค์ทรงช่วยพวกเขาให้รอด
ความรอดชนิดนี้กระทำโดยการตั้งข้อตกลงประการหนึ่งขึ้นมา
มนุษย์จะยอมบนอบเฉพาะพระนามของพระเจ้าและเพียรพยายามที่จะทำให้ดีเพื่อพระองค์และนำพระสิริมาสู่พ
ระองค์ต่อเมื่อพระเจ้าประทานให้พวกเขาเป็นร้อยเท่าเท่านั้น
ไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงมีเจตนารมณ์ต่อมวลมนุษย์
พระเจ้าได้เสด็จมาทรงพระราชกิจบนแผ่นดินโลกก็เพื่อช่วยมวลมนุษย์ซึ่งเสื่อมทรามให้รอด
ไม่มีการไปปดมดเท็จอยู่ในการนี้เลย หากมี
พระองค์ก็คงไม่ได้เสด็จมาทรงพระราชกิจด้วยพระองค์เองอย่างแน่นอน ในอดีตนั้น
วิถีทางแห่งความรอดของพระองค์เกี่ยวข้องกับการแสดงความรักและความเมตตาสงสารอย่างถึงที่สุด
จนถึงขั้นที่พระองค์ประทานทั้งหมดของพระองค์ให้แก่ซาตานเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับมวลมนุษย์ทั้งหมดทั้ง
มวล ปัจจุบันนี้ไม่มีสิ่งใดเลยที่เป็นเหมือนอดีต กล่าวคือ ความรอดที่ประทานให้แก่พวกเขาในวันนี้เกิดขึ้น ณ
ช่วงเวลาแห่งยุคสุดท้าย ในช่วงระหว่างที่มีการจำแนกชั้นแต่ละบุคคลไปตามประเภท ทั้งนี้
วิถีทางแห่งความรอดของพวกเขาไม่ใช่ความรักหรือความเมตตาสงสาร แต่เป็นการติสอนและการพิพากษา
เพื่อที่มนุษย์จะสามารถได้รับการช่วยให้ออกอย่างทั่วถึงยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้
ทั้งหมดที่พวกเขาได้รับคือการติสอน การพิพากษา และการเขียนชื่ออย่างไว้ปรานี แต่จงรู้สิ่งนี้ไว้ว่า
ในการเขียนชื่ออันไว้หัวใจนี้ไม่มีการลงโทษเลยแม้แต่น้อย
โดยไม่ต้องคำนึงว่าคำพูดของเราอาจจะกร้าวกระดังเพียงใด
สิ่งที่ตกมาถึงพวกเขาเป็นเพียงแค่ว่าคำพูดไม่ก็คำที่อาจจะดูเหมือนไว้หัวใจอย่างถึงที่สุดสำหรับพวกเขา
และไม่สำคัญว่าเราอาจมีความโมโหมากเพียงใด สิ่งที่พรั่งพลลงมาบนพวกเขาก็ยังคงเป็นวาระแห่งการสอน
และเราไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำร้ายพวกเขาหรือทำให้พวกเขาล้มถึงแก่ความตาย
ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ข้อเท็จจริงหรือ? จงรู้ไว้ว่าทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นการพิพากษาอันชอบธรรม
หรือกระบวนการถลุงและการติสอนอันไว้หัวใจ ทุกอย่างเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความรอด
โดยไม่ต้องคำนึงว่า วันนี้ แต่ละคนได้รับการจำแนกชั้นไปตามประเภทหรือไม่
หรือหมวดหมู่ของมนุษย์ได้รับการตีแผ่หรือไม่
จุดประสงค์ของพระวาระทั้งปวงและพระราชกิจของพระเจ้าคือเพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงให้รอด
การพิพากษาอันชอบธรรมถูกนำมาใช้ชำระมนุษย์ให้บริสุทธิ์
และกระบวนการถลุงอันไว้หัวใจกระทำขึ้นเพื่อชำระพวกเขาให้สะอาด
ทั้งพระวาระหรือการสั่งสอนอันกร้าวกระดังต่างกระทำเพื่อการชำระให้บริสุทธิ์และเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่ง
ความรอด ด้วยเหตุนี้วิธีการแห่งความรอดของวันนี้จึงไม่เหมือนกับของอดีต วันนี้

พวกเจ้าได้รับการนำพาความรอดมาให้โดยผ่านทางการศึกษาอันชอบธรรม
และนี่เป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับการจำแนกชั้นพวกเจ้าแต่ละคนไปตามประเภท ที่มากกว่านั้นก็คือ
การทดสอบอันโหดเหี้ยมยังทำหน้าที่เสมือนความรอดอันสูงสุดของพวกเจ้า—
และพวกเจ้ามีสิ่งใดจะพูดในขณะที่เผชิญหน้ากับการทดสอบและการศึกษาดังกล่าวเล่า?
พวกเจ้าไม่ได้ชื่นชมความรอดตั้งแต่เริ่มต้นจนจบมาโดยตลอดหรือ?
พวกเจ้าได้มองเห็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์
และตระหนักถึงฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดและพระปรีชาญาณของพระองค์ นอกจากนี้
พวกเจ้ายังได้รับประสบการณ์กับการเขียนดีและการบ่มวินัยซ้ำแล้วซ้ำเล่ามาแล้ว อย่างไรก็ตาม
พวกเจ้าไม่ได้รับพระคุณอันสูงสุดด้วยหรือ?
พระพรทั้งหลายของพวกเจ้าไม่มากกว่าของผู้คนอื่นใดกระนั้นหรือ?
พระคุณทั้งหลายของพวกเจ้าโอบอเอยิ่งกว่าสง่าราศีและความมั่งคั่งที่โซโลมอนได้ชื่นชมเสียอีก!
จงตรองดูเถิดว่า หากเจตนาของเราในการมาคือเพื่อที่จะกล่าวโทษและลงโทษพวกเจ้าแทนการช่วยเจ้าให้รอด
วันเวลาของพวกเจ้าจะสามารถยืนยาวมาได้ยาวนานขนาดนั้นหรือ?
สิ่งดำรงอยู่ซึ่งเป็นเนื้อและเลือดที่เต็มไปด้วยบาปอย่างพวกเจ้าจะสามารถมีชีวิตรอดมาได้จนถึงวันนี้หรือ?
หากเป้าหมายของเราเป็นเพียงการลงโทษพวกเจ้า แล้วเหตุใดเล่า
เราจึงได้บังเกิดเป็นมนุษย์และเริ่มลงมือดำเนินการประกอบการอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น?
การลงโทษพวกเจ้าซึ่งเป็นแค่พวกมนุษย์ธรรมดาเท่านั้น มิใช่ว่ากระทำได้โดยง่ายดาย
ด้วยการเปล่งวณะคำเดียวหรือ?
เรายังจำเป็นจะต้องทำลายพวกเจ้าหลังจากที่กล่าวโทษพวกเจ้าอย่างมีจุดประสงค์กระนั้นหรือ?
พวกเจ้ายังคงไม่เชื่อวณะเหล่านี้ของเราหรือ?
เราจะสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้เพียงโดยผ่านทางความรักและความเมตตาสงสารหรือ?
หรือเราจะสามารถใช้ได้เฉพาะการตรึงกางเขนเท่านั้นในการช่วยมนุษย์ให้รอด?
อุปนิสัยอันชอบธรรมของเรามีได้เื้ออำนวนมากกว่าหรือหรือในการที่จะทำให้มนุษย์เชื่อฟังอย่างครบบริบูรณ์
? อุปนิสัยอันชอบธรรมของเราไม่มีความสามารถในการช่วยมนุษย์ให้รอดอย่างทั่วถึงได้มากกว่าหรือหรือ?

ตัดตอนมาจาก

“ถ้าควรละวางพระพรเกี่ยวกับสถานะลงและทำความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในการนำพาความรอดมาสู่มนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แท้จริงแล้ว พระราชกิจที่กำลังทรงทำอยู่ตอนนี้คือการทำให้ผู้คนละทิ้งชาตान บรรพบุรุษเก่าแก่ของพวกเขา
การศึกษาทั้งหมดโดยพระวณะมุ่งที่จะเปิดโปงอุปนิสัยอันเลื่อมทรามของมนุษยชาติ

และทำให้ผู้คนสามารถเข้าใจแก่นแท้ของชีวิตได้ การพิพากษาซ้ำๆ เหล่านี้แทงหัวใจของผู้คน
การพิพากษาแต่ละครั้งเกี่ยวข้องโดยตรงกับชะตากรรมของพวกเขา
และถูกหมายให้สร้างบาดแผลแก่หัวใจของพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถปล่อยมือจากสิ่งต่างๆ
เหล่านั้นทั้งหมด และโดยวิธีนั้นก็มารู้จักชีวิต รู้จักโลกที่โสมมนี้
รู้จักพระปรีชาญาณและความทรงมหิทธิฤทธิ์ของพระเจ้า
และรู้จักมวลมนุษย์ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามอีกด้วย
ยิ่งมนุษย์ได้รับการติสอนและการพิพากษาประเภทนี้มากขึ้นเท่าใด
หัวใจของมนุษย์ก็ยิ่งสามารถได้รับบาดเจ็บได้มากขึ้นเท่านั้น
และวิญญาณของเขาก็ยังสามารถถูกปลุกได้มากขึ้นเท่านั้น
การปลุกวิญญาณของผู้คนที่ถูกทำให้เสื่อมทรามสุดขีดและถูกหลอกลวงอย่างลึกล้ามากที่สุดเหล่านี้คือเป้าหมาย
ของการพิพากษาประเภทนี้ มนุษย์ไม่มีวิญญาณ นั่นคือวิญญาณของเขาได้ตายไปนานแล้ว
และเขาหาวิธีไม่ว่ามีสวรรค์ หาวิธีไม่ว่ามีพระเจ้าองค์หนึ่ง
และหาวิธีไม่อย่างแน่อนว่าเขากำลังดิ้นรนอยู่ในห้วงเหวแห่งความตาย
เขาอาจจะสามารถรู้ได้อย่างไรกันว่าเขากำลังมีชีวิตอยู่ในนรกชั่วนี้บนแผ่นดินโลก?
เขาอาจจะสามารถรู้ได้อย่างไรกันว่าศพเน่าเหม็นของเขานี้ได้ตกลงไปในแดนคนตายโดยผ่านทางทำให้เสื่อม
ทรามของซาตาน?
เขาอาจจะสามารถรู้ได้อย่างไรกันว่าทุกสิ่งทุกอย่างบนแผ่นดินโลกได้ถูกมวลมนุษย์ทำให้ย่อยยับจนเกินกว่าจะช
อมได้นานแล้ว? และเขาอาจจะสามารถรู้ได้อย่างไรกันว่าพระเจ้าผู้สร้างได้เสด็จมาที่แผ่นดินโลกในวันนี้
และกำลังทรงค้นหากลุ่มผู้คนเสื่อมทรามที่พระองค์ทรงสามารถช่วยให้ออกได้?
แม้หลังจากมนุษย์ได้รับประสบการณ์กับกระบวนการถูกลงและการพิพากษาที่เป็นไปได้ทุกครั้ง
แต่ความรู้สึกลึกซึ้งที่ทิ่มทิ่มของเขาก็คงแทบไม่ยวบ และจริงๆ แล้ว แทบจะไม่ตอบสนอง
มนุษยชาติช่างเสื่อมนัก! และแม้ว่าการพิพากษาประเภทนี้จะเป็นเหมือนลูกเห็บโหดร้ายที่ตกลงมาจากฟ้า
แต่ก็เป็นประโยชน์ใหญ่หลวงที่สุดต่อมนุษย์
หากไม่เป็นเพราะการพิพากษาผู้คนเยี่ยงนี้ก็คงจะไม่มีผลลัพธ์และคงจะเป็นไปไม่ได้อย่างที่เด็ดขาดที่จะช่วยผู้คนไ
ห้รอดจากห้วงเหวแห่งความระทมทุกข์
หากไม่เป็นเพราะพระราชกิจนี้ก็คงจะยากยิ่งที่ผู้คนจะไพล่ออกจากแดนคนตาย
เพราะหัวใจของพวกเขาได้ตายไปนานแล้ว และวิญญาณของพวกเขาได้ถูกซาตานเหยียบย่ำนานมาแล้ว
การช่วยพวกเขาที่ได้จมลงสู่ก้นบึ้งที่ลึกที่สุดของความเสื่อมให้ออกพ้นต้องร้องเรียกพวกเขาอย่างแข็งขัน
เมื่อนั้นเท่านั้นจึงจะเป็นไปได้ที่จะปลุกหัวใจที่เย็นจนแข็งของพวกเขา

ตัดตอนมาจาก “ผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วเท่านั้นสามารถใช้ชีวิตที่มีความหมายได้” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกเจ้าทั้งหมดใช้ชีวิตในแผ่นดินแห่งบาปและความคั่นหาจัด และพวกเจ้าทั้งหมดเต็มไปด้วยบาปและคั่นหา
วันนี้พวกเจ้าไม่ใช่แค่มีความสามารถที่จะมองเห็นพระเจ้าได้เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่าคือ
พวกเจ้ายังได้รับการติสอนและการพิพากษา พวกเจ้าได้รับความรอดที่ลึกซึ้งอย่างแท้จริง กล่าวคือ
พวกเจ้าได้รับความรักที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าแล้ว ในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิบัติ
พระองค์ทรงแสดงความรักต่อพวกเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ไม่ทรงมีเจตนารมณ์ร้าย
พระองค์ทรงพิพากษาพวกเจ้าเนื่องจากบาปของพวกเจ้า
เพื่อที่พวกเจ้าจะตรวจดูตัวพวกเจ้าเองและได้รับความรอดที่ยิ่งใหญ่
ทั้งหมดนี้กระทำเพื่อจุดประสงค์ในการทำให้มนุษย์ครบบริบูรณ์ ตั้งแต่เริ่มต้นถึงสิ้นสุด
พระเจ้าทรงได้ปฏิบัติอย่างสุดพระปรีชาสามารถเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด
และทรงไม่มีความพึงปรารถนาที่จะทำลายมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างด้วยพระหัตถ์ของพระองค์โดยสิ้นเชิงเลย
วันนี้ พระองค์ได้เสด็จมาอยู่ท่ามกลางพวกเจ้าเพื่อทรงพระราชกิจ
แล้วความรอดเช่นนั้นไม่ยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีกหรือ? หากพระองค์ทรงเกลียดชังพวกเจ้า
พระองค์จะทรงยังคงปฏิบัติพระราชกิจที่ใหญ่โตเช่นนั้นเพื่อทรงนำพวกเจ้าด้วยพระองค์เองหรือ?
พระองค์ควรทรงทนทุกข์เช่นนั้นด้วยเหตุใด? พระเจ้าไม่ได้ทรงเกลียดชังพวกเจ้า หรือมีเจตนารมณ์ร้ายใดๆ
ต่อพวกเจ้า พวกเจ้าควรรู้ว่าความรักของพระเจ้าคือความรักที่แท้จริงที่สุด
พระองค์ทรงต้องช่วยผู้คนโดยผ่านทาง การพิพากษาเพียงเพราะว่าผู้คนไม่เชื่อฟัง หากไม่ใช่เพราะสิ่งนี้แล้ว
การช่วยมนุษย์ให้รอดก็จะไม่อาจเป็นไปได้ เพราะพวกเจ้าไม่รู้วิธีใช้ชีวิต และไม่แม้แต่จะตระหนักวิธีใช้ชีวิต
และเพราะพวกเจ้าใช้ชีวิตในแผ่นดินแห่งบาปและความคั่นหาจัดนี้
และเป็นมารที่คั่นหาจัดและสกปรกโสมมด้วยตัวเจ้าเอง
พระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้พวกเจ้ากลับกลายมาเป็นผิคุณธรรมยิ่งขึ้นไปอีก
พระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะมองเห็นพวกเจ้าใช้ชีวิตในแผ่นดินที่สกปรกโสมมนี้เหมือนอย่างที่เขาทำอยู่ในตอนนี้
และถูกซาตานเหยียบย่ำตามใจชอบ และพระองค์ทรงทนไม่ได้ที่จะปล่อยให้เจ้าตกลงไปสู่แดนคนตาย
พระองค์ทรงเพียงต้องประสงค์ที่จะได้รับผู้คนกลุ่มนี้ และช่วยพวกเจ้าให้รอดอย่างถ้วนทั่ว
นี่คือจุดประสงค์สำคัญของการปฏิบัติพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในพวกเจ้า—
พระราชกิจนี้เพียงเป็นไปเพื่อความรอด
หากเจ้าไม่สามารถมองเห็นได้ว่าทุกสิ่งที่ได้กระทำกับเจ้า นั่นคือความรักและความรอด
หากเจ้าคิดว่ามันเป็นเพียงแค่วิธีการหนึ่ง เป็นวิธีทรมานมนุษย์ และเป็นบางสิ่งที่ไม่ควรค่า

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่ต่างไปกับการกลับไปทีโลกของเจ้าเพื่อทนทุกข์กับความเจ็บปวดและความยากลำบาก!
หากเจ้าเต็มใจที่จะอยู่ในกระแสนี้และชื่นชมกับการพิพากษานี้และความรอดอันยิ่งใหญ่
ชื่นชมกับพระพรทั้งหมดเหล่านี้ พระพรที่ไม่สามารถหาได้จากที่ไหนในโลกของมนุษย์ และชื่นชมกับความรักนี้
เช่นนั้นแล้วก็จะทำตัวให้ดี นั่นคือ อยู่ในกระแสนีต่อไปเพื่อยอมรับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย
เพื่อที่เจ้าจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม วันนี้
เจ้าอาจทนทุกข์กับความเจ็บปวดและกระบวนการถูกละเลี่ยนเนื่องจากการพิพากษาของพระเจ้า
แต่การทนทุกข์กับความเจ็บปวดนี้มีคุณค่าและมีความหมาย
แม้ว่าผู้คนได้รับการถูกลงและได้รับการสัมผัสกับการติสอนและการพิพากษาของพระเจ้าอย่างไร้ปราณี—
ซึ่งมีจุดมุ่งหมายคือการลงโทษพวกเขาเพราะบาปของพวกเขา เพื่อลงโทษเนื้อหนังของพวกเขา—
แต่ก็ไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจนี้ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อก้าวโทษเนื้อหนังของพวกเขาจนถึงกับถูกทำลายไป
การเผยที่รุนแรงโดยพระวณะทั้งหมดเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการนำทางพวกเจ้าสู่เส้นทางที่ถูกต้อง
พวกเจ้าได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจนี้มากมายด้วยตัวพวกเจ้าเอง
และเป็นที่ชัดเจนว่าพระราชกิจนี้ไม่ได้้นำทางพวกเจ้าไปสู่เส้นทางที่ชั่วร้าย!
ทั้งหมดเป็นไปเพื่อให้พวกเจ้าใช้ชีวิตตามสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และทั้งหมดสามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของเจ้า
ทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระเจ้านี้มีพื้นฐานมาจากการต้องการของเจ้า ตามความอ่อนแอของเจ้า
และตามวุฒิภาวะจริงๆ ของเจ้า และไม่มีการวางภาระที่ไม่อาจทนรับได้ใดๆ แก่พวกเจ้า
เจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนในวันนี้ และเจ้ารู้สึกเหมือนกับว่าเราไม่เป็นธรรมกับเจ้า
และที่จริงแล้วเจ้าเชื่ออยู่เสมอว่าเหตุผลที่เราติสอน พิพากษา และดำเนินเจ้าทุกวันนั้นเป็นเพราะเราเกลียดชังเจ้า
แต่ถึงแม้ว่าสิ่งที่เจ้าทนทุกข์จะเป็นการติสอนและการพิพากษา ที่จริงแล้วนี่ก็คือความรักสำหรับเจ้า
และเป็นการคุ้มครองปกป้องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

คัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (4)” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในสถานที่ที่ต่ำลงและโสโครกมากที่สุดจากสถานที่ทั้งหมด
และในหนทางนี้เท่านั้นที่พระเจ้าทรงสามารถแสดงให้เห็นถึงพระอุปนิสัยที่บริสุทธิ์และชอบธรรมทั้งหมดทั้งมวล
ของพระองค์ได้อย่างชัดเจน แล้วพระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์แสดงให้เห็นโดยผ่านทางสิ่งใด?
สิ่งนี้แสดงให้เห็นเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาบาปของมนุษย์ เมื่อพระองค์ทรงพิพากษาซาตาน
เมื่อพระองค์ทรงชิงชัยบาป และเมื่อพระองค์ทรงรังเกียจศัตรูที่ต่อต้านและกบฏต่อพระองค์
วณะที่เรากล่าวในวันนี้ก็เพื่อพิพากษาบาปของมนุษย์ เพื่อพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมนุษย์

เพื่อสาปแช่งการไม่เชื่อฟังของมนุษย์ การโกงและการหลอกลวงของมนุษย์

คำพูดและความประพฤติกของมนุษย์—

ทั้งหมดที่ไม่ลงรอยกับน้ำพระทัยของพระเจ้าจะต้องอยู่ภายใต้การพิพากษา

และการไม่เชื่อฟังของมนุษย์จะต้องถูกตราหน้าว่าเป็นบาป

พระวณะของพระองค์เป็นไปตามหลักการแห่งการพิพากษา

พระองค์ทรงใช้การพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ การสาปแช่งการเป็นกบฏของมนุษย์

และการตีแผ่ใบหน้าอันน่าเกลียดของมนุษย์เพื่อให้สำแดงพระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์เอง

ความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่แสดงแทนอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์ และอันที่จริงแล้ว

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าแท้จริงแล้วคือพระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์

อุปนิสัยที่เสื่อมทรามของพวกเจ้าเป็นบริบทของถ้อยคำวันนี้—เราใช้ถ้อยคำเหล่านี้เพื่อพูดและพิพากษา

และเพื่อดำเนินงานแห่งการพิชิตชัย การนี้เพียงอย่างเดียวที่เป็นพระราชกิจอันแท้จริง

และการนี้เพียงอย่างเดียวที่ทำให้ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าสาธดแสง

หากไม่มีร่องรอยของอุปนิสัยที่เสื่อมทรามในตัวเจ้า เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงพิพากษาเจ้า

อีกทั้งพระองค์จะไม่ทรงแสดงให้เห็นพระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์

เนื่องจากเจ้ามีอุปนิสัยที่เสื่อมทราม พระเจ้าจะไม่ทรงลงโทษเจ้า

และโดยผ่านทางการนี้เองความบริสุทธิ์ของพระองค์จะแสดงให้เห็น

หากพระเจ้าจะทรงเห็นว่าความโสโครกและการเป็นกบฏของมนุษย์นั้นมากจนเกินไป

แต่พระองค์ไม่ได้ทรงกล่าวหรือพิพากษาเจ้า อีกทั้งไม่ได้ทรงติสอนเจ้าเนื่องจากความไม่ชอบธรรมของเจ้า

เช่นนั้นแล้วนี่คงจะพิสูจน์ว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้า เพราะพระองค์คงจะไม่ทรงมีความเกลียดชังบาป

พระองค์คงจะทรงโสโครกเทียบเท่ามนุษย์ วันนี้ เป็นเพราะความโสโครกของเจ้า เราจึงพิพากษาเจ้า

และเป็นเพราะความเสื่อมทรามและการเป็นกบฏของเจ้า เราจึงติสอนเจ้า

เราไม่ได้กำลังโอ้อวดฤทธาานุภาพของเรากับพวกเจ้าหรือจงใจกดขี่พวกเจ้า

เราทำสิ่งเหล่านี้เพราะพวกเจ้าผู้ที่เกิดในแผ่นดินแห่งความโสโครกนี้เปราะเปื้อนอย่างรุนแรงยิ่งนักจากสิ่งโสโครก

ก พวกเจ้าเพียงสูญเสียความสัตย์สุจริตและสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเจ้าไป

และพวกเจ้าได้กลายเป็นดั่งสุกรที่เกิดในมุมที่สกปรกที่สุดของโลก

และดังนั้นเป็นเพราะการนี้นั่นเองพวกเจ้าจึงถูกพิพากษา และเราจึงปล่อยความโกรธของเราต่อพวกเจ้า

แน่นอนว่าเป็นเพราะการพิพากษานี้เองพวกเจ้าจึงสามารถเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้ชอบธรรม

และว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้บริสุทธิ์

แน่นอนว่าเป็นเพราะความบริสุทธิ์ของพระองค์และความชอบธรรมของพระองค์นี่เอง

พระองค์จึงทรงพิพากษาพวกเจ้าและทรงปล่อยพระพิโรธของพระองค์ต่อพวกเจ้า
เพราะพระองค์ทรงสามารถเปิดเผยพระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงเห็นการเป็นกบฏของมนุษย์
และเพราะพระองค์ทรงสามารถเปิดเผยความบริสุทธิ์ของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงเห็นความโสโครกของมนุษย์
นี่ก็เพียงพอแล้วที่จะแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง ผู้ทรงบริสุทธิ์และไร้ที่ติ
ทว่ายังดำรงพระชนม์ชีพในแผ่นดินแห่งความโสโครก

ตัดตอนมาจาก “ผลจากขั้นตอนที่สองของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยสัมฤทธิ์ผลได้อย่างไร” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงกระทำพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการเตือน เพื่อที่มนุษย์อาจได้รับความรู้เกี่ยวกับพระองค์
และเพื่อประโยชน์ของคำพยานของพระองค์
หากปราศจากการพิพากษาของพระองค์ต่ออุปนิสัยอันเลื่อมทรมของมนุษย์แล้ว
มนุษย์คงไม่อาจสามารถรู้จักพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระองค์ได้ ซึ่งไม่ยินยอมให้มีการทำให้ขุ่นเคืองใดๆ
อีกทั้งมนุษย์จะไม่สามารถเปลี่ยนความรู้เก่าๆ ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าให้กลายเป็นความรู้ใหม่ได้
เพื่อประโยชน์ของคำพยานของพระองค์ และเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระองค์
พระองค์ทรงทำให้ความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์เป็นสิ่งที่รู้กันโดยทั่วไป
ดังนั้นจึงทำให้มนุษย์สามารถมาถึงจุดที่มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ได้รับการเปลี่ยนสภาพในอุปนิสัยของเขา
และเป็นคำพยานที่ดังกึกก้องต่อพระเจ้าโดยผ่านทางทรงปรากฏต่อสาธารณะของพระองค์ได้
การเปลี่ยนสภาพของอุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการทำให้สัมฤทธิ์ผลโดยผ่านทางพระราชกิจหลากหลายประเภทที่
แตกต่างกันของพระเจ้า หากปราศจากการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของเขาเช่นนั้นแล้ว
มนุษย์จะไม่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าและติดตามพระทัยของพระเจ้าได้
การเปลี่ยนสภาพของอุปนิสัยของมนุษย์เป็นเครื่องแสดงว่ามนุษย์ได้ทำให้ตัวเองเป็นอิสระจากพันธนาการของ
ซาตานและจากอิทธิพลของความมืด และได้กลายเป็นแบบอย่างและอุทาหรณ์ของพระราชกิจของพระเจ้า
พยานของพระเจ้า และผู้ที่ติดตามพระทัยของพระเจ้าอย่างแท้จริง ในวันนี้
พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ได้เสด็จมากระทำพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก
และพระองค์ทรงพึงประสงค์ให้มนุษย์สัมฤทธิ์ความรู้เกี่ยวกับพระองค์ การเชื่อฟังต่อพระองค์
คำพยานต่อพระองค์ เพื่อให้รู้จักพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงและปกติของพระองค์
เพื่อให้เชื่อฟังพระวาทะและพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ซึ่งไม่สอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
และเพื่อเป็นคำพยานต่อพระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด
รวมทั้งกิจการทั้งหมดที่พระองค์ทรงสำเร็จลุล่วงเพื่อพิชิตมนุษย์

บรรดาผู้ที่เป็คำพยานต่อพระเจ้าต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า
คำพยานประเภทนี้เท่านั้นที่ถูกต้องแม่นยำและเป็นจริง
และคำพยานประเภทนี้เท่านั้นที่สามารถทำให้ซาตานอับอายได้
พระเจ้าทรงใช้บรรดาผู้ที่ได้รู้จักพระองค์โดยผ่านทางการศึกษาและการติสอน การจัดการ
และการตกแต่งของพระองค์ เพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์
พระองค์ทรงใช้พวกที่ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามให้เป็นคำพยานต่อพระองค์ และเช่นเดียวกัน
พระองค์จึงทรงใช้บรรดาผู้ที่อุปนิสัยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว
และผู้ที่ได้รับพระพรของพระองค์จากการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์
พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องให้มนุษย์สรรเสริญพระองค์ด้วยปากของเขา
อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องได้รับการสรรเสริญและคำพยานจากผู้คนจำพวกของซาตาน
ผู้ซึ่งยังไม่ได้รับการช่วยให้รอดโดยพระองค์

ตัดตอนมาจาก “มีเพียงผู้ที่รู้จักพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้า” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

4. นัยสำคัญของพระราชกิจแห่งบททดสอบและกระบวนการถลุงของพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

การทดสอบทั้งหลายมุ่งหมายไปที่สภาวะภายในอันใดในผู้คน?

การทดสอบทั้งหลายนั้นมีเป้าหมายอยู่ที่อุปนิสัยอันเป็นกบฏในผู้คนซึ่งไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ มีอะไรมากมายที่ไม่บริสุทธิ์ภายในผู้คน และอะไรมากมายที่หน้าซื่อใจคด และดังนั้นพระเจ้าจึงทรงทำให้ผู้คนได้รับการทดสอบทั้งหลายเพื่อที่จะชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์...

หากเจ้าไม่รู้พระอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะล้มลงระหว่างการทดสอบทั้งหลายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะเจ้าไม่ตระหนักว่าพระเจ้าทรงทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อมอย่างไร

พระเจ้าทรงทำให้พวกเขามีความเพียบพร้อมด้วยวิธีการใด

และเมื่อการทดสอบทั้งหลายของพระเจ้าจะมาถึงเจ้าและการทดสอบเหล่านั้นไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะไม่สามารถตั้งมั่นได้

ความรักที่แท้จริงของพระเจ้าคือพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์

และเมื่อพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าได้ถูกแสดงแก่ผู้คน การนี้จะนำสิ่งใดมาสู่เนื้อหนังของเจ้า?

เมื่อพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าถูกแสดงแก่ผู้คน

เนื้อหนังของพวกเขาก็จะทนทุกข์กับความเจ็บปวดมากมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

หากเจ้าไม่ทนทุกข์กับความเจ็บปวดนี้ เช่นนั้นแล้ว

เจ้าจะไม่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้

อีกทั้งเจ้าจะไม่สามารถอุทิศความรักที่แท้จริงแด่พระเจ้าได้ หากพระเจ้าทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

พระองค์จะทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์แก่เจ้าอย่างแน่นอน

นับตั้งแต่เวลาแห่งการทรงสร้างจนกระทั่งถึงวันนี้

พระเจ้าไม่เคยทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ต่อมนุษย์—

แต่ในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายพระองค์ทรงเปิดเผยมันต่อผู้คนกลุ่มนี้ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าและได้ทรงคัดเลือกไว้แล้ว และโดยการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม พระองค์ทรงเผยให้เห็นพระอุปนิสัยของพระองค์

ซึ่งพระองค์ได้ทรงใช้ทำให้ผู้คนกลุ่มหนึ่งครบบริบูรณ์ เช่นนั้นคือความรักที่แท้จริงของพระองค์ต่อผู้คน การได้รับประสบการณ์กับความรักที่แท้จริงของพระเจ้าพึงประสงค์ให้ผู้คนสู่ทนความเจ็บปวดสุดขีด

และจ่ายราคาสูง

และจ่ายราคาสูง

หลังจากการนี้เท่านั้นพวกเขาจึงจะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าและสามารถถวายความรักที่แท้จริงของพวกเขา กลับคืนแด่พระเจ้าได้ และเมื่อนั้นเท่านั้นพระทัยของพระเจ้าจึงจะพึงพอพระทัย

หากผู้คนปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
และหากพวกเขาปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระองค์
และถวายความรักที่แท้จริงของพวกเขาแด่พระเจ้าอย่างครบถ้วน เช่นนั้นแล้ว
พวกเขาจะต้องได้รับประสบการณ์กับความทุกข์มากมายและความทรมานหลายอย่างจากรูปการณ์แวดล้อมทั้ง
หลายของพวกเขา เพื่อทนทุกข์กับความเจ็บปวดที่เลวร้ายกว่าความตาย
ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาจะถูกบีบให้ถวายหัวใจที่แท้จริงของพวกเขากลับคืนแด่พระเจ้า
การที่ใครบางคนรักพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่นั้นจะถูกเปิดเผยในช่วงระหว่างความยากลำบากและกระบวนกา
รถูกลง พระเจ้าทรงชำระความรักของผู้คนให้บริสุทธิ์
และการนี้สัมฤทธิ์ได้ท่ามกลางความยากลำบากและกระบวนถูกลงเท่านั้นด้วยเช่นกัน

ตัดตอนมาจาก “การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
เมื่อเผชิญกับสถานะของมนุษย์และท่าทีของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้า พระเจ้าได้ทรงทำพระราชกิจใหม่
เปิดโอกาสให้มนุษย์ได้มีทั้งความรู้เกี่ยวกับพระองค์และการเชื่อฟังต่อพระองค์ และมีทั้งความรักและคำพยาน
ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงต้องได้รับประสบการณ์กับกระบวนถูกลงของพระเจ้าที่มีต่อเขา ตลอดจนการพิพากษา
การจัดการ การตัดแต่งของพระองค์ที่ทรงมีต่อเขา ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้
มนุษย์จะไม่มีวันรู้จักพระเจ้าและจะไม่มีวันสามารถรักและเป็นพยานให้กับพระองค์ได้อย่างแท้จริงเลย
กระบวนถูกลงมนุษย์ของพระเจ้าไม่ใช่แค่เพื่อเห็นแก่ผลกระทบเพียงด้านเดียว
แต่เพื่อประโยชน์ของผลกระทบหลายแง่มุม
เพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งกระบวนถูกลงในบรรดาผู้ที่เต็มใจแสวงหาความ
จริง เพื่อที่ว่าความแน่วแน่นและความรักของพวกเขาจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
สำหรับบรรดาผู้ที่เต็มใจแสวงหาความจริงและผู้ซึ่งโยยหาพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดเลยที่มีความหมายมากกว่า
หรือเป็นความช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่กว่ากระบวนถูกลงในแบบนี้
พระอุปนิสัยของพระเจ้านั้นไม่ยากนักที่มนุษย์จะรู้หรือเข้าใจ เพราะท้ายที่สุดแล้ว พระเจ้าก็ทรงเป็นพระเจ้า
ในท้ายที่สุดแล้ว ก็เป็นไปได้เลยสำหรับพระเจ้าที่จะมีอุปนิสัยแบบเดียวกับมนุษย์ และเมื่อเป็นดังนั้น
จึงไม่ยากสำหรับมนุษย์ที่จะรู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์ มนุษย์ไม่ได้ครอบครองความจริงมาแต่กำเนิด
และไม่ยากที่บรรดาผู้ซึ่งถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามจะเข้าใจ มนุษย์ไร้ซึ่งความจริง
และไร้ซึ่งความแน่วแน่นที่จะนำความจริงไปปฏิบัติ และหากเขาไม่ทุกข์ทน
และไม่ได้รับการถูกลงหรือพิพากษาแล้วไซ้
ความแน่วแน่นของพวกเขาจะไม่มีวันได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม สำหรับทุกคน
กระบวนถูกลงเป็นความเจ็บปวดทรมานแสนสาหัส และลำบากยากเย็นมากที่จะยอมรับ—

ทว่าในระหว่างกระบวนการถลุงนี้เองที่พระเจ้าทรงทำให้พระอุปนิสัยที่ชอบธรรมของพระองค์เข้าใจได้ง่ายขึ้น
สำหรับมนุษย์ และทรงทำให้ข้อพึงประสงค์ของพระองค์เป็นที่รู้ทั่วกันสำหรับมนุษย์
และทรงจัดเตรียมความรู้แจ้งที่มากขึ้น การจัดการและการตัดแต่งจริงที่มากขึ้น
ผ่านการเปรียบเทียบระหว่างข้อเท็จจริงกับความจริง
พระองค์ทรงมอบความรู้ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเกี่ยวกับพระองค์และความจริงให้แก่มนุษย์
และทรงมอบความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ขึ้นเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าให้แก่มนุษย์ ด้วยเหตุนี้
จึงเป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์มีความรักที่จริงแท้ยิ่งขึ้นและบริสุทธิ์ยิ่งขึ้นต่อพระเจ้า
นั่นคือจุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการดำเนินการกระบวนการถลุง
และพระราชกิจทั้งหมดที่พระเจ้าทรงทำในมนุษย์มีจุดมุ่งหมายและนัยสำคัญของมันเอง
พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจซึ่งปราศจากความหมาย
และพระองค์ไม่ทรงพระราชกิจซึ่งปราศจากผลประโยชน์ต่อมนุษย์
กระบวนการถลุงไม่ได้หมายถึงการเอาผู้คนออกไปจากเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
และไม่ได้หมายถึงการทำลายพวกเขาในนรก แต่ทว่า
มันหมายถึงการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์ในระหว่างกระบวนการถลุง การเปลี่ยนแปลงเจตนาต่างๆ
ของเขา ทรรศนะต่างๆ ของเขา การเปลี่ยนแปลงความรักของเขาที่มีต่อพระเจ้า
และการเปลี่ยนแปลงทั้งชีวิตของเขา กระบวนการถลุงคือบททดสอบจริงของมนุษย์
และเป็นรูปแบบหนึ่งของการฝึกฝนจริง
และมีเพียงในระหว่างกระบวนการถลุงเท่านั้นที่ความรักของเขาจึงจะสามารถทำหน้าที่ตามธรรมชาติของมันได้

ตัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถมีความรักแท้จริงได้ โดยการได้รับประสบการณ์กับกระบวนการถลุงเท่านั้น”
ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ยิ่งกระบวนการถลุงของพระเจ้ารุนแรงขึ้นเท่าใด
หัวใจของผู้คนที่มีความสามารถที่จะรักพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น
ความทรนภายในหัวใจของพวกเขาเป็นประโยชน์แก่ชีวิตพวกเขา
พวกเขามีความสามารถที่จะอยู่อย่างสงบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้มากขึ้น
สัมพันธภาพของพวกเขากับพระเจ้าใกล้ชิดขึ้น
และพวกเขามีความสามารถที่จะมองเห็นความรักอันสูงสุดของพระเจ้าและความรอดสูงสุดของพระองค์ได้ดีขึ้น
เปโตรได้รับประสบการณ์กับกระบวนการถลุงหลายร้อยครั้ง
และโยบก็ได้ก้าวผ่านการทดสอบหลายครั้งหลายครา
หากพวกเขารู้ว่าปราชญ์ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า

เจ้าเองก็ต้องก้าวผ่านกระบวนการถูกลงหลายร้อยครั้งเช่นกัน
เฉพาะเมื่อเจ้าก้าวผ่านกระบวนการนี้และวางใจในขั้นตอนนี้เท่านั้น
ที่เจ้าจะมีความสามารถที่จะทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าและได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
ได้ กระบวนการถูกลงเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดที่พระเจ้าทรงใช้ในการทำให้ผู้คนมีความเพียบพร้อม
มีเพียงกระบวนการถูกลงและการทดสอบอันเข้มข้นเท่านั้นที่สามารถนำความรักแท้จริงสำหรับพระเจ้าออกมาจาก
หัวใจของผู้คนได้ เมื่อปราศจากความยากลำบาก ผู้คนก็ย่อมขาดความรักที่แท้จริงสำหรับพระเจ้า
หากพวกเขาไม่ถูกทดสอบภายใน หากพวกเขาไม่อยู่ภายใต้กระบวนการถูกลงแล้วไซ้
หัวใจของพวกเขาจะต้องลอยไร้จุดหมายอยู่ภายนอก เมื่อได้รับการถูกลงจนถึงจุดหนึ่งแล้ว
เจ้าจะมองเห็นความอ่อนแอและความลำบากยากเย็นของตัวเอง
เจ้าจะเห็นว่าเจ้ากำลังขาดพร่องอยู่มากเพียงใด และเจ้าจะรู้ความสามารถที่จะเอาชนะปัญหาต่างๆ
มากมายที่เจ้าเผชิญได้ และเจ้าจะ ได้เห็นว่า ความไม่เชื่อฟังของเจ้านั้นใหญ่หลวงเพียงใด
มีเพียงในระหว่างการทดสอบต่างๆ เท่านั้นที่ผู้คนมีความสามารถที่จะรู้จักสภาวะจริงของพวกเขาอย่างแท้จริงได้
การทดสอบต่างๆ ทำให้ผู้คนมีความสามารถที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ดีขึ้น

ในระหว่างเวลาชีวิตของเขา

เปโตร ได้รับประสบการณ์กับกระบวนการถูกลงหลายร้อยครั้งและได้ก้าวผ่านความทุกข์ยากสาหัสอันเจ็บปวดมา
มากมายหลายครั้ง กระบวนการถูกลงนี้ได้กลายเป็นรากฐานของความรักสูงสุดที่เขามีต่อพระเจ้า
และเป็นประสบการณ์ซึ่งมีนัยสำคัญที่สุดของทั้งชีวิตของเขา
การที่เขามีความสามารถที่จะมีความรักสูงสุดต่อพระเจ้าได้นั้น
ในเหตุผลหนึ่งก็เพราะความแน่วแน่ของเขาที่จะรักพระเจ้า อย่างไรก็ตามที่ดี ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ
มันเป็นเพราะกระบวนการถูกลงและความทุกข์ที่เขาได้ก้าวผ่านนี้เอง
ความทุกข์นี้ได้กลายเป็นเครื่องนำทางไปบนเส้นทางแห่งการรักพระเจ้า
และเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การทรงจำที่สุดสำหรับเขา
หากผู้คนไม่ได้ก้าวผ่านความเจ็บปวดแห่งกระบวนการถูกลงในขณะที่กำลังรักพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วความรักของพวกเขาจะเต็มไปด้วยความไม่บริสุทธิ์และความเลือกชอบของตัวเอง
ความรักเช่นนี้เต็มไปด้วยแนวความคิดของชาตนา
และโดยรากฐานแล้วไม่สามารถที่จะทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้เลย
การมีความแน่วแน่ที่จะรักพระเจ้าไม่ใช่สิ่งเดียวกับการรักพระเจ้าอย่างแท้จริง
แม้ว่าทั้งหมดที่พวกเขาคิดอยู่ในหัวใจของพวกเขาเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการรักและการทำให้พระเจ้าพึงพ
อพระทัย และแม้ว่าความคิดของพวกเขาดูเหมือนจะถูกอุทิศให้กับพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์

และปลอดจากแนวความคิดใดๆ ของมนุษย์

กระนั้นเมื่อความคิดของพวกเขาถูกนำพามาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

พระองค์หาได้ทรงชมเชยหรือทรงอวยพระพรให้แก่ความคิดเหล่านั้นเลย

แม้แต่เมื่อตอนที่ผู้คนมีความเข้าใจความจริงทั้งหมดอย่างครบถ้วนแล้ว—

เมื่อพวกเขาได้มารู้จักพวกมันทั้งหมดแล้ว—นี่ก็ไม่สามารถพูดได้ว่าเป็นสัญญาณหนึ่งของการรักพระเจ้า

ไม่สามารถพูดได้ว่า ผู้คนเหล่านี้รักพระเจ้าจริงๆ

ทั้งที่ได้เข้าใจความจริงไปแล้วมากมายโดยปราศจากการก้าวผ่านกระบวนการถูกลง

ผู้คนก็ยังไม่สามารถนำความจริงเหล่านี้มาปฏิบัติได้อยู่ดี

มีเพียงในระหว่างกระบวนการถูกลงเท่านั้นที่ผู้คนสามารถเข้าใจความหมายแท้จริงของความจริงเหล่านี้ได้

เมื่อมันเท่านั้นที่ผู้คนสามารถซึ่งคุณค่าความหมายภายในของของความจริงเหล่านั้นอย่างแท้จริง ณ เวลานั้นเอง

เมื่อพวกเขาหลงใหลอีกครั้ง พวกเขาก็มีความสามารถที่จะนำความจริงมาปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

และโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า ณ เวลานั้นเอง ที่แนวความคิดแบบมนุษย์ของพวกเขาลดน้อยลง

ความเสื่อมทรามแบบมนุษย์ของพวกเขาถูกลดลง และภาวะอารมณ์ต่างๆ

แบบมนุษย์ของพวกเขาอ่อนบรรเทาลง มีเพียง ณ

เวลานั้นเองที่การปฏิบัติของพวกเขาถือการสำแดงอันแท้จริงของความรักที่มีต่อพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถมีความรักแท้จริงได้ โดยการได้รับประสบการณ์กับกระบวนการถูกลงเท่านั้น”

ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจเพื่อถลุงมนุษย์ มนุษย์ยอมทนทุกข์ กระบวนการถูกลงของบุคคลหนึ่งมากขึ้นเท่าใด

ความรักพระเจ้าของพวกเขาก็จะมากขึ้นเท่านั้น

และมหิทฤทธิของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขามากขึ้นเท่านั้น ในทางกลับกัน

ยิ่งบุคคลหนึ่งได้รับกระบวนการถูกลงน้อยลงเท่าใด ความรักพระเจ้าของพวกเขา ก็จะยิ่งน้อยลงเท่านั้น

และมหิทฤทธิของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขาน้อยลงเท่านั้น

ยิ่งกระบวนการถูกลงและความเจ็บปวดของบุคคลเช่นนี้มากขึ้นเท่าใด

และพวกเขาผ่านประสบการณ์กับการทรมานมากขึ้นเท่าใด

ความรักพระเจ้าของพวกเขา ก็จะลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น

ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา ก็จะกลายเป็นจริงแท้มากขึ้นเท่านั้น

และความรู้เรื่องพระเจ้าของพวกเขา ก็จะลุ่มลึกมากขึ้นเท่านั้น ในประสบการณ์ของเจ้า

เจ้าจะมองเห็นผู้คนที่ยากลำบากอย่างมากในขณะที่พวกเขาถูกลง ผู้ซึ่งถูกจัดการและถูกบ่มวินัยอย่างมาก

และเจ้าจะมองเห็นว่าเป็นผู้คนเหล่านั้นนั่นเองที่มีความรักอันลึกซึ้งต่อพระเจ้าและความรู้เรื่องพระเจ้าที่ลุ่มลึกแล

ะเทียบแหลมกว่า พวกผู้ที่ไม่ได้ผ่านประสบการณ์การถูกจัดการย่อมมีเพียงแค่ความรู้ผิวเผิน

และพวกเขาเพียงแค่สามารถพูดได้ว่า “พระเจ้าทรงดั่งามเหลือเกิน

พระองค์ประทานพระคุณแก่ผู้คนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถชื่นชมพระองค์ได้”

หากผู้คนได้ผ่านประสบการณ์กับการถูกจัดการและถูกบ่มวินัย

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะมีความสามารถที่จะพูดเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระเจ้าที่แท้จริงได้

ดังนั้นยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์นำอัสภรณ์มากขึ้นเท่าใด มันก็ยิ่งมีคุณค่าและนัยสำคัญมากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งมันไม่สามารถเจาะแทรกเข้าไปได้สำหรับเจ้ามากขึ้นเท่าใดและยิ่งมันไม่สามารถเข้ากันได้กับมโนคติที่หลงผิด

ของเจ้ามากขึ้นเท่าใด พระราชกิจของพระเจ้าก็จะมีความสามารถที่จะพิชิตเจ้า

ได้รับเจ้าและทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้มากขึ้นเท่านั้น นัยสำคัญแห่งพระราชกิจของพระเจ้าช่างยิ่งใหญ่แน่!

หากพระเจ้าไม่ถลุงมนุษย์ในหนทางนี้ หากพระองค์ไม่ทรงพระราชกิจโดยสอดคล้องกับวิธีการนี้

เช่นนั้นแล้วพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่ได้ผลและปราศจากนัยสำคัญ

ในอดีตเคยมีการกล่าวไว้ว่าพระเจ้าจะทรงคัดสรรและรับกลุ่มนี้ และทำให้พวกเขาครบบริบูรณ์ในยุคสุดท้าย

ในการนี้มีนัยสำคัญที่พิเศษเหนือธรรมดา

ยิ่งพระราชกิจที่พระองค์ทรงดำเนินการภายในพวกเจ้าจนเสร็จสิ้นนั้นยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด

ความรักพระเจ้าของพวกเจ้าก็ยังลึกซึ้งและบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด

มนุษย์ก็ยังจับความเข้าใจบางสิ่งในพระปรีชาญาณของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้นและความรู้เรื่องพระองค์

ของมนุษย์ก็ยังลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง” ใน

พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงสามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้ทั้งในแง่มุมด้านบวกและด้านลบ

มันขึ้นอยู่กับว่าเจ้าสามารถได้รับประสบการณ์ได้หรือไม่

และขึ้นอยู่กับว่าเจ้าได้ตามเสาะหาการที่พระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อมหรือไม่

หากเจ้าแสวงหาอย่างแท้จริงต่อการถูกพระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อม

เช่นนั้นแล้วด้านลบก็ไม่สามารถทำให้เจ้าทุกข์ทนจากการสูญเสียได้

แต่สามารถนำพาสิ่งทั้งหลายที่เป็นจริงมากกว่ามาให้เจ้า

และสามารถทำให้เจ้ามีความสามารถมากขึ้นที่จะรู้จักสิ่งซึ่งกำลังขาดพร่องภายในตัวเจ้า

มีความสามารถมากขึ้นที่จะจับความเข้าใจสภาวะที่เป็นจริงของเจ้า และมองเห็นว่ามนุษย์ไม่มีสิ่งใดเลย

และไม่เป็นสิ่งใดเลย หากเจ้าไม่ได้รับประสบการณ์กับการทดสอบ เจ้าก็ย่อมไม่รู้

และจะรู้สึกอยู่เสมอว่าเจ้าอยู่เหนือผู้อื่นและดีกว่าผู้อื่นทุกคน โดยผ่านทางทั้งหมดนี้
เจ้าจะมองเห็นว่าทั้งหมดที่ได้มาก่อนหน้านี้ได้ถูกทำโดยพระเจ้าและได้รับการปกป้องโดยพระเจ้า
การเข้าสู่การทดสอบทั้งให้เจ้าปราศจากความรักหรือความเชื่อ
เจ้าขาดพร่องการอธิษฐานและไร้ความสามารถที่จะขับร้องบทเพลงสรรเสริญ
และเจ้าก็มารู้จักตัวเจ้าเองในท่ามกลางการนี้โดยที่ไม่ตระหนักถึงมันเลย
พระเจ้าทรงมีหลายวิถีทางในการทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อม
พระองค์ทรงนำสภาพแวดล้อมทุกลักษณะมาใช้ในการจัดการกับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์
และทรงใช้สิ่งต่างๆ นานาในการตีแผ่มนุษย์ ในแง่หนึ่ง พระองค์ทรงจัดการกับมนุษย์ ในอีกแง่หนึ่ง
พระองค์ทรงตีแผ่มนุษย์ และในอีกแง่หนึ่ง พระองค์ทรงเปิดเผยมนุษย์ โดยทรงขุดคุ้ยและเปิดเผย “ความล้าลึก”
ในส่วนลึกของหัวใจของมนุษย์
และทรงแสดงให้มนุษย์เห็นธรรมชาติของเขาโดยการเปิดเผยสภาวะมากมายของเขาออกมา
พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางวิธีการมากมาย—โดยผ่านทาง การเปิดเผย
โดยผ่านทาง การจัดการกับมนุษย์ โดยผ่านทาง กระบวนการการถูกลงโทษของมนุษย์ และการติสอน—
เพื่อที่มนุษย์จะรู้ว่าพระเจ้านั้นทรงสัมพันธ์กับชีวิตจริง
ตัดตอนมาจาก “เฉพาะบรรดาผู้มุ่งเน้นการฝึกฝนปฏิบัติเท่านั้นที่สามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้”
ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา สิ่งที่คุณแสวงหาก็คือการได้มาซึ่งพระพรสำหรับอนาคต
นี่คือเป้าหมายของพวกเขาในความเชื่อของพวกเขา ผู้คนทั้งหมดมีเจตนาและความหวังนี้
แต่ความเสื่อมทรามในธรรมชาติของพวกเขาต้องได้รับการแก้ไขโดยผ่านทาง การทดสอบทั้งหลาย
ในแง่มุมใดก็ตามที่เจ้าไม่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์ ในแง่มุมเหล่านี้เองที่เจ้าต้องได้รับการถูกลง—
นี่คือการจัดการเตรียมการของพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสภาพแวดล้อมหนึ่งให้กับเจ้า
อันเป็นการบังคับให้เจ้าได้รับการถูกลงที่นั่นเพื่อที่เจ้าจะสามารถรู้ความเสื่อมทรามของตัวเอง ในท้ายที่สุด
เจ้าก็ไปถึงจุดที่เจ้าเลือกที่จะตายมากกว่าและล้มเลิกกลอุบายและความอยากทั้งหลายของเจ้า
และนับนอนต่ออธิปไตยและการจัดการเตรียมการของพระเจ้า เพราะฉะนั้น
หากผู้คนไม่มีกระบวนการถูกลงอยู่เป็นเวลาหลายปี หากพวกเขาไม่สูทนความทุกข์ในปริมาณหนึ่ง
พวกเขาก็จะไม่สามารถที่จะขจัดพันธุนาการแห่งความเสื่อมทรามของเนื้อหนังในความคิดของพวกเขาแล
ะในหัวใจของพวกเขาออกไปจากตัวพวกเขาได้ ในแง่มุมใดก็ตามที่เจ้ายังคงอยู่ภายใต้พันธุนาการของซาตาน
และในแง่มุมใดก็ตามที่เจ้ายังมีความอยากได้อะไรของตัวเจ้าเองและข้อเรียกร้องทั้งหลายของตัวเจ้าเอง
ในแง่มุมเหล่านี้เองที่เจ้าควรทนทุกข์

เฉพาะโดยผ่านทางความทุกข์เท่านั้นที่จะสามารถเรียนรู้บทเรียนทั้งหลายได้
ซึ่งก็หมายถึงการมีความสามารถที่จะได้รับความจริง และเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า ในข้อเท็จจริงนั้น
ความจริงมากมายได้รับความเข้าใจโดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์การทดสอบอันเจ็บปวดทั้งหลาย
ไม่มีใครสามารถจับใจความในน้ำพระทัยของพระเจ้า
ระลึกถึงความทรงพระมหิทธิฤทธิ์และพระปรีชาญาณของพระเจ้า
หรือซาบซึ้งในพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าได้เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ง่ายสบายและชู้ใจ
หรือเมื่อรูปการณ์แวดล้อมเป็นใจ นั่นคงจะเป็นไปไม่ได้เลย!

ตัดตอนมาจาก “คนเราควรทำเช่นไรให้พระเจ้าพึงพอพระทัย ท่ามกลางการทดสอบทั้งหลาย” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

5. เจ้าต้องเชื่อในพระเจ้าอย่างไร เพื่อที่จะให้ได้รับการช่วยเหลือและการทำให้มีความเพียบพร้อม?

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

กล่าวโดยสรุป

การรับเอาเส้นทางของเปโตรในความเชื่อของคนเราหมายถึงการเดินบนเส้นทางของการไล่ตามเสาะหาความจริง ซึ่งยังเป็นเส้นทางของการได้รู้จักตนเองและเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของตนเองอย่างแท้จริงเช่นกัน

มีเพียง โดยการเดินบนเส้นทางของเปโตรเท่านั้นคนเราจึงจะอยู่บนเส้นทางของการได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้า คนเราต้องชัดเจนเกี่ยวกับวิธีเดินบนเส้นทางของเปโตรโดยแน่ชัด ตลอดจนวิธีนำการนั้นไปปฏิบัติ

ก่อนอื่น คนเราต้องละวางเจตนาของคนเราเอง การไล่ตามเสาะหาที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม

และแม้กระทั่งกรอบคร่าวและทุกสรรพสิ่งของเนื้อหาของคนเราเอง คนเราต้องอุทิศโดยสุดหัวใจ กล่าวคือ

คนเราต้องอุทิศตัวเองแก่พระวณะของพระเจ้าโดยสุดหัวใจ

มุ่งความสนใจไปที่การกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า

จดจ่ออยู่กับการค้นหาความจริงและการค้นหาเจตนารมณ์ของพระเจ้าในพระวณะของพระองค์

และพยายามจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในทุกสิ่งทุกอย่าง

นี่เป็นวิธีการปฏิบัติที่เป็นพื้นฐานและสำคัญยิ่งยวด นี่ก็คือสิ่งที่เปโตรทำหลังจากที่ได้เห็นพระเยซู

และเป็นเพียงโดยการปฏิบัติในหนทางนี้เท่านั้นคนเราจึงจะสามารถสัมผัสผลลัพธ์ที่ดีที่สุดได้

การอุทิศโดยสุดหัวใจต่อพระวณะของพระเจ้าโดยหลักแล้วเกี่ยวข้องกับการแสวงหาความจริง

การแสวงหาเจตนารมณ์ของพระเจ้าภายในพระวณะของพระองค์

มุ่งความสนใจไปที่การจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

และการเข้าใจและการได้มาซึ่งความจริงมากขึ้นจากพระวณะของพระเจ้า เมื่ออ่านพระวณะของพระองค์

เปโตรไม่ได้มุ่งความสนใจไปที่การเข้าใจคำสอน

นับประสาอะไรที่เขาจะมุ่งความสนใจไปที่การได้มาซึ่งความรู้ทางเทววิทยา แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

เขาจดจ่ออยู่กับการจับใจความความจริงและการจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

ตลอดจนการสัมผัสความเข้าใจพระอุปนิสัยของพระองค์และความดีงามของพระองค์

เปโตรยังได้พยายามที่จะเข้าใจสถานะอันเลื่อมทรมหลากหลายของมนุษย์จากพระวณะของพระเจ้าเช่นกัน

ตลอดจนธรรมชาติอันเลื่อมทรมและข้อบกพร่องจริงแท้ของมนุษย์

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการทำตามแง่มุมทั้งหมดของข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าต่อมนุษย์เพื่อที่จะทำให้พระองค์พึงพอ

พระทัย เปโตรมีการปฏิบัติที่ถูกต้องมากมายเหลือเกินที่ยึดปฏิบัติตามพระวณะของพระเจ้า

การนี้อยู่ในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้ามากที่สุด

และนั่นเป็นหนทางที่ดีที่สุดที่บุคคลหนึ่งจะสามารถร่วมมือได้ในขณะที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพ

พระเจ้า เมื่อได้รับประสบการณ์กับการทดสอบหลายร้อยครั้งจากพระเจ้า
เปโตรได้ตรวจสอบตัวเองอย่างเข้มงวดโดยอิงทุกพระวาทะแห่งการพิพากษามนุษย์ของพระเจ้า
ทุกพระวาทะแห่งวิรณห์เกี่ยวกับมนุษย์ของพระเจ้า และทุกพระวาทะแห่งข้อพึงประสงค์ของพระองค์ต่อมนุษย์
และเพียรพยายามที่จะหยั่งลึกความหมายของพระวาทะเหล่านั้น
เขาพยายามอย่างจริงจังที่จะได้ตรงและจดจำทุกพระวาทะที่พระเยซูตรัสกับเขา
และได้สัมผัสผลลัพธ์ที่ดีมาก โดยผ่านทาง การปฏิบัติลักษณะนี้
เขาสามารถสัมผัสความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเองจากพระวาทะของพระเจ้า
และเขาไม่เพียงมาเข้าใจสถานะอันเสื่อมทรามหลากหลายของมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมาเข้าใจแก่นแท้ ธรรมชาติ
และข้อบกพร่องทั้งหลายของมนุษย์เช่นกัน นี่คือการมาเข้าใจตัวเองอย่างแท้จริง
จากพระวาทะของพระเจ้า เปโตรไม่เพียงสัมผัสความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวเองเท่านั้น
แต่จากสิ่งทั้งหลายที่แสดงออกในพระวาทะของพระเจ้า—พระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า
สิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็น น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับพระราชกิจของพระองค์
ข้อพึงประสงค์ของพระองค์ต่อมวลมนุษย์—จากพระวาทะเหล่านี้เขาได้มารู้จักพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์
เขาได้มารู้จักพระอุปนิสัยของพระเจ้า และเนื้อแท้ของพระองค์
เขาได้มารู้จักและเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็น
ตลอดจนความดีงามของพระเจ้าและข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าต่อมนุษย์
แม้ว่าพระเจ้าไม่ได้ตรัสในตอนนั้นมากเท่ากับที่พระองค์ตรัสในวันนี้
กระนั้นก็ตามผลลัพธ์ในแง่บวกเหล่านี้ก็สัมผัสได้ในเปโตร นี่คือการที่หายากและล้ำค่าสิ่งหนึ่ง
เปโตร ได้ก้าวผ่านการทดสอบหลายร้อยครั้ง แต่ไม่ได้ทนทุกข์โดยสูญเปล่า
เขาไม่เพียงได้มาเข้าใจตัวเองจากพระวาทะและพระราชกิจของพระเจ้าเท่านั้น
แต่เขายังได้มารู้จักพระเจ้าเช่นกัน นอกจากนี้
เขาได้มุ่งความสนใจเป็นพิเศษไปที่ข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าต่อมวลมนุษย์ภายในพระวาทะของพระองค์
ไม่ว่าจะในแง่บวกใดก็ตามที่มนุษย์ควรทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยเพื่ออยู่ในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
เปโตรสามารถทุ่มเทความพยายามอันยิ่งใหญ่ออกไปในแง่บวกเหล่านั้นและสัมผัสความกระจ่างชัดเต็มที่
นี่เป็นประโยชน์อย่างที่สุดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ของเขาเอง ไม่สำคัญว่าพระเจ้าได้ตรัสถึงสิ่งใด
ตราบเท่าที่พระวาทะเหล่านั้นสามารถกลายเป็นชีวิตของเขาได้และพระวาทะเหล่านั้นเป็นของความจริง
เปโตรสามารถสลักพระวาทะเหล่านั้นไว้ในหัวใจของเขาเพื่อได้ตรงและซึ่งคุณค่าพระวาทะเหล่านั้นได้เป็นนิ
จศิลป์ หลังจากที่ได้ยินพระวาทะของพระเยซู เขาก็สามารถเก็บพระวาทะเหล่านั้นไปคิด
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขามุ่งความสนใจเป็นพิเศษไปที่พระวาทะของพระเจ้า

และเขาสัมฤทธิ์ผลลัพท์ในที่สุดอย่างแท้จริง กล่าวคือ
เขาสามารถนำพระวณะของพระเจ้าไปปฏิบัติได้อย่างเป็นอิสระ
ปฏิบัติตามความจริงและอยู่ในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
กระทำการโดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระเจ้าได้โดยทั้งหมดทั้งมวล
และละวางความคิดเห็นและจินตนาการส่วนตัวของเขาเอง ในหนทางนี้
เปโตร ได้เข้าสู่ความเป็นจริงของพระวณะของพระเจ้า
การรับใช้ของเปโตรมาในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยหลักแล้วก็เพราะเขาได้ทำเรื่องนี้แล้ว

ตัดตอนมาจาก “วิธีเดินบนเส้นทางของเปโตร” ใน บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

การพยายามเพื่อให้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้านั้น
คนเราต้องเข้าใจก่อนว่าการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์หมายถึงอะไร
รวมทั้งสภาพเงื่อนไขต่างๆ ที่คนเรานั้นต้องปฏิบัติตามเพื่อที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
ทันทีที่คนเราจับความเข้าใจในเรื่องเช่นนี้ได้ เช่นนั้นแล้วคนเราก็คงต้องหาเส้นทางของการปฏิบัติ
การที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม คนเราต้องมีคุณสมบัติบางประการ
ผู้คนหลายคนไม่มีคุณสมบัติสูงมากพอโดยกำเนิด ซึ่งในกรณีเช่นนี้
เจ้าต้องแลกมาด้วยบางอย่างและทำงานอย่างหนักเป็นส่วนตัว ยิ่งคุณสมบัติของเจ้าเข้มแข็งขึ้นเท่าใด
เจ้าก็ควรใช้ความพยายามส่วนตัวมากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งความเข้าใจของเจ้าเกี่ยวกับพระวณะของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใดและยิ่งเจ้านำพระวณะของพระเจ้าไป
ปฏิบัติมากขึ้นเท่าใด เจ้าก็จะยิ่งสามารถเหยียบย่างบนเส้นทางของความเพียบพร้อมได้เร็วขึ้นเท่านั้น
เจ้าสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมในด้านการอธิษฐานได้โดยผ่านทางคำอธิษฐาน
เจ้ายังสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมได้ด้วยการกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า
ด้วยการจับความเข้าใจในเนื้อแท้ของพระวณะ และด้วยการใช้ชีวิตจากความเป็นจริงของพระวณะ
โดยการได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน
เจ้าควรมารับรู้ได้ว่าสิ่งใดขาดไปในตัวเจ้าเอง ยิ่งกว่านั้น
เจ้าควรตระหนักถึงข้อบกพร่องร้ายแรงและจุดอ่อนของเจ้า และอธิษฐานและวิงวอนต่อพระเจ้า
โดยการทำเช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะค่อยๆ ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม เส้นทางของความเพียบพร้อมคือ
การอธิษฐาน การกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า การจับความเข้าใจถึงแก่นแท้ของพระวณะของพระเจ้า
การได้รับการเข้าสู่ประสบการณ์แห่งพระวณะของพระเจ้า การได้มารับรู้สิ่งใดขาดหายไปในตัวเจ้าเอง
การนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้า การใส่ใจต่อพระภาระของพระเจ้า
และการละทิ้งเนื้อหนังผ่านความรักของเจ้าที่มีต่อพระเจ้า

และการเข้าร่วมการสามัคคีธรรมกับพี่น้องชายหญิงของเจ้าเป็นนิมิต
ซึ่งสามารถทำให้ประสบการณ์ของเจ้าแข็งแกร่งขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นชีวิตในชุมชนหรือชีวิตส่วนตัวของเจ้า
และไม่ว่าจะเป็นการชุมนุมใหญ่หรือการชุมนุมเล็ก
พวกมันทั้งหมดล้วนสามารถช่วยให้เจ้าได้รับประสบการณ์และรับการฝึกฝนเพื่อที่หัวใจของเจ้าจะสามารถสงบ
เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและหวนคืนมาหาพระองค์ได้
ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นส่วนของกระบวนการทำให้มีความเพียบพร้อม
การรับประสบการณ์กับพระวาระของพระเจ้า ดังที่กล่าวมาข้างต้น
หมายถึงการมีความสามารถที่จะล้มรวพระวาระเหล่านั้นได้จริงๆ
และเปิดโอกาสให้ตัวเจ้าเองได้ใช้ชีวิตตามพระวาระนั้น
เพื่อที่เจ้าจะได้รับความเชื่อและความรักที่มีต่อพระเจ้ายิ่งขึ้น ในลักษณะนี้ เจ้าจะค่อยๆ
กำจัดอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของเจ้าให้หมดไป
ทำให้ตัวเจ้าเองเป็นอิสระจากแรงจูงใจที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม และใช้ชีวิตตามสภาพเหมือนของบุคคลปกติ
ยิ่งความรักที่มีต่อพระเจ้าภายในตัวเจ้ามีมากมายยิ่งขึ้นเท่าใด—กล่าวคือ
ตัวตนของเจ้าที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้ายิ่งขึ้น—
เจ้าก็ยิ่งจะถูกความเสื่อมทรามของซาตานครอบงำน้อยลงเท่านั้น เจ้าจะค่อยๆ
เหยียบย่ำลงบนเส้นทางของการมีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้า
ด้วยเหตุนี้ หากเจ้าปรารถนาที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
เช่นนั้นแล้วก็เป็นสิ่งสำคัญเป็นพิเศษที่จะใส่ใจต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าและรับประสบการณ์กับพระวาระของ
พระองค์

ตัดตอนมาจาก “จงใส่ใจต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าเพื่อบรรลุถึงความเพียบพร้อม” ใน
พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากเจ้าเชื่อในอธิปไตยของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จำเป็นที่จะต้องเชื่อว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรายวัน
ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่ดีหรือแย่ ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างไรแบบแผน
ไม่ใช่ว่าใครบางคนกำลังจงใจกดดันบีบคั้นเจ้าหรือเล็งเป้าหมายที่เจ้า
การนี้ทั้งหมดได้รับการจัดการเตรียมการโดยพระเจ้า เหตุใดพระเจ้าจึงทรงจัดวางเรียบเรียงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด?
นั่นไม่ใช่เพื่อเปิดเผยเจ้าว่าเจ้าคือใครหรือเพื่อเปิดโปงเจ้า การเปิดโปงเจ้าไม่ใช่เป้าหมายปลายทาง
เป้าหมายคือการทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมและช่วยเจ้าให้รอด พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นอย่างไร?
พระองค์ทรงเริ่มต้นโดยการทำให้เจ้าตระหนักถึงอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเจ้าเอง
ถึงธรรมชาติและแก่นแท้ของเจ้า ถึงข้อบกพร่องของเจ้า และถึงสิ่งที่เจ้าขาดพร่อง

โดยการรู้จักสิ่งเหล่านี้และการมีความเข้าใจชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้เท่านั้น
เจ้าจึงจะสามารถไล่ตามเสาะหาความจริงและค่อยๆ สลัดทิ้งอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเจ้า
นี่คือการที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมโอกาสเหมาะให้แก่เจ้า เจ้าจำเป็นต้องรู้วิธีคว้าโอกาสเหมาะนี้ไว้
และเจ้าไม่ควรเผชิญหน้าอย่างรุนแรงกับพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเผชิญหน้ากับผู้คน เรื่องทั้งหลาย
และสิ่งทั้งหลายที่พระเจ้าทรงจัดการเตรียมการรอบตัวเจ้า จงอย่ารู้สึกอยู่เบื้องนินยว่า
สิ่งทั้งหลายนั้นไม่เป็นดังที่เจ้าปรารถนาให้เป็น จงอย่าปรารถนาอยู่เบื้องนินยว่าจะหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านั้น
หรือดิ้นรนและเข้าใจพระเจ้าผิดอยู่เสมอ หากเจ้ากำลังทำสิ่งเหล่านั้นอยู่เบื้องนินย
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่ได้กำลังได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า
และนั่นจะทำให้ลำบากยากเย็นมากสำหรับเจ้าที่จะเข้าสู่ความจริงความเป็นจริง
สิ่งใดก็ตามที่เจ้าเผชิญที่เจ้าไม่สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ เมื่อเกิดความลำบากยากเย็นขึ้น
เจ้าก็ต้องเรียนรู้ที่จะบนอบ เจ้าควรเริ่มโดยการมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและอธิษฐานให้มากขึ้น
ด้วยหนทางนั้น ก่อนที่เจ้าจะทันได้รู้ตัว การแปรเปลี่ยนจะเกิดขึ้นในสภาวะภายในของเจ้า
และเจ้าจะมีความสามารถที่จะแสวงหาความจริงเพื่อแก้ไขปัญหของเจ้า เมื่อเป็นเช่นนั้น
เจ้าจะมีความสามารถที่จะได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า ขณะที่การนี้เกิดขึ้น
ความจริงความเป็นจริงจะก่อปรกกันขึ้นภายในตัวเจ้า
และนี่คือวิธีที่เจ้าจะก้าวหน้าและก้าวผ่านการแปลงสภาพของสภาวะของชีวิตของเจ้า
ทันทีที่เจ้าได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงนี้และครองความเป็นจริงของความจริงนี้
เจ้าก็ยังจะครองวุฒิภาวะด้วยเช่นกัน และชีวิตก็มาพร้อมกับวุฒิภาวะ
หากใครคนหนึ่งดำรงชีวิตโดยมีพื้นฐานอยู่บนอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน เช่นนั้นแล้ว
ไม่สำคัญว่าพวกเขามีใจกระตือรือร้นหรือพลังงานมากเพียงใด
พวกเขายังคงไม่สามารถได้รับการพิจารณาได้ว่าครองวุฒิภาวะหรือชีวิต พระเจ้าทรงพระราชกิจในบุคคลทุกๆ
คน และไม่สำคัญว่าวิธีการของพระองค์คือสิ่งใด ผู้คน เรื่อง
และสิ่งของประเภทใดที่พระองค์ทรงใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปรนนิบัติของพระองค์
หรือว่าพระวณะของพระองค์มีกระแสน้ำพระสุรเสด็จประเภทใด
พระองค์ก็เพียงทรงมีเป้าหมายปลายทางเดียวเท่านั้น นั่นคือ การช่วยเจ้าให้รอด ก่อนที่จะช่วยเจ้าให้รอด
พระองค์ทรงจำเป็นต้องแปลงสภาพเจ้า ดังนั้นเจ้าจะไม่สามารถทนทุกข์เล็กน้อยได้อย่างไร?
เจ้ากำลังจะต้องทนทุกข์ ความทุกข์นี้สามารถเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่าง บางครั้งพระเจ้าทรงโปรดให้ผู้คน
เรื่องราว และสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นรอบๆ เจ้าเพื่อที่เจ้าจะสามารถมารู้จักตัวเจ้าเองได้
มิฉะนั้นแล้วเจ้าอาจจะถูกจัดการ ตัดแต่ง และเปิดโปงโดยตรง

เหมือนกัน ไม่มีผิดกับใครบางคนบนเตียงผ่าตัด—เจ้าต้องก้าวผ่านความเจ็บปวดบ้างเพื่อบทอาสน์ที่ดี หากทุกครั้งที่เจ้าได้รับการตัดแต่งและจัดการ และทุกครั้งที่พระองค์ทรงอุ้มชูผู้คน เรื่องทั้งหลาย และสิ่งทั้งหลาย นั้นปลูกเร้าความรู้สึกของเจ้าและให้สิ่งชูกำลังแก่เจ้า เช่นนั้นแล้วนี่ก็ถูกต้อง และเจ้าจะมีวุฒิภาวะและจะเข้าสู่ความจริงความเป็นจริง

ตัดตอนมาจาก “การที่จะได้รับความจริง เจ้าต้องเรียนรู้จากผู้คน เรื่องทั้งหลาย และสิ่งทั้งหลายรอบตัวเจ้า” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

เปโตรได้พยายามที่จะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยในทุกสิ่งทุกอย่าง และได้พยายามเชื่อฟังทั้งหมดที่ได้มาจากพระเจ้า โดยที่ไม่มีการปรบิบนั้แม่แต่น้อย เขาสามารถยอมรับการติสอนและการพิพากษา ตลอดจนกระบวนการถูกลง ความทุกข์ลำบาก และการดำเนินต่อไปโดยความไม่มีสิ่งใดเลยในชีวิตของเขา ซึ่งไม่มีสิ่งใดเลยในบรรดาเหล่านี้ที่จะสามารถปรับเปลี่ยนความรักของเขาที่มีแด่พระเจ้าได้ นี่ไม่ใช่ความรักขั้นสูงสุดที่มีแด่พระเจ้าหรือ? นี่ไม่ใช่การลบล้างหน้าที่ของสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าหรือ? ไม่ว่าในการติสอน การพิพากษา หรือความทุกข์ลำบาก เจ้าสามารถสัมผัสฤทธิ์ความเชื่อฟังจนตายได้เสมอ และนี่คือสิ่งที่ควรสัมผัสโดยสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้า นี่คือความบริสุทธิ์ของความรักที่มีแด่พระเจ้า หากมนุษย์สามารถสัมผัสผลได้มากขนาดนี้ เช่นนั้นแล้วเขาก็เป็นสิ่งที่ทรงสร้างหนึ่งของพระเจ้าที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และไม่มีสิ่งใดเลยที่ทำให้สมดังที่พระผู้สร้างทรงพึงปรารถนาได้ดีกว่า

ตัดตอนมาจาก “ความสำเร็จหรือความล้มเหลวขึ้นอยู่กับเส้นทางที่มนุษย์เดิน” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากผู้คนปรารถนาที่จะกลายเป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นคำพยานต่อพระเจ้า และได้รับการรับรองจากพระเจ้า เช่นนั้นแล้วพวกเขาต้องยอมรับความรอดของพระเจ้า พวกเขาต้องนบนอบด้วยความปรเมปรีดิ์ต่อการพิพากษาและการติสอนของพระองค์และต้องยอมรับด้วยความปรเมปรีดิ์ต่อการตัดแต่งของพระเจ้าและการจัดการ โดยพระองค์ เมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะสามารถนำความจริงทั้งหมดที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์มาปฏิบัติได้ และเมื่อนั้นเท่านั้นพวกเขาจึงจะได้รับความรอดของพระเจ้าและกลายเป็นสิ่งมีชีวิตอย่างแท้จริง

ตัดตอนมาจาก “เจ้าคือใครบางคนที่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกหรือไม่?” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าเลยแม้แต่คนเดียว ผู้ที่แค่เพียงรับรู้พระนามของพระองค์เท่านั้น
และพอจะมีสัมผัสในใจดีมีเมตตาและความน่ารักชื่นชมของพระเจ้าอยู่บ้าง
แต่ก็ยังไม่ก้าวตามให้ทันอย่างพระบาทของพระวิญญาณบริสุทธิ์
และไม่เชื่อฟังพระราชกิจและพระวาระปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์—
ผู้คนเหล่านี้มีชีวิตท่ามกลางพระคุณของพระเจ้า
และจะไม่ได้รับการทรงรับไว้หรือได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระเจ้า
พระเจ้าทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยผ่านทางความเชื่อฟังของมนุษย์ ผ่านทางการกิน การดื่ม
และความชื่นชมยินดีในพระวาระของพระเจ้า และผ่านทางความทุกข์และกระบวนการถลุงในชีวิตของพวกเขา
ด้วยความเชื่อเช่นนี้เท่านั้นที่อุปนิสัยของผู้คนจะเปลี่ยนแปลงได้
และหลังจากนี้เท่านั้นพวกเขาจึงจะครอบครองความรู้ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าได้
การไม่พึงพอใจกับการใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพระคุณของพระเจ้า การโหยหาและการค้นหาความจริงอย่างจริงจัง
และการแสวงหาการรับไว้โดยพระเจ้า—
นี่คือความหมายของการเชื่อฟังพระเจ้าอย่างมีสติและนี่เองคือศรัทธาประเภทที่พระเจ้าทรงต้องการโดยแท้

ตัดตอนมาจาก “ด้วยความเชื่อในพระเจ้าของเจ้า เจ้าควรเชื่อฟังพระเจ้า” ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 5 ความจริงเกี่ยวกับการจู่ติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

1. การจุติเป็นมนุษย์คืออะไร? สาระสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์คืออะไร?

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

“การจุติเป็นมนุษย์” คือการทรงปรากฏของพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระเจ้าทรงพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นในพระฉายาของเนื้อหนัง ดังนั้น

เพื่อที่พระเจ้าจะทรงจุติเป็นมนุษย์ได้นั้น ประการแรกพระองค์ทรงต้องเป็นเนื้อหนังก่อน นั่นคือ

เนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ นี่คือข้อกำหนดเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด อันที่จริงแล้ว

ความหมายโดยนัยของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้ก็คือว่า

พระเจ้าทรงพระชนม์ชีพและทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง

คือว่าพระเจ้าในแก่นสารที่แท้จริงของพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ทรงกลายเป็นมนุษย์

พระชนม์ชีพซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์และพระราชกิจของพระองค์สามารถแบ่งออกได้เป็นสองช่วงระยะ

ช่วงระยะแรกคือพระชนม์ชีพที่พระองค์ทรงดำเนินก่อนปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในครอบครัวมนุษย์ธรรมดา ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติอย่างที่สุด

โดยทรงเชื่อฟังจรรยาที่ปกติและกฎแห่งชีวิตมนุษย์ และทรงมีความต้องการตามปกติของมนุษย์ (อาหาร เสื้อผ้า

การนอนหลับ ที่พักอาศัย) ความอ่อนแอตามปกติของมนุษย์ และอารมณ์ตามปกติของมนุษย์

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในระหว่างช่วงระยะแรกนี้

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ไม่เป็นของพระเจ้าและเป็นปกติอย่างบริบูรณ์

และทรงกระทำกิจกรรมตามปกติทั้งหมดของมนุษย์

ช่วงระยะที่สองคือพระชนม์ชีพที่พระองค์ทรงดำเนินหลังจากเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระองค์ยังคงทรงอยู่อาศัยในสภาวะความเป็นมนุษย์ธรรมดาและมีเปลือกมนุษย์ที่ปกติ

ไม่แสดงถึงสัญญาณภายนอกของความเกินธรรมชาติ

แต่พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพเพื่อประโยชน์ของพันธกิจของพระองค์โดยสิ้นเชิง และในระหว่างเวลานี้

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์มีอยู่เพื่อสนับสนุนพระราชกิจปกติของเทวสภาพของพระองค์เท่านั้น

เพราะพอถึงเวลานั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ได้พัฒนาเต็มที่ถึงจุดที่สามารถปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้ ดังนั้น

ช่วงระยะที่สองของพระชนม์ชีพของพระองค์คือการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

ของพระองค์

ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่พระชนม์ชีพที่มีทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติและเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์

เหตุผลที่ว่าทำไมพระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ธรรมดาอย่างบริบูรณ์ในระหว่างช

วระยะแรกของพระชนม์ชีพของพระองค์นั้นเป็นเพราะว่า

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ยังไม่สามารถรักษาทั้งหมดของพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้า
ยังไม่พัฒนาเต็มที่

พระองค์ทรงสามารถเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจที่พระองค์ควรต้องทรงกระทำหลังจากที่สภาวะความเป็นมนุษย์ของ
พระองค์เติบโตพัฒนาเต็มที่แล้วเท่านั้น เนื่องจากพระองค์ ในฐานะเนื้อหนัง ต้องทรงเติบโตและพัฒนาเต็มที่
ช่วงระยะแรกของพระชนม์ชีพของพระองค์จึงเป็นช่วงระยะแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ—

ในขณะที่ในช่วงระยะที่สอง

เนื่องจากสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีความสามารถที่จะดำเนินพระราชกิจของพระองค์และปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

พระชนม์ชีพที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงดำเนินในช่วงระหว่างพันธกิจของพระองค์จึงเป็นพระชนม์ชีพที่มี
ทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์ หากนับจากช่วงเวลาแห่งการประสูติของพระองค์
พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์อย่างจริงจัง

และทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่เกินธรรมชาติ

เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะไม่ทรงมีแก่นสารที่มีตัวตน ดังนั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จึงปรากฏเพื่อประโยชน์ของแก่นสารที่มีตัวตนของพระองค์

หากไร้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์แล้วก็ไม่อาจมีเนื้อหนังได้ และผู้ที่ไร้ซึ่งสภาวะความเป็นมนุษย์ก็มีไข่มนุษย์
ในวิถีทางนี้

สภาวะความเป็นมนุษย์ของเนื้อหนังของพระเจ้าจึงเป็นคุณสมบัติที่เป็นเนื้อแท้ของมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา
การจะกล่าวว่า “เมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าทั้งหมด

และทรงไม่ได้เป็นมนุษย์เลย” นั้นเป็นการหมิ่นประมาท เพราะคำกล่าวนี้เพียงแค่มิได้อยู่

และฝ่าฝืนหลักการของการจุติเป็นมนุษย์ แม้หลังจากที่พระองค์ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์แล้ว

พระองค์ยังคงทรงดำเนินพระชนม์ชีพในเทวสภาพของพระองค์ร่วมกับเปลือกนอกของมนุษย์เมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ เป็นเพียงคำว่า ณ ขณะนั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทำหน้าที่เพียงหนึ่งเดียวในการทำให้เทวสภาพของพระองค์สามารถกระทำ
พระราชกิจในเนื้อหนังที่ปกติได้ ดังนั้น

ผู้กระทำพระราชกิจคือเทวสภาพที่อาศัยอยู่ในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

เทวสภาพของพระองค์คือผู้ที่ทรงพระราชกิจ มิใช่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

ถึงกระนั้นเทวสภาพนี้ยังคงซ่อนอยู่ภายในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ โดยแก่นสารแล้ว

พระราชกิจของพระองค์ได้รับการดำเนินการเสร็จสมบูรณ์โดยเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์ของพระองค์

มิใช่โดยสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ แต่ผู้ที่กระทำพระราชกิจนี้คือเนื้อหนังของพระองค์

เราอาจกล่าวได้ว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ และทรงเป็นพระเจ้าด้วย
เพราะพระเจ้าทรงกลายเป็นพระเจ้าที่ทรงดำเนินพระชนม์ในเนื้อหนังที่มีเปลือกของมนุษย์และแก่นสารของมนุษย์ แต่ยังมีแก่นสารของพระเจ้าด้วยเช่นกัน เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่มีแก่นสารของพระเจ้า
พระองค์จึงทรงอยู่เหนือมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นทั้งปวง เหนือมนุษย์คนใด ๆ
ที่สามารถกระทำพระราชกิจของพระเจ้าได้ และดังนั้นแล้ว
ท่ามกลางทุกคนที่มีเปลือกมนุษย์เช่นเดียวกับของพระองค์ ท่ามกลางทุกคนที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์แล้ว
มีเพียงพระองค์ที่ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์—ผู้คนอื่นๆ
ทั้งหมดต่างเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้น แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดจะมีสภาวะความเป็นมนุษย์
แต่มนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้นไม่มีสิ่งใดนอกจากสภาวะความเป็นมนุษย์
ในขณะที่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นแตกต่างออกไป นั่นคือ ในเนื้อหนังของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงมีเพียงแค่สภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือ
พระองค์ทรงมีเทวสภาพด้วยเช่นกัน
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์สามารถมองเห็นได้ในการปรากฏภายนอกของเนื้อหนังของพระองค์และใน
พระชนม์ชีพแต่ละวันของพระองค์ แต่เทวสภาพของพระองค์นั้นล่องรู้ได้ยาก
เนื่องจากเทวสภาพของพระองค์แสดงออกเมื่อพระองค์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์เท่านั้น
และไม่ได้เกินธรรมชาติเหมือนดังที่ผู้คนจินตนาการไว้ว่าจะเป็น จึงเป็นการยากยิ่งที่ผู้คนจะมองเห็น
แม้กระทั่งวันนี้
ผู้คนมีความลำบากยากเย็นอย่างที่สุดที่จะหยั่งลึกถึงแก่นสารที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์
แม้หลังจากที่เราได้กล่าวถึงมันอย่างยืดเยื้อเช่นนั้นแล้ว
เราคาดหวังว่ามันก็จะยังคงเป็นความลึกลับสำหรับพวกเจ้าส่วนใหญ่ อันที่จริง ประเด็นนี้นั้นง่ายมาก กล่าวคือ
เนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
แก่นสารของพระองค์จึงเป็นการรวมกันระหว่างสภาวะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพ
การรวมกันนี้เรียกว่าพระเจ้าพระองค์เอง พระเจ้าพระองค์เองบนแผ่นดินโลก

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระชนม์ชีพที่พระเยซูทรงดำเนินบนโลกคือชีวิตที่ปกคิของเนื้อหนัง
พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกคิของเนื้อหนังของพระองค์
สิทธิอำนาจของพระองค์—ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์และตรัสพระวาทะของพระองค์
หรือการรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ การทำสิ่งทั้งหลายที่เหนือปกติเช่นนั้น—
ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้สำแดงด้วยตัวมันเอง จนกระทั่งพระองค์ทรงเริ่มต้นพันธกิจของพระองค์

พระชนม์ชีพของพระองค์ก่อนพระชนม์ชีพสิบเก้าปี ก่อนพระองค์จะทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์
คือหลักฐานเพียงพอว่าพระองค์ทรงเป็นเพียงกายที่มีเนื้อหนังที่ปกติ เพราะการนี้

และเพราะพระองค์ยังมิได้ทรงเริ่มต้นปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

ผู้คนจึงมองไม่เห็นสิ่งใดที่เป็นพระเจ้าในพระองค์ มองไม่เห็นสิ่งใดที่มากกว่ามนุษย์ที่ปกติ มนุษย์ธรรมดา—
เช่นเดียวกับในเวลานั้นที่บางคนเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของโยเซฟ

ผู้คนเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของมนุษย์ธรรมดา

พวกเขาไม่มีทางที่จะบอกว่าพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

แม้เมื่อพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์มากมายในระหว่างการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์

ผู้คนส่วนใหญ่ยังคงกล่าวว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรของโยเซฟ

เพราะพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่มีเปลือกนอกของสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

ทั้งสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ต่างดำรงอยู่เพื่อทำให้นัยสำคัญของกา
รจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่หนึ่งลุล่วง เพื่อพิสูจน์ว่าพระเจ้าเสด็จมาเป็นเนื้อหนังทั้งหมด

ว่าพระองค์ทรงกลายเป็นมนุษย์ที่ธรรมดาอย่างที่สุด

สถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์เป็นสิ่งพิสูจน์ว่า
พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังธรรมดา

และการที่พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจหลังจากนั้นยังพิสูจน์อีกด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังธรรมดา

เพราะพระองค์ทรงกระทำความสำคัญและการอัศจรรย์ รักษาคนป่วย

และขับไล่ปีศาจในเนื้อหนังด้วยสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

เหตุผลที่พระองค์ทรงสามารถแสดงการอัศจรรย์คือ เนื้อหนังของพระองค์มีสิทธิอำนาจของพระเจ้า

คือเนื้อหนังที่ปกคลุมพระวิญญาณของพระเจ้า พระองค์ทรงมีสิทธิอำนาจนี้เพราะพระวิญญาณของพระเจ้า

และไม่ได้หมายความว่าพระองค์ไม่ใช่เนื้อหนัง

การรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจคือพระราชกิจที่พระองค์ทรงต้องทรงกระทำในพันธกิจของพระองค์

มันเป็นการแสดงออกของเทพสภาพของพระองค์ที่ซ่อนอยู่ในสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

และไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงแสดงหมายสำคัญอะไร

พระองค์ยังคงทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ และยังคงเป็นเนื้อหนังที่ปกติ

พระองค์ทรงอยู่อาศัยภายในเนื้อหนังที่ปกติจนถึงจุดที่พระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์หลังจากสิ้นพระชนม์บนกาง
เขน การประทานพระคุณ การรักษาคนป่วย และการขับไล่ปีศาจ ทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของพระองค์

ทั้งหมดคือพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในเนื้อหนังที่ปกติของพระองค์ ก่อนที่พระองค์ทรงขึ้นบนกางเขน

พระองค์ไม่เคยทรงแยกห่างจากเนื้อหนังมนุษย์ที่ปกติของพระองค์ ไม่ว่าพระองค์ทรงกำลังทรงทำสิ่งใดอยู่ก็ตาม

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง และปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เอง
แต่เพราะพระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า พระองค์เสวยและทรงฉลองพระองค์
ทรงมีความต้องการของมนุษย์ที่ปกติ ทรงมีเหตุผลของมนุษย์ที่ปกติ และจิตใจของมนุษย์ที่ปกติ
ทั้งหมดนี้คือหลักฐานว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่ปกติ
ซึ่งพิสูจน์ว่าเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าคือเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และไม่ได้เกินธรรมชาติ

พระราชกิจของพระองค์คือการปฏิบัติพระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้าให้ครบบริบูรณ์
เพื่อให้พันธกิจที่การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกควรต้องกระทำให้ลุล่วง
นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่หนึ่งคือ มนุษย์ที่ปกติธรรมดากระทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
นั่นคือ พระเจ้าทรงประกอบพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์
และเช่นนั้นจึงการบาชาดาน การจุติเป็นมนุษย์หมายความว่า พระวิญญาณของพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
นั่นคือ พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระราชกิจที่เนื้อหนังกระทำคือพระราชกิจของพระวิญญาณ
ซึ่งทำให้เป็นจริงในเนื้อหนัง แสดงออกโดยเนื้อหนัง
ไม่มีผู้ใดเว้นแต่เนื้อหนังของพระเจ้าที่สามารถทำให้พันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ลุล่วง นั่นคือ
มีเพียงเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้า สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกตินี้เท่านั้น—และไม่มีผู้อื่นใด—
ที่สามารถแสดงออกถึงพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าได้

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์มีอยู่เพื่อรักษาพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าที่ปกติในเนื้อ
หนัง
การคิดของมนุษย์ที่ปกติของพระองค์สนับสนุนสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์และกิจกรรมที่มีตัวตน
ที่ปกติทั้งหมดของพระองค์
เราอาจกล่าวได้ว่าการคิดของมนุษย์ที่ปกติของพระองค์มีอยู่เพื่อสนับสนุนพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในเนื้อ
หนัง หากเนื้อหนังนี้ไม่ได้มีจิตใจของมนุษย์ที่ปกติ
เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะไม่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในเนื้อหนังได้
และสิ่งที่พระองค์ทรงต้องทำในเนื้อหนังคงไม่มีวันสำเร็จลุล่วงได้
แม้ว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะทรงมีพระทัยของมนุษย์ที่ปกติ
แต่พระราชกิจของพระองค์ก็ได้ถูกล้อมปนด้วยความคิดของมนุษย์
พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจที่ปกติ
ภายใต้เงื่อนไขเบื้องต้นคือการมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจ ไม่ใช่โดยการใช้ความคิดของมนุษย์ที่ปกติ

ไม่สำคัญว่าความคิดเกี่ยวกับเนื้อหาของพระเจ้าจะสูงส่งอย่างไร

พระราชกิจของพระองค์ก็ไม่มีมลทินจากตรรกะหรือความคิด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ก่อเกิดขึ้นด้วยจิตใจของเนื้อหาของพระองค์

แต่เป็นการแสดงออกโดยตรงของพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าในสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์คือพันธกิจที่พระองค์ทรงต้องทำให้ลุล่วง

และไม่มีพระราชกิจใดที่ก่อเกิดขึ้นด้วยพระมัตถลุงค์ของพระองค์ ตัวอย่างเช่น การรักษาคนป่วย

การขับไล่ปีศาจ และการตรึงกางเขนไม่ใช่ผลผลิตของจิตใจของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

และไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ด้วยมนุษย์คนใดที่มีจิตใจของมนุษย์ ในทำนองเดียวกัน

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในวันนี้คือพันธกิจที่ต้องกระทำโดยพระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์

แต่ไม่ใช่พระราชกิจของความต้องการของมนุษย์

พระราชกิจนี้คือพระราชกิจที่เทวสภาพของพระองค์ทรงควรปฏิบัติพระราชกิจนี้คือพระราชกิจที่เทวสภาพ

ของพระองค์ทรงควรปฏิบัติ เป็นพระราชกิจที่ไม่มีมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถกระทำได้ ดังนั้น

พระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์ทรงต้องมีพระทัยของมนุษย์ที่ปกติ ทรงต้องมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

เนื่องจากพระองค์ทรงต้องกระทำพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่มีจิตใจที่ปกติ

นี่คือแก่นสารของพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์ แก่นสารที่แท้จริงของพระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ก่อนที่พระเยซูทรงประกอบพระราชกิจ

พระองค์ทรงดำเนินพระชนม์ชีพในสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์เท่านั้น

ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่มีใครพบว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์

ผู้คนเพียงรู้จักพระองค์ในฐานะมนุษย์ธรรมดาอย่างบริบูรณ์

สภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติธรรมดาอย่างที่สุดของพระองค์คือหลักฐานว่าพระเจ้าทรงจुติเป็นมนุษย์ในเนื้อหนัง

และว่ายุคพระคุณคือยุคแห่งพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจुติเป็นมนุษย์

ไม่ใช่ยุคแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณ

มันคือหลักฐานว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้เป็นจริงอย่างบริบูรณ์ในเนื้อหนัง

ว่าในยุคแห่งการจुติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

เนื้อหาของพระองค์จะทรงประกอบพระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณ

พระคริสต์ที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติทรงเป็นเนื้อหนังที่พระวิญญาณทรงได้เป็นจริงขึ้น

และทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ ประสาทสัมผัสที่ปกติ และความคิดของมนุษย์ “การได้เป็นจริง”

หมายถึงพระเจ้าทรงกลายเป็นมนุษย์ พระวิญญาณทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ กล่าวอย่างง่าย ๆ ยิ่งกว่านั้นคือ

นั่นคือเวลาที่พระเจ้าพระองค์เองทรงประทับในเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ และทรงแสดงออกถึงพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าของพระองค์โดยผ่านทางเนื้อหนังนี้— นี่คือความหมายของการได้เป็นจริง หรือจุติเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในช่วงเวลาที่องค์พระเยซูเจ้ากำลังทรงพระราชกิจอยู่นั้น

ผู้คนสามารถมองเห็นว่าพระเจ้าทรงมีการแสดงออกแบบมนุษย์มากมาย ตัวอย่างเช่น

พระองค์ทรงสามารถเดินรำ พระองค์ทรงสามารถเข้าร่วมงานแต่งงาน พระองค์ทรงสามารถประชาคมกับผู้คน ตรีศกับพวกเขา และหาหรือสิ่งต่างๆ กับพวกเขา นอกเหนือจากนั้น

องค์พระเยซูเจ้ายังได้ทรงทำให้พระราชกิจมากมายที่เป็นสิ่งแทนเทวสภาพของพระองค์ครบบริบูรณ์ด้วย

และแน่นอนว่าทั้งหมดของพระราชกิจนี้เป็นการแสดงออกและการเปิดเผยถึงพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ในช่วงระหว่างเวลานี้

เมื่อเทวสภาพของพระเจ้าได้รับการทำให้เป็นจริงขึ้นในเนื้อหนังธรรมดาในแบบที่ผู้คนสามารถมองเห็นและสัมผัสได้ พวกเขาที่ไม่รู้สึกอีกต่อไปว่าพระองค์ทรงปรากฏเข้ามาแล้วก็ออกไปจากการลวงรู้

หรือว่าพวกเขาไม่สามารถเข้าใกล้พระองค์ได้ ในทางตรงกันข้าม

พวกเขาสามารถพยายามจับความเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า

หรือทำความเข้าใจกับเทวสภาพของพระองค์โดยผ่านทางทุกการเคลื่อนไหว โดยผ่านทางพระวณะ

และโดยผ่านทางพระราชกิจของบุตรมนุษย์

บุตรมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาทรงแสดงถึงเทวสภาพของพระเจ้าโดยผ่านทางสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ และสื่อสารน้ำพระทัยของพระเจ้าต่อมวลมนุษย์

และพระองค์ยังทรงเผยให้ผู้คนเห็นพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ที่ประทับอยู่ในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ

โดยผ่านทาง การแสดงออกของพระองค์ถึงน้ำพระทัยและพระอุปนิสัยของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

สิ่งที่ผู้คนมองเห็นคือพระเจ้าพระองค์เองในรูปแบบที่จับต้องได้และมาจากเนื้อและเลือด ดังนั้น

บุตรมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาทรงทำให้สิ่งต่างๆ ได้เป็นรูปธรรมและเป็นมนุษย์ขึ้น เช่น

พระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง สถานะของพระเจ้า พระฉายา พระอุปนิสัย

และสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็น

ถึงแม้ว่าการทรงปรากฏภายนอกของบุตรมนุษย์จะมีจำกัดบางอย่างเกี่ยวกับพระฉายาของพระเจ้า

แต่เนื้อแท้ของพระองค์และสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นทั้งหมดสามารถเป็นสิ่งที่แทนพระอัครลักษณะและสถานะของพระเจ้าพระองค์เองได้—มีความแตกต่างอยู่บ้างในรูปของการแสดงออกเท่านั้น

พวกเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าบุตรมนุษย์ได้ทรงเป็นตัวแทนพระอัครลักษณะและสถานะของพระเจ้าพระองค์เอง

ทั้งในรูปของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์และเทวสภาพของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ในช่วงระหว่างเวลานี้ พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจโดยผ่านทางเนื้อหนัง ตรัสจากมุมมองของเนื้อหนัง และทรงยื่นต่อหน้ามวลมนุษย์ด้วยพระอัครลักษณะและสถานะของบุตรมนุษย์ และนี่ให้ผู้คนมีโอกาสดำเนินและรับประสบการณ์กับพระวาระและพระราชกิจที่แท้จริงของพระเจ้าท่ามกลางมวลมนุษย์

นอกจากนี้ยังให้ผู้คนมีความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับเทวสภาพของพระองค์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ท่ามกลางความถ่อมพระทัย

อีกทั้งได้รับความเข้าใจและการจำกัดความในเบื้องต้นเกี่ยวกับความเป็นของแท้และความเป็นจริงของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพระราชกิจที่องค์พระเยซูเจ้าได้ทรงทำให้ครบบริบูรณ์ วิธีการทรงพระราชกิจของพระองค์ และมุมมองที่พระองค์ตรัสจะแตกต่างจากตัวตนจริงของพระเจ้าในอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ

แต่ทุกสิ่งเกี่ยวกับพระองค์ก็ได้เป็นสิ่งแทนพระเจ้าพระองค์เองอย่างแท้จริง ผู้ซึ่งมวลมนุษย์ไม่เคยเห็นมาก่อน— นี่เป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้! นั่นจึงกล่าวได้ว่าไม่ว่าพระเจ้าทรงปรากฏในรูปร่างใดก็ตาม ไม่ว่าพระองค์ตรัสจากมุมมองใดก็ตาม หรือไม่ว่าพระองค์ทรงเผชิญกับมวลมนุษย์ในพระฉายาใดก็ตาม พระเจ้าไม่ทรงเป็นตัวแทนสิ่งใดเว้นแต่พระองค์เองเท่านั้น

พระองค์ไม่ทรงสามารถเป็นตัวแทนมนุษย์คนหนึ่งคนใด หรือมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามคนใด

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง และนี่เป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธได้

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระเจ้าพระองค์เอง 3” ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ถึงแม้ว่าการทรงปรากฏภายนอกของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์จะเหมือนกับมนุษย์อย่างแน่ชัด และถึงแม้ว่าพระองค์จะทรงเรียนรู้ความรู้ของมนุษย์และพูดภาษาของมนุษย์

และแม้กระทั่งทรงแสดงออกถึงแนวความคิดของพระองค์โดยผ่านทางวิธีการหรือลักษณะการพูดของมวลมนุษย์เองในบางครั้ง กระนั้น

วิธีการที่พระองค์ทอดพระเนตรเห็นพวกมนุษย์และทอดพระเนตรเห็นเนื้อแท้ของสิ่งต่างๆ ก็ไม่เหมือนกับวิธีที่ผู้คนที่เสื่อมทรามมองเห็นมวลมนุษย์และเนื้อแท้ของสิ่งต่างๆ

มุมมองของพระองค์และจุดสูงที่พระองค์ประทับยืนคือบางสิ่งบางอย่างที่บุคคลที่เสื่อมทรามไม่สามารถบรรลุไปถึงได้ นี่เป็นเพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นความจริง

เพราะเนื้อหนังที่พระองค์ทรงสวมใส่ก็ครอบครองเนื้อแท้ของพระเจ้าเช่นเดียวกัน

และพระคำและสิ่งที่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์แสดงออกก็เป็นความจริงเช่นเดียวกัน

สำหรับผู้คนที่เสื่อมทราม สิ่งที่พระองค์ทรงแสดงออกในเนื้อหนังคือการจัดเตรียมความจริง

และการจัดเตรียมชีวิต การจัดเตรียมเหล่านี้ไม่ได้เป็นไปเพียงเพื่อบุคคลหนึ่งคน แต่เพื่อมวลมนุษย์ทั้งหมด
ในหัวใจของบุคคลที่เสื่อมทรามคนใดก็ตาม มีผู้คนเพียงไม่กี่คนที่มีความเกี่ยวข้องกับพวกเขา
พวกเขาใส่ใจและกังวลแค่กับผู้คนหยิบมือนี้เท่านั้น เมื่อความวิตกกังวลเกิดขึ้นในไม่ช้า พวกเขาคิดถึงบุตรหลาน
คู่ครอง หรือบิดามารดาของพวกเขาเป็นอันดับแรก อย่างมากที่สุด
บุคคลที่มีความสงสารเห็นใจมากกว่าคงจะเผื่อความคิดไปถึงญาติหรือเพื่อนที่ติดบางคนอยู่บ้าง
แต่ความคิดของบุคคลที่สงสารเห็นใจเช่นนั้นขยายไปเกินกว่านั้นหรือไม่? ไม่มีวัน! เพราะในท้ายที่สุดแล้ว
มนุษย์ก็คือมนุษย์ และพวกเขาสามารถเพียงมองดูทุกสิ่งได้จากจุดสูงและมุมมองของมนุษย์เท่านั้น อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าผู้ทรงเจติมาเป็นมนุษย์ทรงแตกต่างจากมนุษย์ที่เสื่อมทรามโดยสิ้นเชิง
ไม่ว่าเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงเจติมาเป็นมนุษย์จะธรรมดาเพียงใด จะปกติเพียงใด จะต่ำต้อยเพียงใด
หรือแม้ผู้คนจะดูถูกพระองค์ด้วยการดูหมิ่นใด
พระคำริของพระองค์และท่าทีของพระองค์ต่อมวลมนุษย์คือสิ่งที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถครอบครองได้
ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเอาอย่างได้ พระองค์จะทรงสังเกตมวลมนุษย์จากมุมมองของเทวภาพเสมอ
จากจุดสูงของฐานะของพระองค์ในฐานะพระเจ้าผู้สร้าง
พระองค์จะทอดพระเนตรมวลมนุษย์โดยผ่านทางเนื้อแท้และกรอบความคิดของพระเจ้าเสมอ
พระองค์ไม่สามารถทอดพระเนตรมวลมนุษย์จากจุดที่ต่ำต้อยของบุคคลทั่วไป
หรือจากมุมมองของบุคคลที่เสื่อมทราม เมื่อผู้คนมองดูมวลมนุษย์ พวกเขา มองดูด้วยวิสัยทัศน์ของมนุษย์
และพวกเขาใช้สิ่งต่างๆ เช่น ความรู้ของมนุษย์และกฎและทฤษฎีของมนุษย์มาเป็นตัววัดของพวกเขา
สิ่งนี้อยู่ภายในขอบเขตของสิ่งที่ผู้คนสามารถมองเห็นด้วยตาของพวกเขา
และขอบเขตที่ผู้คนที่เสื่อมทรามสามารถสัมผัสได้ เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรมวลมนุษย์
พระองค์ทอดพระเนตรด้วยนิมิตของพระเจ้า
และพระองค์ทรงใช้เนื้อแท้ของพระองค์และสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นมาเป็นตัววัด
ขอบเขตนี้รวมถึงสิ่งต่างๆ ที่ผู้คนไม่สามารถมองเห็นได้
และนี่คือจุดที่พระเจ้าผู้ทรงเจติมาเป็นมนุษย์และมนุษย์ที่เสื่อมทรามแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง
ความแตกต่างนี้กำหนดด้วยเนื้อแท้ที่แตกต่างกันของมนุษย์และพระเจ้า—
เนื้อแท้ที่แตกต่างกันเหล่านี้เองที่กำหนดอัตลักษณ์และฐานะของมนุษย์และพระเจ้า
ตลอดจนมุมมองและจุดสูงที่มนุษย์และพระเจ้าใช้มองดูสิ่งต่างๆ

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้า พระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระเจ้าพระองค์เอง 3” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เนื้อหนังที่พระวิญญาณของพระเจ้าสวมใส่นั้นคือเนื้อหนังของพระเจ้าเอง พระวิญญาณของพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่สุด พระองค์ทรงมหิทธิฤทธิ์ บริสุทธิ์ และชอบธรรม ในทำนองเดียวกัน เนื้อหนังของพระองค์ก็ยิ่งใหญ่ที่สุด ทรงมหิทธิฤทธิ์ บริสุทธิ์ และชอบธรรมเช่นกัน

เนื้อหนังเช่นนั้นสามารถทำได้เพียงสิ่งที่ชอบธรรมและให้คุณแก่มวลมนุษย์ สิ่ง บริสุทธิ์ รุ่งโรจน์ และทรงฤทธิ์ พระองค์ไม่ทรงสามารถทำสิ่งใดที่ฝ่าฝืนความจริง ที่ฝ่าฝืนศีลธรรมและความยุติธรรม

และนับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงสามารถทำสิ่งใดที่จะทรยศต่อพระวิญญาณของพระเจ้า

พระวิญญาณของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ และด้วยเหตุนี้ เนื้อหนังของพระองค์จึงมีอาณัติจากซาตานทำให้เสื่อมทรามได้ เนื้อหนังของพระองค์คือเนื้อแท้ที่แตกต่างจากเนื้อหนังของมนุษย์ เพราะผู้ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามคือมนุษย์ มิใช่พระเจ้า ซาตานจึงไม่อาจสามารถทำให้เนื้อหนังของพระเจ้าเสื่อมทรามได้เลย

ตัดตอนมาจาก “ปัญหาที่ร้ายแรงมาก: การทรยศ (2)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าซึ่งทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้รับการเรียกขานพระนามว่าพระคริสต์

และดังนั้นแล้วพระคริสต์ที่สามารถประทานความจริงแก่ผู้คน ได้จึงมีพระนามเรียกขานว่าพระเจ้า

ไม่มีอะไรที่เกินเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงครองเนื้อแท้ของพระเจ้า

และทรงครองพระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระปรีชาญาณในพระราชกิจของพระองค์

ที่ไม่สามารถบรรลุได้โดยมนุษย์ บรรดาพวกที่เรียกตัวเองว่าพระคริสต์

ทั่วกลับไม่สามารถทำงานของพระเจ้าได้นั้นเป็นพวกนอกล

พระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นแค่การสำแดงของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเท่านั้น

แต่ยังทรงเป็นเนื้อหนังพิเศษเฉพาะที่ทรงได้รับการดูแลรับผิดชอบโดยพระเจ้าในขณะที่พระองค์ทรงดำเนินการ

และทำให้พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์เสร็จสิ้น เนื้อหนังนี้ไม่สามารถแทนที่ได้โดยมนุษย์คนใด

แต่เป็นเนื้อหนังที่สามารถแบกรับพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้อย่างเพียงพอ

และสามารถแสดงพระอุปนิสัยของพระเจ้า และเป็นตัวแทนพระเจ้าได้เป็นอย่างดี

และสามารถจัดเตรียมชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ ไม่ช้าก็เร็ว พวกที่แสวงแสดงตนเป็นพระคริสต์จะพินาศกันทั้งหมด

เพราะแม้พวกเขาจะอ้างว่าเป็นพระคริสต์ พวกเขาก็ไม่ได้ครองเนื้อแท้ของพระคริสต์เลย

และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าความจริงแท้แห่งพระคริสต์ไม่สามารถนิยามได้โดยมนุษย์

แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบและตัดสินด้วยพระองค์เอง

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”

ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการเชื่อฟังนำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

(บทที่คัดสรรจาก พระวณะของพระเจ้า)

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์เรียกว่าพระคริสต์

และพระคริสต์คือเนื้อหนังมนุษย์ที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงจุติมา

เนื้อหนังมนุษย์นี้ไม่เหมือนกับมนุษย์คนใดที่มีเนื้อหนัง ความแตกต่างนี้เป็นเพราะว่า

พระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นเนื้อและเลือด พระองค์ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณ

พระองค์ทรงมีทั้งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ และเทวสภาพที่ครบบริบูรณ์

ไม่มีมนุษย์คนใดครอบครองเทวสภาพของพระองค์

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ช่วยในการทำกิจกรรมตามปกติทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง

ในขณะที่เทวสภาพของพระองค์ปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

ไม่ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์หรือเทวสภาพของพระองค์ ต่างก็บนอบต่อน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือพระวิญญาณ นั่นก็คือ เทวสภาพ ดังนั้นแล้ว

เนื้อแท้ของพระองค์จึงเป็นเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เอง เนื้อแท้จะไม่ขัดขวางพระราชกิจของพระองค์เอง

และคงไม่อาจเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใดๆ ที่ทำลายพระราชกิจของพระองค์เอง

อีกทั้งพระองค์คงจะไม่ทรงเปล่งพระวณะใดๆ ที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระองค์เอง ดังนั้น

พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะไม่มีวันทรงปฏิบัติพระราชกิจใดๆ

ที่ขัดขวางการบริหารจัดการของพระองค์เองอย่างแน่นอน นี่คือนิสัยที่ผู้คนทั้งมวลควรเข้าใจ

แก่นสารของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระเจ้าเอง ในทำนองเดียวกัน

พระราชกิจของพระคริสต์ก็เป็นการช่วยมนุษย์ให้รอดเช่นกัน

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของน้ำพระทัยของพระเจ้า เนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์ทรงตระหนักถึงเนื้อแท้ของพระองค์ภายในเนื้อหนังของพระองค์จนถึงขั้นที่เนื้อหนังของพระองค์เพียง

พอที่จะปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ ดังนั้น

พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณของพระเจ้าจึงถูกแทนที่ด้วยพระราชกิจของพระคริสต์ในระหว่างช่วงเวลา

แห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์

และแกนกลางของพระราชกิจทั้งหมดตลอดช่วงเวลาแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์คือพระราชกิจของพระคริสต์

พระราชกิจนี้ไม่สามารถนำมาผสมผสานกับพระราชกิจจากยุคอื่นใดได้

และเนื่องจากพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกิจในพระอัตลักษณ์ของเนื้อหนังของพระองค์

เนื่องจากพระองค์เสด็จมาในเนื้อหนัง

พระองค์จึงทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงปฏิบัติให้เสร็จสิ้นในเนื้อหานั้น
ไม่ว่าจะเป็นพระวิญญูญาณของพระเจ้าหรือพระคริสต์ต่างก็เป็นพระเจ้าพระองค์เอง
และพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงปฏิบัติ และดำเนินพันธกิจที่พระองค์ควรทรงดำเนิน

เนื้อแท้ของพระเจ้าเองจริงๆ นั้นใช้สิทธิอำนาจ

แต่พระองค์ทรงสามารถบนอบต่อสิทธิอำนาจที่มาจากพระองค์ได้อย่างเต็มเปี่ยม

ไม่ว่าจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญูญาณหรือพระราชกิจของเนื้อหนังต่างก็ไม่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน

พระวิญญูญาณของพระเจ้าทรงเป็นสิทธิอำนาจเหนือสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งมวล

เนื้อหนังที่มีเนื้อแท้ของพระเจ้านั้นมีสิทธิอำนาจเช่นกัน

หากแต่พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจทั้งหมดที่เชื่อฟังน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์

ซึ่งมีอาจบรรลุหรือก่อเกิดขึ้นได้โดยบุคคลหนึ่งบุคคลใด พระเจ้าพระองค์เองทรงเป็นสิทธิอำนาจ

แต่เนื้อหนังของพระองค์สามารถบนอบต่อสิทธิอำนาจของพระองค์ได้ นี่ก็ความหมายโดยนัยเมื่อกล่าวว่า

“พระคริสต์ทรงเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา”

พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูญาณและทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งความรอดได้เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสาม

ารถกลายมาเป็นมนุษย์ ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม พระเจ้าพระองค์เองทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เอง

พระองค์ไม่ทรงขัดขวางหรือแทรกแซง นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ขัดแย้งตัวมันเอง

เนื่องเพราะเนื้อแท้ของพระราชกิจที่พระวิญญูญาณทรงปฏิบัติและที่เนื้อหนังปฏิบัตินั้นเป็นเอกเช่นเดียวกัน

ไม่ว่าจะเป็นพระวิญญูญาณหรือเนื้อหนัง

ทั้งสองต่างก็ปฏิบัติพระราชกิจเพื่อให้ น้ำพระทัยหนึ่งเดียวลุล่วงและเพื่อบริหารจัดการพระราชกิจเดียวกัน

แม้ว่าพระวิญญูญาณและเนื้อหนังมีคุณสมบัติสองอย่างที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

แต่เนื้อแท้ของทั้งสองนั้นเหมือนกัน ทั้งสองต่างมีเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เอง

และพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง พระเจ้าพระองค์เองไม่ทรงมีองค์ประกอบของความไม่เชื่อฟัง

เนื้อแท้ของพระองค์ดั่งiam พระองค์ทรงเป็นการแสดงออกถึงความงดงามและความดั่งiamทั้งหมด

รวมทั้งความรักทั้งหมดด้วย แม้ในเนื้อหนัง พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติสิ่งใดที่เป็นการไม่เชื่อฟังพระเจ้าพระบิดา

แม้จะต้องเสียสละพระชนม์ชีพของพระองค์ พระองค์ก็จะยังเต็มพระทัยที่จะทำเช่นนั้นอย่างสุดพระทัย

และพระองค์จะไม่ตัดสินพระทัยเลือกสิ่งอื่น

พระเจ้าไม่ทรงมีองค์ประกอบของความคิดว่าพระองค์เองชอบธรรมเสมอหรือความคิดว่าพระองค์เองสำคัญ

หรือองค์ประกอบของความโอหังและความอวดดี พระองค์ไม่ทรงมีองค์ประกอบของความคดโกง

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้ามาจากซาตาน

ซาตานคือแหล่งกำเนิดของความน่าเกลียดและความชั่วช้าทั้งหมด

เหตุผลที่มนุษย์มีคุณสมบัติที่คล้ายกับคุณสมบัติทั้งหลายของชาตานั้นเป็นเพราะว่ามนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามและถูกแปรรูปโดยชาตานั้นแล้ว พระคริสต์ไม่ได้ทรงถูกชาตนั้นทำให้เสื่อมทราม ดังนั้น

พระองค์จึงทรงมีเฉพาะพระลักษณะของพระเจ้าเท่านั้น และไม่มีคุณลักษณะใดๆ ของชาตนั้นเลย

ไม่สำคัญว่าพระราชกิจจะยากแก่ใจหรือเนื้อหนังจะอ่อนแอเพียงใด

พระเจ้าในขณะที่พระองค์ยังดำรงพระชนม์ชีพในเนื้อหนังนั้นจะไม่มีวันทรงทำสิ่งใดก็ตามที่ขัดขวางต่อพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นับประสาอะไรที่จะทรงละทิ้งน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาอย่างไม่เชื่อฟัง

พระองค์ทรงยินดีที่จะทนทุกข์จากความเจ็บปวดของเนื้อหนังมากกว่าที่จะทรยศต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ในการอธิษฐานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์

ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี

อย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์”

ผู้คนที่ตัดสินใจเลือกโดยตนเอง แต่พระคริสต์ไม่ทรงทำเช่นนั้น

แม้ว่าพระองค์ทรงมีพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง

แต่พระองค์ยังคงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

และทำให้สิ่งที่พระเจ้าพระบิดาได้วางพระทัยมอบหมายให้พระองค์ลุล่วงจากในมุมมองของเนื้อหนัง

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้ สิ่งซึ่งมาจากชาตนั้นไม่สามารถมีเนื้อแท้ของพระเจ้า

และสามารถมีได้เพียงเนื้อแท้ที่ไม่เชื่อฟังและต้านทานพระเจ้าเท่านั้น

มันไม่สามารถเชื่อฟังพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยมได้ นับประสาอะไรที่จะเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างเต็มใจ

มนุษย์ทั้งมวล นอกเหนือจากพระคริสต์ อาจทำสิ่งที่ต้านทานพระเจ้า

และไม่มีมนุษย์คนใดคนหนึ่งที่สามารถปฏิบัติพระราชกิจที่พระเจ้าวางพระทัยมอบหมายได้โดยตรง

ไม่มีผู้ใดสามารถถือว่าการบริหารจัดการของพระเจ้าเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติของพวกเขาเองได้

เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการนบนอบต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

การไม่เชื่อฟังพระเจ้าคือคุณลักษณะของชาตนั้น คุณสมบัติสองอย่างเหล่านี้เข้ากันไม่ได้

และผู้ใดที่มีคุณสมบัติของชาตนั้นก็มิอาจเรียกได้ว่าพระคริสต์

เหตุผลที่มนุษย์ไม่สามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าแทนพระองค์ได้เป็นเพราะมนุษย์ไม่มีเนื้อแท้ใดๆ ของพระเจ้า

มนุษย์ทำงานเพื่อพระเจ้าเพื่อผลประโยชน์ส่วนตนและความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของมนุษย์ แต่พระคริสต์ทรงปฏิบัติพระราชกิจเพื่อปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดา

สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์นั้นควบคุมด้วยเทวสภาพของพระองค์ แม้ว่าพระองค์ทรงอยู่ในเนื้อหนัง แต่สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ไม่เหมือนกับของมนุษย์ที่มีเนื้อหนังเสียทั้งหมด

พระองค์ทรงมีลักษณะนิสัยของพระองค์เองที่หาที่เสมอเหมือนไม่ได้
และสิ่งนี้ก็ควบคุมด้วยเทวสภาพของพระองค์ด้วยเช่นกัน เทวสภาพของพระองค์ไม่มีจุดอ่อน
จุดอ่อนของพระคริสต์อ้างอิงถึงจุดอ่อนของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
จุดอ่อนนี้จำกัดเทวสภาพของพระองค์ในระดับหนึ่ง แต่ข้อจำกัดดังกล่าวอยู่ภายในวงเขตและเวลาหนึ่งๆ
และไม่ได้ไร้เขตค้น เมื่อถึงเวลาที่จะปฏิบัติพระราชกิจของเทวสภาพของพระองค์นั้น
พระราชกิจได้รับการดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์โดยทั้งหมด
นอกเหนือจากชีวิตตามปกติของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์แล้ว การกระทำอื่นๆ
ทั้งหมดของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นได้รับอิทธิพล ได้รับผลกระทบ
และได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์ แม้ว่าพระคริสต์ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์
แต่มันก็ไม่ได้ขัดขวางพระราชกิจของเทวสภาพของพระองค์
และแน่นอนว่านี่เป็นเพราะสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพของพระองค์
แม้ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ไม่พัฒนาเต็มที่ในด้านวิธีการที่จะปฏิบัติตัวกับผู้อื่น
แต่มันก็ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อพระราชกิจตามปกติของเทวสภาพของพระองค์
เมื่อเรากล่าวว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์ยังไม่ถูกทำให้เสื่อมทรามนั้น
เราหมายถึงว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์สามารถได้รับการบัญชาโดยตรงจากเทวสภาพของพระองค์
และพระองค์ทรงมีสำนึกที่สูงกว่าของมนุษย์ธรรมดาทั่วไป
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์เหมาะสมที่สุดที่จะได้รับการชี้นำโดยเทวสภาพในพระราชกิจของพระองค์
สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีความสามารถมากที่สุดที่จะแสดงออกถึงพระราชกิจของเทวสภาพ
และมีความสามารถมากที่สุดที่จะตอบสนองต่อพระราชกิจดังกล่าว
ขณะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจในเนื้อหนัง
พระองค์ไม่เคยทรงลืมหน้าที่ที่มนุษย์ในเนื้อหนังควรต้องทำให้ลุล่วง
พระองค์สามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง พระองค์ทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้า
และพระอัครลักษณะของพระองค์คือพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง
เป็นเพียงแค่พระองค์เสด็จมายังโลกและทรงกลายมาเป็นสิ่งทรงสร้าง ซึ่งมีเปลือกภายนอกของสิ่งทรงสร้าง
และในตอนนี้ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ที่พระองค์ไม่เคยทรงมีมาก่อน
พระองค์ทรงสามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ นี่คือการดำรงอยู่ของพระเจ้าพระองค์เอง
และมนุษย์ไม่อาจเลียนแบบได้ พระอัครลักษณะของพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง
การที่พระองค์ทรงนมัสการพระเจ้านั้นมาจากมุมมองของเนื้อหนัง ดังนั้น พระวจนะว่า

“พระคริสต์ทรงนมัสการพระเจ้าในสวรรค์” จึงไม่ผิด

สิ่งที่พระองค์ทรงขอจากมนุษย์คือการทรงดำรงอยู่ของพระองค์เองอย่างแน่แท้

พระองค์ทรงได้สัมฤทธิ์ทุกสิ่งที่พระองค์ทรงขอจากมนุษย์ก่อนที่จะทรงขอสิ่งเหล่านั้นจากพวกเขาแล้ว

พระองค์จะไม่มีวันทรงเรียกร้องจากผู้ใดในขณะที่พระองค์เองทรงเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้น

เพราะทั้งหมดนี้ประกอบเป็นการทรงดำรงอยู่ของพระองค์

ไม่ว่าพระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์อย่างไร

พระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติในลักษณะที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงขอสิ่งใดจากมนุษย์

จะไม่มีกรเรียกร้องใดที่เกินกว่าสิ่งที่มนุษย์สามารถบรรลุได้

ทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นคือสิ่งที่นำไปตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของการบริหารจัดการของพระองค์ เทวสภาพของพระคริสต์อยู่เหนือมนุษย์ทั้งหมด

ดังนั้น พระองค์จึงทรงเป็นสิทธิอำนาจสูงสุดของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งปวง

สิทธิอำนาจนี้คือเทวสภาพของพระองค์ นั่นคือ อุปนิสัยและการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าพระองค์เอง

ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดพิจารณาพระอัครลักษณะของพระองค์ ดังนั้นแล้ว

ไม่สำคัญว่าสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จะเป็นปกติอย่างไร

ก็มีอาภัพปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงมีพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะตรัสจากจุดยืนใด

และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างไรก็ตาม

ก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง

มนุษย์ที่โง่เขลาและรู้เท่าไม่ถึงการณ์มักเห็นว่าสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์นั้นเป็นคำนิ

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงแสดงและเผยการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์อย่างไร

มนุษย์ก็ไม่สามารถยอมรับว่าพระองค์คือพระคริสต์ได้

และยังพระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นถึงการเชื่อฟังและความถ่อมใจของพระองค์มากขึ้นเพียงใด

มนุษย์ที่โง่เขลาที่ยังคำนึงถึงพระคริสต์ว่าไม่สำคัญยิ่งขึ้นเท่านั้น

มีแม้กระทั่งพวกผู้ที่ทำท่าทีกีดกันและดูหมิ่นต่อพระองค์ แต่ยังวางพวก “ผู้ยิ่งใหญ่”

ที่มีภาพลักษณ์สูงส่งไว้บนโต๊ะเพื่อนมัสการ

การต้านทานและการ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์มาจากข้อเท็จจริงที่ว่า

เนื้อแท้ของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นบนบอบต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

รวมทั้งจากสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์

นี่คือแหล่งกำเนิดของการต้านทานและการ ไม่เชื่อฟังพระเจ้าของมนุษย์

หากพระคริสต์ไม่ทรงมีลักษณะท่าทางของสภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์
หรือไม่ทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง
แต่มีสภาวะความเป็นมนุษย์เหนือปกติแทน เช่นนั้นแล้วก็คงไม่น่าจะมีความไม่เชื่อฟังในหมู่มนุษย์
เหตุผลที่มนุษย์เต็มใจอยู่เสมอที่จะเชื่อในพระเจ้าในสวรรค์ที่มีอาจมองเห็นได้นั้นเป็นเพราะพระเจ้าในสวรรค์ไม่
ทรงมีสภาวะความเป็นมนุษย์ อีกทั้งพระองค์ไม่ทรงมีคุณสมบัติของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างแม้เพียงอย่างเดียว ดังนั้น
มนุษย์จึงคำนึงถึงพระองค์ด้วยความเคารพนับถืออย่างมากที่สุดอยู่เสมอ แต่มีท่าทีดูหมิ่นต่อพระคริสต์

แม้ว่าพระคริสต์บนแผ่นดินโลกทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในพระนามของพระเจ้าพระองค์เองได้
แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมาด้วยเจตนารมณ์ที่จะแสดงพระฉายาของพระองค์ในเนื้อหนังต่อมนุษย์ทั้งมวล
พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์ทั้งมวลมองเห็นพระองค์

พระองค์เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์สามารถได้รับการนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์ได้
และเช่นนั้นมนุษย์จึงเข้าสู่ยุคใหม่ได้

การปฏิบัติหน้าที่ของเนื้อหนังของพระคริสต์นั้นเป็นไปเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นั่นคือ
เพื่อพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

และไม่ใช่ว่าเพื่อให้มนุษย์สามารถเข้าใจเนื้อแท้ของเนื้อหนังของพระองค์ได้อย่างเต็มเปี่ยม

ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจอย่างไร

ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงปฏิบัติที่อยู่เหนือกว่าสิ่งที่เนื้อหนังสามารถบรรลุได้

ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอย่างไร

พระองค์ทรงพระราชกิจนั้นในเนื้อหนังที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติ

และไม่ได้ทรงเผยโฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้าต่อมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม นอกจากนี้

พระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์ไม่มีวันที่จะเกินธรรมชาติหรือประมาณค่าไม่ได้อย่างที่มนุษย์คิดฝัน

ถึงแม้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองในเนื้อหนัง

และทรงปฏิบัติในสภาวะบุคคลในพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองควรทรงปฏิบัติ

แต่พระองค์มิได้ทรงปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าในสวรรค์

อีกทั้งพระองค์มิได้ทรงกล่าวประกาศกิจการของพระองค์เองอย่างร้อนรุ่ม ตรงกันข้าม

พระองค์ยังคงทรงซ่อนอย่างถ่อมพระทัยอยู่ในเนื้อหนังของพระองค์ นอกเหนือจากพระคริสต์แล้ว

บรรดาผู้ที่อ้างอย่างเทียมเท็จว่าเป็นพระคริสต์นั้น ไม่มีคุณสมบัติของพระองค์ เมื่อนำมาวางเปรียบเทียบกับข้างๆ

อุปนิสัยที่โหดและขมขื่นตนเองของพวกพระคริสต์เทียมเท็จแล้ว

ก็เป็นที่ชัดเจนขึ้นมามากว่าเนื้อหนังลักษณะเช่นใดที่เป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง ยิ่งพวกเขาเทียมเท็จมากขึ้นเท่าใด

พวกพระคริสต์เทียมเท็จเช่นนั้นก็ยิ่งสูญเสียถึงตนเองมากขึ้นเท่านั้น

และพวกเขาก็ยังมีความสามารถที่จะทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อหลอกลวงมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น พระคริสต์เทียมเท็จไม่มีคุณสมบัติของพระเจ้า พระคริสต์ไม่ทรงมีมลทินจากองค์ประกอบใดๆ

ที่เป็นของพระคริสต์เทียมเท็จ

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพียงเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของเนื้อหนังให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น ไม่ใช่เพียงเพื่อทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นพระองค์ได้

แต่พระองค์ทรงปล่อยให้พระราชกิจของพระองค์ยืนยงพระอัครลักษณะของพระองค์

และทรงปล่อยให้สิ่งที่พระองค์ทรงเผยพิสุจน์เนื้อแท้ของพระองค์แทน เนื้อแท้ของพระองค์มิได้รู้มูลฐาน

พระอัครลักษณะของพระองค์ไม่ได้ถูกเกาะกุมไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

แต่ถูกกำหนดพิจารณาโดยพระราชกิจของพระองค์และเนื้อแท้ของพระองค์

แม้ว่าพระองค์จะทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้าพระองค์เองและทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้ แต่อย่างไรก็ตาม พระองค์ยังคงทรงเป็นเนื้อหนัง ไม่เหมือนกับพระวิญญาณ

พระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าที่มีคุณสมบัติของพระวิญญาณ พระองค์ทรงเป็นเจ้าที่มีเปลือกของเนื้อหนัง

ดังนั้น ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงเป็นปกติเพียงใด และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงอ่อนแอเพียงใด

และไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาอย่างไร

เทวสภาพของพระองค์ก็มีอาภัพเสียได้

ภายในพระเจ้าผู้ทรงจุดเป็นมนุษย์ไม่ได้มีเพียงแค่สถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติและความอ่อนแอของสถานะค

วามเป็นมนุษย์เท่านั้น แต่ยังมีความมหัศจรรย์และความมีอาภัพยิ่งลึกลับของเทวสภาพของพระองค์

อีกทั้งกิจการทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง ดังนั้น

ทั้งสถานะความเป็นมนุษย์และเทวสภาพต่างก็มีอยู่ภายในพระคริสต์ ทั้งตามความเป็นจริงและในการปฏิบัติ

นี้ไม่ใช่สิ่งที่ว่างเปล่าหรือเกินธรรมชาติเลยแม้แต่น้อย

พระองค์เสด็จมายังแผ่นดินโลกโดยมีจุดประสงค์หลักคือการปฏิบัติพระราชกิจ

มีความจำเป็นที่ต้องทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติเพื่อปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลก มิเช่นนั้นแล้ว

ไม่ว่าเทวสภาพของพระองค์จะมีฤทธานุภาพยิ่งใหญ่เพียงใดก็ตาม

ก็สามารถนำการปฏิบัติพระราชกิจแต่ดั้งเดิมของฤทธานุภาพนั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

แม้ว่าสถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์จะมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่นั่นก็มิใช่เนื้อแท้ของพระองค์

เนื้อแท้ของพระองค์คือเทวสภาพ ดังนั้น

ช่วงเวลาที่พระองค์ทรงเริ่มต้นดำเนินพันธกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกจึงเป็นช่วงเวลาที่พระองค์ทรงเริ่มต้นแสดงการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์

สถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์มีอยู่เพียงเพื่อช่วยกู้จุนชีวิตตามปกติของเนื้อหนังของพระองค์เพื่อให้เทว

ภาพของพระองค์สามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ตามปกติในเนื้อหนังเท่านั้น
ทั้งหมดทั้งปวงที่ชี้นำพระราชกิจของพระองค์คือเทวสภาพ
เมื่อพระองค์ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์ครบบริบูรณ์
พระองค์จะได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงแล้ว
สิ่งที่มนุษย์ควรต้องรู้คือทั้งหมดทั้งมวลของพระราชกิจของพระองค์
และพระองค์ทรงทำให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้โดยผ่านทางพระราชกิจของพระองค์นั่นเอง
ตลอดครรลองแห่งพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ทรงค่อนข้างแสดงถึงการดำรงอยู่ของเทวสภาพของพระองค์อย่างเต็มที่
ซึ่งมิใช่อุปนิสัยที่มีมลทินจากสภาวะความเป็นมนุษย์ หรือที่มีมลทินจากความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์
เมื่อถึงเวลาที่พันธกิจทั้งหมดของพระองค์ได้มาถึงจุดสิ้นสุด
พระองค์จะได้ทรงแสดงถึงอุปนิสัยที่พระองค์ควรต้องทรงแสดงอย่างสมบูรณ์แบบและเต็มที่แล้ว
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้รับการนำทางจากการชี้นำของมนุษย์คนใด
การแสดงออกของอุปนิสัยของพระองค์ยังค่อนข้างเป็นอิสระ
และไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของจิตใจหรือผ่านการประมวลผลโดยความคิดอีกด้วย
แต่เผยออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ นี่คือสิ่งที่ไม่มียุติคนใดสามารถสัมผัสได้
แม้ว่าสิ่งที่ล้อมรอบจะรุนแรงหรือสภาวะจะไม่เอื้ออำนวย
พระองค์ก็ทรงสามารถแสดงออกถึงอุปนิสัยของพระองค์ในเวลาที่เหมาะสมได้
ผู้ที่เป็นพระคริสต์แสดงออกถึงการดำรงอยู่ของพระคริสต์
ในขณะที่ผู้ที่ไม่ใช่พระคริสต์ไม่มีอุปนิสัยของพระคริสต์ ดังนั้น
ต่อให้ทุกคนจะด้านทานพระองค์หรือมีโนคติอันหลงผิดเกี่ยวกับพระองค์
ก็ไม่มีใครที่สามารถปฏิเสธตามพื้นฐานของมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์ได้ว่า
พระอุปนิสัยที่พระคริสต์ทรงแสดงออกนั้นคือพระอุปนิสัยของพระเจ้า
บรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่แสวงหาพระคริสต์ด้วยหัวใจที่แท้จริงหรือแสวงหาพระเจ้าอย่างตั้งใจจะยอมรับว่า
พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ที่มีพื้นฐานจากการแสดงออกของเทวสภาพของพระองค์
พวกเขาจะไม่วันปฏิเสธพระคริสต์โดยอิงถึงแง่มุมใดๆ
ของพระองค์ที่ไม่สอดคล้องกับมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์เป็นพื้นฐาน แม้ว่ามนุษย์จะโง่เขลา
แต่มนุษย์ทุกคนรู้อย่างแน่ชัดว่าสิ่งใดคือความตั้งใจของมนุษย์และสิ่งใดที่มาจากพระเจ้า
มันเป็นเพียงแง่ของผู้คนมากมายใจด้านทานพระคริสต์เนื่องจากเจตนาของพวกเขาเอง หากไม่ใช่เพราะการนี้
เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่มีมนุษย์คนใดคนหนึ่งคนใดที่จะมีเหตุผลในการปฏิเสธการมีอยู่ของพระคริสต์

เพราะเทพสภาพที่พระคริสต์ทรงแสดงออกนั้นปรากฏอยู่จริง

และพระราชกิจของพระองค์สามารถพบเห็นเป็นพยานได้ด้วยตาเปล่า

พระราชกิจและการทรงแสดงออกของพระคริสต์กำหนดพิจารณาเนื้อแท้ของพระองค์

พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติสิ่งที่พระองค์ได้รับการวางพระทัยมอบหมายให้ครบบริบูรณ์ได้ด้วยพระทัยที่แท้จริง

พระองค์ทรงสามารถนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง

และทรงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าพระบิดาด้วยพระทัยที่แท้จริง

ทั้งหมดนี้ต่างกำหนดพิจารณาโดยเนื้อแท้ของพระองค์ และดังนั้น

การวิวัณต์ตามธรรมชาติของพระองค์ก็กำหนดพิจารณาโดยเนื้อแท้ของพระองค์เช่นเดียวกัน

เหตุผลที่เราเรียกสิ่งนี้ว่า “การวิวัณต์ตามธรรมชาติ” ของพระองค์นั้น

เป็นเพราะว่าการทรงแสดงออกของพระองค์ไม่ใช่การเลียนแบบ หรือผลจากการให้การศึกษาโดยมนุษย์

หรือผลจากการอบรมสั่งสอนเป็นเวลาหลายปีโดยมนุษย์ พระองค์มิได้ทรงเรียนรู้หรือนำมันมาประดับพระองค์

หากแต่การทรงแสดงออกของพระองค์นั้นเป็นสิ่งที่มิได้อยู่โดยธรรมชาติภายในพระองค์

มนุษย์อาจปฏิเสธพระราชกิจของพระองค์การทรงแสดงออกของพระองค์ สภาวะความเป็นมนุษย์ของพระองค์

และทั้งชีวิตของสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระองค์

แต่ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทรงนมัสการพระเจ้าในสวรรค์ด้วยพระทัยที่แท้จริง

ไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ว่าพระองค์ได้เสด็จมาเพื่อทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์ลุล่วง

และไม่มีผู้ใดสามารถปฏิเสธได้ถึงความจริงใจในการที่พระองค์แสวงหาพระเจ้าพระบิดา

แม้ว่าพระฉายาของพระองค์ไม่ได้เป็นที่น่าพอใจสำหรับประสาทสัมผัส

การปรากฏตาของพระองค์ไม่ได้มีบรรยากาศพิเศษเกินปกติ

และพระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ทำให้โลกสั่นไหวหรือสวรรค์สั่นคลอนอย่างที่มนุษย์จินตนาการ

แต่พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง

ผู้ทรงทำให้น้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์ลุล่วงด้วยพระทัยที่แท้จริง

ทรงบนอบต่อพระบิดาแห่งสวรรค์อย่างบริบูรณ์ และทรงมีความเชื่อฟังจนสิ้นพระชนม์

นี่เป็นเพราะว่าเนื้อแท้ของพระองค์คือเนื้อแท้ของพระคริสต์ ความจริงนี้ยากที่จะเชื่อสำหรับมนุษย์

แต่มันคือข้อเท็จจริง เมื่อพันธกิจของพระคริสต์ได้รับการทำให้ลุล่วงอย่างบริบูรณ์แล้ว

มนุษย์จะสามารถมองเห็นจากพระราชกิจของพระองค์ว่า

พระอุปนิสัยของพระองค์และการทรงดำรงอยู่ของพระองค์แสดงถึงพระอุปนิสัยและการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า

ในสวรรค์ ในเวลานั้น ผลรวมของพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์สามารถยืนยันได้ว่า

พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังที่พระวณะกลายเป็นอย่างแท้จริง

และไม่เหมือนกับเนื้อหนังของมนุษย์ที่มีเนื้อและเลือด

ทุกขั้นตอนของพระราชกิจของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกมีนัยสำคัญที่เป็นตัวแทนของแต่ละขั้นตอนนั้น

แต่มนุษย์ที่ได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจที่แท้จริงในแต่ละขั้นตอนไม่สามารถจับความเข้าใจนัยสำคัญของพระราชกิจของพระองค์ได้

ซึ่งเป็นเช่นนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะพระราชกิจหลายขั้นตอนมีการดำเนินการโดยพระเจ้าในการจัดเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระองค์

ผู้คนส่วนใหญ่ที่เคยเพียงได้ยินหรือได้เห็นพระวาทะของพระคริสต์เท่านั้นแต่ไม่เคยมองเห็นพระองค์

ไม่มีมโนคติอันหลงผิดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์

พวกที่เคยเห็นพระคริสต์และเคยได้ฟังพระวาทะของพระองค์

รวมทั้งเคยได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระองค์

พบว่าเป็นการยากที่จะยอมรับพระราชกิจของพระองค์

นี่ไม่ได้เป็นเพราะการทรงปรากฏและสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์ไม่เป็นไปตามที่มนุษย์ชื่นชอบหรือ?

พวกที่ยอมรับพระราชกิจของพระองค์หลังจากที่พระคริสต์ได้ทรงจากไปจะไม่มี ความยากลำบากเช่นนั้น

เพราะพวกเขาเพียงยอมรับพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น

และไม่ได้สัมผัสกับสถานะความเป็นมนุษย์ตามปกติของพระคริสต์

มนุษย์ไม่สามารถละทิ้งมโนคติอันหลงผิดที่ตนมีเกี่ยวกับพระเจ้า

และพินิจพิจารณาพระองค์อย่างเอาใจจริงเอาใจแทน

นี่เป็นเพราะข้อเท็จจริงว่ามนุษย์มุ่งเน้นแต่กับการทรงปรากฏของพระองค์เท่านั้น

และไม่สามารถระลึกได้ถึงเนื้อแท้ของพระองค์โดยมีพื้นฐานอยู่บนพระราชกิจและพระวาทะของพระองค์

หากมนุษย์ปิดตาให้กับการทรงปรากฏของพระคริสต์

หรือหลีกเลี่ยงการหาหรือเกี่ยวกับสถานะความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ และพูดถึงเฉพาะเทวสภาพของพระองค์

ผู้ซึ่งพระราชกิจและพระวาทะของพระองค์ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถบรรลุได้เท่านั้น

เช่นนั้นแล้วมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์จะลดลงไปครึ่งหนึ่ง

จนถึงระดับที่ความลำบากยากเย็นของมนุษย์ทั้งหมดจะได้รับการแก้ไขเสียด้วยซ้ำ

ในช่วงระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับพระองค์ได้

และเต็มไปด้วยมโนคติอันหลงผิดมากมายเกี่ยวกับพระองค์

และกรณีการต้านทานและการไม่เชื่อฟังเป็นสิ่งที่พบได้ทั่วไป

มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้า

แสดงถึงความกรุณาต่อความถ่อมพระทัยและการซ่อนตัวของพระคริสต์

หรืออภัยให้เนื้อแท้ของพระคริสต์ที่เชื่อฟังพระบิดาแห่งสวรรค์ ดังนั้น

พระองค์ไม่ทรงสามารถประทับอยู่กับมนุษย์เป็นนิรันดร์ได้หลังจากที่พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้น เพราะมนุษย์ไม่เต็มใจที่จะยอมให้พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างพวกเขา

หากมนุษย์ไม่สามารถแสดงความกรุณาต่อพระองค์ในช่วงระหว่างช่วงเวลาแห่งพระราชกิจของพระองค์ เช่นนั้นแล้วพวกเขาอาจจะสามารถทนยอมรับการที่พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างพวกเขาหลังจากที่พระองค์ได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง ในขณะที่พระองค์ทอดพระเนตรพวกเขาบ่อยๆ

ได้รับประสบการณ์กับพระวามะของพระองค์ไปได้อย่างไร? เช่นนั้นแล้ว

จะไม่มีผู้คนมากมายตกในบาปเพราะพระองค์หรือ?

มนุษย์เพียงยอมให้พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจบนแผ่นดินโลก นี่คือระดับความกรุณาสูงสุดของมนุษย์ หากไม่ใช่เพื่อพระราชกิจของพระองค์ มนุษย์คงจะเนรเทศพระองค์จากแผ่นดินโลกไปเสียนานแล้ว ดังนั้นแล้ว พวกเขาจะแสดงความกรุณาน้อยลงเพียงใดทันทีที่พระราชกิจของพระองค์เสร็จสมบูรณ์แล้ว?

เช่นนั้นแล้วมนุษย์จะไม่ประหัดประหารพระองค์และทรามานพระองค์จนถึงแก่พระชนม์ชีพหรือ?

หากพระองค์ไม่ได้ทรงรับการขนานพระนามว่าพระคริสต์แล้ว

เช่นนั้นแล้วคงไม่อาจเป็นไปได้ที่พระองค์จะทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์

หากพระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจด้วยพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เอง

และปฏิบัติในฐานะมนุษย์ทั่วไปเท่านั้นแทน

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ก็คงจะไม่ทนยอมรับการดำรงเพียงประโยชน์เดียวของพระองค์

นับประสาอะไรที่จะทนยอมรับพระราชกิจแม้ส่วนน้อยที่สุดของพระองค์ ดังนั้น

พระองค์ทรงสามารถถือพระอัครลักษณะนี้ไว้กับพระองค์ในพระราชกิจของพระองค์เท่านั้น ในหนทางนี้

พระราชกิจของพระองค์มีอิทธิพลยิ่งกว่าหากพระองค์ไม่ได้ทรงกระทำเช่นนั้น

เพราะมนุษย์ทั้งหมดต่างเต็มใจที่จะเชื่อฟังตำแหน่งและพระอัครลักษณะที่ยิ่งใหญ่

หากพระองค์มิได้ทรงถือพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เองขณะที่ทรงพระราชกิจหรือทรงปรากฏในฐานะพระเจ้าพระองค์เอง เช่นนั้นแล้วพระองค์คงจะไม่ทรงมีโอกาสดำเนินปฏิบัติพระราชกิจเลย

แม้จะมีข้อเท็จจริงว่าพระองค์ทรงมีเนื้อแท้ของพระเจ้าและการทรงดำรงอยู่ของพระคริสต์

มนุษย์ก็คงจะไม่ผ่อนปรนและยอมให้พระองค์ปฏิบัติพระราชกิจในหมู่มวลมนุษย์ได้ง่ายๆ

พระองค์ทรงถือพระอัครลักษณะของพระเจ้าพระองค์เองในพระราชกิจของพระองค์

แม้ว่าพระราชกิจดังกล่าวจะมีอิทธิพลมากกว่าพระราชกิจที่ทรงปฏิบัติโดยไม่มีพระอัครลักษณะนั้นหลายสิบเท่า

แต่มนุษย์ยังคงไม่เชื่อฟังต่อพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม เพราะมนุษย์นั้นบอบช้ำกับตำแหน่งของพระองค์เท่านั้น

ไม่ใช่เนื้อแท้ของพระองค์ หากเป็นดังนั้นแล้ว

บางทีในวันหนึ่งที่พระคริสต์ทรงลงมาจากตำแหน่งของพระองค์แล้ว

มนุษย์จะสามารถยอมให้พระองค์คงพระชนม์ชีพอยู่ต่อไปแม้เพียงสักวันหรือไม่?

พระเจ้าเต็มพระทัยที่จะดำรงพระชนม์ชีพบนแผ่นดินโลกกับมนุษย์

เพื่อที่พระองค์อาจทอดพระเนตรผลที่พระราชกิจจากพระหัตถ์ของพระองค์จะนำพามาให้เกิดขึ้นในช่วงเวลาหล

ายปีต่อๆ ไปได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการทรงสถิตของพระองค์ได้แม้เพียงสักวัน

ดังนั้นพระองค์ทรงทำได้เพียงล้มเลิกเท่านั้น

มนุษย์ยอมให้พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทรงปฏิบัติและทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงท

ามกลางหมู่มวลมนุษย์ด้วยความกรุณาและความเมตตาในระดับที่สูงที่สุดแล้ว

แม้ว่าบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงพิชิตด้วยพระองค์เอง โดยเฉพาะจะแสดงความเมตตาเช่นนั้นต่อพระองค์

แต่พวกเขายังคงอนุญาตให้พระองค์ประทับอยู่จนกระทั่งพระราชกิจของพระองค์เสร็จสิ้นเท่านั้น

และไม่มากไปกว่านั้นแม้ชั่วขณะหนึ่ง หากเป็นเช่นนั้น

มีอะไรในสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ยังไม่ได้ทรงพิชิตอีกหรือ?

เหตุผลที่มนุษย์ปฏิบัติต่อพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ในลักษณะเช่นนี้นั้น ไม่ได้เป็นเพราะพระองค์ทรงเป็นพระค
ริสต์ที่มีเปลือกของมนุษย์ทั่วไปหรือ?

หากพระองค์ทรงมีเพียงเทวสภาพและไม่ใช่สภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติแล้ว

เช่นนั้นแล้วความลำบากยากเย็นของมนุษย์จะไม่ถูกแก้ไขไปด้วยความง่ายดายอย่างยิ่งหรือ?

มนุษย์ยอมรับเทวสภาพของพระองค์อย่างจำใจ

และไม่แสดงความสนใจในเปลือกมนุษย์ธรรมดาทั่วไปของพระองค์

แม้ว่าเนื้อแท้ของพระองค์จะเป็นเนื้อแท้ของพระคริสต์ที่ทรงบนบอต่อหน้าพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์อย่าง
แน่นแฟ้นก็ตาม ดังนั้นแล้ว

พระองค์ทรงทำได้เพียงยกเลิกพระราชกิจที่จะประทับอยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อแบ่งปันความชื่นบานยินดีและความ
มโศกเศร้ากับพวกเขาเท่านั้น เพราะมนุษย์ไม่สามารถทนยอมรับการทรงดำรงอยู่ของพระองค์ได้อีกต่อไป

จาก พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. ความสำคัญของการที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

เนื้อหานี้มีความสำคัญต่อมนุษย์ยิ่งนักเพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่ไม่มีมนุษย์ธรรมดาที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถกระทำได้
และเพราะพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่เสื่อมทรามผู้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพระองค์บนแผ่นดินโลกให้รอดได้
แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นเหมือนกันกับมนุษย์

แต่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ก็ทรงมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์มากกว่าบุคคลที่มีคุณค่าคนใด
เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงสามารถกระทำได้
ทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการเป็นคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เอง
และทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการได้รับมวลมนุษย์อย่างครบถ้วน เนื่องจากผลอันนี้
ถึงแม้เนื้อหนังนี้จะเป็ปกติและธรรมดา

แต่คุณความดีของพระองค์ต่อมวลมนุษย์และนัยสำคัญของพระองค์ต่อการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ก็ทำให้พระองค์
ทรงมีค่าอย่างสูง และคุณค่าและนัยสำคัญที่แท้จริงของเนื้อหนังนี้มีอาจประเมินได้กับมนุษย์คนใด
ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะไม่สามารถทำลายชาตนาได้โดยตรง

แต่พระองค์ทรงสามารถใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อพิชิตมวลมนุษย์และเอาชนะชาตนา
และทำให้ชาตนาบนอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์อย่างเต็มเปี่ยมได้

เป็นเพราะพระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์นี้เองที่พระองค์ทรงสามารถเอาชนะชาตนาและทรงสามารถช่วยมวลมนุษย์ให้
ให้รอดได้ พระองค์มิได้ทรงทำลายชาตนาโดยตรง แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ทรงกลายมาเป็นเนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตมวลมนุษย์ที่ได้ถูกชาตนาทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว
ในหนทางนี้

พระองค์ทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

และพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทรามให้รอดได้ดีกว่า

การเอาชนะชาตนาของพระเจ้าซึ่งจุติเป็นมนุษย์นั้นเป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่กว่า

และเป็นที่น่าพอใจมากกว่าการทำลายชาตนาโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถช่วยมนุษย์ให้รู้จักพระผู้สร้างได้ดีกว่า

และทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

ตัดตอนมาจาก “มวณมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

สิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหาก็คือว่า
พระองค์ทรงสามารถทั้งพระวณะและคำแนะนำที่เที่ยงตรงทั้งหลาย
และพระประสงค์เฉพาะของพระองค์ต่อมวณมนุษย์ไว้ให้แก่บรรดาผู้ซึ่งติดตามพระองค์ เพื่อที่ภายหลังจากนั้น
ผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์จะสามารถถ่ายทอดพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหั้น
และพระประสงค์ของพระองค์ต่อมวณมนุษย์ทั้งหมด
ให้แก่บรรดาผู้ที่ยอมรับหนทางนี้ได้อย่างเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้นและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
มีเพียงพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหั้นท่ามกลางมนุษย์เท่านั้นที่ทำให้ข้อเท็จจริงแห่งการที่พระเจ้าทรงอยู่ร่วม
และทรงใช้ชีวิตด้วยกันกับมนุษย์สำเร็จลุล่วงได้อย่างแท้จริง
มีเพียงพระราชกิจนี้เท่านั้นที่ทำให้ความอยากของมนุษย์ที่จะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
เป็นประจักษ์พยานพระราชกิจของพระเจ้า และได้ยินพระวณะส่วนพระองค์ของเจ้าลุล่วงไปได้
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงนำพาคุณนี้ไปถึงบทธวสถานเฉพาะเมื่อพระปฤษฎางค์ของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏต่อ
อมวณมนุษย์แล้วเท่านั้น
และพระองค์ทรงสรุปปิดตัวยุคแห่งความเชื่อของมวณมนุษย์ในพระเจ้าที่คลุมเครือด้วยเช่นกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายนั้นจะนำพามวณมนุษย์ทั้งปวงมาสู่ยุคหนึ่งที่เป็นความจริง
มากกว่า สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า และสวยงามกว่า
พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงสรุปปิดตัวยุคธรรมบัญญัติและคำสอนเท่านั้น แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ
พระองค์ทรงเผยให้มวณมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าผู้ซึ่งจริงแท้และปกติ ผู้ซึ่งชอบธรรมและบริสุทธิ์
ผู้ทรงปลดปล่อยพระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการ
และผู้ทรงสาธิตให้เห็นสิ่งลึกลับทั้งหลายและบันปลายของมวณมนุษย์
ผู้ซึ่งได้ทรงสร้างมวณมนุษย์และทรงนำพาแผนการบริหารจัดการมาสู่บทธวสถาน
และผู้ซึ่งได้ทรงซ่อนอยู่เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว
พระองค์ทรงนำพายุคแห่งความคลุมเครือมาสู่บทธวสถานอันบริบูรณ์
พระองค์ทรงสรุปปิดตัวยุคซึ่งมวณมนุษย์ทั้งหมดปรารถนาที่จะแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าแต่ไม่สามารถทำได้
พระองค์ทรงจบสิ้นยุคซึ่งมวณมนุษย์ทั้งหมดได้รับใช้ซาตาน
และพระองค์ทรงนำมวณมนุษย์ทั้งหมดตลอดเส้นทางไปสู่ศักราชใหม่โดยครบบริบูรณ์
ทั้งหมดนี้คือบทธวสถานของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหั้นซึ่งมาแทนที่พระวิญญาณของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์นั้น
บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะไม่แสวงหาและความหาบรรดาสิ่งทั้งหลายที่ดูเหมือนทั้งมีอยู่และไม่มีอยู่อีกต่อไป
และพวกเขาจะเลิกคาดเดาน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คลุมเครือ
เมื่อพระเจ้าทรงเผยแผ่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังนั้น
บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะถ่ายทอดพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเนื้อหนังให้กับทุกๆ
ศาสนาและคณะนิกายทั้งหมด
และพวกเขาจะสื่อสารพระวาทะทั้งหมดของพระองค์ไปถึงหูของมวลมนุษย์ทั้งหมด
ทุกอย่างที่บรรดาผู้ได้รับข่าวประเสริฐของพระองค์ได้ยินนั้นจะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวพระราชกิจของพระองค์
จะเป็นสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์ได้เห็นและได้ยินมาด้วยตนเอง และจะเป็นข้อเท็จจริงและไม่ใช่ว่าเรื่องเล่าขาน
ข้อเท็จจริงเหล่านี้คือหลักฐานที่พระองค์ทรงใช้เผยแผ่พระราชกิจ
และพวกมันยังเป็นเครื่องมือทั้งหลายที่พระองค์ทรงใช้ในการเผยแผ่พระราชกิจด้วยเช่นกัน
หากไม่มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริงทั้งหลายแล้ว
ข่าวประเสริฐของพระองค์ก็จะจะไม่เผยแผ่ไปทั่วทุกประเทศและทุกสถานที่
หากไม่มีข้อเท็จจริงแต่มีเพียงการจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์เท่านั้น
พระองค์ก็จะไม่มีวันสามารถทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลได้
พระวิญญาณเป็นที่เข้าใจยากสำหรับมนุษย์ และไม่ปรากฏแก่ตาสำหรับมนุษย์
และพระราชกิจของพระวิญญาณก็ไม่ทรงสามารถที่จะทั้งหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมใดๆ
เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าไว้ให้แก่มนุษย์ได้ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์อันแท้จริงของพระเจ้า
เขาจะเชื่ออยู่เสมอในพระเจ้าที่คลุมเครือซึ่งไม่มีอยู่ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
และมนุษย์จะไม่ได้ยินพระวาทะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองตลอดไป อย่างไรก็ตาม
การจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์นั้นคือความว่างเปล่า และไม่สามารถแทนพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
พระอุปนิสัยภายในเนื้อแท้ของพระเจ้า และพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้
ไม่สามารถได้รับการแสดงบทบาทโดยมนุษย์ได้
พระเจ้าที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตาในฟ้าสวรรค์และพระราชกิจของพระองค์สามารถได้รับการนำพามาสู่แผ่นดินโลก
ได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ด้วยพระองค์เองเท่านั้น
นี่คือหนทางที่ศิโรตม์ที่สุดสำหรับพระเจ้าที่จะทรงปรากฏต่อมนุษย์
ที่มนุษย์จะมองเห็นพระเจ้าและมารู้จักพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
และมันไม่สามารถสัมฤทธิ์ได้โดยพระเจ้าซึ่งไม่จุติมาเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “มวณมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในคราวนี้ พระเจ้าเสด็จมาทรงพระราชกิจไม่ใช่ในกายจิตวิญญาณ แต่ในกายที่ธรรมดาสามัญมาก ยิ่งไปกว่านั้น
กายนี้ไม่เพียงแต่เป็นพระวรกายในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าเท่านั้น

แต่ยังเป็นพระวรกายที่พระเจ้าทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังด้วยเช่นกัน เป็นมนุษย์คนหนึ่งซึ่งธรรมดาสามัญมาก
เจ้าไม่สามารถมองเห็นสิ่งใดที่ทำให้พระองค์โดดเด่นออกมาจากผู้อื่น

แต่เจ้าสามารถได้รับความจริงซึ่งไม่เคยได้ยินมาก่อนจากพระองค์ได้

เนื้อหนังซึ่งไร้้นัยสำคัญนี้คือสิ่งที่พระวณะแห่งความจริงทั้งหมดจากพระเจ้าจำแลงร่างขึ้นมาดำเนินพระราชกิจ
ของพระเจ้าในยุคสุดท้าย และแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดของพระเจ้าให้มนุษย์เข้าใจ

เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะมองเห็นพระเจ้าในสวรรค์หรือ?

เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะเข้าใจพระเจ้าในสวรรค์หรือ?

เจ้าไม่ยากอย่างใหญ่หลวงที่จะมองเห็นบันปลายของมวณมนุษย์หรือ?

พระองค์จะทรงบอกความลับเหล่านี้ทั้งหมดแก่เจ้า—ความลับที่ไม่เคยมีมนุษย์คนใดสามารถบอกเจ้าได้

และพระองค์จะทรงบอกกับเจ้าเช่นกันถึงความจริงที่เจ้านั้นไม่เข้าใจ

พระองค์ทรงเป็นประตูของเจ้าที่จะเข้าไปสู่ราชอาณาจักร และเป็นผู้นำเจ้าเข้าไปสู่ยุคใหม่

มนุษย์ที่ธรรมดาสามัญเช่นนั้นถือครองความล้าลึกอันมีอาจหยั่งลึกได้อยู่มากมาย

กิจการของพระองค์อาจมีอาจพิเคราะห์ได้สำหรับเจ้า

แต่เป้าหมายโดยครบถ้วนบริบูรณ์ของพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัตินั้นเพียงพอที่จะเปิดโอกาสให้เจ้ามองเห็น
ว่าพระองค์มิใช่มนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งอย่างที่ผู้คนเชื่อ

เพราะพระองค์เป็นตัวแทนน้ำพระทัยของพระเจ้าและความใส่ใจที่พระเจ้าทรงแสดงต่อมวณมนุษย์ในยุคสุดท้าย

แม้เจ้าจะไม่สามารถได้ยินพระวณะของพระองค์ที่ดูเหมือนจะสั่นสะเทือนฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

หรือมองเห็นพระเนตรของพระองค์ประหนึ่งเปลวเพลิงอันลุกโชน

และแม้เจ้าไม่สามารถรู้สึกถึงความมีวินัยแห่งคทาเหล็กของพระองค์ แต่ถึงกระนั้น

เจ้าก็สามารถได้ยินจากพระวณะของพระองค์ว่าพระเจ้าทรงพิโรธ

และรู้ว่าพระเจ้ากำลังทรงแสดงความเมตตาสงสารต่อมวณมนุษย์

เจ้าสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าและพระปรีชาญาณของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้น

ตระหนักถึงความกังวลห่วงใยที่พระเจ้าทรงมีให้กับมวณมนุษย์ทั้งปวง พระราชกิจของพระเจ้าในยุคสุดท้ายคือ

การเปิดโอกาสให้มนุษย์มองเห็นพระเจ้าในสวรรค์ดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกมนุษย์บนแผ่นดินโลก

และทำให้มนุษย์สามารถรู้จัก เชื่อฟัง เคารพ และรักพระเจ้า

นี่เป็นเหตุผลว่าเหตุใดพระองค์จึงได้ทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังเป็นครั้งที่สอง
แม้ว่าสิ่งที่มนุษย์เห็นในวันนี้คือพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งเหมือนกับมนุษย์
พระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งทรงมีหนึ่งพระนาสิกและสองพระเนตร และพระเจ้าองค์หนึ่งซึ่งไม่มีอะไรโดดเด่น
ในตอนท้าย พระเจ้าจะแสดงให้เห็นว่า หากมนุษย์คนนี้มีได้ดำรงอยู่
ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงมหาศาล หากมนุษย์คนนี้มีได้ดำรงอยู่
ฟ้าสวรรค์จะสลายลง แผ่นดินโลกจะดิ่งพรวดลงสู่ความอลหม่าน
และมวลมนุษย์ทั้งปวงจะดำรงชีวิตท่ามกลางการกัณดารอาหารและภัยพิบัติทั้งหลาย
พระองค์จะทรงแสดงให้เห็นว่า
หากพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อช่วยพวกเจ้าให้รอดในยุคสุดท้าย
พระเจ้านี้ก็จะไม่ได้ทรงทำลายมวลมนุษย์ทั้งปวงในนรกไปเสียจนแล้ว หากไม่มีมนุษย์ผู้นี้
พวกเจ้าก็จะเป็พวกคนบาปตัวฉกาจไปตลอดกาล และเจ้าจะกลายเป็นซากศพชั่ววันรันดร์ พวกเจ้าควรรู้ว่า
หากเนื้อหนังนี้มีได้ดำรงอยู่ เช่นนั้นแล้ว มวลมนุษย์ทั้งปวงคงจะเผชิญหน้ากับหายนะที่มีอาจหลบหลีกได้เลย
และคงจะพบว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษอันรุนแรงเสียยิ่งกว่าซึ่งพระเจ้าทรงดวงแบ่งให้กับมวลมน
ุษย์ในยุคสุดท้าย หากเนื้อหนังธรรมดาสามัญนี้ไม่ถือกำเนิดขึ้น
เจ้าทั้งหมดก็จะอยู่ในสถานะที่พวกเจ้าร้องขอต่อชีวิตโดยที่ไม่มีความสามารถที่จะดำรงชีวิตได้
และอธิษฐานขอความตายโดยที่ไม่สามารถตายได้ หากเนื้อหนังนี้มีได้ดำรงอยู่
พวกเจ้าจะไม่สามารถได้รับความจริงและมาอยู่เบื้องหน้าพระบัลลังก์ของพระเจ้าในวันนี้ได้
แต่เจ้ากลับจะถูกพระเจ้าลงโทษเพราะบาปอันหนักหนาสาหัสของเจ้าแทน พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า
หากมิใช่เพราะพระเจ้าทรงกลับคืนสู่เนื้อหนัง ก็คงจะไม่มีผู้ใดเลยที่มีโอกาสได้รับความรอด
และหากมิใช่เพราะการมาของเนื้อหนังนี้ พระเจ้าก็จะวางบทอวสานให้กับยุคเก่าไปเสียจนแล้ว?
ด้วยความที่เป็นเช่นนี้ พวกเจ้ายังสามารถปฏิเสธการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้าได้อยู่อีกหรือ?
เพราะพวกเจ้าสามารถได้รับประโยชน์มากมายเหลือเกินจากมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้
เหตุใดพวกเจ้าจึงจะไม่ยอมรับพระองค์อย่างเปรมปรีดีเล่า?

พระราชกิจของพระเจ้าคือบางสิ่งที่เจ้าไม่สามารถจับใจความได้
หากเจ้าไม่สามารถจับความเข้าใจได้อย่างเต็มที่ว่าตัวเลือกของเจ้านั้นถูกต้องหรือไม่
ทั้งยังไม่สามารถรู้ได้ว่าพระราชกิจของพระองค์สามารถประสบผลสำเร็จได้หรือไม่ แล้วเหตุใดหรือ
เจ้าจึงไม่ลองเสี่ยงโชคของเจ้าและความมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้อาจช่วยเหลือเจ้าได้อย่างใหญ่หลวงหรือไม่
และดูว่าพระเจ้าได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่จริงๆ หรือไม่? อย่างไรก็ตาม เราต้องบอกเจ้าว่า
ในกาลของโนอาห์ พวกมนุษย์ได้กินและดื่ม

สมรสกันและยอมฟ่ายแพ้แก่ชีวิตสมรสจนถึงขอบ่ายที่พระเจ้าไม่ทรงสามารถทราฐึ้นเห็นเป็นพยานได้
พระองค์จึงส่งน้ำท่วมใหญ่มาทำลายมวลมนุษย์ และไว้ชีวิตเพียงครอบครัวแปดคนของโนอาห์

กับนกและสัตว์ป่าทุกชนิด อย่างไรก็ตาม ในยุคสุดท้าย

ผู้ที่พระเจ้าทรงไว้ชีวิตคือทุกคนที่จงรักภักดีต่อพระองค์จนถึงบทอวสาน

แม้ทั้งสองยุคจะเป็นกาลสมัยที่มีความเลื่อมทราวมอันใหญ่หลวงจนพระองค์ไม่ทรงสามารถทราฐึ้นเห็นเป็นพยานไค้

และมวลมนุษย์ในทั้งสองยุคกลับกลายเป็นเลื่อมทราวมจนถึงกับปฏิเสธว่าพระเจ้าไม่ใช่องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา พระเจ้าก็ได้ทรงทำลายเพียงผู้คนในกาลสมัยของโนอาห์

มวลมนุษย์ในทั้งสองยุคทำให้พระเจ้าทรงทุกข์โศกอย่างใหญ่หลวง

ทว่าพระเจ้าก็ยังทรงอดทนกับพวกมนุษย์ในยุคสุดท้ายจนกระทั่งถึงบัดนี้ เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้นเล่า?

พวกเจ้าไม่เคยแปลกใจเลยหรือว่าเป็นเพราะเหตุใด? หากพวกเจ้าไม่รู้จริงๆ

เช่นนั้นก็จงให้เราบอกแก่พวกเจ้าเถิด เหตุผลที่พระเจ้าสามารถประทานพระคุณให้แก่ผู้คนในยุคสุดท้ายนั้น

ไม่ใช่เพราะพวกเขาเลื่อมทรามน้อยกว่าผู้คนในกาลสมัยของโนอาห์

หรือพวกเขาได้แสดงการกลับใจใหม่ต่อพระเจ้าแล้ว

และนับประสาอะไรที่จะเป็นเพราะวิทยาการในยุคสุดท้ายก้าวหน้าเสียจนพระเจ้าไม่สามารถตัดใจทำลายพวกเขาได้ แต่กลับเป็นเพราะพระเจ้าทรงมีพระราชกิจที่ต้องปฏิบัติในกลุ่มผู้คนในยุคสุดท้าย

และพระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทรงพระราชกิจนี้ด้วยพระองค์เองในการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ และนอกจากนี้

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะทรงเลือกสรรคนส่วนหนึ่งในกลุ่มนี้ให้กลายเป็นวัตถุแห่งความรอดของพระองค์

และเป็นดอกผลของแผนการบริหารจัดการของพระองค์ และนำพาผู้คนเหล่านี้ไปสู่ยุคถัดไป ดังนั้น

ราคาที่พระเจ้าทรงจ่ายไปทั้งหมดนี้ ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตาม

ต่างเป็นไปเพื่อการเตรียมสำหรับพระราชกิจซึ่งเนื้อหนัที่พระองค์ทรงจุติมาเป็นจะปฏิบัติในยุคสุดท้ายทั้งสิ้น ข้อเท็จจริงที่ว่พวกเขาได้มาถึงวันนี้นั้น ก็เป็นเพราะเนื้อหนันี้

พวกเขามีโอกาสที่จะรอดชีวิตก็เพราะพระเจ้าทรงดำรงชีวิตอยู่ในเนื้อหนันี้เอง

โซควาสนาทั้งหมดนี้ได้มาก็เพราะมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้ แต่ไม่เพียงเท่านี้ ในท้ายที่สุด

ทุกชนชาติจะนมัสการมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้นี้ ทั้งยังขอบคุณและเชื่อฟังมนุษย์ที่ไร้นัยสำคัญผู้นี้

เพราะความจริง ชีวิต และหนทางที่พระองค์ทรงนำมานี้เองที่ได้ช่วยมวลมนุษย์ทั้งปวงให้รอด

ได้บรรเทาความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ได้ลดระยะห่างระหว่างมนุษย์และพระเจ้า

และเปิดการเชื่อมโยงระหว่างพระดำริของพระเจ้าและมนุษย์

เป็นพระองค์เช่นกันที่ทรงได้รับพระสิริซึ่งยิ่งใหญ่กว่าสำหรับพระเจ้า

มนุษย์ธรรมดาสามัญเช่นนี้ไม่ควรค่าแก่ความไว้วางใจและความชื่นชมบูชาของเจ้าหรือ?

เนื้อหนังซึ่งธรรมดาสามัญเช่นนั้นไม่เหมาะที่จะได้รับการเรียกขานว่าพระคริสต์หรือ?

มนุษย์ธรรมดาสามัญเช่นนั้น ไม่สามารถกลายเป็นการแสดงออกของพระเจ้าท่ามกลางมวลมนุษย์หรือ?

มนุษย์ผู้ซึ่งได้ใช้ชีวิตมวลมนุษย์จากความวิบัติเช่นนั้นไม่สมควรแก่ความรักของพวกเจ้าและความอยากของเจ้าที่

จะยึดพระองค์ไว้ให้มันหรือ? หากพวกเจ้าปฏิเสธความจริงซึ่งแสดงจากพระโอษฐ์ของพระองค์

และรังเกียจการดำรงอยู่ของพระองค์ท่ามกลางพวกเจ้า แล้วสิ่งใดเล่าที่จะเกิดขึ้นกับเจ้าในบทวสาน?

พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในยุคสุดท้ายกระทำผ่านมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้

พระองค์จะทรงมอบทุกสิ่งแก่เจ้า และสิ่งที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ

พระองค์จะทรงสามารถตัดสินทุกสิ่งที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเจ้า

มนุษย์เช่นนั้นสามารถเป็นอย่างที่พวกเจ้าเชื่อว่าพระองค์เป็นได้หรือไม่?

มนุษย์คนหนึ่งซึ่งเรียบง่ายธรรมดาจนไม่ควรค่าแก่การเอ่ยถึง

ความจริงของพระองค์ไม่เพียงพอที่จะโน้มน้าวใจพวกเจ้าอย่างถึงที่สุดกระนั้นหรือ?

การเป็นพยานต่อการกิจการของพระองค์ไม่เพียงพอที่จะโน้มน้าวใจพวกเจ้าอย่างที่สุดหรือ?

หรือว่าเส้นทางที่พระองค์ทรงนำทางเจ้านั้นไม่ควรค่าให้พวกเจ้าเดินไป? เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกอย่างแล้ว

สิ่งใดหรือที่เป็นเหตุให้พวกเจ้าชิงชังพระองค์ และเหวี่ยงพระองค์ทิ้งไปและรักษาระยะห่างจากพระองค์

มนุษย์ผู้หนึ่งเองที่ผู้แสดงความจริง มนุษย์ผู้หนึ่งเองที่ผู้จัดเตรียมความจริง

และมนุษย์ผู้หนึ่งเองที่ผู้ให้เส้นทางให้พวกเจ้าติดตาม

อาจเป็นได้หรือไม่ว่าพวกเจ้ายังคงไม่สามารถค้นพบร่องรอยของพระราชกิจของพระเจ้าภายในความจริงเหล่านี้

? หากปราศจากพระราชกิจของพระเยซูแล้วไซ้ มวลมนุษย์ย่อมจะไม่สามารถได้ลงมาจากกางเขน

แต่หากปราศจากการจุติเป็นมนุษย์ในวันนี้

บรรดาผู้ที่ลงมาจากกางเขนย่อมจะไม่มีวันสามารถได้รับการเห็นชอบจากพระเจ้าหรือเข้าสู่ยุคใหม่ได้เลย

หากปราศจากการมาของมนุษย์ธรรมดาสามัญผู้

พวกเจ้าก็คงจะไม่มีวันได้มีโอกาสที่จะมองเห็น โคมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

ทั้งยังไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมพอที่จะมองเห็น

เนื่องเพราะพวกเจ้าทั้งหมดล้วนเป็นวัตถุที่ควรถูกทำลายสิ้นเมื่อนานมาแล้ว

เนื่องจากการมาถึงของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระเจ้า

พระเจ้าได้ทรงยกโทษให้พวกเจ้าและแสดงความปรานีต่อพวกเจ้า ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม

คำพูดที่เราต้องทิ้งไว้กับพวกเจ้าในตอนท้ายก็ยังคงเป็นคำพูดเหล่านี้ที่ว่า มนุษย์ธรรมดาสามัญผู้

ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้น มีความสำคัญยิ่งชีวิตต่อพวกเจ้า
นี่คือสิ่งยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าได้ทรงกระทำไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วท่ามกลางมวลมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “เจ้ารู้หรือไม่ว่า พระเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ท่ามกลางมวลมนุษย์?” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกที่ปรารถนาได้รับชีวิตโดยที่ไม่พึ่งพาความจริงที่ตรัสโดยพระคริสต์คือเป็นผู้คนที่ไร้สาระน่าขันที่สุดบนแผ่นดินโลก และพวกที่ไม่ยอมรับหนทางแห่งชีวิตซึ่งนำพามาโดยพระคริสต์เป็นคนที่หลงอยู่ในความเพ้อฝัน และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าพวกที่ไม่ยอมรับพระคริสต์ของยุคสุดท้ายจะถูกพระเจ้าทรงดูหมิ่นไปตลอดกาล พระคริสต์ทรงเป็นประจักษ์ของมนุษย์ไปสู่ราชอาณาจักรระหว่างยุคสุดท้าย และไม่มีใครที่สามารถอ้อมเลี้ยวพระองค์ได้

อาจไม่มีใครเลยที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมแล้วแต่จะผ่านทางพระคริสต์ เจ้าเชื่อในพระเจ้า และดังนั้นเจ้าต้องยอมรับพระวจนะของพระองค์และเชื่อฟังหนทางของพระองค์ เจ้าไม่สามารถคิดถึงเพียงแค่การได้รับพระพรเท่านั้นในขณะที่ไม่สามารถได้รับความจริงและไม่สามารถยอมรับการจัดเตรียมชีวิตได้

พระคริสต์เสด็จมาระหว่างยุคสุดท้ายเพื่อที่ทุกคนซึ่งเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริงอาจได้รับการจัดเตรียมชีวิตไว้ให้ พระราชกิจของพระองค์นั้นเป็นไปเพื่อการสรุปปิดตัวยุคเก่าและการเข้าสู่ยุคใหม่ และพระราชกิจของพระองค์คือเส้นทางที่จำต้องรับไว้โดยทุกคนที่จะเข้าสู่ยุคใหม่ หากเจ้าไม่สามารถรับรู้พระองค์ได้ และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับกล่าวโทษ หมิ่นประมาท หรือกระทั่งถึงกับข่มเหงพระองค์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีแนวโน้มที่จะถูกเผาไหม้ไปชั่วนิรันดร์และจะไม่มีวันเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้าได้ เพราะพระคริสต์พระองค์นี้ทรงเป็นการแสดงออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยพระองค์เอง ทรงเป็นการแสดงออกของพระเจ้า

ทรงเป็นองค์หนึ่งเดียวที่พระเจ้าได้มอบความไว้วางพระทัยให้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลก และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าหากเจ้าไม่สามารถยอมรับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายได้ทรงปฏิบัติเช่นนั้นแล้วเจ้าย่อมหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทลงโทษซึ่งพวกที่หมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้รับนั้นประจักษ์ชัดในตัวของมันเองต่อทุกคน เรายังบอกเจ้าอีกว่าหากเจ้าต่อต้านพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย หากเจ้าเหยียดหยันพระคริสต์แห่งยุคสุดท้าย จะไม่มีใครอื่นอีกที่จะแบกรับผลสืบเนื่องแทนเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

นับจากวันนี้ไปเจ้าจะไม่มีโอกาสอีกแล้วที่จะได้รับการรับรองจากพระเจ้า

ต่อให้เจ้าพยายามไถ่บาปให้แก่ตัวเจ้าเองก็ตาม เจ้าจะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกแล้ว

เพราะสิ่งที่เจ้าต่อต้านนั้นไม่ใช่มนุษย์ สิ่งที่เจ้าเหยียดหยันนั้นไม่ใช่สิ่งมีชีวิตตัวเล็กๆ อ่อนแอบางอย่าง
แต่เป็นพระคริสต์ เจ้ารู้หรือไม่ว่าผลสืบเนื่องของเรื่องนี้จะเป็นอย่างไร? เจ้าจะไม่ได้ทำความผิดพลาดเล็กๆ
แต่จะได้ก่ออาชญากรรมอันชั่วร้าย

และดังนั้นเราจึงแนะนำทุกคนไม่ให้แสดงอาการแยกแยะข่มขู่เมื่ออยู่ต่อหน้าความจริง
หรือทำการวิพากษ์วิจารณ์อย่างไม่ระมัดระวัง เพราะความจริงเท่านั้นที่สามารถนำชีวิตมาสู่เจ้าได้
และไม่มีอะไรเว้นแต่ความจริงที่สามารถเปิดโอกาสให้เจ้าเกิดใหม่และได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้าอีกครั้ง

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”

ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. ความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์กับพระราชกิจของพระวิญญาณ

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

การช่วยมนุษย์ให้รอดของพระเจ้าไม่ได้ทำโดยการใช้วิธีการของพระวิญญาณและพระอัครลักษณ์ของพระวิญญาณโดยตรง เพราะพระวิญญาณของพระองค์นั้นไม่ทรงสามารถทั้งถูกสัมผัสและมองเห็นได้โดยมนุษย์ทั้งมนุษย์ยังไม่สามารถเข้าไปใกล้ได้เช่นกัน

หากพระองค์ได้ทรงพยายามที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดในลักษณะของพระวิญญาณโดยตรง มนุษย์ก็จะรู้ความสามารถที่จะได้รับความรอดของพระองค์ได้

หากพระเจ้ามิได้ทรงสวมรูปสัณฐานภายนอกของมนุษย์ที่ถูกสร้าง ก็คงจะปราศจากหนทางที่มนุษย์จะได้รับความรอดนี้ เนื่องจากมนุษย์นั้นปราศจากหนทางที่จะเข้าหาพระองค์มากพอๆ กับที่ไม่มีใครเลยเคยมีความสามารถที่จะเข้าไปใกล้เมฆของพระยาห์เวห์ โดยการบังเกิดเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างเท่านั้น นั่นก็คือ

โดยการบรรจพระวณะของพระองค์เข้าไปในร่างกายของมนุษย์ที่พระองค์กำลังจะทรงบังเกิดมาเป็นเท่านั้น พระองค์จึงจะทรงสามารถนำพระวณะของพระองค์มาดำเนินการในตัวทุกคนที่ติดตามพระองค์ได้ด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ เมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมองเห็นและได้ยินพระวณะของพระองค์ และยังไปกว่านั้นคือ เข้าสู่การครองพระวณะของพระองค์ได้ด้วยตัวเองโดยเฉพาะ

และโดยวิธีทางนี้จึงมาได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบถ้วน หากพระเจ้ามิได้ทรงจุติเป็นมนุษย์ ไม่มีใครเลยที่มีเลือดเนื้อจะมีความสามารถได้รับความรอดอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้ ทั้งยังจะไม่มีเลยสักคนที่ได้รับการช่วยให้รอด

หากพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจโดยตรงในท่ามกลางมวลมนุษย์ มนุษยชาติทั้งมวลก็คงจะถูกบดขยี้จนกว่าลงไป หรือไม่เช่นนั้น

พวกเขา ก็คงจะถูกซาตานจับไปเป็นเชลยอย่างสมบูรณ์โดยไม่มีหนทางที่จะมาสัมผัสกับพระเจ้าเลย

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงเข้าสู่ช่วงระยะใหม่ของพระราชกิจในยุคสุดท้าย

พระองค์จะทรงเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ให้มากยิ่งขึ้นไปอีก

และมันจะมีใช้ความสงสารและความรักในเวลาของพระเยซู

เนื่องจากพระองค์ทรงมีพระราชกิจใหม่ในพระหัตถ์ พระราชกิจใหม่นี้จะมาพร้อมกับพระอุปนิสัยใหม่ ดังนั้น

หากพระราชกิจนี้กระทำโดยพระวิญญาณ — หากพระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

และพระวิญญาณตรัสโดยตรงโดยผ่านทางฟ้าร้องแทน เพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่มีหนทางติดต่อกับพระองค์

มนุษย์ก็คงจะไม่สามารถรู้จักพระอุปนิสัยของพระองค์ได้?

หากมีเพียงพระวิญญูญาณอย่างเดียวเท่านั้นที่ทรงพระราชกิจนี้ เช่นนั้นแล้ว

มนุษย์ก็คงจะไม่มีหนทางที่จะได้มารู้จักพระอุปนิสัยของพระเจ้า

ผู้คนสามารถมองดูพระอุปนิสัยของพระเจ้าด้วยตาของพวกเขาเองก็ต่อเมื่อพระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
เมื่อพระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

และพระองค์ทรงแสดงพระอุปนิสัยทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์โดยผ่านทางเนื้อหนังเท่านั้น

พระเจ้าดำรงพระชนม์ชีพอยู่ท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายจริงๆ และโดยแท้จริง พระองค์ทรงเป็นสิ่งจำเป็นได้

มนุษย์สามารถมีส่วนร่วมด้วยพระอุปนิสัยของพระองค์

มีส่วนร่วมด้วยสิ่งที่พระองค์ทรงมีและทรงเป็นได้อย่างแท้จริง

มีเพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่มนุษย์จะสามารถมารู้จักกับพระองค์ได้โดยแท้จริง

ตัดตอนมาจาก “นิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้า (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจแห่งเนื้อหนังฟุ้งเอาความยากลำบากมากมาย

และเนื้อหนังไม่สามารถมีอัตลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่แบบเดียวกับพระวิญญูญาณได้

พระองค์ไม่ทรงสามารถดำเนินการทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติแบบเดียวกับพระวิญญูญาณได้

นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงสามารถมีสิทธิอำนาจแบบเดียวกับพระวิญญูญาณได้ กระนั้น

เนื้อแท้ของพระราชกิจที่กระทำโดยเนื้อหนังที่ไม่โดดเด่นนี้กลับเหนือกว่าเนื้อแท้ของพระราชกิจที่พระวิญญูญาณ

ทรงกระทำโดยตรงมากนัก และพระองค์เองในเนื้อหนังนี้ก็ทรงตอบสนองความจำเป็นต่างๆ

ของมวลมนุษย์ทั้งปวง สำหรับบรรดาผู้ที่จะได้รับการช่วยให้รอดนั้น

คุณค่าการใช้งานของพระวิญญูญาณน้อยกว่าคุณค่าการใช้งานของเนื้อหนังมากนัก กล่าวคือ

พระราชกิจของพระวิญญูญาณสามารถครอบคลุมทั่วทั้งจักรวาล ตลอดทั้งภูเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ

และมหาสมุทรทั้งหมด กระนั้น

พระราชกิจของเนื้อหนังสัมพันธ์กับทุกคนที่พระองค์เสด็จมาติดต่อสัมผัสอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า
ยิ่งไปกว่านั้น

เนื้อหนังของพระเจ้าที่มีรูปทรงอันสัมผัสได้สามารถได้รับความเข้าใจและไว้วางใจจากมนุษย์ได้ดีกว่า

และสามารถทำให้มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก

และสามารถทำให้มนุษย์เกิดความประทับใจลึกลึกลึกับกิจการจริงทั้งหลายของพระเจ้าได้

พระราชกิจของพระวิญญูญาณถูกปกคลุมอยู่ในความลึกลับ มันยากที่จะหยั่งลึกได้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย

และยิ่งยากมากขึ้นไปอีกสำหรับพวกเขาที่จะมองเห็น

และดังนั้นพวกเขาจึงสามารถเพียงพึ่งพาจินตนาการทั้งหลายอันไม่มีแก่นสารของพวกเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม

พระราชกิจของเนื้อหนังเป็นปกติ และมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง และมีสติปัญญาอันอุดม และเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถมองเห็นได้โดยตาเนื้อของมนุษย์

มนุษย์สามารถรับประสบการณ์กับพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วยตนเอง และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้จินตนาการอันอุดมสมบูรณ์ของเขา

นี่คือความแน่นอนและคุณค่าที่แท้จริงของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระวิญญาณสามารถเพียงแต่ทำสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์มีอาจมองเห็นได้และยากสำหรับเขาที่จะจินตนาการ ตัวอย่างเช่น ความรู้แจ้งของพระวิญญาณ การทรงขับเคลื่อนของพระวิญญาณ การทรงนำของพระวิญญาณ แต่สำหรับมนุษย์ผู้มีความรู้สึกลึกซึ้ง การเหล่านี้มิได้จัดเตรียมความหมายที่ชัดเจนใดๆ

พวกมันเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อน หรือความหมายกว้างๆ เท่านั้น และไม่สามารถให้คำแนะนำด้วยถ้อยคำได้ อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังแตกต่างกันอย่างยิ่ง กล่าวคือ

มันเกี่ยวข้องกับการทรงนำที่ถูกต้องด้วยพระวจนะ มันมีพระประสงค์ที่ชัดเจน

และมีเป้าหมายที่พึงประสงค์ทั้งหลายที่ชัดเจน และดังนั้น มนุษย์ไม่จำเป็นต้องควานไปทั่ว

หรือใช้จินตนาการของเขา นับประสาอะไรที่จำเป็นต้องทำการคาดเดาต่างๆ

นี่คือความชัดเจนของพระราชกิจในเนื้อหนัง

และความแตกต่างอันยิ่งใหญ่ของมันจากพระราชกิจของพระวิญญาณ

พระราชกิจของพระวิญญาณเหมาะสมเพียงสำหรับขอบเขตที่จำกัดขอบเขตหนึ่งเท่านั้นและไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของเนื้อหนังได้ พระราชกิจของเนื้อหนังให้มนุษย์มีเป้าหมายทั้งหลายที่แน่นอนและจำเป็นกว่า

และความรู้ที่จริงและมีคุณค่ากว่าพระราชกิจของพระวิญญาณมากนัก

พระราชกิจที่มีคุณค่ายิ่งใหญ่ที่สุดต่อมนุษย์ที่เสื่อมทรามคือพระราชกิจที่จัดเตรียมพระวจนะที่ถูกต้องทั้งหลาย เป้าหมายที่ชัดเจนทั้งหลายเพื่อไล่ตามเสาะหา และที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้

มีเพียงพระราชกิจที่เป็นจริงและการทรงนำที่ถูกกาลเทศะเท่านั้นที่เหมาะสมกับรสนิยมของมนุษย์

และมีเพียงพระราชกิจจริงเท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าของเขาได้

การนี้สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้น

มีเพียงพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าก่อนหน้านี้ของเขาได้ ถึงแม้พระวิญญาณจะเป็นเนื้อแท้ในธรรมชาติของพระเจ้า

แต่พระราชกิจดังเช่นการนี้สามารถกระทำได้โดยเนื้อหนังของพระองค์เท่านั้น

หากพระวิญญาณได้ทรงพระราชกิจเพียงฝ่ายเดียว เช่นนั้นแล้ว

ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่พระราชกิจของพระองค์จะมีประสิทธิภาพ—นี่คือความจริงที่ชัดเจน

แม้ว่าผู้คนส่วนใหญ่ได้กลายมาเป็นศัตรูทั้งหลายของพระเจ้าเนื่องจากเนื้อหนังนี้

แต่เมื่อพระองค์ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์
บรรดาผู้ที่ต่อต้านพระองค์จะไม่เพียงเล็กเป็นศัตรูของพระองค์เท่านั้น แต่ตรงกันข้าม
จะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายของพระองค์
พวกเขาจะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงพิชิต
ประจักษ์พยานทั้งหลายที่เข้ากันได้กับพระองค์และมีอาจแยกกันได้จากพระองค์
พระองค์จะทรงทำให้มนุษย์รู้จักความสำคัญของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังต่อมนุษย์
และมนุษย์จะรู้จักความสำคัญของเนื้อหนังนี้ต่อความหมายแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์
จะรู้จักคุณค่าที่แท้จริงของพระองค์ต่อการเจริญเติบโตของชีวิต และยิ่งไปกว่านั้น
จะรู้ว่าเนื้อหนังนี้จะกลายเป็นน้ำพุแห่งชีวิตที่มีชีวิตที่มนุษย์ไม่สามารถทนแยกกับมันได้
แม้ว่าเนื้อหนังของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะห่างไกลจากการจับคู่กับพระอัครลักษณ์และฐานะของพระเจ้า
และสำหรับมนุษย์แล้วดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งซึ่งเข้ากันไม่ได้กับสถานะจริงของพระองค์
แต่เนื้อหนังนี้ผู้ซึ่งไม่มีพระฉายาที่แท้จริงของพระเจ้า หรือพระอัครลักษณ์ที่แท้จริงของพระเจ้า
สามารถทรงพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถทำได้โดยตรง
เช่นนั้นคือนัยสำคัญและคุณค่าที่แท้จริงของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
และนัยสำคัญและคุณค่านี้เองที่มนุษย์ไม่สามารถเห็นคุณค่าและยอมรับได้
แม้ว่ามวลมนุษย์ทั้งปวงจะยกย่องพระวิญญาณของพระเจ้าและดูแลเนื้อหนังของพระเจ้า
ไม่ว่าพวกเขาจะมีพระศนะหรือคิดอย่างไร
นัยสำคัญและคุณค่าจริงของเนื้อหนังก็มากเกินกว่านัยสำคัญและคุณค่าของพระวิญญาณมากนัก แน่นอนว่า
การนี้เกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามเท่านั้น
สำหรับทุกคนที่แสวงหาความจริงและถวิลหาการทรงปรากฏของพระเจ้า
พระราชกิจของพระวิญญาณสามารถเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อนหรือการคลาย
และสำนึกถึงถึงความน่าอัศจรรย์ว่ามันมีอาจอธิบายได้และมีอาจจินตนาการได้ และสำนึกถึงว่ามันยิ่งใหญ่
สูงส่ง และน่าเลื่อมใส กระนั้นทุกคนก็ยังมิอาจบรรลุถึงได้และมีอาจได้รับมาได้ด้วยเช่นกัน
มนุษย์และพระวิญญาณของพระเจ้าสามารถเพียงมองดูกันและกันจากที่ห่างไกล
ราวกับว่ามีระยะห่างกว้างใหญ่ระหว่างพวกเขา และพวกเขาไม่สามารถมีวันที่จะเหมือนกันได้
ราวกับว่ามนุษย์และพระเจ้าถูกแยกออกจากกันโดยขีดคั่นที่ไม่ประจักษ์แก่ตา ในความเป็นจริงแล้ว
นี่คือภาพมายาที่พระวิญญาณทรงมอบให้แก่มนุษย์
ซึ่งเป็นเพราะพระวิญญาณและมนุษย์ไม่ใช่ประเภทเดียวกันและจะไม่มีวันอยู่ร่วมกันในโลกเดียวกัน
และเพราะพระวิญญาณไม่ทรงมีสิ่งใดๆ ของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีพระวิญญาณ

เพราะพระวิญญูญาณไม่สามารถทรงพระราชกิจที่มนุษย์จำเป็นมากที่สุดได้โดยตรง
พระราชกิจของเนื้อหนังมอญวัตถุประสงคฺ์ที่แท้จริงเพื่อไล่ตามเสาะหา มอญพระวณะที่ชัดเจน
และมอญสำนึกรับรู้ว่พระองค์ทรงเป็นจริงและเป็นปกติ
ว่พระองค์ทรงถ่อมพระทัยและทรงธรรมดาคำให้แก่มนุษย์ ถึงแม้ว่มนุษย์อาจจะยำเกรงพระองค์
แต่สำหรับผู้คนส่วนใหญ่แล้วพระองค์ทรงง่ายที่จะมีสัมพันธด้วย กล่าวคือ
มนุษย์สามารถมองพระพักตร์ของพระองค์ และได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
และเขาไม่จำเป็นต้องมองพระองค์จากที่ห่างไกล เนื้อหนังนี้ให้ความรู้สึกละเอียดถึงได้แก่มนุษย์
ไม่ทรงห่างไกล หรือมีอาจยังลึกได้ แต่เป็นที่ประจักษ์แก่ตาและสัมผัสได้
เพราะเนื้อหนังนี้ทรงอยู่ในโลกเดียวกันกับมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ตอนนี้ มนุษย์สามารถมองเห็นว่พระราชกิจของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์นั้นพิเศษจริงๆ
และมีมากมายในนั้นที่มนุษย์ไม่สามารถบรรลุได้ และนั่นก็คือ ความลึกลับและการอัศจรรย์ทั้งหลายนั่นเอง
ดังนั้น หลายคนจึงได้บนอบแล้ว บางคนไม่เคยบนอบต่อมนุษย์คนใดเลยนับแต่วันทีพวกเขาถือกำเนิดมา
กระนั้นเมื่อพวกเขาได้เห็นพระวณะต่างๆ ของพระเจ้าในทุกวันนี้
พวกเขาก็นบนอบอย่างสุดใจโดยมิได้สังเกตเลยว่าพวกเขาได้ทำเช่นนั้นลงไป
และพวกเขาไม่กล้าเสี่ยงที่จะทำการพินิจพิเคราะห์หรือกล่าวอะไรอื่นใด
มนุษย์ชาติได้ตกมาอยู่ภายใต้พระวณะและหมอบกราบภายใต้การพิพากษาของพระวณะ
หากพระวิญญูญาณของพระเจ้าตรัสกับมนุษย์โดยตรง มวลมนุษย์ทั้งปวงก็คงจะบนอบต่อพระสุรเสียง
ตกต่ำลงโดยปราศจากพระวณะต่างๆ แห่งวิวรรณ์
ไม่ต่างอะไรกับที่เปาโลล้มลงกับพื้นในความสว่างระหว่างการเดินทางไปสู่ดามัสกัส
หากพระเจ้าได้ทรงสานต่อพระราชกิจในหนทางนี้
มนุษย์ก็คงจะไม่มีวันมีความสามารถที่จะมารู้จักความเสื่อมทรามของตัวเองโดยผ่านทางการพิพากษาของพระ
วณะและบรรลุความรอดโดยการนั้น
โดยผ่านทางการบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้นพระเจ้าจึงทรงสามารถนำส่งพระวณะต่างๆ
ของพระองค์เข้าไปในหูของมนุษย์ทุกผู้ทุกคนได้ด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ
เพื่อที่ทุกคนซึ่งมีหูอาจได้ยินพระวณะทั้งหลายของพระองค์และรับพระราชกิจแห่งการพิพากษาโดยพระวณะ
ของพระองค์เอาไว้ นี่เท่านั้นที่เป็นผลลัพท์ซึ่งสัมฤทธิ์โดยพระวณะของพระองค์
แทนที่จะเป็นการที่พระวิญญูญาณทรงเกิดสำแดงออกมาให้มนุษย์หวาดผวาคงต้องบนอบ

เพียงผ่านพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงแต่ทว่ามีความพิเศษนี้เท่านั้น

อุปนิสัยเดิมของมนุษย์ซึ่งซ่อนเร้นลึกอยู่ภายในมาหลายปีจึงจะสามารถถูกตีแผ่ออกมาอย่างเต็มที่

เพื่อที่มนุษย์อาจจำมันได้และเปลี่ยนแปลงมันเสีย

สิ่งเหล่านี้คือพระราชกิจทั้งหมดซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์

ด้วยการตรัสและการทำการพิพากษาในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงอยู่ในนั้น

พระองค์จึงทรงสัมฤทธิ์ผลลัพท์แห่งการพิพากษาที่กระทำกับมนุษย์โดยพระวณะ

นี่คือสิทธิอำนาจของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์และนัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

มันถูกทำไปก็เพื่อทำให้สิทธิอำนาจของพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์เป็นที่รู้จัก

ทำให้ผลลัพท์ที่สัมฤทธิ์โดยพระราชกิจของพระวณะเป็นที่รู้จัก และทำให้เป็นที่รู้กันว่า

พระวิญญาณได้มาอยู่ในเนื้อหนังแล้ว

และแสดงให้เห็นสิทธิอำนาจของพระองค์โดยผ่านทางการตัดสินมนุษย์โดยพระวณะ

แม้ว่าเนื้อหนังของพระองค์เป็นรูปสัณฐานภายนอกของสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติและธรรมดา

แต่ผลลัพท์ต่างๆ ที่พระวณะทั้งหลายของพระองค์สัมฤทธิ์นี้เองที่แสดงให้เห็นมนุษย์เห็นว่า

พระองค์ทรงเต็มไปด้วยสิทธิอำนาจ เห็นว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง และเห็นว่าพระวณะต่างๆ

ของพระองค์คือการแสดงออกของพระเจ้าพระองค์เอง โดยวิธีทางนี้ มนุษยชาติทั้งหมดได้ถูกแสดงให้เห็นว่า

พระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง ว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

ว่าพระองค์มีอาจทรงถูกทำให้ขุ่นเคืองโดยผู้ใดเลย

และว่าไม่มีใครสามารถอยู่เหนือการพิพากษาโดยพระวณะของพระองค์ได้

และไม่มีกำลังบังคับใดเลยของความมืดที่สามารถมีสิทธิพิเศษเหนือสิทธิอำนาจของพระองค์

มนุษย์บนบอบต่อพระองค์จนหมดสิ้นก็เพราะพระองค์คือพระวณะที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

เพราะสิทธิอำนาจของพระองค์ และเพราะการพิพากษาด้วยพระวณะของพระองค์

พระราชกิจที่เนื้อหนังของการจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์นำมาคือสิทธิอำนาจที่พระองค์ทรงครอง

เหตุผลที่ทำไมพระองค์จึงทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ก็เพราะมนุษย์สามารถครองสิทธิอำนาจได้

และพระองค์ก็จะดำเนินพระราชกิจในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงท่ามกลางมวลมนุษย์ไปจนสำเร็จ

ได้ ในหนทางดังกล่าวซึ่งมองเห็นได้และจับต้องได้สำหรับมนุษย์

พระราชกิจนี้มีความเป็นจริงมากกว่าพระราชกิจที่กระทำโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ซึ่งทรงครอง

สิทธิอำนาจทั้งหมด และผลลัพท์ของมันก็เห็นได้ชัดแจ้งเช่นกัน

นี่เป็นเพราะเนื้อหนังที่จุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านั้นสามารถพูดและทำงานในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้

รูปสัณฐานภายนอกของเนื้อหนังของพระองค์มิได้กุมสิทธิอำนาจใดเลย และสามารถเข้าหาได้โดยมนุษย์

เมื่อเทียบกับการที่เนื้อแท้ของพระองค์นั้นถือครองสิทธิอำนาจอยู่จริง แต่สิทธิอำนาจของพระองค์ก็หาได้มีผู้ใดสามารถมองเห็นได้เลย เมื่อพระองค์ตรัสและทรงพระราชกิจต่างๆ มนุษย์ไร้ความสามารถที่จะตรวจพบการดำรงอยู่ของสิทธิอำนาจของพระองค์ได้

นี่อำนาจให้พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ในลักษณะที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง พระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงทั้งหมดนี้สามารถสัมฤทธิ์ผลลัพท์ได้

แม้ว่าไม่มีมนุษย์ใดเลยที่สามารถตระหนักว่าพระองค์ทรงกุมสิทธิอำนาจ หรือมองเห็นว่าพระองค์มีอาจทรงถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ หรือมองเห็นพระพิโรธของพระองค์ แต่พระองค์ก็ทรงสัมฤทธิ์ผลลัพท์ที่ตั้งใจไว้ของพระวาระทั้งหลายของพระองค์โดยผ่านทางสิทธิอำนาจของพระองค์ซึ่งถูกปิดคลุมไว้ โดยผ่านทางพระพิโรธของพระองค์ที่ถูกซ่อนเร้นไว้

และโดยผ่านทางพระวาระทั้งหลายที่พระองค์ตรัสอย่างเปิดเผย กล่าวได้อีกอย่างว่า มนุษย์ถูกโน้มน้าวให้เชื่อมั่นอย่างถึงที่สุดโดยผ่านทางกระแสพระสุรเสียงของพระองค์

ความเข้มข้มของพระวาตะ และพระปรีชาญาณทั้งมวลของพระวาระทั้งหลายของพระองค์ ในหนทางนี้ มนุษย์จึงนบถต่อพระวาระของพระเจ้าที่จัดเป็นมนุษย์ผู้ซึ่งดูเหมือนไม่มีสิทธิอำนาจเลย

อันเป็นการทำให้จุดมุ่งหมายของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอดนั้นลุล่วงด้วยการนี้เอง

นี่คืออีกด้านของนัยสำคัญแห่งการจัดเป็นมนุษย์ของพระองค์ นั่นก็คือ เพื่อที่จะตรัสอย่างเป็นจริงมากขึ้น และเอื้ออำนาจให้ความเป็นจริงแห่งพระวาระทั้งหลายของพระองค์มีผลต่อมนุษย์

เพื่อที่มนุษย์อาจเป็นพยานต่อฤทธานุภาพแห่งพระวาระของพระเจ้า ดังนั้น หากพระราชกิจนี้ไม่ได้ถูกทำโดยวิถีทางของการจัดเป็นมนุษย์ ก็คงจะไม่สัมฤทธิ์ผลลัพท์แม้เพียงน้อยนิด

และคงจะไม่สามารถช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอดได้อย่างครบถ้วน หากพระเจ้ามิได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์คงจะยังเป็นพระวิญญาณผู้ซึ่งมนุษย์ทั้งไม่สามารถมองเห็นได้และไม่สามารถจับต้องได้

ด้วยความที่มนุษย์เป็นสิ่งที่ทรงสร้างที่มีเนื้อหนัง เขากับพระเจ้าเป็นของสองโลกที่แตกต่างกัน และมีธรรมชาติที่แตกต่างกัน พระวิญญาณของพระเจ้าเข้ากัน ไม่ได้กับมนุษย์ผู้ซึ่งมีเนื้อหนัง

และจึงเป็นธรรมดาที่ไม่มีทางที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองได้เลย

ไม่ต้องพูดถึงเรื่องที่มนุษย์นั้นไม่สามารถกลายเป็นพระวิญญาณ กับการที่เป็นเช่นนี้

พระวิญญาณของพระเจ้าจึงต้องทรงกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่ถูกสร้างเพื่อที่จะทรงพระราชกิจดั้งเดิมของพระองค์

พระเจ้าทรงสามารถทั้งเสด็จขึ้นไปยังสถานที่ซึ่งสูงที่สุดและล้อมพระองค์เองกลายเป็นมนุษย์ที่ทรงสร้าง

ทรงพระราชกิจท่ามกลางมวลมนุษย์และดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางพวกเขา

แต่มนุษย์ไม่สามารถขึ้นไปยังสถานที่ซึ่งสูงที่สุดและกลายเป็นวิญญาณ

และยังน้อยนักที่เขาจะสามารถลงไปยังสถานที่ซึ่งต่ำที่สุดได้

นี่คือเหตุผลที่เหตุใดพระเจ้าจึงต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อที่จะดำเนินพระราชกิจของพระองค์ให้สำเร็จ

ในทำนองเดียวกัน ในช่วงระหว่างการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรก

มีเพียงเนื้อหนังซึ่งเป็นพระเจ้าที่จุติเป็นมนุษย์เท่านั้นที่ได้สามารถไถ่มนุษย์โดยผ่านทางตรึงกางเขนของพระองค์

ในขณะที่เมื่อเทียบไปแล้วก็คงจะไม่มีทางที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะถูกตรึงกางเขนในฐานะเครื่องบูชาลบบ้างบาปสำหรับมนุษย์

พระเจ้าได้ทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์โดยตรงเพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบบ้างบาปสำหรับมนุษย์

แต่มนุษย์ไม่ได้สามารถขึ้นสู่สวรรค์โดยตรงเพื่อรับเอาเครื่องบูชาลบบ้างบาปที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับเขา ด้วยความที่เป็นเช่นนี้

ทั้งหมดที่เป็นไปได้ก็คงจะเป็นการขอให้พระเจ้าทรงเสด็จกลับไปกลับมาสักสองสามครั้งระหว่างสวรรค์และแผ่นดินโลก ไม่ใช่ให้มนุษย์ขึ้นไปยังสวรรค์เพื่อรับความรอดนี้ เพราะมนุษย์ได้ตกต่ำลงไปแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น

มนุษย์ย่อมไม่สามารถขึ้นสู่สวรรค์ได้เป็นธรรมดา นับประสาอะไรที่จะได้รับเครื่องบูชาลบบ้างบาป

ดังนั้นจึงได้จำเป็นสำหรับพระเยซูที่จะเสด็จมาท่ามกลางมวลมนุษย์และทรงพระราชกิจด้วยพระองค์เองซึ่งไม่อาจถูกทำให้สำเร็จลุล่วงได้โดยมนุษย์เป็นธรรมดา ทุกครั้งที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

มันเป็นความจำเป็นอย่างสิ้นเชิงจริงๆ

หากช่วงระยะใดอาจสามารถถูกดำเนินไปจนสำเร็จได้โดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรงแล้วไซ้

พระองค์ก็คงจะมีได้มาน้อมรับความไร้ศักดิ์ศรีของการที่ได้จุติเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เนื่องจากผู้ที่ได้รับการพิพากษาคือมนุษย์ มนุษย์ผู้ซึ่งมีเนื้อหนังและถูกทำให้เสื่อมทรามไป

และมันไม่ใช่วิญญาณของชาตानที่ได้รับการพิพากษาโดยตรง

เพราะฉะนั้นพระราชกิจแห่งการพิพากษาจึงมิได้ดำเนินการในโลกฝ่ายวิญญาณ แต่ดำเนินการท่ามกลางมนุษย์

ไม่มีผู้ใดเหมาะสมและมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับพระราชกิจแห่งการพิพากษาความเสื่อมทรามของเนื้อหนังมนุษย์มากเกินไปกว่าพระเจ้าในเนื้อหนัง หากการพิพากษาดำเนินการโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่ครอบคลุมทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้น พระราชกิจเช่นนั้นคงจะยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับ

เพราะพระวิญญาณไม่สามารถที่จะมาพบกันซึ่งหน้ากับมนุษย์ได้ และเนื่องจากการนี้

ประสิทธิภาพทั้งหลายก็คงจะไม่ส่งผลในทันที

นับประสาอะไรที่มนุษย์จะสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยอันมีอาจะถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ของพระเจ้าอย่างชัดเจนขึ้น

ชาตानสามารถได้รับความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงก็เฉพาะเมื่อพระเจ้าในเนื้อหนังทรงพิพากษาความเสื่อมทรามของ

มวลมนุษย์เท่านั้น โดยการทรงเป็นอย่างเดียวกับมนุษย์ที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้โดยตรง

นี่คือเครื่องหมายของความบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายในของพระองค์

และของความพิเศษเหนือธรรมชาติของพระองค์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีคุณสมบัติเหมาะสม

และทรงอยู่ในตำแหน่งที่จะพิพากษามนุษย์ เพราะพระองค์ทรงถือครองความจริงและความชอบธรรม

และดังนั้นพระองค์จึงทรงสามารถพิพากษามนุษย์ได้

พวกที่ไม่มีความจริงและความชอบธรรมย่อมไม่เหมาะที่จะพิพากษาผู้อื่น

หากพระราชกิจนี้กระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วมันก็จะมิใช่หมายถึงชัยชนะเหนือซาตาน

พระวิญญาณทรงเป็นที่ยกย่องโดยเนื้อแท้ภายในมากกว่าบรรดาสิ่งมีชีวิตที่ต้องตายทั้งหลาย

และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายใน และทรงมีชัยชนะเหนือเนื้อหนัง

หากพระวิญญาณทรงพระราชกิจนี้โดยตรง

พระองค์คงจะไม่ทรงสามารถพิพากษาความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมนุษย์ได้

และอาจจะไม่ทรงสามารถเผยความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของมนุษย์ได้

เนื่องจากพระราชกิจแห่งการพิพากษายังถูกดำเนินการโดยผ่านทางมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้าด้วยเช่นกัน และมนุษย์ไม่เคยได้มีมโนคติอันหลงผิดใดๆ เกี่ยวกับพระวิญญาณ และดังนั้น

พระวิญญาณจึงไม่ทรงสามารถที่จะเผยความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้ดีกว่า

นับประสาอะไรที่จะทรงสามารถเปิดเผยความไม่ชอบธรรมเช่นนั้นอย่างครบถ้วน

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงเป็นศัตรูของบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักพระองค์ทั้งหมด

พระองค์ทรงเปิดเผยความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมวลมนุษย์โดยผ่านทาง การพิพากษามโนคติอันหลงผิดทั้งหลาย

และการต่อต้านพระองค์ของมนุษย์

ประสิทธิผลทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นที่ประจักษ์ชัดมากกว่าประสิทธิผลทั้งหลายของ

พระราชกิจของพระวิญญาณ และดังนั้น

การพิพากษามวลมนุษย์ทั้งปวงจึงมิได้ถูกดำเนินการโดยพระวิญญาณโดยตรง

แต่เป็นพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงเป็นที่มองเห็นได้และสัมผัสได้โดยมนุษย์

และพระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถพิชิตมนุษย์ได้โดยครบบริบูรณ์ ในสัมพันธภาพเช่นนี้กับพระเจ้าในเนื้อหนัง

มนุษย์จึงก้าวหน้าจากการต่อต้านไปสู่การเชื่อฟัง จากการข่มเหงไปสู่การยอมรับ

จากมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายไปสู่ความรู้ และจากการปฏิเสธไปสู่ความรัก—

เหล่านี้คือประสิทธิผลทั้งหลายจากพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอดโดยผ่านทาง การยอมรับการพิพากษาของพระองค์เท่านั้น มนุษย์ค่อยๆ

มารู้จักพระองค์ที่ละน้อยโดยผ่านทางพระวณะทั้งหลายจากพระโอรสของพระองค์เท่านั้น
มนุษย์ได้รับการพิชิตโดยพระองค์ในระหว่างการที่เขาต่อต้านพระองค์
และเขาได้รับสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตจากพระองค์ในระหว่างการยอมรับการติสอนของพระองค์
พระราชกิจทั้งหมดนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง
และมีใช้พระราชกิจของพระเจ้าในพระอัครลัทธิของพระองค์ในฐานะพระวิญญาณ
พระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์คือพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
และพระราชกิจที่ล้ำลึกมากที่สุด
และตอนที่สำคัญยิ่งจากพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นก็คือสองช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการจุติเป็น
มนุษย์

ตัดตอนมาจาก “มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

สิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังก็คือว่า
พระองค์ทรงสามารถทั้งพระวณะและคำแนะนำที่เที่ยงตรงทั้งหลาย
และพระประสงค์เฉพาะของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ไว้ให้แก่บรรดาผู้ซึ่งติดตามพระองค์ เพื่อที่ภายหลังจากนั้น
ผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์จะสามารถถ่ายทอดพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง
และพระประสงค์ของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหมด
ให้แก่บรรดาผู้ที่ยอมรับหนทางนี้ได้อย่างเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้นและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น
มีเพียงพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังท่ามกลางมนุษย์เท่านั้นที่ทำให้ข้อเท็จจริงแห่งการที่พระเจ้าทรงอยู่ร่วม
และทรงใช้ชีวิตด้วยกันกับมนุษย์สำเร็จลุล่วงได้อย่างแท้จริง
มีเพียงพระราชกิจนี้เท่านั้นที่ทำให้ความอยากของมนุษย์ที่จะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า
เป็นประจักษ์พยานพระราชกิจของพระเจ้า และได้ยินพระวณะส่วนพระองค์ของพระเจ้าลุล่วงไปได้
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงนำพาคุณนี้ไปถึงบทวารสถานเฉพาะเมื่อพระปณิธานของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏต่อ
มวลมนุษย์แล้วเท่านั้น
และพระองค์ทรงสรุปปิดตัวยุคแห่งความเชื่อของมวลมนุษย์ในพระเจ้าที่คลุมเครือด้วยเช่นกัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายนั้นจะนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงมาสู่ยุคหนึ่งที่เป็นความจริง
มากกว่า สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า และสวยงามกว่า
พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงสรุปปิดตัวยุคกรรมบัญญัติและคำสอนเท่านั้น แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ
พระองค์ทรงเผยให้มวลมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าผู้ซึ่งจริงแท้และปกติ ผู้ซึ่งชอบธรรมและบริสุทธิ์

ผู้ทรงปลดปล่อยพระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการ

และผู้ทรงสาธิตให้เห็นสิ่งลึกลับทั้งหลายและบั้นปลายของมวลมนุษย์

ผู้ซึ่งได้ทรงสร้างมวลมนุษย์และทรงนำพาแผนการบริหารจัดการมาสู่บัพทวาร

และผู้ซึ่งได้ทรงซ่อนอยู่เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว

พระองค์ทรงนำพายุคแห่งความคลุมเครือมาสู่บัพทวารอันบริบูรณ์

พระองค์ทรงสรุปปิดด้วยยุคซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดปรารถนาที่จะแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าแต่ไม่สามารถทำได้

พระองค์ทรงจบสิ้นยุคซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดได้รับใช้ซาตาน

และพระองค์ทรงนำมวลมนุษย์ทั้งหมดตลอดเส้นทางไปสู่ศักราชใหม่โดยครบบริบูรณ์

ทั้งหมดนี้คือบัพทวารของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังซึ่งมาแทนที่พระวิญญาณของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์นั้น

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะไม่แสวงหาและความหาบรรดาสิ่งทั้งหลายที่ดูเหมือนทั้งมีอยู่และไม่มีอยู่อีกต่อไป

และพวกเขาจะเลิกคาดเดาน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คลุมเครือ

เมื่อพระเจ้าทรงเผยแผ่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังนั้น

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะถ่ายทอดพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเนื้อหนังให้กับทุกๆ

ศาสนาและคณะนิกายทั้งหมด

และพวกเขาจะสื่อสารพระวจนะทั้งหมดของพระองค์ไปถึงหูของมวลมนุษย์ทั้งหมด

ทุกอย่างที่บรรดาผู้ได้รับข่าวประเสริฐของพระองค์ได้ยินนั้นจะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวพระราชกิจของพระองค์

จะเป็นสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์ได้เห็นและได้ยินมาด้วยตนเอง และจะเป็นข้อเท็จจริงและไม่ใช่เรื่องเล่าขาน

ข้อเท็จจริงเหล่านี้คือหลักฐานที่พระองค์ทรงใช้เผยแผ่พระราชกิจ

และพวกมันยังเป็นเครื่องมือทั้งหลายที่พระองค์ทรงใช้ในการเผยแผ่พระราชกิจด้วยเช่นกัน

หากไม่มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริงทั้งหลายแล้ว

ข่าวประเสริฐของพระองค์ก็คงจะไม่เผยแผ่ไปทั่วทุกประเทศและทุกสถานที่

หากไม่มีข้อเท็จจริงแต่มีเพียงการจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์เท่านั้น

พระองค์ก็คงจะไม่มีวันสามารถทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลได้

พระวิญญาณเป็นที่เข้าใจยากสำหรับมนุษย์ และไม่ปรากฏแก่ตาสำหรับมนุษย์

และพระราชกิจของพระวิญญาณก็ไม่ทรงสามารถที่จะถึงหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมใดๆ

เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าไว้ให้แก่มนุษย์ได้ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์อันแท้จริงของพระเจ้า

เขาจะเชื่ออยู่เสมอในพระเจ้าที่คลุมเครือซึ่งไม่มีอยู่ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า

และมนุษย์จะไม่ได้ยินพระวจนะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองตลอดไป อย่างไรก็ตาม

การจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์นั้นคือความว่างเปล่า และไม่สามารถแทนพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า
พระอุปนิสัยภายในเนื้อแท้ของพระเจ้า และพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้

ไม่สามารถได้รับการแสดงบทบาทโดยมนุษย์ได้

พระเจ้าที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตาในฟ้าสวรรค์และพระราชกิจของพระองค์สามารถได้รับการนำพามาสู่แผ่นดินโลก
ได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ด้วยพระองค์เองเท่านั้น

นี่คือหนทางที่เลิศที่สุดสำหรับพระเจ้าที่จะทรงปรากฏต่อมนุษย์

ที่มนุษย์จะมองเห็นพระเจ้าและมารู้จักพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

และมันไม่สามารถสัมฤทธิ์ได้โดยพระเจ้าซึ่งไม่จุติมาเป็นมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

4. มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

การช่วยมนุษย์ให้รอดของพระเจ้าไม่ได้ทำโดยการใช้วิธีการของพระวิญญาณและพระอัครลักษณ์ของพระวิญญาณโดยตรง เพราะพระวิญญาณของพระองค์นั้นไม่ทรงสามารถทั้งถูกสัมผัสและมองเห็นได้โดยมนุษย์ทั้งมนุษย์ยังไม่สามารถเข้าไปใกล้ได้เช่นกัน

หากพระองค์ได้ทรงพยายามที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดในลักษณะของพระวิญญาณโดยตรง

มนุษย์ก็จะรู้ความสามารถที่จะได้รับความรอดของพระองค์ได้

หากพระเจ้ามิได้ทรงสวมรูปสัณฐานภายนอกของมนุษย์ที่ถูกสร้าง

ก็จะปราศจากหนทางที่มนุษย์จะได้รับความรอดนี้ เนื่องจากมนุษย์นั้นปราศจากหนทางที่จะเข้าหาพระองค์มากพอๆ กับที่ไม่มีใครเลยเคยมีความสามารถที่จะเข้าไปใกล้เมฆของพระยาห์เวห์

โดยการบังเกิดเป็นมนุษย์ที่ถูกสร้างเท่านั้น นั่นก็คือ

โดยการบรรจुพระวณะของพระองค์เข้าไปในร่างกายของมนุษย์ที่พระองค์กำลังจะทรงบังเกิดมาเป็นเท่านั้น

พระองค์ก็จะทรงสามารถนำพระวณะของพระองค์มาดำเนินการในตัวทุกคนที่ติดตามพระองค์ได้ด้วยพระองค์เองโดยเฉพาะ เมื่อนั้นเท่านั้นมนุษย์จึงสามารถมองเห็นและได้ยินพระวณะของพระองค์ และยิ่งไปกว่านั้นคือ

เข้าสู่การครองพระวณะของพระองค์ได้ด้วยตัวเองโดยเฉพาะ

และโดยวิธีทางนี้จึงมาได้รับการช่วยให้รอดอย่างครบถ้วน หากพระเจ้ามิได้ทรงจุติเป็นมนุษย์

ไม่มีใครเลยที่มีเลือดเนื้อจะมีความสามารถได้รับความรอดอันยิ่งใหญ่เช่นนั้นได้

ทั้งยังจะไม่มีใครเลยสักคนที่ได้รับการช่วยให้รอด

หากพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงพระราชกิจโดยตรงในท่ามกลางมวลมนุษย์

มนุษยชาติทั้งมวลก็就会被谴责ลงโทษ หรือไม่เช่นนั้น

พวกเขาก็จะถูกซาตานจับไปเป็นเชลยอย่างสมบูรณ์โดยไม่มีหนทางที่จะมาสัมผัสกับพระเจ้าเลย

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกนั้นก็เพื่อไถ่มนุษย์จากบาป เพื่อไถ่เขาโดยวิธีทางของพระวรกายเนื้อหนังของพระเยซู นั่นก็คือ พระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขน

แต่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานยังคงตกค้างอยู่ในตัวมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนั้นมีไว้เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาล้างบาปอีกต่อไป

แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปให้รอดอย่างครบถ้วนเสียมากกว่า

การนี้ทำไปก็เพื่อที่บรรดาผู้ที่ได้รับการยกโทษไปแล้วอาจได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปของพวกเขา

และได้รับการทำให้สะอาดอย่างครบถ้วน

และหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของชาตानและคืนสู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าโดยการบรรลุถึงอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงไป เพียงในหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทำให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องมีความรอดจากพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์มากกว่า

(บทที่คัดสรรจาก พระวณะของพระเจ้า)

พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพราะเป้าหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์มิใช่วิญญานของชาตान

หรือสิ่งที่ไม่มีความดีใดๆ แต่คือมนุษย์ ผู้ซึ่งมีเนื้อหนังและได้ถูกชาตानทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว

แน่นอนว่าเป็นเพราะเนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว

พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้มนุษย์ที่มีเนื้อหนังเป็นเป้าหมายแห่งพระราชกิจของพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น

เนื่องจากมนุษย์คือเป้าหมายของความเสื่อมทราม

พระเจ้าจึงได้ทรงทำให้มนุษย์เป็นเป้าหมายเพียงอย่างเดียวแห่งพระราชกิจของพระองค์โดยตลอดทุกช่วงระยะ

ของพระราชกิจแห่งความรอดของพระองค์ มนุษย์คือสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย มีเลือดเนื้อ

และพระเจ้าคือองค์หนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดได้ ในหนทางนี้

พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

เพื่อที่ว่าพระราชกิจของพระองค์อาจจะบรรลุประสิทธิผลได้ดียิ่งขึ้น

พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างแน่นอนเพราะมนุษย์มีเนื้อหนัง

และไม่สามารถเอาชนะบาปหรือปลดปล่อยตัวเองจากเนื้อหนังได้

แม้ว่าเนื้อแท้และพระอัครลักษณะของพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์จะแตกต่างไปอย่างยิ่งจากเนื้อแท้และอัครลักษณะของ

มนุษย์ กระนั้นการทรงปรากฏของพระองค์นั้นก็เหมือนกันกับการปรากฏของมนุษย์

พระองค์ทรงมีการปรากฏของบุคคลปกติคนหนึ่ง และดำรงพระชนม์ชีพแบบบุคคลปกติคนหนึ่ง

และบรรดาผู้ที่มองเห็นพระองค์ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างกับบุคคลปกติได้

การทรงปรากฏตามปกติและสภาวะความเป็นมนุษย์ปกตินี้เพียงพอสำหรับพระองค์ที่จะทรงพระราชกิจเยี่ยงพระ

เจ้าของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

เนื้อหนังของพระองค์เปิดโอกาสให้พระองค์ได้ทรงพระราชกิจของพระองค์ในสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

และช่วยพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้น

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์นั้นช่วยพระองค์ดำเนินพระราชกิจแห่งความรอดท่ามกลางมนุษย์

ถึงแม้ว่าสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์จะก่อให้เกิดความสับสนอลหม่านมากมายท่ามกลางมนุษย์

แต่ความสับสนอลหม่านเช่นนั้นก็ได้ส่งผลกระทบต่อการประสิทธิผลตามปกติของพระราชกิจของพระองค์ไม่

กล่าวสั้นๆ ก็คือ พระราชกิจแห่งเนื้อหนังปกติของพระองค์นั้นมีประโยชน์สูงสุดต่อมนุษย์
แม้ว่าผู้คนส่วนใหญ่จะไม่ยอมสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์
แต่พระราชกิจของพระองค์ก็ยังคงสามารถสัมฤทธิ์ผลลัพท์ได้
และผลลัพท์เหล่านี้สัมฤทธิ์ได้เนื่องจากสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์ ไม่ต้องสงสัยเกี่ยวกับการนี้โดย
จากพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง มนุษย์ได้รับสิ่งต่างๆ
มากกว่ามโนคติอันหลงผิดทั้งหลายที่มีอยู่ท่ามกลางมนุษย์เกี่ยวกับสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติของพระองค์สิบ
เท่าหรือหลายสิบเท่า
และมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายเช่นนั้น ในท้ายที่สุดแล้วจะต้องถูกพระราชกิจของพระองค์กลืนกินไปทั้งหมด
และประสิทธิผลที่ได้สัมฤทธิ์ขึ้น โดยพระราชกิจของพระองค์ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ
ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์นั้น มีน้ำหนักเกินกว่ามโนคติอันหลงผิดของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์อย่างมาก
ไม่มีหนทางใดที่จะจินตนาการหรือประเมินพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในเนื้อหนัง
เพราะเนื้อหนังของพระองค์นั้น ไม่เหมือนกับเนื้อหนังของมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใด
ถึงแม้ว่าเปลือกภายนอกจะเหมือนกัน แต่เนื้อแท้ไม่ใช่ออย่างเดียวกัน
เนื้อหนังของพระองค์ทำให้เกิดมโนคติอันหลงผิดต่างๆ มากมายเกี่ยวกับพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์ กระนั้น
เนื้อหนังของพระองค์ก็ยังสามารถเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้ความรู้มากมายด้วยเช่นกัน
และสามารถกระทั่งพิชิตบุคคลใดก็ตามที่มีเปลือกภายนอกที่คล้ายคลึงกัน
เนื่องจากพระองค์มิใช่ทรงเป็นแค่มนุษย์ แต่ทรงเป็นพระเจ้าที่มีเปลือกภายนอกของมนุษย์
และจึงไม่มีผู้ใดเลยที่สามารถหยั่งถึงและเข้าใจพระองค์ได้โดยครบบริบูรณ์
พระเจ้าซึ่งไม่ทรงปรากฏแก่ตาและมีอาจจับต้องได้ทรงเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับของทุกคน
หากพระเจ้าทรงเป็นแค่พระวิญญาณที่ไม่ปรากฏแก่ตาต่อมนุษย์
มันก็จะง่ายเหลือเกินสำหรับมนุษย์ที่จะเชื่อในพระเจ้า
ผู้คนสามารถให้อิสระอย่างเต็มที่แก่จินตนาการของพวกเขา
สามารถเลือกฉายาใดก็ตามที่พวกเขาชอบให้เป็นพระฉายาของพระเจ้าเพื่อให้ตัวพวกเขาเองพอใจและทำให้ตัว
พวกเขาเองรู้สึกมีความสุข ในหนทางนี้
ผู้คนอาจทำสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าของพวกเขาเองชอบและประสงค์ให้พวกเขาทำมากที่สุด
โดยไม่มีศีลธรรมจรรยาใดๆ ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือ
ผู้คนเชื่อว่าไม่มีผู้ใดสักคนที่รักภักดีและเปี่ยมศรัทธามากไปกว่าที่พวกเขามีต่อพระเจ้า และเชื่อว่าคนอื่น
ทั้งหมดนั้นเป็นบรรดาสุนัขต่างชาติและไม่รักภักดีต่อพระเจ้า สามารถกล่าวได้ว่า
นี่คือสิ่งที่แสวงหากันโดยบรรดาผู้ที่ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาคลุมเครือและตั้งอยู่บนคำสอน

สิ่งที่พวกเขาแสวงหาล้วนเหมือนกันอย่างมาก โดยมีความคลาดเคลื่อนกันเล็กน้อย
นั่นก็คือเพียงคำว่าพระฉายาต่างๆ ของพระเจ้าในจินตนาการทั้งหลายของพวกเขานั้นแตกต่างกัน
แต่ทว่าเนื้อแท้ของพระฉายาเหล่านั้นเป็นอย่างเดียวกัน โดยแท้จริง

มนุษย์ไม่มีปัญหาโดยการเชื่อในพระเจ้าอย่างไรก็वलของพวกเรา และเชื่อในพระเจ้าอย่างไรก็ตามที่เขาพอใจ
นี่คือหนึ่งใน “สิทธิและเสรีภาพของมนุษย์” ที่ไม่อาจมีผู้ใดสักคนแทรกแซงได้
เพราะผู้คนเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาเองและไม่เชื่อในพระเจ้าของคนอื่นใด
มันคือทรัพย์สินส่วนตัวของพวกเขาเอง และเกือบทุกคนมีทรัพย์สินส่วนตัวประเภทนี้
ผู้คนถือว่าทรัพย์สินนี้เป็นสมบัติล้ำค่าอย่างหนึ่ง แต่สำหรับพระเจ้าไม่มีสิ่งใดค่าด้อยหรือไร้ค่ามากกว่าเลย
เพราะไม่มีสิ่งบ่งบอกถึงการต่อต้านต่อพระเจ้าที่ชัดเจนยิ่งไปกว่าทรัพย์สินส่วนตัวของมนุษย์ชิ้นนี้อีกแล้ว
เนื่องจากพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์นั่นเองที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ที่มีรูปร่างซึ่งจับต้องได้
และผู้ซึ่งมนุษย์สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ พระองค์ไม่ทรงเป็นพระวิญญาณที่ไร้รูปร่าง
แต่ทรงเป็นเนื้อหนังที่มนุษย์สามารถมองเห็นและเข้ามาติดต่อสัมผัสได้ อย่างไรก็ตาม
พระเจ้าส่วนใหญ่ที่ผู้คนเชื่อนั้นคือบรรดาเทพเจ้าไร้เนื้อหนังที่ไม่มีรูปร่าง ซึ่งปราศจากรูปทรงด้วย ในหนทางนี้
พระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ได้ทรงกลายเป็นศัตรูของผู้คนส่วนใหญ่ในบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และคล้ายกันนี้
บรรดาผู้ที่ไม่สามารถยอมรับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าได้ก็ได้กลายเป็นปรีภัยทั้งหลายของ
พระเจ้า มนุษย์ถูกรอบำงด้วยมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายนั้น ไม่ใช่เนื่องจากวิธีการคิดของเขา
หรือเนื่องจากความเป็นกบฏของเขา แต่เนื่องจากทรัพย์สินส่วนตัวนี้ของมนุษย์
เนื่องจากทรัพย์สินนี้เองที่ผู้คนส่วนใหญ่ตาย และพระเจ้าซึ่งคลุมเครือนี้ที่ไม่สามารถถูกสัมผัสได้
ไม่สามารถถูกมองเห็นได้ และไม่ดำรงอยู่ในความเป็นจริงนี้เองที่ทำลายชีวิตมนุษย์
ชีวิตมนุษย์ถูกริบไปมิใช่โดยพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ นับประสาอะไรที่จะใช้โดยพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์
แต่โดยพระเจ้าจากการจินตนาการของมนุษย์เอง
เหตุผลประการเดียวที่พระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์ได้ทรงบังเกิดมาเป็นมนุษย์ก็คือเนื่องจากความจำเป็นของมนุษย์
ที่เสื่อมทราม เป็นเพราะความจำเป็นของมนุษย์นั่นเอง ไม่ใช่ของพระเจ้า
และการพลีอุทิศและความทุกข์ทั้งหมดของพระองค์นั้นล้วนเป็นไปเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์
และมีใช่เพื่อประโยชน์ของพระเจ้าพระองค์เอง ไม่มีข้อดีและข้อเสียหรือรางวัลตอบแทนใดๆ
เลยสำหรับพระเจ้า พระองค์จะไม่ได้เก็บเกี่ยวพืชผลในอนาคตบางอย่าง
แต่พืชผลนั้นเองที่เป็นหนี้ต่อพระองค์มาแต่เดิม
ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำและทรงพลีอุทิศให้แก่มวลมนุษย์นั้นมิใช่เพื่อที่พระองค์จะทรงได้รางวัลตอบแทนที่ยิ่ง
ใหญ่ต่างๆ แต่เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ล้วนๆ

แม้ว่าพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจะเกี่ยวข้องกับความลำบากยากเย็นอันมีอาจินตนาการได้มากมาย แต่ประสิทธิผลทั้งหลายที่มันจะสัมฤทธิ์ในท้ายที่สุดนั้นมากเกินไปกว่าประสิทธิผลทั้งหลายของพระราชกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำโดยตรงมากนัก พระราชกิจแห่งเนื้อหนังพ่วงเอาความยากลำบากมากมาย และเนื้อหนังไม่สามารถมีอัตลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่แบบเดียวกับพระวิญญาณได้ พระองค์ไม่ทรงสามารถดำเนินกิจการทั้งหลายที่เหนือธรรมชาติแบบเดียวกับพระวิญญาณได้ นับประสาอะไรที่พระองค์จะทรงสามารถมีสิทธิอำนาจแบบเดียวกับพระวิญญาณได้ กระนั้น เนื้อแท้ของพระราชกิจที่กระทำโดยเนื้อหนังที่ไม่โดดเด่นนี้กลับเหนือกว่าเนื้อแท้ของพระราชกิจที่พระวิญญาณทรงกระทำโดยตรงมากนัก และพระองค์เองในเนื้อหนังนี้ก็ทรงตอบสนองความจำเป็นต่างๆ ของมวลมนุษย์ทั้งปวง สำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดนั้น คุณค่าการใช้งานของพระวิญญาณด้อยกว่าคุณค่าการใช้งานของเนื้อหนังมากนัก กล่าวคือ พระราชกิจของพระวิญญาณสามารถครอบคลุมทั่วทั้งจักรวาล ตลอดทั้งภูเขา แม่น้ำ ทะเลสาบ และมหาสมุทรทั้งหมด กระนั้น พระราชกิจของเนื้อหนังสัมพันธ์กับทุกคนที่พระองค์เสด็จมาติดต่อสัมผัสอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไปอีก เนื้อหนังของพระเจ้าที่มีรูปทรงอันสัมผัสได้สามารถได้รับความเข้าใจและไว้วางใจจากมนุษย์ได้ดีกว่า และสามารถทำให้มนุษย์มีความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปอีก และสามารถทำให้มนุษย์เกิดความประทับใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นกับกิจการจริงทั้งหลายของพระเจ้าได้ พระราชกิจของพระวิญญาณถูกปกคลุมอยู่ในความลึกลับ มันยากที่จะหยั่งลึกได้สำหรับสิ่งมีชีวิตที่ต้องตาย และยิ่งยากมากขึ้นไปอีกสำหรับพวกเขาที่จะมองเห็น และดังนั้นพวกเขาจึงสามารถเพียงพึ่งพาจินตนาการทั้งหลายอันไม่มีแก่นสารของพวกเขาเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของเนื้อหนังเป็นปกติ และมีพื้นฐานอยู่บนความเป็นจริง และมีสติปัญญาอันอุดม และเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถมองเห็นได้โดยดาเนียลของมนุษย์ มนุษย์สามารถรับประสบการณ์กับพระปรีชาญาณแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วยตนเอง และไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้จินตนาการอันอุดมสมบูรณ์ของเขา นี่คือการแน่นอนและคุณค่าที่แท้จริงของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง พระวิญญาณสามารถเพียงแต่ทำสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์มีอาจมองเห็นได้และยากสำหรับเขาที่จะจินตนาการ ตัวอย่างเช่น ความรู้แจ้งของพระวิญญาณ การทรงขับเคลื่อนของพระวิญญาณ การทรงนำของพระวิญญาณ แต่สำหรับมนุษย์ผู้มีความรู้ลึกซึ้งนักคิด การเหล่านี้มิได้จัดเตรียมความหมายที่ชัดเจนใดๆ พวกมันเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อน หรือความหมายกว้างๆ เท่านั้น และไม่สามารถให้คำแนะนำด้วยถ้อยคำได้

อย่างไรก็ตาม พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังแตกต่างกันอย่างยิ่ง กล่าวคือ มันเกี่ยวข้องกับการทรงนำที่ถูกต้องด้วยพระวาทะ มันมีพระประสงค์ที่ชัดเจน และมีเป้าหมายที่พึงประสงค์ทั้งหลายที่ชัดเจน และดังนั้น มนุษย์ไม่จำเป็นต้องความไปทั่ว หรือใช้จินตนาการของเขา นับประสาอะไรที่จำเป็นต้องทำการคาดเดาต่างๆ นี่คือความชัดเจนของพระราชกิจในเนื้อหนัง

และความแตกต่างอันยิ่งใหญ่ของมันจากพระราชกิจของพระวิญญาณ

พระราชกิจของพระวิญญาณเหมาะสมเพียงสำหรับขอบเขตที่จำกัดขอบเขตหนึ่งเท่านั้นและไม่สามารถแทนที่พระราชกิจของเนื้อหนังได้ พระราชกิจของเนื้อหนังให้มนุษย์มีเป้าหมายทั้งหลายที่แน่นอนและจำเป็นกว่า

และความรู้ที่จริงและมีคุณค่ากว่าพระราชกิจของพระวิญญาณมากนัก

พระราชกิจที่มีคุณค่ายิ่งใหญ่ที่สุดต่อมนุษย์ที่เสื่อมทรามคือพระราชกิจที่จัดเตรียมพระวาทะที่ถูกต้องทั้งหลาย เป้าหมายที่ชัดเจนทั้งหลายเพื่อไล่ตามเสาะหา และที่สามารถมองเห็นและสัมผัสได้

มีเพียงพระราชกิจที่เป็นจริงและการทรงนำที่ถูกกาลเทศะเท่านั้นที่เหมาะสมกับรสนิยมของมนุษย์

และมีเพียงพระราชกิจจริงเท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าของเขาได้

การนี้สามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้น

มีเพียงพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถช่วยมนุษย์ให้รอดจากอุปนิสัยที่เสื่อมทรามและต่ำช้าก่อนหน้านี้ของเขาได้ ถึงแม้พระวิญญาณจะเป็นเนื้อแท้ในธรรมชาติของพระเจ้า

แต่พระราชกิจดังเช่นการนี้สามารถกระทำได้โดยเนื้อหนังของพระองค์เท่านั้น

หากพระวิญญาณได้ทรงพระราชกิจเพียงฝ่ายเดียว เช่นนั้นแล้ว

ก็คงจะเป็นไปไม่ได้ที่พระราชกิจของพระองค์จะมีประสิทธิภาพ—นี่คือความจริงที่ชัดเจน

แม้ว่าผู้คนส่วนใหญ่ได้กลายมาเป็นศัตรูทั้งหลายของพระเจ้าเนื่องจากเนื้อหนังนี้

แต่เมื่อพระองค์ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์

บรรดาผู้ที่ต่อต้านพระองค์จะไม่เพียงเลิกเป็นศัตรูของพระองค์เท่านั้น แต่ตรงกันข้าม

จะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายของพระองค์

พวกเขาจะกลายเป็นประจักษ์พยานทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงพิชิต

ประจักษ์พยานทั้งหลายที่เข้ากันได้กับพระองค์และมีอาจแยกกันได้จากพระองค์

พระองค์จะทรงทำให้มนุษย์รู้จักความสำคัญของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังต่อมนุษย์

และมนุษย์จะรู้จักความสำคัญของเนื้อหนังนี้ต่อความหมายแห่งการดำรงอยู่ของมนุษย์

จะรู้จักคุณค่าที่แท้จริงของพระองค์ต่อการเจริญเติบโตของชีวิต และยิ่งไปกว่านั้น

จะรู้ว่าเนื้อหนังนี้จะกลายเป็นน้ำพุแห่งชีวิตที่มีชีวิตที่มนุษย์ไม่สามารถทนแยกกับมันได้

แม้ว่าเนื้อหาของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จะห่างไกลจากการจับคู่กับพระอัครลักษณะและฐานะของพระเจ้า
และสำหรับมนุษย์แล้วดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งซึ่งเข้ากันไม่ได้กับสถานะจริงของพระองค์
แต่เนื้อหาของผู้ซึ่งไม่มีพระฉายาที่แท้จริงของพระเจ้า หรือพระอัครลักษณะที่แท้จริงของพระเจ้า
สามารถทรงพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่สามารถทำได้โดยตรง
เช่นนั้นคือนัยสำคัญและคุณค่าที่แท้จริงของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
และนัยสำคัญและคุณค่านี้เองที่มนุษย์ไม่สามารถเห็นคุณค่าและยอมรับได้
แม้ว่ามวลมนุษย์ทั้งปวงจะยกย่องพระวิญญาณของพระเจ้าและดูแคลนเนื้อหาของพระเจ้า
ไม่ว่าพวกเขาจะมีทรรศนะหรือคิดอย่างไร
นัยสำคัญและคุณค่าจริงของเนื้อหาที่มากเกินกว่านัยสำคัญและคุณค่าของพระวิญญาณมากนัก แน่นอนว่า
การนี้เกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามเท่านั้น
สำหรับทุกคนที่แสวงหาความจริงและถวิลหาการทรงปรากฏของพระเจ้า
พระราชกิจของพระวิญญาณสามารถเพียงจัดเตรียมการขับเคลื่อนหรือการคลไจ
และสำนึกรับรู้ถึงความน่าอัศจรรย์ว่ามันมีอาจอธิบายได้และมีอาจจินตนาการได้ และสำนึกรับรู้ว่ามันยิ่งใหญ่
สูงส่ง และน่าเลื่อมใส กระนั้นทุกคนก็ยังมิอาจบรรลุถึงได้และมีอาจได้รับมาได้ด้วยเช่นกัน
มนุษย์และพระวิญญาณของพระเจ้าสามารถเพียงมองดูกันและกันจากที่ห่างไกล
ราวกับว่ามีระยะห่างกว้างใหญ่ระหว่างพวกเขา และพวกเขาไม่สามารถมีวันที่จะเหมือนกันได้
ราวกับว่ามนุษย์และพระเจ้าถูกแยกออกจากกันโดยขีดคั่นที่ไม่ประจักษ์แก่ตา ในความเป็นจริงแล้ว
นี่คือภาพมายาที่พระวิญญาณทรงมอบให้แก่มนุษย์
ซึ่งเป็นเพราะพระวิญญาณและมนุษย์ไม่ใช่ประเภทเดียวกันและจะไม่วันอยู่ร่วมกันในโลกเดียวกัน
และเพราะพระวิญญาณไม่ทรงมีสิ่งใดๆ ของมนุษย์ ดังนั้น มนุษย์จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีพระวิญญาณ
เพราะพระวิญญาณไม่สามารถทรงพระราชกิจที่มนุษย์จำเป็นต้องมากที่สุดได้โดยตรง
พระราชกิจของเนื้อหาที่มอบวัตถุประสงค์ที่แท้จริงเพื่อไล่ตามเสาะหา มอบพระวณะที่ชัดเจน
และมอบสำนึกรับรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นจริงและเป็นปกติ
ว่าพระองค์ทรงถ่อมพระทัยและทรงธรรมดาให้แก่มนุษย์ ถึงแม้ว่ามนุษย์อาจจะยำเกรงพระองค์
แต่สำหรับผู้คนส่วนใหญ่แล้วพระองค์ทรงง่ายที่จะมีสัมพันธด้วย กล่าวคือ
มนุษย์สามารถมองพระพักตร์ของพระองค์ และได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์
และเขาไม่จำเป็นต้องมองพระองค์จากที่ห่างไกล เนื้อหานี้ให้ความรู้สึกสามารถเข้าถึงได้แก่มนุษย์
ไม่ทรงห่างไกล หรือมีอาจหยั่งลึกได้ แต่เป็นที่ประจักษ์แก่ตาและสัมผัสได้
เพราะเนื้อหาของนีตรองอยู่ในโลกเดียวกันกับมนุษย์

สำหรับบรรดาผู้คนที่ดำรงชีวิตอยู่ในเนื้อหนังนั้น

การเปลี่ยนอุปนิสัยของพวกเขาจำเป็นต้องมีเป้าหมายต่างๆ เพื่อไล่ตามเสาะหา

และการรู้จักพระเจ้าจำเป็นต้องมีการเป็นประจักษ์พยานถึงกิจการจริงทั้งหลายและพระพักตร์จริงของพระเจ้า

ทั้งสองนั้นสามารถสัมฤทธิ์ผลได้โดยเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้น

และทั้งสองนั้นสามารถบรรลุถึงได้โดยเนื้อหนังที่ปกติและจริงเท่านั้น

นี่คือเหตุผลว่าทำไมการจุติเป็นมนุษย์จึงเป็นสิ่งจำเป็น

และทำไมจึงเป็นที่ต้องการของมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามทุกคน ในเมื่อผู้คนจำเป็นต้องรู้จักพระเจ้า

ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือและเหนือธรรมชาติต้องถูกขับไล่ออกไปจากหัวใจของพวกเขา

และในเมื่อพวกเขาจำเป็นต้องกำจัดอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของพวกเขาออกไป

พวกเขาก็ต้องรู้จักอุปนิสัยที่เสื่อมทรามของพวกเขาเสียก่อน

หากมนุษย์เพียงแค่ทำงานเพื่อขับไล่ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือออกไปจากหัวใจของผู้คนเท่านั้น

เช่นนั้นแล้ว เขาจะไม่สามารถสัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่ถูกต้องเหมาะสมได้

ฉายาทั้งหลายของบรรดาพระเจ้าที่คลุมเครือในหัวใจของผู้คนนั้นไม่สามารถถูกเปิดโปง ถูกกำจัดออกไป

หรือถูกไล่ออกไปได้โดยสิ้นเชิงด้วยพระวจนะต่างๆ เพียงอย่างเดียว ทำยที่สุดแล้วในการทำเช่นนี้

มันคงจะยังคงเป็นไปไม่ได้ที่จะขับไล่สิ่งที่หยั่งรากลึกเหล่านี้ไปจากผู้คน

มีเพียงการแทนที่สิ่งคลุมเครือและเหนือธรรมชาติเหล่านี้ด้วยพระเจ้าผู้ทรงภาคชีวิตจริงและพระฉายาที่แท้จริง

ของพระเจ้า และการทำให้ผู้คนค่อยๆ รู้จักสิ่งเหล่านั้นเท่านั้น จึงจะสามารถสัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่เหมาะสมได้

มนุษย์ระลึกได้ว่าพระเจ้าผู้ที่เขาแสวงหาในอดีตกาลนั้นคลุมเครือและเหนือธรรมชาติ

สิ่งที่ทำให้สามารถสัมฤทธิ์ประสิทธิผลนี้ได้ นั่นไม่ใช่การทรงนำโดยตรงของพระวิญญาณบริสุทธิ์

นับประสาอะไรที่จะใช้คำสอนทั้งหลายของบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง แต่คือพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ถูกวางแผ่ออกเมื่อพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงพระราชกิจของพระองค์
อย่างเป็นกิจจะลักษณะ

เพราะความเป็นปกติและความเป็นจริงของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์คือสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระเจ้าที่คลุมเครือ
และเหนือธรรมชาติในจินตนาการของมนุษย์

มโนคติอันหลงผิดดั้งเดิมทั้งหลายของมนุษย์สามารถถูกเผยออกมาได้ก็เฉพาะเมื่อถูกเทียบเคียงกับพระเจ้าซึ่งจุติ
มาเป็นมนุษย์เท่านั้น หากไม่มีการเปรียบเทียบกับพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

มโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ก็คงจะไม่สามารถถูกเผยออกมาได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

หากไม่มีความเป็นจริงมาเป็นเครื่องตีฟ่าย สิ่งคลุมเครือทั้งหลายก็คงไม่สามารถถูกเผยออกมาได้

ไม่มีผู้ใดสามารถใช้พระวจนะทั้งหลายเพื่อทำพระราชกิจนี้ได้

และไม่มีผู้ใดสามารถแสดงชัดถึงพระราชกิจนี้โดยใช้พระวาทะทั้งหลายได้
มีเพียงพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่สามารถทรงพระราชกิจของพระองค์เองได้
และไม่มีผู้ใดอื่นที่สามารถทำพระราชกิจนี้ในนามของพระองค์ได้ ไม่สำคัญว่าภาษาของมนุษย์จะอุดมเพียงใด
เขาไม่สามารถที่จะแสดงชัดถึงความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้าได้
หากพระเจ้าทรงพระราชกิจท่ามกลางมนุษย์โดยพระองค์เองและทรงแสดงพระฉายาของพระองค์และสิ่งทรงเป็น
ของพระองค์ออกมาโดยครบบริบูรณ์
มนุษย์ก็สามารถเพียงแค่ว่าจักพระองค์อย่างสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากขึ้นเท่านั้น
และสามารถเพียงแค่มองเห็นพระองค์ได้ชัดเจนขึ้นเท่านั้น
ไม่มีมนุษย์ที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถสัมผัสฤทธิ์ประสิทธิผลนี้ได้ แน่แน่นอนว่า
พระวิญญาณของพระเจ้าก็ไม่สามารถที่จะสัมผัสฤทธิ์ประสิทธิผลนี้ด้วยเช่นกัน
พระเจ้าทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่เสื่อมทรามให้รอดจากอิทธิพลของซาตานได้
แต่พระราชกิจนี้ไม่สามารถสำเร็จลุล่วงโดยตรงได้โดยพระวิญญาณของพระเจ้า ตรงกันข้าม
มันสามารถกระทำได้โดยเนื้อหนังที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสวม
โดยเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าเท่านั้น เนื้อหนังนี้คือมนุษย์และคือพระเจ้าด้วยเช่นกัน
คือมนุษย์ที่มีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติและพระเจ้าซึ่งทรงมีเทวสภาพเต็มเปี่ยมด้วยเช่นกัน และดังนั้น
ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะไม่ใช่พระวิญญาณของพระเจ้า และแตกต่างอย่างยิ่งจากพระวิญญาณ
แต่เนื้อหนังนี้ยังคงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอด
ผู้ซึ่งทรงเป็นพระวิญญาณและเป็นเนื้อหนังด้วยเช่นกัน ไม่สำคัญว่าพระองค์จะได้รับการเรียกขานว่าอะไร
ท้ายที่สุดแล้วเนื้อหนังนั้นก็ยังคงทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองผู้ซึ่งทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด
เนื่องจากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่อาจทรงแยกกันได้จากเนื้อหนัง
และพระราชกิจของเนื้อหนังก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าด้วยเช่นกัน
มันเป็นเพียงแค่พระราชกิจนี้ไม่กระทำขึ้น โดยใช้พระอัครลักษณะของพระวิญญาณ
แต่กระทำขึ้น โดยใช้อัครลักษณะของเนื้อหนัง
พระราชกิจที่จำเป็นต้องกระทำโดยพระวิญญาณโดยตรงนั้นไม่จำเป็นต้องมีการจุติเป็นมนุษย์
และพระราชกิจที่จำเป็นต้องให้เนื้อหนังทำนั้นไม่สามารถกระทำได้โดยพระวิญญาณโดยตรง
และสามารถกระทำได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้น นี่คือสิ่งที่จำเป็นสำหรับพระราชกิจนี้
และคือสิ่งที่มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจำเป็นต้องการ ในพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้น
มีเพียงช่วงระยะหนึ่งเท่านั้นที่พระวิญญาณทรงดำเนินการโดยตรง
และสองช่วงระยะที่เหลือนั้นดำเนินการโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ และไม่ใช้โดยพระวิญญาณโดยตรง

พระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติที่พระวิญญาณทรงกระทำนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอุปนิสัยอันเสื่อมทราม
ของมนุษย์ และไม่ได้มีความสัมพันธ์ใดๆ กับความรู้ของมนุษย์ในเรื่องพระเจ้าด้วย อย่างไรก็ตาม
พระราชกิจของเนื้อหนังของพระเจ้าในยุคพระคุณและยุคแห่งราชอาณาจักรนั้น
เกี่ยวข้องกับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์และความรู้ของเขาในเรื่องพระเจ้า
และเป็นตอนที่สำคัญและวิกฤติของพระราชกิจแห่งความรอด เพราะฉะนั้น
มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจึงจำเป็นต้องมีความรอดของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า
และจำเป็นต้องมีพระราชกิจโดยตรงของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มากกว่า
มวลมนุษย์จำเป็นต้องมีพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มาเลี้ยงดูเขา สนับสนุนเขา ให้น้ำเขา ให้อาหารเขา
พิพากษาและติสอนเขา
และเขาจำเป็นต้องมีพระคุณมากขึ้นและการไถ่ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
มีเพียงพระเจ้าในเนื้อหนังเท่านั้นที่สามารถเป็นคนสนิทของมนุษย์ เป็นผู้เลี้ยงดูมนุษย์
เป็นความช่วยเหลือในปัจจุบันนี้ของมนุษย์
และทั้งหมดนี้เป็นความจำเป็นของการจุติเป็นมนุษย์ทั้งในวันนี้และในอดีตกาล

มนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้วและเป็นสิ่งที่สูงที่สุดจากสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งหมดของพระเจ้า
ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องมีความรอดของพระเจ้า เป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้าคือมนุษย์ ไม่ใช่ซาตาน
และสิ่งที่จะต้องได้รับการช่วยให้รอดนั้นคือเนื้อหนังของมนุษย์ และจิตใจของมนุษย์ และไม่ใช่มาร
ซาตานคือเป้าหมายแห่งการทำลายล้างของพระเจ้า มนุษย์คือเป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้า
และเนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว ดังนั้น
สิ่งแรกที่ต้องได้รับการช่วยให้รอดก็คือเนื้อหนังของมนุษย์
เนื้อหนังของมนุษย์ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างล้ำลึกมากที่สุด
และมันได้กลายเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ต่อต้านพระเจ้า
มากเสียจนกระทั่งว่ามันถึงกับต่อต้านและปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าอย่างเปิดเผย
เนื้อหนังที่เสื่อมทรามของมนุษย์นี้คือด้านมากเกินไปเท่านั้น
และไม่มีสิ่งใดที่จัดการหรือเปลี่ยนแปลงได้ยากไปกว่าอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์
ซาตานเข้ามาในเนื้อหนังของมนุษย์เพื่อก่อการรบกวนต่างๆ
และมันใช้เนื้อหนังของมนุษย์เพื่อบกพร่องพระราชกิจของพระเจ้า และขัดขวางแผนของพระเจ้า
และด้วยเหตุนี้มนุษย์จึงได้กลายเป็นซาตาน และได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า
เพื่อการที่มนุษย์จะได้รับการช่วยให้รอดนั้น เขาต้องได้รับการพิชิตเสียก่อน
เป็นเพราะการนี้เองที่พระเจ้าทรงรับความทำทายเป็นเสด็จมาเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัย

ยที่จะทำ และเพื่อทำการสู้รบกับชาตาน จุดมุ่งหมายของพระองค์คือความรอดของมนุษย์
ผู้ซึ่งได้ถูกทำให้เสื่อมทราม และคือการเอาชนะและการทำลายล้างชาตาน ซึ่งกบฏต่อพระองค์
พระองค์ทรงเอาชนะชาตานโดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมนุษย์ของพระองค์
ขณะที่ในเวลาเดียวกันนั้นพระองค์ทรงช่วยมวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามให้รอด ด้วยเหตุนี้เอง
มันจึงเป็นพระราชกิจที่สัมฤทธิ์ผลสองจุดมุ่งหมายในคราวเดียว พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง
และตรัสในเนื้อหนัง และทรงเข้ารับพระราชกิจทั้งหมดในเนื้อหนังเพื่อที่จะทรงมีส่วนร่วมกับมนุษย์ได้ดีขึ้น
และพิชิตมนุษย์ได้ดีขึ้น ครึ่งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น
พระราชกิจของพระองค์ในยุคสุดท้ายจะได้รับการสรุปปิดตัวในเนื้อหนัง
พระองค์จะทรงจัดระดับมนุษย์ทั้งหมดไปตามประเภท
ทรงสรุปปิดตัวการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์
และสรุปปิดตัวพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนังอีกด้วย
หลังจากที่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์บนแผ่นดินโลกมาถึงบทวารสถาน
พระองค์จะทรงมีชัยชนะอย่างครบบริบูรณ์ โดยการทรงพระราชกิจในเนื้อหนังนั้น
พระเจ้าจะทรงได้พิชิตมวลมนุษย์แล้วอย่างเต็มเปี่ยม และได้รับมวลมนุษย์ไว้แล้วอย่างเต็มเปี่ยม
การนี้มีได้หมายความว่าการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์จะได้มาถึงบทวารสถานแล้วหรือหรือ?
เมื่อพระเจ้าทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง
ขณะที่พระองค์ได้ทรงเอาชนะชาตานและได้ทรงมีชัยชนะอย่างเต็มเปี่ยมแล้วนั้น
ชาตานจะไม่มีโอกาสทำให้มนุษย์เสื่อมทรามอีกต่อไป
พระราชกิจแห่งการจุดเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้าคือการไถ่และการให้อภัยบาปทั้งหลายของมนุษย์ บัดนี้
มันคือพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและการได้รับมวลมนุษย์ไว้อย่างเต็มเปี่ยม เพื่อที่ชาตานจะไม่มีหนทางใดๆ
ที่จะทำงานของมันอีกต่อไป และจะพ่ายแพ้ได้อย่างสิ้นเชิง และพระเจ้าจะทรงมีชัยชนะแล้วอย่างครบบริบูรณ์
นี่คือพระราชกิจของเนื้อหนัง และเป็นพระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าพระองค์เอง
พระราชกิจขั้นแรกเริ่มของพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้ากระทำโดยพระวิญญาณโดยตรง
และไม่ใช้โดยเนื้อหนัง อย่งไรก็ตาม
พระราชกิจขั้นสุดท้ายของพระราชกิจสามช่วงระยะของเจ้านั้นกระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุดมาเป็นมนุษย์
และไม่ใช้โดยพระวิญญาณโดยตรง
พระราชกิจแห่งการไถ่ในช่วงระยะระหว่างกลางก็กระทำโดยพระเจ้าในเนื้อหนังเช่นกัน
พระราชกิจการบริหารจัดการโดยตลอดทั่วทั้งหมดนั้น
พระราชกิจที่สำคัญมากที่สุดคือการช่วยมนุษย์ให้รอดจากอิทธิพลของชาตาน

พระราชกิจสำคัญคือการพิชิตชัยที่ครบบริบูรณ์ต่อมนุษย์ที่เสื่อมทราม
จึงเป็นการฟื้นฟูความเคารพดั้งเดิมต่อพระเจ้าในหัวใจของมนุษย์ที่ได้รับการพิชิต
และเป็นการเปิดโอกาสให้เขาสัมผัสฤทธิ์ผลชีวิตปกติ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ชีวิตปกติของสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า
พระราชกิจนี้สำคัญยิ่ง และมันเป็นแกนของพระราชกิจการบริหารจัดการ
ในสามช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการไถ่กู้
ช่วงระยะที่หนึ่งของพระราชกิจแห่งยุคธรรมบัญญัติอยู่ห่างไกลจากแกนของพระราชกิจการบริหารจัดการ
มันได้มีการทรงปรากฏของพระราชกิจแห่งความรอดเพียงน้อยนิดเท่านั้น
และไม่ใช่ว่าการเริ่มต้นของพระราชกิจของพระเจ้าในการช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน
พระราชกิจช่วงระยะแรกกระทำโดยพระวิญญาณโดยตรงเพราะภายใต้ธรรมบัญญัตินั้น
มนุษย์รู้จักเพียงการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติเท่านั้น และมนุษย์ไม่ได้มีความจริงมากขึ้น
และเพราะพระราชกิจในยุคธรรมบัญญัติแทบจะไม่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนอุปนิสัยของมนุษย์
นับประสาอะไรที่มันจะเกี่ยวข้องกับพระราชกิจเกี่ยวกับวิธีที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดจากแดนครอบครองของซาตาน
ด้วยเหตุนี้ พระวิญญาณของพระเจ้าจึงได้ทรงทำให้พระราชกิจช่วงระยะที่เรียบง่ายอย่างยิ่งนี้ครบบริบูรณ์
ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์
พระราชกิจช่วงระยะแรกนี้มีความสัมพันธ์เล็กน้อยกับแกนของการบริหารจัดการ
และมันไม่ได้มีความเกี่ยวพันที่ยิ่งใหญ่กับพระราชกิจที่เป็นกิจจะลักษณะแห่งความรอดของมนุษย์
และมันจึงไม่มีความจำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์โดยพระองค์เอง
พระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณนั้นแสดงเป็นนัยและมีอาจหยั่งลึกได้
และมันน่ากลัวอย่างลึกซึ้งและไม่อาจเข้าถึงได้สำหรับมนุษย์
พระวิญญาณไม่ทรงเหมาะที่จะทรงพระราชกิจแห่งความรอดโดยตรง
และไม่ทรงเหมาะที่จะจัดเตรียมชีวิตให้มนุษย์โดยตรง
ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือการแปลงรูปพระราชกิจของพระวิญญาณมาเป็นแนวทางที่ใกล้ชิดกับมนุษย์
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ
สิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับมนุษย์ก็คือการที่พระเจ้าทรงกลายมาเป็นบุคคลปกติธรรมดาเพื่อทรงพระราชกิจของ
พระองค์
การนี้จำเป็นที่พระเจ้าต้องทรงจุติเป็นมนุษย์เพื่อรับตำแหน่งของพระวิญญาณในพระราชกิจของพระองค์
และเพื่อมนุษย์แล้ว ไม่มีหนทางที่เหมาะสมอีกแล้วสำหรับพระเจ้าที่จะทรงพระราชกิจ
ท่ามกลางพระราชกิจสามช่วงระยะเหล่านั้น สองช่วงระยะดำเนินการโดยเนื้อหนัง
และสองช่วงระยะเหล่านี้เป็นระยะสำคัญของพระราชกิจการบริหารจัดการ

การจติเป็นมนุษย์สองครั้งนี้เป็นสิ่งเสริมความสมบูรณ์ของทั้งสองฝ่าย

และทั้งสองครั้งนั้นก็เสริมความสมบูรณ์ซึ่งกันและกันอย่างเพียบพร้อม

ช่วงระยะแรกของการจติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าได้วางรากฐานสำหรับช่วงระยะที่สอง และสามารถกล่าวได้ว่าการจติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งของพระเจ้านั้นก่อให้เกิดความครบถ้วนหนึ่งเดียว และไม่ได้เป็นสิ่งที่ขัดแย้งกันเอง พระราชกิจสองช่วงระยะเหล่านี้ของพระเจ้าดำเนินการโดยพระเจ้าในพระอัครลักษณ์ซึ่งจติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์เพราะทั้งสองช่วงระยะนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพระราชกิจการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวล

มันเกือบจะกล่าวได้ว่า หากไม่มีพระราชกิจแห่งการจติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งของพระเจ้าแล้ว

พระราชกิจการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลก็คงจะหยุดชะงักไปแล้ว

และพระราชกิจแห่งการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดก็คงจะไม่ใช่อะไรเลยนอกจากการพลาดลอยๆ

การที่พระราชกิจนี้จะมีความสำคัญหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความจำเป็นของมวลมนุษย์

ขึ้นอยู่กับความเป็นจริงเกี่ยวกับความชั่วช้าของมวลมนุษย์

และขึ้นอยู่กับความรุนแรงในการไม่เชื่อฟังของซาตานและการรบกวนของมันต่อพระราชกิจ

ผู้ที่เหมาะสมดีพอสำหรับภารกิจนี้ได้รับการยืนยันตามธรรมชาติของพระราชกิจที่ปฏิบัติโดยคนงาน

และความสำคัญของพระราชกิจ เมื่อกล่าวถึงความสำคัญของพระราชกิจนี้

ในแง่ของวิธีการทรงพระราชกิจแบบใดที่จะนำมาใช้—

พระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

หรือพระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าซึ่งจติมาเป็นมนุษย์ หรือพระราชกิจที่กระทำโดยผ่านทางมนุษย์—

สิ่งแรกที่จะถูกตัดทิ้งไปคือพระราชกิจที่กระทำโดยผ่านทางมนุษย์ และตามธรรมชาติของพระราชกิจ

และธรรมชาติของพระราชกิจของพระวิญญาณเปรียบเทียบกับพระราชกิจของเนื้อหนังนั้น

ในท้ายที่สุดจะถูกตัดสินว่า

พระราชกิจที่กระทำโดยเนื้อหนังนั้นมีคุณประโยชน์ต่อมนุษย์มากกว่าพระราชกิจที่กระทำโดยพระวิญญาณโดยตรง และว่ามันให้ข้อได้เปรียบต่างๆ มากกว่า

นี่คือความคิดของพระเจ้าเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงตัดสินว่าพระราชกิจนั้นต้องกระทำโดยพระวิญญาณหรือโดยเนื้อหนังกันแน่ มีนัยสำคัญอย่างหนึ่งและพื้นฐานหนึ่งกับพระราชกิจแต่ละช่วงระยะ

แต่ละช่วงระยะนั้นมีใช้การจินตนาการต่างๆ ที่ไร้เหตุผล

และแต่ละช่วงระยะนั้นมิได้ดำเนินการไปโดยไม่มีกฎเกณฑ์ มีปัญญาเฉพาะอย่างหนึ่งกับแต่ละช่วงระยะ

เช่นนั้นคือความจริงเบื้องหลังพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

แผนการของพระเจ้าในพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นจะมีมากยิ่งขึ้นอีกขณะที่พระเจ้าซึ่งจติมาเป็นมนุษย์กำลังทรงพระราชกิจโดยพระองค์เองท่ามกลางมนุษย์ ดังนั้น

พระปรีชาญาณของพระเจ้าและความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งการทรงเป็นของพระองค์จึงสะท้อนอยู่ในทุกการกระทำ ความคิด และแนวคิดในพระราชกิจของพระองค์

นี่คือการทรงเป็นของพระเจ้าที่เป็นรูปธรรมและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ความคิดและแนวคิดที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้เป็นเรื่องยากสำหรับมนุษย์ที่จะจินตนาการ

และยากสำหรับมนุษย์ที่จะเชื่อ และยิ่งไปกว่านั้น ยากสำหรับมนุษย์ที่จะรู้

งานที่มนุษย์ทำนั้นทำไปตามหลักการทั่วไป ซึ่งสำหรับมนุษย์แล้วเป็นที่น่าพึงพอใจอย่างสูง ถึงกระนั้น

เมื่อเปรียบเทียบกับพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว ก็มีความแตกต่างกันมากเกินไปเท่านั้น

ถึงแม้ว่ากิจการทั้งหลายของพระเจ้าจะยิ่งใหญ่และพระราชกิจของพระเจ้าจะเป็นพระราชกิจที่มีขนาดใหญ่โตอลังการ

แต่เบื้องหลังของกิจการและพระราชกิจเหล่านั้นคือบรรดาแผนการและการจัดการเตรียมการทั้งหลายที่ประณีตและถูกต้องแม่นยำที่มนุษย์ไม่อาจจินตนาการได้

พระราชกิจแต่ละช่วงระยะของพระองค์มิใช่เพียงปฏิบัติไปตามหลักการเท่านั้น

แต่ทว่าแต่ละช่วงระยะนั้นยังบรรจุสิ่งต่างๆ มากมายที่ไม่สามารถแสดงชัดเป็นภาษาของมนุษย์ได้

และเหล่านี้คือสิ่งต่างๆ ที่ไม่ปรากฏแก่ตาต่อมนุษย์

ไม่ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

แต่ละพระราชกิจนั้นก็บรรจุไปด้วยแผนการต่างๆ แห่งพระราชกิจของพระองค์

พระองค์มิได้ทรงพระราชกิจอย่างไรเหตุผล และพระองค์มิได้ทรงพระราชกิจที่ไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อพระวิญญาณทรงพระราชกิจโดยตรง มันเป็นไปด้วยเป้าหมายทั้งหลายของพระองค์

และเมื่อพระองค์ทรงกลายมาเป็นมนุษย์ (กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ

เมื่อพระองค์ทรงแปลงรูปเปลี่ยนอกนอกของพระองค์) เพื่อทรงพระราชกิจ

มันก็เป็นไปด้วยจุดประสงค์ของพระองค์ที่มากยิ่งขึ้นอีก

ทำไมพระองค์จึงจะไม่ทรงพร้อมที่จะเปลี่ยนพระอัตลักษณ์ของพระองค์อีกเล่า?

ทำไมพระองค์จึงจะไม่ทรงพร้อมที่จะกลายมาเป็นบุคคลหนึ่งผู้ซึ่งถือว่าต่ำต้อยและถูกข่มเหงอีกเล่า?

พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นพระราชกิจที่มีนัยสำคัญสูงสุด ซึ่งกล่าวถึงในแง่ของพระราชกิจ

และองค์หนึ่งเดียวผู้ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจในท้ายที่สุดก็คือพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ และมีใช้พระวิญญาณ

บางคนเชื่อว่าพระเจ้าอาจจะเสด็จมายังแผ่นดินโลกและทรงปรากฏต่อมนุษย์ในบางเวลาที่ไม่มิใครรู้

ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์จะทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดโดยพระองค์เอง

โดยทรงทดสอบพวกเขาทีละคนโดยไม่มีผู้ใดถูกปล่อยไว้เลย

บรรดาผู้ที่คิดในหนทางนี้ไม่รู้จักพระราชกิจแห่งการจุติมาเป็นมนุษย์ในช่วงระยะนี้

พระเจ้าไม่ทรงพิพากษามนุษย์ทีละคน และพระองค์ไม่ทรงทดสอบมนุษย์ทีละคน

การทำดังนั้นคงจะไม่ใช้พระราชกิจแห่งการพิพากษา

ความเสื่อมทรามของมวลมนุษย์ทั้งหมดไม่เหมือนกันหรือ?

เนื้อแท้ของมวลมนุษย์ทั้งหมดไม่เหมือนกันหรือ?

สิ่งที่ได้รับการพิพากษาคือเนื้อแท้ที่เสื่อมทรามของมวลมนุษย์ เนื้อแท้ของมนุษย์ที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม

และบาปต่างๆ ทั้งหมดของมนุษย์ พระเจ้าไม่ทรงพิพากษาความผิดหยาบหยาบและไม่มียุติธรรมของมนุษย์

พระราชกิจแห่งการพิพากษาคือตัวแทน และมีใช้ดำเนินการเพื่อบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ

ตรงกันข้าม มันคือพระราชกิจที่ผู้คนกลุ่มหนึ่งได้รับการพิพากษาเพื่อเป็นตัวแทนการพิพากษามวลมนุษย์ทั้งปวง

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อเป็นตัวแทนพระราชกิจแห่งมวลมนุษย์ทั้งหมดโดยการดำเนิน

พระราชกิจของพระองค์กับผู้คนกลุ่มหนึ่งโดยพระองค์เอง ซึ่งหลังจากนั้นมันจะค่อยๆ แปรออกไปทีละน้อย

นี่คือลักษณะของพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยเช่นกัน

พระเจ้ามิได้ทรงพิพากษามวลมนุษย์ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือผู้คนเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

แต่แทนที่จะเป็นนั้น ทรงพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมวลมนุษย์ทั้งหมดแทน—ตัวอย่างเช่น

การต่อต้านพระเจ้าของมนุษย์ หรือการไม่เคารพต่อพระองค์ของมนุษย์

หรือการรบกวนพระราชกิจของพระเจ้าของมนุษย์ เป็นต้น

สิ่งที่ได้รับการพิพากษาคือเนื้อแท้แห่งการต่อต้านพระเจ้าของมวลมนุษย์

และพระราชกิจนี้คือพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยในยุคสุดท้าย

พระราชกิจและพระวาระของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ที่มนุษย์ได้เป็นประจักษ์พยานคือพระราชกิจแห่งการพิ

พากษาต่อหน้าพระบัลลังก์ใหญ่สีขาวในระหว่างยุคสุดท้าย ซึ่งมนุษย์ได้คิดฝันในระหว่างอดีตกาล

พระราชกิจที่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์กำลังทรงกระทำอยู่ปัจจุบันนี้คือการพิพากษาต่อหน้าพระบัลลังก์ใหญ่สี

ขาวอย่างแน่นอน

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ในวันนี้คือพระเจ้าผู้ซึ่งทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดในระหว่างยุคสุดท้าย

เนื้อหานี้และพระราชกิจของพระองค์ พระวาระของพระองค์

และพระอุปนิสัยของพระองค์คือความครบถ้วนบริบูรณ์ของพระองค์

ถึงแม้ว่าขอบเขตของพระราชกิจของพระองค์จะถูกจำกัด และมีได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

แต่เนื้อแท้ของพระราชกิจแห่งการพิพากษาคือการพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดโดยตรง—

มิใช่เพียงเพื่อประโยชน์ของประชากรที่ได้รับการเลือกสรรของประเทศจีน

อีกทั้งมิใช่เพื่อประโยชน์ของผู้คนจำนวนน้อยกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ในระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหานี้

ถึงแม้ว่าขอบเขตของพระราชกิจนี้มิได้เกี่ยวข้องกับจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

แต่มันเป็นสิ่งแทนพระราชกิจแห่งจักรวาลทั้งหมดทั้งมวล

และหลังจากพระองค์ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจภายในขอบเขตของพระราชกิจแห่งเนื้อหนังของพระองค์

พระองค์จะทรงขยายพระราชกิจนี้ไปถึงจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลโดยทันที

ในหนทางเดียวกันกับที่ข่าวประเสริฐของพระเยซูได้ถูกเผยแผ่ไปตลอดทั่วทั้งจักรวาลหลังจากการคืนพระชนม์และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์

ไม่ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระราชกิจของเนื้อหนังหรือไม่ก็ตาม

มันคือพระราชกิจที่ดำเนินการอยู่ภายในขอบเขตที่จำกัด

แต่เป็นพระราชกิจซึ่งเป็นสิ่งแทนพระราชกิจทั้งหมดทั้งมวล ในระหว่างยุคสุดท้ายนั้น

พระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์โดยการทรงปรากฏในพระอัครลักษณ์ซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์

และพระเจ้าในเนื้อหนังคือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามนุษย์ต่อหน้าบัลลังก์ใหญ่สีขาว

ไม่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณหรือเนื้อหนังหรือไม่ก็ตาม

พระองค์ผู้ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาที่ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพิพากษามวลมนุษย์ในระหว่างยุคสุดท้าย

การนี้ถูกกำหนดโดยขึ้นอยู่กับพระราชกิจของพระองค์

และมันมิได้ถูกกำหนดไปตามการทรงปรากฏภายนอกของพระองค์หรือปัจจัยอื่นๆ ที่หลากหลาย

ถึงแม้มนุษย์จะเก็บงำโน้คิดอันหลงผิดทั้งหลายเกี่ยวกับพระวาระเหล่านี้ไว้

แต่ไม่มีสักคนที่สามารถปฏิเสธข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการพิพากษาและการพิชิตชัยมวลมนุษย์ทั้งปวงของพระเจ้าซึ่ง

จุติมาเป็นมนุษย์ได้ ไม่ว่ามนุษย์จะคิดถึงมันอย่างไร แต่ในที่สุดแล้ว ข้อเท็จจริงทั้งหลายก็คือข้อเท็จจริง

ไม่มีสักคนที่สามารถกล่าวได้ว่า “พระราชกิจนั้นดำเนินการโดยพระเจ้า แต่เนื้อหนังนั้นไม่ใช่พระเจ้า”

การนี้เป็นเรื่องไร้เหตุผล เพราะพระราชกิจนี้ไม่มีใครสักคนสามารถกระทำได้เว้นแต่พระเจ้าในเนื้อหนัง

ในเมื่อพระราชกิจนี้ได้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว

ภายหลังจากพระราชกิจนี้ก็จะไม่ปรากฏพระราชกิจแห่งการพิพากษามนุษย์ของพระเจ้าเป็นครั้งที่สอง

พระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระองค์ได้ทรงสรุปปิดตัวพระราชกิจทั้งหมดแห่งการบริหารจัดการ

ทั้งหมดทั้งมวลไปแล้ว และจะไม่มีช่วงระยะที่สี่ของพระราชกิจของพระเจ้า

เนื่องจากผู้ที่ได้รับการพิพากษาคือมนุษย์ มนุษย์ผู้ซึ่งมีเนื้อหนังและถูกทำให้เสื่อมทรามไป

และมันไม่ใช่วิญญาณของชาตानที่ได้รับการพิพากษาโดยตรง

เพราะฉะนั้นพระราชกิจแห่งการพิพากษาจึงมิได้ดำเนินการในโลกฝ่ายวิญญาณ แต่ดำเนินการท่ามกลางมนุษย์

ไม่มีผู้ใดเหมาะสมและมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับพระราชกิจแห่งการพิพากษาความเสื่อมทรามของเนื้อหนังมนุษย์

มากไปกว่าพระเจ้าในเนื้อหนัง หากการพิพากษาดำเนินการโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

เช่นนั้นแล้วก็คงจะไม่ครอบคลุมทั่วถึง ยิ่งไปกว่านั้น พระราชกิจเช่นนั้นคงจะยากสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับ

เพราะพระวิญญูณไม่สามารถที่จะมาพบกันซึ่งหน้ากับมนุษย์ได้ และเนื่องจากการนี้
ประสิทธิผลทั้งหลายก็คงจะไม่ส่งผลในทันที

นับประสาอะไรที่มนุษย์จะสามารถมองเห็นพระอุปนิสัยอันมีอาจุถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ของพระเจ้าอย่างชัดเจนขึ้น
ชาตานสามารถได้รับความพ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิงก็เฉพาะเมื่อพระเจ้าในเนื้อหนังทรงพิพากษาความเสื่อมทรามของ
มวลมนุษย์เท่านั้น โดยการทรงเป็นอย่างเดียวกับมนุษย์ที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

พระเจ้าในเนื้อหนังสามารถพิพากษาความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้โดยตรง

นี่คือเครื่องหมายของความบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายในของพระองค์

และของความพิเศษเหนือธรรมชาติของพระองค์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีคุณสมบัติเหมาะสม

และทรงอยู่ในตำแหน่งที่จะพิพากษามนุษย์ เพราะพระองค์ทรงถือครองความจริงและความชอบธรรม

และดังนั้นพระองค์จึงทรงสามารถพิพากษามนุษย์ได้

พวกที่ไม่มีความจริงและความชอบธรรมย่อมไม่เหมาะที่จะพิพากษาผู้อื่น

หากพระราชกิจนี้กระทำโดยพระวิญญูณของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วมันก็จะมิใช่หมายถึงชัยชนะเหนือชาตาน

พระวิญญูณทรงเป็นที่ยกย่องโดยเนื้อแท้ภายในมากกว่าบรรดาสิ่งมีชีวิตที่ต้องตายทั้งหลาย

และพระวิญญูณของพระเจ้าทรงบริสุทธิ์โดยเนื้อแท้ภายใน และทรงมีชัยชนะเหนือเนื้อหนัง

หากพระวิญญูณทรงพระราชกิจนี้โดยตรง

พระองค์คงจะไม่ทรงสามารถพิพากษาความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมนุษย์ได้

และอาจจะไม่ทรงสามารถเผยความไม่ชอบธรรมทั้งหมดของมนุษย์ได้

เนื่องจากพระราชกิจแห่งการพิพากษายังถูกดำเนินการโดยผ่านทางมนาคอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์เกี่ยวกับ

พระเจ้าด้วยเช่นกัน และมนุษย์ไม่เคยได้มีมนาคอันหลงผิดใดๆ เกี่ยวกับพระวิญญูณ และดังนั้น

พระวิญญูณจึงไม่ทรงสามารถที่จะเผยความไม่ชอบธรรมของมนุษย์ได้ดีกว่า

นับประสาอะไรที่จะทรงสามารถเปิดเผยความไม่ชอบธรรมเช่นนั้นอย่างครบถ้วน

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงเป็นศัตรูของบรรดาผู้ที่รู้จักพระองค์ทั้งหมด

พระองค์ทรงเปิดเผยความไม่เชื่อฟังทั้งหมดของมวลมนุษย์โดยผ่านทางกรพิพากษามนาคอันหลงผิดทั้งหลาย

และการต่อต้านพระองค์ของมนุษย์

ประสิทธิผลทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นที่ประจักษ์ชัดมากกว่าประสิทธิผลทั้งหลายของ

พระราชกิจของพระวิญญูณ และดังนั้น

การพิพากษามวลมนุษย์ทั้งปวงจึงมิได้ถูกดำเนินการโดยพระวิญญูณโดยตรง

แต่เป็นพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงเป็นที่มองเห็นได้และสัมผัสได้โดยมนุษย์

และพระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถพิชิตมนุษย์ได้โดยครบบริบูรณ์ ในสัมพันธภาพเช่นนี้กับพระเจ้าในเนื้อหนัง มนุษย์จึงก้าวหน้าจากการต่อต้านไปสู่การเชื่อฟัง จากการข่มเหงไปสู่การยอมรับ จากมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายไปสู่ความรู้ และจากการปฏิเสธไปสู่ความรัก—

เหล่านี้คือประสิทธิผลทั้งหลายจากพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

มนุษย์ได้รับการช่วยให้รอดโดยผ่านทาง การยอมรับการพิพากษาของพระองค์เท่านั้น มนุษย์ค่อยๆ มารู้จักพระองค์ทีละน้อยโดยผ่านทางพระวจนะทั้งหลายจากพระโอษฐ์ของพระองค์เท่านั้น

มนุษย์ได้รับการพิชิตโดยพระองค์ในระหว่างการที่เขาต่อต้านพระองค์

และเขาได้รับสิ่งหล่อเลี้ยงชีวิตจากพระองค์ในระหว่างการยอมรับการติสอนของพระองค์

พระราชกิจทั้งหมดนี้คือพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

และมีใช้พระราชกิจของพระเจ้าในพระอัครลักษณะของพระองค์ในฐานะพระวิญญาณ

พระราชกิจที่กระทำโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์คือพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

และพระราชกิจที่ล้ำลึกมากที่สุด

และตอนที่สำคัญยิ่งจากพระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้านั้นก็คือสองช่วงระยะของพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์

ความเสื่อมทรามอันล้ำลึกของมนุษย์เป็นอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ต่อพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชกิจที่ดำเนินการกับผู้คนในยุคสุดท้ายเป็นพระราชกิจที่ยากลำบากอย่างยิ่งยวด และสภาพแวดล้อมไม่อำนวย และขีดความสามารถของบุคคลทุกประเภทก็ต่ำมาก กระนั้น

ในบทพยานของพระราชกิจนี้ มันจะยังคงสัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่ถูกต้องเหมาะสม โดยไม่มีข้อบกพร่องแต่อย่างใดเลย นี่คือประสิทธิผลของพระราชกิจของเนื้อหนัง

และประสิทธิผลนี้น่าสนใจมากกว่าประสิทธิผลของพระราชกิจของพระวิญญาณ

พระราชกิจสามช่วงระยะของพระเจ้าจะได้รับการสรุปปิดตัวในเนื้อหนัง

และพวกมันต้องได้รับการสรุปปิดตัวโดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่สำคัญมากที่สุดและวิฤติมากที่สุดกระทำขึ้นในเนื้อหนัง

และความรอดของมนุษย์ต้องได้รับการดำเนินการโดยพระเจ้าในเนื้อหนังโดยพระองค์เอง

ถึงแม้ว่ามวลมนุษย์ทั้งหมดจะรู้สึกว่พระเจ้าในเนื้อหนังนั้นดูเหมือนไม่มีความเกี่ยวข้องกับมนุษย์ แต่แท้ที่จริงแล้วเนื้อหนังนี้เกี่ยวข้องกับชะตากรรมและการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ทั้งหมด

พระราชกิจทุกช่วงระยะของพระเจ้าได้รับการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์ทั้งปวงและมุ่งตรงมาที่มวลมนุษย์ทั้งหมด ถึงแม้ว่ามันจะเป็นพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง

แต่มันยังคงมุ่งตรงมาที่มวลมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวง

และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งมีชีวิตทรงสร้างและมีได้ทรงสร้างทั้งปวง
ถึงแม้พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังจะอยู่ภายในขอบเขตที่จำกัด

และเป้าหมายของพระราชกิจนี้ก็ถูกจำกัดด้วยเช่นกัน

แต่ครั้งที่พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์นั้น

พระองค์ทรงเลือกสรรเป้าหมายของพระราชกิจของพระองค์ที่เป็นตัวแทนอย่างดียิ่ง

และพระองค์มิใช่ทรงคัดเลือกกลุ่มผู้คนที่เรียบง่ายและไม่โดดเด่นเพื่อใช้ในการทรงพระราชกิจ

แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ทรงเลือกผู้คนกลุ่มหนึ่งที่มีความสามารถในการเป็นตัวแทนสำหรับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมาเป็น
เป้าหมายของพระราชกิจของพระองค์แทน

ประชากรกลุ่มนี้ได้รับการเลือกสรรเพราะขอบเขตของพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมีจำกัด

และได้รับการเตรียมเป็นพิเศษเพื่อเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระองค์

และได้รับการเลือกสรรเป็นพิเศษเพื่อพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนัง

การคัดเลือกเป้าหมายทั้งหลายของพระราชกิจของพระองค์มิใช่จะไม่มีพื้นฐาน แต่กระทำไปตามหลักการ

กล่าวคือ เป้าหมายของพระราชกิจนั้นต้องมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง

และต้องสามารถเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดได้ ตัวอย่างเช่น

ชาวยิวสามารถเป็นตัวแทนของมวลมนุษย์ทั้งหมดในการรับการไถ่ส่วนพระองค์ของพระเยซู

และชาวจีนสามารถเป็นตัวแทนของมวลมนุษย์ทั้งหมดในการรับการพิชิตชัยส่วนพระองค์ของพระเจ้าซึ่งจุติมา

เป็นมนุษย์ มีพื้นฐานเพื่อการเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดของชาวยิว

และมีพื้นฐานเพื่อการเป็นตัวแทนมวลมนุษย์ทั้งหมดของผู้คนชาวจีนด้วยเช่นกันในการรับการพิชิตชัยส่วนพระ
องค์ของพระเจ้า

ไม่มีสิ่งใดเผยนัยสำคัญของการไถ่มาเกินไปกว่าพระราชกิจแห่งการไถ่ที่ทรงกระทำท่ามกลางชาวยิว

และไม่มีสิ่งใดเผยความครบถ้วนและความสำเร็จของพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยมาเกินไปกว่าพระราชกิจแห่งการ
พิชิตชัยที่กำลังทรงกระทำท่ามกลางผู้คนชาวจีน

พระราชกิจและพระวาระของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ปรากฏขึ้นเพื่อมุ่งหมายไปยังผู้คนกลุ่มเล็กๆ

กลุ่มหนึ่งเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางกลุ่มเล็กๆ

กลุ่มนี้คือพระราชกิจแห่งการวาดทั้งหมดทั้งมวล และพระวาระของพระองค์มุ่งตรงไปยังมวลมนุษย์ทั้งหมด

หลังจากที่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังมาถึงบทวสาน

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะได้เริ่มต้นเผยแผ่พระราชกิจที่พระองค์ทรงได้กระทำมาท่ามกลางพวกเขา

สิ่งที่ดีที่สุดเกี่ยวกับพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังก็คือว่า

พระองค์ทรงสามารถทั้งพระวณะและคำแนะนำที่เที่ยงตรงทั้งหลาย

และพระประสงค์เฉพาะของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ไว้ให้แก่บรรดาผู้ซึ่งติดตามพระองค์ เพื่อที่ภายหลังจากนั้นผู้ติดตามทั้งหลายของพระองค์จะสามารถถ่ายทอดพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ในเนื้อหนัง

และพระประสงค์ของพระองค์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหมด

ให้แก่บรรดาผู้ที่ยอมรับหนทางนี้ได้อย่างเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้นและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

มีเพียงพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังท่ามกลางมนุษย์เท่านั้นที่ทำให้ข้อเท็จจริงแห่งการที่พระเจ้าทรงอยู่ร่วมและทรงใช้ชีวิตด้วยกันกับมนุษย์สำเร็จลุล่วงได้อย่างแท้จริง

มีเพียงพระราชกิจนี้เท่านั้นที่ทำให้ความอยากของมนุษย์ที่จะเห็นพระพักตร์ของพระเจ้า

เป็นประจักษ์พยานพระราชกิจของพระเจ้า และได้ยินพระวณะส่วนพระองค์ของพระเจ้าลุล่วงไปได้

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงนำพาคุณนี้ไปถึงบทวสถานเฉพาะเมื่อพระปณณวณคค์ของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏต่อมวลมนุษย์แล้วเท่านั้น

และพระองค์ทรงสรุปปิดด้วยคุณแห่งความเชื่อของมวลมนุษย์ในพระเจ้าที่คลุมเครือด้วยเช่นกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายนั้นจะนำพามวลมนุษย์ทั้งปวงมาสู่ยุคหนึ่งที่เป็นความจริงมากกว่า สัมพันธ์กับชีวิตจริงมากกว่า และสวยงามกว่า

พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงสรุปปิดด้วยคุณธรรมบัญญัติและคำสอนเท่านั้น แต่ที่สำคัญไปกว่านั้นคือ

พระองค์ทรงเผยให้มวลมนุษย์ได้เห็นพระเจ้าผู้ซึ่งจริงแท้และปกติ ผู้ซึ่งชอบธรรมและบริสุทธิ์

ผู้ทรงปลดปล่อยพระราชกิจแห่งแผนการบริหารจัดการ

และผู้ทรงสาธิตให้เห็นสิ่งลึกลับทั้งหลายและบันปลายของมวลมนุษย์

ผู้ซึ่งได้ทรงสร้างมวลมนุษย์และทรงนำพาแผนการบริหารจัดการมาสู่บทวสถาน

และผู้ซึ่งได้ทรงซ่อนอยู่เป็นเวลาหลายพันปีแล้ว

พระองค์ทรงนำพาคุณแห่งความคลุมเครือมาสู่บทวสถานอันบริบูรณ์

พระองค์ทรงสรุปปิดด้วยคุณซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดปรารถนาที่จะแสวงหาพระพักตร์พระเจ้าแต่ไม่สามารถทำได้

พระองค์ทรงจบสิ้นยุคซึ่งมวลมนุษย์ทั้งหมดได้รับใช้ซาตาน

และพระองค์ทรงนำมวลมนุษย์ทั้งหมดตลอดเส้นทางไปสู่ศักราชใหม่โดยครบบริบูรณ์

ทั้งหมดนี้คือบทวสถานของพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังซึ่งมาแทนที่พระวิญญาณของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังของพระองค์นั้น

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะไม่แสวงหาและควานหาบรรดาสิ่งทั้งหลายที่ดูเหมือนทั้งมีอยู่และไม่มีอยู่อีกต่อไป

และพวกเขาจะเลิกคาดเดาน้ำพระทัยของพระเจ้าที่คลุมเครือ

เมื่อพระเจ้าทรงเผยแผ่พระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังนั้น

บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์จะถ่ายทอดพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำในเนื้อหนังให้กับทุกๆ

ศาสนาและคณะนิกายทั้งหมด

และพวกเขาจะสื่อสารพระวาทะทั้งหมดของพระองค์ไปถึงหูของมวลมนุษย์ทั้งหมด

ทุกอย่างที่บรรดาผู้ได้รับข่าวประเสริฐของพระองค์ได้ยินนั้นจะเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวพระราชกิจของพระองค์

จะเป็นสิ่งทั้งหลายที่มนุษย์ได้เห็นและได้ยินมาด้วยตนเอง และจะเป็นข้อเท็จจริงและไม่ใช่เรื่องเล่าขาน

ข้อเท็จจริงเหล่านี้คือหลักฐานที่พระองค์ทรงใช้เผยแผ่พระราชกิจ

และพวกมันยังเป็นเครื่องมือทั้งหลายที่พระองค์ทรงใช้ในการเผยแผ่พระราชกิจด้วยเช่นกัน

หากไม่มีการดำรงอยู่ของข้อเท็จจริงทั้งหลายแล้ว

ข่าวประเสริฐของพระองค์ก็คงจะไม่เผยแผ่ไปทั่วทุกประเทศและทุกสถานที่

หากไม่มีข้อเท็จจริงแต่มีเพียงการจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์เท่านั้น

พระองค์ก็คงจะไม่มีวันสามารถทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลได้

พระวิญญาณเป็นที่เข้าใจยากสำหรับมนุษย์ และไม่ปรากฏแก่ตาสำหรับมนุษย์

และพระราชกิจของพระวิญญาณก็ไม่ทรงสามารถที่จะทั้งหลักฐานหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติมใดๆ

เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าไว้ให้แก่มนุษย์ได้ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์อันแท้จริงของพระเจ้า

เขาจะเชื่ออยู่เสมอในพระเจ้าที่คลุมเครือซึ่งไม่มีอยู่ มนุษย์จะไม่มีวันได้เห็นพระพักตร์ของพระเจ้า

และมนุษย์จะไม่ได้ยินพระวาทะที่พระเจ้าตรัสด้วยพระองค์เองตลอดไป อย่างไรก็ตาม

การจินตนาการทั้งหลายของมนุษย์นั้นคือความว่างเปล่า และไม่สามารถแทนพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

พระอุปนิสัยภายในเนื้อแท้ของพระเจ้า และพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้

ไม่สามารถได้รับการแสดงบทบาทโดยมนุษย์ได้

พระเจ้าที่ไม่ทรงปรากฏแก่ตาในฟ้าสวรรค์และพระราชกิจของพระองค์สามารถได้รับการนำพามาสู่แผ่นดินโลก

ได้โดยพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ผู้ทรงพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ด้วยพระองค์เองเท่านั้น

นี่คือหนทางที่เฉลียวฉลาดที่สุดสำหรับพระเจ้าที่จะทรงปรากฏต่อมนุษย์

ที่มนุษย์จะมองเห็นพระเจ้าและมารู้จักพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้า

และมันไม่สามารถสัมฤทธิ์ได้โดยพระเจ้าซึ่งไม่จุติมาเป็นมนุษย์

การที่ได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์มาจนถึงช่วงระยะนี้แล้วนั้น

พระราชกิจของพระเจ้าได้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลที่เหมาะสมที่สุดแล้ว และได้เป็นความสำเร็จที่ครบบริบูรณ์แล้ว

พระราชกิจส่วนพระองค์ของพระเจ้าในเนื้อหนังได้ทำให้พระราชกิจแห่งการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระ

องค์ครบบริบูรณ์ไปแล้วร้อยตะเก้าสิบ

เนื้อหานี้ได้จัดเตรียมการเริ่มต้นที่ดีขึ้นให้แก่พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์
และการสรุปย่อสำหรับพระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ และได้ประกาศใช้พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์
และได้ทำการเติมเต็มที่ครบถ้วนครั้งสุดท้ายให้แก่พระราชกิจทั้งหมดนี้ ต่อแต่นี้ไป
จะไม่มีพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์อีกพระองค์เพื่อทรงพระราชกิจของพระเจ้าช่วงระยะที่สี่
และจะไม่มีวันมีพระราชกิจที่น่าอัศจรรย์ใดๆ แห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สามของพระเจ้า

แต่ช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์เป็นสิ่งที่แทนพระราชกิจของพระองค์แห่งยุคนั้นทั้งยุค
และมันมิได้เป็นสิ่งที่แทนช่วงเวลาเฉพาะช่วงใดช่วงหนึ่ง ดังเช่นที่งานของมนุษย์เป็น และดังนั้น
บททวนของพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายของพระองค์มิได้หมายความว่าพระราชกิจของพระ
องค์ได้มาถึงบททวนอันบริบูรณ์แล้ว เพราะพระราชกิจของพระองค์ในเนื้อหนังเป็นสิ่งที่แทนยุคนั้นทั้งยุค
และมีใช่เป็นสิ่งที่แทนช่วงเวลาซึ่งพระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนังเท่านั้น
มันเป็นเพียงว่าพระองค์ทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจของพระองค์ในยุคนั้นทั้งยุคในระหว่างเวลาที่พระองค์ทรงเป็นม
นุษย์ ซึ่งหลังจากนั้นมันจะเผยแผ่ไปยังสถานที่ทั้งหมด
หลังจากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงนั้น
พระองค์จะทรงมอบหมายพระราชกิจในอนาคตของพระองค์ให้แก่บรรดาผู้ที่ติดตามพระองค์ ในหนทางนี้
พระราชกิจของพระองค์ในยุคทั้งยุคนั้นจะดำเนินการไปอย่าง ไม่ขาดตอน
พระราชกิจของยุคแห่งการบังเกิดเป็นมนุษย์ทั้งยุคนั้นจะถือว่าครบบริบูรณ์ก็เฉพาะทันทีที่มันได้เผยแผ่ไปตลอด
ทั่วทั้งจักรวาลทั้งหมดทั้งมวลเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เริ่มต้นศักราชใหม่
และบรรดาผู้ที่สานต่อพระราชกิจของพระองค์คือบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงใช้งาน
พระราชกิจที่กระทำโดยมนุษย์ล้วนอยู่ภายในพันธกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังทั้งสิ้น
และมันไม่สามารถที่จะไปไกลเกินขอบเขตนี้ได้
หากพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์มิได้เสด็จมาเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์
มนุษย์ก็คงจะไม่สามารถนำพาพวกเขาไปสู่บททวนได้ และคงจะไม่สามารถนำเข้าไปในศักราชใหม่ได้
งานที่มนุษย์กระทำอยู่ภายในระยะหน้าที่ของเขาที่ความสามารถของมนุษย์จะทำได้เท่านั้น
และมันมิได้เป็นสิ่งที่แทนพระราชกิจของพระเจ้า
มีเพียงพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์เท่านั้นที่สามารถมาและทำพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทำให้ครบบริบูรณ์ได้
และนอกเหนือจากพระองค์แล้วก็ไม่มีความสามารถที่สามารถทำพระราชกิจนี้ในนามของพระองค์ได้
แน่นอนว่าสิ่งที่เราพูดถึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์
พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้ทรงดำเนินขั้นตอนหนึ่งของพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์เป็นครั้งแรก

ซึ่งหลังจากนั้นพระองค์ทรงพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์มากยิ่งขึ้น
จุดมุ่งหมายของพระราชกิจนี้คือการพิชิตชัยมนุษย์ ในแง่หนึ่ง
การจุดเป็นมนุษย์ของพระเจ้ามิได้ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์
นอกจากที่พระองค์ทรงพระราชกิจที่ไม่ตรงกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของมนุษย์มากยิ่งขึ้น และดังนั้น
มนุษย์จึงพัฒนาทรศนะต่างๆ ที่ล่อแหลมมากยิ่งขึ้นไปอีกเกี่ยวกับพระองค์
พระองค์เพียงแต่ทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยท่ามกลางมนุษย์ที่มีมโนคติอันหลงผิดมากมายเหลือคณา
ไม่ว่าพวกเขาจะปฏิบัติกับพระองค์อย่างไร ทันทีที่พระองค์ได้ทรงทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงไปแล้ว
ผู้คนทั้งหมดจะได้กลายมาเป็นผู้อยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์แล้ว
ข้อเท็จจริงของพระราชกิจนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนอยู่ท่ามกลางผู้คนชาวจีนเท่านั้น
แต่มันยังเป็นสิ่งแทนวิธีที่มวลมนุษย์ทั้งหลายจะได้รับการพิชิตด้วยเช่นกัน
ประสิทธิผลที่สัมฤทธิ์ต่อผู้คนเหล่านี้คือเครื่องแสดงถึงประสิทธิผลที่จะสัมฤทธิ์ต่อมวลมนุษย์ทั้งหมด
และประสิทธิผลของพระราชกิจที่พระองค์ทรงทำในอนาคตจะมากยิ่งขึ้นไปกว่าแม้กระทั่งประสิทธิผลต่อผู้คน
เหล่านี้ พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังมิได้เกี่ยวข้องกับการประโคมที่ยิ่งใหญ่
และมันมิได้สวมมาลัยในความพราหมณ์ มันเป็นจริงและจริงแท้
และมันเป็นพระราชกิจซึ่งหนึ่งกับหนึ่งเท่ากับสอง มันมิได้ซ่อนเร้นจากผู้ใด และมันมิได้หลอกลวงผู้ใด
สิ่งที่ผู้คนเห็นเป็นสิ่งที่ต่างๆ ที่จริงและแท้ และสิ่งที่มนุษย์ได้รับคือความจริงและความรู้ที่จริง
เมื่อพระราชกิจนี้จบลง มนุษย์จะมีความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระองค์
และบรรดาผู้ที่ไล่ตามเสาะหาอย่างแท้จริงจะไม่มีมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายใดๆ เกี่ยวกับพระองค์อีกต่อไป
นี่ไม่ใช่แค่ประสิทธิผลของพระราชกิจของพระองค์ต่อผู้คนชาวจีนเท่านั้น
แต่ยังเป็นสิ่งแทนประสิทธิผลของพระราชกิจของพระองค์ในการพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดด้วยเช่นกัน
เพราะไม่มีสิ่งใดมีประโยชน์ต่อพระราชกิจแห่งการพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดมากไปกว่าเนื้อหนังนี้
และพระราชกิจของเนื้อหนังนี้ และทุกสิ่งทุกอย่างของเนื้อหนังนี้
พวกมันมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์วันนี้ และมีประโยชน์ต่อพระราชกิจของพระองค์ในอนาคต
เนื้อหนังนี้จะพิชิตมวลมนุษย์ทั้งหมดและจะได้รับมวลมนุษย์ทั้งหมด
ไม่มีพระราชกิจที่ดีกว่าอีกแล้วที่มวลมนุษย์ทั้งหมดจะได้มองเห็นพระเจ้า และเชื่อฟังพระเจ้า และรู้จักพระเจ้า
พระราชกิจที่มนุษย์กระทำเพียงแต่เป็นสิ่งที่แทนขอบเขตที่จำกัดเท่านั้น
และเมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์ พระองค์ไม่ตรัสกับบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง
แต่ตรัสกับมวลมนุษย์ทั้งหมด และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ยอมรับพระวาระของพระองค์
บททอสาณที่พระองค์ทรงประกาศคือบททอสาณของมวลมนุษย์ทั้งปวง

ไม่ใช่เพียงบทอาสนของบุคคลเฉพาะคนใดคนหนึ่ง พระองค์ทรงให้การปฏิบัติเป็นพิเศษแก่ผู้ใด และพระองค์ไม่ทรงทำให้ผู้ใดตกเป็นเหยื่อ และพระองค์ทรงพระราชกิจเพื่อมวลมนุษย์ทั้งหมด และตรัสกับมวลมนุษย์ทั้งหมด

พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้จึงได้ทรงแบ่งชั้นมวลมนุษย์ทั้งหมดไปตามประเภทแล้ว ได้ทรงพิพากษามวลมนุษย์ทั้งหมดไปแล้ว

และได้ทรงจัดการเตรียมการบนปลายที่เหมาะสมสำหรับมวลมนุษย์ทั้งหมดไว้แล้ว

ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะทรงพระราชกิจของพระองค์ในประเทศจีนเท่านั้น แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว

พระองค์ได้ทรงแก้ไขพระราชกิจของจักรวาลทั้งหมดทั้งหมดไปแล้ว

พระองค์ไม่ทรงสามารถรอนกระทั้งพระราชกิจของพระองค์ได้เผยแผ่ไปท่ามกลางมวลมนุษย์ทั้งหมดก่อนทรงทำการเอ่ยพระวาจาและการจัดการเตรียมการทั้งหลายของพระองค์ทีละขั้นตอน

นั่นจะไม่เป็นการเข้าเกินไปหรือ?

บัดนี้พระองค์มีความสามารถอย่างเต็มเปี่ยมที่จะทำให้พระราชกิจในอนาคตครบบริบูรณ์ล่วงหน้า

เพราะองค์หนึ่งเดียวผู้กำลังทรงพระราชกิจคือพระเจ้าในเนื้อหนัง

พระองค์กำลังทรงพระราชกิจอันไร้ขีดจำกัดภายในขอบเขตที่จำกัด

และภายหลังจากนั้นพระองค์จะทรงทำให้มนุษย์ปฏิบัติหน้าที่ที่มนุษย์ควรต้องปฏิบัติ

นี่คือหลักการของพระราชกิจของพระองค์

พระองค์ทรงสามารถดำรงพระชนม์ชีพอยู่กับมนุษย์เป็นเวลาหนึ่งเท่านั้น

และไม่ทรงสามารถอยู่ร่วมกับมนุษย์ไปจนกระทั่งพระราชกิจของทั้งศักราชนี้จะได้รับการสรุปปิดตัว

เป็นเพราะพระองค์คือพระเจ้านั้นเองพระองค์จึงตรัสคาดการณ์พระราชกิจในอนาคตของพระองค์ไว้ล่วงหน้า

หลังจากนี้ไป พระองค์จะทรงแบ่งชั้นมวลมนุษย์ทั้งหมดไปตามประเภทโดยพระวาทะทั้งหลายของพระองค์

มวลมนุษย์จะเข้าสู่พระราชกิจแบบเป็นขั้นตอนของพระองค์ไปตามพระวาทะทั้งหลายของพระองค์

ไม่มีผู้ใดเลยจะหนีรอด และทั้งหมดต้องปฏิบัติตามนี้ ดังนั้น ในอนาคต

ยุคจะต้องได้รับการทรงนำโดยพระวาทะทั้งหลายของพระองค์ และมิใช่ได้รับการทรงนำโดยพระวิญญาณ

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังต้องกระทำในเนื้อหนัง หากกระทำโดยพระวิญญาณของพระเจ้าโดยตรง

ก็คงจะไม่เกิดประสิทธิผลใดๆ เลย ถึงแม้ว่าพระราชกิจนี้จะกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันก็จะไม่มีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่ใดๆ และในท้ายที่สุดก็คงจะไม่เป็นที่น่าพอใจ

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งปวงปรารถนาที่จะรู้ว่าพระราชกิจของพระผู้สร้างมีนัยสำคัญหรือไม่

และมันเป็นสิ่งแทนสิ่งใด และมันถูกกระทำไปเพื่อสิ่งใด

และพระราชกิจของพระเจ้าเต็มเปี่ยมไปด้วยสิทธิอำนาจและพระปรีชาญาณหรือไม่

และมันมีคุณค่าและนัยสำคัญสูงสุดหรือไม่

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำนั้นกระทำไปเพื่อความรอดของมวลมนุษย์ทั้งหมด

เพื่อประโยชน์แห่งการเอาชนะซาตาน และเพื่อเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง เช่นนั้นแล้ว

พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำต้องมีนัยสำคัญที่ยิ่งใหญ่

เนื้อหนังของมนุษย์ได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว และมันได้ถูกทำให้มีดบอดอย่างลึกที่สุด

และได้รับอันตรายอย่างลึกซึ้ง

เหตุผลที่เป็นรากฐานสำคัญที่สุดที่พระเจ้าทรงพระราชกิจในเนื้อหนังโดยพระองค์เองนั้นเป็นเพราะเป้าหมายแห่ง

ความรอดของพระองค์คือมนุษย์ ผู้มีเนื้อหนัง

และเพราะซาตานยังใช้เนื้อหนังของมนุษย์มารบกวนพระราชกิจของพระเจ้าอีกด้วย

การสู้รบกับซาตานนั้นแท้ที่จริงแล้วคือพระราชกิจแห่งการพิชิตมนุษย์ และในเวลาเดียวกันนั้น

มนุษย์ก็ยังเป็นเป้าหมายแห่งความรอดของพระเจ้าอีกด้วย ในหนทางนี้

พระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์จึงจำเป็นที่สุด ซาตานได้ทำให้เนื้อหนังของมนุษย์เสื่อมทราม

และมนุษย์ได้กลายเป็นรูปจำแลงของซาตาน และได้กลายเป็นเป้าหมายที่ต้องถูกพระเจ้าทำให้พ่ายแพ้

ในหนทางนี้ พระราชกิจแห่งการทำการสู้รบกับซาตานและการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดจึงเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก

และพระเจ้าต้องทรงกลายเป็นมนุษย์เพื่อที่จะทำการสู้รบกับซาตาน

นี่คือพระราชกิจแห่งความสัมพันธ์กับชีวิตจริงขั้นสูงสุด เมื่อพระเจ้ายกกำลังทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง

แท้ที่จริงแล้วพระองค์กำลังทรงทำการสู้รบกับซาตานในเนื้อหนัง เมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนัง

พระองค์กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์ในดินแดนฝ่ายวิญญาณ

และพระองค์ทรงทำให้พระราชกิจของพระองค์ทั้งหมดในดินแดนฝ่ายวิญญาณเป็นจริงบนแผ่นดินโลก

ผู้ที่ได้รับการพิชิตคือมนุษย์ มนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ และผู้ที่ถูกทำให้พ่ายแพ้คือรูปจำแลงของซาตาน

(แน่นอนว่า นี่ก็คือมนุษย์ด้วยเช่นกัน) ที่อยู่ในความเป็นปฏิปักษ์กับพระองค์

และผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดในท้ายที่สุดแล้วนั้นก็คือมนุษย์ด้วยเช่นกัน ในหนทางนี้

พระเจ้าจึงจำเป็นมากยิ่งขึ้นไปอีกที่จะต้องทรงกลายมาเป็นมนุษย์ที่มีเปลือกภายนอกของสิ่งทรงสร้างหนึ่ง

เพื่อที่พระองค์จะทรงสามารถทำการสู้รบจริงกับซาตานได้ เพื่อพิชิตมนุษย์ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์

และมีเปลือกภายนอกแบบเดียวกันกับพระองค์

และเพื่อช่วยมนุษย์ที่มีเปลือกภายนอกเหมือนพระองค์และได้ถูกซาตานทำให้ได้รับอันตรายไปแล้วนั้นให้รอด

ศัตรูของพระองค์คือมนุษย์ เป้าหมายแห่งการพิชิตชัยของพระองค์คือมนุษย์

และเป้าหมายแห่งความรอดของพระองค์คือมนุษย์ที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น

ดังนั้นพระองค์จึงต้องทรงกลายมาเป็นมนุษย์ และในหนทางนี้ พระราชกิจของพระองค์จึงกลายเป็นง่ายขึ้นมาก

พระองค์ทรงสามารถเอาชนะชาตานและพิชิตมวลมนุษย์ และยังไปกว่านั้น

ทรงสามารถช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้ ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะเป็ปกติและจริง แต่พระองค์มิใช่เนื้อหนังทั่วไป กล่าวคือ พระองค์มิใช่เนื้อหนังที่เป็นแค่เพียงมนุษย์เท่านั้น แต่เป็นเนื้อหนังที่เป็นทั้งมนุษย์และพระเจ้า

นี่คือความแตกต่างระหว่างพระองค์กับมนุษย์ และมันคือเครื่องหมายแห่งพระอัครลักษณะของพระเจ้า มีเพียงเนื้อหนังดังเช่นนี้เท่านั้นที่สามารถทำพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำได้

และทำให้พันธกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังสำเร็จลุล่วงได้

และทำให้พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยมได้ หากมันมิได้เป็นดังนี้แล้ว

พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ก็คงจะเป็นความว่างเปล่าและมีข้อบกพร่องอยู่เสมอ

ถึงแม้ว่าพระเจ้าทรงสามารถทำการสู้รบกับวิญญาณของชาตานและทำให้เกิดชัยชนะได้ แต่ธรรมชาติเก่าๆ ของมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้วก็ไม่มีวันสามารถได้รับการแก้ไขได้

และพวกที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้าและต่อต้านพระองค์ก็ไม่มีวันสามารถกลายมาเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์ได้อย่างแท้จริง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระองค์ไม่มีวันทรงสามารถพิชิตมวลมนุษย์ได้

และไม่มีวันทรงสามารถได้รับมวลมนุษย์ทั้งหมดไว้ได้ หากพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถได้รับการแก้ไข เช่นนั้นแล้ว การบริหารจัดการของพระองค์ก็จะไม่มีวันได้รับการนำไปสู่บทอวสาน

และมวลมนุษย์ทั้งหมดก็จะไม่สามารถเข้าสู่การหยุดพักได้

หากพระเจ้าไม่ทรงสามารถเข้าสู่การหยุดพักกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ได้ เช่นนั้นแล้ว

ก็คงจะไม่มีวันมีบทอวสานแก่พระราชกิจการบริหารจัดการเช่นนั้น

และผลที่สุดก็คือพระสิริของพระเจ้าจะสาบสูญไป ถึงแม้ว่าเนื้อหนังของพระองค์จะไม่มีสิทธิอำนาจ

แต่พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำจะได้สัมฤทธิ์ประสิทธิผลของมันมาแล้ว

นี่คือทิศทางที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของพระราชกิจของพระองค์

ไม่ว่าเนื้อหนังของพระองค์จะมีสิทธิอำนาจหรือไม่ก็ตาม

ตราบเท่าที่พระองค์ทรงมีความสามารถในการกระทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง เช่นนั้นแล้ว

พระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง ไม่ว่าเนื้อหนังนี้จะเป็ปกติและธรรมดาเพียงใดก็ตาม

พระองค์ก็ยังทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่พระองค์ควรต้องทรงกระทำได้

เพราะเนื้อหนังนี้คือพระเจ้าและไม่ใช่เป็นเพียงแค่มนุษย์

เหตุผลที่เนื้อหนังนี้สามารถทำงานที่มนุษย์ไม่สามารถทำได้คือเพราะเนื้อแท้ภายในของพระองค์ไม่เหมือนกับเนื้อแท้ภายในของมนุษย์คนใด

และเหตุผลที่พระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ให้รอดคือเพราะพระอัครลักษณะของพระองค์แตกต่างไปจากอัครลักษณะของมนุษย์คนใด เนื้อหนังนี้มีความสำคัญต่อมนุษย์ยิ่งนักเพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ และยังไปกว่านั้น

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่ไม่มีมนุษย์ธรรมดาที่มีเนื้อหนังคนใดสามารถกระทำได้ และเพราะพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่เสื่อมทรามผู้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับพระองค์บนแผ่นดินโลกให้รอดได้ แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นเหมือนกันกับมนุษย์

แต่พระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ก็ทรงมีความสำคัญต่อมวลมนุษย์มากกว่าบุคคลที่มีคุณค่าคนใด

เพราะพระองค์ทรงสามารถกระทำพระราชกิจที่พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงสามารถกระทำได้

ทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการเป็นคำพยานต่อพระเจ้าพระองค์เอง

และทรงสามารถมากกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าในการได้รับมวลมนุษย์อย่างครบถ้วน เนื่องจากผลอันนี้ ถึงแม้เนื้อหนังนี้จะเป็นปกติและธรรมดา

แต่คุณความดีของพระองค์ต่อมวลมนุษย์และนัยสำคัญของพระองค์ต่อการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ก็ทำให้พระองค์ทรงมีค่าอย่างสูง และคุณค่าและนัยสำคัญที่แท้จริงของเนื้อหนังนี้มีอาจประเมินได้กับมนุษย์คนใด ถึงแม้ว่าเนื้อหนังนี้จะไม่สามารถทำลายชาตानได้โดยตรง

แต่พระองค์ทรงสามารถใช้พระราชกิจของพระองค์เพื่อพิชิตมวลมนุษย์และเอาชนะชาตान

และทำให้ชาตานบนอบต่ออำนาจครอบครองของพระองค์อย่างเต็มเปี่ยมได้

เป็นเพราะพระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์นี้เองที่พระองค์ทรงสามารถเอาชนะชาตานและทรงสามารถช่วยมวลมนุษย์ให้รอดได้ พระองค์มิได้ทรงทำลายชาตานโดยตรง แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

ทรงกลายมาเป็นเนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจแห่งการพิชิตมวลมนุษย์ที่ได้ถูกชาตานทำให้เสื่อมทรามไปแล้ว ในหนทางนี้

พระองค์ทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

และพระองค์ทรงสามารถช่วยมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทรามให้รอดได้ดีกว่า

การเอาชนะชาตานของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นั้นเป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่กว่า

และเป็นที่น่าพอใจมากกว่าการทำลายชาตานโดยตรงโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

พระเจ้าในเนื้อหนังทรงสามารถช่วยมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้าผู้สร้างได้ดีกว่า

และทรงสามารถเป็นคำพยานต่อพระองค์เองท่ามกลางสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์ได้ดีกว่า

จาก พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

5. การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองหนทำให้หนี้สำคัญแห่งการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกนั้นก็เพื่อไถ่มนุษย์จากบาป เพื่อไถ่เขาโดยวิถีทางของพระวรกายเนื้อหนังของพระเยซู
นั่นก็คือ พระองค์ได้ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขน

แต่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานยังคงตกค้างอยู่ในตัวมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนั้นมีไว้เพื่อทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปอีกต่อไป

แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่ได้รับการไถ่จากบาปให้รอดอย่างครบถ้วนเสียมากกว่า

การนี้ทำไปก็เพื่อที่บรรดาผู้ที่ได้รับการยกโทษไปแล้วอาจได้รับการช่วยให้พ้นจากบาปของพวกเขา

และได้รับการทำให้สะอาดอย่างครบถ้วน

และหลุดพ้นจากอิทธิพลแห่งความมืดของซาตานและคืนสู่เบื้องพระบัลลังก์ของพระเจ้าโดยการบรรลุถึงอุปนิสัย
ที่เปลี่ยนแปลงไป เพียงในหนทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะสามารถได้รับการทำให้สะอาดบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน

ภายหลังจากที่ยุคธรรมบัญญัติได้สิ้นสุดลงและกำลังเริ่มต้นด้วยยุคพระคุณ

พระเจ้าได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งความรอดซึ่งดำเนินต่อมาจนถึงยุคสุดท้ายที่พระองค์จะทรงชำระมวลมนุษย์ให้
บริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ในการพิพากษาและการทดสอบเผ่าพันธุ์มนุษย์สำหรับความเป็นกบฏของพวกเขา

เมื่อนั้นเท่านั้นพระเจ้าจึงจะทรงสรุปพระราชกิจแห่งความรอดของพระองค์และเข้าสู่การพักผ่อน ดังนั้น

ในสามระยะของพระราชกิจ

มีเพียงสองระยะเท่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อดำเนินพระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์โดย
พระองค์เอง นั่นเป็นเพราะว่า

มีเพียงหนึ่งในสามช่วงระยะของพระราชกิจเท่านั้นที่ทรงนำมนุษย์ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

ในขณะที่อีกสองนั้นประกอบด้วยพระราชกิจแห่งการช่วยให้รอด

ด้วยการบังเกิดเป็นมนุษย์เท่านั้นพระเจ้าจึงจะสามารถดำรงพระชนม์ชีพเคียงข้างไปกับมนุษย์

รับประสบการณ์ความทุกข์ของโลกนี้ และดำรงพระชนม์ชีพในพระวรกายเนื้อหนังปกติได้

เพียงในหนทางนี้เท่านั้นที่พระองค์ทรงสามารถจัดหาให้กับมนุษย์ในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงที่พวกเขาจำเป็
นต้องมีในฐานะสิ่งมีชีวิตซึ่งทรงสร้าง

โดยผ่านทาง การจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้านี้เองมนุษย์จึงได้รับการช่วยให้รอดจากพระเจ้าอย่างครบถ้วน

และไม่ใช่โดยตรงจากสวรรค์ในคำตอบของคำอธิษฐานของเขา เนื่องจากสำหรับมนุษย์ที่เป็นเนื้อหนัง

เขาไม่มีหนทางที่จะมองเห็นพระวิญญาณของพระเจ้าได้ นับประสาอะไรที่จะเข้าหาพระวิญญาณของพระองค์

ทั้งหมดที่มนุษย์สามารถคาดคิดต่อได้คือเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์

และเพียงด้วยวิถีทางนี้เท่านั้นมนุษย์จึงจะมีความสามารถที่จะจับความเข้าใจหนทางทั้งหมดและความจริงทั้งหมด

ดและได้รับความรอดอย่างครบถ้วน

การจติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนี้จะเพียงพอสำหรับการชะล้างบาปทั้งหลายจากมนุษย์

และทำให้เขาบริสุทธิ์อย่างครบถ้วน ด้วยเหตุนี้

พระราชกิจทั้งหมดทั้งมวลของพระเจ้าในเนื้อหนังก็จะปิดตัวลงและนัยสำคัญของการจติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าจึงได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์ด้วยการทรงจติครั้งที่สองนี้เอง

นับแต่นั้นมาพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจึงจะได้มาถึงปลายทางอย่างบริบูรณ์

ภายหลังการจติเป็นมนุษย์ครั้งที่สอง

พระองค์จะไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เป็นครั้งที่สามเพื่อทรงพระราชกิจของพระองค์

เพราะการบริหารจัดการทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์จะได้มาถึงปลายทางแล้ว

การจติเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายจะได้รับประชากรที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้อย่างครบถ้วน

และมนุษยชาติในยุคสุดท้ายทั้งหมดจะถูกแบ่งชนชั้นไปตามประเภท

พระองค์จะไม่ทรงพระราชกิจแห่งความรอดและจะไม่ทรงกลับคืนสู่เนื้อหนังเพื่อทรงพระราชกิจใดอีกต่อไป

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในกาลเวลาที่พระเยซูได้กำลังทรงพระราชกิจของพระองค์อยู่นั้น

ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์ยังคงคลุมเครือและไม่ชัดเจน มนุษย์เชื่อเสมอว่าพระองค์เป็นบุตรของดาวิด

และป่าวประกาศว่าพระองค์เป็นผู้เผยวณะที่ยิ่งใหญ่

เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีความกรุณามากมายผู้ซึ่งได้ทรงไถ่บาปทั้งหลายของมนุษย์

ด้วยความเชื่อที่แข็งแกร่งของพวกเขา

บางคนก็ได้รับการรักษาแ่จากการที่สัมผัสสายฉลองพระองค์ของพระองค์ คนตาบอดได้สามารถมองเห็น

และแม้แต่คนตายก็สามารถคืนชีวิตมาได้ อย่างไรก็ตาม

มนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะค้นพบอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานซึ่งฝังรากลึกอยู่ในตัวเขาได้

อีกทั้งเขาก็ไม่รู้ว่าจะทิ้งมันไปอย่างไร มนุษย์ได้รับพระคุณมากมาย อาทิ สันติสุขและความสุขของเนื้อหนัง

ความเชื่อของสมาชิกหนึ่งคนที่นำมาซึ่งพระพรต่อทั้งครอบครัว การรักษาอาการป่วย และอื่นๆ

ที่เหลือก็คือความประเพณีที่ดีของมนุษย์และรูปลักษณะตามแบบพระเจ้าของเขา

หากใครบางคนสามารถมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานเหล่านี้ พวกเขาข่อมได้ถูกถือว่าเป็นผู้เชื่อที่ยอมรับได้

เฉพาะผู้เชื่อประเภทนี้เท่านั้นที่อาจสามารถเข้าสู่สวรรค์ได้หลังจากความตาย

ซึ่งก็หมายความว่าพวกเขาได้รับการช่วยให้รอด แต่ทว่าในช่วงชีวิตของพวกเขา

ผู้คนเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจหนทางของชีวิตเลยสักนิด

ทั้งหมดที่พวกเขาทำลงไปก็คือการทำบาปแล้วก็สารภาพบาปของพวกเขาอย่างเป็นวัฏจักรสม่ำเสมอโดยไม่มีเส้น

ทางใดที่จะเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาเลย เช่นนั้นเองที่เป็นสภาพเงื่อนไขของมนุษย์ในยุคพระคุณ
มนุษย์ได้รับความรอดที่ครบบริบูรณ์แล้วหรือยังหนอ? ยัง!

ดังนั้นภายหลังจากที่พระราชกิจช่วงระยะนั้นได้แล้วเสร็จลง

ยังคงมีพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการตีสอนค้างอยู่

ช่วงระยะนี้คือการทำให้มนุษย์บริสุทธิ์โดยวิถีทางของพระวณะ

และด้วยการนั้นจึงเป็นการให้เส้นทางสำหรับเขาที่จะติดตาม

ช่วงระยะนี้คงจะไม่ออกผลหรือเปี่ยมความหมายหากมันดำเนินต่อไปด้วยการจับไล่ปีศาจ

เพราะมันคงจะล้มเหลวที่จะขุดรากถอนโคนธรรมชาติบาปของมนุษย์

และมนุษย์ก็คงจะมาหยุดนิ่งอยู่กับการยกโทษบาปของเขา

มนุษย์ได้รับการยกโทษต่อบาปของเขาโดยผ่านทางเครื่องบูชาลบล้างบาป

เพราะพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนได้มาถึงปลายทางแล้ว และพระเจ้าก็ได้ทรงมีอำนาจเหนือซาตานแล้ว

แต่ทว่าอุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์ยังคงตกค้างอยู่ภายในตัวเขา

มนุษย์ยังคงสามารถทำบาปและต้านทานพระเจ้าได้ และพระเจ้ายิ่งไม่ทรงได้รับมวลมนุษย์เอาไว้เลย

นี่คือเหตุผลที่ทำให้ทำไมในช่วงระยะนี้ของพระราชกิจ

พระเจ้าจึงทรงใช้พระวณะมาตีแผ่อุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์

เป็นเหตุให้เขาปฏิบัติไปตามเส้นทางที่ถูกต้อง ช่วงระยะนี้เปี่ยมความหมายมากกว่าช่วงระยะก่อนหน้า

รวมถึงออกผลมากกว่า เพราะตอนนี้ พระวณะนี้เองที่จัดหาให้กับชีวิตมนุษย์โดยตรง

และทำให้อุปนิสัยของมนุษย์ได้รับการเริ่มใหม่อย่างครบบริบูรณ์

มันเป็นช่วงระยะของพระราชกิจที่ละเอียดทั่วถึงกว่ามาก เพราะฉะนั้น

การจุติเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายได้ทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์และเสร็จสิ้นแผน

การบริหารจัดการของพระเจ้าสำหรับความรอดของมนุษย์โดยสมบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์จนครบบริบูรณ์

พระองค์ทรงเพียงแต่ปฏิบัติพระราชกิจในขั้นตอนแรกที่พระเจ้าทรงจำเป็นต้องปฏิบัติในเนื้อหาหนึ่งให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้พระราชกิจของการจุติเป็นมนุษย์ถูกล่วง พระเจ้าได้ทรงกลับมายังเนื้อหาหนึ่งอีกครั้ง

และทรงดำเนินพระชนม์ชีพตามความเป็นปกติทั้งหมดและความเป็นจริงทั้งหมดของเนื้อหาหนึ่ง นั่นคือ

ทำให้พระวณะของพระเจ้าได้รับการสำแดงในเนื้อหาหนึ่งที่ปกติธรรมดาทั้งหมด และด้วยการนั้น

จึงทำให้พระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำไม่เสร็จสิ้นในเนื้อหาหนึ่งได้สรุปปิดตัวลง โดยแก่นสารแล้ว

เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองเป็นเหมือนกับเนื้อหนังแรก แต่เป็นจริงมากยิ่งขึ้นกว่า
เป็นปกติมากยิ่งขึ้นกว่าเนื้อหนังแรก ดังนั้นแล้ว

ความทุกข์ที่เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองสู้ทนจึงมากกว่าของเนื้อหนังครั้งที่หนึ่ง
แต่ความทุกข์นี้เป็นผลจากพันธกิจของพระองค์ของในเนื้อหนัง
ซึ่งไม่เหมือนกับความทุกข์ของมนุษย์ที่ถูกทำให้เสื่อมทราม

นอกจากนี้ยังเกิดจากความเป็นปกติและความเป็นจริงของเนื้อหนังของพระองค์ด้วย
เพราะพระองค์ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในเนื้อหนังที่ปกติและเป็นจริงอย่างที่สุด
เนื้อหนังนี้จึงต้องสู้ทนความยากลำบากมากมาย ยิ่งเนื้อหนังนี้เป็นปกติและเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด
พระองค์ก็จะยิ่งทรงทนทุกข์ในการปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ยิ่งขึ้นเท่านั้น

พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการแสดงออกในเนื้อหนังสามัญอย่างยิ่ง เนื้อหนังที่ไม่ได้เกินธรรมชาติเลย
เนื่องจากเนื้อหนังของพระองค์ปกติและยังต้องรับภาระพระราชกิจในการช่วยมนุษย์ให้รอดเช่นกัน
พระองค์จึงทรงทนทุกข์ในระดับที่มากยิ่งขึ้นกว่าที่เนื้อหนังที่เกินธรรมชาติจะเป็น —

และความทุกข์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากความเป็นจริงและความเป็นปกติของเนื้อหนังนี้
คนเราสามารถมองเห็นแก่นสารของเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ได้จากความทุกข์ที่เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์
สองครั้งได้ก้าวผ่านขณะที่ปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ทั้งหลาย ยิ่งเนื้อหนังเป็นปกติมากขึ้นเท่าใด

ความยากลำบากที่พระองค์ต้องทรงสู้ทนขณะที่ทรงปฏิบัติพระราชกิจก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งเนื้อหนังที่ดำเนินพระราชกิจเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด มโนคติอันหลงผิดของผู้คนก็ยิ่งรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น
และภยันตรายก็ยังมีแนวโน้มที่จะบังเกิดกับพระองค์มากขึ้นเท่านั้น แต่กระนั้น ยิ่งเนื้อหนังเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด
และยิ่งเนื้อหนังมีความต้องการและประสาทสัมผัสทั้งหมดของมนุษย์ที่ปกติมากขึ้นเท่าใด

พระองค์ก็จะยิ่งจะทรงมีความสามารถในการรับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังมากขึ้นเท่านั้น

เนื้อหนังของพระเยซูคือเนื้อหนังที่ถูกตรึงกางเขน

เนื้อหนังของพระองค์ที่พระองค์ทรงละวางในฐานะเครื่องบูชาลบล้างบาป

พระองค์ทรงเอาชนะซาตานและช่วยมนุษย์ให้รอดจากกางเขนได้อย่างบริบูรณ์ด้วยการใช้เนื้อหนังที่มีสภาวะควา
มเป็นมนุษย์ที่ปกติ

และพระเจ้าในการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองของพระองค์ทรงประกอบพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยและเอาชนะซา
ตานในฐานะเนื้อหนังที่ครบบริบูรณ์

เนื้อหนังที่ปกติและเป็นจริงอย่างบริบูรณ์เท่านั้นที่สามารถกระทำพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยทั้งหมดทั้งมวลและ
เป็นคำพยาทานที่ทรงพลัง กล่าวคือ

การพิชิตชัยของมนุษย์ได้รับการทำให้เกิดประสิทธิผลโดยผ่านทางความเป็นจริงและความเป็นปกติของพระเจ้า

เนื้อหนัง ไม่ใช่โดยผ่านทางการณ์อัครรย์เกินธรรมชาติและวิวรรณ์

พันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นี้คือการพูด และด้วยการนั้นจึงพิชิตและทำให้มนุษย์เพียบพร้อม

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระราชกิจของพระวิญญาณที่ได้เป็นจริงในเนื้อหนัง นั่นคือหน้าที่ของเนื้อหนัง คือการพูด และด้วยการนั้นจึงพิชิต เผย ทำให้เพียบพร้อม และกำจัดมนุษย์อย่างบริบูรณ์ และดังนั้นแล้ว

พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังจึงจะสำเร็จลุล่วงอย่างครบถ้วนในพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย

พระราชกิจแห่งการไถ่ในครั้งแรกเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์

เนื้อหนังที่กระทำพระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะปฏิบัติพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ทั้งหมดให้ครบบริบูรณ์

ในด้านเพศ การจุติครั้งแรกหนึ่งเป็นชายและอีกครั้งหนึ่งเป็นหญิง

ดังนั้นจึงทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าครบบริบูรณ์

และขจัดมโนคติที่หลงผิดที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้า กล่าวคือ พระเจ้าทรงสามารถบังเกิดเป็นได้ทั้งชายและหญิง

และโดยแก่นสารแล้ว พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นั้นไร้เพศ พระองค์ทรงสร้างทั้งชายและหญิง

และสำหรับพระองค์แล้วไม่มีการแบ่งแยกของเพศ ในพระราชกิจในช่วงระยะนี้

พระเจ้าไม่ได้ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัครรย์เพื่อให้พระราชกิจสัมฤทธิ์ผลลัพท์โดยการใช้พระวณะ
ยิ่งไปกว่านั้น

เหตุผลสำหรับการณ์นี้เป็นเพราะพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ในครั้งนี้ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ แต่เป็นการพิชิตมนุษย์โดยการพูด

กล่าวได้ว่าความสามารถโดยกำเนิดที่เนื้อหนังของพระเจ้าซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์นี้มีคือการพูดพระวณะและพิชิตมนุษย์ ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ

พระราชกิจของพระองค์ในสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติไม่ใช่การแสดงการณ์อัครรย์

ไม่ใช่การรักษาคนป่วยและขับไล่ปีศาจ แต่เป็นการพูด และดังนั้น สำหรับผู้คนแล้ว

เนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองจึงดูเป็นปกติมากกว่าครั้งแรก

ผู้คนมองเห็นว่าการจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องโกหก

แต่พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์องค์นี้ทรงแตกต่างจากพระเยซูผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์

และถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ต่างเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์

แต่ทั้งสองพระองค์ก็ไม่ได้ทรงเป็นสิ่งเดียวกันไปทั้งหมด พระเยซูทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ

สถานะความเป็นมนุษย์ที่ธรรมดา แต่พระองค์ทรงมีหมายสำคัญและการอัครรย์มากมายเสริมเพิ่มเติมด้วย

ในพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์นี้ ตาของมนุษย์จะมองไม่เห็นหมายสำคัญหรือการณ์อัครรย์

ไม่เห็นทั้งการรักษาคนป่วยและการขับไล่ปีศาจ ไม่เห็นทั้งการเดินบนทะเล

ไม่เห็นทั้งการอดอาหารนานสี่สิบวัน ...พระองค์ไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจเดียวกันกับที่พระเยซูทรงปฏิบัติ

ไม่ใช่เพราะว่าโดยแก่นสารแล้วเนื้อหาของพระองค์แตกต่างจากเนื้อหาของพระเยซู
แต่เป็นเพราะว่าการรักษาคณปว และการขับไล่ปีศาจไม่ใช่พันธกิจของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงทำลายพระราชกิจของพระองค์เอง และไม่รบกวนพระราชกิจของพระองค์เอง
เนื่องจากพระองค์ทรงพิชิตมนุษย์โดยผ่านทางพระวณะที่แท้จริงของพระองค์
จึงไม่มีความจำเป็นต้องทำให้การอัศจรรย์อยู่เหนือพระองค์
และดังนั้นช่วงระยะนี้จึงเป็นไปเพื่อทำพระราชกิจแห่งการจุติเป็นมนุษย์ให้ครบบริบูรณ์

คัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหาที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เหตุใดเราจึงพูดว่าความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ไม่ได้ครบบริบูรณ์ในพระราชกิจของพระเยซู?
นั่นเป็นเพราะพระวณะไม่ได้กลายมาเป็นเนื้อหาทั้งหมด
สิ่งที่พระเยซูทรงทำเป็นเพียงส่วนหนึ่งของพระราชกิจในเนื้อหาของพระเจ้า
พระองค์ทรงปฏิบัติเพียงพระราชกิจแห่งการไถ่
และไม่ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการได้รับมนุษย์อย่างบริบูรณ์ ด้วยเหตุผลนี้
พระเจ้าจึงทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งในยุคสุดท้าย พระราชกิจช่วงระยะนี้ยังเสร็จสิ้นในเนื้อหาที่ธรรมดา
กระทำโดยมนุษย์ที่ปกติอย่างที่สุด มนุษย์ที่สถานะความเป็นมนุษย์ไม่ได้เหนือธรรมชาติแม้แต่น้อย
กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าได้ทรงกลายเป็นมนุษย์อย่างบริบูรณ์
พระองค์ทรงเป็นผู้ที่มีพระอัครลักษณะของพระเจ้า มนุษย์ที่บริบูรณ์ เนื้อหาที่บริบูรณ์ ผู้ที่กำลังปฏิบัติพระราชกิจ
ตาของมนุษย์มองเห็นกายที่มีเนื้อหาที่ไม่ได้เหนือธรรมชาติเลย ผู้ที่ธรรมด้ายิ่งที่สามารถพูดภาษาของสวรรค์
ผู้ที่ไม่แสดงหมายสำคัญมหัศจรรย์ใดๆ ไม่แสดงการอัศจรรย์ใดๆ
นับประสาอะไรที่จะเผยความจริงภายในเกี่ยวกับศาสนาในหอประชุมที่ยิ่งใหญ่ สำหรับผู้คนแล้ว
พระราชกิจของเนื้อหาซึ่งพระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองดูไม่เหมือนกับของครั้งแรกเอาเสียเลย
ไม่เหมือนมากจนเนื้อหาทั้งสองครั้งดูไม่มีสิ่งใดร่วมกันเลย
และไม่มีสิ่งใดในพระราชกิจครั้งที่หนึ่งที่สามารถพบได้ในครั้งนี้
แม้ว่าพระราชกิจของเนื้อหาที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองจะแตกต่างจากครั้งแรก
นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์ว่าแหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งไม่ได้เป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งเดียวกัน
แหล่งกำเนิดของทั้งสองครั้งจะเป็นสิ่งเดียวกันหรือไม่ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของพระราชกิจที่เนื้อหาทั้งสอง
ได้กระทำ ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับเปลือกนอกของเนื้อหานั้น ในระหว่างพระราชกิจสามช่วงระยะของพระองค์
พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์สองครั้ง
และในทั้งสองครั้งพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ก็เปิดฉากยุคใหม่และนำพระราชกิจใหม่เข้ามา
การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งนั้นเสริมซึ่งกันและกัน

เป็นไปได้เลยที่ตามนุษย์จะบอกได้ว่าเนื้อหนังทั้งสองมาจากแหล่งกำเนิดเดียวกันจริงๆ

ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเนื้อหนังมีความสามารถของตามนุษย์หรือจิตใจมนุษย์

แต่ในแก่นสารของเนื้อหนังทั้งสองแล้วเป็นสิ่งเดียวกัน

เพราะพระราชกิจของเนื้อหนังทั้งสองมีจุดเริ่มต้นจากพระวิญญาณเดียวกัน

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งจะเกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดเดียวกันหรือไม่ นั่นไม่สามารถตัดสินได้โดยยุคและสถานที่ที่เนื้อหนังทั้งสองเกิดขึ้นหรือปัจจัยดังกล่าวอื่นๆ

แต่ตัดสินได้โดยพระราชกิจที่เป็นของพระเจ้าที่เนื้อหนังทั้งสองได้แสดงออก

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้กระทำพระราชกิจใดๆ ที่พระเยซูทรงได้กระทำ

เพราะพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้ยึดติดอยู่กับแบบแผน แต่เปิดเส้นทางใหม่ๆ ในแต่ละครั้ง

เนื้อหนังที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นมนุษย์ครั้งที่สองไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจะทำให้ความประทับใจที่จิตใจของผู้คนมีเกี่ยวกับเนื้อหนังครั้งแรกลึกซึ้งหรือแข็งแกร่งยิ่งขึ้น แต่เพื่อเสริมและทำให้ความประทับใจนั้นเพียบพร้อม

เพื่อทำให้ความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระเจ้าลึกซึ้งขึ้น เพื่อทำลายกฎทั้งหมดที่มีอยู่ในหัวใจของผู้คน

และเพื่อขจัดภาพเกี่ยวกับพระเจ้าที่ไม่ถูกต้องในหัวใจของพวกเขา

สามารถกล่าวได้ว่าไม่มีช่วงระยะแต่ละระยะใดของพระราชกิจของพระเจ้าเองที่สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าอย่างบริบูรณ์แก่มนุษย์ แต่ละช่วงระยะให้ความรู้เพียงส่วนหนึ่ง ไม่ใช่ทั้งหมด

แม้ว่าพระเจ้าทรงแสดงออกถึงพระอุปนิสัยของพระองค์ทั้งหมด

แต่เพราะศักยภาพในการทำความเข้าใจที่จำกัดของมนุษย์ ความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าจึงยังคงไม่บริบูรณ์

เป็นไปได้เลยที่จะสื่อสารถึงทั้งหมดทั้งปวงของพระอุปนิสัยของพระเจ้าโดยใช้ภาษาของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น

ช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์จะสามารถแสดงออกถึงพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ได้อย่างไร?

พระองค์ทรงพระราชกิจในเนื้อหนังภายใต้การบังค้ำด้วยสภาวะความเป็นมนุษย์ที่ปกติของพระองค์

และคนเราสามารถรู้จักพระองค์ได้จากการแสดงออกถึงเทวสภาพของพระองค์เท่านั้น

ไม่ใช่จากเปลือก ร่างกายของพระองค์

พระเจ้าเสด็จมาในเนื้อหนังเพื่อให้มนุษย์สามารถรู้จักพระองค์ได้โดยวิถีทางแห่งพระราชกิจทั้งหลายของพระองค์ และไม่มีช่วงระยะสองช่วงใดๆ ของพระราชกิจของพระองค์ที่เหมือนกัน

มนุษย์สามารถมีความรู้ที่ครบถ้วนเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนังได้ในหนทางนี้เท่านั้น

ซึ่งไม่ได้ถูกจำกัดขอบเขตอยู่ในด้านเหลี่ยมมุมหนึ่งเดียว

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจในช่วงระยะซึ่งพระเยซูได้ทรงปฏิบัตินั้นเพียงแต่ทำให้เนื้อแท้ของ “พระวจนะทรงอยู่กับพระเจ้า”

ลุล่วงไปเท่านั้น: ความจริงเรื่องพระเจ้าทรงอยู่กับพระเจ้า

และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยู่กับเนื้อหนังและไม่สามารถแยกจากเนื้อหนังนั้นได้ นั่นคือเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงอยู่กับพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์อันยิ่งใหญ่ยิ่งขึ้นว่าพระเยซูผู้ซึ่งจุติเป็นมนุษย์ทรงเป็นการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกของพระเจ้า พระราชกิจช่วงระยะนี้ทำให้ความหมายภายในของคำว่า “พระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์” ลุล่วงไปอย่างแท้จริง ให้ความหมายที่ลึกยิ่งขึ้นต่อคำว่า “พระวณะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวณะทรงเป็นพระเจ้า” และเปิดโอกาสให้เจ้าเชื่ออย่างมั่นคงในพระวณะที่ว่า “ในปฐมกาลพระวณะทรงเป็น” กล่าวคือ ณ เวลาที่มีการทรงสร้างสรรพสิ่งพระเจ้าทรงครองพระวณะ พระวณะของพระองค์ทรงอยู่กับพระองค์และไม่สามารถแยกจากพระองค์ได้ และในยุคสุดท้าย พระองค์ทรงทำให้เห็นฤทธานุภาพและสิทธิอำนาจของพระวณะของพระองค์ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นไปอีก และเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้เห็นหนทางทั้งหมดของพระองค์—ได้ยื่นพระวณะทั้งหมดของพระองค์ เช่นนั้นคือพระราชกิจของยุคสุดท้าย เจ้าจะต้องมาเข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างทะลุปรุโปร่ง มันไม่ใช่ประเด็นเกี่ยวกับการรู้จักเนื้อหนัง แต่เกี่ยวกับที่ว่าเจ้าเข้าใจเนื้อหนังและพระวณะอย่างไร นี่คือนี่สิ่งซึ่งเจ้าจะต้องเป็นคำพยาน สิ่งซึ่งทุกคนจะต้องรู้

เนื่องจากนี่เป็นพระราชกิจของการทรงจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สอง— และเป็นครั้งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์— มันจึงทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์นั้นครบบริบูรณ์อย่างเต็มเปี่ยม

ดำเนินการและส่งพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าในเนื้อหนังออกไปอย่างละเอียดถี่ถ้วน และนำยุคแห่งการทรงเป็นมนุษย์ของเจ้าไปสู่บทอวสาน

ตัดตอนมาจาก “การปฏิบัติ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ไม่ว่าพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์กำลังทรงสู้ทนต่อความยากลำบากหรือทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ในช่วงระยะนี้ พระองค์ทรงกระทำเช่นนั้นเพื่อให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์

เพราะนี่คือการจุติเป็นมนุษย์ครั้งสุดท้ายของพระเจ้า พระเจ้าทรงสามารถจุติเป็นมนุษย์ได้เพียงสองครั้งเท่านั้น ไม่อาจมีครั้งที่สามได้ การจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกเป็นชาย ครั้งที่สองเป็นหญิง

และดังนั้นพระฉายาของเนื้อหนังของพระเจ้าจึงครบบริบูรณ์ในจิตใจของมนุษย์ ยิ่งไปกว่านั้น การจุติเป็นมนุษย์ทั้งสองครั้งยังได้ทำให้พระราชกิจในเนื้อหนังของเจ้าลุล่วงอีกด้วย ในครั้งแรก พระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติเพื่อให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์ ในครั้งนี้พระองค์ทรงมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติเช่นกัน

แต่ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้แตกต่างออกไป กล่าวคือ การจุติเป็นมนุษย์ครั้งนี้มีความหมายลึกซึ้งขึ้น และพระราชกิจของพระองค์มีนัยสำคัญอย่างสุดซึ้งยิ่งกว่า

เหตุผลที่พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์อีกครั้งคือเพื่อให้ความหมายของการจุติเป็นมนุษย์ครบบริบูรณ์ เมื่อพระเจ้าทรงสิ้นสุดช่วงระยะนี้ของพระราชกิจของพระองค์ทั้งหมดแล้ว ความหมายทั้งหมดของการจุติเป็นมนุษย์ นั่นคือ พระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนัง จะครบบริบูรณ์ และจะไม่มีพระราชกิจเพิ่มเติมใดๆ ที่ต้องกระทำในเนื้อหนัง ซึ่งกล่าวได้ว่า นับจากนี้ไปพระเจ้าจะไม่เสด็จมาในเนื้อหนังเพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์อีก

ตัดตอนมาจาก “แก่นสารของเนื้อหนังที่พระเจ้าทรงประทับ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การจุติเป็นมนุษย์สองครั้งทำให้นัยสำคัญของการจุติเป็นมนุษย์สมบูรณ์

(บทที่คัดสรรจาก พระวณะของพระเจ้า)

พระราชกิจแต่ละช่วงระยะที่พระเจ้าทรงปฏิบัติมีนัยสำคัญในทางปฏิบัติของมันเอง ย้อนกลับไป เมื่อพระเยซูเสด็จมา พระองค์ทรงเป็นชาย และเมื่อพระเจ้าเสด็จมาครั้งนี้ พระองค์ทรงเป็นหญิง จากสิ่งนี้ เจ้าสามารถมองเห็นได้ว่าพระเจ้าได้ทรงสร้างทั้งชายและหญิงเพื่อพระราชกิจของพระองค์ และกับพระองค์แล้วนั้น ไม่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ เมื่อพระวิญญาณของพระองค์เสด็จมา พระองค์ทรงสามารถใช้มนุษย์ใดๆ ก็ได้ตามที่พระองค์พอพระทัย และมนุษย์ผู้นั้นสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงก็สามารถแสดงถึงพระเจ้าได้ครบเท่าที่มนุษย์ผู้นั้นเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา หากพระเยซูทรงปรากฏเป็นผู้หญิงเมื่อพระองค์เสด็จมา กล่าวคือ หากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิสนธิในครรภ์เป็นทารกหญิง และไม่ใช่ว่าเด็กชาย พระราชกิจในช่วงระยะนั้นจะยังเสร็จสิ้นสมบูรณ์ทั้งหมดเหมือนเช่นเดิม หากเป็นกรณีนั้น พระราชกิจในช่วงระยะปัจจุบันก็จะต้องทำให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยชายแทน แต่พระราชกิจก็จะยังเสร็จสิ้นสมบูรณ์ทั้งหมดเหมือนเช่นเดิม พระราชกิจที่ทรงกระทำในทั้งสองช่วงระยะมีนัยสำคัญเท่าๆ กัน ทั้งสองระยะจะไม่มีการกระทำซ้ำ และทั้งสองระยะไม่มีความขัดแย้งกัน ณ ขณะนั้น ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ พระเยซูทรงได้รับการเรียกขานว่าเป็นพระบุตรพระองค์เดียว และ “พระบุตร” แสดงนัยถึงเพศชาย เหตุใดจึงไม่มีการกล่าวถึงพระบุตรพระองค์เดียวนั้นในระยะปัจจุบันนี้? นั่นเป็นเพราะข้อพึงประสงค์ของพระราชกิจทำให้จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพศจากเพศของพระเยซู กับพระเจ้าแล้ว เพศไม่มีความแตกต่าง พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่ทรงปรารถนา และในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์นั้น พระองค์ไม่ทรงอยู่ภายใต้ข้อจำกัดใด แต่ทรงเป็นอิสระอย่างยิ่ง แต่พระราชกิจทุกช่วงระยะมีนัยสำคัญในทางปฏิบัติของมันเอง พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้ง

และเป็นที่ชัดเจนอยู่ในตัวว่า การจุติเป็นมนุษย์ของพระองค์ในช่วงระหว่างยุคสุดท้ายนั้นคือครั้งสุดท้าย
พระองค์ได้เสด็จมาเพื่อประกาศกิจการของพระองค์ทั้งหมด

หากในช่วงระยะนี้พระองค์ไม่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อปฏิบัติพระราชกิจด้วยพระองค์เองเพื่อให้มนุษย์ได้เป็นพยาน มนุษย์ก็คงจะยึดติดกับมโนคติที่หลงผิดที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ชายเท่านั้น ไม่ใช่ผู้หญิง ก่อนนี้
มนุษย์ทั้งหมดเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นได้เพียงผู้ชายเท่านั้น และผู้หญิงไม่สามารถได้รับการเรียกขานว่าพระเจ้าได้
เพราะมนุษย์ทั้งหมดเห็นว่าผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง

พวกเขาเชื่อว่าไม่มีผู้หญิงคนใดที่สามารถรับสิทธิอำนาจได้ มีเพียงผู้ชายเท่านั้น ที่ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขายังถึงกับกล่าวว่าผู้ชายเป็นผู้นำของผู้หญิง

และว่าผู้หญิงต้องเชื่อฟังผู้ชายและไม่สามารถเหนือกว่าผู้ชายได้ ในอดีต

เมื่อมีการกล่าวว่าผู้ชายเป็นผู้นำของผู้หญิง คำกล่าวนี้อาจชี้นำไปยังอาดัมและเอวา ผู้ซึ่งถูกถูกล่อลวงไปแล้ว—

หาใช่ชายและหญิงตามที่ได้รับการทรงสร้างโดยพระยาห์เวห์ในตอนแรกไม่

แน่นอนว่าผู้หญิงต้องเชื่อฟังและรักสามีของเธอ

และสามีต้องเรียนรู้ที่จะหาเลี้ยงและสนับสนุนครอบครัวของเขา

สิ่งเหล่านี้คือธรรมเนียมปฏิบัติและประกาศกฤษฎีกาที่พระยาห์เวห์ทรงกำหนดขึ้นและที่มนุษย์ต้องปฏิบัติตามในชีวิต
ของพวกเขาบนแผ่นดินโลก พระยาห์เวห์ตรัสต่อผู้หญิงว่า “เจ้าจะยังปรารถนาในสามีของเจ้า

และเขาจะปกครองตัวเจ้า” พระองค์ตรัสเช่นนั้นเพียงเพื่อให้มนุษย์ (นั่นคือ ทั้งชายและหญิง)

อาจใช้ชีวิตปกติภายใต้อำนาจครอบครองของพระยาห์เวห์ได้

และเพื่อให้ชีวิตของมนุษย์สามารถมีโครงสร้างและไม่ออกนอกระเบียบอันดีงามเหมาะสมของพวกเขา ดังนั้น

พระยาห์เวห์ทรงสร้างกฎที่เหมาะสมว่าชายและหญิงควรปฏิบัติอย่างไร

แม้ว่านี่จะเป็นเพียงในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างทั้งหมดที่ใช้ชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก

และไม่มีมีความเกี่ยวพันกับมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาก็ตาม

พระเจ้าจะทรงเป็นเหมือนกับสิ่งมีชีวิตทรงสร้างของพระองค์ได้อย่างไร?

พระวาระของพระองค์ได้รับการชี้นำไปสู่มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นเท่านั้น

เพื่อให้มนุษย์ใช้ชีวิตปกติตามที่พระองค์ได้ทรงตั้งกฎต่างๆ ไว้สำหรับชายและหญิง ในตอนเริ่มต้น

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมาสองแบบ ทั้งชายและหญิง

และดังนั้นจึงมีการแบ่งแยกระหว่างชายและหญิงในมนุษย์ที่พระองค์ทรงจุติมาเป็น

พระองค์ไม่ได้ทรงตัดสินเรื่องการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามพระวาระที่พระองค์ตรัสต่ออาดัมและเอวา
สองครั้งที่พระองค์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์นั้น

ทั้งสิ้นล้วนได้รับการกำหนดให้สอดคล้องกับพระดำริของพระองค์ ณ

เวลาที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นเป็นครั้งแรก นั่นคือ

พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในการจัดเป็นมนุษย์สองครั้งของพระองค์เสร็จสิ้น โดยมีพื้นฐานจากชายและหญิง ก่อนที่พวกเขาจะเสื่อมทราม หากมนุษย์นำพระวณะที่พระยาห์เวห์ตรัสต่ออาดัมและเอวา ผู้ที่ถูกงูล่อลวง และเอามาใช้กับพระราชกิจในการจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้า

ไม่ใช่ว่าพระเยซูจะต้องทรงรักพระชายาของพระองค์เหมือนกับที่พระองค์ควรที่จะทรงรักด้วยเช่นกันหรือ? เช่นนี้แล้ว พระเจ้าจะยังทรงเป็นพระเจ้าอยู่หรือ? และเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

พระองค์จะยังทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์จนเสร็จสมบูรณ์ได้หรือ?

หากการที่มนุษย์ซึ่งพระเจ้าทรงจัดมาเป็นหญิงนั้นเป็นสิ่งผิด

เช่นนั้นแล้วการที่พระเจ้าทรงสร้างผู้หญิงขึ้นมานั้นจะไม่เป็นความผิดพลาดอันใหญ่หลวงที่สุดเช่นกันหรือ?

? หากผู้คนยังเชื่อว่าการที่พระเจ้าทรงจัดมาเป็นหญิงนั้นเป็นสิ่งผิด ถ้าเช่นนั้น ไม่ใช่ว่าพระเยซู

ผู้มิได้เสกสมรสและด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถรักพระชายาของพระองค์ได้ จะเป็นความผิดพลาดพอๆ

กับการจัดเป็นมนุษย์ครั้งปัจจุบันหรือไม่?

เพราะเจ้านำพระวณะที่พระยาห์เวห์ตรัสต่อเอวามาใช้วัดความจริงของการจัดเป็นมนุษย์ของพระเจ้าในยุคปัจจุบัน

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ต้องใช้พระวณะที่พระยาห์เวห์ตรัสต่ออาดัมมาตัดสินองค์พระเยซูเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในยุคพระคุณด้วย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งเดียวกันหรือ?

เพราะเจ้าประเมินองค์พระเยซูเจ้าโดยดูจากชายที่ยังไม่ถูกงูล่อลวง เช่นนั้น

เจ้าก็ย่อมไม่อาจตัดสินความจริงของการจัดเป็นมนุษย์ในวันนี้โดยดูจากหญิงที่ถูกงูล่อลวงไปแล้วได้

นี่ย่อมไม่ยุติธรรม! การประเมินพระเจ้าในลักษณะนี้พิสูจน์ว่าเจ้าขาดความมีเหตุผล

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้ง

เพศของมนุษย์ของพระองค์เกี่ยวข้องกับชายและหญิงที่ยังไม่ถูกงูล่อลวง

พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์สองครั้งโดยเป็นไปตามชายและหญิงที่ยังไม่ถูกงูล่อลวง

อย่าคิดว่าความเป็นชายของพระเยซูเป็นเหมือนกับความเป็นชายของอาดัมที่ถูกงูล่อลวง

ทั้งสองสิ่งนี้ไม่เกี่ยวข้องกันโดยสิ้นเชิง พระองค์และอาดัมเป็นชายที่มีธรรมชาติแตกต่างกัน

คงไม่ใช่อย่างแน่นอนที่ความเป็นชายของพระเยซูเป็นสิ่งพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้นำของผู้หญิงทั้งหมด

แต่ไม่ใช่ของผู้ชายทั้งหมดกระนั้นหรือ? พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกยิวทั้งหมด

(รวมถึงทั้งชายและหญิง) หรือหรือ? พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เอง ทรงไม่ใช่แค่ผู้นำของผู้หญิง

แต่ทรงเป็นหัวหน้าของผู้ชายด้วยเช่นกัน พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของทุกสรรพสิ่งที่สร้างขึ้น

และผู้นำของสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

เจ้าสามารถกำหนดว่าความเป็นชายของพระเยซูคือสัญลักษณ์ของการเป็นผู้นำของผู้หญิงได้อย่างไร?

นี่ไม่ใช่การหมิ่นประมาทหรือ? พระเยซูทรงเป็นชายคนหนึ่งซึ่งยังไม่ถูกทำให้เสื่อมทรม

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระองค์จะทรงเป็นชายอย่างอาดัมซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรมได้อย่างไร?

พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่พระวิญญาณอันบริสุทธิ์ที่สุดของพระเจ้าทรงจุติมา

เจ้าจะสามารถกล่าวได้อย่างไรว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่มีคุณสมบัติความเป็นชายในแบบของอาดัม?

ในกรณีนั้น ไม่ใช่ว่าพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าเป็นสิ่งผิดไปแล้วหรือ?

พระยาห์เวห์จะทรงสามารถรวมความเป็นชายของอาดัมผู้ถูกล่อลวงไว้ภายในพระเยซูได้กระนั้นหรือ?

ไม่ใช่ว่าการจุติเป็นมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอีกตัวอย่างของพระราชกิจของพระเจ้าซึ่งทรงจุติเป็นมนุษย์

ผู้มีเพศแตกต่างจากพระเยซูแต่มีลักษณะตามธรรมชาติเหมือนพระองค์หรือ?

เจ้ายังคงกล่าวไว้ว่าพระเจ้าที่ทรงจุติเป็นมนุษย์ไม่สามารถเป็นหญิงได้

เพราะผู้หญิงคือคนแรกที่ถูกล่อลวงกระนั้นหรือ? เจ้ายังคงกล่าวไว้ว่า เพราะผู้หญิงเป็นมลทินที่สุด

และเป็นแหล่งกำเนิดของความเสื่อมทรมของมนุษย์

จึงเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์ผู้หญิงหรือ? เจ้ากลัวยินทรานหรือไม่ที่จะกล่าวว่า

“ผู้หญิงจะต้องเชื่อฟังผู้ชายเสมอไป และอาจไม่มีวันที่จะสำแดงหรือเป็นตัวแทนโดยตรงของพระเจ้าได้”?

เจ้าไม่เข้าใจในอดีต แต่ตอนนี้เจ้าสามารถหมิ่นประมาทพระราชกิจของพระเจ้า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาเป็นต่อไปได้อย่างนั้นหรือ? หากเจ้าไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจน

เจ้าควรระวังคำพูดของเจ้าจะดีที่สุด เพื่อไม่ให้ความโง่เขลาและความไม่รู้เท่าทันของเจ้าถูกเปิดเผย

และเพื่อไม่ให้ความอัปยศของเจ้าถูกตีแผ่ออกมา จงอย่าคิดว่าเจ้าเข้าใจทุกสิ่ง

เราบอกเจ้าว่าทั้งหมดที่เจ้าเคยเห็นและเคยได้รับประสบการณ์มาแล้วนั้นไม่พอเพียงที่จะทำให้เจ้าเข้าใจแม้เพียงห

ึ่งในพันของแผนการบริหารจัดการของเรา ถ้าเช่นนั้น เหตุใดเจ้าจึงทำตัวหยิ่งผยองนัก?

พรสวรรค์อันเล็กน้อยและความรู้น้อยนิดที่เจ้านั้นไม่พอเพียงที่จะให้พระเยซูทรงใช้แม้เพียงหนึ่งวินาทีในพ

ราชกิจของพระองค์! จริงๆ แล้วเจ้ามีประสบการณ์มากเท่าใดกัน?

สิ่งที่เจ้าเคยเห็นและทั้งหมดที่เจ้าเคยได้ขึ้นมาในช่วงชีวิตของเจ้า

และสิ่งที่เจ้าเคยจินตนาการถึงนั้นน้อยกว่างานที่เราทำในช่วงระยะเวลาเดียวเสียอีก!

เจ้าอย่าจับผิดและมองหาความผิดพลาดจะดีที่สุด เจ้าสามารถโอ้อวดได้เท่าที่เจ้าต้องการ

แต่เจ้าไม่ได้เป็นสิ่งที่ใดมากไปกว่าสิ่งที่ทรงสร้างซึ่งไม่แม้แต่จะเทียบเท่าได้กับมดสักตัว!

ทั้งหมดที่เจ้ามีในพุงเจ้านั้นน้อยกว่าสิ่งที่อยู่ในพุงของมดตัวหนึ่ง!

จงอย่าคิดว่านี่ทำให้เจ้ามีสิทธิทำทางอย่างลำพองและคุยโตได้เพียงเพราะเจ้าเคยได้รับประสบการณ์และวิชุดิ

มาบ้างแล้ว ประสบการณ์และวิถีของเจ้าไม่ใช่ผลผลิตของคำพูดที่เราได้เอ่ยออกไปหรือหรือ?
เจ้าเชื่อหรือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่แลกเปลี่ยนจากแรงงานและการตรากตรำงานหนักของเจ้าเองไหม? วันนี้
เจ้ามองเห็นว่าเราได้บังเกิดเป็นมนุษย์ และด้วยเหตุนี้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น จึงมีความคิดรวบยอดต่างๆ
มากจนเกินไปในตัวเจ้าและมีมโนคติอันหลงผิดมาจากตรงนั้นอย่างไม่มีที่สิ้นสุด
หากไม่ใช่เพราะการจุติเป็นมนุษย์ของเรา ต่อให้เจ้าจะมีพรสวรรค์พิเศษก็ตาม
เจ้าก็จะไม่มีมโนทัศน์มากมายขนาดนี้ และไม่ใช่เพราะมโนทัศน์เหล่านี้หรือหรือ
มโนคติอันหลงผิดของเจ้าจึงเกิดขึ้น? หากพระเยซูไม่ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในครั้งแรก
เจ้าจะรู้แม้แต่เรื่องของการจุติเป็นมนุษย์หรือ?
ไม่ใช่เป็นเพราะการจุติเป็นมนุษย์ครั้งแรกได้ให้ความรู้แก่เจ้ามาแล้วหรือ
เจ้าจึงมีความอวดดีที่พยายามจะคัดค้านการจุติเป็นมนุษย์ครั้งที่สองนี้? เหตุใดเจ้าจึงกำลังนำหัวข้อนี้มาศึกษา
แทนการเป็นผู้ติดตามที่เชื่อฟัง?
เมื่อเจ้าได้เข้าสู่กระแสนี้และมาอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์
พระองค์จะทรงยอมให้เจ้าค้นคว้าพระองค์หรือหรือ? เจ้าสามารถค้นคว้าประวัติครอบครัวของพระองค์ได้
แต่หากเจ้าพยายามค้นคว้า “ประวัติครอบครัว” ของพระเจ้า
พระเจ้าในวันนี้จะทรงยอมให้เจ้าทำการศึกษาเช่นนั้นหรือ? พวกเจ้าไม่ได้ตาบอดหรือหรือ?
เจ้าไม่ได้้นำการเหยียดหยามมาสู่ตัวเจ้าเองหรือหรือ?

หากมีเพียงแค่พระราชกิจของพระเยซูเท่านั้นที่แล้วเสร็จไป
และพระราชกิจของพระเยซูไม่ได้รับการเสริมด้วยพระราชกิจในช่วงระยะนี้ของยุคสุดท้าย
มนุษย์จะยึดติดไปตลอดกาลกับมโนคติอันหลงผิดที่ว่า
พระเยซูองค์เดียวเท่านั้นที่เป็นพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระเจ้า นั่นคือ พระเจ้าทรงมีบุตรเพียงองค์เดียว
และผู้ใดก็ตามที่มาหลังจากนั้นในชื่ออื่นจะไม่ใช่พระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า
และยังเป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นพระเจ้าพระองค์เอง
มนุษย์มีมโนคติที่หลงผิดว่าบุคคลใดก็ตามที่ทำหน้าที่เป็นเครื่องบูชาลงบาป
หรือผู้ที่ครองฤทธาณาภาพในนามของพระเจ้าและไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมดคือพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า
มีบางคนเชื่อว่าตราบที่องค์หนึ่งเดียวผู้ที่มีนั้นเป็นชาย
ก็อาจถือได้ว่าพระองค์เป็นพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้าและเป็นตัวแทนของพระเจ้า
มีกระทั่งบางคนที่กล่าวว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระยาห์เวห์ เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
มโนคติอันหลงผิดต่างๆ เช่นนั้นไม่เกินจริงมากไปหรือหรือ?
หากพระราชกิจของช่วงระยะนี้ไม่เสร็จสิ้นในยุคสุดท้าย

เช่นนั้นแล้วมนุษย์ทั้งหมดจะถูกบังคับจากพระเจ้าภายใต้เงื่อนไขที่มีคัมภีร์ หากเป็นเช่นนั้น
ผู้ชายจะคิดว่าตนเองสูงกว่าผู้หญิง และพวกผู้หญิงไม่มีวันที่จะสามารถเงยหน้าของตนขึ้นมาได้เลย
และจะไม่มีผู้หญิงแม้เพียงสักคนที่สามารถได้รับการช่วยเหลือให้ได้ ผู้คนเชื่อเสมอว่าพระเจ้าทรงเป็นชาย
และยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ทรงชิงชังผู้หญิงเสมอมา และจะไม่ประทานความรอดให้แก่ผู้หญิง
หากเป็นกรณีเช่นนี้

จะไม่ใช่เรื่องจริงหรือที่ผู้หญิงทั้งหมดที่พระยาห์เวห์ทรงสร้างขึ้นและที่ได้ถูกทำให้เสื่อมทรามไปแล้วเช่นกัน
จะไม่มีวันมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือ? ถ้าเช่นนั้น การที่พระยาห์เวห์ทรงสร้างผู้หญิง ซึ่งก็คือ
การที่ทรงสร้างเอวาขึ้นมานั้น จะไม่ไร้ความหมายหรือ? แล้วผู้หญิงจะไม่พินาศไปชั่ววันรันดร์หรือ?
ด้วยเหตุผลนี้จึงต้องมีการดำเนินพระราชกิจของช่วงระยะนี้ในยุคสุดท้ายเพื่อช่วยมวลมนุษย์ทั้งสิ้นทั้งมวลให้รอด
ไม่ใช่แค่ผู้หญิงเท่านั้น หากบุคคลใดก็ตามคิดว่าพระเจ้าทรงจัดเป็นเพศหญิงเพียงเพื่อช่วยเหลือผู้หญิงเท่านั้น
เช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นก็จะเป็นคนโง่เขลาอย่างแท้จริง!

พระราชกิจของวันนี้ทำให้พระราชกิจของยุคพระคุณเดินหน้าต่อ กล่าวคือ
พระราชกิจภายใต้แผนการบริหารจัดการทั้งหกพันปีได้เดินหน้าต่อ แม้ว่ายุคพระคุณได้สิ้นสุดลงแล้ว
แต่พระราชกิจของพระเจ้าของเราก็ยังมีความก้าวหน้า เหตุใดกันเล่า
เราจึงกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพระราชกิจระยะนี้ต้องแยกออกจากยุคพระคุณและยุคธรรมบัญญัติ?
ก็เพราะพระราชกิจของวันนี้เป็นการสานต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคพระคุณ
และเป็นความก้าวหน้าต่อจากพระราชกิจที่แล้วเสร็จไปในยุคธรรมบัญญัติ
พระราชกิจทั้งสามช่วงระยะนี้เชื่อมโยงกันและกันอย่างแน่นแฟ้น
โดยที่ข้อต่อแต่ละข้อในสายโซ่เชื่อมต่อกับข้อถัดไปอย่างสนิทแนบแน่น
แล้วเหตุใดเราจึงกล่าวเช่นกันว่าพระราชกิจของช่วงระยะนี้จึงต้องแยกออกจากสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำจนแล้วเสร็จ
ไป? สมมติว่าพระราชกิจช่วงระยะนี้ไม่ได้ต่อยอดจากพระราชกิจที่พระเยซูทรงได้กระทำจนแล้วเสร็จไป
จะต้องมีการตรึงกางเขนเกิดขึ้นอีกครั้งในช่วงระยะนี้
และจะต้องมีการดำเนินพระราชกิจแห่งการไถ่ของช่วงระยะก่อนหน้าใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง สิ่งนี้จะไร้ความหมาย
และดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าพระราชกิจได้เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว แต่ยุคได้เดินหน้าต่อ
และระดับของพระราชกิจได้ยกสูงขึ้นกว่าก่อนหน้านี้
สามารถกล่าวได้ว่าพระราชกิจในช่วงระยะนี้สร้างขึ้นโดยใช้ยุคธรรมบัญญัติเป็นรากฐาน
และต่อยอดจากพระคัมภีร์ของพระราชกิจของพระเยซู พระราชกิจของพระเจ้าได้รับการสร้างขึ้นเป็นช่วงระยะ
และช่วงระยะนี้ไม่ใช่จุดเริ่มต้นใหม่
เพียงการผสมผสานรวมกันของพระราชกิจสามระยะเท่านั้นที่อาจถือเป็นแผนการบริหารจัดการหกพันปี

พระราชกิจในขณะนี้แล้วเสร็จโดยมียุคพระคุณเป็นรากฐาน หากพระราชกิจสองระยะนี้ไม่เกี่ยวข้องกัน แล้วเหตุใดการตรึงกางเขนจึงไม่ถูกกระทำซ้ำในระยะนี้? เหตุใดเราจึงไม่ต้องแบกรับบาปของมนุษย์ แต่มาพิพากษาและตีสอนมนุษย์โดยตรงแทน?

หากงานของเราในการพิพากษาและตีสอนมนุษย์และการมาของเราในตอนี้ซึ่งไม่ใช่โดยครุภักของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น ไม่ได้เกิดตามหลังการตรึงกางเขน เราจะไม่มีคุณสมบัติที่จะพิพากษาและตีสอนมนุษย์เลย เรามาตีสอนและพิพากษามนุษย์โดยตรงได้ก็เพราะเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูนั่นเอง

พระราชกิจในช่วงระยะนี้ทั้งหมดค่อยออกมาจากพระราชกิจในช่วงระยะก่อนหน้า

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงมีเพียงพระราชกิจในลักษณะนี้เท่านั้นที่สามารถนำพามนุษย์มาสู่ความรอดอย่างเป็นขั้นเป็นตอนได้ พระเยซูและเรามาจากวิญญาณหนึ่งเดียว แม้เราไม่มีความเกี่ยวข้องกันในเนื้อหนังมนุษย์ของเรา แต่วิญญาณของเราเป็นหนึ่งเดียว แม้เนื้อหาของสิ่งที่เราทำและงานที่เราดำเนินจะไม่ใช่อะไรเดียวกัน

แต่เราก็มีแก่นแท้ที่เหมือนกัน เนื้อหนังมนุษย์ของเรามีรูปร่างแตกต่างกัน

แต่นี้เป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและข้อพึงประสงค์ที่ต่างกันออกไปในงานของเรา

พันธกิจของเราไม่เหมือนกัน

ดังนั้นงานที่เราทำให้เกิดขึ้นและอุปนิสัยที่เราเปิดเผยต่อมนุษย์จึงแตกต่างกันด้วยเช่นกัน

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมสิ่งที่มนุษย์มองเห็นและเข้าใจในวันนี้จึงไม่เหมือนกับในอดีต

นั่นเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย

ถึงแม้ว่าทั้งสองพระองค์ทรงแตกต่างกันในเพศและรูปสัณฐานของเนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสอง และที่พระองค์ทั้งสองจะไม่ได้ทรงกำเนิดในครอบครัวเดียวกัน และยิ่งไม่ได้ทรงกำเนิดในช่วงเวลาเดียวกัน แต่กระนั้น พระวิญญาณของพระองค์ทั้งสองก็เป็นหนึ่งเดียว

แม้เนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไม่ได้ร่วมสายโลหิตกันและไม่มีความเป็นญาติมิตรในลักษณะใดต่อกันทางกายภาพ แต่ก็ไม้อาจปฏิเสธได้ว่าพระองค์ทั้งสองทรงเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมาในสองช่วงเวลาที่ต่างกัน เป็นความจริงที่มีอาจหักล้างได้ว่าพระองค์ทั้งสองเป็นมนุษย์ที่พระเจ้าทรงจุติมา

แม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ได้ทรงเป็นสายเลือดเดียวกันและไม่ได้ทรงร่วมใช้ภาษามนุษย์เดียวกันก็ตาม (พระองค์หนึ่งเป็นชายซึ่งตรัสภาษาของพวกยิว และอีกพระองค์เป็นหญิงซึ่งตรัสภาษาจีนเท่านั้น)

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ พระองค์ทั้งสองจึงทรงใช้ชีวิตคนละประเทศ

เพื่อปฏิบัติพระราชกิจตามที่มีความเหมาะสมกับแต่ละพระองค์ และในช่วงเวลาที่แตกต่างกันด้วยเช่นกัน

แม้พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญาณเดียวกันที่มีแก่นแท้เดียวกัน

แต่เปลือกนอกของเนื้อหนังมนุษย์ของพระองค์ทั้งสองก็ไม่มี ความคล้ายกันโดยสิ้นเชิง

ทั้งหมดที่พระองค์ทั้งสองทรงมีเหมือนกันคือสถานะความเป็นมนุษย์

แต่สำหรับบุคลิกภายนอกของเนื้อหามนุษย์และรูปการณ์แวดล้อมในการประสูติของพระองค์ทั้งสองแล้ว
พระองค์ทั้งสองไม่เหมือนกัน สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อพระราชกิจเฉพาะของทั้งสองพระองค์
หรือความรู้ที่มนุษย์มีเกี่ยวกับพระองค์ทั้งสอง เพราะในการวิเคราะห์ขั้นสุดท้ายแล้ว
พระองค์ทั้งสองทรงเป็นพระวิญญูญาณเดียวกันและไม่มีใครสามารถแยกพระองค์ทั้งสองออกจากกันได้
ถึงแม้ว่าพระองค์ทั้งสองไม่ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือด

แต่การดำรงอยู่ทั้งหมดทั้งมวลของพระองค์ทั้งสองอยู่ภายใต้การควบคุมโดยพระวิญญูญาณของพระองค์
ซึ่งทรงจัดสรรพระราชกิจที่แตกต่างกันในช่วงเวลาที่แตกต่างกันให้แก่พระองค์ทั้งสอง
และจัดสรรเนื้อหามนุษย์ของพระองค์ทั้งสองไปยังสายเลือดที่ต่างกัน

พระวิญญูญาณของพระยาห์เวห์ไม่ใช่พระบิดาของพระวิญญูญาณของพระเยซู
และพระวิญญูญาณของพระเยซูไม่ใช่พระบุตรของพระวิญญูญาณของพระยาห์เวห์

พระวิญญูญาณเหล่านี้เป็นพระวิญญูญาณหนึ่งเดียวกัน ในทำนองเดียวกัน
พระเจ้าซึ่งทรงจุติมาเป็นมนุษย์ในวันนี้กับพระเยซูนั้นมิได้ทรงมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดกัน
แต่พระองค์ทั้งสองทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน นี่เป็นเพราะพระวิญญูญาณของพระองค์เป็นหนึ่งเดียวกัน

พระเจ้าทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจแห่งความปรานีและความรักมั่นคง
รวมทั้งพระราชกิจการพิพากษาอันชอบธรรมและการติสอนมนุษย์ และพระราชกิจการสาปแช่งมนุษย์
และในท้ายที่สุด พระองค์จึงทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในการทำลายโลกและการลงโทษคนชั่วได้
พระองค์ไม่ได้ทรงทำทั้งหมดนี้ด้วยพระองค์เองหรือ?

นี่ไม่ใช่ฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระเจ้าหรือ?

พระองค์ทรงสามารถทั้งประกาศธรรมบัญญัติให้แก่มนุษย์และออกพระบัญญัติให้แก่เขา
และพระองค์ยังสามารถทรงนำทางคนอิสราเอลในยุคแรกในการใช้ชีวิตของพวกเขาบนแผ่นดินโลกและทรงนำ
พวกเขาในการสร้างวิหารและแท่นบูชา และเก็บคนอิสราเอลทั้งหมดไว้ภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เพราะสิทธิอำนาจของพระองค์

พระองค์ทรงใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกร่วมกับประชาชนอิสราเอลเป็นเวลาสองพันปี

คนอิสราเอลไม่กล้ากบฏต่อพระองค์ ทุกคนเคารพพระยาห์เวห์ และปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์
สิ่งนั้นคือพระราชกิจที่ทรงกระทำโดยอาศัยสิทธิอำนาจของพระองค์และฤทธานุภาพไม่สิ้นสุดของพระองค์
จากนั้น ในช่วงระหว่างยุคพระคุณนั้น พระเยซูเสด็จมาเพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมดที่ตกในบาป

(ไม่ใช่แค่คนอิสราเอลเท่านั้น) พระองค์ทรงแสดงความปรานีและความรักมั่นคงต่อมนุษย์

พระเยซูที่มนุษย์เห็นในยุคพระคุณนั้นทรงเปี่ยมด้วยความความรักมั่นคงและมีความรักให้แก่มนุษย์อยู่เสมอ
เพราะพระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาป

พระองค์ทรงสามารถยกโทษมนุษย์จากบาปของพวกเขาจนกระทั่งการตรึงกางเขนของพระองค์ได้ไถ่บาปให้กับมวลมนุษย์ได้โดยสมบูรณ์ ในระหว่างช่วงเวลานี้

พระเจ้าทรงปรากฏต่อหน้ามนุษย์พร้อมกับความปรานีและความรักมั่นคง กล่าวคือ

พระองค์ทรงกลายเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปให้กับมนุษย์ และทรงถูกตรึงกางเขนเพราะบาปของมนุษย์ เพื่อที่พวกเขาอาจได้รับการยกโทษไปตลอดกาล พระองค์ทรงเปี่ยมความปรานี ความสงสารเห็นใจ ความอดทน และความรัก และในทำนองเดียวกัน

ทุกคนที่ติดตามพระเยซูในยุคพระคุณก็พยายามที่จะอดทนและรักในทุกสรรพสิ่ง

พวกเขาทนทุกข์ทรมานยาวนาน และไม่เคยตอบโต้แม้เมื่อถูกทุบตี ถูกสาปแช่ง หรือถูกขว้างปาด้วยหิน แต่ในระหว่างช่วงระยะสุดท้ายนั้นก็ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้อีกต่อไป

พระราชกิจของพระเยซูและพระยาห์เวห์ไม่เหมือนกันไปเสียทั้งหมด

แม้ว่าพระองค์จะทรงเป็นพระวิญญาณหนึ่งเดียวก็ตาม พระราชกิจของพระยาห์เวห์ไม่ได้นำยุคมาถึงจุดจบ หากแต่ทรงนำยุค นำมาซึ่งชีวิตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก

และพระราชกิจในวันนี้คือการพิชิตบรรดาผู้ที่อยู่ในประชาชาติซึ่งถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างล่ำลึก

และไม่ใช่ว่าเพื่อที่จะทรงนำทางแก่ประชากรที่พระเจ้าทรงเลือกสรรในประเทศจีนเท่านั้น

แต่ในทั่วทั้งจักรวาลและมวลมนุษย์ทั้งปวงด้วย

สำหรับเจ้าอาจดูเหมือนว่าพระราชกิจนี้กำลังได้รับการปฏิบัติอยู่แค่ในประเทศจีนเท่านั้น แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว พระราชกิจนี้ได้เริ่มแพร่กระจายไปยังต่างประเทศแล้ว

เพราะเหตุใดผู้คนนอกประเทศจีนจึงแสวงหาหนทางที่แท้จริงแล้วซ้ำเล่า?

นั่นเป็นเพราะพระวิญญาณทรงเริ่มปฏิบัติพระราชกิจแล้ว

และพระวาระที่ตรัสในปัจจุบันได้รับการชี้นำไปยังผู้คนทั่วทั้งจักรวาล ด้วยสิ่งนี้

พระราชกิจครั้งหนึ่งได้อยู่ระหว่างการดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นับจากการทรงสร้างโลกมาจนถึงปัจจุบัน

พระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงทำให้พระราชกิจอันยิ่งใหญ่เริ่มเคลื่อนไหวแล้ว และยิ่งไปกว่านั้น

ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจที่แตกต่างกันในยุคซึ่งแตกต่างกัน และท่ามกลางชนชาติที่แตกต่างกัน

ผู้คนในแต่ละยุคมองเห็นอุปนิสัยหนึ่งของพระองค์ที่แตกต่างออกไป

ซึ่งได้รับการเปิดเผยอย่างเป็นธรรมชาติผ่านพระราชกิจอันแตกต่างที่พระองค์ทรงปฏิบัติ พระองค์คือพระเจ้า ทรงเปี่ยมด้วยความปรานีและความรักมั่นคง

พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาลบล้างบาปสำหรับมนุษย์และเป็นผู้เลี้ยงของมนุษย์ แต่ก็ยังทรงเป็นการพิพากษา การติสสอน และการสาปแช่งมนุษย์ด้วยเช่นกัน

พระองค์ทรงสามารถนำทางมนุษย์ให้ใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกเป็นเวลาถึงสองพันปี

และพระองค์ยังสามารถไถ่มวลมนุษย์ที่เสื่อมทรามจากบาปด้วยเช่นกัน ในวันนี้
พระองค์ยังสามารถพิชิตมวลมนุษย์ที่ไม่รู้จักพระองค์
และปราบพวกเขาให้หมอบกราบภายใต้อำนาจครอบครองของพระองค์
เพื่อให้พวกเขาทั้งหมดบนอบต่อพระองค์อย่างสุดใจ ในท้ายที่สุด
พระองค์จะทรงเผาผลาญทุกสิ่งที่เป็นมลทินและไม่ชอบธรรมภายในผู้คนทั่วทั้งจักรวาลทิ้งไป
เพื่อแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้มีความรักและเปี่ยมความปรานีเท่านั้น
ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้ทรงมีพระปรีชาญาณและการอัศจรรย์เท่านั้น ไม่ใช่แค่พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้น
แต่ที่ยิ่งกว่านั้น ยังทรงเป็นพระเจ้าผู้พิพากษามนุษย์ด้วย พระองค์ทรงเป็นการเผาผลาญ การพิพากษา
และการลงโทษสำหรับพวกคนชั่วในท่ามกลางมวลมนุษย์ ส่วนบรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้เพียบพร้อม
พระองค์ทรงเป็นความทุกข์ลำบาก กระบวนการถลุง และการทดสอบ รวมทั้งเป็นความชื่นชม การคำจูน
การจัดเตรียมพระวณะ การจัดการ และการตัดแต่ง และสำหรับผู้ที่จะถูกกำจัด
พระองค์ทรงเป็นการลงโทษและบทลงโทษ จึงบอกเราที่ว่าพระเจ้าไม่ทรงเปี่ยมเมตตาหรือ?
พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจใดๆ ทั้งหมด ไม่เพียงแค่การตรึงกางเขนอย่างที่เจ้าจินตนาการเท่านั้น
เจ้าคิดถึงพระเจ้าน้อยเกินไป!
เจ้าเชื่อว่าทั้งหมดที่พระองค์ทรงสามารถทำได้คือการไถ่มวลมนุษย์ทั้งปวงผ่านการตรึงกางเขนของพระองค์
แล้วก็จบแค่นั้นอย่างนั้นหรือ?
แล้วหลังจากนั้นเจ้าก็จะติดตามพระองค์ขึ้นไปจนถึงสวรรค์เพื่อกินผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิต
และดื่มน้ำจากแม่น้ำแห่งชีวิตหรือ? ...มันจะง่ายอย่างนั้นเลยหรือ? จึงบอกเราที่
ว่าเจ้าเคยสำเร็จลุล่วงในสิ่งใดบ้าง? เจ้ามีชีวิตของพระเยซูหรือไม่? เจ้าได้รับการไถ่โดยพระองค์จริง
แต่การตรึงกางเขนเป็นพระราชกิจของพระเยซูพระองค์เอง
เจ้าเคยได้ทำหน้าที่ใดจนลุล่วงบ้างในฐานะมนุษย์บ้าง? เจ้ามีเพียงความเคร่งครัดแต่ภายนอก
แต่เจ้าไม่เข้าใจหนทางของพระองค์ นี่คือการที่เจ้าสำแดงถึงพระองค์หรือ?
หากเจ้าไม่ได้บรรลุชีวิตของพระเจ้า หรือได้มองเห็นพระอุปนิสัยอันชอบธรรมทั้งหมดทั้งหมดของพระองค์
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่สามารถอ้างได้ว่าเป็นผู้ที่มีชีวิต และเจ้าไม่ควรค่าที่จะผ่านประตูของอาณาจักรสวรรค์
พระเจ้าไม่ได้ทรงเป็นเพียงพระวิญญาณเท่านั้น พระองค์ยังทรงสามารถบังเกิดเป็นมนุษย์ได้ด้วยเช่นกัน
ยิ่งไปกว่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นพระกายที่เปี่ยมด้วยสง่าราศี แม้ว่าพวกเจ้าไม่เคยพบเห็นพระองค์
แต่คนอิสราเอล—พวกยิวในขณะนั้น เป็นพยานของพระเยซู ในตอนแรก
พระองค์ทรงเป็นพระกายทางเนื้อหนัง แต่หลังจากที่พระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน
พระองค์ทรงกลายเป็นพระกายที่เต็มด้วยสง่าราศี พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณผู้ทรงครอบคลุมทั้งหมด

และทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจได้ในทุกแห่งหน พระองค์ทรงสามารถเป็นพระยาหวั่น หรือพระเยชู หรือพระเมสสิยาห์ก็ได้ ในท้ายที่สุด พระองค์ทรงสามารถกลายเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้เช่นกัน พระองค์ทรงเป็นความชอบธรรม การพิพากษา และการตัดสิน พระองค์ทรงเป็นคำสาปแช่งและพระพิโรธ แต่พระองค์ก็ทรงเป็นความปรานีและความรักมั่นคงด้วยเช่นกัน

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงปฏิบัติสามารถเป็นตัวแทนพระองค์ได้

เจ้าจะพูดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในลักษณะใดหรือ? เจ้าไม่สามารถอธิบายได้หรอก

หากเจ้าไม่สามารถอธิบายได้ เจ้าก็ไม่ควรมาโต้แย้งเกี่ยวกับพระเจ้า

จงอย่าสรุปว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้มีความปรานีและความรักมั่นคงตลอดกาลเพียงเพราะพระองค์ได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจแห่งการไถ่ในช่วงระยะเดียว

เจ้าสามารถมั่นใจได้หรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมความปรานีและความรักเท่านั้น?

หากพระองค์ทรงเป็นเพียงพระเจ้าผู้เปี่ยมความปรานีและความรัก

เหตุใดพระองค์จะทรงนำพายุมาให้มาถึงจุดจบในยุคสุดท้ายเล่า?

เหตุใดพระองค์จะทรงส่งความวิบัติมากมายลงมาเล่า? ตามมโนคติอันหลงผิดและความคิดของผู้คน

พระเจ้าทรงควรที่จะเปี่ยมความปรานีและความรักจวบจนวาระสุดท้ายเพื่อที่สมาชิกมนุษย์ทุกคนจนถึงคนสุดท้ายจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้ แต่เหตุใด ในยุคสุดท้าย พระองค์ทรงส่งมหาวินบัติ อย่าง แผ่นดินไหว

โรคระบาด และความอดอยาก ลงมาทำลายมวลมนุษย์ที่ชั่วช้าพวกนี้ ซึ่งพระเจ้าทรงถือว่าเป็นศัตรูเล่า?

เหตุใดพระองค์ทรงยอมให้มนุษย์ทุกซ์กับความวิบัติเหล่านี้?

ไม่มีใครในหมู่พวกเจ้ากล้าพูดและไม่มีใครสามารถอธิบายได้เลยหรือว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในลักษณะใด?

เจ้าสามารถมั่นใจได้หรือว่าพระองค์คือพระวิญญาณ?

เจ้ากล้าพูดหรือว่าพระองค์มิใช่อื่นใดนอกเสียจากเนื้อหนังมนุษย์ของพระเยซู?

และเจ้ากล้าพูดหรือว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์หนึ่งซึ่งจะถูกตรึงกางเขนเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ตลอดกาล?

จาก พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 6 หลายรูปแบบของการจำแนกความแตกต่างที่เจ้าควรมีในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า

1. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้ากับงานของมนุษย์

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองเกี่ยวข้องกับงานของมวลมนุษย์ทั้งปวง

และยังเป็นสิ่งแทนพระราชกิจของทั้งยุคสมัยด้วยเช่นกัน

ซึ่งหมายความว่าพระราชกิจของพระเจ้าเองเป็นสิ่งแทนทุกๆ

การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและแนวโน้มของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในขณะที่งานของอัครทูตมาหลังจากพระราชกิจของพระเจ้าเองและติดตามพระราชกิจของพระเจ้าเอง

และไม่ได้นำยุคสมัย อีกทั้งไม่ได้เป็นสิ่งแทนแนวโน้มของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทั้งยุคสมัย

พวกเขาเพียงทำงานที่มนุษย์ควรทำ ซึ่งไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการเลย

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำด้วยพระองค์เองคือ โครงการที่อยู่ภายในพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ

ส่วนงานของมนุษย์เป็นเพียงหน้าที่ที่ผู้คนที่ได้รับการใช้งานทำให้ลุ่ล่ง

และไม่มีความเกี่ยวข้องกับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการ

ถึงแม้ว่าจะมีข้อเท็จจริงว่าทั้งสองต่างก็เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ระหว่างพระราชกิจของพระเจ้าเองและงานของมนุษย์ก็มีความแตกต่างที่ชัดเจนและมีความสำคัญเนื่องจากความ

แตกต่างในอัตลักษณ์และการเป็นตัวแทนของพระราชกิจนั้น ยิ่งไปกว่านั้น

ขอบเขตที่พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำนั้นแตกต่างออกไปตามวัตถุประสงค์ที่มีอัตลักษณ์ที่แตกต่าง

เหล่านี้คือหลักการและวงเขตของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงทำล้วนเป็นพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำในแผนการบริหารจัดการของพระองค์ทั้งสิ้น และมันเป็นเรื่องของการบริหารจัดการที่ยิ่งใหญ่

งานที่มนุษย์ทำประกอบด้วยการจัดหาประสบการณ์แบบปัจเจกบุคคลของพวกเขา

มันประกอบด้วยการค้นหาเส้นทางใหม่แห่งประสบการณ์ที่นอกเหนือจากเส้นทางที่ถูกเหยียบย่ำโดยพวกที่ได้ไปก่อนหน้านี้

และเส้นทางแห่งการนำพี่น้องชายหญิงของพวกเขาขณะที่อยู่ภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

สิ่งที่ผู้คนเหล่านี้จัดหาคือประสบการณ์แบบปัจเจกบุคคลของพวกเขาหรืองานเขียนฝ่ายวิญญาณของผู้คนฝ่ายวิญญาณ ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านี้จะถูกใช้งานโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่งานที่พวกเขาทำก็ไม่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่แห่งการบริหารจัดการในแผนหกพันปี

พวกเขาเป็นแค่บรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงยกชูขึ้นในช่วงเวลาที่แตกต่างกันเพื่อนำทางผู้คนในกระแส

แห่งพระวิญญานบริสุทธิ์

จนกระทั่งหน้าที่การงานที่พวกเขาสามารถปฏิบัติได้จะสิ้นสุดลงหรือจนกว่าชีวิตของพวกเขาจะมาถึงบทวารสถาน
งานที่พวกเขาทำเป็นเพียงเพื่อเตรียมเส้นทางที่เหมาะสมไว้สำหรับพระเจ้าพระองค์เอง

หรือเพื่อสานต่อแง่มุมใดแง่มุมหนึ่งจากการบริหารจัดการของพระเจ้าพระองค์เองบนแผ่นดินโลก

ในตัวของพวกเขา ผู้คนเหล่านี้ไร้ความสามารถที่จะทำงานที่ยิ่งใหญ่กว่าแห่งการบริหารจัดการของพระองค์ได้
อีกทั้งพวกเขาไม่สามารถเปิดหนทางใหม่ออกไปได้

นับประสาอะไรที่พวกเขาคนใดจะสามารถนำพาพระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าจากยุคก่อนหน้านั้น ไปสู่บทสรุป
ไปได้ เพราะฉะนั้น

งานที่พวกเขาทำจึงเป็นตัวแทนของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งที่ปฏิบัติหน้าที่การงานของเขาเท่านั้น

และไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระเจ้าพระองค์เองที่ทรงปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ได้

นี่เป็นเพราะงานที่พวกเขาทำไม่เหมือนกับพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงทำ

งานแห่งการนำมาซึ่งยุคใหม่ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่มนุษย์สามารถทำแทนพระเจ้าได้

งานนี้ไม่มีผู้ใดสามารถทำได้นอกจากพระเจ้าพระองค์เอง

งานทั้งหมดที่มนุษย์ทำนั้นประกอบด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของเขาในฐานะสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง

และทำไปเมื่อเขาได้รับการขับเคลื่อนหรือได้รับการให้ความรู้แจ้งโดยพระวิญญานบริสุทธิ์

การนำที่ผู้คนเหล่านี้จัดเตรียมประกอบด้วยการแสดงให้มนุษย์เห็นเส้นทางแห่งการปฏิบัติในชีวิตประจำวันและ
วิธีที่เขาควรกระทำการให้ลงรอยกับน้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งสิ้น

งานของมนุษย์ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของพระเจ้าอีกทั้งไม่เป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระวิญญาน
บริสุทธิ์ ดังตัวอย่างหนึ่งคือ งานของวิเทศและวาทะแมนนี่ คือการนำทาง ไม่ว่าทางนั้นจะใหม่หรือเก่า
งานนั้นก็ตั้งอยู่บนหลักแห่งการคงอยู่ภายในพระคัมภีร์

ไม่ว่างานนั้นจะเป็นการฟื้นฟูคริสตจักรท้องถิ่นหรือสร้างคริสตจักรท้องถิ่น

งานของพวกเขาต้องเกี่ยวข้องกับการสถาปนาคริสตจักรทั้งหลาย

งานที่พวกเขาทำได้ทำให้งานที่พระเยซูและอัครทูตทั้งหลายของพระองค์ทิ้งไว้โดยยังไม่เสร็จสิ้นหรือไม่ได้พัฒนา
เพิ่มเติมในยุคพระคุณได้ดำเนินการต่อไป

สิ่งที่พวกเขาทำในงานของพวกเขาคือการฟื้นฟูสิ่งที่พระเยซูได้ทรงขอจากชนรุ่นหลังที่จะมาภายหลังพระองค์ใน
พระราชกิจแรกเริ่มของพระองค์ เช่น การคลุมศีรษะของพวกเขา การรับบัพติศมา การหักขนมปัง
หรือการดื่มเหล้าองุ่น อาจกล่าวได้ว่า

งานของพวกเขาคือการปฏิบัติตามพระคัมภีร์และการแสวงหาเส้นทางต่างๆ ภายในพระคัมภีร์

พวกเขาไม่ได้ทำความรุดหน้าใหม่ๆ ประเภทใดเลย ดังนั้น คนเราสามารถมองเห็นเพียงการค้นพบหนทางใหม่ๆ

ภายในพระคัมภีร์เท่านั้นในงานของพวกเขา ตลอดจนการปฏิบัติที่เป็นจริงที่ดีขึ้นและมากขึ้น
แต่คนเราไม่สามารถพบน้ำพระทัยปัจจุบันของพระเจ้าในงานของพวกเขาได้
นับประสาอะไรที่จะพบพระราชกิจใหม่ที่พระเจ้าในยุคสุดท้ายทรงวางแผนที่จะทำ
นี่เป็นเพราะเส้นทางที่พวกเขาเดินนั้นยังคงเป็นเส้นทางเก่า—ไม่มีการเริ่มใหม่และไม่มีความรุดหน้า
พวกเขายังคงยึดมั่นต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตรึงกางเขนพระเยซูต่อไป
ในการรักษาการปฏิบัติในการขอให้ผู้คนกลับใจและสารภาพบาปของพวกเขา ในการยึดมั่นกับคติพจน์ต่างๆ
ที่ว่าคนที่สู้ทนจนถึงบทอวสานจะได้รับการช่วยเหลือให้รอด และที่ว่าบุรุษเป็นหัวหน้าของสตรี
และสตรีต้องเชื่อฟังสามีของเธอ
และให้ยึดมั่นมากยิ่งขึ้น ไปอีกกับมโนคติที่หลงผิดตามประเพณีที่ว่าพี่น้องหญิงไม่สามารถเทศนาได้
แต่เชื่อฟังได้เท่านั้น หากความเป็นผู้นำในลักษณะนั้นได้รับการถือปฏิบัติต่อไป
พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คงจะไม่มีวันทรงสามารถดำเนินการพระราชกิจใหม่
ปลดปล่อยผู้คนให้เป็นอิสระจากคำสอน หรือนำทางพวกเขาไปสู่อาณาจักรแห่งเสรีภาพและความสวยงามได้
ดังนั้น พระราชกิจช่วงระยะนี้ ซึ่งเปลี่ยนแปลงยุค ต้องได้รับการกระทำและตรัสโดยพระเจ้าพระองค์เอง
มิฉะนั้นก็ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำเช่นนั้นแทนพระองค์ได้ จนถึงบัดนี้แล้ว
พระราชกิจทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่นอกเหนือจากกระแสนี้ได้มาถึงจุดหยุดนิ่ง
และบรรดาผู้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานก็ได้สูญเสียทิศทางของตน ดังนั้น
ในเมืองานของผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานนั้นไม่เหมือนกับพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองทรงกระทำ
อัตลักษณ์ของพวกเขาและกลุ่มคนที่พวกเขาก่อการแทนก็แตกต่างกันในทำนองเดียวกันนั้น
นี่เป็นเพราะพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำนั้นแตกต่างออกไป และในเรื่องนี้
บรรดาผู้ที่ทำงานเหมือนกันก็ได้รับอัตลักษณ์และสถานะที่แตกต่างกัน
ผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานอาจทำงานบางอย่างที่ใหม่ด้วยเช่นกัน
และอาจจะขจัดงานบางอย่างที่เคยทำในยุคก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน
แต่สิ่งที่พวกเขาทำไม่สามารถแสดงออกถึงพระอุปนิสัยและน้ำพระทัยของพระเจ้าในยุคใหม่ได้
พวกเขาทำงานเพียงแค่ว่าเพื่อลบงานของยุคก่อนหน้านี้ทิ้งไป
และไม่ใช้เพื่อทำงานใหม่เพื่อจุดประสงค์แห่งการเป็นตัวแทนพระอุปนิสัยของพระเจ้าพระองค์เองโดยตรง
ด้วยเหตุนี้ ไม่สำคัญว่าพวกเขาลบล้างการปฏิบัติที่ล้าสมัยไปมากเพียงใด หรือพวกเขาแนะนำการปฏิบัติใหม่ๆ
มากเพียงใด พวกเขาก็ตกเป็นตัวแทนของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทรงสร้าง อย่างไรก็ตาม
เมื่อพระเจ้าพระองค์เองทรงดำเนินพระราชกิจ พระองค์จะไม่ทรงประกาศการลบล้างการปฏิบัติต่างๆ
ของยุคเก่าอย่างเปิดเผยหรือทรงประกาศการตั้งต้นยุคใหม่โดยตรง

พระองค์ทรงซื้อตรงและตรงไปตรงมาในพระราชกิจของพระองค์
พระองค์ทรงเลียบขาดในการปฏิบัติพระราชกิจที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะทำ กล่าวคือ
พระองค์ทรงแสดงออกถึงพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำให้เกิดขึ้นโดยตรง
ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ดังที่ได้ตั้งพระทัยไว้แต่เดิมโดยตรง
โดยทรงแสดงออกถึงสิ่งทรงเป็นและพระอุปนิสัยของพระองค์ ตามที่มนุษย์มองเห็นนั้น
พระอุปนิสัยของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ด้วยเช่นกัน
ล้วนแตกต่างไปจากพระอุปนิสัยและพระราชกิจของพระองค์ในยุคต่างๆ ในอดีต อย่างไรก็ตาม
จากมุมมองของพระเจ้าพระองค์เอง นี่เป็นเพียงความต่อเนื่องและการพัฒนาเพิ่มเติมในพระราชกิจของพระองค์
เมื่อพระเจ้าพระองค์เองทรงพระราชกิจ
พระองค์ทรงแสดงพระวาระของพระองค์ออกมาและทรงนำพาพระราชกิจใหม่มาโดยตรง ในทางตรงกันข้าม
เมื่อมนุษย์ทำงาน มันเป็นไปโดยผ่านทางการศึกษาและการศึกษา
หรือมันเป็นการขยายความรู้และความเป็นระบบของการปฏิบัติที่ก่อตั้งขึ้นบนงานของผู้อื่น กล่าวคือ
เนื้อแท้ของงานที่มนุษย์ทำคือการปฏิบัติตามระเบียบที่ตั้งไว้และการ “เดินบนเส้นทางเก่าในรองเท้าคู่มือ”
นี่หมายความว่า แม้กระทั่งเส้นทางที่ผู้คนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้งานได้เดินไป
ก็ถูกสร้างขึ้นบนเส้นทางที่พระเจ้าพระองค์เองทรงเริ่มไว้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาทุกๆ อย่างแล้ว
มนุษย์ก็ยังคงเป็นมนุษย์ และพระเจ้าก็ยังคงทรงเป็นพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (1)” ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในยุคพระคุณ พระเยซูได้ตรัสไว้หลายคำและทรงพระราชกิจมากมาย
พระองค์ทรงแตกต่างจากอิสยาห์อย่างไร? พระองค์ทรงแตกต่างจากดาเนียลอย่างไร?
พระองค์ทรงเป็นผู้เผยพระวาระหรือไม่? ทำไมจึงพูดว่าพระองค์คือพระคริสต์?
อะไรคือความแตกต่างระหว่างพวกเขา? พวกเขาล้วนเป็นบุรุษทุกคนที่กล่าวคำพูด
และคำพูดของพวกเขาก็ปรากฏต่อมนุษย์เหมือนกันไม่มากก็น้อย พวกเขาทั้งหมดกล่าวคำพูดและทำงาน
ผู้เผยพระวาระในภาคพันธสัญญาเดิมได้กล่าวคำพยากรณ์ และในทำนองเดียวกัน
พระเยซูก็ทรงสามารถทำเช่นนั้นได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ความแตกต่างในที่นี้อยู่บนพื้นฐานของลักษณะของงาน
เพื่อแยกแยะในเรื่องนี้ เราต้องไม่พิจารณาธรรมชาติของเนื้อหนัง
อีกทั้งเราไม่ควรพิจารณาความลึกหรือความผิวเผินของคำพูดของพวกเขา
เราต้องพิจารณางานของพวกเขาและผลที่งานของพวกเขาสัมฤทธิ์ในมนุษย์ก่อนเสมอ
คำพยากรณ์ที่ผู้เผยพระวาระได้กล่าวไว้ในเวลานั้นไม่ได้จัดหาชีวิตของมนุษย์ และการคลไคลที่พวกเขา เช่น
อิสยาห์และดาเนียล ได้รับนั้นเป็นเพียงคำพยากรณ์ และไม่ใช่วิถีชีวิต

หากไม่ใช่เพื่อการเปิดเผยโดยตรงของพระยาห์เวห์ ก็คงไม่มีใครสามารถทำงานนั้นได้

ซึ่งเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ พระเยซูก็ได้ตรัสพระวจนะหลายคำเช่นกัน

แต่คำพูดเช่นนี้เป็นวิถีชีวิตซึ่งมนุษย์สามารถหาเส้นทางไปสู่การปฏิบัติจากมันได้ นั่นก็คือการกล่าวว่า

ประการแรก พระองค์ทรงสามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์ได้เพราะพระเยซูทรงเป็นชีวิต ประการที่สอง

พระองค์ทรงสามารถย้อนกลับการเบี่ยงเบนของมนุษย์ได้ ประการที่สาม

พระราชกิจของพระองค์ทรงสามารถทำต่อจากพระราชกิจของพระยาห์เวห์เพื่อดำเนินการยุคต่อไปได้ ประการที่สี่

พระองค์ทรงสามารถจับความเข้าใจในสิ่งจำเป็นภายในมนุษย์และเข้าใจในสิ่งที่มนุษย์ขาดพร่อง ประการที่ห้า

พระองค์ทรงสามารถนำมาซึ่งยุคใหม่และสรุปปิดตัวยุคเก่า

นั่นคือเหตุผลที่พระองค์ทรงถูกเรียกว่าพระเจ้าและพระคริสต์ พระองค์ไม่เพียงทรงแตกต่างจากอิสยาห์เท่านั้น

แต่ทรงแตกต่างจากผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆ ทั้งหมดอีกด้วย

ลองดูอิสยาห์เป็นตัวเปรียบเทียบสำหรับงานของบรรดาผู้เผยพระวจนะ ประการแรก

เขาไม่สามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์ ประการที่สอง เขาไม่สามารถนำมาซึ่งยุคใหม่

เขาทำงานภายใต้การนำของพระยาห์เวห์และไม่ใช่เพื่อการนำมาซึ่งยุคใหม่ ประการที่สาม

คำพูดที่เขาถ่าวนั้นอยู่เหนือเขา เขาได้รับการเปิดเผยโดยตรงจากพระวิญญาณของพระเจ้า และคนอื่นๆ

จะไม่เข้าใจ แม้จะได้ฟังคำพูดเหล่านั้น

เพียงแค่ว่าสิ่งที่เหล่านี้ก็เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าคำพูดของเขาไม่ได้เป็นมากกว่าคำพยากรณ์

ไม่ได้เป็นมากกว่าแง่มุมหนึ่งของงานที่ถูกทำแทนที่ของพระยาห์เวห์ อย่างไรก็ตาม

เขาไม่สามารถเป็นตัวแทนของพระยาห์เวห์ได้อย่างสมบูรณ์ เขาเป็นผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์

เป็นเครื่องมือในพระราชกิจของพระยาห์เวห์

เขาเพียงแค่งำลังทำงานในยุคธรรมบัญญัติและภายในขอบเขตของพระราชกิจของพระยาห์เวห์

เขาไม่ได้ทำงานเกินเลยยุคธรรมบัญญัติ ในทางตรงกันข้าม พระราชกิจของพระเยซูแตกต่างออกไป

พระองค์ทรงอยู่เหนือขอบเขตของพระราชกิจของพระยาห์เวห์

พระองค์ทรงพระราชกิจเสมือนพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์และก้าวผ่านการตรึงกางเขนเพื่อไถ่มวลมนุษย์ทั้งหมด

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระองค์ได้ทรงดำเนินการพระราชกิจใหม่นอกพระราชกิจที่พระยาห์เวห์ทรงทำ

นี่คือการนำมาซึ่งยุคใหม่ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงสามารถตรัสถึงสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถสัมผัสได้

พระราชกิจของพระองค์เป็นพระราชกิจภายในการบริหารจัดการของพระเจ้าและเกี่ยวข้องกับมวลมนุษย์ทั้งหมด

พระองค์ไม่ได้ทรงพระราชกิจในมนุษย์เพียงไม่กี่คน

อีกทั้งพระราชกิจของพระองค์ก็ไม่ได้มีไว้เพื่อนำทางมนุษย์จำนวนจำกัด

ในส่วนองวิธีที่พระเจ้าทรงจุติเป็นมนุษย์ วิธีที่พระวิญญาณทรงมอบวิวัฒนาการในเวลานั้น

และวิธีที่พระวิญญูณทรงเคลื่อนลงสถิตบนบุรุษหนึ่งเพื่อทรงพระราชกิจ—

เหล่านี้เป็นเรื่องที่มนุษย์ไม่สามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้

มันเป็นไปไม่ได้อย่างที่พูดที่ความจริงเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นบทพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ ดังนั้น ความแตกต่างสามารถทำขึ้นได้ท่ามกลางพระวณะและพระราชกิจของพระเจ้าเท่านั้น ซึ่งเป็นรูปธรรมสำหรับมนุษย์ นี่เท่านั้นที่เป็นจริง

นี่เป็นเพราะเรื่องของพระวิญญูณนั้นไม่สามารถมองเห็นได้สำหรับเจ้าและมีพระเจ้าพระองค์เองเท่านั้นที่ทรงรู้จักอย่างชัดเจน และแม้แต่เนื้อหนังในพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ก็ทรงรู้ไม่ทั้งหมด

เจ้าสามารถเพียงแค่ตรวจสอบยืนยันได้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่จากพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำไปแล้ว จากพระราชกิจของพระองค์ จะเห็นได้ว่า ประการแรก พระองค์ทรงสามารถเปิดฉากยุคใหม่

ประการที่สอง พระองค์ทรงสามารถจัดหาชีวิตของมนุษย์และแสดงให้มนุษย์เห็นหนทางที่จะติดตามไป

นี่เพียงพอที่จะยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง อย่างน้อยที่สุด

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำก็สามารถเป็นตัวแทนของพระวิญญูณของพระเจ้าได้อย่างเต็มที่

และจากพระราชกิจเช่นนี้ จะเห็นได้ว่าพระวิญญูณของพระเจ้าทรงอยู่ภายในพระองค์

เมื่อพระราชกิจที่พระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์ทรงทำโดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อนำมาซึ่งยุคใหม่ นำพระราชกิจใหม่ และเปิดฉากอาณาจักรใหม่ เหล่านี้เท่านั้นก็เพียงพอแล้วที่จะยืนยันว่าพระองค์คือพระเจ้าพระองค์เอง ดังนั้น

นี่จึงทำให้พระองค์ทรงแตกต่างจากอิสยาห์ ดาเนียล และผู้เผยพระวณะที่ยิ่งใหญ่ท่านอื่นๆ

ตัดตอนมาจาก “ความแตกต่างระหว่างพันธกิจของพระเจ้าผู้ทรงจัดเป็นมนุษย์และหน้าที่ของมนุษย์” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกเจ้าต้องรู้วิธีที่จะบอกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระเจ้ายกกับงานของมนุษย์

เจ้าสามารถมองเห็นสิ่งใดในงานของมนุษย์? มืองค์ประกอบของประสบการณ์ของมนุษย์มากมายในงานของเขา สิ่งที่มนุษย์แสดงออกคือสิ่งที่เขาเป็น

พระราชกิจของพระเจ้าเองก็แสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นเช่นเดียวกัน

แต่สิ่งที่พระองค์ทรงเป็นก็แตกต่างจากสิ่งที่มนุษย์เป็น

สิ่งที่มนุษย์เป็นนั่นเป็นตัวแทนประสบการณ์และชีวิตของมนุษย์

(สิ่งที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์หรือเผชิญในชีวิตของพวกเขา หรือปรัชญาสำหรับการใช้ชีวิตที่เขามี)

และผู้คนที่ใช้ชีวิตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างก็แสดงออกถึงการเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน

ไม่ว่าเจ้ามีประสบการณ์ของสังคมหรือไม่และไม่ว่าเจ้าใช้ชีวิตจริงๆ

ในครอบครัวของเจ้าและได้รับประสบการณ์ภายในนั้นอย่างไร สามารถมองเห็นได้ในสิ่งที่เจ้าแสดงออก

ในขณะที่เจ้าไม่สามารถมองเห็นว่าพระองค์ทรงมีประสบการณ์ทางสังคมหรือไม่ในพระราชกิจของพระเจ้าผู้ทรง

จุติเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงตระหนักดีถึงแก่นแท้ของมนุษย์
และทรงสามารถเปิดเผยการปฏิบัติประเภทต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวกับผู้คนทุกประเภท
พระองค์ทรงพระปรีชายิ่งกว่านั้นในการเปิดเผยอุปนิสัยที่เสื่อมทรามทั้งหลายและพฤติกรรมที่เป็นกบฏของพวก
มนุษย์ พระองค์ไม่ทรงดำรงพระชนม์ชีพท่ามกลางผู้คนทางโลก
แต่พระองค์ทรงตระหนักถึงธรรมชาติของมนุษย์ธรรมดาและความเสื่อมทรามทั้งหมดของผู้คนทางโลก
นี่คือสิ่งที่ทรงเป็นของพระองค์ ถึงแม้ว่าพระองค์ไม่ทรงจัดการกับโลก พระองค์ทรงรู้กฎการจัดการโลก
เพราะพระองค์ทรงเข้าใจเข้าพระทัยทรงเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์อย่างครบถ้วน
พระองค์ทรงรู้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระวิญญาณที่ดาของมนุษย์ไม่สามารถมองเห็นและหูของมนุษย์ไม่สามารถ
ได้ยิน ทั้งในวันนี้และในอดีต
นี่รวมถึงสติปัญญาที่ไม่ใช่ปรัชญาสำหรับการใช้ชีวิตและการอัศจรรย์ที่ผู้คนยังลืกลืได้ยาก
นี่คือสิ่งที่ทรงเป็นของพระองค์ ซึ่งเปิดกว้างต่อผู้คนและซ่อนเร้นจากผู้คนด้วยเช่นกัน
สิ่งที่พระองค์ทรงแสดงออกไม่ใช่สิ่งที่บุคคลเหนือปกติเป็น
แต่เป็นพระลักษณะโดยธรรมชาติของพระวิญญาณและสิ่งที่พระวิญญาณทรงเป็น
พระองค์ไม่ได้ทรงพระดำเนินทั่วโลก แต่ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับโลก พระองค์ทรงสัมผัสกับ
“พวกคลั่งไคล้คน” ที่ไม่มีความรู้หรือความรู้ความเข้าใจเชิงลึก
แต่พระองค์ทรงแสดงพระวณะที่สูงกว่าความรู้และสูงกว่าเหล่ามนุษย์ที่ยิ่งใหญ่
พระองค์ทรงดำรงพระชนม์ชีพภายในกลุ่มผู้คนที่ทึบและด้านชา
ผู้ที่ปราศจากสถานะความเป็นมนุษย์และผู้ที่ไม่เข้าใจธรรมเนียมและชีวิตของมนุษยชาติ
แต่พระองค์ทรงสามารถขอให้มวลมนุษย์ใช้ชีวิตตามสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และในขณะที่เดียวกันก็ทรงเปิดเผยพื้นฐานและสถานะความเป็นมนุษย์ที่ต่ำต้อยของมวลมนุษย์
ทั้งหมดนี่คือสิ่งที่ทรงเป็นของพระองค์ ซึ่งสูงส่งกว่าสิ่งที่บุคคลที่มีเนื้อและเลือดคนใดเป็น สำหรับพระองค์แล้ว
ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับประสบการณ์กับชีวิตทางสังคมที่ซับซ้อน ยุ่งยาก
และสับสนเพื่อที่จะทรงพระราชกิจที่พระองค์ทรงต้องทรงทำและเปิดเผยถึงแก่นแท้ของมวลมนุษย์ที่เสื่อมทราม
อย่างถาวรทั่ว ชีวิตทางสังคมที่สับสนไม่เสริมสร้างเนื้อหนังของพระองค์
พระราชกิจและพระวณะของพระองค์เพียงเปิดเผยถึงความไม่เชื่อฟังของมนุษย์เท่านั้น
และไม่ได้จัดเตรียมประสบการณ์และบทเรียนเพื่อการจัดการโลกให้กับมนุษย์
พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องเจาะลึกด้านสังคมหรือครอบครัวของมนุษย์เมื่อพระองค์ทรงจัดหาชีวิตให้กับมนุษย์
การตีแผ่และการพิพากษามนุษย์ไม่ใช่การแสดงออกถึงประสบการณ์ของเนื้อหนังของพระองค์
นั่นคือการเปิดเผยของพระองค์ถึงความไม่ชอบธรรมของมนุษย์หลังจากที่ทรงได้รู้ถึงความไม่เชื่อฟังของมนุษย์

าเป็นเวลานานและทรงซึ่งซึ่งความเสื่อมทรามของมนุษย์

พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำทั้งหมดมีความหมายเพื่อเปิดเผยพระอุปนิสัยของพระองค์ต่อมนุษย์ และเพื่อแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น มีเพียงพระองค์ที่ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจนี้ได้ พระราชกิจนี้ไม่ใช่บางสิ่งบางอย่างที่บุคคลที่มีเนื้อและเลือดสามารถสัมผัสได้

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้เป็นตัวแทนถึงประสบการณ์ของเนื้อหนังของพระองค์

ส่วนงานที่มนุษย์ทำเป็นตัวแทนถึงประสบการณ์ของเขา ทุกคนพูดถึงประสบการณ์ส่วนตัวของพวกเขา

พระเจ้าทรงสามารถแสดงออกถึงความจริงได้โดยตรง

ในขณะที่มนุษย์สามารถแสดงออกได้เพียงประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความจริงที่เขาได้รับประสบการณ์มาแล้วเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้าไม่มีกฎเกณฑ์และไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดด้านเวลาหรือภูมิศาสตร์

พระองค์ทรงสามารถแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นได้ทุกที่ทุกเวลา

พระองค์ทรงพระราชกิจตามที่พระองค์มีพระประสงค์ งานของมนุษย์มีเงื่อนไขและบริบท

หากปราศจากสิ่งเหล่านี้

เขาจะไร้ความสามารถที่จะทำงานและไร้ความสามารถที่จะแสดงออกถึงความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าหรือประสบการณ์ที่เขามีเกี่ยวกับความจริง

ในการที่จะบอกว่าบางสิ่งบางอย่างเป็นพระราชกิจของพระเจ้าเองหรืองานของมนุษย์นั้น

เจ้าเพียงต้องเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทั้งสอง

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อนำทางยุคและทำให้งานใหม่เริ่มดำเนินไปเท่านั้น

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพวกเจ้าที่ต้องเข้าใจประเด็นนี้ การนี้แตกต่างอย่างมากจากหน้าที่การงานของมนุษย์

และสองอย่างนี้ไม่สามารถดำเนินไปในเวลาเดียวกันได้

มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการบ่มเพาะและการทำให้มีความเพียบพร้อมผ่านช่วงเวลาที่ยาวนานก่อนที่จะสามารถถูกใช้ให้ดำเนินงานได้

และสภาวะความเป็นมนุษย์ประเภทที่เป็นที่ต้องการนั้นคือประเภทที่มีอันดับสูงเป็นพิเศษ

มนุษย์ไม่เพียงแต่ต้องมีความสามารถที่จะก้าวล้ำนำหน้ารับรู้ถึงสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติเท่านั้น

แต่เขาต้องเข้าใจหลักการและกฎเกณฑ์เพิ่มเติมอีกมากมายที่ควบคุมดูแลการประพฤติของเขาที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่น และยิ่งไปกว่านั้น

เขาต้องมุ่งมั่นที่จะศึกษาให้มากยิ่งขึ้นไปอีกเกี่ยวกับความรู้ด้านสติปัญญาและตามหลักจริยธรรมของมนุษย์

นี่คือสิ่งที่มนุษย์ควรจะได้รับเตรียมให้พร้อม อย่างไรก็ตาม
การนี้ไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
เพราะพระราชกิจของพระองค์ไม่ได้เป็นตัวแทนของมนุษย์ อีกทั้งไม่ใช่งานของมนุษย์ ตรงกันข้าม
นั่นเป็นการแสดงออกโดยตรงถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น
และเป็นการดำเนินงานพระราชกิจที่พระองค์ควรทรงทำโดยตรง (โดยธรรมชาติแล้วนั้น
พระราชกิจของพระองค์ได้รับการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม ไม่ใช่อย่างไม่ตั้งใจหรือไร้แบบแผน
และนั่นเริ่มต้นขึ้นเมื่อถึงเวลาที่จะทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วง)
พระองค์ไม่ทรงเข้าไปมีส่วนร่วมในชีวิตของมนุษย์หรืองานของมนุษย์ กล่าวคือ
สถานะความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้นไม่ได้รับการเตรียมให้พร้อมด้วยสิ่งใดๆ เหล่านี้
(ถึงแม้ว่าการนี้ไม่ได้กระทบต่อพระราชกิจของพระองค์)
พระองค์เพียงแค่ทำให้พันธกิจของพระองค์ลุล่วงเมื่อถึงเวลาที่พระองค์จะทรงทำดังนั้น
ไม่ว่าพระองค์ทรงมีสถานะใดก็ตาม พระองค์แค่ทรงทะยานไปข้างหน้ากับพระราชกิจที่พระองค์ควรจะทำ
ไม่ว่ามนุษย์จะรู้สิ่งใดเกี่ยวกับพระองค์ และไม่ว่าความคิดเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับพระองค์จะเป็นอย่างไร
พระราชกิจของพระองค์ก็ไม่ได้รับผลกระทบโดยสิ้นเชิง

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุดเป็นมนุษย์ (3)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

งานของมนุษย์คงอยู่ภายในแนวข่ายหนึ่งและถูกจำกัด บุคคลหนึ่งสามารถทำได้เพียงงานระยะเฉพาะใดๆ
เท่านั้น และไม่สามารถทำงานของทั้งยุคสมัยได้—มีฉะนั้น เขาคงจะนำทางผู้คนเข้าไปสู่ท่ามกลางกฎต่างๆ
แล้ว งานของมนุษย์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับเวลาหรือระยะที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆ เท่านั้น
นี่เป็นเพราะว่าประสบการณ์ของมนุษย์มีวงเขตของมันเอง
คนเราไม่สามารถเปรียบเทียบงานของมนุษย์กับพระราชกิจของพระเจ้าได้
วิธีการปฏิบัติของมนุษย์และความรู้เกี่ยวกับความจริงของเขาทั้งหมดใช้ได้กับวงเขตที่เฉพาะเจาะจงหนึ่งๆ
เจ้าไม่สามารถกล่าวว่าเส้นทางที่มนุษย์ก้าวยำนั้นเป็นน้ำพระทัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์
เพราะมนุษย์สามารถได้รับความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น
และไม่สามารถได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างครบบริบูรณ์ได้
สิ่งที่มนุษย์สามารถรับประสบการณ์ได้ทั้งหมดอยู่ในวงเขตของสถานะความเป็นมนุษย์ที่ปกติ
และไม่สามารถเกินจากแนวข่ายความคิดในจิตใจของมนุษย์ที่ปกติได้
คนเหล่านั้นทั้งหมดที่สามารถใช้ชีวิตตามความเป็นจริงของความจริงที่ได้รับประสบการณ์ภายในแนวข่ายนี้
เมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์กับความจริง
สิ่งนั้นเป็นประสบการณ์ของชีวิตมนุษย์ที่ปกติที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ

นั่นไม่ใช่วิธีการรับประสบการณ์ที่เบี่ยงเบนไปจากชีวิตของมนุษย์ที่ปกติ
พวกเขาได้รับประสบการณ์กับความจริงที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
ซึ่งอยู่บนรากฐานของการใช้ชีวิตมนุษย์ของพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น ความจริงนี้แตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล
และความลึกซึ้งของความจริงนี้สัมพันธ์กับสถานะของบุคคลนั้นๆ
คนเราสามารถพูดได้เพียงว่าเส้นทางที่พวกเขาเดินคือชีวิตมนุษย์ที่ปกติของใครบางคนที่ได้ตามเสาะหาความจริง
และอาจจะเรียกเส้นทางนั้นได้ว่าเส้นทางที่เดินโดยบุคคลที่ปกติที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญูญาณ
บริสุทธิ์ คนเราไม่สามารถพูดได้ว่าเส้นทางที่เขาเดินคือเส้นทางที่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์ทรงพระดำเนิน
ในประสบการณ์ของมนุษย์ที่ปกตินั้น เพราะผู้ที่ได้ตามเสาะหาหนั้นไม่เหมือนกัน
พระราชกิจของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์จึงไม่เหมือนกันด้วยเช่นกัน นอกจากนั้น
เพราะสภาพแวดล้อมที่ผู้คนได้รับประสบการณ์และแนวทางของประสบการณ์ของพวกเขาไม่เหมือนกัน
และเพราะส่วนผสมของจิตใจและความคิดของพวกเขา
ประสบการณ์ของพวกเขาจึงผสมผสานในระดับที่แตกต่างกัน
บุคคลแต่ละคนเข้าใจความจริงตามสภาพเงื่อนไขของพวกเขาที่แตกต่างกันและเป็นปัจเจก
ความเข้าใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับความหมายจริงๆ ของความจริงไม่ได้ครบบริบูรณ์
และเป็นเพียงหนึ่งหรือหลายแง่มุมของความจริงนั้นเท่านั้น
วงเขตของความจริงที่มนุษย์ได้รับประสบการณ์แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล
ซึ่งสอดคล้องกับสภาพเงื่อนไขของแต่ละบุคคล ในหนทางนี้
ความรู้เกี่ยวกับความจริงเรื่องเดียวกันตามที่แสดงออกโดยผู้คนที่ต่างกันก็ไม่เหมือนกัน
นี่จึงกล่าวได้ว่าประสบการณ์ของมนุษย์มีข้อจำกัดเสมอ
และไม่สามารถเป็นตัวแทนน้ำพระทัยของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ได้อย่างครบบริบูรณ์
อีกทั้งงานของมนุษย์ไม่สามารถได้รับการล่วงรู้ว่าเป็นพระราชกิจของพระเจ้า
ถึงแม้ว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกจะสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างใกล้ชิดมากก็ตาม
และถึงแม้ว่าประสบการณ์ของมนุษย์จะใกล้เคียงกับพระราชกิจการทำให้มีความเพียบพร้อมที่พระวิญญูญาณบริสุทธิ์
ทรงดำเนิการก็ตาม มนุษย์สามารถเป็นได้เพียงผู้รับใช้ของพระเจ้า
ผู้ที่กระทำการงานที่พระเจ้ามอบความไว้วางพระทัยให้แก่เขา
มนุษย์สามารถแสดงออกได้เพียงความรู้ที่ได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์และความจริงที่
ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัวของเขาเองเท่านั้น
มนุษย์ไม่มีคุณสมบัติและไม่เป็นไปตามสภาพเงื่อนไขที่จะเป็นทางออกของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์
เขาไม่มีสิทธิ์จะพูดว่างานของเขาคือพระราชกิจของพระเจ้า มนุษย์มีหลักการทำงานของมนุษย์

และมนุษย์ทุกคนมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันและครอบครองสภาพเงื่อนไขที่หลากหลาย
งานของมนุษย์รวมถึงประสบการณ์ทั้งหมดของเขาภายใต้ความรู้แจ้งของพระวิญญูณบริสุทธ
ประสบการณ์เหล่านี้สามารถเพียงเป็นตัวแทนสิ่งที่มนุษย์เป็น
และไม่ได้เป็นตัวแทนสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นหรือน้ำพระทัยของพระวิญญูณบริสุทธ ดังนั้น
จึงไม่สามารถพูดได้ว่าเส้นทางที่มนุษย์เดินเป็นเส้นทางที่พระวิญญูณบริสุทธทรงพระดำเนิน
เพราะงานของมนุษย์ไม่สามารถเป็นตัวแทนพระราชกิจของพระเจ้า
และงานของมนุษย์และประสบการณ์ของมนุษย์ไม่ได้เป็นน้ำพระทัยที่ครบบริบูรณ์ของพระวิญญูณบริสุทธ
งานของมนุษย์มีแนวโน้มที่จะเริ่มกลายเป็นกฎเกณฑ์
และวิธีการทำงานของเขาถูกจำกัดเขตที่วงเขตที่จำกัดได้โดยง่าย
และไร้ความสามารถที่จะนำผู้คนสู่หนทางที่อิสระได้ ผู้ติดตามส่วนใหญ่ใช้ชีวิตภายในวงเขตที่จำกัด
และวิธีได้รับประสบการณ์ของพวกเขาถูกจำกัดในวงเขตของมันด้วยเช่นกัน
ประสบการณ์ของมนุษย์ถูกจำกัดอยู่เสมอ และวิธีการทำงานของเขาถูกจำกัดเป็นไม่กี่ชนิดเช่นเดียวกัน
และไม่สามารถเทียบได้กับพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธหรือพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง
นี่เป็นเพราะว่าในท้ายที่สุดแล้ว ประสบการณ์ของมนุษย์ถูกจำกัด
ไม่ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์อย่างไรก็ตาม พระราชกิจนั้นก็ไม่ถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์
ไม่ว่าพระราชกิจนั้นได้รับการดำเนินการอย่างไรก็ตาม พระราชกิจนั้นก็ไม่ถูกจำกัดด้วยวิธีการหนึ่งเดียวใดๆ
ไม่มีกฎเกณฑ์แต่อย่างใดเลยกับพระราชกิจของพระเจ้า—
พระราชกิจทั้งหมดของพระองค์ได้รับการปลดปล่อยและเป็นอิสระ
ไม่สำคัญว่ามนุษย์ใช้เวลาในการติดตามพระองค์มากเพียงใดก็ตาม เขาไม่สามารถถ่วงถ่วงกฎใดๆ
ที่ควบคุมวิธีการทรงพระราชกิจของพระเจ้าได้ ถึงแม้ว่าพระราชกิจของพระองค์จะมีหลักการ
แต่พระราชกิจก็ได้รับการดำเนินการในวิธีใหม่ๆ เสมอ และมีการพัฒนาใหม่ๆ เสมอ
และอยู่เกินเอื้อมสำหรับมนุษย์ ในช่วงเวลาหนึ่ง
พระเจ้าอาจทรงมีพระราชกิจที่ต่างกันหลายชนิดและการนำทางผู้คนที่ต่างกันหลายวิธี
ซึ่งทำให้ผู้คนมีการเข้าสู่และการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ อยู่เสมอ
เจ้าไม่สามารถหยั่งรู้กฎของพระราชกิจของพระองค์ได้ เพราะพระองค์ทรงพระราชกิจในวิธีใหม่ๆ เสมอ
และดังนั้นผู้ติดตามพระเจ้าจึงไม่กลายเป็นถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์ทั้งหลายเพราะเหตุนี้เท่านั้น
พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองหลีกเลี่ยงมโนคติที่หลงผิดของผู้คนและตอบโต้มโนคติที่หลงผิดของพวกเขา
เสมอ
มีเพียงบรรดาผู้ที่ติดตามและไล่ตามเสาะหาพระองค์ด้วยหัวใจที่แท้จริงเท่านั้นที่สามารถทำให้อุปนิสัยของพวกเขา

เขาได้รับการแปลงสภาพและมีความสามารถที่จะใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ใดๆ
หรือถูกจำกัดด้วยมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาใดๆ
งานของมนุษย์เรียกร้องจากผู้คนโดยมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ของเขาเองและสิ่งที่เขาเองสามารถสัมผัสได้
ได้ มาตรฐานของข้อพึงประสงค์เหล่านี้จำกัดอยู่ในวงเขตเฉพาะหนึ่งๆ
และวิธีการปฏิบัติก็ยังคงถูกจำกัดอย่างมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้ติดตามจึงใช้ชีวิตภายในวงเขตที่จำกัดนี้โดยไม่รู้ตัว
เมื่อเวลาผ่านไป สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็กลายเป็นกฎเกณฑ์และพิธีกรรม
หากงานของช่วงเวลาหนึ่งได้รับการนำทางโดยใครบางคนที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการทำให้มีความเพียบพร้อมของพ
ระเจ้าโดยพระองค์เองและยังไม่ได้รับการพิพากษา
ผู้ติดตามของเขาทั้งหมดจะกลายเป็นนักศาสนาและผู้เชี่ยวชาญในการต้านทานพระเจ้า ดังนั้น
หากมีใครสักคนเป็นผู้นำที่มีคุณสมบัติ
บุคคลนั้นต้องได้ก้าวผ่านการพิพากษาและได้ยอมรับการทำให้มีความเพียบพร้อมมาแล้ว
พวกที่ยังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษาจะแสดงออกเพียงสิ่งที่คลุมเครือและไม่เป็นจริงเท่านั้น
ถึงแม้ว่าพวกเขาอาจจะมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ตาม เมื่อเวลาผ่านไป
พวกเขาจะนำทางผู้คนเข้าไปในกฎเกณฑ์ที่คลุมเครือและเกินธรรมชาติ
พระราชกิจที่พระเจ้าทรงดำเนินการไม่ได้สอดคล้องกับเนื้อหาของมนุษย์
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้สอดคล้องกับความคิดของมนุษย์ แต่ตอบโต้มโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
พระราชกิจของพระองค์ไม่ได้ถูกทำให้ค้างพริ้วด้วยการเดิมนิสัยของศาสนาที่คลุมเครือ
ผลลัพธ์ของพระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถสัมผัสได้โดยใครบางคนที่ยังไม่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม
โดยพระองค์ ผลลัพธ์เหล่านี้เกินที่ความคิดของมนุษย์จะเอื้อมถึง

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระราชกิจของพระวิญญูญาณบริสุทธื์กับงานของวิญญูณชั่ว

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระเจ้าไม่ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ชั่ว พระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่ไม่สมจริง
พระองค์ไม่กำหนดข้อพึงประสงค์ที่มากเกินไปจากมนุษย์
และพระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่อยู่เหนือสำนึกรับรู้ของมนุษย์
พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำอยู่ภายในวงเขตแห่งสำนึกรับรู้ปกติของมนุษย์
และไม่เกินสำนึกรับรู้แห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
และพระราชกิจของพระองค์ดำเนินไปตามข้อพึงประสงค์ต่างๆ ที่ปกติของมนุษย์
หากมันเป็นพระราชกิจของพระวิญญูญาณบริสุทธื์ ผู้คนก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที
และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขา ก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที
ผู้คนได้ความรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัยของพวกเขา และเกี่ยวกับแก่นแท้ของมนุษย์
และพวกเขายังได้รับการวิไลหาความจริงที่มากขึ้นทุกทีอีกด้วย กล่าวคือ ชีวิตของมนุษย์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ
และอุปนิสัยอันเลื่อมทราของมนุษย์ก็กลายเป็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้นเรื่อยๆ—
ซึ่งทั้งหมดนี้คือความหมายของการที่พระเจ้าทรงกลายเป็นชีวิตของมนุษย์
หากหนทางหนึ่งไม่สามารถที่จะเปิดเผยบรรดาสิ่งที่เป็แก่นแท้ของมนุษย์ได้
ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น
ไม่สามารถที่จะนำผู้คนไปอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือให้ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าแก่พวกเขาได้
และแม้กระทั่งทำให้ความเป็นมนุษย์ของพวกเขากลายเป็นต่ำด้อยลงทุกทีและทำให้สำนึกรับรู้ของพวกเขาผิดปก
ติมากขึ้นทุกที เช่นนั้นแล้ว หนทางนี้ก็ต้องไม่ใช่หนทางที่แท้จริง และมันอาจเป็นงานของวิญญูณชั่ว
หรือเป็นหนทางเก่า กล่าวโดยสรุปคือ มันไม่สามารถเป็นพระราชกิจในปัจจุบันของพระวิญญูญาณบริสุทธื์ได้

ตัดตอนมาจาก

“บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์เท่านั้นที่สามารถทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยได้” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าต้องเข้าใจว่าสิ่งใดมาจากพระเจ้า และสิ่งใดมาจากซาตาน สิ่งที่มาจากพระเจ้านับว่ามีค่าต่างๆ
แก่เจ้าด้วยความกระจำเริญที่เพิ่มพูนขึ้นทุกที และนำเจ้ามาใกล้ชิดพระเจ้ายิ่งขึ้นทุกที
เจ้าแบ่งปันความรักที่จริงจังจริงใจกับพี่น้องชายหญิงของเจ้า เจ้าสามารถแสดงการคำนึงถึงพระภาระของพระเจ้า
และมีหัวใจที่รักพระเจ้าซึ่งไม่มีวันลดน้อยลง มีถนนสายหนึ่งข้างหน้าให้เจ้าเดิน
สิ่งที่มาจากซาตานทำให้นิมิตทั้งหลายปลาสนาการไปพร้อมกับเจ้า

และทำให้เจ้าสูญเสียทั้งหมดที่เจ้าได้มีมาก่อน เจ้ากลายเป็นเหินห่างจากพระเจ้า
เจ้าไม่มีความรักสำหรับพี่น้องชายหญิงของเจ้า และเจ้ามีหัวใจที่น่ารังเกียจ เจ้ากลับกลายท้อแท้สิ้นหวัง
เจ้าไม่ปรารถนาที่จะใช้ชีวิตคริสตจักรอีกต่อไป และหัวใจที่รักพระเจ้าของเจ้าก็ไม่มีอีกต่อไป
นี่คืองานของซาตาน และเป็นผลสืบเนื่องที่งานของพวกวิญญาณชั่วนำไปสู่

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 22” ของ ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือรูปสัณฐานหนึ่งของการทรงนำเชิงรุกและความรู้แจ้งเชิงบวก
ซึ่งไม่ยอมให้ผู้คนนิ่งเฉย สิ่งนั้นจะนำการปลอบขวัญมายังพวกเขา ให้ความศรัทธาและความแน่วแน่แก่พวกเขา
และช่วยให้พวกเขาได้ตามเสาะหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ ผู้คนก็สามารถเข้าสู่ได้อย่างแข็งขัน กล่าวคือ
พวกเขาไม่ได้นิ่งเฉยหรือถูกบังคับ แต่กระทำการด้วยการเริ่มของพวกเขาเอง
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจ ผู้คนยินดีและเต็มใจ
เต็มใจที่จะเชื่อฟังและมีความสุขที่จะถ่อมตัวของพวกเขาเอง แม้ว่าพวกเขาเจ็บปวดและเปราะบางอยู่ภายใน
แต่พวกเขาก็มีความแน่วแน่นในการให้ความร่วมมือ พวกเขาทนทุกข์ด้วยความยินดี พวกเขาสามารถเชื่อฟัง
และพวกเขาไม่ต่างพร้อยด้วยเจตจำนงของมนุษย์ ไม่ต่างพร้อยด้วยการคิดแบบมนุษย์
และแน่นอนว่าพวกเขาไม่ต่างพร้อยด้วยความอยากได้อะไรและมีแรงจูงใจแบบมนุษย์
เมื่อผู้คนได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาก็บริสุทธิ์เป็นอย่างยิ่งที่ภายใน
บรรดาผู้ที่มิพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้ชีวิตอยู่โดยการรักพระเจ้า
และการรักพี่น้องชายหญิงของพวกเขา พวกเขาปีติยินดีในสิ่งทั้งหลายที่ทำให้พระเจ้าทรงปีติยินดี
และเกลียดสิ่งทั้งหลายที่พระเจ้าทรงเกลียด
ผู้คนที่ได้รับการสัมผัสโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
และพวกเขาได้ตามเสาะหาความจริงอยู่เป็นนิตย์ และครองสภาวะความเป็นมนุษย์
เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจภายในผู้คน สภาพเงื่อนไขของพวกเขาก็กลับกลายเป็นดีขึ้นและดีขึ้น
และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาก็กลับกลายเป็นปกติมากขึ้นและมากขึ้น
และแม้ว่าความร่วมมือบางอย่างของพวกเขาอาจโง่เขลา แต่แรงจูงใจของพวกเขาก็ถูกต้อง
การเข้าสู่ของพวกเขาก็เป็นเชิงบวก
พวกเขาไม่ได้พยายามก่อให้เกิดการหยุดชะงักและไม่มีการคิดร้ายภายในตัวพวกเขา
พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นปกติและเป็นจริง
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพระราชกิจในมนุษย์โดยสอดคล้องกับกฎเกณฑ์แห่งชีวิตปกติของมนุษย์
และพระองค์ทรงดำเนินความรู้แจ้งและการทรงนำภายในผู้คนโดยสอดคล้องกับการได้ตามเสาะหาที่แท้จริงของ

ผู้คนปกติ เมื่อพระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงพระราชกิจในผู้คน

พระองค์ทรงนำและทรงให้ความรู้แจ้งแก่พวกเขาโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของผู้คนปกติ

พระองค์ทรงจัดเตรียมสำหรับพวกเขาโดยสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของพวกเขา

และพระองค์ทรงนำและทรงให้ความรู้แจ้งในเชิงบวกแก่พวกเขาโดยสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาขาดพร่อง และโดยสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาขาดสน

พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์คือการให้ความรู้แจ้งและการทรงนำผู้คนในชีวิตจริง

เฉพาะเมื่อพวกเขาได้รับประสบการณ์กับพระวณะของพระเจ้าในชีวิตจริงของพวกเขาเท่านั้น

พวกเขาจึงจะสามารถเห็นพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ได้ หากในชีวิตทุกๆ วันของพวกเขา

ผู้คนอยู่ในสภาพเชิงบวกและมีชีวิตฝ่ายจิตวิญญูณปกติ

เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะมีพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์ในครอบครอง ในสภาพเช่นนั้น

เมื่อพวกเขากินและดื่มพระวณะของพระเจ้า พวกเขามีความเชื่อ เมื่อพวกเขาอธิษฐาน พวกเขาได้รับแรงคโล

เมื่อพวกเขาติดขัดในบางสิ่ง พวกเขามีความไม่แน่ใจ และในขณะที่สิ่งต่างๆ เกิดขึ้น

พวกเขาสามารถเห็นบทเรียนทั้งหลายภายในสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ให้พวกเขาเรียนรู้

พวกเขาไม่ได้นิ่งเฉยหรืออ่อนแอ และถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีความลำบากยากเย็นที่แท้จริง

แต่พวกเขาก็เต็มใจเชื่อฟังการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้า

ผลกระทบใดที่สัมฤทธิ์จากพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธฺ์? เจ้าอาจโง่เขลา และเจ้าอาจไร้ซึ่งคุณพินิจ

แต่พระวิญญูณบริสุทธฺ์มีแต่จะต้องทรงพระราชกิจเท่านั้น และจะมีความเชื่อในเจ้า

และเจ้าจะรู้สึกเสมอว่าเจ้าไม่สามารถรักพระเจ้าได้อย่างเพียงพอ เจ้าจะเต็มใจร่วมมือ

ไม่สำคัญว่าความลำบากยากเย็นเบื้องหน้าจะใหญ่หลวงเพียงใด สิ่งทั้งหลายจะเกิดขึ้นกับเจ้า

และจะไม่ชัดเจนต่อเจ้าว่าสิ่งเหล่านั้นมาจากพระเจ้าหรือจากซาตาน แต่เจ้าจะสามารถรอคอยได้

และเจ้าจะไม่ทั้งนิ่งเฉยและเกียจคร้าน นี่คือการปฏิบัติของพระวิญญูณบริสุทธฺ์

เมื่อพระวิญญูณบริสุทธฺ์ทรงพระราชกิจภายในเจ้า เจ้าจะยังคงเผชิญกับความลำบากยากเย็นที่แท้จริง กล่าวคือ

บางครั้งเจ้าจะถูกทำให้มีน้ำตา และบางครั้งจะมีสิ่งทั้งหลายที่เจ้าไม่สามารถเอาชนะได้

แต่นี้ล้วนเป็นเพียงระยะหนึ่งของพระราชกิจธรรมดาของพระวิญญูณบริสุทธฺ์

แม้ว่าเจ้าไม่ได้เอาชนะความลำบากยากเย็นเหล่านั้น และแม้ว่าในเวลานั้นเจ้าอ่อนแอและเต็มไปด้วยการพรับ

แต่หลังจากนั้นเจ้าก็ยังจะสามารถรักพระเจ้าด้วยความเชื่อมากยิ่งขึ้น

ความนิ่งเฉยของเจ้าไม่สามารถป้องกันเจ้าไม่ให้มีประสบการณ์ปกติ และไม่ว่าผู้อื่นๆ จะพูดอะไร

และผู้อื่นจะโจมตีเจ้าอย่างไร เจ้าก็ยังจะสามารถรักพระเจ้าได้ ในระหว่างการอธิษฐาน

เจ้ารู้สึกเสมอว่าในอดีตเจ้าช่างเป็นหนี้พระเจ้า และเจ้าตั้งใจแน่วแน่ในการทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย

และประกาศตัดขาดกับเนื้อหนังเมื่อใดก็ตามที่เจ้าเผชิญกับสิ่งเช่นนั้นอีกครั้ง
ความเข้มแข็งนี้แสดงว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในเจ้า
นี่คือสภาพปกติของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อะไรคืองานที่มาจากซาตาน? ในงานที่มาจากซาตาน นิมิตภายในผู้คนนั้นคลุมเครือ
ผู้คนปราศจากสถานะความเป็นมนุษย์ปกติ แรงจูงใจเบื้องหลังการกระทำของพวกเขาในคิด
และถึงแม้ว่าพวกเขาปรารถนาที่จะรักพระเจ้า แต่ก็มีข้อกล่าวหาภายในพวกเขาเสมอ
และข้อกล่าวหาและความคิดเหล่านี้ก่อให้เกิดการเข้าแทรกแซงเป็นนิตยภายในพวกเขา
ซึ่งจำกัดควบคุมการเติบโตของชีวิตของพวกเขา

และหยุดพวกเขาไม่ให้มายังเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในสภาพเงื่อนไขปกติ กล่าวได้ว่า
ทันทีที่งานของซาตานอยู่ภายในผู้คน หัวใจของพวกเขาไม่สามารถสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้
ผู้คนเช่นนั้นไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับตัวเอง—เมื่อพวกเขาเห็นผู้คนมารวมตัวกัน พวกเขาต้องการวิ่งหนี
และพวกเขาไม่สามารถหันกลับตาได้เมื่อผู้อื่นอธิษฐาน

งานของวิญญาณชั่วทำลายสัมพันธ์ภาพปกติระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า
และปั่นป่วนนิมิตก่อนหน้านี้ของผู้คนหรือเส้นทางที่ผ่านมาในการเข้าสู่ชีวิตของพวกเขา
ในหัวใจของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถมีวันเข้าไปใกล้พระเจ้าได้ และสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นเสมอ
ซึ่งก่อให้เกิดการหยุดชะงักแก่พวกเขาและพันธนาการพวกเขาไว้ หัวใจของพวกเขาไม่สามารถพบสันติสุข
และพวกเขาถูกทิ้งไว้โดยไม่มีกำลังที่จะรักพระเจ้าและโดยที่จิตวิญญาณของพวกเขาจมลง

เช่นนั้นคือการสำแดงของงานของซาตาน การสำแดงของงานของซาตานคือ
การไม่สามารถยืนหยัดต่อสู้และยืนหยัดเป็นพยาน

ซึ่งทำให้เจ้ากลายเป็นใครคนหนึ่งที่ทำผิดเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่มีความสัจซื่อต่อพระเจ้า
เมื่อซาตานเข้าแทรกแซง เจ้าสูญเสียความรักและความจงรักภักดีต่อพระเจ้าภายในเจ้า
เจ้าถูกปลดปล่อยจากสัมพันธ์ภาพปกติกับพระเจ้า เจ้าไม่ได้ตามเสาะหาความจริงหรือการปรับปรุงตัวเอง
เจ้าถอยหลังและกลายเป็นนิ่งเฉย เจ้าหมกมุ่นกับตัวเอง

เจ้าปล่อยให้การแพร่กระจายของบาปดำเนินไปอย่างอิสระและไม่รังเกียจบาป ยิ่งไปกว่านั้น

การเข้าแทรกแซงของซาตานทำให้เจ้าเหลวไหล นั่นทำให้การทรงสัมผัสของพระเจ้าอันตรธานไปภายในเจ้า
และทำให้เจ้าพัวพันเกี่ยวกับพระเจ้าและต่อต้านพระองค์ นำเจ้าไปสู่การตั้งคำถามกับพระเจ้า
มีแม้กระทั่งความเสี่ยงที่ว่าเจ้าจะทอดทิ้งพระเจ้า ทั้งหมดนี้มาจากซาตาน

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และงานของซาตาน” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงพระราชกิจในหนทางที่สุภาพ ละเอียดย่อน น่ารักชื่นชม และใส่พระทัย
หนทางที่มีมาตรการเหนือธรรมดาและถูกต้องเหมาะสม

หนทางของพระองค์ไม่ยั่วยุปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เข้มข้นในตัวเจ้า เช่น

“พระเจ้าต้องทรงยอมให้ข้าพระองค์ทำการนี้” หรือ “พระเจ้าต้องทรงยอมให้ข้าพระองค์ทำการนั้น”

พระเจ้าไม่เคยทรงให้เจ้ามีความตึงเครียดทางจิตใจหรืออารมณ์ประเภทนั้นที่ทำให้สิ่งทั้งหลายเกินแบกรับได้
นั่นไม่เป็นเช่นนั้นหรอกหรือ? แม้กระทั่งเมื่อเจ้ายอมรับพระวาระแห่งการพิพากษาและการติสสอนของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้ว เจ้ารู้สึกอย่างไร? เมื่อเจ้าสำนึกรับรู้ถึงสิทธิอำนาจและฤทธานุภาพของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้ารู้สึกอย่างไร? เจ้ารู้สึกว่าพระเจ้าทรงศักดิ์สิทธิ์และไม่อาจฝ่าฝืนได้หรือไม่? (รู้สึก)

เจ้ารู้สึกถึงระยะห่างระหว่างตัวเจ้าเองกับพระเจ้าในเวลาเหล่านี้หรือไม่?

เจ้ารู้สึกถึงความยำเกรงพระเจ้าหรือไม่? ไม่—แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

เจ้ารู้สึกเคารพอย่างยำเกรงต่อพระเจ้าต่างหาก

ไม่ใช่เพราะพระราชกิจของพระเจ้าหรอกหรือที่ผู้คนรู้สึกถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด? [...]

[...]

พระเจ้าทรงพระราชกิจต่อมนุษย์และทรงทะนุถนอมมนุษย์ทั้งในท่าทีของพระองค์และในพระทัยของพระองค์
ในทางกลับกัน ชาดานทะนุถนอมมนุษย์หรือไม่? ไม่ มันไม่ทะนุถนอมมนุษย์ ในทางตรงกันข้าม

มันใช้เวลาส่วนมากคิดเกี่ยวกับการทำอันตรายมนุษย์ นั่นไม่เป็นเช่นนั้นหรอกหรือ?

เมื่อมันกำลังคิดเกี่ยวกับการทำอันตรายมนุษย์ สภาวะทางจิตของมันเป็นสภาวะของความเร่งด่วนหรือไม่?

(ใช่) ดังนั้น ในแง่ของงานที่ชาดานทำต่อมนุษย์

เรามีสองวลีที่สามารถบรรยายธรรมชาติที่ชั่วและมุ่งร้ายของชาดานได้อย่างเพียงพอ

ที่สามารถเปิดโอกาสให้พวกเจ้ารู้จักความน่าเกลียดชังของชาดานได้อย่างแท้จริง กล่าวคือ

ในการเข้าหามนุษย์ของชาดานนั้น มันมักต้องการที่จะยึดครองและครอบครองมนุษย์ทุกๆ คนโดยเชิงบังคับ

จนถึงขอบเขตที่มันสามารถเข้าควบคุมมนุษย์ได้แบบเต็มที่และทำอันตรายมนุษย์ได้อย่างแสนสาหัส

เพื่อให้มันสามารถสัมผัสวัตถุประสงค์ของมันและทำความทะเยอทะยานอันป่าเถื่อนของมันลุล่วงได้ คำว่า

“ยึดครองโดยเชิงบังคับ” หมายความว่าอย่างไร? มันคือบางสิ่งบางอย่างที่เกิดขึ้นด้วยความยินยอมของเจ้า

หรือโดยที่เจ้าไม่ยินยอมกันแน่? มันเกิดขึ้นโดยที่เจ้ารู้ หรือโดยที่เจ้าไม่รู้กันแน่? คำตอบก็คือว่า

มันเกิดขึ้นโดยที่เจ้าไม่รู้โดยสิ้นเชิง! มันเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่เจ้าไม่ตระหนักรู้

กลางที่อาจจะโดยที่มันไม่แม้กระทั่งพูดหรือทำสิ่งใดกับเจ้า ไม่มีสัญญาณ ไม่มีบริบท—ชาดานอยู่นั่นใน

กำลังตีวงโอบล้อมเจ้า ร่ายล้อมเจ้าอยู่

มันมองหาโอกาสที่จะหาประโยชน์และแล้วมันจะยึดครองเจ้าโดยเชิงบังคับ ครอบครองเจ้า

สัมฤทธิ์วัตถุประสงค์ของมันในการได้มาซึ่งการควบคุมเจ้าแบบเต็มๆและในการทำให้เจ้าเป็นทุกข์จากอันตราย
นี่คือเจตนาและพฤติกรรมเฉพาะแบบที่สุดของชาตานั้นขณะที่มันคืบคลานที่จะกระชากมวลมนุษย์ไปจากพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าพระองค์เอง พระผู้ทรงเอกลักษณ์ 4” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บางคนกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงพระราชกิจในตัวพวกเขาตลอดเวลา นี่เป็นไปได้
หากพวกเขาจะกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับพวกเขาตลอดเวลา นั่นอาจจะเป็นไปได้
หากพวกเขาจะกล่าวว่าความคิดและสำนึกรับรู้ของพวกเขาเป็นปกติตลอดเวลา นั่นก็อาจจะเป็นไปได้เช่นกัน
และอาจแสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับพวกเขา
หากพวกเขาบอกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงพระราชกิจภายในตัวพวกเขาตลอดเวลา
กล่าวว่าพวกเขาได้รับการให้ความรู้แจ้งโดยพระเจ้าและได้รับการสัมผัสโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกชั่วขณะ
และได้รับความรู้ใหม่ตลอดเวลา เช่นนั้นแล้วนี่ไม่ใช่เรื่องปกติแต่อย่างใดเลย!
มันเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติอย่างครบถ้วนบริบูรณ์! ไม่ต้องสงสัยเลยแม้แต่น้อย
ผู้คนเช่นนั้นก็คือเหล่าวิญญาณชั่ว! แม้กระทั่งพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์
มีเวลาที่พระองค์ยังต้องเสวยและต้องทรงหยุดพัก—ไม่ต้องพูดถึงพวกมนุษย์แต่อย่างใด
บรรดาผู้ที่ได้ถูกเหล่าวิญญาณชั่วครอบครองดูเหมือนว่าไม่มีความอ่อนแอของเนื้อหนัง
พวกเขาสามารถทะลึ่งและลั่ล่ทุกสิ่งได้ พวกเขาเป็นอิสระจากอารมณ์ความรู้สึก
สามารถสู้ทนต่อความทรมานและไม่รู้สึกถึงความเหนื่อยล้าแม้แต่น้อย
ราวกับว่าพวกเขาได้อยู่เหนือเนื้อหนังแล้ว นี่ไม่ใช่เรื่องเหนือธรรมชาติอย่างที่สุดหรือ?
งานของเหล่าวิญญาณชั่วนั้นเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ—ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสัมผัสสิ่งต่างๆ เช่นนั้นได้!
บรรดาผู้ที่ขาดการหยั่งรู้จะพิจารณาเมื่อพวกเขาเห็นผู้คนเช่นนั้น:
พวกเขาบอกว่าพวกเขามีเรี่ยวแรงกำลังเช่นนั้นในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา มีความเชื่ออันยิ่งใหญ่
และไม่เคยแสดงให้เห็นถึงสัญญาณของความอ่อนแอแม้แต่น้อย! ในความเป็นจริงแล้ว
เหล่านี้นั่นแล้วแต่เป็นการสำแดงให้เห็นถึงงานของวิญญาณชั่ว
ด้วยเพราะผู้คนปกติย่อมมีความอ่อนแอของมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
นี่คือสภาวะปกติของบรรดาผู้ที่มีการทรงสถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตัดตอนมาจาก “การปฏิบัติ (4)” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. การจำแนกความแตกต่างระหว่างพระคริสต์เที่ยงแท้กับพระคริสต์เทียมเท็จ

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระเจ้าซึ่งทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ได้รับการเรียกขานพระนามว่าพระคริสต์ และดังนั้นแล้วพระคริสต์ที่สามารถประทานความจริงแก่ผู้คนได้จึงมีพระนามเรียกขานว่าพระเจ้า ไม่มีอะไรที่เกินเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะพระองค์ทรงครองเนื้อแท้ของพระเจ้า และทรงครองพระอุปนิสัยของพระเจ้า และพระปรีชาญาณในพระราชกิจของพระองค์ ที่ไม่สามารถบรรลุได้โดยมนุษย์ บรรดาพวกที่เรียกตัวเองว่าพระคริสต์ ทว่ากลับไม่สามารถทำงานของพระเจ้าได้นั้นเป็นพวกฉ้อฉล พระคริสต์ไม่ได้ทรงเป็นแค่การสำแดงของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นเนื้อหนังพิเศษเฉพาะที่ทรงได้รับการดูแลรับผิดชอบโดยพระเจ้าในขณะที่พระองค์ทรงดำเนินการ และทำให้พระราชกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์เสร็จสิ้น เนื้อหนังนี้ไม่สามารถแทนที่ได้โดยมนุษย์คนใด แต่เป็นเนื้อหนังที่สามารถแบกรับพระราชกิจของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกได้อย่างเพียงพอ และสามารถแสดงพระอุปนิสัยของพระเจ้า และเป็นตัวแทนพระเจ้าได้เป็นอย่างดี และสามารถจัดเตรียมชีวิตให้แก่มนุษย์ได้ ไม่ช้าก็เร็ว พวกที่แสวงแสดงตนเป็นพระคริสต์จะพินาศกันทั้งหมด เพราะแม้พวกเขาจะอ้างว่าเป็นพระคริสต์ พวกเขาก็ไม่ได้ครองเนื้อแท้ของพระคริสต์เลย และดังนั้นเราจึงกล่าวว่าการจริงแท้แห่งพระคริสต์ไม่สามารถนิยามได้โดยมนุษย์ แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ตอบและตัดสินด้วยพระองค์เอง

คัดตอนมาจาก “พระคริสต์แห่งยุคสุดท้ายเท่านั้นที่ทรงสามารถประทานหนทางแห่งชีวิตนิรันดร์แก่มนุษย์ได้”
ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะทรงครองแก่นแท้ของพระเจ้า และพระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์จะทรงครองการแสดงออกของพระเจ้า ในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงก่อเกิดพระราชกิจที่พระองค์ตั้งพระทัยที่จะทำ และในเมื่อพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์จะทรงแสดงออกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น และจะทรงสามารถนำความจริงสู่มนุษย์ ประทานชีวิตให้เขาและชี้หนทางให้เขา เนื้อหนังที่ไม่มีแก่นแท้ของพระเจ้านั้นไม่ถือว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์อย่างแน่นอน ในเรื่องนี้ไม่มีข้อสงสัยแต่อย่างใด หากมนุษย์ตั้งใจจะสืบค้นลงไปว่านั่นคือเนื้อหนังจากการทรงจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่ เช่นนั้นแล้วเขาต้องยืนยันเรื่องนี้จากพระอุปนิสัยที่พระองค์ทรงแสดงออกและพระวณะที่พระองค์ตรัส

ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่ยืนยันว่าเป็นเนื้อหนึ่งจากการทรงจุติเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือไม่ และเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่นั้น คนเราต้องแยกแยะบนพื้นฐานของแก่นแท้ของพระองค์ และดังนั้น ในการกำหนดว่านั่นเป็นเนื้อหนึ่งของพระเจ้าผู้ทรงจุติเป็นมนุษย์หรือไม่ คุณเจออยู่ในแก่นแท้ของพระองค์ (พระราชกิจของพระองค์ ถ้อยคำรัสของพระองค์ พระอุปนิสัยของพระองค์และแง่มุมอื่นๆ มากมาย) มากกว่ารูปปรากฏภายนอก หากมนุษย์พินิจพิจารณาที่เพียงแค่พระรูปปรากฏภายนอกของพระองค์ และส่งผลให้มองข้ามแก่นแท้ของพระองค์ นี่ก็แสดงว่ามนุษย์มีคบอดและไม่รู้เท่าทัน

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แม้ว่าพระคริสต์บนแผ่นดินโลกทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจในพระนามของพระเจ้าพระองค์เองได้ แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมาด้วยเจตนาธรรมที่จะแสดงพระฉายาของพระองค์ในเนื้อหนึ่งต่อมนุษย์ทั้งมวล พระองค์ไม่ได้เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์ทั้งมวลมองเห็นพระองค์ พระองค์เสด็จมาเพื่อให้มนุษย์สามารถได้รับการนำโดยพระหัตถ์ของพระองค์ได้ และเช่นนั้นมนุษย์จึงเข้าสู่ยุคใหม่ได้ การปฏิบัติหน้าที่ของเนื้อหนึ่งของพระคริสต์นั้นเป็นไปเพื่อพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง นั่นคือ เพื่อพระราชกิจของพระเจ้าในเนื้อหนึ่ง และไม่ใช่เพื่อทำให้มนุษย์สามารถเข้าใจเนื้อแท้ของเนื้อหนึ่งของพระองค์ได้อย่างเต็มเปี่ยม ไม่สำคัญว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจอย่างไร ไม่มีสิ่งใดที่พระองค์ทรงปฏิบัติที่อยู่เหนือกว่าสิ่งที่เนื้อหนึ่งสามารถบรรลุได้ ไม่สำคัญว่าพระองค์ทรงพระราชกิจอย่างไร พระองค์ทรงพระราชกิจนั้นในเนื้อหนึ่งที่มีสภาวะความเป็นมนุษย์ตามปกติ และไม่ได้ทรงเผยโฉมพระพักตร์ที่แท้จริงของพระเจ้าต่อมนุษย์อย่างเต็มเปี่ยม นอกจากนี้ พระราชกิจในเนื้อหนึ่งของพระองค์ไม่มีวันที่จะเกินธรรมชาติหรือประมาณค่าไม่ได้อย่างที่มนุษย์คิดฝัน ถึงแม้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนพระเจ้าพระองค์เองในเนื้อหนึ่ง และทรงปฏิบัติในสภาวะบุคคลในพระราชกิจที่พระเจ้าพระองค์เองควรทรงปฏิบัติ แต่พระองค์มิได้ทรงปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าในสวรรค์ อีกทั้งพระองค์มิได้ทรงกล่าวประกาศกิจการของพระองค์เองอย่างร้อนรุ่ม ตรงกันข้าม พระองค์ยังคงทรงซ่อนอย่างลุ่มพระทัยอยู่ในเนื้อหนึ่งของพระองค์ นอกเหนือจากพระคริสต์แล้ว บรรดาผู้ที่อ้างอย่างเทียมเท็จว่าเป็นพระคริสต์นั้น ไม่มีคุณสมบัติของพระองค์ เมื่อนำมาวางเปรียบเทียบกับข้างๆ อุปนิสัยที่โอหังและยกย่องตนเองของพวกเขาพระคริสต์เทียมเท็จแล้ว ก็เป็นที่ชัดเจนขึ้นมามากว่าเนื้อหนึ่งลักษณะเช่นใดที่เป็นพระคริสต์อย่างแท้จริง ยิ่งพวกเขาเทียมเท็จมากขึ้นเท่าใด

พวกพระคริสต์เทียมเท็จเช่นนั้นก็ยังคุยโตถึงตนเองมากขึ้นเท่านั้น
และพวกเขาก็ยังมีความสามารถที่จะทำการแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เพื่อหลอกลวงมนุษย์มากขึ้นเท่านั้น
น พระคริสต์เทียมเท็จไม่มีคุณสมบัติของพระเจ้า พระคริสต์ไม่ทรงมีมลทินจากองค์ประกอบใดๆ
ที่เป็นของพระคริสต์เทียมเท็จ
พระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อปฏิบัติพระราชกิจของเนื้อหนังให้ครบบริบูรณ์เท่านั้น
ไม่ใช่เพียงเพื่อทำให้มนุษย์สามารถมองเห็นพระองค์ได้
แต่พระองค์ทรงปล่อยให้พระราชกิจของพระองค์ยืนยงพระอัครลักษณะของพระองค์
และทรงปล่อยให้สิ่งที่พระองค์ทรงเผยพิชิตขึ้นเนื้อแท้ของพระองค์แทน เนื้อแท้ของพระองค์มิได้ไร้มูลฐาน
พระอัครลักษณะของพระองค์ไม่ได้ถูกเกาะกุมไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์
แต่ถูกกำหนดพิจารณาโดยพระราชกิจของพระองค์และเนื้อแท้ของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “เนื้อแท้ของพระคริสต์คือการเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระบิดาแห่งสวรรค์” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากในระหว่างยุคปัจจุบันมีบุคคลผู้หนึ่งโผล่ออกมาซึ่งสามารถแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ ได้ฝึ
รักษาคนป่วย และทำปาฏิหาริย์มากมาย และหากบุคคลผู้นี้อ้างว่าพวกเขาคือพระเยซูผู้ได้เสด็จมา
เช่นนั้นแล้วนี่จะเป็นสิ่งเทียมเท็จที่สร้างขึ้น โดยพวกวิญญาณชั่วที่เลียนแบบพระเยซู จงจดจำการนี้ไว้!
พระเจ้าไม่ทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ ช่วงระยะแห่งพระราชกิจของพระเยซูได้ครบบริบูรณ์ไปแล้ว
และพระเจ้าจะไม่มีวันทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะนั้นอีกครั้ง
พระราชกิจของพระเจ้าไม่สามารถลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้ ยกตัวอย่างเช่น
พันธสัญญาเดิมได้บอกล่วงหน้าถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์
และผลลัพธ์ของคำพยากรณ์นี้คือการเสด็จมาของพระเยซู เมื่อการนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว
ก็น่าจะผิดที่จะมีพระเมสสิยาห์อีกองค์เสด็จมาอีกครั้ง พระเยซูได้เสด็จมาแล้วครั้งหนึ่ง
และมันน่าจะผิดหากพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งในคราวนี้ มีชื่อเดียวสำหรับทุกยุค
และแต่ละชื่อประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญของยุคนั้น ในมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์
พระเจ้าต้องทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์เสมอ ต้องทรงรักษาคนป่วยและไล่ผีเสมอ
และต้องทรงเป็นดุจดั่งพระเยซูเสมอ กระนั้นในคราวนี้ พระเจ้าไม่ทรงเป็นเหมือนเช่นนั้นเลย
หากในระหว่างยุคสุดท้าย พระเจ้ายังคงทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์
และยังคงทรงไล่ผีและรักษาคนป่วย—หากพระองค์ทรงทำอย่างเดียวกันกับพระเยซู—
เช่นนั้นแล้วพระเจ้าก็คงจะกำลังทรงทำพระราชกิจเดียวกันซ้ำ
และพระราชกิจของพระเยซูก็จะไม่มีนัยสำคัญหรือคุณค่า

ดังนั้นในทุกยุคพระเจ้าจึงทรงดำเนินพระราชกิจช่วงระยะเดียวจนแล้วเสร็จ
ทันทีที่แต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระองค์ได้ดำเนินการครบบริบูรณ์แล้ว
ในไม่ช้าก็ถูกเลียนแบบโดยพวกวิญญาณชั่ว และหลังจากซาตานเริ่มตามหลังพระเจ้าไปติดๆ
พระเจ้ายิ่งทรงเปลี่ยนแปลงไปสู่วิธีการที่ต่างออกไป
ทันทีที่พระเจ้าได้ทรงเสร็จสิ้นช่วงระยะหนึ่งของพระราชกิจของพระองค์ ก็จะถูกเลียนแบบโดยพวกวิญญาณชั่ว
พวกเจ้าต้องชัดเจนเกี่ยวกับการนี้

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าในวันนี้” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

มีบางคนผู้ถูกรอบำโดยวิญญาณชั่วและต่งเสียงร้องอย่างระเบ็งเซ็งแซ่ว่า “เราคือพระเจ้า!” กระนั้น
ในที่สุดพวกเขาก็ถูกเปิดเผย เพราะพวกเขาคิดในสิ่งที่พวกเขาเป็นตัวแทน พวกเขาเป็นตัวแทนซาตาน
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใส่พระทัยพวกเขา เจ้าจะยกย่องตัวเจ้าเองอย่างสูงเพียงใดก็ตาม
หรือเจ้าจะต่งเสียงร้องอย่างแจ่มกร้าวเพียงใดก็ตาม
เจ้าก็ยังคงเป็นสิ่งมีชีวิตทรงสร้างหนึ่งและเป็นผู้ที่เป็นของซาตาน เราไม่มีวันต่งเสียงร้องว่า “เราคือพระเจ้า
เราเป็นพระบุตรผู้เป็นที่รักของพระเจ้า!” แต่งานที่เราทำคือพระราชกิจของพระเจ้า เราจำเป็นต้องตะโกนหรือ?
ไม่มีความจำเป็นต้องมีการยกย่อง พระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์เองด้วยพระองค์เอง
และไม่ทรงจำเป็นต้องให้มนุษย์มอบสถานะแก่พระองค์หรือให้สมญาที่ให้เกียรติแก่พระองค์ กล่าวคือ
พระราชกิจของพระองค์เป็นตัวแทนของพระอัครกษัตริย์และสถานะของพระองค์
ก่อนหน้าการบัพติศมาของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าพระองค์เองหรือไม่?
พระองค์ไม่ได้ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระเจ้าหรือ?
แน่ใจหรือไม่ว่าไม่สามารถกล่าวได้ว่า
หลังจากการได้รับประจักษ์พยานแล้วเท่านั้นพระองค์จึงทรงกลายเป็นพระบุตรพระองค์เดียวของพระเจ้า?
ไม่ได้มีบุตรหนึ่งที่มีนามว่าเยซูชื่อย่นานแล้วก่อนที่จะได้ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์หรือ?
เจ้าไร้ความสามารถที่จะนำพาเส้นทางใหม่ๆ ออกมาหรือเป็นตัวแทนพระวิญญาณได้
เจ้าไม่สามารถแสดงออกถึงพระราชกิจของพระวิญญาณหรือพระวาทะที่พระองค์ตรัส
เจ้าไร้ความสามารถที่จะทำพระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เองได้
และเจ้าก็ไร้ความสามารถที่จะทำพระราชกิจของพระวิญญาณได้ พระปรีชาญาณ การอัศจรรย์
และความยากหยั่งถึงได้ของพระเจ้า
และความครบถ้วนบริบูรณ์แห่งพระอุปนิสัยที่พระเจ้าทรงใช้เตือนมนุษย์—
เหล่านี้ทั้งหมดล้วนเกินความสามารถของเจ้าที่จะแสดงออก
ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์ที่จะพยายามกล่าวอ้างว่าเป็นพระเจ้า

เจ้าคงจะมีเพียงชื่อเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดจากเนื้อแท้เลย พระเจ้าพระองค์เองได้เสด็จมาแล้ว
แต่ไม่มีผู้ใดจำพระองค์ได้ กระนั้นพระองค์ยังทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์ต่อไป
และทรงทำเช่นนั้นในการเป็นตัวแทนของพระวิญญาณ ไม่ว่าเจ้าจะเรียกพระองค์ว่ามนุษย์หรือพระเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้าหรือพระคริสต์ หรือเรียกพระองค์ว่าพี่น้องหญิง นั่นก็ไม่สำคัญ
แต่พระราชกิจที่พระองค์ทรงทำคือพระราชกิจของพระวิญญาณและเป็นตัวแทนของพระราชกิจของพระเจ้าพระ
องค์เอง พระองค์ไม่ใช่พระทัยกับพระนามที่มนุษย์ใช้เรียกพระองค์
พระนามนั้นสามารถกำหนดพระราชกิจของพระองค์ได้หรือไม่? ไม่ว่าเจ้าจะเรียกพระองค์ว่าอย่างไร
เท่าที่พระเจ้าทรงเกี่ยวข้องนั้น พระองค์ทรงเป็นเนื้อหนังซึ่งจุติมาเป็นมนุษย์ของพระวิญญาณของพระเจ้า
พระองค์ทรงเป็นตัวแทนของพระวิญญาณและได้รับความเห็นชอบโดยพระวิญญาณ
หากเจ้าไร้ความสามารถที่จะกรุยทางให้แก่ยุคใหม่ หรือนำพายุคเก่าไปถึงบทวสาน หรือนำมาซึ่งยุคใหม่
หรือทำงานใหม่ได้ เช่นนั้นแล้ว ก็ไม่สามารถเรียกเจ้าว่าพระเจ้าได้!

ตัดตอนมาจาก “ความล้าลึกแห่งการทรงจุติเป็นมนุษย์ (1)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

4. การจำแนกความแตกต่างระหว่างหนทางอันแท้จริงกับหนทางอันเป็นเท็จ

และระหว่างคริสตจักรแท้กับคริสตจักรเท็จ

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

หลักการพื้นฐานที่สุดในการแสวงหาหนทางที่แท้จริงคืออะไร?

เจ้าต้องมองไปที่ว่ามีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนทางนี้หรือไม่

ว่าวณะเหล่านี้เป็นการแสดงออกถึงความจริงหรือไม่ ผู้ใดได้รับการเป็นพยานให้

และมันสามารถนำสิ่งใดมาให้เจ้าได้

การแยกแยะระหว่างหนทางที่แท้จริงและหนทางที่เป็นเท็จนั้นจำเป็นต้องใช้ความรู้พื้นฐานหลายแง่มุม

ซึ่งสิ่งที่เป็นรากฐานที่สุดของมันก็คือการบอกได้ว่าพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีอยู่ในนั้นหรือไม่

เพราะเนื้อแท้ของการเชื่อของผู้คนในพระเจ้าคือการเชื่อในพระวิญญาณของพระเจ้า

และแม้กระทั่งการเชื่อของพวกเขาในพระเจ้าผู้ทรงจุติมาเป็นมนุษย์ก็เป็นเพราะว่าเนื้อหนังนี้เป็นร่างจำแลงของพระ

วิญญาณของพระเจ้า ซึ่งหมายความว่า การเชื่อดังกล่าวยังคงเป็นการเชื่อในพระวิญญาณ

มีความแตกต่างหลายประการระหว่างพระวิญญาณและเนื้อหนัง แต่เพราะว่าเนื้อหนังนี้มาจากพระวิญญาณ

และเป็นพระวณะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ด้วยเหตุนี้เอง สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อจึงยังคงเป็นเนื้อแท้ภายในของพระเจ้า

ดังนั้นในการแยกแยะว่ามันเป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่

เหนือสิ่งอื่นใดเจ้าต้องมองไปที่ว่ามันมีพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่

ซึ่งหลังจากนั้นเจ้าต้องมองไปที่ว่ามีความจริงอยู่ในหนทางนั้นหรือไม่

ความจริงนั้นเป็นอุปนิสัยชีวิตของความเป็นมนุษย์ปกติ นั่นคือ

สิ่งที่ถูกเรียกร้องจากมนุษย์เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างเขาในปฐมกาล

กล่าวคือสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติในความครบถ้วนบริบูรณ์ของมัน (ซึ่งรวมถึงสำนึกรับรู้แบบมนุษย์

ความเข้าใจเชิงลึก สติปัญญา และความรู้พื้นฐานของการเป็นมนุษย์) นั่นคือ

เจ้าจำเป็นต้องมองไปที่ว่าหนทางนี้สามารถนำผู้คนไปสู่ชีวิตแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติได้หรือไม่

ว่าความจริงที่ถูกกล่าวถึงนั้นเป็นที่พึงประสงค์ตามความเป็นจริงแห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติหรือไม่

ว่าความจริงนี้สัมพันธ์กับชีวิตจริงและเป็นจริงหรือไม่ และว่ามันเหมาะสมแก่เวลามากที่สุดหรือไม่

หากมีความจริงอยู่ เช่นนั้นแล้ว มันก็สามารถนำผู้คนไปสู่ประสบการณ์ต่างๆ ที่ปกติและเป็นจริง ยิ่งไปกว่านั้น

ผู้คนก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที สำนึกรับรู้แบบมนุษย์ของพวกเขา ก็จะกลายเป็นครบบริบูรณ์มากขึ้นทุกที

ชีวิตของพวกเขาในเนื้อหนังและชีวิตฝ่ายวิญญาณก็จะกลายเป็นมีระเบียบมากขึ้นทุกที และอารมณ์ต่างๆ

ของพวกเขาจะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที นี่คือการข้อที่สอง มีหลักการอีกข้อหนึ่ง

ซึ่งก็คือว่าผู้คนมีความรู้ที่เพิ่มขึ้นในเรื่องพระเจ้าหรือไม่

และว่าการได้รับประสบการณ์กับงานและความจริงดังกล่าวสามารถบันดาลใจให้เกิดความรักต่อพระเจ้าในตัวพวกเขาและนำพวกเขาให้เข้าใกล้พระเจ้าได้มากขึ้นทุกทีหรือไม่ ในการนี้ก็สามารถวัดได้ว่าหนทางนี้เป็นหนทางที่แท้จริงหรือไม่

ที่เป็นรากฐานมากที่สุดก็คือว่าหนทางนี้สมจริงมากกว่าที่จะเหนือธรรมชาติหรือไม่ และว่ามันสามารถจัดเตรียมเพื่อชีวิตของมนุษย์ได้หรือไม่ หากมันสอดคล้องกับหลักการเหล่านี้ก็จะได้ข้อสรุปว่าหนทางนี้คือหนทางที่แท้จริง เรากล่าวว่าจะเหล่านี้มิใช่เพื่อให้พวกเขายอมรับหนทางอื่นๆ ในประสบการณ์ต่างๆ ในอนาคตของพวกเขา

และไม่ใช่เป็นการทำนายว่าจะมีงานของยุคใหม่อีกยุคหนึ่งในอนาคต เรากล่าวว่าจะเหล่านี้เพื่อที่พวกเขาจะได้แน่ใจว่าหนทางแห่งวันนี้เป็นหนทางที่แท้จริง เพื่อที่พวกเขาจะไม่เพียงแน่ใจแค่บางส่วนในความเชื่อของพวกเขาในงานแห่งวันนี้และไม่สามารถที่จะได้รับความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับมัน มีคนมากมายด้วยซ้ำที่ถึงแม้จะแน่ใจแล้ว แต่ยังคงติดตามอยู่ในความสับสน ความแน่ใจดังกล่าวไม่มีหลักการอยู่เลย และผู้คนเช่นนั้นต้องถูกกำจัดทิ้งไม่ช้าก็เร็ว

แม้แต่คนเหล่านั้นที่ไฟแรงเป็นพิเศษในการติดตามของพวกเขาก็ยังแน่ใจสามส่วนและไม่แน่ใจห้าส่วน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีรากฐาน

เพราะขีดความสามารถของพวกเขาแน่นต่ำเกินไปและรากฐานของพวกเขาตื้นเกินไป

พวกเขาก็ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะความแตกต่างเลย

พระเจ้าไม่ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ซ้ำ พระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่ไม่สมจริง

พระองค์ไม่กำหนดข้อพึงประสงค์ที่มากเกินไปจากมนุษย์

และพระองค์ไม่ทรงกระทำพระราชกิจที่อยู่เหนือสำนึกรับรู้ของมนุษย์

พระราชกิจทั้งหมดที่พระองค์ทรงกระทำอยู่ภายในวงเขตแห่งสำนึกรับรู้ปกติของมนุษย์

และไม่เกินสำนึกรับรู้แห่งสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ

และพระราชกิจของพระองค์ดำเนินไปตามข้อพึงประสงค์ต่างๆ ที่ปกติของมนุษย์

หากมันเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้คนก็จะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที

และสภาวะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาจะกลายเป็นปกติมากขึ้นทุกที

ผู้คนได้ความรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอุปนิสัยของพวกเขา และเกี่ยวกับแก่นแท้ของมนุษย์

และพวกเขายังได้รับการถวิลหาความจริงที่มากขึ้นทุกทีอีกด้วย กล่าวคือ ชีวิตของมนุษย์เติบโตขึ้นเรื่อยๆ

และอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์ก็กลายเป็นสามารถเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้นเรื่อยๆ—

ซึ่งทั้งหมดนี้คือความหมายของการที่พระเจ้าทรงกลายเป็นชีวิตของมนุษย์

หากหนทางหนึ่งไม่สามารถที่จะเปิดเผยบรรดาสิ่งที่เป็นแก่นแท้ของมนุษย์ได้

ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของมนุษย์ได้ และยิ่งไปกว่านั้น

ไม่สามารถที่จะนำผู้คนไปอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือให้ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้าแก่พวกเขาได้ และแม้กระทั่งทำให้ความเป็นมนุษย์ของพวกเขากลายเป็นคำด้อยลงทุกทีและทำให้สำนึกรับรู้ของพวกเขาผิดปกติดีกขึ้นทุกที เช่นนั้นแล้ว หนทางนี้ก็ต้องไม่ใช่หนทางที่แท้จริง และมันอาจเป็นงานของวิญญาณชั่ว หรือเป็นหนทางเก่า กล่าวโดยสรุปคือ มันไม่สามารถเป็นพระราชกิจในปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

ตัดตอนมาจาก

“บรรดาผู้ที่รู้จักพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์เท่านั้นที่สามารถทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยได้” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของพระเจ้ายังมีข้อพึงประสงค์ต่อมนุษย์ที่สอดคล้องกับช่วงระยะนั้นๆ ด้วยเช่นกัน

ผู้คนทั้งหมดที่อยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกครองโดยการทรงสถิตและการบ่มวินัยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกที่ไม่อยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมอยู่ภายใต้คำสั่งของซาตาน และปราศจากพระราชกิจใดๆ แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้คนที่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คือบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า กับผู้ที่ร่วมมือในพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า หากบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสนี้ไม่สามารถร่วมมือ และไร้ความสามารถที่จะนำความจริงที่พระเจ้าทรงพึงประสงค์ในช่วงระหว่างยุคนี้ไปปฏิบัติได้ เช่นนั้นแล้ว พวกเขาจะถูกบ่มวินัย และในกรณีที่เลวร้ายที่สุดพวกเขาก็จะถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงละทิ้ง บรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมจะใช้ชีวิตภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาจะได้รับการดูแลและการคุ้มครองปกป้องของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บรรดาผู้ที่เต็มใจที่จะนำความจริงไปปฏิบัติย่อมได้รับการประทานความรู้แจ้งจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกที่ไม่เต็มใจจะนำความจริงไปปฏิบัติย่อมถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบ่มวินัย และอาจแม้กระทั่งถูกลงโทษ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นบุคคลประเภทใดก็ตาม พระเจ้าจะทรงรับผิดชอบทุกผู้คนที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระองค์เพื่อประโยชน์แห่งพระนามของพระองค์ ภายใต้เงื่อนไขว่าพวกเขานั้นอยู่ภายในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บรรดาผู้ที่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์และเต็มใจที่จะนำพระวจนะของพระองค์ไปปฏิบัติจะได้รับพระพรของพระองค์

ส่วนพวกที่ไม่เชื่อฟังพระองค์และไม่นำพระวจนะของพระองค์ไปปฏิบัติย่อมจะได้รับการลงโทษของพระองค์ ผู้คนที่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์คือบรรดาผู้ที่ยอมรับพระราชกิจใหม่ และเนื่องจากพวกเขาได้ยอมรับพระราชกิจใหม่แล้ว พวกเขาจึงควรร่วมมือกับพระเจ้าอย่างเหมาะสม

และไม่ควรปฏิบัติตนเป็นกบฏที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน

นี่คือข้อพึงประสงค์เพียงข้อเดียวที่พระเจ้าทรงมีต่อมนุษย์ สำหรับผู้คนที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่

การยอมไม่เป็นดังนี้ กล่าวคือ พวกเขาอยู่นอกกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

และการบ่มวินัยกับการดำเนินของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยอมไม่ได้ใช้กับพวกเขา ตลอดทั้งวัน

ผู้คนเหล่านี้ใช้ชีวิตภายในเนื้อหนัง พวกเขาใช้ชีวิตภายในจิตใจของพวกเขา

และทั้งหมดที่พวกเขาทำก็สอดคล้องกับหลักข้อเชื่อที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์และการค้นคว้าวิจัยของสมองของ

พวกเขาเอง นี่ไม่ใช่สิ่งที่พระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์พึงประสงค์

และยังไม่ใช่การร่วมมือกับพระเจ้าเข้าไปใหญ่

พวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าจึงสูญเสียการทรงสถิตของพระเจ้า และนอกจากนั้น

พวกเขาย่อมปราศจากพระพรและการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า

คำพูดและการกระทำส่วนใหญ่ของพวกเขาจึงยึดมั่นอยู่กับข้อพึงประสงค์ในอดีตของพระราชกิจแห่งพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านั้นคือหลักข้อเชื่อ ไม่ใช่ความจริง

หลักข้อเชื่อและระเบียบข้อบังคับเช่นนั้นเพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าการชุมนุมกันของผู้คนเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใดนอกจาก

ศาสนา พวกเขาไม่ใช่ผู้ที่ได้รับการเลือกสรรหรือเป้าหมายของพระราชกิจของพระเจ้า

สมาชิกของผู้คนทั้งหมดท่ามกลางพวกเขาสามารถเรียกได้ว่าเป็นการประชุมใหญ่ของศาสนา

และยอมไม่สามารถเรียกว่าคริสตจักร นี่คือข้อเท็จจริงที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

พวกเขาไม่มีพระราชกิจใหม่แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งที่พวกเขาทำดูเหมือนชวนให้นึกถึงศาสนา

สิ่งที่พวกเขาทำในชีวิตดูเหมือนเต็มแน่นไปด้วยศาสนา

พวกเขาไม่มีการทรงสถิตและพระราชกิจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะมีคุณสมบัติที่จะได้รับการบ่มวินัยหรือความรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้คนเหล่านี้ทั้งหมดล้วนเป็นชาวศพที่ไร้ชีวิต และเป็นหนอนแมลงวันที่ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิญญาณ

พวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับการกบฏและการต่อต้านของมนุษย์ ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการทำชั่วทั้งหมดของมนุษย์

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะรู้พระราชกิจทั้งหมดของพระเจ้าและน้ำพระทัยในปัจจุบันของพระเจ้า

พวกเขาทั้งหมดเป็นผู้คนต่ำช้าที่ไม่รู้เท่าทัน และพวกเขาเป็นคนที่สมควรจะเรียกว่าผู้เชื่อ!

ไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาทำส่งผลถึงการบริหารจัดการของพระเจ้า

และมันยังไม่สามารถทำให้แผนการของพระเจ้าคือยอคุณค่าลงได้

คำพูดและการกระทำของพวกเขาน่าขยะแขยงเกินไป น่าสมเพชเกินไป และไม่ควรค่าแก่การกล่าวถึงเลย

สิ่งที่กระทำโดยพวกที่ไม่อยู่ในกระแสแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ยอมไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับพระราชกิจใหม่แห่ง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเหตุนี้ ไม่ว่าพวกเขาจะทำสิ่งใดก็ตาม

พวกเขาข่มปราศจากวินัยแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
และนอกจากนั้นข่มปราศจากความรู้แจ้งแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
เพราะพวกเขาทั้งหมดล้วนเป็นผู้ที่ไม่มีความรักให้กับความจริง
และเป็นผู้ที่ได้ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรังเกียจและปฏิเสธ พวกเขาถูกเรียกว่าคนทำชั่ว
เพราะพวกเขาเดินในเนื้อหนังและทำสิ่งใดๆ ก็ตามที่ทำให้พวกเขาพอใจภายใต้แผ่นป้ายโฆษณาถึงพระเจ้า
ขณะที่พระเจ้าทรงพระราชกิจ พวกเขาถึงใจเป็นศัตรูกับพระองค์ และวิ่งไปคนละทิศทางกับพระองค์
ความล้มเหลวของมนุษย์ในการร่วมมือกับพระเจ้าจึงเป็นกบฏอย่างสูงสุดในตัวมันเอง ดังนั้น
ผู้คนเหล่านั้นที่จิตใจวิ่งในทางตรงข้ามกับพระเจ้าจะไม่ได้รับการลงทัณฑ์ที่ยุติธรรมของพวกเขาโดยเฉพาะหรือ?

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

5. ความแตกต่างระหว่างการติดตามพระเจ้ากับการติดตามผู้คน

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญหลักในการติดตามพระเจ้าคือ ทุกสิ่งควรเป็นไปอย่างสอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้าในวันนี้ กล่าวคือ ไม่ว่าเจ้าจะกำลังไล่ตามเสาะหาการเข้าสู่ชีวิตหรือการทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วง ทุกสิ่งควรมีศูนย์กลางอยู่ที่พระวณะของพระเจ้าในวันนี้ หากสิ่งที่เจ้าสื่อสารและไล่ตามเสาะหาไม่ได้มีศูนย์กลางอยู่ที่พระวณะของพระเจ้าในวันนี้ เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือคนแปลกหน้าต่อพระวณะของพระเจ้า และสูญเสียพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง สิ่งที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์คือผู้ที่ติดตามรอยพระบาทของพระองค์ ไม่ว่าสิ่งที่เจ้าเข้าใจมาก่อนนั้นจะมีหัตถ์และบริสุทธิ์มากน้อยเพียงใด พระเจ้าก็ไม่ทรงต้องประสงค์สิ่งนั้น และหากเจ้าไร้ความสามารถที่จะละสิ่งเหล่านั้นได้ เช่นนั้นแล้วสิ่งเหล่านั้นจะเป็นอุปสรรคใหญ่หลวงต่อการเข้าสู่ของเจ้าในอนาคต บรรดาผู้ที่มีความสามารถที่จะติดตามความสว่างปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ก็ได้รับพระพร ผู้คนในยุคก่อนๆ ยังได้ติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าด้วยเช่นกัน แต่กระนั้นก็ดีพวกเขา ก็ไม่สามารถติดตามได้จนถึงวันนี้ นี่คือพระพรของผู้คนในยุคสุดท้าย บรรดาผู้ที่สามารถติดตามพระราชกิจปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ และผู้ที่มีความสามารถที่จะติดตามรอยพระบาทของพระเจ้าได้ เจกเช่นที่พวกเขาติดตามพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะนำทางพวกเขาไปยังที่ใด— เหล่านี้คือผู้ที่ได้รับพระพรจากพระเจ้า บรรดาผู้ที่ไม่ติดตามพระราชกิจปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้เข้าสู่พระราชกิจแห่งพระวณะของพระเจ้า และไม่ว่าพวกเขาจะทำงานมากมายเพียงใด หรือความทุกข์ของพวกเขาใหญ่หลวงเพียงใด หรือพวกเขาวุ่นวายดำเนินงานมากเพียงใด สิ่งเหล่านั้นไม่มีความหมายอะไรกับพระเจ้า และพระองค์จะไม่ชมเชยพวกเขา

ตัดตอนมาจาก “รู้จักพระราชกิจใหม่ล่าสุดของพระเจ้าและติดตามรอยพระบาทของพระองค์” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ผู้คนบางคนไม่ได้ขึ้นบานในความจริง นับประสาอะไรกับคำพิพากษา แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับขึ้นบานในอำนาจและความมั่งคั่ง ผู้คนเช่นนั้นเรียกกันว่าผู้แสวงอำนาจ พวกเขาค้นหาเฉพาะบรรดานิกายในโลกที่มีอิทธิพล

และพวกเขาก็ค้นหาเฉพาะบรรดาศิษยาภิบาลและคณาจารย์ที่มาจากโรงเรียนสอนศาสนาทั้งหลาย
แม้ว่าพวกเขาจะได้ยอมรับหนทางแห่งความจริงแล้ว พวกเขาก็เชื่อเพียงครั้งเดียวเท่านั้น
พวกเขาไม่สามารถให้หัวใจและจิตใจของพวกเขาได้ทั้งหมด
ปากของพวกเขาพูดถึงการสละตัวพวกเขาเองเพื่อพระเจ้า
แต่สายตาของพวกเขากลับจ้องอยู่ที่บรรดาศิษยาภิบาลและคณาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่
และพวกเขาก็ไม่ได้ช่วยตามองมาที่พระคริสต์อีกเลย หัวใจของพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับชื่อเสียง
ความมีโชคและความรุ่งโรจน์ พวกเขาคิดว่ามันเป็นไปได้ที่บุคคลตัวเล็กๆ
เช่นนั้นจะสามารถพิชิตได้มากมายขนาดนั้น
เป็นไปได้ที่คนธรรมดาไม่มีอะไรน่าสนใจอย่างนั้นจะสามารถทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมได้
พวกเขาคิดว่ามันเป็นไปได้ที่พวกนอกสายตาเหล่านี้ท่ามกลางฝุ่นและกองขยะจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร
พวกเขาเชื่อว่าหากผู้คนเช่นนั้นคือวัตถุแห่งความรอดของพระเจ้า
ถ้าอย่างนั้นแล้วสวรรค์และโลกก็ควรจะกลับด้านกัน และผู้คนทุกคนก็ควรจะหัวเราะจนท้องแข็ง
พวกเขาเชื่อว่าหากพระเจ้าทรงเลือกสรรพวกนอกสายตานี้เพื่อที่จะทำให้มีความเพียบพร้อม
ถ้าอย่างนั้นแล้วบรรดามนุษย์ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็ควรจะกลายเป็นพระเจ้าไปเสียเอง
มุมมองของพวกเขาในดั่งพร้อยไปด้วยการไม่เชื่อเกินกว่าที่กำลังไม่เชื่อ
พวกเขาเป็นแค่สัตว์ป่าที่วิปริตผิดแปลก เพราะว่าพวกเขาเห็นคุณค่าเฉพาะสถานภาพเกียรติยศและอำนาจเท่านั้น
และพวกเขาก็เคารพนับถือเฉพาะบรรดากลุ่มและนิกายใหญ่ๆ เท่านั้น
พวกเขาไม่ได้มีความนับถือสำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงนำโดยพระคริสต์แม้แต่น้อย
พวกเขาเป็นแค่เหล่าคนทรยศที่หันหลังให้กับพระคริสต์ กับความจริง และกับชีวิต

สิ่งที่เจ้าเลื่อมใสในนั้นไม่ใช่ความถ่อมใจของพระคริสต์
แต่เป็นบรรดาผู้เลี้ยงเทียมเท็จที่มีจุดยืนอันโดดเด่นเหล่านั้น
เจ้าไม่ได้ชื่นชมบูชาความดีงามหรือพระปรีชาญาณของพระคริสต์
แต่เป็นพวกคนหลงระเหิงที่เกลือกกลิ้งในความโสมมของโลก
เจ้าหัวเราะให้กับความเจ็บปวดของพระคริสต์ที่ไม่มีที่จะวางพระเศียรของพระองค์
แต่เจ้ากลับเลื่อมใสบรรดาซากศพเหล่านั้นที่ตามล่าหาของถวายและใช้ชีวิตอยู่กับความเสเพล
เจ้าไม่เต็มใจที่จะทนทุกข์เคียงข้างพระคริสต์
แต่เจ้ากลับปรารถนาที่จะโผล่เข้าสู่อ้อมแขนของพวกต่อต้านพระคริสต์ที่บ้าบิ่นสิ้นคิดเหล่านั้น
แม้พวกเขาจะจัดหาให้เจ้าเพียงแค่นื้อหนังก่ำพูดและการควบคุม แม้ว่าบัดนี้หัวใจของเจ้ายังคงหันเข้าหาพวกเขา
เข้าหาความมีหน้ามีตาของพวกเขา เข้าหาสถานภาพของพวกเขา เข้าหาอิทธิพลของพวกเขา

และกระนั้นเจ้าก็ยังคงสวณทำที่ที่ทำให้เจ้าพบว่าพระราชกิจของพระคริสต์นั้นยากที่จะกลืนลง
และเจ้าก็ไม่เต็มใจที่จะยอมรับพระราชกิจนั้น

นี่คือเหตุผลที่ทำให้เราจึงกล่าวว่าเจ้าขาดความเชื่อที่จะยอมรับพระคริสต์

เหตุผลที่เจ้าได้ติดตามพระองค์มาจนถึงวันนี้ก็เพียงเพราะเจ้าไม่มีทางเลือกอื่น ภาพลักษณ์อันสูงส่งเป็นชุดๆ
ตั้งตระหง่านอยู่ในหัวใจของเจ้าตลอดกาล เจ้าไม่อาจลืมทั้งวาจาและความประพจน์ทุกอย่างของพวกเขา
และคำพูดกับมือที่มีอิทธิพลของพวกเขาได้ ในหัวใจของพวกเขา

พวกเขาคือผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดตลอดกาลและเหล่าวีรบุรุษตลอดกาล

แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นสำหรับพระคริสต์ในวันนี้ พระองค์ไม่มีนัยสำคัญตลอดกาลในหัวใจของเจ้า

และไม่คู่ควรที่จะได้รับความเคารพตลอดกาล เพราะพระองค์นั้นทรงมีความเป็นธรรมดาเกินไปมาก

ทรงมีอิทธิพลน้อยเกินไปมาก และห่างไกลจากคำว่าสูงส่ง

ตัดตอนมาจาก “เจ้าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าที่แท้จริงหรือไม่” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

6. การจำแนกความแตกต่างระหว่างผู้นำแท้กับผู้นำเท็จ และระหว่างผู้เลี้ยงแท้กับผู้เลี้ยงเท็จ

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

งานของผู้ทำงานที่มีคุณสมบัติสามารถนำผู้คนไปสู่หนทางที่ถูกต้อง และให้พวกเขาได้รับการเข้าสู่ความจริงที่ยิ่งใหญ่กว่า งานของเขาสามารถนำผู้คนมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า นอกจากนี้ งานที่เขาทำสามารถแตกต่างออกไปตามแต่ละบุคคล และไม่ได้ถูกผูกมัดด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆ ซึ่งทำให้ผู้คนได้รับการหลุดพ้นและเสรีภาพ และความสามารถที่จะค่อยๆ เติบโตในชีวิต และที่จะมีการเข้าสู่ความจริงที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้น

ส่วนงานของผู้ทำงานที่ไม่มีคุณสมบัตินั้นไม่ถึงมาตรฐานที่ควรเป็นอย่างมาก งานของเขานั้น ไร้เงา เขาสามารถนำผู้คนมาสู่กฎเกณฑ์ต่างๆ ได้เท่านั้น

และสิ่งที่เขาเรียกร้องจากผู้คนไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละบุคคล เขาไม่ได้ทำงานตามความจำเป็นจริงๆ ของผู้คน ในงานชนิดนี้มีกฎเกณฑ์ต่างๆ มากจนเกินไปและมีหลักทฤษฎีมากจนเกินไป และงานนี้ไม่สามารถนำผู้คนมาสู่ความเป็นจริงได้

อีกทั้งไม่สามารถนำผู้คนเข้าสู่การปฏิบัติปกติของการเติบโตในชีวิตได้

งานนี้สามารถทำได้แค่ให้ผู้คนยึดติดกับกฎเกณฑ์ไร้ค่าไม่กี่ข้อเท่านั้น

การนำเช่นนั้นสามารถทำได้แค่พาทางผู้คนให้หลงใหลเท่านั้น เขานำทางเจ้าให้กลายเป็นเหมือนเขา

เขาสามารถนำเจ้าไปสู่สิ่งที่เขามีและเป็น ในการที่ผู้ติดตามจะยังรู้ได้ว่าผู้นำมีคุณสมบัติหรือไม่ นั่น

กุญแจสำคัญคือการดูที่เส้นทางที่พวกเขานำทางและผลลัพธ์ของการทำงานของเขา

และมองเห็นว่าผู้ติดตามได้รับหลักการตามความจริงหรือไม่

และพวกเขาได้รับวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับการแปลงสภาพของพวกเขาหรือไม่

เจ้าควรจำแนกความแตกต่างระหว่างงานที่แตกต่างกันของผู้คนชนิดที่แตกต่างกัน

เจ้าไม่ควรเป็นผู้ติดตามที่ไร้เงา นี่ส่งผลกระทบต่อเรื่องการเข้าสู่ของผู้คน

หากเจ้ารู้ความสามารถที่จะจำแนกความแตกต่างว่าการเป็นผู้นำของบุคคลใดมีเส้นทางและของบุคคลใดไม่มี

เจ้าจะถูกหลอกหลวงได้โดยง่าย ทั้งหมดนี้มีผลโดยตรงต่อชีวิตของเจ้าเอง

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าจำเป็นต้องมีความเข้าใจต่อสภาวะทั้งหลายมากมายที่ผู้คนจะเป็นอยู่

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแก่พวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

บรรดาผู้ที่ประสานงานในการปรนนิบัติพระเจ้าต้องมีการจับความเข้าใจที่หนักแน่นมากยิ่งขึ้นไปอีกเกี่ยวกับสภาวะทั้งหลายมากมายที่เกิดขึ้น โดยพระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติแก่ผู้คน

หากเจ้าเพียงแค่พูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์มากมาย หรือวิธีทั้งหลายในการบรรลุถึงการเข้าสู่เท่านั้น
นั้นแสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ของเจ้าเป็นประสบการณ์ข้างเดียวมากเกินไป

หากไม่รู้จักสถานะที่แท้จริงของเจ้าและไม่จับความเข้าใจหลักการของความจริง
ก็เกินไปไม่ได้ที่จะสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย

หากไม่รู้จักหลักการในพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือไม่เข้าใจผลที่สิ่งนั้นนำมา
ก็เป็นเรื่องยากสำหรับเจ้าที่จะหยั่งรู้งานของพวกวิญญาณชั่วร้าย เจ้าต้องเปิดโปงงานของพวกวิญญาณชั่วร้าย
รวมทั้งโมคติที่หลงผิดทั้งหลายของมนุษย์ และเจาะทะลุตรงเข้าไปยังหัวใจของประเด็นปัญหา

เจ้ายังต้องชี้ให้เห็นการเบี่ยงเบนหลายอย่างในการปฏิบัติของผู้คน

และปัญหาที่พวกเขาอาจมีในความเชื่อของพวกเขาต่อพระเจ้าด้วย เพื่อที่พวกเขาอาจจำสิ่งเหล่านั้นได้
อย่างน้อยที่สุด เจ้าต้องไม่ทำให้พวกเขารู้สึกในเชิงลบหรือเฉยเมย อย่างไรก็ตามก็ดี

เจ้าต้องเข้าใจความลำบากยากเย็นทั้งหลายที่มีอยู่อย่างเป็นรูปธรรมสำหรับผู้คนส่วนใหญ่ เจ้าต้องไม่ไร้เหตุผล
หรือ “พยายามสอนสูตรให้ร้องเพลง” นั่นเป็นพฤติกรรมที่โง่เขลา

ในการแก้ไขความลำบากยากเย็นมากมายที่ผู้คนได้รับประสบการณ์นั้น

ก่อนอื่นเจ้าต้องจับใจความพลัดของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ได้

เจ้าต้องเข้าใจว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจแก่ผู้คนที่แตกต่างกันอย่างไร

เจ้าต้องมีความเข้าใจเรื่องความลำบากยากเย็นทั้งหลายที่ผู้คนเผชิญหน้า และเรื่องข้อบกพร่องของพวกเขา

และเจ้าต้องเข้าใจทะลุปรุโปร่งถึงประเด็นสำคัญของปัญหา และเข้าถึงแหล่งกำเนิดของมัน

โดยไม่มีการเบี่ยงเบนหรือทำความผิดพลาดใดๆ

มีเพียงบุคคลประเภทนี้เท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่จะประสานงานในการปรนนิบัติพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “ผู้เลี้ยงที่เหมาะสมควรเตรียมตัวให้พร้อมสรรพด้วยสิ่งใดบ้าง” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าควรเป็นคนสนิทของพระเจ้า พวกเขาควรเป็นที่น่ายินดีต่อพระเจ้า

และสามารถรักดีต่อพระเจ้าอย่างที่สุด ไม่ว่าเจ้าจะปฏิบัติเป็นการส่วนตัวหรือในที่สาธารณะ

เจ้าสามารถได้รับความชื่นบานยินดีของพระเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

เจ้าสามารถตั้งมั่นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และไม่ว่าผู้คนอื่นๆ จะปฏิบัติต่อเจ้าอย่างไรก็ตาม

เจ้าเดินบนเส้นทางที่เจ้าควรเดินอยู่เสมอ และมอบทุกความใส่ใจแก่พระภาระของพระเจ้า

ผู้คนเยี่ยงนี้เท่านั้นที่เป็นคนสนิทของพระเจ้า

ที่บรรดาคนสนิทของพระเจ้าสามารถรับใช้พระองค์ได้โดยตรงก็เพราะพวกเขาได้รับมอบพระบัญชาอันยิ่งใหญ่
ของพระเจ้าและพระภาระของพระเจ้า

พวกเขาสามารถเข้าใจพระทัยของพระเจ้าเสมือนเป็นหัวใจของพวกเขาเอง
และรับเอาพระภาระของพระเจ้ามาเป็นภาระของตนเอง
และพวกเขาก็ไม่คำนึงถึงความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในภายภาคหน้าของพวกเขา:
แม้เมื่อพวกเขาไม่มีความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ และพวกเขาไม่มีแนวโน้มที่จะได้ประโยชน์อะไรเลย
พวกเขาก็เชื่อในพระเจ้าด้วยหัวใจรักเสมอ และดังนั้น บุคคลประเภทนี้จึงเป็นคนสนิทของพระเจ้า
บรรดาคนสนิทของเจ้านั้น ยังเป็นคนไว้วางใจของพระองค์ด้วยเช่นกัน
เฉพาะบรรดาคนสนิทเท่านั้นที่สามารถร่วมแบ่งเบาความกระวนกระวายใจของพระองค์
และพระคำริของพระองค์ได้ และแม้ว่าเนื้อหาของพวกเขาก็จะเจ็บปวดและอ่อนแอ
พวกเขาก็สามารถสู้ทนความเจ็บปวดและละทิ้งสิ่งที่พวกเขารักเพื่อให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัย
พระเจ้าทรงมอบภาระที่มากขึ้นให้แก่ผู้คนเช่นนั้น
และสิ่งที่พระเจ้าทรงพึงปรารถนาที่จะทำนั้น ได้รับการยืนยันสนับสนุนจากคำพยานของผู้คนเหล่านี้ เช่นนั้น
ผู้คนเหล่านี้จึงเป็นที่น่ายินดีต่อพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มีใจตรงกันกับพระทัยของพระองค์เอง
และเฉพาะผู้คนเยี่ยงนี้เท่านั้นที่สามารถปกครองร่วมกันกับพระเจ้าได้

คัดตอนมาจาก “วิธีรับใช้โดยกลมเกลียวไปกับน้ำพระทัยพระเจ้า” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ท่าทีของพวกเขาไม่เป็นมิตรต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าเสมอ
พวกเขาไม่มีความเอนเอียงแม้แต่น้อยนิดที่จะบนอบ ทั้งยังไม่เคยบนอบหรือต่อมใจตนเองอย่างเปรมปรีดิ์
พวกเขายกย่องตนเองต่อหน้าผู้อื่นและไม่เคยยอมบนอบต่อผู้ใด เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
พวกเขาพิจารณาว่าตนเองนั้นเก่งที่สุดในเรื่องการประกาศพระวาทะ
และมีทักษะสูงสุดในการทำงานให้เกิดผลในผู้อื่น พวกเขาไม่เคยทิ้งขว้าง “ขุมทรัพย์” ที่ตนครอง
แต่ปฏิบัติต่อขุมทรัพย์เหล่านั้นเฉกเช่นมรดกตกทอดของครอบครัวสำหรับนั้สการ เพื่อประกาศต่อผู้อื่นไปทั่ว
และใช้ขุมทรัพย์เหล่านั้นเพื่ออบรมสั่งสอนพวกคนโง่เขลาที่ชื่นชมพวกเขา
ในคริสตจักรมีผู้คนแบบนี้อยู่ไม่น้อยทีเดียวจริงๆ อาจกล่าวได้ว่าพวกเขาเป็น “วีรบุรุษผู้มีอาจมีผู้ใดพิชิตได้”
รุ่นแล้วรุ่นเล่าที่ผ่านมาพักแรมในบ้านของพระเจ้า พวกเขาถือการประกาศพระวาทะ (คำสอน)
เป็นหน้าที่อันสูงส่งที่สุดของพวกเขา ปีแล้วปีเล่า รุ่นแล้วรุ่นเล่า พวกเขายู่อยู่กับการบังคับใช้น้ำที่
“อันศักดิ์สิทธิ์และมีอาจฝ่าฝืนได้” ของตนอย่างกร้าวแกร่ง ไม่มีใครกล้าแตะพวกเขา
ไม่แม้แต่คนเดียวที่กล้าตำหนิพวกเขาอย่างเปิดเผย พวกเขากลายเป็น “กษัตริย์” ในพระนิเวศของพระเจ้า
อาละวาดเฟ้นผ่านขณะที่พวกเขาปฏิบัติอย่างเผด็จการกับผู้อื่นมายุคแล้วยุคเล่า

ตัดตอนมาจาก “เหล่าผู้เชื่อฟังพระเจ้าด้วยใจจริงย่อมได้รับการรับไว้โดยพระเจ้าอย่างแน่นอน” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

งานในจิตใจของมนุษย์นั้นง่ายเกินไปที่มนุษย์จะล้มเหลว ตัวอย่างเช่น
ศิษยาภิบาลและผู้ผู้นำในโลกศาสนาอาศัยความสามารถพิเศษและตำแหน่งของพวกเขาในการทำงานของพวกเขา
ผู้ที่ติดตามพวกเขามาเป็นเวลานานจะติดเชื่อความสามารถพิเศษของพวกเขา
และได้รับอิทธิพลจากบางส่วนของสิ่งที่พวกเขาเป็น พวกเขามุ่งมั่นอยู่กับความสามารถพิเศษ ความสามารถ
และความรู้ของผู้คน
และพวกเขาให้ความสนใจกับสิ่งเหนือธรรมชาติและหลักทฤษฎีที่ลุ่มลึกและไม่เป็นจริงมากมาย
(แน่นอนว่าหลักทฤษฎีที่ลุ่มลึกเป็นสิ่งที่ไม่อาจบรรลุได้)
พวกเขาไม่มุ่งมั่นไปที่การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของผู้คน แต่มุ่งมั่นไปที่การฝึกผู้คนให้เทศนาและทำงาน
พัฒนาความรู้ของผู้คน และคำสอนทางศาสนาหลักของพวกเขานั่นเอง
พวกเขาไม่มุ่งมั่นไปที่ว่าอุปนิสัยของผู้คนเปลี่ยนแปลงไปมากเพียงใด หรือว่าผู้คนเข้าใจความจริงมากเพียงใด
พวกเขาไม่สนใจที่จะไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องเนื้อแท้ของผู้คน
และนับประสาอะไรที่พวกเขาจะพยายามที่จะรู้ถึงสถานะที่ปกติและไม่ปกติของผู้คน
พวกเขาไม่ตอบโต้มโนคติที่หลงผิดของผู้คน อีกทั้งพวกเขาไม่เผยแพร่โนคติที่หลงผิดของพวกเขาเอง
นับประสาอะไรที่พวกเขาจะคัดค้านผู้คนเพื่อขบถหรือความเสื่อมทรามของพวกเขา
ผู้คนส่วนใหญ่ที่ติดตามพวกเขาปรนนิบัติด้วยความสามารถพิเศษของพวกเขา
และทั้งหมดที่พวกเขาปลดปล่อยออกมาคือมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาและทฤษฎีทางเทววิทยา
ซึ่งไม่สัมพันธ์กับความเป็นจริงและไร้ความสามารถที่จะให้ชีวิตกับผู้คนได้โดยสิ้นเชิง อันที่จริงแล้ว
เนื้อแท้ของงานของพวกเขาคือการบ่มพรสวรรค์
เลี้ยงดูผู้คนที่ไม่มีสิ่งใดให้กลายเป็นบัณฑิตทางศาสนาที่มีพรสวรรค์
ซึ่งในภายหลังก็ไปทำงานและเป็นผู้นำต่อไป

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและงานของมนุษย์” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การรับใช้พระเจ้าไม่ใช่การกิจง่ายๆ
พวกที่อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเขายังคงไม่เปลี่ยนแปลงนั้นไม่มีวันสามารถรับใช้พระเจ้าได้
หากอุปนิสัยของเขายังไม่ได้รับการพิพากษาและติสอนโดยพระวจนะของพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วอุปนิสัยของเขาก็ยังคงเป็นตัวแทนซาตาน
ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าเขารับใช้พระเจ้าโดยเจตนาที่ผิดของเจ้าของ

เป็นการพิสูจน์ว่าการปรนนิบัติของเจ้านั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานของธรรมชาติเยี่ยงชาติานของเจ้า

เจ้ารับใช้พระเจ้าด้วยบุคลิกลักษณะตามธรรมชาติของเจ้า และตามความพึงใจส่วนบุคคลของเจ้า

ที่มากไปกว่านั้นคือ เจ้าคิดอยู่เสมอว่าสิ่งทั้งหลายที่เจ้าเต็มใจทำนั้นคือสิ่งที่น่าปิติยินดีต่อพระเจ้า

และคิดว่าสิ่งทั้งหลายที่เจ้าไม่อยากทำนั้นคือสิ่งที่น่ารังเกียจต่อพระเจ้า

เจ้าทำงานตามความพึงใจของเจ้าเองโดยสิ้นเชิง การนี้สามารถเรียกว่าเป็นการรับใช้พระเจ้าได้หรือ?

ท้ายที่สุดแล้ว จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลยแม้แต่น้อยในอุปนิสัยชีวิตของเจ้า แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

การปรนนิบัติของเจ้าจะทำให้เจ้าคือสิ่งยิ่งขึ้นไปอีก

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของเจ้าฝังแน่นอย่างลึลึก และเมื่อเป็นเช่นนั้น

จะมีกฎเกณฑ์ทั้งหลายเกี่ยวกับการปรนนิบัติพระเจ้าที่ขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของเจ้าเองเป็นสำคัญ

และประสบการณ์ทั้งหลายที่ได้จากการปรนนิบัติของเจ้าตามอุปนิสัยของเจ้าเองก่อเป็นรูปเป็นร่างขึ้นภายในตัว

เจ้า เหล่านี้คือประสบการณ์และบทเรียนของมนุษย์ มันคือปรัชญาแห่งการดำรงชีวิตบนโลกของมนุษย์

ผู้คนเยี่ยงนี้สามารถจัดระดับให้เป็นพวกฟาริสีและพวกเจ้าหน้าที่ทางศาสนาได้

หากพวกเขาไม่ตื่นขึ้นและไม่กลับใจเลย

เช่นนั้นแล้วพวกเขาที่จะกลายเป็นเหล่าพระคริสต์เทียมเท็จและพวกศัตรูของพระคริสต์ผู้หลอกลวงผู้คนในยุคสุด

ท้ายอย่างแน่นอน

เหล่าพระคริสต์เทียมเท็จและศัตรูของพระคริสต์ทั้งหลายที่พูดถึงนี้จะเกิดขึ้นจากท่ามกลางผู้คนเช่นนั้น

หากบรรดาผู้ที่รับใช้พระเจ้าปฏิบัติตามบุคลิกลักษณะของพวกเขาเองและกระทำตามเจตจำนงของพวกเขาเอง

พวกเขาก็มีความเสี่ยงที่จะถูกขับออกไปได้ตลอดเวลา

พวกที่น่าประสพการณ์ที่สั่งสมมาเป็นเวลาหลายปีของตนมาใช้ในการรับใช้พระเจ้าเพื่อที่จะชนะใจผู้อื่น

เพื่ออบรมสั่งสอนพวกเขาและควบคุมพวกเขา และเพื่ออยู่ในตำแหน่งสูง—และพวกที่ไม่เคยกลับใจ

ไม่เคยสารภาพบาปพวกเขา ไม่เคยประกาศผลประโยชน์จากตำแหน่ง—

ผู้คนเหล่านี้จะต้องล้มลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พวกเขาเป็นคนประเภทเดียวกับเปาโล

โดยถือสิทธิความอาวุโสของตนและโอ้อวดเรื่องคุณวุฒิของตน

พระเจ้าจะไม่ทรงนำพาผู้คนเยี่ยงนี้ไปสู่การมีความเพียบพร้อม

การปรนนิบัติเช่นนั้นแทรกแซงพระราชกิจของพระเจ้า ผู้คนยึดติดกับสิ่งเก่าๆ ตลอดเวลา

พวกเขายึดติดกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายในอดีต กับทุกสิ่งทุกอย่างจากวันเวลาที่ผ่านไปแล้ว

นี่เป็นอุปสรรคอันยิ่งใหญ่ต่อการปรนนิบัติของพวกเขา หากเจ้าไม่สามารถสลัดสิ่งเหล่านั้นทิ้งไปได้

สิ่งเหล่านี้จะบีบคั้นชีวิตของเจ้าทั้งชีวิต พระเจ้าจะไม่ทรงชมเชยเจ้า ไม่แม้แต่น้อย

ไม่แม้กระทั่งว่าขาของเจ้าจะหักในขณะที่ดำเนินงานหรือหลังของเจ้าจะหักขณะที่ใช้แรง

ไม่ว่าจะท้าวเจ้าจะพลีชีพในการปรนนิบัติของเจ้าต่อพระเจ้า ตรงกันข้ามอย่างยิ่ง คือ พระองค์จะตรัสว่า
เจ้าเป็นคนทำความชั่วคนหนึ่ง

ตัดตอนมาจาก “การปรนนิบัติทางศาสนาต้องได้รับการชำระล้าง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าคิดว่าการมีความรู้มีค่าเท่ากับการมีความจริงกระนั้นหรือ? นั่นไม่ใช่ธรรมชาติที่สับสนหรือ?

เจ้าสามารถพูดถึงความรู้ได้มากเท่ากับทรายที่มีอยู่บนชายหาด กระนั้นสิ่งที่เจ้าพูดก็ไม่ได้มีเส้นทางจริงใดๆ
อยู่เลย เจ้าไม่ได้กำลังพยายามที่จะหลอกผู้คนโดยการทำสิ่งนี้อยู่หรือ?

เจ้าไม่ได้กำลังเล่นละครอันว่างเปล่า ไม่มีแก่นสารรองรับอยู่หรือ?

พฤติกรรมอย่างนี้ล้วนเป็นอันตรายต่อผู้คนทั้งสิ้น! ทฤษฎีที่สูงและไร้ซึ่งความเป็นจริงมากขึ้นเท่าใด

มันก็ยิ่งไร้ความสามารถในการนำผู้คนให้เข้าไปอยู่ในความเป็นจริงมากขึ้นเท่านั้น ทฤษฎีที่สูงมากขึ้นเท่าใด
มันก็ยิ่งทำให้เจ้าทำทาสและต่อต้านพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น

จงอย่าปฏิบัติต่อทฤษฎีที่สูงส่งที่สุดทั้งหลายเสมือนเป็นขุมทรัพย์อันล้ำค่า

ทฤษฎีเหล่านั้นเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงและไม่มีประโยชน์อันใด!

ผู้คนบางคนอาจสามารถพูดถึงทฤษฎีที่สูงส่งที่สุดทั้งหลาย—

แต่ทฤษฎีเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดเลยที่เกี่ยวกับความเป็นจริง

เพราะผู้คนเหล่านี้ไม่เคยได้รับประสบการณ์กับทฤษฎีเหล่านั้นด้วยตัวเอง และดังนั้นจึงไม่มีเส้นทางสู่การปฏิบัติ
ผู้คนเช่นนั้นไร้ความสามารถที่จะนำผู้อื่นเข้ามาสู่ร่องครรลองที่ถูกต้องได้และมีแต่นำทางพวกเขาให้หลงเงิน
เท่านั้น นี่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้คนหรือ? อย่างน้อยที่สุด

เจ้าต้องสามารถแก้ปัญหาในปัจจุบันของผู้คนและเปิดโอกาสให้พวกเขาสามารถสัมผัสผลในการเข้าสู่ได้
มีเพียงการนี้เท่านั้นที่นับว่าเป็นการอุทิศตน

และเมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่จะทำงานเพื่อพระเจ้า

จงอย่ากล่าวคำพูดที่เพ้อฝันแสดงความยิ่งใหญ่ตลอดเวลา

และจงอย่าใช้การปฏิบัติอันไม่เหมาะสมอย่างมากมายเพื่อผูกมัดผู้อื่นให้เชื่อฟังเจ้า

การทำเช่นนั้นจะไม่เกิดผลและทำได้แค่เพียงเพิ่มความสับสนของพวกเขาก็เท่านั้น

การทำเช่นนี้ต่อไปจะทำให้เกิดคำสอนมากมาย ซึ่งจะทำให้ผู้คนเกลียดเจ้า เช่นนั้นเองคือข้อบกพร่องของมนุษย์
และมันก็ช่างน่าละอายเสียจริง

ตัดตอนมาจาก “จงมุ่งเน้นกับความเป็นจริงให้มากขึ้น” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ใครก็ตามที่ไม่เข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าคือผู้ที่ต่อต้านพระองค์

และใครก็ตามที่ได้มาเข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้าแล้ว

แต่ยังไม่พยายามทำให้พระเจ้าฟังพอพระทัยก็ยังถือว่าเป็นผู้ต่อต้านพระเจ้าขึ้นไปอีก
มีบรรดาผู้ที่อ่านพระคัมภีร์ในคริสตจักรอันอลังการและสวดท่องพระคัมภีร์ตลอดทั้งวัน
แต่กระนั้นก็ไม่มีใครสักคนท่ามกลางพวกเขาที่เข้าใจจุดประสงค์ของพระราชกิจของพระเจ้า
ไม่มีใครสักคนท่ามกลางพวกเขาที่สามารถรู้จักพระเจ้า
นับประสาอะไรที่คนหนึ่งคนใดท่ามกลางพวกเขาจะสามารถปฏิบัติโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
พวกเขาทั้งหมดเป็นคนถ้อยไร้ค่า และแต่ละคนยื่นคำหว่าสั่งสอนพระเจ้า
พวกเขาดึงใจต่อต้านพระเจ้าแม้ขณะที่พวกเขากล่าวถึงพระเจ้าของพระองค์ พวกเขาอ้างความเชื่อในพระเจ้า
แต่ยังคงกินเนื้อหนังและดื่มโลหิตของมนุษย์ ผู้คนเช่นนั้นทั้งหมดคือเหล่ามารที่กลืนกินดวงจิตของมนุษย์
เหล่าปีศาจผู้เป็นหัวหน้าที่จงใจขวางทางผู้ที่พยายามก้าวลงบนเส้นทางที่ถูกต้อง
และคือเครื่องสะดุดทั้งหลายที่คอยขัดแข้งขัดขาผู้ที่แสวงหาพระเจ้า พวกเขาอาจดูมี
“องค์ประกอบอันเพียบพร้อม” แต่ผู้ติดตามของพวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า
คนเหล่านั้นมิใช่สิ่งอื่นใดนอกเสียจากศัตรูของพระคริสต์ที่นำผู้คนให้ยืนต้านพระเจ้า?
ผู้ติดตามของพวกเขาจะรู้ได้อย่างไรว่า พวกเขาถือมารที่มีชีวิตซึ่งทุ่มเทอุทิศเพื่อการกลืนกินดวงจิตของมนุษย์?

ตัดตอนมาจาก “ผู้คนทั้งหมดที่ไม่รู้จักพระเจ้าคือผู้ที่ต่อต้านพระเจ้า” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

7. ความแตกต่างระหว่างความประพฤติภายนอกกับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

โดยหลักแล้ว การเปลี่ยนสภาพในอุปนิสัยอ้างอิงถึงการเปลี่ยนสภาพของธรรมชาติของบุคคลหนึ่ง
สิ่งทั้งหลายของธรรมชาติของบุคคลหนึ่งนั้น ไม่สามารถมองเห็นได้จากพฤติกรรมภายนอก
สิ่งเหล่านั้นสัมพันธ์โดยตรงกับคุณค่าและนัยสำคัญของการดำรงอยู่ของเขา นั่นก็คือ
สิ่งเหล่านั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับทักษะของบุคคลหนึ่งที่มีต่อชีวิตและค่านิยมทั้งหลายของเขา
สิ่งทั้งหลายที่อยู่ในห้วงลึกของจิตใจของเขา และแก่นแท้ของเขา หากบุคคลหนึ่งไม่สามารถยอมรับความจริงได้
เขาย่อมจะไม่ก้าวผ่านการเปลี่ยนสภาพในแง่มุมเหล่านี้เลย
เฉพาะโดยการได้รับประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้า การเข้าสู่ความจริงอย่างเต็มที่
การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของคนเราและทักษะของคนเราที่มีต่อการดำรงอยู่และชีวิต
การปรับพรสวรรค์ของคนเราให้อยู่ในแนวเดียวกับของพระเจ้า
และการกลับกลายมามีความสามารถที่จะบนอบและอุทิศแด่พระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์เท่านั้น
จึงจะพูดได้ว่าอุปนิสัยของคนเราได้เปลี่ยนสภาพไปแล้ว
เจ้าอาจปรากฏว่ามีการนำความพยายามบางอย่างออกมาใช้
เจ้าอาจมีความยึดหยุ่นเมื่อประจันหน้ากับความยากลำบาก
เจ้าอาจมีความสามารถที่จะดำเนินการจัดการเตรียมการเกี่ยวกับพระราชกิจจากเบื้องบนจนเสร็จสิ้นได้
หรือเจ้าอาจมีความสามารถที่จะไปแห่งหนใดก็ตามที่ถูกบอกให้ไป
แต่เหล่านี้เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยของพฤติกรรมและไม่เพียงพอที่จะนับว่าเป็นการเปลี่ยนสภาพอุปนิสัยของเจ้า เจ้าอาจมีความสามารถที่จะลองไปตามเส้นทางสารพัน ทนทุกข์กับความยากลำบากสารพัด
และสู้ทนการเหยียดหยามอันใหญ่หลวง เจ้าอาจรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้ามาก
และพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจทรงพระราชกิจบางอย่างกับเจ้า ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม
เมื่อพระเจ้าทรงขอให้เจ้าทำบางสิ่งที่ไม่คล้อยตามมโนคติที่หลงผิดของเจ้า เจ้าก็ยังคงอาจจะไม่บนอบ
แต่ในทางกลับกัน เจ้าอาจจะมองหาข้อแก้ตัวทั้งหลาย อันเป็นการต้านทานและกบฏต่อพระเจ้า
กระทั่งถึงจุดที่เจ้าวิพากษ์วิจารณ์และประท้วงต่อพระองค์ นี่จะเป็นปัญหาที่รุนแรง!
นั่นจะแสดงให้เห็นว่าเจ้ายังมีธรรมชาติที่ต้านทานพระเจ้าอยู่
และว่าเจ้ายังไม่ได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนสภาพไม่ว่าอันใดเลยก็ตาม

ตัดตอนมาจาก “สิ่งใดที่ควรรู้เกี่ยวกับการแปลงสภาพอุปนิสัยของคนเรา” ใน บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

ผู้คนสามารถประพาศิได้ แต่นั่นไม่จำเป็นต้องหมายความว่า พวกเขาครองความจริง
การมีศรัทธาแก่กล้าเพียงสามารถทำให้พวกเขายึดปฏิบัติตามคำสอนและติดตามกฎเกณฑ์ทั้งหลายเท่านั้น
พวกที่ปราศจากความจริงไม่มีหนทางในการแก้ปัญหาที่เป็นแก่นสาร
และคำสอนก็ไม่สามารถเข้ามาประจำที่แทนความจริงได้
ผู้ที่ได้รับประสบการณ์กับการเปลี่ยนแปลงหนึ่งในอุปนิสัยของพวกเขาที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ
พวกเขาได้เข้าใจความจริงแล้ว พวกเขากำลังหยั่งรู้ประเด็นปัญหาทั้งหมด
พวกเขารู้วิธีที่จะกระทำการโดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้า
วิธีที่จะกระทำการโดยสอดคล้องกับหลักธรรมความจริง และวิธีที่จะกระทำการเพื่อทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัย
และพวกเขาเข้าใจธรรมชาติของความเสื่อมทรามที่พวกเขาจัดแสดง
เมื่อแนวคิดและมโนคติที่หลงผิดของพวกเขาเองได้รับการเปิดเผย พวกเขาสามารถหยั่งรู้และละทิ้งเนื้อหนังได้
นี่คือวิธีที่การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยได้รับการแสดงออก
สิ่งหลักเกี่ยวกับผู้ที่ได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยแล้วก็คือว่า
พวกเขาได้มาเข้าใจความจริงอย่างชัดเจนแล้ว และเมื่อดำเนินการสิ่งทั้งหลาย
พวกเขานำความจริงไปปฏิบัติด้วยความถูกต้องแม่นยำขึ้นและพวกเขาไม่จัดแสดงความเสื่อมทรามบ่อยครั้ง
อย่างที่เป็มา โดยทั่วไป
บรรดาผู้ที่อุปนิสัยของพวกเขาได้แปลงสภาพไปแล้วนั้นดูเหมือนจะมีเหตุผลและหยั่งรู้เป็นพิเศษ
และเนื่องจากการเข้าใจความจริงของพวกเขา
พวกเขาไม่แสดงความชอบคิดว่าตนเองชอบธรรมเสมอหรือความโอหังมากอย่างแต่ก่อน
พวกเขาสามารถมองทะลุและหยั่งรู้ความเสื่อมทรามมากมายที่ถูกเปิดเผยไปแล้ว
ดังนั้นในตัวพวกเขาจึงไม่เกิดความโอหัง
พวกเขาสามารถมีการจับความเข้าใจที่ผ่านการประมินรอบคอบแล้วเกี่ยวกับสิ่งซึ่งเป็นที่ทางของมนุษย์
เกี่ยวกับวิธีประพาศิอย่างสมเหตุสมผล เกี่ยวกับวิธีรับผิดชอบต่อหน้าที่ เกี่ยวกับสิ่งที่จะพูดและสิ่งที่จะไม่พูด
และเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูดและสิ่งที่จะทำกับผู้อื่นแบบใด นี่ก็เหตุผลที่กล่าวกันว่าผู้คนเช่นนี้ค่อนข้างมีเหตุผล
บรรดาผู้ที่ได้ก้าวผ่านการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขาใช้ชีวิตตามสภาพเหมือนของมนุษย์อย่างแท้จริง
และพวกเขาครองความจริง พวกเขาสามารถพูดและมองเห็นสิ่งทั้งหลายโดยสอดคล้องกับความจริงอยู่เสมอ
และพวกเขามีหลักธรรมในทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำ พวกเขาไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของบุคคล เรื่อง
หรือสิ่งของ และพวกเขาทั้งหมดมีทัศนะของพวกเขาเองและสามารถคำนวณความจริงหลักธรรมได้
อุปนิสัยของพวกเขาค่อนข้างมั่นคง พวกเขาไม่เปลี่ยนแปลงกลับไปกลับมา
และไม่สำคัญว่ารูปการณ์แวดล้อมของพวกเขาเป็นอย่างไร

พวกเขาก็เข้าใจวิธีทำหน้าที่ของพวกเขาอย่างถูกต้องเหมาะสมและวิธีที่จะประพาศิตนให้พระเจ้าฟังพอพระทัย อันที่จริงแล้ว

บรรดาผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยไม่มุ่งความสนใจไปที่สิ่งซึ่งจะทำให้ตัวพวกเขาเองคูติในระดับผิวเผิน—พวกเขาได้รับความชัดเจนภายในเกี่ยวกับสิ่งที่จะทำเพื่อให้พระเจ้าฟังพอพระทัย เพราะฉะนั้นจากภายนอกแล้ว พวกเขาอาจไม่ดูเหมือนว่ามีใจกระตือรือร้นมากนักหรือได้ทำสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่มาก แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำนั้นมีความหมาย มีคุณค่า และให้ผลลัพธ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

บรรดาผู้ที่มีการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยนั้นครองความจริงมากมายอย่างแน่นอน—

และการนี้สามารถยืนยันได้โดยมุมมองเกี่ยวกับสิ่งทั้งหลายของพวกเขาและการกระทำอันมีหลักธรรมของพวกเขา พวกที่ไม่ครองความจริงนั้นยังไม่ได้สัมผัสกับการเปลี่ยนแปลงอันใดในอุปนิสัยอย่างแน่นอน การเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งในอุปนิสัยมิใช่หมายถึงการมีสถานะความเป็นมนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่และมีประสบการณ์ซ้ำของ โดยหลักแล้ว

มันอ้างอิงถึงในกรณีตัวอย่างที่พิชชาดานบางอย่างภายในธรรมชาติของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปโดยเป็นผลมาจากการบรรลุความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าและความเข้าใจความจริง นั่นกล่าวได้ว่า

พิชชาดานเหล่านั้นได้ถูกชำระให้สะอาดแล้ว

และความจริงซึ่งพระเจ้าทรงแสดงออกมานั้นหยั่งรากภายในผู้คนเช่นนั้น กลายเป็นชีวิตของพวกเขา

และกลายเป็นรากฐานแท้จริงแห่งการดำรงอยู่ของพวกเขา เมื่อนั้นเท่านั้น พวกเขาจึงจะกลายเป็นผู้คนใหม่

และเช่นนั้นเอง จึงได้รับประสบการณ์กับการแปลงสภาพของอุปนิสัย

การแปลงสภาพอย่างหนึ่งในอุปนิสัยมิใช่หมายความว่า

อุปนิสัยภายนอกทั้งหลายของผู้คนนั้นสุภาพอ่อนโยนขึ้นกว่าก่อนหน้านี้ มิใช่หมายความว่าพวกเขาเคยโอหัง

แต่มาบัดนี้สามารถสัมพันธ์สนิทได้อย่างมีเหตุมีผล หรือว่าพวกเขาเคยไม่ฟังใครเลย

แต่มาบัดนี้สามารถรับฟังผู้อื่นได้

การเปลี่ยนแปลงภายนอกเช่นนั้นไม่สามารถพูดได้ว่าเป็นการแปลงสภาพในอุปนิสัย ก็แน่นอนว่า

การแปลงสภาพทั้งหลายในอุปนิสัยนั้นข้อมรวมไปถึงสภาวะและการแสดงออกทั้งหลายดังกล่าว

แต่ส่วนผสมผสานที่สำคัญยิ่งยวดก็คือ การที่ชีวิตของพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วภายใน

ความจริงที่พระเจ้าทรงแสดงออกมานั้นกลายมาเป็นชีวิตแท้จริงของพวกเขา

พิชชาดานทั้งหลายภายในได้ถูกกำจัดทิ้งไป

และมุมมองทั้งหลายของพวกเขาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างครบบริบูรณ์

และไม่มีมุมมองใดเลยที่อยู่ในแนวเดียวกับมุมมองของทางโลก

ผู้คนเหล่านั้นสามารถมองเห็นกลอุบายและสารพัดพิษของพญานาคใหญ่สีแดงอย่างชัดเจนว่าสิ่งเหล่านั้นคืออะไร

พวกเขาได้จับความเข้าใจแก่นสารแท้จริงของชีวิตแล้ว ด้วยเหตุนี้

ค่านิยมแห่งชีวิตของพวกเขาจึงได้เปลี่ยนแปลงไป—

และนี่คือการแปลงสภาพชนิดที่เป็นรากฐานที่สุดและเป็นแก่นแท้แห่งการเปลี่ยนแปลงหนึ่งในอุปนิสัย

ตัดตอนมาจาก “ความแตกต่างระหว่างการเปลี่ยนแปลงภายนอกกับการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัย” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

ในศาสนา ผู้คนมากมายทนทุกข์อย่างมากมายตลอดทั้งชีวิตของพวกเขา:

พวกเขาอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาเอง และแบกทุกข์ของตน

พวกเขายังแม้แต่ทนทุกข์และสู้ทนต่อไปเมื่ออยู่บนปากเหวแห่งความตาย!

บางคนยังคงกำลังอดอาหารในตอนเช้าของวันที่พวกเขาตาย ทั้งชีวิตของพวกเขา

พวกเขาปฏิเสธไม่ให้ตัวเองได้รับอาหารและเสื้อผ้าดีๆ และมุ่งเน้นที่ความทุกข์เท่านั้น

พวกเขาสามารถอยู่เหนือร่างกายของพวกเขาได้และละทิ้งเนื้อหนังของพวกเขา

จิตใจที่พวกเขามีให้กับการสู้ทนความทุกข์ช่างน่าย่นย่อ แต่ความคิดของพวกเขา มโนคติอันหลงผิดของพวกเขา

ทัศนคติทางใจของพวกเขา และโดยแท้จริงแล้ว ธรรมชาติเก่าๆ ของพวกเขา ยังไม่ได้ถูกจัดการเลยแม้แต่เน้อย

พวกเขาขาดพร่องความรู้ที่แท้จริงใดๆ เกี่ยวกับตัวพวกเขาเอง

ภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นภาพแบบดั้งเดิมที่มีพระเจ้าที่คลุมเครือเป็นนามธรรม

ความแน่วแน่ที่จะทนทุกข์เพื่อพระเจ้าของพวกเขามาจากความกระตือรือร้นและธรรมชาติที่เป็นบวกของพวกเขา

แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้า แต่พวกเขาก็ยังไม่เข้าใจพระองค์หรือรู้แน่ว่าพระทัยของพระองค์

พวกเขาเพียงทำงานและทนทุกข์อย่างหุนหันพลันแล่นเพื่อพระเจ้าเท่านั้น พวกเขาไม่ให้คุณค่าใดๆ

กับการปฏิบัติด้วยการหยั่งรู้เลย

ใส่ใจวิธีการทำให้แน่ใจว่าการรับใช้ของพวกเขาทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงจริงๆ เพียงเล็กน้อย

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะตระหนักวิธีที่การสัมผัสความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า

พระเจ้าที่พวกเขารับใช้ไม่ใช่พระเจ้าในพระฉายาดั้งเดิมของพระองค์ แต่เป็นพระเจ้าที่ห่อหุ้มอยู่ในตำนาน

ผลิตผลจากจินตนาการของพวกเขาเอง พระเจ้าที่พวกเขาเพียงแค่อ่านได้อินหรือพบในงานเขียนเท่านั้น

แล้วพวกเขาก็ใช้จินตนาการอันกว้างไกลและความเคร่งศาสนาของพวกเขาในการทนทุกข์เพื่อพระเจ้า

และปฏิบัติพระราชกิจของพระเจ้าที่พระเจ้าทรงต้องประสงค์จะปฏิบัติ

การรับใช้ของพวกเขาคลาดเคลื่อนเกินไป

จนกระทั่งไม่มีพวกเขาคนใดที่มีความสามารถที่จะรับใช้โดยสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

ในทางปฏิบัติเลย ไม่ว่าพวกเขาจะยินดีทนทุกข์อย่างไรก็ตาม

มุมมองแต่เดิมของพวกเขาเกี่ยวกับการรับใช้และภาพในใจที่พวกเขามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

เพราะพวกเขายังไม่ได้ก้าวผ่านการพิพากษา การตีสอน กระบวนการถูกลง
และการทำให้มีความเพียบพร้อมจากพระเจ้า อีกทั้งไม่มีใครคนใดเคยนำพวกเขาโดยใช้ความจริง
ต่อให้พวกเขาเชื่อในพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด ก็ไม่มีพวกเขาคนใดที่เคยพบเห็นพระผู้ช่วยให้รอด
พวกเขาเพียงรู้จักพระองค์โดยผ่านทางตำนานและคำบอกเล่าเท่านั้น ดังนั้น
การรับใช้ของพวกเขาเหมือนกันแล้วไม่มากกว่าการปิดตารับใช้ไปอย่างไรแบบแผน
ราวกับคนตาบอดที่รับใช้พ่อของเขาเอง ถึงที่สุดแล้ว การรับใช้เช่นนั้นสามารถสัมฤทธิ์ผลสิ่งใดได้บ้าง?
และผู้ใดจะเห็นชอบกับการรับใช้เช่นนั้น?

การรับใช้ของพวกเขายังคงเหมือนเดิมตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด
พวกเขาได้รับเพียงบทเรียนที่มนุษย์สร้างขึ้น
และอิงการรับใช้ของพวกเขาบนความเป็นธรรมชาติของพวกเขาและความชอบของพวกเขาเองเท่านั้น
สิ่งนี้จะสามารถให้รางวัลใด? แม้กระทั่งเปโตร ผู้ซึ่งได้มองเห็นพระเยซู
ก็ยังไม่รู้วิธีการรับใช้ตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เขาเพียงมารู้ถึงการนี้ในท้ายที่สุดในวัยชราของเขา
นี่บอกอะไรเกี่ยวกับผู้คนตาบอดที่ยังไม่ได้รับประสบการณ์กับการได้รับการจัดการหรือการได้รับการตัดแต่งแม้
แต่น้อย และผู้ที่ไม่เคยมีผู้นำพวกเขา?

การรับใช้ของผู้คนมากมายในหมู่พวกเขาในวันนี้ไม่เหมือนกับของผู้คนที่ตาบอดเหล่านั้นหรือ?
ผู้คนทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับการพิพากษา ยังไม่ได้รับการตัดแต่งและการจัดการ และผู้ที่ยังไม่เปลี่ยนแปลง—
พวกเขาทั้งหมดไม่ได้ถูกพิชิตอย่างไม่ครบบริบูรณ์หรือ? ผู้คนเช่นนั้นมีประโยชน์อันใดกัน?
หากความคิดของเจ้า ความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับชีวิต
และความรู้ที่เจ้ามีเกี่ยวกับพระเจ้าไม่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงใหม่ใดๆ และเจ้าไม่ได้รับสิ่งใดอย่างแท้จริง
เช่นนั้นแล้ว เจ้าจะไม่มีวันสัมฤทธิ์สิ่งใดที่ยอดเยี่ยมในการรับใช้ของเจ้า!

หากปราศจากนิมิตและความรู้ใหม่เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าจะไม่สามารถถูกพิชิตได้
แล้ววิธีการติดตามพระเจ้าของเจ้าก็จะเหมือนกับผู้ที่ทนทุกข์และอดอาหาร นั่นคือ มีคุณค่าเพียงน้อยนิด!
เป็นที่แน่แท้ว่าสิ่งที่พวกเขาทำมีคำพยานเพียงน้อยนิด เราจึงพูดว่าการรับใช้ของพวกเขาไร้ประโยชน์!
พวกเขาใช้ชีวิตของพวกเขาไปกับการทนทุกข์และการนั่งอยู่ในคุก พวกเขาอดกลั้น รักใคร่เสมอมา
และพวกเขาแบกกางเขนเสมอมา พวกเขาถูกเยาะเย้ยถากถางและถูกปฏิบัติจากโลก
พวกเขาได้รับประสบการณ์กับความยากลำบากทุกอย่าง และถึงแม้ว่าพวกเขาจะเชื่อฟังจนถึงที่สุด
แต่พวกเขาก็ยังคงไม่ถูกพิชิต และไม่สามารถเสนอคำพยานใดๆ ต่อการถูกพิชิตได้ พวกเขาได้ทนทุกข์มากมาย
แต่ภายใน พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าเลย ความคิดเก่าๆ มโนคติอันหลงผิดเก่าๆ การปฏิบัติทางศาสนา
ความรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้น และแนวความคิดในแบบมนุษย์ของพวกเขา ไม่มีสิ่งใดเลยที่เคยได้รับการจัดการ

ไม่มีเค้าของความรู้นี้ใหม่ๆ ในตัวพวกเขาเลยแม้แต่น้อย

ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าไม่มีแม้สักเสี้ยวที่แท้จริงหรือถูกต้องแม่นยำ

พวกเขาเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าผิด นี่คือการรับใช้พระเจ้าหรือ?

ไม่ว่าความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าในอดีตจะเป็นอย่างไรก็ตาม

หากความรู้ที่เขายังคงเหมือนเดิมในวันนี้และเขายังคงใช้มโนคติอันหลงผิดและแนวคิดของเจ้าเองเป็นพื้นฐานความ

รู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้าต่อไป ไม่ว่าพระเจ้าทรงปฏิบัติสิ่งใดก็ตาม กล่าวคือ หากเขายังไม่มีความรู้ใหม่ๆ

ที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า และหากเขายังล้มเหลวที่จะรู้จักพระฉายาและพระอุปนิสัยที่แท้จริงของพระเจ้า

หากความรู้ที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้ายังคงถูกนำด้วยความคิดตามระบบศักดินาและที่เป็นไสยศาสตร์

และยังคงเกิดขึ้นจากจินตนาการและมโนคติอันหลงผิดของมนุษย์อยู่ เช่นนั้นแล้วเขาก็ยัง ไม่ได้ถูกพิชิต

เรากล่าวถ้อยคำทั้งหมดเหล่านี้ต่อเจ้าในวันนี้ เพื่อที่เจ้าอาจรู้

เพื่อที่ความรู้นี้อาจนำทางเจ้าสู่ความรู้ใหม่กว่าที่ถูกต้องแม่นยำ

และเรายังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้เพื่อกำจัดมโนคติอันหลงผิดเก่าๆ และวิธีการรู้เก่าๆ ในตัวเจ้า

เพื่อที่เจ้าอาจมีความรู้ใหม่ๆ ได้ หากเจ้ากินและดื่มวณะของเราริ๊งๆ

เช่นนั้นแล้วความรู้ของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก

ตราบเท่าที่เจ้ากินและดื่มพระวณะของพระเจ้าด้วยหัวใจแห่งความเชื่อฟัง

เช่นนั้นแล้วมุมมองของเจ้าก็จะพลิกกลับ ตราบเท่าที่เจ้าสามารถยอมรับการติสอนซ้ำๆ ได้ วิธีการคิดเก่าๆ

ของเจ้าก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไป ตราบเท่าที่วิธีการคิดเก่าๆ ของเจ้าถูกแทนที่อย่างถาวรด้วยวิธีการคิดใหม่ๆ

การปฏิบัติของเจ้าก็จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสอดคล้องเช่นกัน ด้วยวิธีนี้ การรับใช้ของเจ้าจะตรงเป้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ

และสามารถทำให้น้ำพระทัยของพระเจ้าลุล่วงได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเจ้า ความรู้ของเจ้าเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์

และมโนคติอันหลงผิดมากมายที่เขามีเกี่ยวกับพระเจ้า เช่นนั้นแล้วความเป็นธรรมชาติของเจ้าจะค่อยๆ ลดลง

สิ่งนี้และเป็นเพียงสิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อพระเจ้าทรงพิชิตผู้คน

มันคือความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในผู้คน หากในความเชื่อที่เขามีในพระเจ้า

ทั้งหมดที่เจ้ารู้คือการอยู่เหนือร่างกายของเจ้าและการสู้ทนและการทนทุกข์ และเจ้าไม่รู้ว่สิ่งนั้นผิดหรือถูก

หรือยังไม่รู้เข้าไปใหญ่ว่าทำไปเพื่อใคร แล้วการปฏิบัติเช่นนั้นจะสามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร?

ตัดตอนมาจาก “ความจริงภายในเกี่ยวกับพระราชกิจแห่งการพิชิตชัย (3)” ใน

พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนทางศาสนาเหล่านั้นมารวมตัวกัน พวกเขาอาจถามว่า “พี่สาว หมู่นี้คุณเป็นอย่างไรบ้าง?”

เธออาจตอบกลับไปได้ว่า “ฉันรู้สึกว่าคุณเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้า

และว่าฉันไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้” อีกคนอาจกล่าวว่า

“ฉันก็รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าเหมือนกัน และรู้สึกว่าฉันไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้”

คำพังไม่ก็ประโยคและคำพูดเหล่านี้แสดงให้เห็นสิ่งถ้อยๆ ทั้งหลายที่อยู่ลึกภายในพวกเขา นั่นคือ

คำพูดทั้งหลายดังกล่าวนี้ไม่น่าเกลียดที่สุด และน่าเศียคณันท์เหลือเกิน

ธรรมชาติของผู้คนแบบนั้นย่อมต่อต้านพระเจ้า

บรรดาผู้คนที่มุ่งเน้นที่ความเป็นจริงย่อมสื่อสารสิ่งใดก็ตามที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิดของพวกเขา

และเปิดหัวใจของพวกเขาออกมาในการสามัคคีธรรม พวกเขาไม่ทำกิจกรรมที่เป็นเท็จแม้สักครั้ง

ไม่อดแสดงทั้งความสุภาพมีมารยาทมากมายเกินขนาดและการหยอกล้อคุยเล่นอันว่างเปล่าไม่จริงใจ

พวกเขาตรงไปตรงมาอยู่เสมอ และไม่ถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทั้งหลายที่ไม่อิงศาสนา

ผู้คนบางคนมีใจชอบการแสดงออกมาภายนอก จนถึงจุดที่ขาดสำนึกอย่างถึงที่สุดด้วยซ้ำ

เมื่อใครบางคนร้องเพลง พวกเขาก็เริ่มต้นรำ ไม่ตระหนักด้วยซ้ำว่าข้าวในหม้อของพวกเขาไหม้เสียแล้ว

ผู้คนเช่นนั้นไม่ได้อยู่ในทางพระเจ้าหรือมีเกียรติ และพวกเขาหละหละมากเกินไป

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเป็นการสำแดงทั้งหลายของการขาดพร่องความเป็นจริง

เมื่อผู้คนบางคนสามัคคีธรรมเกี่ยวกับเรื่องของชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ

ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่พูดเรื่องความเป็นหนี้บุญคุณอะไรเลยต่อพระเจ้า แต่ลึกลงไปนั้น

พวกเขายังคงไว้ซึ่งความรักที่แท้จริงต่อพระองค์

ความรู้สึกของเจ้าในเรื่องการเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าไม่เกี่ยวข้องกับอะไรเลยกับผู้คนอื่นๆ เจ้าเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้า

ไม่ใช่มนุษยชาติ มีประโยชน์อะไรที่เจ้าจะพูดถึงเรื่องนี้กับคนอื่นอยู่เนืองนิตย์?

เจ้าต้องให้ความสำคัญแก่การเข้าสู่ความเป็นจริง

ไม่ใช่แค่ความกึกกักกระตือรือร้นหรือการอวดแสดงภายนอกใดๆ

ความประพฤติดีแบบผิวเผินของมนุษย์ทั้งหลายเป็นตัวแทนของอะไรหรือ?

สิ่งเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเนื้อหนัง และแม้แต่การปฏิบัติภายนอกที่ดีที่สุดก็ไม่ใช่ตัวแทนของชีวิต

สิ่งเหล่านั้นสามารถแสดงออกได้เพียงภาวะอารมณ์แบบปัจเจกบุคคลของเจ้าเองเท่านั้น

การปฏิบัติภายนอกทั้งหลายของมนุษยชาติไม่สามารถทำให้ความพึงปรารถนาของพระเจ้าลุล่วงได้

เจ้าพูดถึงการเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าของเจ้าอยู่เนืองนิตย์ ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่สามารถจัดหาให้กับชีวิตของผู้อื่น

หรือสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขารักพระเจ้าได้

เจ้าเชื่อหรือว่าการกระทำเหล่านั้นของเจ้าจะทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย?

เจ้ารู้ว่าการกระทำทั้งหลายของเจ้าเป็นไปในแนวเดียวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

และว่าการกระทำเหล่านั้นอยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ในความจริง การกระทำเหล่านั้นช่างไร้สาระทั้งสิ้น!

เจ้าเชื่อว่าสิ่งที่ทำให้เจ้ายินดีและสิ่งที่เจ้าเต็มใจที่จะทำคือสิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงปิตินดีเป็นแน่แท้
ความชอบทั้งหลายของเจ้าเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้หรือ?

บุคลิกลักษณะของบุคคลหนึ่งเป็นตัวแทนของพระเจ้าได้หรือ? สิ่งที่เจ้ายินดีก็คือสิ่งที่พระเจ้าทรงชิงชังพอดี
และนิสัยทั้งหลายของเจ้าคือนิสัยเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงเกลียดและปฏิเสธพอดี หากเจ้ารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ
เช่นนั้นแล้ว จงไปอธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดถึงการนั้นกับคนอื่น ๆ

หากเจ้าไม่อธิษฐานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และกลับดึงความสนใจมาสู่ตัวเจ้าเองอยู่เนื่องนิตย์ต่อหน้าผู้อื่นแทน
นี้จะสามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าได้หรือ?

หากการกระทำทั้งหลายของเจ้ามีจริงอยู่เสมอในการปรากฏภายนอกเท่านั้น เช่นนั้นแล้ว

นี่ก็หมายความว่าเจ้าไร้ประโยชน์อย่างสุดขีด

พวกที่เพียงดำเนินความประพฤติดีแบบผิวเผินและไร้ความเป็นจริงเป็นมนุษย์ลักษณะใดหรือ?

ผู้คนเช่นนั้นก็เป็นแค่พวกฟาริสีที่หน้าซื่อใจคดและบุคคลสำคัญทางศาสนาเท่านั้นเอง!

หากพวกเจ้าไม่สลัดทิ้งการปฏิบัติภายนอกของพวกเจ้าและไร้ความสามารถที่จะสร้างความเปลี่ยนแปลงทั้งหลาย
ได้ เช่นนั้นแล้ว องค์ประกอบเหล่านั้นของความหน้าซื่อใจคดในพวกเจ้าก็จะเติบโตมากยิ่งขึ้นไปอีก

ยิ่งองค์ประกอบของความหน้าซื่อใจคดของเจ้ามีมากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งมีการต้านทานต่อพระเจ้ายิ่งขึ้นเท่านั้น
ท้ายที่สุด ผู้คนเช่นนั้นก็จะยอมจะถูกกำจัดสิ้นอย่างแน่นอน!

ตัดตอนมาจาก “ในความเชื่อ คนเราต้องมุ่งความสนใจไปที่ความเป็นจริง —
การมีส่วนร่วมในพิธีกรรมทางศาสนาหาใช่ความเชื่อไม่” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 7 แง่มุมด้านอื่นของความจริงทั้งหลายที่เจ้าควรเข้าใจในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า

1. การรู้ที่มาของการต่อต้านของผู้คนที่ต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า ในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลที่มนุษย์ต่อต้านพระเจ้านั้น ในแง่หนึ่งมาจากอุปนิสัยอันเลื่อมทรมของเขา และในอีกแง่หนึ่งมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เกี่ยวกับพระเจ้าและความขาดพร่องความเข้าใจหลักการที่พระเจ้าทรงใช้ในการทรงพระราชกิจและน้ำพระทัยของพระองค์ที่ทรงมีให้กับมนุษย์ สองแง่มุมนี้เมื่อรวมกันแล้ว ก่อเกิดเป็นประวัติการต่อต้านพระเจ้าของมนุษย์ บรรดาผู้เชื่อซึ่งมาใหม่ต่อต้านพระเจ้าย่อมเพราะการต่อต้านเช่นนั้นมียู่ภายในธรรมชาติของพวกเขา ในขณะที่การต่อต้านพระเจ้าของบรรดาผู้ที่อยู่ในความเชื่อมาหลายปีเป็นผลลัพธ์มาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เกี่ยวกับพระองค์ เพิ่มเติมเข้าไปกับอุปนิสัยอันเลื่อมทรมของพวกเขา

ตัดตอนมาจาก “ผู้คนที่ทั้งหมดที่ไม่รู้จักพระเจ้าย่อมเป็นผู้คนที่ต่อต้านพระเจ้า” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระราชกิจของพระเจ้ากำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้าเสมอ และแม้ว่าเป้าประสงค์ของพระราชกิจของพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลง วิธีการซึ่งพระองค์ทรงใช้ในการปฏิบัติพระราชกิจนั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งหมายความว่าบรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าย่อมกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเช่นกัน ยิ่งพระเจ้าทรงปฏิบัติพระราชกิจมากขึ้นเท่าใด ความรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้ายิ่งละเอียดถี่ถ้วนมากขึ้นเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายซึ่งสอดคล้องกันก็เกิดขึ้นในอุปนิสัยของมนุษย์โดยเป็นผลตามมาจากพระราชกิจของพระเจ้าเช่นกัน อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นเพราะว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และบรรดาผู้คนสิ้นคิดซึ่งไม่รู้จักความจริงเริ่มต่อต้านพระเจ้า พระราชกิจของพระเจ้าไม่เคยสอดคล้องกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์เลย ด้วยเหตุที่พระราชกิจของพระองค์นั้นใหม่เสมอและไม่เคยเก่า และพระองค์ไม่เคยทรงปฏิบัติพระราชกิจเดิมซ้ำเลย แต่กลับทรงทะยานไปข้างหน้าด้วยพระราชกิจใหม่ซึ่งไม่เคยถูกทำมาก่อน เนื่องจากพระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ซ้ำ และมนุษย์ตัดสินพระราชกิจปัจจุบันของพระเจ้าอยู่เป็นนิจติจากพระราชกิจที่พระองค์ทรงปฏิบัติไปในอดีต มันได้กลายเป็นยากเหลือเกินสำหรับพระเจ้าที่จะทรงดำเนินการแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจของยุคใหม่ มนุษย์มีความลำบากยากเย็นมากมายเกินไป! เขามีความคิดเชิงอนุรักษนิยมมากเกินไป! ไม่มีใครรู้จักพระราชกิจของพระเจ้า แต่กระนั้นทุกคนกลับจำกัดเขตพระราชกิจนั้น เมื่อเขาละทิ้งพระเจ้า

มนุษย์สูญเสียชีวิต ความจริง และพระพรของพระเจ้า แต่กระนั้นเขาก็ไม่ยอมรับชีวิตและความจริง
นับประสาอะไรที่เขาจะยอมรับพระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่มวลมนุษย์
พวกมนุษย์ทุกคนล้วนปรารถนาที่จะได้รับพระเจ้า
แต่กระนั้นกลับไม่สามารถยอมผ่อนปรนต่อการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในพระราชกิจของพระเจ้าได้
พวกที่ไม่ยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าเชื่อว่าพระราชกิจของพระเจ้านั้นไม่มีวันเปลี่ยนแปลง
เชื่อว่ามันจะยังคงหยุดนิ่งตลอดกาล ในการเชื่อของพวกเขา
ทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อที่จะได้รับความรอดชั่วนิรันดร์จากพระเจ้าคือการปฏิบัติตามธรรมบัญญัติ
และตราบทว่าพวกเขากลับใจและสารภาพบาปของพวกเขา น้ำพระทัยของพระเจ้าจะเป็นที่พึงพอใจเสมอ
พวกเขามีความคิดเห็นว่าพระเจ้าทรงสามารถเป็นได้เพียงพระเจ้าภายใต้ธรรมบัญญัติและพระเจ้าผู้ทรงถูกตรึงบน
กางเขนเพื่อมนุษย์เท่านั้น
มันเป็นความคิดเห็นของพวกเขาอีกเช่นกันว่าพระเจ้าไม่ควรทรงและไม่ทรงสามารถกระทำเกินกว่าพระคัมภีร์ไว้
ดี ความคิดเห็นเหล่านี้เองที่ได้ตีตรวนจองจำพวกเขาอย่างแน่นหนาเข้ากับธรรมบัญญัติยุคเก่า
และตอกตรึงพวกเขาเข้ากับกฎเกณฑ์ทั้งหลายที่ตายไปแล้ว มีผู้คนมากกว่านี้ด้วยซ้ำที่เชื่อว่า
ไม่ว่าพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าจะเป็นอะไรก็ตาม มันต้องได้รับการยืนยัน โดยการเผยพระวจนะ
และเชื่อว่าในแต่ละช่วงระยะของพระราชกิจดังกล่าว บรรดาทุกคนที่ติดตามพระองค์ด้วยหัวใจ “ที่แท้จริง”
ก็จะต้องได้รับการเผยให้เห็นวิวัฒนาการ หากไม่เช่นนั้นแล้ว
พระราชกิจดังกล่าวก็คงไม่สามารถเป็นพระราชกิจของพระเจ้าไปได้
มันไม่ใช่งานง่ายอยู่แล้วสำหรับมนุษย์ที่จะได้รู้จักพระเจ้า
เมื่อรวมเข้ากับหัวใจที่ไร้สาระของมนุษย์และธรรมชาติอันเป็นกบฏของเขาในความคิดว่าตนเองสำคัญเหนือผู้อื่น
และความทะนงตนแล้ว ก็ยิ่งกลายเป็นยากขึ้นไปอีกสำหรับเขาที่จะยอมรับพระราชกิจใหม่ของพระเจ้า
มนุษย์นั้นทั้งไม่พิจารณาพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอย่างถี่ถ้วนและไม่ยอมรับมันด้วยความถ่อมใจ
แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เขากลับนำท่าทีของการดูหมิ่นมาใช้ขณะที่เขารอคอยวิวัฒนาการและการทรงนำจากพระเจ้า
นี่ไม่ใช่พฤติกรรมของพวกที่เป็นกบฏต่อและต่อต้านพระเจ้าหรือ?
ผู้คนดังกล่าวสามารถได้รับการรับรองจากพระเจ้าได้อย่างไร?

ตัดตอนมาจาก

“มนุษย์ผู้ที่ได้จำกัดเขตพระเจ้าไว้ในมโนคติที่หลงผิดของเขาสามารถได้รับวิวัฒนาการของพระเจ้าได้อย่างไร?” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เพราะมีพัฒนาการใหม่ๆ อยู่เสมอในพระราชกิจของพระเจ้า
มีพระราชกิจที่กลายเป็นล้าสมัยและเก่าในขณะที่พระราชกิจใหม่เกิดขึ้น พระราชกิจต่างชนิดเหล่านี้

เก่าและใหม่ก็ไม่ค้านแย้งกัน แต่เสริมกัน แต่ละขั้นตอนเป็นส่วนที่ต่อมาจากขั้นตอนล่าสุด เพราะมีพระราชกิจใหม่ สิ่งเก่าๆ จึงต้องถูกกำจัดทิ้งไปอย่างแน่นอน ยกตัวอย่างเช่น การปฏิบัติบางอย่างที่กำหนดให้มีมาช้านานและภาคีทั้งหลายที่คิดเป็นนิสัยของมนุษย์ ควบคู่ไปกับประสบการณ์และการสอนในหลายปีของมนุษย์ได้ก่อให้เกิดลักษณะและรูปแบบของมโนคติที่หลงผิดทั้งหมดในจิตใจของมนุษย์

หน้าเช้าการที่พระเจ้ายังมีได้ทรงเปิดเผยพระพักตร์ที่แท้จริงและพระอุปนิสัยประจำตัวของพระองค์ต่อมนุษย์อย่างเต็มที่ ร่วมไปกับการแพร่กระจายของทฤษฎีดั้งเดิมจากสมัยโบราณมาตลอดหลายปี ก็ยังเป็นการเอื้ออำนวยมากขึ้นต่อการก่อเกิดมโนคติที่หลงผิดเช่นนั้นของมนุษย์ อาจกล่าวได้ว่า ตลอดครรลองแห่งความเชื่อของมนุษย์ในพระเจ้า

อิทธิพลของมโนคติที่หลงผิดอันหลากหลายได้นำไปสู่การก่อรูปและวิวัฒนาการอันต่อเนื่องของความเข้าใจตามมโนคติที่หลงผิดทุกรูปแบบเกี่ยวกับพระเจ้าในผู้คน

ซึ่งได้เป็นสาเหตุให้ผู้คนทางศาสนาจำนวนมากที่รับใช้พระเจ้ากลายเป็นศัตรูของพระองค์ไป ดังนั้นยังมีมโนคติที่หลงผิดทางศาสนาของผู้คนรุนแรงมากขึ้นเท่าใด พวกเขาที่ยังต่อต้านพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น และพวกเขาก็ยังเป็นศัตรูของพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้น พระราชกิจของพระเจ้านั้นใหม่เสมอและไม่เคยเก่าเลย สิ่งนั้นไม่เคยก่อรูปเป็นคำสอน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

กลับกำลังเปลี่ยนแปลงและถูกสร้างขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่องในขอบเขตที่ไม่มากนักน้อย

การทรงพระราชกิจในหนทางนี้เป็นการแสดงออกถึงพระอุปนิสัยประจำตัวของพระเจ้าเอง

นั่นยังเป็นหลักการประจำตัวแห่งพระราชกิจของพระเจ้าด้วย

และเป็นหนึ่งในวิถีทางที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อสำเร็จลุล่วงการบริหารจัดการของพระองค์

หากพระเจ้ามิได้ทรงกระทำพระราชกิจในหนทางนี้

มนุษย์ก็คงจะไม่เปลี่ยนแปลงหรือสามารถที่จะรู้จักพระเจ้าได้ และชาตาก็คงจะไม่มีอันปราศัยลงไป ดังนั้น

ในพระราชกิจของพระองค์ จึงมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งดูเหมือนเอนอนไม่ได้

แต่อันที่จริงแล้วเกิดขึ้นเป็นช่วงๆ อย่างไรก็ตาม วิธีที่มนุษย์เชื่อในพระเจ้าช่างแตกต่างกันพอสมควรเลยทีเดียว

เขาเกาะติดอยู่กับคำสอนและระบบทั้งหลายที่เก่าแก่และคุ้นเคย และยังสิ่งเหล่านั้นเก่าแก่มากขึ้นเท่าใด

สิ่งเหล่านั้นก็ยังโอชะสำหรับเขามากขึ้นเท่านั้น ความรู้สึกนึกคิดที่โง่เขลาของมนุษย์

ความรู้สึกนึกคิดที่หัวแข็งราวกับหินนั้น จะสามารถยอมรับพระราชกิจและพระวณะะใหม่ๆ

ซึ่งแทบมีอาจยังถึงได้เลยของพระเจ้าได้อย่างไร? มนุษย์ซึ่งพระเจ้าผู้ทรงใหม่อยู่เสมอและไม่เคยเก่าเลย

เขาชอบแต่เพียงพระเจ้าองค์ที่เก่าผู้ทรงพระทนต์ยาว พระเกศาขาว และติดอยู่กับที่ ดังนั้น

ด้วยความที่พระเจ้าและมนุษย์ต่างก็มีสิ่งที่ตนเองชอบ มนุษย์จึงได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า

ความค้ำแย้งกันเหล่านี้ยังคงมีอยู่มากมายกระทั่งในทุกวันนี้

ในช่วงเวลาที่พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่มาโดยตลอดเกือบหกพันปีแล้ว เช่นนั้นแล้ว

พวกเขาก็เกินเยียวยา...เจตนารมณ์ของพระเจ้าที่มีเสมอมาก็เพื่อที่จะให้พระราชกิจของพระองค์ใหม่และมีชีวิต

ไม่ใช่เก่าและตายไปแล้ว และสิ่งที่พระองค์ทรงให้มนุษย์ยึดมั่นไว้นั้นก็แตกต่างกันไปตามยุคและช่วงเวลา

และมีใช้คงอยู่ชั่วนิรันดร์กาลและเปลี่ยนแปลงไม่ได้

นี่เป็นเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงทำให้มนุษย์มีชีวิตและเป็นคนใหม่

แทนที่จะเป็นมารผู้ทำให้มนุษย์ตายและเป็นคนเก่า พวกเจ้ายังไม่เข้าใจการนี้อยู่อีกหรือ?

เจ้ามีมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายเกี่ยวกับพระเจ้าและไม่สามารถที่จะปล่อยมือจากสิ่งเหล่านั้นได้เพราะว่าเจ้ามีจิตใจที่ปิดกั้น ไม่ใช่เพราะมีสำนึกที่รับรู้เล็กน้อยเกินไปภายในพระราชกิจของพระเจ้า

อีกทั้งไม่ใช่เพราะว่าพระราชกิจของพระเจ้าผิดแผกไปจากความจริงทั้งหลายของมนุษย์ และยังไปกว่านั้น

ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าทรงหละหลวมอยู่เสมอในหน้าที่ทั้งหลายของพระองค์

เจ้าไม่สามารถปล่อยมือจากมโนคติที่หลงผิดทั้งหลายของเจ้าได้เพราะเจ้าย่อหย่อนเกินไปในความเชื่อฟัง

และเพราะเจ้าไม่มีสภาพเหมือนของสิ่งมีชีวิตทรงสร้างเลยสักนิด นั่นก็คือ

ไม่ใช่เพราะเจ้ากำลังทรงทำให้สิ่งทั้งหลายลำบากยากเย็นสำหรับเจ้า

เจ้าได้เป็นต้นเหตุของทั้งหมดนี้และมันไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเลย นั่นก็คือ

ความทุกข์และเคราะห์ร้ายทั้งมวลถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์ พระคำทั้งหลายของพระเจ้านั้นดีงามเสมอ กล่าวคือ

พระองค์ไม่ทรงปรารถนาที่จะเป็นเหตุให้เจ้าผลิตมโนคติที่หลงผิดทั้งหลาย

แต่ทรงปรารถนาให้เจ้าเปลี่ยนแปลงและได้รับการเริ่มใหม่เมื่อยุคทั้งหลายเคลื่อนผ่านไป

ทว่าเจ้าไม่รู้ว่สิ่งใดดีสำหรับเจ้า และพินิจพิเคราะห์หรือไม่ก็วิเคราะห์อยู่เสมอ

มิใช่ว่าพระเจ้ากำลังทรงทำให้สิ่งทั้งหลายให้ลำบากยากเย็นสำหรับเจ้า

แต่เป็นที่ว่าเจ้าไม่มีความเคารพต่อพระเจ้าเลย และความไม่เชื่อฟังของเจ้านั้นใหญ่หลวงเกินไป

สิ่งมีชีวิตทรงสร้างขนาดเล็กจิ๋ว

ซึ่งกล้านำเอาบางส่วนของสิ่งที่ไม่สำคัญสำคัญของสิ่งที่พระเจ้าได้ประทานให้ก่อนหน้านี้ไป

แล้วก็หันกลับมาและใช้สิ่งนั้นเพื่อโจมตีพระเจ้า—นี่มิใช่ความไม่เชื่อฟังของมนุษย์หรือ?

มันยุติธรรมแล้วที่จะกล่าวว่า

เหล่ามนุษย์ไม่มีคุณสมบัติอย่างสิ้นเชิงที่จะแสดงทรรศนะทั้งหลายของตนออกมาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

และนับประสาอะไรที่พวกเขาจะมีคุณสมบัติที่จะโอ้อวดภาษาที่สวยหรูแต่เน่าเหม็นไร้ค่าของพวกเขาไปทั่วตาม

ที่พวกเขาปรารถนา—โดยไม่กล่าวถึงมโนคติที่หลงผิดขึ้นราเหล่านั้นเลย

มิใช่ว่าพวกเขายังไร้ค่าขึ้นไปอีกหรือ?

ตัดตอนมาจาก “เฉพาะบรรดาผู้ที่รู้จักพระราชกิจของพระเจ้าวันนี้เท่านั้น ที่อาจรับใช้พระเจ้าได้” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

จงรู้ไว้ว่าพวกเจ้าต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้า

หรือใช้มโนคติที่หลงผิดของพวกเจ้าเองในการประเมินพระราชกิจของวันนี้ เพราะพวกเจ้าไม่รู้จักรับหลักการต่างๆ
ของพระราชกิจของพระเจ้า และเพราะพวกเจ้าไม่ถือจริงจั่งอย่างเพียงพอต่อพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
การที่พวกเจ้าต่อต้านพระเจ้าและขัดขวางพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเกิดจากมโนคติอันหลงผิดและ
ความโอหังแต่กำเนิดของพวกเจ้า ไม่ใช่เพราะพระราชกิจของพระเจ้านั้นผิด

แต่เพราะพวกเจ้าไม่เชื่อฟังเกินไปโดยธรรมชาติ หลังจากพวกเขาได้พบการเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนบางคนก็ถึงกับไม่สามารถพูดด้วยความมั่นใจว่ามนุษย์ได้มาจากไหน

กระนั้นพวกเขากลับที่จะกล่าวสุนทรพจน์ต่อสาธารณะเพื่อประเมินความถูกต้องและความผิดของพระราชกิจของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาถึงกับสั่งสอนบรรดาอัครทูตที่มีพระราชกิจใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้ความคิดเห็น และแย้งกันพูด สถานะความเป็นมนุษย์ของพวกเขาต่ำเกินไป

และไม่มีสำนึกรับรู้ในพวกเขาแม้แต่น้อย

วันนั้นจะมาถึงหรือเมื่อผู้คนเช่นนี้ถูกปฏิเสธโดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และถูกเผาด้วยไฟแห่งนรก? พวกเขาไม่รู้จักรับพระราชกิจของพระเจ้า

แต่กลับวิจารณ์พระราชกิจของพระองค์แทน และยังพยายามอบรมพระเจ้าถึงวิธีทรงพระราชกิจอีกด้วย

ผู้คนที่ไร้เหตุผลเช่นนี้จะรู้จักพระเจ้าได้อย่างไร?

มนุษย์รู้จักพระเจ้าในระหว่างกระบวนการแสวงหาและการมีประสบการณ์

ไม่ใช่โดยผ่านทาง การวิจารณ์ตามอำเภอใจว่ามนุษย์รู้จักพระเจ้าโดยผ่านทาง การทรงรู้แจ้งของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยิ่งความรู้เรื่องพระเจ้าของผู้คนถูกต้องแม่นยำมากขึ้นเท่าใด พวกเขาก็ยิ่งต่อต้านพระองค์น้อยลงเท่านั้น

ในทางกลับกันยิ่งผู้คนรู้จักพระเจ้าน้อยลงเท่าใด พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะต่อต้านพระองค์มากขึ้นเท่านั้น

มโนคติที่หลงผิดของเจ้า ธรรมชาติเก่าของเจ้า และสถานะความเป็นมนุษย์ ลักษณะนิสัย

และทัศนคติด้านศีลธรรมของเจ้าเป็น “ทุน” ที่เจ้าใช้ในการต้านทานพระเจ้า และยังเจ้ากลายเป็นเสื่อมทราม

แล้ว และต่ำช้ามากขึ้นเท่าใด เจ้าก็ยังเป็นศัตรูของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น

พวกที่ถูกครอบงำโดยมโนคติที่หลงผิดอย่างแรงกล้า

และที่มีอุปนิสัยเห็นตัวเองถูกต้องจะยังมีความเป็นศัตรูกับพระเจ้าผู้ทรงยุติเป็นมนุษย์มากขึ้นไปอีก

ผู้คนเช่นนี้คือศัตรูของพระคริสต์ หากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

เช่นนั้นแล้วพวกมันก็จะต่อต้านพระเจ้าอยู่เสมอ เจ้าจะไม่มีวันเข้ากันได้กับพระเจ้า

และจะอยู่ห่างจากพระองค์เสมอ

ตัดตอนมาจาก “การรู้จักพระราชกิจของพระเจ้าทั้งสามช่วงระยะคือเส้นทางสู่การรู้จักพระเจ้า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกเจ้าปรารถนาที่จะรู้ต้นตอว่าทำไมพวกฟาริสีจึงต่อต้านพระเยซูหรือไม่?

พวกเจ้าปรารถนาที่จะรู้สาเหตุของพวกฟาริสีหรือไม่? พวกเขาคืบคลานด้วยความเพ้อฝันเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์
ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ พวกเขาคิดเพียงว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา ทว่าไม่ได้แสวงหาความจริงของชีวิต
และดังนั้น แม้กระทั่งวันนี้พวกเขาก็ยังคงรอคอยพระเมสสิยาห์

เพราะพวกเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับหนทางแห่งชีวิต และไม่รู้ว่าหนทางแห่งความจริงคืออะไร พวกเจ้าพูดว่า
ผู้คนที่โง่เขลา คือมัน และไม่รู้เท่าทันเช่นนั้นได้รับพระพรของพระเจ้าได้อย่างไร?

พวกเขาจะสามารถมองเห็นพระเมสสิยาห์ได้อย่างไร?

พวกเขาต่อต้านพระเยซูเพราะพวกเขาไม่รู้ทิศทางของพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เพราะพวกเขาไม่รู้หนทางแห่งความจริงที่พระเยซูตรัส และยังไปกว่านั้น เพราะพวกเขาไม่เข้าใจพระเมสสิยาห์
และเนื่องจากพวกเขาไม่เคยพบเห็นพระเมสสิยาห์และไม่เคยได้ร่วมเคียงกับพระเมสสิยาห์

พวกเขาทำผิดพลาดที่ยึดติดอย่างสูญเปล่ากับพระนามของพระเมสสิยาห์

ในขณะที่ต่อต้านเนื้อแท้ของพระเมสสิยาห์ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้ โดยธาตุแท้แล้ว พวกฟาริสีเหล่านี้คือมัน
โอหัง และไม่เชื่อฟังความจริง หลักการของความเชื่อที่พวกเขามีในพระเจ้าคือ

ไม่สำคัญว่าการประกาศของพระองค์จะลุ่มลึกเพียงใดก็ตาม

ไม่ว่าสิทธิอำนาจของพระองค์จะสูงส่งเพียงใดก็ตาม

พระองค์ทรงไม่ใช่พระคริสต์หากพระองค์ไม่ได้รับการขนานพระนามว่าพระเมสสิยาห์

ทรศนะเหล่านี้ไม่ได้โง่เขลาและไร้สาระน่าขันหรือ? เราจะถามพวกเจ้าต่อไปอีกว่า
ด้วยความที่พวกเจ้าไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับพระเยซูเลยแม้แต่แต่น้อย

พวกเจ้าจะไม่ทำผิดพลาดอย่างพวกฟาริสีในช่วงยุคเริ่มแรกได้อย่างง่ายดายสุดขีดหรือ?

เจ้ามีความสามารถที่จะหยั่งรู้หนทางแห่งความจริงได้หรือไม่?

เจ้ามีความสามารถที่จะรับประกันได้อย่างแท้จริงหรือไม่ว่าเจ้าจะไม่ต่อต้านพระคริสต์?

เจ้ามีความสามารถที่จะติดตามพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่?

หากเจ้าไม่รู้ว่าเจ้าจะต่อต้านพระคริสต์หรือไม่

เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่าเจ้าก็กำลังใช้ชีวิตหมั่นเหม่ใกล้ความตายแล้ว

ผู้ที่ไม่รู้จักพระเมสสิยาห์ต่างสามรถที่จะต่อต้านพระเยซู ปฏิเสธพระเยซู ใส่ร้ายป้ายสีพระองค์

ผู้คนที่ไม่เข้าใจพระเยซูล้วนสามรถที่จะปฏิเสธพระองค์และประณามพระองค์ ยิ่งไปกว่านั้น

พวกเขาสามารถมองเห็นการทรงกลับมาของพระเยซูว่าเป็นการหลอกลวงของซาตาน

และผู้คนเป็นจำนวนมากยิ่งขึ้นจะพากันกล่าวโทษพระเยซูผู้ที่ได้ทรงกลับสู่เนื้อหนัง
ทั้งหมดนี้ไม่ทำให้พวกเจ้ารู้สึกกลัวหรือ? พวกเจ้าจะเผชิญกับการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์
ความย่อยยับของพระวาระของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมีต่อคริสตจักรทั้งหลาย
และการบอกปิดทุกสิ่งที่พระเยซูทรงแสดงออก เจ้าจะสามารถได้รับสิ่งใดจากพระเยซูหรือ
หากพวกเจ้ามีนงสับสนถึงเพียงนี้?

พวกเจ้าจะสามารถเข้าใจพระราชกิจของพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงกลับมาสู่เนื้อหนังบนเมฆขาวได้อย่างไร
หากพวกเจ้าปฏิเสธอย่างหัวข้อไม่ยอมที่จะตระหนักถึงความผิดพลาดของพวกเจ้า? เราขอบอกพวกเจ้าถึงสิ่งนี้ว่า
ผู้คนที่ไม่ได้รับความจริง แต่ยังรอการเสด็จมาถึงของพระเยซูบนเมฆขาวอย่างหุนหันพลันแล่น
จะหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน และพวกเขาคือหมวดหมู่ที่จะถูกทำลาย
พวกเจ้าเพียงปรารถนาพระคุณของพระเยซู และเพียงต้องการชื่นชมอาณาจักรอันผาสุกแห่งสวรรค์
ทว่าพวกเจ้าไม่เคยเชื่อฟังพระวาระที่พระเยซูตรัส
และไม่เคยได้รับความจริงที่พระเยซูทรงแสดงเมื่อพระองค์ทรงกลับมาสู่เนื้อหนัง
พวกเจ้าจะยกสิ่งใดขึ้นมาแลกกับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงกลับมาบนเมฆขาว?
สิ่งนั้นก็ความจริงใจที่พวกเจ้าทำบาปซ้ำๆ
แล้วก็พูดคำสารภาพบาปของพวกเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่ในนั้นใช่หรือไม่?
พวกเจ้าจะถวายสิ่งใดเพื่อพลีอุทิศให้แก่พระเยซูผู้ทรงกลับมาบนเมฆขาว?
สิ่งนั้นก็คือช่วงเวลางานหลายปีที่พวกเจ้าใช้ยกย่องตัวเองใช่หรือไม่?
พวกเจ้าจะยกสิ่งใดขึ้นมาทำให้พระเยซูผู้ทรงกลับมาไว้เนื้อเชื่อใจพวกเจ้า?
สิ่งนั้นก็คือธรรมชาติอันโอหังของพวกเจ้าที่ไม่เชื่อฟังความจริงใดเลยใช่หรือไม่?

ตัดตอนมาจาก “ในเวลาที่เจ้าได้เห็นกายจิตวิญญาณของพระเยซู
พระเจ้าจะได้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นใหม่แล้ว” ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แหล่งที่มาของการต่อต้านและการเป็นกบฏต่อพระเจ้าของมนุษย์ก็คือความเสื่อมทรามของเขาโดยซาตาน
เพราะความเสื่อมทรามของซาตาน มโนธรรมของมนุษย์จึงได้ดำนชามากขึ้น เขาไม่มีศีลธรรม
ความคิดของเขาเสื่อม และเขามีทัศนคติทางจิตใจที่ล้าหลัง ก่อนที่เขาจะถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม
มนุษย์ได้ติดตามพระเจ้าโดยธรรมชาติและเชื่อฟังพระวาระของพระองค์หลังจากที่ได้ยินพระวาระเหล่านั้น
เขามีสำนึกรับรู้และมโนธรรมที่ถูกต้องโดยธรรมชาติ และมีสภาวะความเป็นมนุษย์ปกติ
ภายหลังจากที่ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม สำนึกรับรู้ มโนธรรม
และสภาวะความเป็นมนุษย์ดั้งเดิมของมนุษย์ก็ทึบเขลาและถูกซาตานทำให้เสื่อมลง ด้วยเหตุนี้
เขาจึงได้สูญเสียความเชื่อฟังและความรักของเขามีต่อพระเจ้า สำนึกรับรู้ของมนุษย์ได้กลายเป็นผิดปกติ

อุปนิสัยของเขาได้กลายเป็นเช่นเดียวกับอุปนิสัยของสัตว์ตัวหนึ่ง
และความเป็นกบฏของเขาต่อพระเจ้าก็เกิดขึ้นบ่อยขึ้นและรุนแรงยิ่งขึ้นไปอีก
กระนั้นก็ตามมนุษย์ยังคงไม่รู้และไม่ระลึกถึงการนี้ได้ และเพียงต่อต้านและเป็นกบฏอย่างหุนหาวตาบอด
อุปนิสัยของมนุษย์ถูกเผยในการแสดงออกทั้งหลายของสำนึกรับรู้ ความรู้ความเข้าใจเชิงลึก
และมโนธรรมของเขา เพราะสำนึกรับรู้และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกของเขานั้นไม่น่าไว้วางใจ
และมโนธรรมของเขาได้ทึบเขลายิ่งนัก ด้วยเหตุนี้อุปนิสัยของเขาจึงเป็นกบฏต่อพระเจ้า...

การเปิดเผยถึงอุปนิสัยอันเสื่อมทรามของมนุษย์ไม่ได้มีแหล่งที่มาอยู่ในสิ่งใดมากไปกว่ามโนธรรมที่ทึบเขลาของ
มนุษย์ ธรรมชาติอันมั่งร้ายของเขา และสำนึกรับรู้อันไม่น่าไว้วางใจของเขา
หากมโนธรรมและสำนึกรับรู้ของมนุษย์สามารถกลายเป็นปกติได้อีกครั้ง
เขาก็ย่อมจะกลายเป็นใครบางคนซึ่งเหมาะสมสำหรับการใช้งานเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
เป็นเพียงเพราะมโนธรรมของมนุษย์นั้นมึนชามาตลอด และเพราะสำนึกรับรู้ของมนุษย์ ซึ่งไม่เคยถูกต้อง
กำลังทึบเขลายิ่งขึ้นเรื่อยๆ จนมนุษย์กำลังเป็นกบฏต่อพระเจ้ายิ่งขึ้นเรื่อยๆ
จนถึงขั้นที่ว่าเขากระทั่งได้ตรึงพระเยซูบนกางเขนและไม่ยอมให้การจู่โจมเป็นมนุษย์ในยุคสุดท้ายของพระเจ้าเข้าสู่
พระนิเวศของพระองค์ และกล่าวโทษเนื้อหนังของพระเจ้า และมองเนื้อหนังของพระเจ้าว่าต่ำต้อย
หากมนุษย์มีแต่เพียงสภาวะความเป็นมนุษย์เล็กน้อย
เขาคงจะไม่โหดร้ายถึงเพียงนั้นในการปฏิบัติของเขาต่อเนื้อหนังซึ่งจู่โจมเป็นมนุษย์ของพระเจ้า
หากเขามีแต่เพียงสำนึกรับรู้เล็กน้อย
เขาคงจะไม่ชั่วช้าถึงเพียงนั้นในการปฏิบัติของเขาต่อเนื้อหนังของพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์
หากเขามีแต่เพียงมโนธรรมเล็กน้อย เขาคงจะไม่ “ขอบคุณ” ต่อพระเจ้าผู้ทรงจู่โจมเป็นมนุษย์ในหนทางนี้
มนุษย์ใช้ชีวิตในยุคสมัยของพระเจ้าที่ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์
กระนั้นเขายังไม่สามารถที่จะขอบคุณพระเจ้าสำหรับการทรงมอบโอกาสที่ดีเช่นนี้ให้เขา
และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับสาปแช่งการเสด็จมาของพระเจ้า
หรือเพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงของการจู่โจมเป็นมนุษย์ของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง
และดูเหมือนว่าจะต่อต้านข้อเท็จจริงนั้นและเบี่ยงหนีกับข้อเท็จจริงนั้น
ไม่ว่ามนุษย์จะปฏิบัติต่อการเสด็จมาของพระเจ้าอย่างไร สรุปสั้นๆ คือ
พระเจ้าได้ทรงดำเนินพระราชกิจของพระองค์อย่างอดทนเสมอมา—
แม้ว่ามนุษย์ไม่เคยต้อนรับพระองค์เลยแม้แต่เล็กน้อย และทำการร้องขอจากพระองค์อย่างหุนหาวตาบอด
อุปนิสัยของมนุษย์ได้กลายเป็นชั่วช้ายิ่งนัก สำนึกรับรู้ของเขาได้ทึบเขลายิ่งนัก
และมโนธรรมของเขาได้ถูกมารร้ายเหยียบย่ำอย่างสิ้นเชิงและไม่ได้เป็นมโนธรรมดั้งเดิมของมนุษย์มานานแล้ว

ตัดตอนมาจาก “การมีอุปนิสัยที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

2. ในการค้นหาหนทางอันแท้จริง จำต้องครองไว้ซึ่งเหตุผล

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

พระเจ้าและมนุษย์ไม่สามารถถูกกล่าวถึงในลักษณะเท่าเทียมกันได้

แก่นแท้ของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์นั้นยากยิ่งถึงที่สุดและไม่สามารถจับความเข้าใจได้มากที่สุดสำหรับมนุษย์

หากพระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจของพระองค์และตรัสพระวณะของพระองค์ในโลกของมนุษย์ด้วยพระองค์เองแล้วไซ้ มนุษย์ก็จะไม่มีวันมีความสามารถที่จะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ และดังนั้น

แม้แต่พวกผู้ที่ได้อุทิศชีวิตทั้งหมดของพวกเขาให้กับพระเจ้าก็จะไม่สามารถที่จะได้รับการเห็นชอบจากพระองค์ หากพระเจ้าทรงไม่ได้เริ่มทรงพระราชกิจ เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่ามนุษย์จะทำได้ดีเพียงใด

ทั้งหมดก็จะไร้ประโยชน์

เพราะพระคำริของพระเจ้าจะสูงส่งกว่าความคิดของมนุษย์เสมอและพระปรีชาญาณของพระเจ้าก็อยู่เหนือการจับความเข้าใจของมนุษย์ และดังนั้น เรามักจะพบว่าพวกเขากล่าวว่า “เข้าใจต้องแท้”

เกี่ยวกับพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์นั้น เป็นพวกโง่ที่กลุ่มหนึ่ง พวกเขาทั้งหมดอวดดีและไม่รู้เท่าทัน มนุษย์ไม่ควรนิยามพระราชกิจของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น มนุษย์ไม่สามารถนิยามพระราชกิจของพระเจ้าได้

ในสายพระเนตรของพระเจ้า มนุษย์ไร้ความสำคัญพอกันกับมดตัวหนึ่ง

ดังนั้นมนุษย์จะสามารถเข้าถึงถึงพระราชกิจของพระเจ้าได้อย่างไร? พวกที่ชอบพูดปาวๆ ว่า

“พระเจ้าไม่ทรงพระราชกิจเช่นนี้หรือเช่นนั้น” หรือ “พระเจ้าทรงเป็นอย่างนี้หรืออย่างนั้น” —

พวกเขาไม่ได้กำลังพูดด้วยความโอหังหรือ?

เราทุกคนควรรู้ว่ามนุษย์ซึ่งอยู่ในสถานะเนื้อหนังได้ถูกซาตานทำให้เสื่อมทราม ชรรษาคิดจริงๆ ของมวลมนุษย์คือการต่อต้านพระเจ้า

มวลมนุษย์ไม่สามารถเทียบเสมอพระเจ้าได้และมวลมนุษย์ยังหวังได้น้อยกว่าที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำในพระราชกิจของพระเจ้า สำหรับวิธีที่พระเจ้าทรงนำมนุษย์ นี่ก็พระราชกิจของพระเจ้าพระองค์เอง

เป็นการเหมาะสมแล้วที่มนุษย์ควรนบนา โดยปราศจากการเอียงเอียงทรศนะอย่างนี้

เพราะมนุษย์เป็นเพียงผงคลีดิน ในเมื่อพวกเราจะมีเจตนาที่จะแสวงหาพระเจ้า

พวกเราจึงไม่ควรวางมโนคติที่หลงผิดของพวกเราทับซ้อนลงบนพระราชกิจของพระองค์เพื่อการพิจารณาของพระเจ้า

และพวกเราไม่ควรที่จะใช้อุปนิสัยอันเสื่อมทรามของพวกเราจนถึงที่สุดเพื่อจงใจต่อต้านพระราชกิจของพระเจ้า นั่นจะไม่ทำให้พวกเราเป็นศัตรูของพระคริสต์หรือ?

ผู้คนเช่นนี้จะสามารถเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไรกัน?

เนื่องจากพวกเราเชื่อว่ามิพระเจ้าองค์หนึ่งและเนื่องจากพวกเราปรารถนาที่จะทำให้พระองค์ทรงสมดังพระทัยแ
ละมองเห็นพระองค์ พวกเราก็ควรแสวงหาหนทางแห่งความจริง และควรมองหาหนทางที่จะเข้ากันได้กับพระเจ้า
พวกเราไม่ควรยืนหยัดต่อต้านพระองค์อย่างค้ำคอ
การกระทำเหล่านี้จะสามารถนำมาซึ่งประโยชน์ดังมอันใดหรือ?

วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่
เจ้าอาจไม่มีความสามารถที่จะยอมรับวณะเหล่านี้และวณะเหล่านี้อาจดูแปลกสำหรับเจ้า
แต่เราจะแนะนำให้เจ้าไม่ตีแผ่ความเป็นธรรมชาติของเจ้า
เพราะมีเพียงผู้คนที่หิวและกระหายอย่างแท้จริงต่อความชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถได้
รับความจริง
และมีเพียงผู้คนที่มิใจศรัทธาอย่างแท้จริงเท่านั้นที่สามารถได้รับการให้ความรู้แจ้งและการทรงนำจากพระองค์
ผลลัพธ์ทั้งหลายนั้นได้มาจากการแสวงหาความจริงด้วยความสงบเปี่ยมสติสัมปชัญญะ
มิใช่ด้วยการวิวาทและการโต้เถียง เมื่อเราพูดว่า “วันนี้พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจใหม่แล้ว”
เรากำลังอ้างอิงถึงเรื่องของการทรงกลับสู่เนื้อหนังของพระเจ้า บางทีวณะเหล่านี้ไม่ได้ทำให้เจ้ารู้สึกอะไร
บางทีเจ้าอาจดูหมิ่นวณะเหล่านี้ หรือแม้แต่ว่าบางทีวณะเหล่านี้เป็นที่สนใจของเจ้าอย่างยิ่ง ไม่ว่าในกรณีใด
เราหวังว่าบรรดาผู้ที่โหยหาอย่างแท้จริงให้พระเจ้าทรงปรากฏพระองค์จะสามารถเผชิญหน้ากับข้อเท็จจริงนี้และ
พินิจพิเคราะห์มันอย่างรอบคอบ แทนที่จะด่วนสรุปต่างๆ นานาเกี่ยวกับมัน นั่นคือสิ่งที่บุคคลซึ่งมีปัญญาควรทำ

ตัดตอนมาจาก คำนำของ พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

การทรงกลับมาของพระเยซูเป็นความรอดที่ยิ่งใหญ่สำหรับบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความจริงได้
แต่สำหรับพวกที่ไร้ความสามารถที่จะยอมรับความจริงได้แล้ว นี่เองคือหมายสำคัญหนึ่งแห่งการกล่าวโทษ
พวกเจ้าควรเลือกเส้นทางของพวกเจ้าเอง และไม่ควรหมิ่นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์และปฏิเสธความจริง
เจ้าไม่ควรเป็นคนที่ไม่รู้เท่าทันและโอหัง
แต่เป็นคนที่เชื่อฟังการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์และถวิลหาและแสวงหาความจริง
พวกเจ้าจะได้รับประโยชน์ด้วยวิธีนี้เท่านั้น
เราแนะนำให้พวกเจ้าก้าวอย่างบนเส้นทางแห่งความเชื่อในพระเจ้าด้วยความรอบคอบระมัดระวัง จงอย่าด่วนสรุป
ยิ่งไปกว่านั้น อย่าทำตามสบายและไร้ความคิดในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า พวกเจ้าควรรู้ว่าอย่างน้อยที่สุด
บรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าควรถ่อมใจและมีความเคารพ
พวกที่เคยได้ยืนความจริงทั่วกลับจิตใจความจริงนั้นเป็นผู้ที่โง่เขลาและไม่รู้เท่าทัน
พวกที่เคยได้ยืนความจริงทั่วกลับหรือกล่าวโทษความจริงนั้นโดยประมาทเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความโอหัง

ไม่มีผู้ใดเลยที่เชื่อในพระเยซูจะมีคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่จะสาปแช่งหรือกล่าวโทษผู้อื่นได้ พวกเจ้าทั้งหมดควรเป็นคนที่มีความเชื่อที่มั่นคงและผู้ที่ยอมรับความจริง บางทีเมื่อได้ยินหนทางแห่งความจริงและได้อ่านพระวจนะแห่งชีวิตแล้ว เจ้าเชื่อว่ามีเพียงหนึ่งใน 10,000 ของพระวจนะเหล่านี้ที่สอดคล้องกับความเชื่อมั่นอันแรงกล้าของเจ้าและพระคัมภีร์ เช่นนั้นแล้วเจ้าควรแสวงหาในพระวจนะลำดับที่ 10,000 ของพระวจนะเหล่านี้ต่อไป เรายังขอแนะนำให้เจ้าถ่อมใจ อย่ามั่นใจเกินไป และอย่ายกย่องตัวเองให้สูงส่งจนเกินไป ด้วยหัวใจของเจ้าซึ่งขาดแคลนความเคารพที่มีแด่พระเจ้าเช่นนั้น เจ้าจะได้รับความสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า หากเจ้าตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนและไตร่ตรองพระวจนะเหล่านี้ซ้ำๆ

เจ้าจะเข้าใจว่าพระวจนะเหล่านี้เป็นความจริงหรือไม่ และพระวจนะเหล่านี้คือชีวิตหรือไม่ บางทีหลังจากที่ได้อ่านเพียงไม่กี่ประโยค คนบางคนจะกล่าวโทษพระวจนะเหล่านี้ว่าพูดเกินจริง และพูดว่า “นี่ไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าความรู้แจ้งบางส่วนของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ “นี่คือพระคริสต์เทียมเท็จที่เสด็จมาเพื่อหลอกลวงผู้คน”

พวกที่พูดอะไรเช่นนั้นเป็นผู้ที่ตามองด้วยความไม่รู้เท่าทัน!

เจ้าเข้าใจพระราชกิจและพระปรีชาญาณของพระเจ้าน้อยเกินไป และเราแนะนำให้เจ้าเริ่มใหม่อีกครั้งตั้งแต่ต้นเลย!

พวกเจ้าต้องไม่พูดเกินจริงหรือกล่าวโทษพระวจนะที่พระเจ้าทรงแสดงเพราะการทรงปรากฏของพระคริสต์เทียมเท็จในช่วงระหว่างยุคสุดท้าย

และพวกเจ้าต้องไม่เป็นคนที่ไม่เห็นประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะพวกเจ้ากลัวการหลอกลวง นั่นจะไม่ใช่ความน่าเวทนาอย่างยิ่งหรือ? หลังจากการตรวจสอบมากมาย หากเจ้ายังคงเชื่อว่าพระวจนะเหล่านี้ไม่ใช่ความจริง ไม่ใช่หนทาง และไม่ใช่การแสดงออกของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าจะได้รับการลงโทษในท้ายที่สุด และเจ้าจะปราศจากพระพร

หากเจ้าไม่สามารถยอมรับความจริงที่ถูกกล่าวอย่างราบเรียบยิ่งนักและชัดเจนยิ่งนักดังกล่าวได้ เช่นนั้นแล้วเจ้าไม่ได้ไม่เหมาะสมสำหรับความรอดของพระเจ้าหรือ?

เจ้าไม่ใช่ผู้ที่ไม่ได้รับพระพรเพียงพอที่จะกลับคืนสู่หน้าบัลลังก์ของพระเจ้าหรือ? จงตรองดูเถิด!

อย่าหุนหันพลันแล่นและใจเร็ว และอย่าทำเหมือนว่าการเชื่อในพระเจ้าเป็นเกม จงขบคิดเพื่อประโยชน์ของบั้นปลายของเจ้า เพื่อประโยชน์ของความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของเจ้า เพื่อประโยชน์ของชีวิตของเจ้า และอย่าเล่นกับตัวเจ้าเอง เจ้าสามารถยอมรับพระวจนะเหล่านี้ได้หรือไม่?

คัดตอนมาจาก “ในเวลาที่เราได้เห็นกายจิตวิญญาณของพระเยซู พระเจ้าจะได้ทรงสร้างสวรรค์และแผ่นดินโลกขึ้นใหม่แล้ว” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เนื่องจากว่าพวกเรากำลังตามหารอยพระบาทของพระเจ้า มันจึงจำเป็นที่พวกเราต้องค้นหาพระทัยของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้า ถ้อยคำรัศของพระองค์—เพราะที่ใดก็ตามที่มีพระวณะใหม่ๆ ที่พระเจ้าตรัส พระสุรเสียงของพระเจ้าอยู่ที่นั่น และที่ใดที่มีก้าวพระบาทของพระเจ้า กิจกรรมต่างๆ ของพระเจ้าอยู่ที่นั่น ที่ใดก็ตามที่มีการทรงแสดงออกของพระเจ้า ที่นั่นพระเจ้าทรงปรากฏ และที่ใดที่พระเจ้าทรงปรากฏ ที่นั่นความจริง หนทาง และชีวิตดำรงอยู่ ในการค้นหาหารอยพระบาทของพระเจ้า พวกเราได้ละเลยคำว่า “พระเจ้าคือความจริง หนทาง และชีวิต” และดังนั้น

ผู้คนมากมายแม้ในเวลาที่ได้รับความจริงไม่เชื่อว่าพวกเขาได้พบรอยพระบาทของพระเจ้าแล้ว และพวกเขายังไม่ยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้า เป็นความผิดพลาดร้ายแรงยิ่งนัก!

การทรงปรากฏของพระเจ้าไม่สามารถลงรอยกับมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์ได้

และพระเจ้ายังไม่ทรงสามารถจะปรากฏโดยคำขอของมนุษย์

พระเจ้าทรงทำการเลือกและทรงทำแผนการของพระองค์เองเมื่อพระองค์ทรงพระราชกิจของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงมีวัตถุประสงค์ของพระองค์เองและวิธีการของพระองค์เอง

ไม่ว่าพระองค์จะทรงพระราชกิจใด

พระองค์ไม่ทรงมีความจำเป็นต้องทรงหาหรือกับมนุษย์หรือทรงหาคำแนะนำของเขา

นับประสาอะไรที่จะทรงต้องแจ้งให้ทุกๆ คนรู้ถึงพระราชกิจของพระองค์ นี่ก็พระอุปนิสัยของพระเจ้า ซึ่งยิ่งไปกว่านั้นควรได้รับการยอมรับจากทุกคน

หากพวกเจ้าปรารถนาที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า ตามก้าวพระบาทของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องเดินออกห่างจากมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเสียก่อน

เจ้าต้องไม่เรียกร้องให้พระเจ้าทรงทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น

นับประสาอะไรที่เจ้าจะควรวางพระองค์ไว้ในขอบเขตของเจ้าเองและจำกัดพระองค์ไว้ในมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง แต่เจ้ากลับควรถามว่าพวกเจ้าจะแสวงหารอยพระบาทของพระเจ้าอย่างไร

เจ้าจะยอมรับการทรงปรากฏของพระเจ้าอย่างไร และเจ้าจะยอมจำนนต่อพระราชกิจใหม่ของพระเจ้าอย่างไร กล่าวคือ นี่คือนิสัยที่มนุษย์ควรทำ เนื่องจากมนุษย์ไม่ใช่ความจริง และไม่ได้ครอบครองความจริง

เขาจึงควรแสวงหา ยอมรับ และเชื่อฟัง

ไม่ว่าเจ้าจะเป็นคนอเมริกัน คนอังกฤษ หรือสัญชาติอื่นใด เจ้าควรก้าวออกนอกขอบเขตของสัญชาติของเจ้าเอง

ก้าวข้ามตัวของตัวเอง และชมพระราชกิจของพระเจ้าจากมุมมองของสิ่งมีชีวิตที่ทรงสร้างขึ้น

ด้วยวิธีนี้เจ้าจะไม่วางข้อจำกัดบนรอยพระบาทของพระเจ้า

นี่เป็นเพราะว่าทุกวันนี้ผู้คนมากมายมีความคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงปรากฏในประเทศหนึ่งประเทศใด โดยเฉพาะหรือท่ามกลางผู้คนบางกลุ่ม นัยสำคัญของพระราชกิจของพระเจ้านั้นลึกซึ้งยิ่งนัก

และการทรงปรากฏของพระเจ้ามีความสำคัญยิ่งนัก!

มโนคติที่หลงผิดและความคิดของมนุษย์จะสามารถหยั่งวัดสองสิ่งนั้นได้อย่างไร และดังนั้นเราจึงบอกว่า

เจ้าควรตีฟ้ามโนคติที่หลงผิดเรื่องสัญชาติและชาติพันธุ์เพื่อแสวงหาการทรงปรากฏของพระเจ้า

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะไม่ถูกจำกัดด้วยมโนคติที่หลงผิดของเจ้าเอง

เช่นนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะมีคุณสมบัติที่จะต้อนรับการทรงปรากฏของพระเจ้า มิฉะนั้น

เจ้าจะยังคงอยู่ในความมืดมิดนิรันดร์ และไม่มีวันได้รับการยอมรับจากพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล

พระองค์ไม่ทรงถือว่าพระองค์เป็นสมบัติส่วนตัวของประเทศหรือผู้คนใดๆ

แต่ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ โดยไร้ข้อจำกัด ทั้งในรูปแบบ ประเทศ

หรือผู้คนใดๆ บางทีเจ้าอาจไม่เคยจินตนาการถึงรูปแบบนี้ หรือบางที

ทัศนคติของเจ้าที่มีต่อรูปแบบนี้เป็นไปในทางปฏิเสธ หรือบางที

ประชาชาติที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์และผู้คน que พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์อาจบังเอิญถูกเลือกปฏิบัติโดย

ทุกคน และบังเอิญเป็นผู้คนที่ล้าหลังที่สุดบนแผ่นดินโลก ถึงอย่างนั้น พระเจ้าทรงมีพระปรีชาญาณของพระองค์

ด้วยมหิทธานุภาพของพระองค์ และโดยอาศัยความจริงของพระองค์และพระอุปนิสัยของพระองค์

พระองค์ได้ทรงรับไว้อย่างแท้จริงซึ่งผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีจิตใจตรงกันกับพระองค์

และผู้คนกลุ่มหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาจะทำให้ครบบริบูรณ์—กลุ่มคนภายใต้การปกครองของพระองค์

ผู้ซึ่งได้ทนฝ่าการทดสอบและความทุกข์ลำบากทุกรูปแบบและการข่มเหงทุกรูปแบบ

สามารถติดตามพระองค์จนถึงที่สุดท้ายปลายทาง จุดมุ่งหมายของการทรงปรากฏของพระเจ้า

ซึ่งเป็นอิสระจากข้อจำกัดของรูปแบบหรือประชาชาติใดๆ

คือการทำให้พระองค์ทรงสามารถปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ให้เสร็จสมบูรณ์ได้ตามที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้

นี่เป็นเหมือนเมื่อครั้งพระเจ้าทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ในแคว้นยูเดีย กล่าวคือ

จุดมุ่งหมายของพระองค์คือการบรรลุพระราชกิจแห่งการถูกตรึงกางเขนเพื่อไถ่บาปให้แก่เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งมวล

แม้กระนั้น ชาวยิวเชื่อว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะทรงทำเช่นนี้

และพวกเขาคิดว่ามันเป็นไปได้ที่พระเจ้าจะทรงสามารถเป็นเนื้อหนังและทรงอยู่ในรูปร่างขององค์พระเยซูเจ้า

า “เป็นไปได้” ของพวกเขากลายเป็นพื้นฐานให้พวกเขาประณามและต่อต้านพระเจ้า

และในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายล้างประเทศอิสราเอล วันนี้ผู้คนมากมายได้กระทำความผิดที่คล้ายกัน

พวกเขาป่าวประกาศด้วยพลະกำลังทั้งหมดของพวกเขาถึงการทรงปรากฏของพระเจ้าที่กำลังใกล้เข้ามา

แต่ในเวลาเดียวกันก็ประณามการทรงปรากฏของพระองค์ “เป็นไปได้”

ของพวกเขากำลังจัดการทรงปรากฏของพระเจ้าภายในขอบเขตของจินตนาการของพวกเขาอีกครั้ง และดังนั้นเราจึงได้เห็นผู้คนมากมายระเบิดหัวเราะอย่างป่าเถื่อนและแหบแห้งหลังจากที่ได้มาพบกับพระวอของพระเจ้า แต่เสียงหัวเราะนี้แตกต่างจากการประณามและการดูหมิ่นของชาวยิวเพียงใดหรือไม่?

พวกเขารู้สึกว่าไม่เคารพยำเกรงเมื่ออยู่ต่อหน้าความจริง และยังไม่มีความรู้สึกโหยหาเลย?

ทั้งหมดที่เจ้าทำคือศึกษาโดยไร้ความพิถีพิถันและรอคอยด้วยความไม่แยแสสะเพร่า

เจ้าจะสามารถได้อะไรจากการศึกษาและการรอคอยเช่นนี้?

เจ้าคิดว่าเจ้าจะได้รับคำแนะนำส่วนตัวจากพระเจ้าหรือ? หากเจ้าไม่สามารถเข้าใจถ้อยคำของพระเจ้าแล้ว

เจ้าจะมีคุณสมบัติในทางใดที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า? ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงปรากฏ

ความจริงก็จะถูกแสดงที่นั่น และพระสุรเสียงของพระเจ้ายิ่งจะอยู่ที่นี่

เฉพาะบรรดาผู้ที่สามารถยอมรับความจริงเท่านั้นจะสามารถได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้า

และเฉพาะผู้คนที่เท่านั้นที่มีคุณสมบัติที่จะประจักษ์ในการทรงปรากฏของพระเจ้า

จงปลดปล่อยมโนคติที่หลงผิดของเจ้า! จงเงียบเสียงตัวเจ้าเองและนำถ้อยคำเหล่านี้มาอ่านอย่างระมัดระวัง

หากเจ้าโหยหาความจริง

พระเจ้าจะทรงให้ความรู้แจ้งกับเจ้าและเจ้าจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์และพระวอของพระองค์

จงปลดปล่อยความเห็นของพวกเจ้าเกี่ยวกับ “เป็นไปได้”! ยิ่งผู้คนเชื่อว่าบางสิ่งเป็นไปได้มากเท่าใด

มันก็มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นได้มากเท่านั้น เพราะพระปรีชาญาณของพระเจ้าทะยานสูงกว่าฟ้าสวรรค์

พระราชดำริของพระเจ้าอยู่สูงกว่าความคิดของมนุษย์

และพระราชกิจของพระเจ้าอยู่เหนือขอบเขตของความคิดและมโนคติที่หลงผิดของมนุษย์

ยิ่งบางสิ่งเป็นไปได้มากขึ้นเท่าใด มันก็ยิ่งมีความจริงที่สามารถค้นหาได้มากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งบางสิ่งอยู่เลยมโนคติที่หลงผิดและจินตนาการของมนุษย์มากเท่าใด

มันยิ่งบรรจุน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น นี่เป็นเพราะ ไม่ว่าพระองค์จะทรงเปิดเผยพระองค์ที่ใด

พระเจ้ายิ่งคงเป็นพระเจ้า

และเนื้อแท้ของพระองค์จะไม่เปลี่ยนแปลงด้วยเหตุของสถานที่หรือลักษณะของการทรงปรากฏของพระองค์

พระอุปนิสัยของพระเจ้ายิ่งคงเหมือนเดิมไม่ว่ารอยพระบาทของพระองค์จะอยู่ที่ใด

และไม่ว่ารอยพระบาทของพระเจ้าจะอยู่ที่ใด พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของมวลมนุษย์ทั้งปวง

เช่นเดียวกับที่องค์พระเยซูเจ้าไม่เพียงทรงเป็นพระเจ้าของชาวอิสราเอลเท่านั้น

แต่เป็นพระเจ้าของผู้คนทั้งหมดในทวีปเอเชีย ยุโรป และอเมริกาอีกด้วย และยิ่งไปกว่านั้นอีก

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวในจักรวาลทั้งมวล

ดังนั้นให้เราแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าและค้นพบการทรงปรากฏของพระองค์ในถ้อยคำของพระองค์

และก้าวตามให้ทันก้าวพระบาทของพระองค์! พระเจ้าทรงเป็นความจริง หนทาง และชีวิต
พระวณะของพระองค์และการทรงปรากฏของพระองค์ทรงดำรงอยู่ในเวลาเดียวกัน
และพระอุปนิสัยและรอยพระบาทของพระองค์เปิดกว้างต่อมวลมนุษย์ตลอดเวลา พี่น้องชายหญิงที่รัก
เราหวังว่าพวกเขาจะสามารถเห็นการทรงปรากฏของพระเจ้าในคำพูดเหล่านี้
เริ่มติดตามก้าวพระบาทของพระองค์ในขณะที่เจ้าก้าวไปข้างหน้าสู่ยุคใหม่
และเข้าสู่สวรรค์และโลกใหม่ที่สวยงามซึ่งพระเจ้าได้ทรงเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ที่กำลังรอคอยการทรงปรากฏ
ของพระองค์!

ตัดตอนมาจาก “การทรงปรากฏของพระเจ้าได้นำมาซึ่งยุคใหม่” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

3. ในการที่เชื่อในพระเจ้า เจ้าควรสร้างสัมพันธภาพที่เป็นปกติกับพระเจ้า

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ในการเชื่อในพระเจ้า อย่างน้อยเจ้าต้องตัดสินใจแน่วแน่กับประเด็นเรื่องการมีสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้า หากเจ้าไม่มีสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้า เช่นนั้นแล้ว ความหมายของการเชื่อในพระเจ้าของเจ้าก็จะสูญหายไป การสร้างสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ด้วยหัวใจที่นิ่งสงบ เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

การมีสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้าหมายถึงการมีความสามารถที่จะไม่สงสัยและไม่ปฏิเสธพระราชากิจใดเลยของพระองค์ และมีความสามารถที่จะนบถต่อพระราชากิจของพระองค์ได้ มันหมายถึงการมีเจตนาต่างๆ ที่ถูกต้องในการทรงสถิตของพระเจ้า การไม่วางแผนการต่างๆ เพื่อตัวตัวเอง

และการพิจารณาผลประโยชน์ของครอบครัวของพระเจ้าเป็นอันดับแรกในทุกสิ่ง

มันหมายถึงการยอมรับการพิณิจพิเคราะห์ของพระเจ้าและการเชื่อฟังการจัดการเตรียมการต่างๆ ของพระเจ้า

เจ้าต้องมีความสามารถที่จะทำให้หัวใจของเจ้านิ่งสงบในการทรงสถิตของพระเจ้าในทุกสิ่งที่เจ้ากระทำได้

แม้หากว่าเจ้าไม่เข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า เจ้าก็ต้องยังคงทำหน้าที่ต่างๆ และความรับผิดชอบต่างๆ

ของเจ้าให้ลุล่วงจนสุดความสามารถของเจ้า ทันทีที่น้ำพระทัยของพระเจ้าได้รับการเปิดเผยแก่เจ้า ก็จงลงมือทำ และมันจะไม่สายเกินไป เมื่อสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าได้กลายเป็นปกติแล้ว

เจ้าก็จะมีสัมพันธภาพที่ปกติกับผู้คนด้วย ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นบนรากฐานแห่งพระวณะของพระเจ้า

จงกินและดื่มพระวณะของพระเจ้า จากนั้นจงนำข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของเจ้าไปปฏิบัติ

จงแก้ไขทัศนคติต่างๆ ของเจ้า และจงหลีกเลี่ยงการทำอะไรที่ด้านทานพระเจ้าหรือรบกวนคริสตจักร

อย่าทำสิ่งใดที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อชีวิตของพี่น้องชายหญิงของเจ้า อย่ากล่าวสิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

และอย่าทำสิ่งใดที่น่าละอาย จงเป็นคนที่ยุติธรรมและมีเกียรติในทุกสิ่งที่เจ้ากระทำ

และจงทำให้แน่ใจว่าทุกการกระทำของเจ้าเป็นสิ่งที่สามารถนำเสนอเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้

แม้ว่าเนื้อหนังอาจจะอ่อนแอในบางครั้ง

เจ้าต้องมีความสามารถที่จะให้ผลประโยชน์ของครอบครัวของเจ้ามาเป็นอันดับหนึ่ง

โดยไม่โลภหาผลกำไรส่วนตัว และเจ้าต้องมีความสามารถที่จะประพฤติตนอย่างชอบธรรมได้

หากเจ้าสามารถปฏิบัติได้แบบนี้ เช่นนั้นแล้วสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าก็จะปกติ

ตัดตอนมาจาก “สัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าเป็นอย่างไร?” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในทุกสิ่งที่เจ้ากระทำนั้น เจ้าต้องตรวจดูว่าเจตนาต่างๆ ของเจ้าถูกต้องหรือไม่

หากเจ้ามีความสามารถที่จะกระทำการ ได้ตามข้อพึงประสงค์ต่างๆ ของพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าก็ปกติ นี่คือมาตรฐานขั้นต่ำสุด จงมองดูเข้าไปในเจตนาต่างๆ
ของเจ้า และหากเจ้าพบว่าเจตนาต่างๆ ที่ไม่ถูกต้องได้ปรากฏขึ้น
จงมีความสามารถที่จะหันหลังของเจ้าให้แก่เจตนาเหล่านั้น
และกระทำการให้สอดคล้องกับพระวณะของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้
เจ้าก็จะกลายเป็นใครบางคนที่ต้องเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
ซึ่งในทางกลับกันก็แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้านั้นปกติ
และว่าทุกสิ่งที่เจ้ากระทำเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพระเจ้า ไม่ใช่ของตัวเจ้าเอง
ในทุกสิ่งที่เจ้ากระทำและทุกสิ่งที่เจ้าพูด
จงมีความสามารถที่จะกำหนดหัวใจของเจ้าให้ถูกต้องและจงเป็นคนชอบธรรมในการกระทำต่างๆ ของเจ้า
และอย่าให้อารมณ์ของเจ้ามานำหน้า และอย่ากระทำการตามความประสงค์ของเจ้าเอง
สิ่งเหล่านี้เป็นหลักธรรมต่างๆ ที่บรรดาผู้เชื่อในพระเจ้าต้องประพาดิตน สิ่งเล็กน้อยต่างๆ
สามารถเปิดเผยเจตนาทั้งหลายและวุฒิภาวะของบุคคลหนึ่งได้ และดังนั้น
การที่ใครบางคนจะเข้าสู่เส้นทางแห่งการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้
พวกเขาก็ต้องแก้ไขเจตนาทั้งหลายของเขาและสัมพันธภาพของเขากับพระเจ้าให้ปกติเสียก่อน
เจ้าสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อสัมพันธภาพของเจ้ากับพระองค์เป็นปกติเท
านั้น เมื่อนั้นเท่านั้น การจัดการ การตัดแต่ง การบ่มวินัย
และกระบวนการถลุงของพระเจ้าจึงจะสามารถสัมฤทธิ์ผลตามเจตนาของพวกมันในตัวเจ้าได้ กล่าวคือ
หากมนุษย์ทั้งหลายมีความสามารถที่จะเก็บรักษาพระเจ้าไว้ในหัวใจของพวกเขาและไม่ไล่ตามเสาะหาผลประโยชน์
ส่วนตัวหรือคิดถึงความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ของตัวเองพวกเขาเอง (ในสำนึกรับรู้ฝ่ายเนื้อหนัง)
แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับแบกภาระแห่งการเข้าสู่ชีวิต
ทำจนสุดความสามารถของพวกเขาเพื่อไล่ตามเสาะหาความจริง และนบนอบต่อพระราชกิจของพระเจ้า—
หากเจ้าสามารถทำการนี้ได้ เช่นนั้นแล้วเป้าหมายต่างๆ ที่เจ้าไล่ตามเสาะหาที่จะถูกต้อง
และสัมพันธภาพของเจ้าของพระเจ้านั้นก็จะกลายเป็นปกติ การทำให้สัมพันธภาพของคนๆ
หนึ่งกับพระเจ้าถูกต้องนั้นอาจเรียกได้ว่าเป็นขั้นตอนแรกของการเข้าไปสู่การเดินทางฝ่ายวิญญาณของคนๆ นั้น
แม้ว่าโชคชะตาของมนุษย์จะอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าและถูกพระเจ้าลิขิตไว้ล่วงหน้า
และมนุษย์ไม่อาจเปลี่ยนแปลงมันได้
การที่เจ้าจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าหรือได้รับการรับไว้โดยพระองค์ได้หรือไม่
นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้านั้นปกติหรือไม่ อาจมีหลายส่วนของเจ้าที่อ่อนแอหรือไม่เชื่อฟัง—
แต่ตราบเท่าที่ทัศนคติต่างๆ ของเจ้าและเจตนาทั้งหลายของเจ้านั้นถูกต้อง

และทราบเท่าที่สัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้านั้นถูกต้องและปกติ
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มีคุณสมบัติที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าได้
หากเจ้าไม่มีสัมพันธ์ภาพที่ถูกต้องกับพระเจ้า และกระทำการเพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังหรือครอบครัวของเจ้า
เช่นนั้นแล้ว ไม่ว่าเจ้าจะทำงานหนักสักเพียงใด มันก็จะสูญเปล่า หากสัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้านั้นปกติ
เช่นนั้นแล้วสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็จะเข้าที่เข้าทาง พระเจ้าไม่ทอดพระเนตรดูที่สิ่งอื่นใด
แต่ทรงทอดพระเนตรดูที่ว่าพระชนะต่างๆ ของเจ้าในการเชื่อของเจ้าในพระเจ้านั้นถูกต้องหรือไม่:
เจ้าเชื่อในผู้ใด เจ้าเชื่อเพื่อประโยชน์ของผู้ใด และเจ้าเชื่อเพราะเหตุใด
หากเจ้ามีความสามารถที่จะมองเห็นสิ่งเหล่านี้ได้อย่างชัดเจนและปฏิบัติด้วยพระชนะต่างๆ ที่น่าพอใจของเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเกิดความก้าวหน้าในชีวิตของเจ้า
และเจ้าก็จะได้รับการรับประกันเรื่องการเข้าไปสู่รุ่งอรุณที่ถูกต้อง
หากสัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้าไม่ปกติ และพระชนะต่างๆ เกี่ยวกับการเชื่อของเจ้าในพระเจ้าเบี่ยงเบนไป
เช่นนั้นแล้วสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็สูญเปล่า และไม่ว่าเจ้าเชื่ออย่างหนักสักเพียงใด เจ้าจะไม่ได้รับสิ่งใดเลย
หลังจากที่สัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้ากลายเป็นปกติแล้วเท่านั้น เจ้าจึงจะได้รับคำสรรเสริญจากพระองค์
เมื่อเจ้าละทิ้งเนื้อหนัง อริยฐาน ทนทุกข์ สู้ทน นบนอบ ช่วยเหลือพี่น้องชายหญิงของเจ้า
สละตัวเจ้าเองมากขึ้นเพื่อพระเจ้า และอื่นๆ

ตัดตอนมาจาก “สัมพันธ์ภาพของเจ้ากับพระเจ้าเป็นอย่างไร?” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

วิธีที่ผู้คนเชื่อในพระเจ้า รักพระเจ้า
และทำให้พระเจ้าพึงพอใจพระทัยนั้นเป็นได้โดยการสัมผัสกับพระวิญญาณของพระเจ้าด้วยหัวใจของพวกเขา
และโดยเหตุนี้จึงได้รับความพึงพอใจพระทัยของพระองค์
และโดยการให้หัวใจของพวกเขาในการติดต่อกับพระวณะของพระเจ้า
และด้วยเหตุนี้จึงได้รับการขับเคลื่อนจากพระวิญญาณของพระเจ้า
หากเจ้าปรารถนาจะสัมผัสชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติ และสถาปนาสัมพันธ์ภาพปกติกับพระเจ้า
เช่นนั้นแล้วเจ้าต้องมอบหัวใจของเจ้าแด่พระองค์เป็นอันดับแรก
เฉพาะหลังจากที่เจ้าได้สงบใจเฉพาะพระพักตร์พระองค์และหลังรินทั้งหัวใจของเจ้าเข้าสู่พระองค์แล้วเท่านั้น
เจ้าจึงจะค่อย ๆ สามารถพัฒนาชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณปกติได้ หากในการเชื่อของผู้คนในพระเจ้า
พวกเขาไม่ได้มอบหัวใจของพวกเขาแด่พระองค์
และหากหัวใจของพวกเขาไม่ได้อยู่ในพระองค์และพวกเขาไม่ปฏิบัติต่อภาระของพระองค์เสมือนดังภาระของตน
เอง เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาทำก็เป็นการกระทำที่น้อย โกงพระเจ้า
เป็นการกระทำที่เป็นแบบฉบับเฉพาะของผู้คนที่เคร่งศาสนา และไม่สามารถได้รับคำสรรเสริญของพระเจ้า

พระเจ้าไม่ทรงสามารถได้รับสิ่งใดๆ จากบุคคลประเภทนี้

บุคคลประเภทนี้เพียงสามารถทำหน้าที่เป็นเหมือนตัวประกอบเสริมความเด่นให้พระราชกิจของพระเจ้าเท่านั้น เป็นเหมือนสิ่งประดับตกแต่งชิ้นหนึ่งในพระนิเวศของพระเจ้าเท่านั้นเอง

เป็นบางสิ่งบางอย่างที่เกินความจำเป็นและไร้ประโยชน์ พระเจ้าไม่ทรงใช้ประโยชน์จากบุคคลประเภทนี้ ในบุคคลประเภทนี้ไม่เพียงแต่ไม่มีโอกาสเหมาะสำหรับพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

แต่ไม่มีแม้กระทั่งคุณค่าใดๆ ในการได้รับการทำให้เพียบพร้อมของพวกเขา

บุคคลประเภทนี้ในความจริงแล้วคือศพที่เดินได้

ผู้คนดังกล่าวไม่มีอะไรเลยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถใช้งานได้ แต่ในทางตรงกันข้าม

พวกเขาทั้งหมดได้ถูกขาดานยึดครองและทำให้เสื่อมทรามอย่างฝังลึก พระเจ้าจะทรงกำจัดผู้คนเหล่านี้ออกไป ในปัจจุบันนี้ ในการใช้ประโยชน์จากผู้คน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงทรงใช้ส่วนที่น่าพึงปรารถนาของพวกเขาเพื่อจะทำให้สิ่งทั้งหลายสำเร็จเท่านั้น พระองค์ยังทรงเปลี่ยนและทำให้ส่วนที่ไม่น่าพึงปรารถนาของพวกเขาเพียบพร้อมอีกด้วย

หากใจของเจ้าสามารถหลังรับเข้าไปในพระเจ้าและดำรงอยู่ด้วยความสงบเฉพาะพระพักตร์พระองค์

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะมีโอกาสเหมาะและคุณสมบัติที่จะถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ที่จะได้รับความรู้แจ้งและความกระจ่างแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ และยิ่งไปกว่านั้นคือ

เจ้าจะมีโอกาสเหมาะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำให้ข้อบกพร่องของเจ้านั้นดีขึ้น

เมื่อเจ้ามอบหัวใจของเจ้าแด่พระเจ้า ในด้านบวกนั้น เจ้าจะสามารถบรรลุการเข้าสู่ที่ล้ำลึกขึ้น

และบรรลุระดับขั้นของความรู้ความเข้าใจเชิงลึกที่สูงขึ้น ในด้านลบนั้น

เจ้าจะมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความผิดพลาดและข้อบกพร่องของเจ้าเอง

เจ้าจะกระตือรือร้นมากขึ้นในการพยายามทำให้สมดั่งน้ำพระทัยของพระเจ้า และเจ้าจะไม่เอาแต่อยู่นิ่งเฉย

แต่จะเข้าสู่อย่างกระตือรือร้น ด้วยเหตุนี้ เจ้าจะกลายเป็นคนที่ถูกต้อง

ตัดตอนมาจาก “การสถาปนาสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าคือสิ่งสำคัญยิ่ง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากเจ้าต้องการมีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า เช่นนั้นแล้วหัวใจของเจ้าต้องหันเข้าหาพระเจ้า

ด้วยการนี้เป็นรากฐาน เจ้ายังจะมีสัมพันธภาพปกติกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน หากเจ้าไม่มีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า

เช่นนั้นแล้วไม่สำคัญว่าเจ้าจะทำอะไรเพื่อรักษาสัมพันธภาพของเจ้ากับผู้อื่น

ไม่สำคัญว่าเจ้าจะทำงานหนักเพียงใดหรือเจ้าจะออกแรงมากเพียงใด

ทั้งหมดนั้นจะเป็นแค่เรื่องของปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์

เจ้ากำลังรักษากฎของเจ้าท่ามกลางผู้คน โดยผ่านทางมุมมองของมนุษย์และปรัชญาของมนุษย์เพื่อที่ว่าผู้คนจะ

ศรัทธาในเจ้า แต่เจ้าไม่ได้กำลังติดตามพระวณะของพระเจ้าเพื่อสถาปนาสัมพันธภาพปกติกับผู้คน

หากเจ้าไม่ได้มุ่งความสนใจไปที่สัมพันธภาพของเจ้ากับผู้คน แต่รักษาสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า
หากเจ้าเต็มใจที่จะมอบหัวใจของเจ้าแด่พระเจ้า และเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังพระองค์
เช่นนั้นแล้วสัมพันธภาพของเจ้ากับผู้คนทั้งหมดจะกลายมาเป็นปกติเป็นธรรมดา ด้วยวิธีทางนี้
สัมพันธภาพเหล่านี้ไม่ได้ถูกสถาปนาขึ้นบนเนื้อหนัง แต่บนรากฐานของความรักของพระเจ้า
แทบจะไม่มีปฏิสัมพันธ์ทางเนื้อหนังเลย หากแต่ในวิญญาณนั้นมีการสามัคคีธรรม ความรักซึ่งกันและกัน
การปลอบประโลมซึ่งกันและกัน และการจัดเตรียมที่มีให้แก่กันละกัน
ทั้งหมดนี้ได้ทำขึ้นบนรากฐานของหัวใจซึ่งทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัย
สัมพันธภาพเหล่านี้ไม่ได้ถูกรักษาไว้โดยการพึ่งพาปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์
หากแต่ถูกก่อตัวขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติมากโดยผ่านทาง การแบกรับภาระสำหรับพระเจ้า
ไม่จำเป็นต้องใช้ความพยายามที่มนุษย์ทำขึ้น

เจ้าเพียงแค่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักการของพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น

เจ้าเต็มใจที่จะคำนึงถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่? เจ้าเต็มใจที่จะเป็นบุคคลที่ “ไร้เหตุผล”

เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือไม่?

เจ้าเต็มใจที่จะมอบหัวใจของเจ้าแด่พระเจ้าโดยครบบริบูรณ์และไม่คำนึงถึงฐานะของเจ้าท่ามกลางผู้คนหรือไม่?

ในบรรดาผู้คนทั้งหมดที่เจ้ามีการติดต่อด้วยนั้น เจ้ามีสัมพันธภาพที่ดีที่สุดกับใคร?

เจ้ามีสัมพันธภาพที่แย่ที่สุดกับใคร? สัมพันธภาพของเจ้ากับผู้คนปกติหรือไม่?

เจ้าปฏิบัติต่อผู้คนทั้งหมดอย่างเท่าเทียมหรือไม่?

สัมพันธภาพของเจ้ากับผู้อื่นถูกรักษาไว้ตามปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิตของเจ้าหรือไม่?

หรือสัมพันธภาพเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของความรักของพระเจ้าหรือไม่?

เมื่อบุคคลหนึ่งไม่ได้มอบหัวใจของพวกเขาดูแด่พระเจ้า

เช่นนั้นแล้วจิตวิญญาณของพวกเขาย่อมกลายเป็นปัญญาทึบ มินชา และไร้สำนึก

บุคคลประเภทนี้จะไม่มีวันเข้าใจพระวาระของพระเจ้า และจะไม่มีวันมีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้า

อุปนิสัยของบุคคลประเภทนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเราเป็นกระบวนการของการมอบหัวใจของพวกเราแด่พระเจ้าโดยครบบริบูรณ์

และเป็นกระบวนการของการได้รับความรู้แจ้งและความกระจ่างจากพระวาระของพระเจ้า

พระราชกิจของพระเจ้าสามารถเปิดโอกาสให้บุคคลเข้าสู่อย่างกระตือรือร้นได้

รวมทั้งทำให้พวกเขาสามารถจัดแง่มุมด้านลบของพวกเขากายหลังจากที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นแล้ว

เมื่อเจ้าสามารถไปถึงจุดที่มอบหัวใจของเจ้าแด่พระเจ้า เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ย่อมจะสามารถล่วงรู้ทุกๆ

ความเคลื่อนไหวอันละเอียดอ่อนภายในจิตวิญญาณของเจ้า และเจ้าจะรู้ความรู้แจ้งและความกระจ่างทุกๆ

อย่างที่รับจากพระเจ้า จงยึดการนี้ไว้ให้มั่น แล้วเจ้าจะค่อยๆ
เข้าสู่เส้นทางแห่งการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
ยิ่งใจของเจ้าสามารถสงบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้มากขึ้นเท่าใด
จิตวิญญาณของเจ้าก็จะยิ่งอ่อนไหวและละเอียดอ่อนมากขึ้นเท่านั้น
และจิตวิญญาณของเจ้าก็จะยังสามารถล่วงรู้ถึงวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเคลื่อนไหวมันได้มากขึ้นเท่านั้น
และแล้วสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าย่จะกลายเป็นปกติยิ่งขึ้นทุกที
สัมพันธภาพปกติระหว่างผู้คนนั้นสถาปนาขึ้นบนรากฐานของการมอบหัวใจของพวกเขาแด่พระเจ้า
และไม่ใช้โดยผ่านทางความพยายามของมนุษย์ หากปราศจากพระเจ้าในหัวใจของพวกเขา
สัมพันธภาพระหว่างบุคคลระหว่างผู้คนก็เป็นเพียงสัมพันธภาพของเนื้อหนัง สัมพันธภาพเหล่านั้นไม่ปกติ
แต่ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นการปล่อยตัวปล่อยใจไปตามคันทา
สัมพันธภาพเหล่านั้นเป็นสัมพันธภาพที่พระเจ้าทรงรังเกียจ ที่พระองค์ทรงเกลียดชัง
หากเจ้ากล่าวว่าจิตวิญญาณของเจ้าได้ถูกขับเคลื่อนแล้ว
แต่เจ้าต้องการอยู่เสมอที่จะมีการสมาคมกับผู้อื่นที่เจ้าชอบ กับใครก็ตามที่เจ้ายกย่องนับถือ
และหากอีกบุคคลหนึ่งกำลังแสวงหาแต่เจ้าไม่ชอบพวกเขา
ถึงขั้นมือคดกับพวกเขาและจะไม่เข้าเชื่อมสัมพันธกับพวกเขา
นี่เป็นข้อพิสูจน์เพิ่มอีกว่าเจ้าอยู่ภายใต้อำนาจของเจ้าและเจ้าไม่มีสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าเลย
เจ้ากำลังพยายามที่จะหลอกลวงพระเจ้าและปกปิดความน่าเกลียดของเจ้าเอง
ต่อให้เจ้าสามารถแบ่งปันความเข้าใจบางอย่างได้แต่เจ้ากลับมีเจตนาที่ผิด
เช่นนั้นแล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าทำก็ดีเพียงแค่ว่าตามมาตรฐานของมนุษย์เท่านั้น พระเจ้าจะไม่ทรงสรรเสริญเจ้า—
เจ้ากำลังกระทำการไปตามเนื้อหนัง ไม่ใช่ตามพระภาระของพระเจ้า
หากเจ้ามีความสามารถที่จะสงบใจของเจ้าเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าและมีปฏิสัมพันธ์ปกติกับทุกคนที่รักพระเจ้า
เมื่อนั้นเท่านั้นเจ้าจึงจะเหมาะสมสำหรับการใช้งานของพระเจ้า ด้วยวิธีทางนี้
ไม่สำคัญว่าเจ้าจะสมาคมกับคนอื่นๆ อย่างไร นั่นจะไม่เป็นไปตามปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิต
แต่นั้นจะเป็นเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เป็นการดำรงชีวิตในแบบที่คำนึงถึงพระภาระของพระองค์

ตัดตอนมาจาก “การสถาปนาสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าคือสิ่งสำคัญยิ่ง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
จงอ่านถ้อยคำรัสทุกคำของพระเจ้า และจงนำถ้อยคำรัสเหล่านั้นมาปฏิบัติทันทีที่เจ้าเข้าใจพวกมัน
อาจมีหลายครั้งที่เนื้อหนังของเจ้าเคยอ่อนแอ หรือเจ้าเคยเป็นกบฏ หรือเจ้าเคยด้านทาน
ไม่ว่าเจ้าเคยประพฤติตัวแบบใดในอดีต มันมีผลสืบเนื่องเพียงเล็กน้อย
และมันไม่สามารถขัดขวางชีวิตของเจ้าจากการโตเป็นผู้ใหญ่ในวันนี้ได้

ตราบไคที่เจ้าสามารถมีสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้าได้วันนี้ ก็มีความหวัง

หากมีความเปลี่ยนแปลงในตัวเจ้าทุกครั้งที่เจ้าอ่านพระวจนะของพระเจ้า

และผู้อื่นบอกได้ว่าชีวิตของเจ้าได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ก็แสดงให้เห็นว่าบัดนี้สัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าปกติแล้ว ว่ามันได้รับการทำให้ถูกต้องแล้ว

พระเจ้าไม่ทรงปฏิบัติกับผู้คนตามการล่วงละเมิดต่างๆ ของพวกเขา

ทันทีที่เจ้าได้เข้าใจและได้กลายเป็นตระหนักรู้ ตราบเท่าที่เจ้าสามารถเลิกกบฏหรือต้านทานได้ เช่นนั้นแล้ว

พระเจ้าย่จะยังคงทรงมีความปรานีต่อเจ้า

เมื่อเจ้ามีความเข้าใจนั้นและความตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไล่ตามเสาะหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดย

พระเจ้า เช่นนั้นแล้ว สภาพของเจ้าในการทรงสถิตของพระเจ้าย่จะกลายเป็นปกติ ไม่สำคัญว่าเจ้ากำลังทำสิ่งใด

จงพิจารณาสิ่งต่อไปนี้เมื่อเจ้ากำลังกระทำมัน กล่าวคือ พระเจ้าย่ทรงคิดอย่างไรหากฉันทำสิ่งนี้?

มันจะเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องชายหญิงของฉันไหม?

มันจะเกิดประโยชน์ต่อพระราชกิจในพระนิเวศของพระเจ้าไหม? ไม่ว่าในการอธิษฐาน การสามัคคีธรรม

การพูด การทำงาน หรือในการติดต่อกับผู้อื่น จงตรวจสอบเจตนาทั้งหลายของเจ้า

และตรวจว่าสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าปกติหรือไม่

หากเจ้าไม่สามารถยังรู้เจตนาและความคิดทั้งหลายของเจ้าเองได้ นี่ก็หมายความว่าเจ้าขาดพร่องการแยกแยะ
ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าเจ้าเข้าใจความจริงน้อยเกินไป

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเข้าใจทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำได้อย่างชัดเจน และสามารถล่วงรู้สิ่งต่างๆ

โดยผ่านทางเลนส์แห่งพระวจนะของพระองค์ โดยการยืนอยู่ฝั่งเดียวกับพระองค์ เช่นนั้นแล้วทรรศนะต่างๆ

ของเจ้าก็จะได้กลายเป็นถูกต้อง ด้วยเหตุนี้

การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับพระเจ้าจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างที่สุดต่อใครก็ตามที่เชื่อในพระเจ้า

ทุกคนควรถือว่าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญสูงสุดและเป็นเหตุการณ์ใหญ่ที่สุดในชีวิตของพวกเขา

ทุกสิ่งที่เจ้ากระทำถูกวัดขนาดโดยการที่ว่าเจ้ามีสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้าหรือไม่

หากสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าปกติและเจตนาทั้งหลายของเจ้าถูกต้องแล้วไซ้ร้ ก็จงกระทำเลย

เพื่อที่จะรักษาสัมพันธภาพที่ปกติกับพระเจ้าไว้ เจ้าต้องไม่กลัวที่จะทนทุกข์กับความสูญเสียต่างๆ

ที่จะเกิดแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะยอมให้ชาดานมีชัยชนะไม่ได้

เจ้าจะยอมให้ชาดานมาซื้อตัวเจ้าไปไม่ได้ และเจ้าจะยอมให้ชาดานมาหัวเราะเยาะเย้ยเจ้าไม่ได้

การมีเจตนาทั้งหลายเช่นนั้นคือหมายสำคัญที่บ่งชี้ว่าสัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้านั้นปกติ—

ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของเนื้อหนัง แต่ตรงกันข้ามเพื่อประโยชน์ของสันติสุขของจิตวิญญาณ

เพื่อการได้มาซึ่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเพื่อทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้าต่างหาก

การที่จะเข้าสู่สถานะที่ถูกดองนั้น เจ้าต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับพระเจ้าและแก้ไขทรศนะต่างๆ
เกี่ยวกับการเชื่อของเจ้าในพระเจ้าให้ถูกต้อง นี่เป็นไปเพื่อที่พระเจ้าอาจจะทรงได้รับเจ้าไว้
และเพื่อที่พระองค์อาจจะทรงสำแดงดอกผลต่างๆ แห่งพระวณะของพระองค์ในตัวเจ้า
และให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่างแก่เจ้ามากยิ่งขึ้นไปอีก ในหนทางนี้ เจ้าจะได้เข้าสู่ลักษณะที่ถูกดองแล้ว
จงกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าแห่งวันนี้ต่อไป
จงเข้าสู่ลักษณะปัจจุบันแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงกระทำตามข้อเรียกร้องต่างๆ
ของพระเจ้าแห่งวันนี้ จงอย่าถือตามวิธีการปฏิบัติต่างๆ อันล้าสมัย จงอย่าเกาะติดกับวิธีเก่าๆ ในการทำสิ่งต่างๆ
และจงเข้าสู่ลักษณะแห่งการทำงานของวันนี้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ด้วยเหตุนี้เอง
สัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าย่อมกลายเป็นปกติอย่างครบบริบูรณ์
และเจ้าก็จะได้เริ่มดำเนินการในร่องครรลองที่ถูกดองแห่งการเชื่อในพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “สัมพันธภาพของเจ้ากับพระเจ้าเป็นอย่างไร?” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

4. ความดีงามเหมาะสมยิ่งยงธรรมิกชนที่ผู้เชื่อทั้งหลายของพระเจ้าควรครอง

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

สภาวะความเป็นมนุษย์ปกคลุมแผ่ไปทั่วหรือ? ความรู้ความเข้าใจเชิงลึก สำนึกรับรู้ มโนธรรม และบุคลิกลักษณะ หากเจ้าสามารถสัมผัสกับความปกติในแต่ละด้านเหล่านี้

สภาวะความเป็นมนุษย์ของเจ้าก็จะขึ้นถึงระดับมาตรฐาน เจ้าควรมีสภาพเหมือนในความเป็นมนุษย์ปกติ เจ้าควรดูแล้วยผู้เชื่อในพระเจ้า เจ้าไม่จำเป็นต้องสัมผัสผลลัพธ์มากมายจนเกินไปหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการพูด เจ้าแค่ต้องเป็นมนุษย์ปกติที่มีสำนึกรับรู้ของบุคคลปกติ เพื่อให้สามารถมองเห็นทะลุสิ่งทั้งหลายได้ และอย่างน้อยก็ดูเหมือนมนุษย์ปกติคนหนึ่ง นั่นก็จะเพียงพอแล้ว

ทุกสิ่งทุกอย่างที่พึงกำหนดจากเจ้าในวันนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตความสามารถของเจ้า

นี่ไม่ใช่กรณีของการบังคับให้ทำอะไรที่เหลือบากว่าแรงเลย

จะไม่มีคำพูดที่ไร้ประโยชน์หรือการทำงานที่ไร้ประโยชน์ที่ดำเนินการกับเจ้า

ความน่าเกลียดทั้งหมดที่แสดงออกหรือเผยออกมาในชีวิตของเจ้าต้องถูกกำจัดทิ้งไป

พวกเจ้าได้ถูกทำให้เสื่อมทรามโดยซาตานและปรีมไปด้วยพิษของซาตาน

ทั้งหมดที่ขอลาจากเจ้าคือการกำจัดอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานนี้ออกไป

เจ้าไม่ได้กำลังถูกขอให้กลายมาเป็นบุคคลสำคัญในตำแหน่งสูง หรือเป็นบุคคลยิ่งใหญ่หรือมีชื่อเสียง

นั่นไม่มีประโยชน์อันใดเลย งานที่ปฏิบัติในตัวพวกเจ้าคำนึงถึงสิ่งที่มีอยู่โดยเนื้อแท้ในตัวพวกเจ้า

สิ่งที่เราขอจากผู้คนนั้นมีจำกัดอยู่ หากผู้คนในวันนี้ทั้งหมดถูกขอให้ปฏิบัติตัวเหมือนอย่างข้าราชการ —

ฝึกฝนการพูดในน้ำเสียงของข้าราชการ ฝึกสอนให้พูดในลักษณะของข้าราชการตำแหน่งสูง

หรือฝึกฝนการแสดงความรู้สึกนึกคิดของพวกเขาในน้ำเสียงและลักษณะอย่างนักเขียนเรียงความและนักเขียนนวนิยาย—นี่ก็จะไม่ได้ประโยชน์ มันไม่สามารถทำได้ จากขีดความสามารถของพวกเจ้า

อย่างน้อยเจ้าควรสามารถพูดด้วยสติปัญญาและไหวพริบ

และอธิบายสิ่งทั้งหลายในลักษณะที่ชัดเจนและจับใจความได้

นั่นคือทั้งหมดที่ต้องมีเพื่อให้ตอบสนองข้อพึงประสงค์ที่ต้องการ อย่างน้อยที่สุด

หากเจ้าได้รับความรู้ความเข้าใจเชิงลึกและสำนึกรับรู้ นั่นก็จะเพียงพอแล้ว

สิ่งที่สำคัญที่สุดในตอนนี้คือการปลดทิ้งอุปนิสัยเสื่อมทรามเยี่ยงซาตานของเจ้า

เจ้าต้องปลดทิ้งความน่าเกลียดที่สำแดงอยู่ในตัวเจ้า

เจ้าจะสามารถพูดถึงสำนึกรับรู้สูงสุดและความรู้ความเข้าใจเชิงลึกสูงสุดได้อย่างไรหากเจ้าไม่ปลดทิ้งสิ่งเหล่านี้ไป?

ผู้คนมากมายนั้น เมื่อเห็นว่าบุคคลใดได้เปลี่ยนไป ก็ขาดพร่องความถ่อมใจหรือความอดทนใดๆ

และพวกเขาอาจไม่มีความรักหรือจริยวัตรอย่างวิสุทธิชนใดๆ ด้วยเช่นกัน ผู้คนเช่นนั้นช่างไร้สาระยิ่งนัก!

พวกเขามีสถานะความเป็นมนุษย์ปกติแม้เพียงสักเสี้ยวหรือไม่? พวกเขามีคำพยานใดๆ ที่จะกล่าวถึงหรือไม่?

พวกเขาไร้ซึ่งสำนึกรับรู้และความรู้ความเข้าใจเชิงลึกอย่างถึงที่สุด

แน่นอนว่าจำเป็นต้องมีการแก้ไขบางแง่มุมในการปฏิบัติของผู้คนที่เบี่ยงเบนและผิดพลาดไป ตัวอย่างเช่น

ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณอันเข้มงวดก่อนหน้านี้ของพวกเขา และรูปลักษณ์ที่มินชาและโง่ทึมของพวกเขา—

ทั้งหมดนี้ต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงไม่ได้หมายถึงการปล่อยให้เจ้ากลายเป็นเหลวแหลกหรือปล่อยตัวไปในเนื้อหนังและพุดอะไรต่ออะไรไปตามที่เจ้าต้องการ เจ้าต้องไม่พุดพล่อยๆ

การใช้วาทะและการประพฤติปฏิบัติของมนุษย์ปกติคนหนึ่งคือการพุดจาอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน พุดว่า

“ใช่” เมื่อเจ้าหมายความว่า “ใช่” และ “ไม่” เมื่อเจ้าหมายความว่า “ไม่”

จงยึดติดกับข้อเท็จจริงและพุดอย่างเหมาะสม ไม่หลอกลวง ไม่โกหก

ต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับขีดจำกัดที่บุคคลปกติสามารถไปถึงได้ในด้านการเปลี่ยนแปลงอุปนิสัย

หากไม่เช่นนั้นแล้ว เจ้าก็จะไม่สามารถเข้าสู่ความเป็นจริงได้

ตัดตอนมาจาก “การยกระดับขีดความสามารถเป็นไปเพื่อการรับความรอดของพระเจ้าไว้” ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในอุปนิสัยของผู้คนปกตินั้นไม่มีความคดโกงหรือการหลอกลวง ผู้คนมีสัมพันธภาพปกติต่อกัน

พวกเขาไม่ได้ยื่นเพียงลำพัง และชีวิตของพวกเขาทั้งไม่ธรรมดาสามัญและไม่เสื่อม

ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงเป็นที่ยกย่องท่ามกลางทั้งหมดเช่นกัน พระวาทะของพระองค์แผ่ซ่านท่ามกลางมนุษย์

ผู้คนดำรงชีวิตอยู่ในความสันติสุขต่อกันและอยู่ภายใต้การดูแลเอาใจใส่และการคุ้มครองปกป้องของพระเจ้า

แผ่นดินโลกถูกเติมด้วยการปรองดอง โดยไม่มีการแทรกแซงจากซาตาน

และพระสิริของพระเจ้ายิ่งมีความสำคัญสูงสุดท่ามกลางมนุษย์ ผู้คนเช่นนั้นเป็นเหมือนบรรดาทูตสวรรค์

กล่าวคือ บริสุทธิ์ มีชีวิตชีวา ไม่เคยบ่นเรื่องพระเจ้า

และอุทิศความพยายามทั้งหมดของพวกเขาแด่พระสิริของพระเจ้าบนแผ่นดินโลกเพียงประการเดียว

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 16” ของ การตีความความล้ำลึกต่างๆ แห่งพระวาทะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล ใน
พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เรามีความหวังมากมาย เราหวังว่าพวกเจ้าจะสามารถปฏิบัติตนในลักษณะที่ถูกต้องเหมาะสมและประพฤติดี

ลุล่วงหน้าที่ของเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ ครองความจริงและมนุษยธรรม

เป็นผู้คนที่สามารถยอมล้มเลิกทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเรามีและแม้แต่ชีวิตของพวกเขาเพื่อพระเจ้า และอื่นๆ

อีกมาก

ความหวังเหล่านี้ทั้งปวงมีต้นตอมาจากความไม่พอเพียงของพวกเจ้าและจากความรักและความไม่เชื่อฟังของพวกเจ้า

ตัดตอนมาจาก “การล่องละเมิดจะนำทางมนุษย์ไปสู่รุ่ง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ผู้คนที่พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์นั้นดูจากภายนอกเหมือนไม่มีเหตุผลและไม่มีสัมพันธภาพปกติกับผู้อื่น แม้ว่าพวกเขาจะพูดจาเหมาะสม ไม่พูดพล่อย และสามารถรักษาใจให้สงบเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้เสมอ นี่คือนุคตประเภทที่มีคุณสมบัติเพียงพอ โดยแท้จริงที่จะถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นุคต “ไร้เหตุผล” ที่พระเจ้าตรัสถึงนี้ดูเหมือนไม่มีสัมพันธภาพปกติกับผู้อื่น และพวกเขาไม่คำนึงถึงความรักภายนอกหรือการปฏิบัติภายนอกตามที่ควร แต่เมื่อพวกเขาสื่อสารเรื่องราวฝ่ายจิตวิญญาณ พวกเขาสามารถเปิดใจของพวกเขาและจัดเตรียมความรู้แจ้งและความกระจ่างที่พวกเขาได้รับจากประสบการณ์จริงของพวกเขาเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าให้กับผู้อื่นได้อย่างไม่เห็นแก่ตัว นี่คือนิยามที่พวกเขาแสดงออกถึงความรักของพวกเขาที่มีต่อพระเจ้าและทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระเจ้า เมื่อผู้อื่นทั้งหมดกำลังไต่ร้ายป้ายสีและเยาะเย้ยถากถางพวกเขา พวกเขาสามารถหลีกเลี่ยงการถูกควบคุมโดยนุคต เรื่องราว หรือสิ่งทั้งหลายภายนอก และยังคงสามารถสงบนิ่งเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าได้

นุคตเช่นนั้นดูเหมือนจะมีความรู้ความเข้าใจเชิงลึกอันเป็นเอกลักษณ์ของพวกเขาเอง ไม่ว่าผู้อื่นๆ ทำอะไร หัวใจของพวกเขาไม่เคยทอดทิ้งพระเจ้า ในยามที่ผู้อื่นกำลังพุดคุยกันอย่างสนุกสนานและตลกขบขัน หัวใจของพวกเขายังคงอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ใคร่ครวญพระวณะของพระเจ้า หรืออธิษฐานเจียบๆ ในใจต่อพระเจ้า แสวงหาพระเจตนารมณ์ของพระเจ้า

พวกเขาไม่เคยให้ความสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพปกติกับผู้อื่น

นุคตเช่นนั้นดูเหมือนไม่มีปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิต ภายนอกนั้น นุคตนี้มีชีวิตชีวา ควรค่าที่จะรัก และไร้เดียงสา แต่ก็ยังมีสำนึกแห่งความสงบเยือกเย็นด้วยเช่นกัน

นี่คือสภาพเสมือนของนุคตประเภทที่พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์

สิ่งทั้งหลายเช่นปรัชญาสำหรับการดำรงชีวิตหรือ “เหตุผลปกติ” ย่อมใช้ไม่ได้ผลเลยในนุคตประเภทนี้

นี่คือคนประเภทที่ได้อุทิศทั้งหัวใจของพวกเขาแด่พระวณะของพระเจ้า

และดูเหมือนจะมีเพียงพระเจ้าอยู่ในใจของเขา นี่คือนุคตประเภทที่พระเจ้าทรงอ้างอิงถึงว่าเป็นคน “ปราศจากเหตุผล” และนุคตประเภทนี้เองที่พระเจ้าทรงใช้งาน

เครื่องหมายที่แสดงถึงนุคตผู้ซึ่งพระเจ้าทรงกำลังใช้ประโยชน์คือ ไม่ว่าเมื่อไรหรือที่ไหน หัวใจของพวกเขายู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเสมอ และไม่ว่าผู้อื่นจะเสเพลอย่างไร

พวกเขาหลงระเรีงไปกับคัมภีร์ของพวกเขาและเนื้อหาของพวกเขามากเพียงใด
หัวใจของบุคคลนี้ยังคงไม่เคยทอดทิ้งพระเจ้า และพวกเขาไม่ทำตามฝูงชน
บุคคลประเภทนี้เท่านั้นที่เหมาะสมกับการทรงใช้งานของพระเจ้า
และเฉพาะบุคคลประเภทนี้เท่านั้นที่จะถูกทำให้เพียบพร้อมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
หากเจ้าไม่สามารถบรรลุสิ่งเหล่านี้ได้แล้วไซ้
เช่นนั้นแล้วเจ้าก็ไม่มีคุณสมบัติที่จะได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าและได้รับการทำให้เพียบพร้อมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตัดตอนมาจาก “การสถาปนาสัมพันธภาพปกติกับพระเจ้าคือสิ่งสำคัญยิ่ง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
ผู้คนผู้ซึ่งมีความจริงคือบรรดาผู้ที่ในประสบการณ์จริงของพวกเขาสามารถตั้งมั่นในคำพยานของพวกเขา
ตั้งมั่นในตำแหน่งของพวกเขา ยืนเคียงข้างพระเจ้า โดยปราศจากการล่าถอยโดยเด็ดขาด
และผู้ซึ่งสามารถมีสัมพันธภาพปกติกับผู้ซึ่งรักพระเจ้า ผู้ซึ่ง เมื่อสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นกับพวกเขา
สามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้อย่างครบบริบูรณ์ และสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้จนสิ้นชีพ
การฝึกฝนปฏิบัติและวิวัฒนาการของเจ้าในชีวิตจริงคือคำพยานของพระเจ้า
สิ่งเหล่านี้คือการดำเนินชีวิตของมนุษย์และคำพยานของพระเจ้า
และนี่คือการชื่นชมความรักของพระเจ้าอย่างแท้จริง เมื่อเจ้าได้รับประสบการณ์จนถึงจุดนี้แล้ว
ผลกระทบอันสมควรจะได้ถูกทำให้สัมฤทธิ์แล้ว
เจ้าครองการดำเนินชีวิตที่แท้จริงและทุกการกระทำของเจ้าถูกมองด้วยความเลื่อมใสจากผู้อื่น
เสื้อผ้าอาภรณ์และการปรากฏภายนอกของเจ้านั้นเป็นปกติธรรมดา แต่เจ้าดำเนินชีวิตที่มีความศรัทธาอย่างที่สุด
และเมื่อเจ้าสื่อสารกับพระวณะของพระเจ้า เจ้าได้รับการทรงนำและได้รับการทำให้รู้แจ้งโดยพระองค์
เจ้าสามารถกล่าวน้ำพระทัยของพระเจ้าได้โดยผ่านทางคำพูดของเจ้า สื่อสารความเป็นจริง
และเจ้าเข้าใจมากมายเกี่ยวกับการรับใช้ในวิญญาณ เจ้าตรงไปตรงมาเมื่อเจ้าพูด เจ้ามีสมบัติผู้ดีและเที่ยงธรรม
ไม่เผชิญหน้าด้วยความรุนแรงและมีมารยาท
สามารถเชื่อฟังการจัดการเตรียมการของพระเจ้าและตั้งมั่นในคำพยานของเจ้าได้เมื่อสิ่งทั้งหลายตกมาถึงเจ้า
และเจ้าใจเย็นและสำรวมไม่สำคัญว่าเจ้ากำลังจัดการกับอะไรอยู่
บุคคลประเภทนี้ได้เห็นความรักของพระเจ้าแล้วจริงๆ ผู้คนบางคนยังคงเขาวัวอยู่
แต่พวกเขาปฏิบัติตนเหมือนบางคนในวัยกลางคน พวกเขาเป็นผู้ใหญ่ ครองความจริง
และได้รับความเลื่อมใสจากผู้อื่น—และเหล่านี้คือผู้คนซึ่งมีคำพยานและเป็นการสำแดงของพระเจ้า

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าจะดำเนินชีวิตภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

5. ความเชื่อในพระเจ้าไม่ควรเป็นเพียงการแสวงหาสันติสุขและพระพรเท่านั้น

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

อะไรคือสิ่งที่มนุษย์ได้รับเอาไว้นับตั้งแต่ที่เขาเริ่มเชื่อในพระเจ้า? เจ้าได้มารู้อะไรเกี่ยวกับพระเจ้าบ้าง?

เจ้าได้เปลี่ยนแปลงไปมากเพียงใดเนื่องจากการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า? วันนี้

พวกเจ้าทุกคนรู้ว่าการเชื่อในพระเจ้าของมนุษย์นั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อความรอดของจิตใจและความอยู่ดีมีสุขของเนื้อหนังแต่เพียงประการเดียวเท่านั้น

อีกทั้งไม่ได้เป็นไปเพื่อการทำให้ชีวิตของเขาริบรุดขึ้น โดยผ่านทางความรักพระเจ้า เป็นต้น ดังที่เป็นอยู่ขณะนี้

หากเจ้ารักพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของความอยู่ดีมีสุขของเนื้อหนัง หรือความเพลิดเพลินเพียงชั่วครู่

หากเป็นเช่นนั้นแล้ว แม้ว่าในท้ายที่สุด

ความรักของเจ้าต่อพระเจ้าจะไปถึงจุดสูงสุดและเจ้าไม่ได้ร้องขออะไรมากไปกว่านั้น

ความรักนี้ที่เจ้าแสวงหา ยังคงเป็นความรักที่เจือปนและไม่ใช่ที่พึงพอพระทัยต่อพระเจ้า

พวกที่ใช้ความรักต่อพระเจ้าเพื่อทำให้การดำรงอยู่นั้น โศกเขลาของคนบริบูรณ์ขึ้นและเติมช่องว่างในหัวใจของตนนั้น คือผู้คนประเภทที่โลกโมโหตันเพื่อชีวิตที่มีความสบาย

ไม่ใช่บรรดาผู้ที่พยายามที่จะรักพระเจ้าอย่างแท้จริง ความรักประเภทนี้ถูกบีบบังคับ

มันเป็นการไล่ตามเสาะหาความพึงพอใจทางจิตใจ และพระเจ้าไม่ทรงจำเป็นต้องมีมัน เช่นนั้นแล้ว

ความรักของเจ้าคือความรักประเภทใดกัน? เจ้ารักพระเจ้าเพื่ออะไร?

มีความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้ามากเพียงใดภายในตัวเจ้าในขณะนี้?

ความรักของพวกเจ้าส่วนใหญ่คือความรักประเภทที่ได้กล่าวมาแล้ว

ความรักเช่นนั้นสามารถงวักไว้ได้เพียงสถานะปัจจุบันที่เป็นอยู่เท่านั้น

มันไม่สามารถบรรลุถึงสถานะแห่งการเปลี่ยนแปลงไปได้ อีกทั้งมันก็ไม่สามารถหยั่งรากลึกในมนุษย์ได้

ความรักประเภทนี้เป็นดังดอกไม้ที่เบ่งบานและเหี่ยวเฉาไปโดยไม่ได้ออกดอกออกผลเท่านั้น

กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หลังจากที่เจ้าได้รักพระเจ้าแล้วในแบบอย่างเช่นนั้น

หากไม่มีใครสักคนที่จะนำพาเจ้าในเส้นทางข้างหน้า เมื่อนั้น เจ้าก็จะย่อยับ

หากเจ้าสามารถรักพระเจ้าได้ในช่วงเวลาของการรักพระเจ้าเพียงเท่านั้น

แต่ภายหลังอุปนิสัยของชีวิตของเจ้ายังคงไม่เปลี่ยนแปลง

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะยังคงไม่สามารถหนีพ้นจากภายใต้การปกครองแห่งอิทธิพลของความมืด

เจ้าจะยังคงไร้ความสามารถที่จะหลุดพ้นจากพันธนาการของซาตานและเล่ห์เพทุบายของมัน

ไม่มีใครเยี่ยงบุคคลเช่นนี้จะสามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ในท้ายที่สุดแล้ว

จิตวิญญาณ ดวงจิต และร่างกายของพวกเขายังคงเป็นของซาตาน ไม่ต้องสงสัยเกี่ยวกับการนี้เลย

ผู้คนทุกคนที่ไม่สามารถได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าอย่างครบถ้วนบริบูรณ์จะกลับไปยังสถานที่ดั้งเดิมของพวกเขา นั่นคือ กลับไปสู่ชาตนา

และพวกเขาจะลงไปที่ยี่สิบไฟและกำแพงกันเพื่อรับการลงโทษขั้นตอนถัดไปจากพระเจ้า

บรรดาผู้ที่ได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าคือบรรดาผู้ที่ละทิ้งชาตนาและหนีพ้นจากแดนครอบครองของมัน

พวกเขาถูกนับรวมอย่างเป็นทางการจะลักษณะท่ามกลางผู้คนแห่งราชอาณาจักร

นี่คือแบบอย่างที่คุณแห่งราชอาณาจักรกลายมาเป็น

ตัดตอนมาจาก “ผู้เชื่อควรที่จะยึดถือทัศนคติแบบใด” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

วันนี้ เพื่อเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงชีวิตจริง เจ้าต้องย่างเท้าไปบนร่องครรลองที่ถูกต้อง หากเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าไม่ควรแสวงหาเพียงพรเท่านั้น แต่ควรพยายามรักพระเจ้าและรู้จักพระเจ้า

เจ้าสามารถดื่มและกินพระวณะของพระเจ้า พัฒนาความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า

และมีความรักที่แท้จริงในพระเจ้า ซึ่งมาจากภายในสุดของหัวใจของเจ้าโดยผ่านทางความรู้แจ้งของพระองค์

โดยผ่านทาง การแสวงหาแต่ละอย่างของเจ้าเอง กล่าวได้อีกนัยหนึ่งคือ

เมื่อความรักเพื่อพระเจ้าของเจ้าเป็นจริงแท้ที่สุด

และไม่มีผู้ใดสามารถทำลายหรือขัดขวางความรักที่เจ้ามีให้กับพระองค์ได้

ในเวลาเมื่อเจ้าจะอยู่บนร่องครรลองที่ถูกต้องในความเชื่อของเจ้าในพระเจ้า นี่พิสูจน์ว่าเจ้าเป็นของพระเจ้า

เพราะหัวใจของเจ้าอยู่ในการทรงครองของพระเจ้าอยู่แล้ว และไม่มีสิ่งอื่นใดสามารถครอบครองเจ้าได้

โดยผ่านทางประสบการณ์ของเจ้า โดยผ่านทางราคาที่เจ้าได้ยอมจ่าย และโดยผ่านทางพระราชกิจของพระเจ้า

เจ้าสามารถพัฒนาความรักที่ไม่ต้องบังคับเพื่อพระเจ้าได้—และเมื่อเจ้าทำเช่นนั้น

เจ้าจะกลายเป็นอิสระจากอิทธิพลของชาตนา และจะมาใช้ชีวิตในความสว่างแห่งพระวณะของพระเจ้า

มีเพียงเมื่อเจ้าได้พ้นเป็นอิสระจากอิทธิพลแห่งความมืดแล้วเท่านั้น

จึงจะสามารถพูดได้ว่าเจ้าได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า ในการเชื่อในพระเจ้าของเจ้า

เจ้าต้องพยายามแสวงหาเป้าหมายนี้ นี่คือน้ำที่ของพวกเจ้าแต่ละคน

ไม่มีพวกเจ้าคนใดที่ควรพึงพอใจกับสถานะของเรื่องราวเหตุการณ์ในปัจจุบัน

เจ้าไม่สามารถสองจิตสองใจต่อพระราชกิจของพระเจ้า

อีกทั้งเจ้าไม่สามารถมองพระราชกิจของพระเจ้าว่าไม่สำคัญ เจ้าควรนึกถึงพระเจ้าในทุกประการและตลอดเวลา

และทำทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของพระองค์ และเมื่อใดก็ตามที่เจ้าพูดหรือกระทำ

เจ้าควรให้ความสนใจกับพระนิเวศของพระเจ้าก่อนเป็นอันดับแรก

ด้วยวิธีนี้เท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถได้ดังพระหทัยของพระเจ้าได้

ตัดตอนมาจาก “เจ้าควรมีชีวิตเพื่อความจริงเพราะเจ้าเชื่อในพระเจ้า” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ใครบางคนที่รับใช้พระเจ้าไม่ควรรู้เฉพาะวิธีทนทุกข์เพื่อพระองค์ ที่มากกว่านั้นก็คือ พวกเขาควรเข้าใจว่าจุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือการไล่ตามเสาะหาความรักของพระเจ้า พระเจ้าทรงใช้ประโยชน์เจ้าไม่ใช่เพียงเพื่อถลุงเจ้าหรือเพื่อประโยชน์แห่งการทำให้เจ้าทนทุกข์ แต่กลับเป็นว่าพระองค์ทรงใช้ประโยชน์เจ้าเพื่อที่เจ้าอาจได้รู้จักการกระทำของพระองค์ รู้จักนัยสำคัญที่แท้จริงของชีวิตมนุษย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อที่เจ้าอาจได้รู้ว่าการรับใช้พระเจ้าไม่ใช่กิจอันง่ายดายเสียมากกว่า การผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจของพระเจ้าไม่ได้เกี่ยวกับการชื่นชมพระคุณ แต่กลับเกี่ยวกับการทนทุกข์เพื่อความรักของเจ้าที่มีต่อพระองค์เสียมากกว่า ในเมื่อเจ้าชื่นชมพระคุณของพระเจ้า เจ้าก็ต้องชื่นชมการติสอนของพระองค์ด้วยเช่นกัน เจ้าต้องผ่านประสบการณ์กับการนี้ทั้งหมด เจ้าสามารถผ่านประสบการณ์กับความรู้แจ้งของพระเจ้าในตัวเจ้าได้ และเจ้าก็ยังสามารถผ่านประสบการณ์กับวิธีที่พระองค์ทรงจัดการกับเจ้าและพิพากษาเจ้าได้เช่นกัน ในหนทางนี้ ประสบการณ์ของเจ้าจะครอบคลุมเบ็ดเสร็จ

พระเจ้าได้ทรงดำเนินการพระราชกิจแห่งการพิพากษาและการติสอนของพระองค์กับเจ้าจนเสร็จสิ้น พระวณะของพระเจ้าได้จัดการกับเจ้าแล้ว แต่ไม่เพียงเท่านั้น

ยังได้ให้ความรู้แจ้งและความกระจำแก่เจ้าอีกด้วย เมื่อเจ้าอยู่ในด้านลบและอ่อนแอ พระเจ้าทรงกังวลต่อเจ้า พระราชกิจนี้ทั้งหมดเป็นไปเพื่อให้เจ้ารู้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับมนุษย์นั้นอยู่ภายในการจัดวางเรียบเรียงของพระเจ้า เจ้าอาจคิดว่าการที่เชื่อในพระเจ้านั้นเกี่ยวกับความทุกข์ หรือการทรมานทั้งหลายในทุกลักษณะเพื่อพระองค์ เจ้าอาจคิดว่าจุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือเพื่อที่เนื้อหนังของเจ้าอาจอยู่ในสันติสุข หรือเพื่อให้ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเจ้าดำเนินไปอย่างราบรื่น หรือเพื่อที่เจ้าอาจรู้สึกพอใจและสบายใจในทุกสรรพสิ่ง อย่างไรก็ตาม

จุดประสงค์เหล่านี้ไม่มีจุดประสงค์ใดเลยที่ผู้คนควรแนบไปกับการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา หากเจ้าเชื่อเพราะจุดประสงค์เหล่านี้ เช่นนั้นแล้วมุมมองของเจ้าก็ไม่ถูกต้อง และมันเป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนที่เจ้าจะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม การกระทำของพระเจ้า อุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้า พระปรีชาญาณของพระองค์ พระวณะของพระองค์ และความน่าอัศจรรย์กับความมีอาภัพยังลึกลับได้ของพระองค์ ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ที่ผู้คนควรจะเข้าใจ เมื่อมีความเข้าใจนี้ เจ้าควรใช้มันเพื่อปลดปล่อยหัวใจของเจ้าให้เป็นอิสระจากข้อเรียกร้อง ความหวัง และมโนคติที่หลงผิดส่วนตัวทั้งหมด โดยการกำจัดสิ่งเหล่านี้ทิ้งไปเท่านั้น

เจ้าจึงสามารถประจวบพ้องกับสภาพเงื่อนไขที่พระเจ้าทรงเรียกร้องได้ และโดยการทำสิ่งนี้เท่านั้นนั่นเอง

เจ้าจึงสามารถมีชีวิตและทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้

จุดประสงค์ของการที่เชื่อในพระเจ้าคือการทำให้พระองค์พึงพอพระทัยและใช้ชีวิตตามอุปนิสัยที่พระองค์ทรงพึงประสงค์ เพื่อที่การกระทำและพระสิริของพระองค์อาจได้รับการสำแดงโดยผ่านทางผู้คนที่ไม่ควรค่ากลุ่มนี้

นี่คือมุมมองที่ถูกต้องสำหรับการที่เชื่อในพระเจ้า และนี่ก็เป็นเป้าหมายที่เจ้าควรแสวงหาอีกด้วย

เจ้าควรมีทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการที่เชื่อในพระเจ้าและเจ้าควรพยายามให้ได้มาซึ่งพระวณะของพระเจ้า

เจ้าจำเป็นต้องกินและดื่มพระวณะของพระเจ้าและเจ้าต้องมีความสามารถที่จะดำเนินชีวิตตามความจริงได้

และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าต้องมีความสามารถที่จะมองเห็นกิจการที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของพระองค์

กิจการอันน่าอัศจรรย์ของพระองค์ทั่วทั้งจักรวาล

ตลอดจนพระราชกิจที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงที่พระองค์ทรงทำในเนื้อหนังได้

ผู้คนสามารถซาบซึ้งได้ว่าพระเจ้าทรงพระราชกิจของพระองค์กับพวกเขาอย่างไรกันแน่และสิ่งใดกันแน่คือน้ำพระ

ทัยของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของพวกเขา

จุดประสงค์ของการนี้ทั้งหมดคือการกำจัดอุปนิสัยอันเลื่อมทราเมียงชาดานของผู้คนที่ไป

เมื่อได้จับความไม่สะอาดและความไม่ชอบธรรมในตัวเจ้าออกไปแล้ว

และเมื่อได้ปลดเปลื้องเจตนาที่ผิดทั้งหลายของเจ้าแล้ว

และเมื่อได้พัฒนาความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้าขึ้นมาแล้ว—ด้วยความเชื่อที่แท้จริงเท่านั้น

เจ้าจึงสามารถรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เจ้าสามารถเพียงแค่ว่ารักพระเจ้าอย่างจริงแท้ได้บนรากฐานของการเชื่อของเจ้าในพระองค์

เจ้าสามารถสัมผัสความรักต่อพระเจ้าโดยปราศจากการที่เชื่อในพระองค์ได้หรือ? ในเมื่อเจ้าเชื่อในพระเจ้า

เจ้าย่อมไม่สามารถสับสนปนเปเกี่ยวกับมันได้

ผู้คนบางคนกลายเป็นเต็มไปด้วยเรี่ยวแรงทันทีที่พวกเขาเห็นว่าความเชื่อในพระเจ้าจะนำพาพระพรมาให้พวกเขา

แต่แล้วก็สูญเสียพลังงานทั้งหมดไปทันทีที่พวกเขาเห็นว่าพวกเขาต้องทนทุกข์กับกระบวนการถลุง

นั่นคือการที่เชื่อในพระเจ้าหรือ? ในท้ายที่สุด

เจ้าต้องสัมผัสการเชื่อฟังอย่างที่สุดและครบบริบูรณ์เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าในความเชื่อของเจ้า

เจ้าเชื่อในพระเจ้าแต่ก็ยังคงมีข้อเรียกร้องต่อพระองค์

มีมโนคติที่หลงผิดทางศาสนามากมายที่เจ้าไม่สามารถวางลงได้

มีผลประโยชน์ส่วนตัวที่เจ้าไม่สามารถปล่อยมือได้

และเจ้ายังคงแสวงหาพระพรแห่งเนื้อหนังและต้องการให้พระเจ้าช่วยกู้เนื้อหนังของเจ้า

เพื่อช่วยดวงจิตของเจ้าให้รอด—เหล่านี้คือพฤติกรรมทั้งหมดของผู้คนที่มิมีมุมมองที่ผิด

แม้ว่าผู้คนซึ่งมีการเชื่อทางศาสนา มีความเชื่อในพระเจ้า

พวกเขาก็ไม่พยายามเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของพวกเขาและไม่ไล่ตามเสาะหาความรู้เรื่องพระเจ้า
แต่กลับแสวงหาเพียงแค่ผลประโยชน์ของเนื้อหนังของพวกเขาเสียมากกว่า

หลายคนท่ามกลางพวกเขามีความเชื่อซึ่งจัดอยู่ในหมวดหมู่ของความเชื่อมั่นทางศาสนา

นี่ไม่ใช่ความเชื่อที่แท้จริงในพระเจ้า เพื่อที่จะเชื่อในพระเจ้า

ผู้คนต้องครองหัวใจซึ่งถูกเตรียมที่จะทนทุกข์เพื่อพระองค์และมีเจตจำนงที่จะมอบตัวพวกเขาเองให้ทั้งหมด
ความเชื่อของพวกเขาในพระเจ้านั้นใช้ไม่ได้

และพวกเขาจะไม่สามารถที่จะสัมผัสการเปลี่ยนแปลงในอุปนิสัยของพวกเขาได้

เว้นเสียแต่ว่าผู้คนประจวบพ้องกับสองสภาพเงื่อนไขเหล่านี้ เฉพาะผู้ที่ไล่ตามเสาะหาความจริง

แสวงหาความรู้เรื่องพระเจ้า และไล่ตามเสาะหาชีวิตอย่างแท้จริงเท่านั้นคือบรรดาผู้ที่เชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บัดนี้พวกเขารู้ใจหรือไม่ว่าการเชื่อในพระเจ้าคืออะไร?

การเชื่อในพระเจ้าหมายความว่าเห็นความสำคัญและการอัศจรรย์ใช่หรือไม่?

มันหมายความว่าขึ้นสู่สวรรค์ใช่หรือไม่? การที่เชื่อในพระเจ้าไม่ง่ายเลยแม้แต่น้อย

การฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนาเหล่านั้นควรถูกกวาดล้าง

การไล่ตามเสาะหาการรักษาคนป่วยและการขับไล่บรรดาปีศาจ การจดจ่ออยู่กับความสำคัญและการอัศจรรย์

การละโมภอยากได้พระคุณจากพระเจ้า สันติสุข และความชื่นบานมากยิ่งขึ้น

การไล่ตามเสาะหาความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้และความสุขสบายของเนื้อหนัง—

เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนา

และการฝึกฝนปฏิบัติทางศาสนาเช่นนั้นเป็นการเชื่อประเภทที่คลุมเครือ

อะไรหรือคือการเชื่อแท้จริงในพระเจ้าในวันนี้?

มันคือการยอมรับพระวจนะของพระเจ้าว่าเป็นความจริงของชีวิตของเจ้าและการรู้จักพระเจ้าจากพระวจนะ
ของพระองค์เพื่อที่จะสัมผัสความรักที่แท้จริงสำหรับพระองค์ เพื่อให้ชัดเจน:

การเชื่อในพระเจ้าเป็นไปเพื่อที่เจ้าอาจเชื่อฟังพระเจ้า รักพระเจ้า

และปฏิบัติหน้าที่ซึ่งควรได้รับการปฏิบัติโดยสิ่งทรงสร้างอย่างหนึ่งของพระเจ้า

นี่คือจุดมุ่งหมายของการที่เชื่อในพระเจ้า เจ้าจะต้องสัมผัสในความรู้หนึ่งเกี่ยวกับความน่ารักชื่นชมของพระเจ้า
เกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงคู่ควรเพียงใดต่อความเคารพ

เกี่ยวกับวิธีที่พระเจ้าทรงพระราชกิจแห่งความรอดในบรรดาสิ่งทรงสร้างของพระองค์และการทำให้พวกเขามีความ
เพียบพร้อม—เหล่านี้คือสาระจำเป็นอันประจักษ์แจ้งของการเชื่อของเจ้าในพระเจ้า

การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วเป็นการสลับเปลี่ยนจากชีวิตหนึ่งของเนื้อหนังไปสู่ชีวิตหนึ่งของการรักพระเจ้า
จากการใช้ชีวิตภายในความเสื่อมทรามไปสู่การใช้ชีวิตภายในชีวิตของพระวาระของพระเจ้า

มันคือการออกมาจากภายใต้แดนครอบครองของซาตานและการใช้ชีวิตอยู่ภายใต้การดูแลเอาพระทัยใส่และการ
คุ้มครองปกป้องของพระเจ้า

มันคือการที่สามารถจะสัมผัสในความเชื่อฟังต่อพระเจ้าและความไม่เชื่อฟังต่อเนื้อหนัง

มันคือการยอมให้พระเจ้าทรงได้รับหมดทั้งหัวใจของเจ้า ยอมให้พระเจ้าทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

และปลดปล่อยตัวเจ้าเองเป็นอิสระจากอุปนิสัยอันเสื่อมทรามเยี่ยงซาตาน

การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วเป็นไปเพื่อที่ทพทธานุภาพและพระสิริของพระเจ้าอาจได้รับการสำแดงในตัวเจ้า

เพื่อที่เจ้าอาจทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และทำให้แผนของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง

และสามารถเป็นคำพยานต่อพระเจ้าได้ต่อหน้าซาตาน

การเชื่อในพระเจ้าไม่ควรวนเวียนอยู่กับความอยากที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์

อีกทั้งไม่ควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ของเนื้อหนังส่วนตัวของเจ้า

มันควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับการไล่ตามเสาะหาการรู้จักพระเจ้า และการสามารถเชื่อฟังพระเจ้า และ

เช่นเดียวกับเปโตร การเชื่อฟังพระองค์จนกระทั่งคนเราถึงแก่ความตาย

เหล่านี้คือจุดมุ่งหมายหลักของการที่เชื่อในพระเจ้า

เรากินและดื่มพระวาระของพระเจ้าเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้าและทำให้พระองค์พึงพอพระทัย

การกินและการดื่มพระวาระของพระเจ้าช่วยให้เจ้ามีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้า

เพียงภายหลังจากนั้นแล้วเท่านั้นเจ้าจึงจะสามารถเชื่อฟังพระองค์ได้ ด้วยความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าเท่านั้น

เจ้าจึงสามารถรักพระองค์ได้ และนี่คือเป้าหมายที่มนุษย์ควรมีในการเชื่อของเขานในพระเจ้า

ในการเชื่อของเจ้าในพระเจ้า หากเจ้ากำลังพยายามที่จะได้เห็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์อยู่เสมอ

เช่นนั้นแล้วทัศนคติของการเชื่อนี้ในพระเจ้าย่อมผิด

การเชื่อในพระเจ้าโดยหลักแล้วคือการยอมรับพระวาระของพระเจ้าว่าเป็นความเป็นจริงของชีวิต

จุดมุ่งหมายของพระเจ้านั้นบรรลุได้ด้วยการนำพระวาระของพระเจ้าจากพระโอษฐ์ของพระองค์ไปฝึกฝนปฏิบัติ

และยึดถือพระวาระไว้ในตัวเจ้าเท่านั้น ในการที่เชื่อในพระเจ้า

มนุษย์ควรเพียรพยายามให้ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า เพื่อสามารถนบนอบต่อพระเจ้า

และเพื่อความเชื่อฟังอันครบบริบูรณ์ต่อพระเจ้า หากเจ้าสามารถเชื่อฟังพระเจ้าได้โดยปราศจากคำพราบน

มีความใส่ใจต่อความพึงปรารถนาของพระเจ้า สัมฤทธิ์ในวุฒิภาวะของเปโตร

และมีลักษณะแนวแบบเปโตรตามที่พระเจ้าได้ตรัสถึง

เช่นนั้นแล้วนั้นย่อมจะเป็นเวลาที่เจ้าได้สัมผัสความสำเร็จในการเชื่อในพระเจ้าแล้ว
และมันจะมีนัยสำคัญว่าเจ้าได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้าแล้ว

คัดตอนมาจาก “ทุกสิ่งสัมผัสได้ด้วยพระวอนะของพระเจ้า” ใน พระวอนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าหวังว่าความเชื่อของเจ้าในพระเจ้าจะไม่พ่วงเอาความท้าทายหรือความทุกข์ลำบากอันใด
หรือความยากลำบากแม้เพียงน้อยนิดมาด้วย เจ้าไล่ตามเสาะหาสิ่งเหล่านั้นซึ่งไร้ค่าเสมอ
และเจ้าไม่ให้คุณค่ากับชีวิต แทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับให้ความคิดฟุ้งซ่านของตัวเองมาก่อนความจริง
เจ้าช่างไร้ค่ายิ่งนัก! เจ้ามีชีวิตอยู่เหมือนสุกรตัวหนึ่ง—มีความแตกต่างอะไรเล่าระหว่างตัวเจ้า
และพวกสุกรกับพวกสุนัข? บรรดาพวกที่ไม่ได้ไล่ตามเสาะหาความจริง
และแทนที่จะเป็นเช่นนั้นกลับรักเนื้อหนัง ไม่ใช่สัตว์ร้ายทั้งหมดหรอกหรือ?
บรรดาพวกที่ตายไปแล้วโดยปราศจากจิตวิญญาณ ไม่ใช่ซากศพที่เดินได้หรอกหรือ?
วอนะมากมายเพียงใดแล้วที่ได้กล่าวไปท่ามกลางพวกเจ้า?
งานที่ได้ถูกกระทำไปท่ามกลางพวกเจ้ามีเพียงเล็กน้อยเท่านั้นอย่างนั้นหรือ?
เราได้จัดเตรียมไปมากเพียงใดแล้วท่ามกลางพวกเจ้า? แล้วเหตุใดเจ้ายังไม่ได้รับมัน?
เจ้ามีอะไรให้ต้องร้องทุกข์หรือ?
นี่ไม่ใช่กรณีที่เจ้าไม่ได้รับสิ่งใดเลยเพราะเจ้าหลงรักเนื้อหนังมากเกินไปหรอกหรือ?
และนี่ไม่ใช่เพราะความคิดของเจ้านั้นฟุ้งซ่านเกินไปหรอกหรือ? นี่ไม่ใช่เพราะเจ้าโง่เง่าเกินไปหรอกหรือ?
หากเจ้าไร้ความสามารถที่จะได้รับพระพรเหล่านี้
เจ้าสามารถติเตียนพระเจ้าเพราะการที่ไม่ทรงช่วยเจ้าให้รอดได้อย่างนั้นหรือ?
สิ่งที่เจ้าไล่ตามเสาะหาคือการที่จะสามารถได้รับสันติสุขภายหลังการเชื่อในพระเจ้า
เพื่อลูกหลานของเจ้าจะได้ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อสามีของเจ้าจะมีงานที่ดี
เพื่อบุตรชายของเจ้าจะได้เจอกับภรรยาที่ดี เพื่อบุตรสาวของเจ้าจะได้เจอกับสามีที่มีความประพฤติดีเหมาะสม
เพื่อม้าและ โคของเจ้าจะไถพรวนแผ่นดินได้ดี เพื่อปีที่มีสภาพอากาศที่ดีสำหรับพืชผลของเจ้า
นี่คือสิ่งที่เจ้าแสวงหา การไล่ตามเสาะหาของเจ้าก็เพียงที่จะมีชีวิตในความสุขสบาย
เพื่อที่จะไม่มีอุปบัติภัยตกมาถึงครอบครัวของเจ้า เพื่อที่สายลมจะโชยผ่านเจ้า
เพื่อที่ใบหน้าของเจ้าจะไม่สัมผัสกรวดทราย เพื่อที่พืชผลของครอบครัวเจ้าจะไม่ถูกน้ำท่วม
ไม่ได้รับผลกระทบจากความวิบัติอันใด เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ในอ้อมกอดของพระเจ้า
เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ในรังอันอุ่นสบาย คนชั่วลาดอย่างเจ้าผู้ซึ่งไล่ตามเสาะหาเนื้อหนังเสมอนั้น—เจ้ามีหัวใจ
เจ้ามีจิตวิญญาณหรือไม่? เจ้าไม่ใช่สัตว์ร้ายหรอกหรือ? เราให้หนทางที่แท้จริงแก่เจ้าโดยไม่ได้ขออะไรกลับคืน
กระนั้นเจ้าก็ยังไม่ได้ตามเสาะหา เจ้าเป็นหนึ่งในผู้ที่เชื่อในพระเจ้าหรือไม่?

เราอบชีวิตมนุษย์ที่แท้จริงให้แก่เจ้า กระนั้นเจ้าก็ยังไม่ไล่ตามเสาะหา

เจ้าไม่ได้ต่างอะไรกับสุกรหรือสุนัขตัวหนึ่งหรือ? พวกสุกรไม่เสาะหาชีวิตของมนุษย์

พวกมันไม่ไล่ตามเสาะหาการได้รับการชำระให้สะอาด และพวกมันไม่เข้าใจว่าชีวิตคืออะไร ในแต่ละวัน

หลังจากที่พวกมันกินกันจนอืดแปล้ มันก็แค่หลับไป เราได้ให้หนทางที่แท้จริงแก่เจ้า กระนั้นเจ้าก็ไม่ได้รับมัน

เจ้าเป็นคนมือเปล่า เจ้าเต็มใจที่จะดำเนินต่อไปในชีวิตนี้ ชีวิตของสุกรตัวหนึ่งหรือไม่?

อะไรคือนัยสำคัญของผู้คนเช่นนั้นที่กำลังมีชีวิตอยู่? ชีวิตของเจ้าช่างน่าเหยียดหยามและต่ำศักดิ์

เจ้ามีชีวิตอยู่ท่ามกลางความโสมมและความเสเพล และเจ้าไม่ได้ไล่ตามเสาะหาเป้าหมายใดเลย

ชีวิตของเจ้าไม่ได้ต่ำศักดิ์ที่สุดในบรรดาทั้งหมดหรือ? เจ้ากลัวดีที่จะพิจารณาตัดสินพระเจ้าหรือ?

หากเจ้าได้รับประสบการณ์ในหนทางนี้ต่อไป ไซ้ว่าเจ้าจะไม่ได้มาซึ่งสิ่งใดเลยหรือ?

หนทางที่แท้จริงได้ถูกมอบให้เจ้าไปแล้ว

แต่การที่เจ้าจะสามารถรับไว้จนถึงที่สุดหรือไม่ขึ้นอยู่กับการไล่ตามเสาะหาส่วนบุคคลของตัวเจ้าเอง

ตัดตอนมาจาก “ประสบการณ์ของเปโตร: ความรู้ของเขาเกี่ยวกับการติสอนและการพิพากษา” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

วันนี้เจ้ารักพระเจ้ามากเพียงใด? และเจ้ารู้ทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทรงทำให้ในตัวเจ้ามากเพียงใด?

เหล่านี้คือสิ่งที่เจ้าควรจะเรียนรู้ เมื่อพระเจ้าเสด็จมาถึงบนแผ่นดินโลก

ทั้งหมดที่พระองค์ได้ทรงทำในมนุษย์และยอมให้มนุษย์มองเห็น

ก็เพื่อที่มนุษย์จะได้รักพระองค์และรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง ที่มนุษย์มีความสามารถที่จะทนทุกข์เพื่อพระเจ้า

และมีความสามารถที่จะมาได้ไกลถึงเพียงนี้ นั่น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความรักของพระเจ้า

และอีกส่วนหนึ่งก็เพราะความรอดของพระเจ้า ยิ่งไปกว่านั้น

เป็นเพราะการพิพากษาและพระราชกิจแห่งการติสอนที่พระเจ้าได้ทรงดำเนินการในมนุษย์

หากเจ้าปราศจากการพิพากษา การติสอน และการทดสอบของพระเจ้า

และหากพระเจ้ามิได้ทรงทำให้พวกเจ้าทนทุกข์แล้วไซ้ เช่นนั้นแล้ว พูดตรงๆ ก็คือ

พวกเจ้าก็มิได้รักพระเจ้าอย่างแท้จริงเลย ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์ยิ่งใหญ่ขึ้นเท่าใด

และยิ่งความทุกข์ของมนุษย์ใหญ่หลวงมากขึ้นเท่าใด

ก็จะยิ่งเห็นได้ชัดขึ้นเท่านั้นว่าพระราชกิจของพระเจ้ามีความหมายมากเพียงใด

และหัวใจของมนุษย์ผู้นั้นก็จะยิ่งมีความสามารถที่จะรักพระเจ้าได้อย่างแท้จริงมากขึ้นเท่านั้น

เจ้าเรียนรู้วิธีรักพระเจ้าอย่างไร? เมื่อปราศจากความทรمانและกระบวนการถูกลง

ปราศจากการทดสอบอันแสนเจ็บปวด—และยิ่งกว่านั้น หากทั้งหมดที่พระเจ้าทรงให้แก่มนุษย์คือพระคุณ

ความรัก และความปรานี—เจ้าจะสามารถไปถึงจุดแห่งการรักพระเจ้าอย่างแท้จริงได้หรือไม่? ในด้านหนึ่ง

ในระหว่างการทดสอบของพระเจ้า มนุษย์ได้มารู้ความขาดตกบกพร่องของเขาและได้มาเห็นว่าเขานั้นไม่สำคัญ น่าเหยียดหยาม และต่ำต้อยว่าเขาไม่มีสิ่งใดและไม่ใช้สิ่งใดเลย ในอีกด้านหนึ่ง

ในระหว่างการทดสอบของพระองค์

พระเจ้าทรงสร้างสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันสำหรับมนุษย์ที่ทำให้มนุษย์มีความสามารถที่จะรับประสบการณ์กับความดีงามของพระเจ้าได้มากขึ้น แม้ว่าความเจ็บปวดนั้นจะใหญ่หลวง

และบางครั้งไม่สามารถผ่านพ้นไปได้—กระทั่งถึงระดับของความโศกเศร้าแสนสาหัส—

ด้วยการรับประสบการณ์กับมัน มนุษย์มองเห็นว่าพระราชกิจของพระเจ้าในตัวเขาดีงามเพียงใด

และบนรากฐานนี้เท่านั้นที่จะมีความรักแท้จริงสำหรับพระเจ้าเกิดขึ้นในมนุษย์ วันนี้ มนุษย์เห็นว่า ด้วยพระคุณ

ความรัก และความปรานีของพระเจ้าอย่างเดียวนั้น เขาไม่สามารถพอที่จะรู้จักตัวเองได้อย่างแท้จริง

และนับประสาอะไรที่เขาจะมีความสามารถที่จะรู้จักแก่นแท้ของมนุษย์ได้

โดยผ่านทั้งทางกระบวนการถลุงและการพิพากษาของพระเจ้า

และในระหว่างกระบวนการถลุงในตัวมันเองนี้เท่านั้น มนุษย์ยังจะสามารถรู้ความขาดตกบกพร่องของเขา

และรู้ว่าเขาไม่มีสิ่งใดเลย ด้วยเหตุนี้

ความรักต่อพระเจ้าของมนุษย์จึงถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของกระบวนการถลุงและการพิพากษาของพระเจ้า

หากเจ้าเพียงแต่ชื่นชมกับพระคุณของพระเจ้า ด้วยการมีชีวิตครอบครัวยุติสุขหรือพระพรทางวัตถุต่างๆ

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะไม่ได้รับพระเจ้า และความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าจะไม่สามารถถือว่าประสบผลสำเร็จได้

พระเจ้าได้ทรงดำเนินพระราชกิจแห่งพระคุณในเนื้อหนังไปช่วงระยะหนึ่งแล้ว

และได้ประทานพระพรทางวัตถุต่างๆ แก่มนุษย์แล้ว

แต่มนุษย์นั้นไม่สามารถถูกทำให้มีความเพียบพร้อมได้ด้วยพระคุณ ความรัก และความเมตตาเพียงอย่างเดียว

ในประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์นั้น เขาเผชิญกับความรักบางส่วน of พระเจ้า

และมองเห็นความรักและความปรานีของพระเจ้า แต่ถึงกระนั้น ด้วยการได้รับประสบการณ์มาเป็นเวลาช่วงหนึ่ง

เขามองเห็นว่าพระคุณของพระเจ้าและความรักกับความปรานีของพระองค์นั้น ไม่สามารถพอที่จะทำให้มนุษย์มี

ความเพียบพร้อมได้ ไม่สามารถพอที่จะเปิดเผยถึงสิ่งที่เสื่อมทรามภายในมนุษย์ได้

และไม่สามารถจัดอุปนิสัยเสื่อมทรามของมนุษย์ไปจากเขาได้

หรือทำให้ความรักและความเชื่อของเขามีความเพียบพร้อมได้

พระราชกิจแห่งพระคุณของพระเจ้าคือพระราชกิจในช่วงเวลาหนึ่ง

และมนุษย์ไม่สามารถอาศัยการชื่นชมพระคุณของพระเจ้าเพื่อที่จะรู้จักพระเจ้าได้

ตัดตอนมาจาก

“เจ้าสามารถรู้จักความดีงามของพระเจ้าได้โดยการรับประสบการณ์กับการทดสอบอันแสนเจ็บปวดเท่านั้น” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ผู้ติดตามพระเจ้ามากมายเพียงหวังกับวิธีที่จะได้รับพระพร หรือไม่ก็วิธีที่จะป้องกันยับยั้งการเกิดความวิบัติ
ทันทีที่มีการเอ่ยถึงพระราชกิจและการบริหารจัดการของพระเจ้า พวกเขาจะเงิบกริบและหมดความสนใจไป
พวกเขาคิดว่า การเข้าใจหัวข้อต่างๆ ดังกล่าวที่น่าเหนื่อยหน่ายเช่นนั้นจะไม่ช่วยให้ชีวิตของพวกเขาเติบโต
หรือให้ผลประโยชน์ใดๆ ผลสืบเนื่องตามมาก็คือ

แม้ว่าพวกเขาจะเคยได้ยินเกี่ยวกับการบริหารจัดการของเจ้ามาแล้ว พวกเขาก็ให้การใส่ใจเพียงน้อยนิด
พวกเขาไม่ได้มองว่าเป็นบางสิ่งอันล้ำค่าที่ควรยอมรับ

นับประสาอะไรที่พวกเขาจะรับไว้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของพวกเขา

ผู้คนเหล่านั้นมีเพียงจุดมุ่งหมายอันเรียบง่ายอยู่หนึ่งอย่างในการติดตามพระเจ้า และจุดมุ่งหมายนั้นก็คือ
เพื่อที่จะได้รับพระพร

ผู้คนดังกล่าวไม่พยายามที่จะให้การใส่ใจกับสิ่งอื่นใดที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับจุดมุ่งหมายนี้
สำหรับพวกเขาแล้ว

ไม่มีเป้าหมายใดที่ถูกทำนองคลองธรรมมากไปกว่าการเชื่อในพระเจ้าเพื่อที่จะได้รับพระพร——

นั่นคือคุณค่าแท้จริงของความเชื่อของพวกเขา หากบางสิ่งไม่มีส่วนช่วยให้จุดมุ่งหมายนี้สัมฤทธิ์

พวกเขายังคงไม่มีอารมณ์ร่วมไปกับสิ่งนั้นโดยสิ้นเชิง นี่เป็นกรณีของผู้คนส่วนใหญ่ซึ่งเชื่อในพระเจ้าทุกวันนี้

จุดมุ่งหมายและเจตนาของพวกเขาดูเหมือนถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

เพราะในขณะที่พวกเขาเชื่อในพระเจ้า พวกเขาปล่อยให้พระเจ้าทั้งหมด มอบอุทิศตนเองให้กับพระเจ้า

และปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาอมตะทั้งชีวิตด้วยเยาวั ละทิ้งครอบครัวและอาชีพการงาน

และถึงขั้นใช้เวลาหลายปีจากบ้านไปผูกพันตัวเองกับกิจธุระมากมาย เพื่อเห็นแก่เป้าหมายสูงสุดของพวกเขา

พวกเขาเปลี่ยนแปลงความสนใจต่างๆ ของตนเอง เปลี่ยนทักษะของพวกเขาที่มีต่อชีวิต

และถึงขั้นเปลี่ยนทิศทางที่พวกเขาแสวงหา

กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่สามารถเปลี่ยนจุดมุ่งหมายของการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาได้

พวกเขารุ่นสาละวนกับการบริหารจัดการอุดมคติต่างๆ ของตัวพวกเขาเอง ไม่ว่าถนนเส้นนั้นจะยาวไกลเพียงใด

ไม่ว่าความยากลำบากและอุปสรรคต่างๆ จะมากมายเพียงใดตลอดเส้นทางนั้น

พวกเขายังคงยืนกรานและหาได้เกรงกลัวต่อความตายไม่

พลังอำนาจอะไรกันที่ขับเคลื่อนพวกเขาให้มอบอุทิศตัวเองต่อไปในหนทางนี้?

นี่คือมโนธรรมของพวกเขาอย่างนั้นหรือ?

นี่คือบุคลิกลักษณะอันยิ่งใหญ่และสง่างามของพวกเขาย่างนั้นหรือ?

นี่คือความตั้งใจแน่วแน่ของพวกเขาคือจะสู้รบกับกองกำลังของความชั่วไปจนถึงที่สุดเลยหรือ?

นี่คือความเชื่อของพวกเขาคือจะเป็นพยานต่อพระเจ้าโดยปราศจากการแสวงบำเหน็จรางวัลหรือ?

นี่คือความจงรักภักดีของพวกเขาคือในความเต็มใจที่จะยอมละทิ้งทุกอย่างเพื่อสัมผัสกับพระทัยของพระเจ้าหรือ? หรือว่านี่คือจิตวิญญาณแห่งการอุทิศของพวกเขาคือจะละทิ้งซึ่งความต้องการพึงเพื่อส่วนตัวอย่างนั้นหรือ?

การที่บางคนซึ่งไม่เคยเข้าใจพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าจะยังคงมอบให้อย่างมากมายนั้นเป็นเรื่องปาฏิหาริย์ชัดๆ! ณ ตอนนี พวกเรางุนงงหรือกันเถิดว่า ผู้คนเหล่านี้ได้ให้มาแล้วเท่าไรแล้ว

ไม่ว่าจะอย่างไร พฤติกรรมของพวกเขานั้นก็มีค่าควรแก่การวิเคราะห์ของพวกเราอย่างยิ่ง

นอกเหนือไปจากผลประโยชน์ต่างๆ ที่สัมพันธ์ใกล้ชิดกับพวกเขามากแล้ว

พอจะสามารถมีเหตุผลอื่นใดไฉนว่า เหตุใดผู้คนเหล่านี้ซึ่งไม่เคยเข้าใจพระเจ้าเลย

จึงจะมอบให้พระองค์อย่างมากมาย? พวกเราค้นพบปัญหาหนึ่งซึ่งไม่เคยถูกระบุมาก่อนหน้าอยู่ในการนี้ นั่นก็คือ

สัมพันธภาพของมนุษย์กับพระเจ้านั้นเป็นแค่สัมพันธภาพแห่งผลประโยชน์ของตนเองอย่างไม่มีอะไรปิดบัง เป็นสัมพันธภาพระหว่างผู้รับกับผู้ให้พร กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ คล้ายกับสัมพันธภาพระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง ลูกจ้างทำงานเพียงเพื่อได้รับสินจ้างรางวัลที่นายจ้างมอบให้ ไม่มีเสนหาใดเลยในสัมพันธภาพเช่นนี้

มีเพียงธุรกรรมแลกเปลี่ยนเท่านั้น ไม่มีการให้ความรัก หรือการได้รับความรัก

มีเพียงการแบ่งปันและความปรานี ไม่มีความเข้าใจ

มีเพียงความขัดเคืองกับข้อที่ถูกเก็บกดเอาไว้และความหลอกลวงเท่านั้น ไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนม

มีเพียงช่องว่างทางความนึกคิดที่ไม่อาจก้าวข้ามไปได้เท่านั้น บัดนี้เมื่อสิ่งต่างๆ ได้มาถึงจุดนี้

ใครเล่าที่สามารถเดินย้อนเส้นทางนั้นกลับไปได้?

และมีคนมากแค่ไหนที่เข้าใจได้อย่างแท้จริงว่าสัมพันธภาพนี้ได้กลับกลายเป็นจริงจังยิ่งแล้วอย่างไร? เราเชื่อว่าเมื่อผู้คนชุ่มแช่ตัวเองอยู่ในความชื่นบานยินดีแห่งการได้รับพระพร ไม่มีใครเลยที่จะสามารถจินตนาการได้ว่า สัมพันธภาพกับพระเจ้าเช่นนั้นช่างน่าตะลึงตะลึงและไม่น่ามองเพียงไร

สิ่งที่น่าเศร้าที่สุดเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าของมวลมนุษย์ก็คือ

การที่มนุษย์ดำเนินการบริหารจัดการของตัวเองท่ามกลางพระราชกิจของพระเจ้า

และกระนั้นก็ยังมีความใส่ใจทั้งสิ้นต่อการบริหารจัดการของพระเจ้า

ในเวลาเดียวกับที่กำลังพยายามที่จะนบนอบต่อพระเจ้าและนมัสการพระองค์นั้น

ความล้มเหลวที่ใหญ่ที่สุดของมนุษย์อยู่ตรงที่วิธีที่มนุษย์กำลังก่อร่างสร้างบันปลายในอุดมคติของเขาเองขึ้นมา

และวาดโครงร่างว่าจะได้รับพระพรอันยิ่งใหญ่ที่สุดและบันปลายที่ดีที่สุดอย่างไร

ต่อให้มีคนเข้าใจว่าพวกเขานั้นน่าสงสาร น่ารังเกียจ และน่าสมเพชอย่างไร
จะมีสักกี่คนเล่าที่จะสามารถละทิ้งอคติและความหวังเหล่านั้นได้โดยไม่ลังเล?
และใครเล่าที่จะสามารถยับยั้งยั้งก้าวของพวกเขาเองและหยุดคิดถึงแต่ตัวเองเท่านั้นได้?
พระเจ้าทรงจำเป็นต้องมีบรรดาผู้ที่จะทำให้ความร่วมมือกับพระองค์อย่างใกล้ชิดเพื่อที่จะทำให้การบริหารจัดการของพระองค์เสร็จสิ้น
พระองค์ทรงจำเป็นต้องมีบรรดาผู้ที่จะสนับสนุนต่อพระองค์โดยการอุทิศจิตใจและร่างกายทั้งหมดทั้งสิ้นของพวกเขาให้กับพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์
พระองค์ไม่ทรงจำเป็นต้องมีผู้คนซึ่งยื่นมือออกมาขอรับจากพระองค์ทุกวัน
นับประสาอะไรกับพวกที่ให้มาเล็กน้อยแล้วรอรับรางวัลตอบแทนยิ่งแล้วใหญ่
พระเจ้าทรงดูหมิ่นพวกที่มีส่วนช่วยสนับสนุนเพียงน้อยนิดแล้วก็หยุดพักอย่างพอใจในความสำเร็จของตัวเอง
พระองค์ทรงเกลียดชังพวกผู้คนเลียดเย็นที่ไม่พอใจพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์
และพุดคุยแต่เรื่องการ ไปสวรรค์และการ ได้รับพระพรเท่านั้น
พระองค์ยังทรงมีความเกลียดชังต่อพวกซึ่งฉวยผลประโยชน์จากโอกาสที่พระราชกิจซึ่งพระองค์ทรงกระทำในการช่วยมวลมนุษย์ให้รอดนำมาเสนอให้นั้นอย่างมากมากกว่าด้วยซ้ำ
นั่นเป็นเพราะผู้คนเหล่านี้ไม่เคยเลยที่จะใส่ใจเกี่ยวกับสิ่งที่พระเจ้าทรงปรารถนาจะสัมฤทธิ์ผลและได้มาโดยผ่านทางพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระองค์
พวกเขาเพียงเป็นห่วงกับวิธีที่พวกเขาจะสามารถได้รับพระพรโดยอาศัยโอกาสที่จัดเตรียมโดยพระราชกิจของพระเจ้า พวกเขาไม่ใส่ใจเกี่ยวกับพระหทัยของพระเจ้า
ด้วยความที่หมกมุ่นเต็มที่อยู่กับความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้และชะตากรรมของพวกเขาเอง
พวกที่คับแคบใจในพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าและขาดแม้กระทั่งความสนใจอันแผ่วบางที่สุด
ในวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยมวลมนุษย์ให้รอด และน้ำพระทัยของพระองค์นั้น ก็แค่กำลังทำในสิ่งที่พวกเขาพอใจ
ในวิถีทางที่แยกออกจากพระราชกิจแห่งการบริหารจัดการของพระเจ้าเท่านั้น
พฤติกรรมของพวกเขานั้นไม่ได้รับการจดจำหรือรับรองโดยพระเจ้า—ยิ่งไม่ต้องพูดเลยว่า
พระเจ้าจะทรงมองอย่างโปรดปราน

คัดตอนมาจาก “มนุษย์สามารถได้รับการช่วยให้รอดท่ามกลางการบริหารจัดการของพระเจ้าเท่านั้น” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บัดนี้ สิ่งใดหรือที่เจ้าควรไล่ตามเสาะหา?

ไม่ว่าเจ้าจะสามารถเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าได้หรือไม่

ไม่ว่าเจ้าจะมีความสามารถที่จะกลายเป็นคำพยานและการสำแดงของพระเจ้าได้หรือไม่

และไม่ว่าเจ้าจะเหมาะให้พระองค์ทรงใช้หรือไม่—เหล่านี้คือสิ่งทั้งหลายที่เจ้าควรแสวงหา

พระเจ้าได้ทรงพระราชกิจในตัวเจ้าจริงๆ ไปมากเพียงใดแล้ว? เจ้าได้มองเห็นไปมากเพียงใดแล้ว

เจ้าได้สัมผัสไปมากเพียงใดแล้ว? เจ้าได้ผ่านประสบการณ์และได้ลิ้มรสไปมากเพียงใดแล้ว?

โดยไม่คำนึงถึงว่าพระเจ้าได้ทรงทดสอบเจ้า จัดการกับเจ้า หรือบ่มวินัยเจ้าแล้วหรือไม่

การกระทำของพระองค์และพระราชกิจของพระองค์ก็ได้รับการดำเนินการกับเจ้าจนเสร็จสิ้นแล้ว

แต่ในฐานะผู้เชื่อในพระเจ้าและในฐานะใครบางคนที่ได้ตั้งใจไล่ตามเสาะหาการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระองค์

เจ้าสามารถเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้านบนพื้นฐานของประสบการณ์ซึ่งสัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าได้หรือไม่?

เจ้าสามารถใช้ชีวิตตามพระวาทะของพระเจ้าโดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าได้หรือไม่?

เจ้ามีความสามารถที่จะจัดเตรียมให้ผู้อื่น โดยผ่านทางประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเจ้าเอง

และสละทั้งชีวิตของเจ้าเพื่อเป็นพยานสำหรับพระราชกิจของพระเจ้าได้หรือไม่?

เพื่อเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้า เจ้าต้องพึ่งพาประสบการณ์ ความรู้ของเจ้า และราคาที่เจ้าได้จ่ายไป

ด้วยเหตุนี้เท่านั้น เจ้าจึงสามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยของพระองค์ได้

เจ้าเป็นใครบางคนที่เป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้าหรือไม่? เจ้ามีความทะเยอทะยานนี้หรือไม่?

หากเจ้ามีความสามารถที่จะเป็นพยานต่อพระนามของพระองค์ได้ และที่มากกว่านั้น

เป็นพยานต่อพระราชกิจของพระองค์ได้

และหากเจ้าสามารถดำเนินชีวิตตามรูปลักษณ์ที่พระองค์ทรงพึงประสงค์จากประชากรของพระองค์ได้

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็จะเป็พยานสำหรับพระเจ้า อันที่จริงแล้วเจ้าเป็นพยานสำหรับพระเจ้าอย่างไรหรือ?

เจ้าทำการนี้โดยการแสวงหาและถวิลหาที่จะดำเนินชีวิตตามพระวาทะของพระเจ้า

และเปิดโอกาสให้ผู้คนรู้จักพระราชกิจของพระองค์และมองเห็นการกระทำของพระองค์โดยการเป็นพยานด้วย

คำพูดของเจ้า หากเจ้าแสวงหาการนี้ทั้งหมดอย่างแท้จริง เช่นนั้นแล้วพระเจ้าจะทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อม

หากทั้งหมดที่เจ้าแสวงหาคือการได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าและได้รับพระพรในท้ายที่สุด

เช่นนั้นแล้วมุมมองของความเชื่อในพระเจ้าของเจ้าก็จะไม่บริสุทธิ์

เจ้าควรกำลังไล่ตามเสาะหาวิธมองเห็นกิจการของพระเจ้าในชีวิตจริง

วิธีทำให้พระองค์พึงพอพระทัยเมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ต่อเจ้า

และแสวงหาวิธีที่เจ้าควรจะเป็นพยานต่อความน่าอัศจรรย์และพระปรีชาญาณของพระองค์

และวิธีเป็นพยานสำหรับวิธีที่พระองค์ทรงบ่มวินัยและทรงจัดการกับเจ้า

ทั้งหมดนี้คือสิ่งทั้งหลายที่เจ้าควรกำลังใคร่ครวญอยู่ในตอนนี้

หากความรักพระเจ้าของเจ้าเป็นไปเพื่อให้เจ้าสามารถมีส่วนแบ่งปันในพระสิริของพระเจ้าหลังจากพระองค์ทรง
ทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น
เช่นนั้นแล้วมันก็ยังคงไม่เพียงพอและไม่สามารถประจวบพ้องกับข้อพึงประสงค์ของพระเจ้าได้
เจ้าจำเป็นต้องมีความสามารถที่จะเป็นพยานต่อพระราชกิจของพระเจ้าได้
ทำให้สมดังข้อเรียกร้องของพระองค์ได้
และผ่านประสบการณ์กับพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำกับผู้คนในหนทางที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงได้
ไม่ว่าจะเป็นความเจ็บปวด น้ำตา หรือความเศร้าใจ
เจ้าต้องผ่านประสบการณ์กับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในการปฏิบัติของเจ้า
สิ่งเหล่านี้หมายถึงจะทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมในฐานะผู้หนึ่งซึ่งเป็นพยานสำหรับพระเจ้า
อะไรกันแน่ที่บังคับบีบให้เจ้ายอมทนทุกข์และแสวงหาความเพียบพร้อม?
ความทุกข์ปัจจุบันของเจ้าเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการรักพระเจ้าและการเป็นพยานสำหรับพระองค์อย่างแท้จริงหร
ือไม่? หรือเป็นเพื่อประโยชน์แห่งพระพรทั้งหลายของเนื้อหนัง
เพื่อความสำเร็จซึ่งคาดว่าจะเป็นไปได้ในภายภาคหน้าและชะตากรรมของเจ้าหรือไม่? เจตนา แรงจูงใจ
และเป้าหมายของเจ้าที่เจ้าไล่ตามเสาะหาทั้งหมดต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องและไม่สามารถถูกนำโดยเจตจำน
งของเจ้าเอง

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

6. ความหมายของการทนทุกข์และการทนทุกข์ประเภทใดที่ผู้เชื่อทั้งหลายของพระเจ้าต้องแบกรับ

พระวณะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

วันนี้ ผู้คนส่วนใหญ่ไม่มีความรู้นั้น พวกเขาเชื่อว่าความทุกข์นั้นปราศจากคุณค่า พวกเขาถูกโลกประกาศตัดขาดชีวิตในบ้านของพวกเขามีปัญหา พวกเขาไม่เป็นที่รักของพระเจ้า

และความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตของพวกเขาไม่มีคัมภ์ ความทุกข์ของผู้คนบางคนไปถึงจุดขีดสุด และความคิดของพวกเขาหันเข้าหาความตาย นี่มิใช่ความรักที่แท้จริงต่อพระเจ้า ผู้คนเช่นนั้นเป็นคนขลาด พวกเขาไม่มีความเพียรพยายาม พวกเขาอ่อนแอและไร้กำลัง! พระเจ้าทรงใคร่กระหายที่จะให้มนุษย์รักพระองค์ แต่ยิ่งมนุษย์รักพระองค์มากขึ้นเท่าใด ความทุกข์ของมนุษย์ก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

และยิ่งมนุษย์รักพระองค์มากขึ้นเท่าใด การทดสอบของมนุษย์ก็จะหนักหนาขึ้นเพียงนั้น หากเจ้ารักพระองค์ เช่นนั้นแล้วความทุกข์ทุกประเภทจะบังเกิดขึ้นกับเจ้า—และหากเจ้าไม่รักพระองค์

เช่นนั้นแล้วก็อาจเป็นไปได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะเป็นไปอย่างราบรื่นสำหรับเจ้า และทั้งหมดรอบตัวเจ้าจะสงบสุข เมื่อเจ้ารักพระเจ้า เจ้าจะรู้สึกว่หลายอย่างรอบตัวเจ้าไม่สามารถผ่านพ้นไปได้

และเพราะวุฒิภาวะของเจ้าต่ำมากเกินไปเจ้าจึงจะไม่ได้รับการถูกลง ยิ่งไปกว่านั้น

เจ้าจะไม่สามารถทำให้พระเจ้าพึงพอพระทัยได้ และเจ้าจะรู้สึกอยู่เสมอว่าน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นสูงส่งเกินไปว่ามันห่างไกลเกินกว่าที่มนุษย์จะเอื้อมถึง เนื่องจากทั้งหมดนี้เองเจ้าจึงจะได้รับการถูกลง—

เพราะมีความอ่อนแอมากมายภายในตัวเจ้า และมากมายที่ไม่สามารถทำให้สมดังน้ำพระทัยพระเจ้าได้

เจ้าจึงจะได้รับการถูกลงจากภายใน กระนั้น

พวกเขายังต้องมองเห็นอย่างชัดเจนว่าการชำระให้บริสุทธิ์จะสัมฤทธิ์ผลได้ก็โดยผ่านทางกระบวนการถูกลงเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ในระหว่างวันสุดท้ายเหล่านี้พวกเขาต้องเป็นคำพยานต่อพระเจ้า

ไม่สำคัญว่าความทุกข์ของเจ้าจะมากมายเพียงใด เจ้าควรต้องเดินไปจนถึงวาระสิ้นสุด

และแม้กระทั่งถึงลมหายใจสุดท้ายของพวกเขา

พวกเขายังคงต้องสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าและบนบอบต่อการจัดการเตรียมการของพระเจ้า

การนี้เท่านั้นคือการรักพระเจ้าอย่างแท้จริง และการนี้เท่านั้นคือคำพยานที่หนักแน่นและดังกึกก้อง

ตัดตอนมาจาก

“เจ้าสามารถรู้จักความดีงามของพระเจ้าได้โดยการรับประสบการณ์กับการทดสอบอันแสนเจ็บปวดเท่านั้น” ใน

พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

จงอย่าท้อแท้ จงอย่าอ่อนแอ และเราจะทำให้สิ่งทั้งหลายให้ชัดเจนแก่เจ้า ถนนสู่ราชอาณาจักรมิได้ราบเรียบนัก ไม่มีอะไรเรียบง่ายเช่นนั้นหรอก! เจ้าต้องการให้พระพรมาถึงเจ้าอย่างง่ายดายมิใช่หรือ? ในวันนี้

ทุกคนจะต้องเผชิญกับการทดสอบอันเข้มข้น หากปราศจากการทดสอบเช่นนี้
หัวใจรักของพวกเจ้าที่มีต่อเราก็จะไม่เติบโตใหญ่แข็งแกร่งขึ้น และพวกเจ้าก็จะมีรักแท้ต่อเรา
แม้ว่าการทดสอบเหล่านี้ก็แค่ประกอบด้วยรูปการณ์แวดล้อมเล็กน้อยทั้งหลายเท่านั้น
แต่ทุกคนก็ต้องผ่านมันไปให้ได้
เพียงแต่ว่าความลำบากยากเย็นของการทดสอบทั้งหลายจะแปรผันไปตามแต่ละตัวบุคคลเท่านั้น
การทดสอบทั้งหลายคือพรจากเรา
และมีพวกเจ้ามากน้อยแค่ไหนหรือที่เข้าเฝ้าเราบ่อยครั้งและถูกเข้าขอร้องพรจากเรา? เจ้าพวกเด็กโง่เอ๋ย!
เจ้าเอาแต่คิดว่าคำพูดที่เป็นมงคลไม่ก็คำนับเป็นพรของเราแล้ว
ทว่ากลับไม่ตระหนักว่าความเข้มข้นก็เป็นพรหนึ่งของเรา
พวกคนที่ร่วมแบ่งปันความเข้มข้นของเราจะได้ร่วมแบ่งปันความหวานชื่นของเราอย่างแน่นอน
นั่นคือคำสัญญาของเราและพรของเราแก่พวกเจ้า

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 41” ของ ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
เมื่อพระเจ้าทรงพระราชกิจเพื่อถลุงมนุษย์ มนุษย์ยอมทนทุกข์ กระบวนการถลุงของบุคคลหนึ่งมากขึ้นเท่าใด
ความรักพระเจ้าของพวกเขาก็จะมากขึ้นเท่านั้น
และมหิทธิฤทธิ์ของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขามากขึ้นเท่านั้น ในทางกลับกัน
ยิ่งบุคคลหนึ่งได้รับกระบวนการถลุงน้อยลงเท่าใด ความรักพระเจ้าของพวกเขาก็จะยิ่งน้อยลงเท่านั้น
และมหิทธิฤทธิ์ของพระเจาก็จะถูกเปิดเผยในพวกเขาน้อยลงเท่านั้น
ยิ่งกระบวนการถลุงและความเจ็บปวดของบุคคลเช่นนี้มากขึ้นเท่าใด
และพวกเขาผ่านประสบการณ์กับการทรมานมากขึ้นเท่าใด
ความรักพระเจ้าของพวกเขาก็จะลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น
ความเชื่อในพระเจ้าของพวกเขาก็จะกลายเป็นจริงแท้มากขึ้นเท่านั้น
และความรู้เรื่องพระเจ้าของพวกเขาก็จะลุ่มลึกมากขึ้นเท่านั้น ในประสบการณ์ของเจ้า
เจ้าจะมองเห็นผู้คนที่ทนทุกข์อย่างมากในขณะที่พวกเขาถูกถลุง ผู้ซึ่งถูกจัดการและถูกบ่มวินัยอย่างมาก
และเจ้าจะมองเห็นว่าเป็นผู้คนเหล่านั้นนั่นเองที่มีความรักอันลึกซึ้งต่อพระเจ้าและความรู้เรื่องพระเจ้าที่ลุ่มลึกแล
ะเทียบแหลมกว่า พวกผู้ที่ไม่ได้ผ่านประสบการณ์การถูกจัดการย่อมมีเพียงแต่ความรู้ผิวเผิน
และพวกเขาเพียงแค่ว่า “พระเจ้าทรงดีงามเหลือเกิน
พระองค์ประทานพระคุณแก่ผู้คนที่เพื่อที่พวกเขาจะสามารถชื่นชมพระองค์ได้”
หากผู้คนที่ผ่านประสบการณ์กับการถูกจัดการและถูกบ่มวินัย
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะมีความสามารถที่จะพูดเกี่ยวกับความรู้เรื่องพระเจ้าที่แท้จริงได้

ดังนั้นยิ่งพระราชกิจของพระเจ้าในมนุษย์นำอัสภรณ์มากขึ้นเท่าใด มันก็ยิ่งมีคุณค่าและนัยสำคัญมากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งมันไม่สามารถเจาะแทรกเข้าไปได้สำหรับเจ้ามากขึ้นเท่าใดและยิ่งมันไม่สามารถเข้ากันได้กับมโนคติที่หลงผิด
ของเจ้ามากขึ้นเท่าใด พระราชกิจของพระเจ้าก็จะมีความสามารถที่จะพิชิตเจ้า
ได้รับเจ้าและทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมได้มากขึ้นเท่านั้น นัยสำคัญแห่งพระราชกิจของพระเจ้าช่างยิ่งใหญ่แน่!
หากพระเจ้าไม่ถลุงมนุษย์ในหนทางนี้ หากพระองค์ไม่ทรงพระราชกิจโดยสอดคล้องกับวิธีการนี้
เช่นนั้นแล้วพระราชกิจของพระองค์ก็จะไม่ได้ผลและปราศจากนัยสำคัญ
ในอดีตเคยมีการกล่าวไว้ว่าพระเจ้าจะทรงคัดสรรและรับกลุ่มนี้ และทำให้พวกเขาครบบริบูรณ์ในยุคสุดท้าย
ในการนี้มีนัยสำคัญที่พิเศษเหนือธรรมดา
ยิ่งพระราชกิจที่พระองค์ทรงดำเนินการภายในพวกเจ้าจนเสร็จสิ้นนั้นยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด
ความรักพระเจ้าของพวกเจ้าก็ยิ่งลึกซึ้งและบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น
ยิ่งพระราชกิจของพระเจ้ายิ่งใหญ่มากขึ้นเท่าใด
มนุษย์ก็ยังสามารถจับความเข้าใจบางสิ่งในพระปรีชาญาณของพระองค์ได้มากขึ้นเท่านั้นและความรู้เรื่องพระองค์
ของมนุษย์ก็ยิ่งลึกซึ้งมากขึ้นเท่านั้น

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมต้องก้าวผ่านกระบวนการถลุง” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เจ้าต้องทนทุกข์กับความยากลำบากเพื่อความจริง เจ้าต้องมอบตัวเจ้าให้กับความจริง
เจ้าต้องสู้ทนการดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อความจริง
และเจ้าต้องก้าวผ่านความทุกข์มากขึ้นเพื่อที่จะได้รับความจริงมากขึ้น นี่คือสิ่งที่เจ้าควรทำ
เจ้าต้องไม่โยนความจริงทิ้งไปเพื่อเห็นแก่ชีวิตครอบครัวอันสงบสุข
และเจ้าจะต้องไม่สูญเสียศักดิ์ศรีและความสัตย์สุจริตของชีวิตเพื่อเห็นแก่ความชื่นชมยินดีชั่วครู่ชั่วยาม
เจ้าควรไล่ตามเสาะหาทั้งหมดที่ดีงามและงดงาม
และเจ้าควรไล่ตามเสาะหาเส้นทางในชีวิตที่เปี่ยมความหมายมากขึ้น
หากเจ้าดำเนินชีวิตที่ช่างหยาบช้ำสามัญเช่นนั้น และไม่เสาะหาวัตถุประสงค์ใดๆ
เจ้าไม่ได้ทิ้งชีวิตไปอย่างสูญเปล่าหรอกหรือ? เจ้าสามารถได้รับอะไรบ้างจากชีวิตเช่นนั้น?
เจ้าควรละทิ้งความชื่นชมยินดีทั้งหมดของเนื้อหนังเพื่อเห็นแก่ความจริงหนึ่งประการ
และไม่ควรโยนความจริงทั้งหมดทิ้งไปเพื่อเห็นแก่ความชื่นชมยินดีเพียงเล็กน้อย
ผู้คนเช่นนี้ไม่มีความสัตย์สุจริตหรือศักดิ์ศรีเลย การดำรงอยู่ของพวกเขาช่างปราศจากความหมาย!

ตัดตอนมาจาก “ประสบการณ์ของเปโตร: ความรู้ของเขาเกี่ยวกับการติสสอนและการพิพากษา” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในตอนที่กำลังรับการพิพากษาของพระวจนะของพระเจ้า พวกเราต้องไม่เกรงกลัวความทุกข์
และไม่ควรกลัวความเจ็บปวด
และนับประสาอะไรที่พวกเราควรเกรงกลัวว่าพระวจนะของพระเจ้าจะเสียดแทงหัวใจของพวกเรา
พวกเราควรอ่านถ้อยคำรัสของพระองค์ให้มากขึ้นเกี่ยวกับวิธีที่พระองค์ทรงพิพากษาและติสสอนพวกเรา
และเปิดโปงแก่นแท้อันเสื่อมทรามของพวกเรา
พวกเราต้องอ่านถ้อยคำรัสเหล่านี้และเช็ดหูตัวพวกเราให้ขึ้นไปถึงถ้อยคำรัสเหล่านี้ให้มากขึ้น
จงอย่าเปรียบเทียบกับผู้อื่นกับถ้อยคำรัสเหล่านี้—พวกเราต้องเปรียบเทียบตัวเรากับถ้อยคำรัสเหล่านี้
พวกเราไม่ขาดพร่องแม้เพียงสักอย่างของสิ่งเหล่านี้ พวกเราทุกคนสามารถเทียบทันถ้อยคำรัสเหล่านี้
หากเจ้าไม่เชื่อเรื่องนี้ ก็จงไปรับประสบการณ์เรื่องนี้ด้วยตัวเจ้าเอง...ก่อนที่จะทำสิ่งอื่นใด
พวกเราจำเป็นต้องตระหนักว่า พวกเราต้องยอมรับทุกคำของพระวจนะที่พระเจ้าตรัส
ไม่ว่าถ้อยคำรัสเหล่านี้ฟังดูน่าย่นคิดหรือไม่ และไม่ว่าถ้อยคำรัสเหล่านี้ให้ความรู้สึกลึบซึ้งหรือหวานชื่น
เช่นนั้นเองคือทำที่ที่พวกเราควรมีต่อพระวจนะของพระเจ้า นี่คือการที่ชนิดใดหรือ? นี่คือการที่อันศรัทธา
ทำที่อันอดทน หรือทำที่ของการโอบกอดความทุกข์ไว้กันเล่า?
เราบอกพวกเจ้าเลยว่านี่ไม่ใช่อันใดในทำที่เหล่านี้เลย ในความเชื่อของพวกเรานั้น
พวกเราต้องธำรงรักษาไว้อย่างหนักแน่นว่า พระวจนะของพระเจ้าคือความจริง
เนื่องจากพระวจนะเหล่านี้คือความจริงโดยแท้ พวกเราควรยอมรับพระวจนะเหล่านี้อย่างมีเหตุผล
ไม่ว่าพวกเรามีความสามารถที่จะระลึกหรือยอมรับการนี้หรือไม่
ทำที่แรกที่พวกเราควรมีต่อพระวจนะของพระเจ้าควรเป็นทำที่แห่งการยอมรับโดยสมบูรณ์

ตัดตอนมาจาก “ความสำคัญของการไล่ตามเสาะหาความจริง และเส้นทางของการไล่ตามเสาะหาความจริง” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

การรักพระเจ้าพึงต้องมีการแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
และจำเป็นที่เจ้าจะต้องสืบเสาะลงไปภายในเมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า
พยายามที่จะจับความเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า
และพยายามที่จะมองให้เห็นว่าน้ำพระทัยพระเจ้าคืออะไรในเรื่องนั้น พระองค์ทรงขอให้เจ้าสัมผัสฤทธิ์ผลสิ่งใด
และเจ้าควรใส่ใจในน้ำพระทัยของพระองค์อย่างไร ตัวอย่างเช่น
บางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นซึ่งพึงประสงค์ให้เจ้าต้องสู้อุตทนต่อความยากลำบาก

ซึ่งในเวลานั้นเจ้าควรเข้าใจว่าน้ำพระทัยพระเจ้าคืออะไร และเจ้าควรใส่ใจในน้ำพระทัยของพระองค์อย่างไร
เจ้าจะต้องไม่ทำให้ตนเองพึงพอใจ กล่าวคือ จงวางตัวเจ้าเองลงเสียก่อน ไม่มีสิ่งใดน่าสังเวชมากไปกว่าเนื้อหนัง
เจ้าต้องพยายามที่จะทำให้พระเจ้าทรงพึงพอใจ และเจ้าต้องทำหน้าที่ของเจ้าให้สำเร็จลุล่วง
ด้วยความคิดทั้งหลายเช่นนี้ พระเจ้าจะทรงนำความรู้แจ้งอันพิเศษมาให้เจ้าในเรื่องนี้
และหัวใจของเจ้าจะพบการชูใจด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่หรือเรื่องเล็ก
เมื่อบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นกับเจ้า
เจ้าต้องวางตัวเจ้าเองลงเสียก่อนและถือว่าเนื้อหนังนั้นต่ำต้อยที่สุดในบรรดาสรรพสิ่ง
ยิ่งเจ้าตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังมากขึ้นเท่าใด มันก็จะยิ่งเป็นอิสระมากขึ้นเท่านั้น
หากเจ้าตอบสนองความต้องการของมันครั้งนี้ ครั้งต่อไปมันจะร้องขอมากขึ้นอีก เมื่อเรื่องนี้ดำเนินต่อไป
ผู้คนก็จะมารักเนื้อหนังมากขึ้นไปอีก เนื้อหนังมีความอยากอันพึงเพื่อตลอดเวลา
มันขอให้เจ้าตอบสนองความต้องการของมันตลอดเวลาและให้เจ้าทำให้มันพอใจอยู่ภายใน
ไม่ว่าจะเป็นสิ่งทั้งหลายที่เจ้ากิน สิ่งที่เจ้าสวมใส่ หรือในการเสวยอารมณ์สงบของเจ้า
หรือการตามใจความอ่อนแอและความเกียจคร้านของเจ้าเอง...ยิ่งเจ้าตอบสนองความต้องการของเนื้อหนังมากขึ้น
เท่าใด ความอยากได้ของมันก็ยิ่งกลายเป็นมากขึ้นเท่านั้น
และเนื้อหนังก็จะยิ่งกลายเป็นหยาบช้ำมากขึ้นเท่านั้น
จนกระทั่งถึงจุดที่เนื้อหนังของผู้คนเก็บงำโนคติอันหลงผิดที่ลึกลงไปอีก และไม่เชื่อฟังพระเจ้า
และยกย่องตัวมันเอง และกลายเป็นมีความเคลือบแคลงสงสัยเกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้า...ด้วยเหตุนี้
เจ้าต้องกบฏต่อเนื้อหนัง และไม่ตามใจมัน กล่าวคือ “สามิ (ภรรยา) ลูกๆ
ความสำเร็จที่คาดว่าจะเป็นไปได้ทั้งหลาย การแต่งงาน ครอบครัวของฉัน—
ไม่มีอะไรเลยในบรรดาสิ่งเหล่านี้ที่สำคัญ! ในหัวใจของฉันมีเพียงพระเจ้าเท่านั้น
และฉันต้องพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อให้พระเจ้าทรงพึงพอใจและไม่ตอบสนองความต้องการของเนื้อหนัง
” เจ้าจะต้องมีการตัดสินใจแน่วแน่นี้ หากเจ้ามีการตัดสินใจแน่วแน่เช่นนี้ตลอดเวลา
เช่นนั้นแล้วเมื่อเจ้านำความจริงไปปฏิบัติและละวางตัวเจ้าเองลงไว้ก่อน
เจ้าจะสามารถทำเช่นนั้นได้ด้วยความพยายามเพียงเล็กน้อย

ตัดตอนมาจาก “การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
การที่เจ้าจะสามารถได้รับชีวิตเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าหรือไม่และบทอาสน์ชั้นสุดท้ายของเจ้าจะเป็นอย่างไร
นั้น ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าดำเนินการกบฏของเจ้าต่อเนื้อหนังอย่างไร
พระเจ้าได้ทรงช่วยเจ้าให้รอดและทรงเลือกเจ้าและทรงลิขิตเจ้าไว้ล่วงหน้าแล้ว
กระนั้นหากวันนี้เจ้าไม่เต็มใจที่จะทำให้พระองค์ทรงพึงพอใจ เจ้าไม่เต็มใจที่จะนำความจริงไปปฏิบัติ

เจ้าไม่เต็มใจที่จะกบฏต่อเนื้อหนังของเจ้าเองด้วยหัวใจที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงแล้ว
ท้ายที่สุดแล้วเจ้าจะทำลายตัวเจ้าเอง และด้วยเหตุนี้จะต้องสูญเสียความเจ็บปวดสุดขีด
หากเจ้าตามใจเนื้อหนังตลอดเวลา ซาตานจะค่อยๆ กลืนเจ้าจนหมด และทิ้งเจ้าไว้โดยปราศจากชีวิต
หรือสัมผัสแห่งพระวิญญาณ จนกระทั่งวันนั้นมาถึงเมื่อเจ้ามีคัมภีร์ภายในอย่างสิ้นเชิง
เมื่อเจ้าใช้ชีวิตอยู่ในความมืดมิด เจ้าจะได้ถูกซาตานจองจำ เจ้าจะไม่มีพระเจ้าในหัวใจของเจ้าอีกต่อไป และ ณ
เวลานั้นเจ้าจะปฏิเสธการทรงดำรงอยู่ของพระเจ้าและทิ้งพระองค์ไป ด้วยเหตุนี้
หากผู้คนปรารถนาที่จะรักพระเจ้า พวกเขาจะต้องจ่ายราคาเป็นความเจ็บปวดและสูญเสียความยากลำบาก
ไม่มีความจำเป็นสำหรับความศรัทธาอย่างแรงกล้าและความยากลำบากภายนอก การอ่านมากขึ้น
และการวิ่งวนดำเนินงานมากขึ้น แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พวกเขาควรละวางสิ่งทั้งหลายภายในตัวพวกเขาลงไว้ก่อน ได้แก่ ความคิดอันพึงเพื่อทั้งหลาย
ผลประโยชน์ส่วนตัวทั้งหลาย และข้อพิจารณาทั้งหลาย มโนคติอันหลงผิดทั้งหลาย
และเจตนาทั้งหลายของพวกเขาเอง น้ำพระทัยพระเจ้าเป็นเช่นนั้นเอง

ตัดตอนมาจาก “การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
พระเจ้าทรงขอให้ผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติเพื่อจัดการกับสิ่งทั้งหลายภายในตัวพวกเขาเป็นหลัก
เพื่อจัดการกับความคิดทั้งหลายและมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขาที่ไม่ได้ตั้งพระทัยของพระเจ้า
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสัมผัสผู้คนในหัวใจของพวกเขาและทรงให้ความรู้แจ้งและให้ความกระจ่างแก่พวกเขา
ดังนั้นเบื้องหลังทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นก็คือการสู้รบ กล่าวคือ ทุกครั้งที่ผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ
หรือนำความรักพระเจ้าไปปฏิบัติ จะมีการสู้รบที่ยิ่งใหญ่
และแม้ว่าทุกคนจะดูเหมือนสบายดีด้วยเนื้อหนังของพวกเขา แต่ในความเป็นจริงแล้ว
ในส่วนลึกของหัวใจของพวกเขาการสู้รบระหว่างชีวิตและความตายจะดำเนินต่อไป—
และหลังจากการสู้รบอันหนักหน่วงนี้ หลังจากการตรึงตรองในปริมาณที่มากมายมหาศาลแล้วเท่านั้น
จึงจะสามารถตัดสินใจการมีชัยชนะหรือการพ่ายแพ้ได้ คนเราไม่รู้ว่าหวัระหรือร้องไห้ดี
เพราะเจตนามากภายในผู้คนนั้นคิด
หรือไม่ก็เพราะส่วนมากของพระราชกิจของพระเจ้านั้นไม่ลงรอยกันกับมโนคติอันหลงผิดทั้งหลายของพวกเขา
เมื่อผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ การสู้รบที่ยิ่งใหญ่จึงเกิดเบื้องหลังจาก เมื่อนำความจริงนี้ไปปฏิบัติแล้ว
เบื้องหลังจาก
ผู้คนจะได้หลังน้ำตาแห่งความเศร้าไม่ถ่วงก่อนที่ท้ายที่สุดพวกเขาจะได้ตัดสินใจที่จะทำให้พระเจ้าทรงพึงพ
อพระทัย เป็นเพราะการสู้รบครั้งนี้เองที่ผู้คนทนกับความทุกข์และกระบวนการถลุง นี่คือการทุกข์ที่แท้จริง
เมื่อการสู้รบนั้นมาถึงเจ้า หากเจ้าสามารถยืนในฝ่ายของพระเจ้าได้อย่างแท้จริง

เจ้าจะสามารถทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัยได้ ในขณะที่ปฏิบัติความจริง
หลีกเลี่ยงไม่ได้เลยที่คนเราจะทนทุกข์ภายใน หากเมื่อผู้คนนำความจริงไปปฏิบัติ
ทุกสิ่งทุกอย่างภายในพวกเขาเหล่านั้นถูกต้อง
เช่นนั้นแล้วพวกเขาก็จะไม่จำเป็นต้องให้พระเจ้าทรงทำให้มีความเพียบพร้อม และคงจะไม่มีการสู้รบ
และพวกเขาจะไม่ทนทุกข์ เป็นเพราะมีหลายสิ่งหลายอย่างภายในตัวผู้คนที่ไม่เหมาะจะให้พระเจ้าทรงใช้งาน
และเพราะมีอุปนิสัยอันเป็นกบฏส่วนมากของเนื้อหนังนั่นเอง
ผู้คนที่จำเป็นต้องเรียนรู้บทเรียนของการเป็นกบฏต่อเนื้อหนังอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกว่าความทุกข์ซึ่งพระองค์ได้ทรงขอให้มนุษย์ก้าวผ่านไปกับพระองค์

ตัดตอนมาจาก “การรักพระเจ้าเท่านั้นคือการเชื่อในพระเจ้าอย่างแท้จริง” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ในการเชื่อในพระเจ้าของพวกเขา สิ่งที่ผู้คนแสวงหาก็คือการได้มาซึ่งพระพรสำหรับอนาคต
นี่คือเป้าหมายของพวกเขาในความเชื่อของพวกเขา ผู้คนทั้งหมดมีเจตนาและความหวังนี้
แต่ความเสื่อมทรามในธรรมชาติของพวกเขาต้องได้รับการแก้ไขโดยผ่านทาง การทดสอบทั้งหลาย
ในแง่มืดก็ตามที่เจ้าไม่ได้รับการทำให้บริสุทธิ์ ในแง่มืดเหล่านี้เองที่เจ้าต้องได้รับการถลุง—
นี่คือการจัดการเตรียมการของพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสภาพแวดล้อมหนึ่งให้กับเจ้า
อันเป็นการบังคับให้เจ้าได้รับการถลุงที่นั่นเพื่อที่เจ้าจะสามารถรู้ความเสื่อมทรามของตัวเอง ในท้ายที่สุด
เจ้าก็ไปถึงจุดที่เจ้าเลือกที่จะตายมากกว่าและล้มเลิกกลอุบายและความอยากทั้งหลายของเจ้า
และนับนอนต่อไปโดยและการจัดการเตรียมการของพระเจ้า เพราะฉะนั้น
หากผู้คนไม่มีกระบวนการถลุงอยู่เป็นเวลาหลายปี หากพวกเขาไม่สืบทอดความทุกข์ในปริมาณหนึ่ง
พวกเขาก็จะไม่สามารถที่จะขจัดพันธุนาการแห่งความเสื่อมทรามของเนื้อหนังในความคิดของพวกเขาแล
ะในหัวใจของพวกเขาออกไปจากตัวพวกเขาได้ ในแง่มืดก็ตามที่เจ้ายังคงอยู่ภายใต้พันธุนาการของซาตาน
และในแง่มืดก็ตามที่เจ้ายังมีความอยากได้อะไรของตัวเจ้าเองและข้อเรียกร้องทั้งหลายของตัวเจ้าเอง
ในแง่มืดเหล่านี้เองที่เจ้าควรทนทุกข์
เฉพาะโดยผ่านทางความทุกข์เท่านั้นที่จะสามารถเรียนรู้บทเรียนทั้งหลายได้
ซึ่งก็หมายถึงการมีความสามารถที่จะได้รับความจริง และเข้าใจน้ำพระทัยพระเจ้า ในข้อเท็จจริงนั้น
ความจริงมากมายได้รับความเข้าใจโดยผ่านทาง การได้รับประสบการณ์การทดสอบอันเจ็บปวดทั้งหลาย
ไม่มีใครสามารถจับใจความในน้ำพระทัยของพระเจ้า
ระลึกถึงความทรงพระมหิทธิฤทธิ์และพระปรีชาญาณของพระเจ้า
หรือซาบซึ้งในพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าได้เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่ง่ายสบายและสุขใจ
หรือเมื่ออุปการณ์แวดล้อมเป็นใจ นั่นคงจะเป็นไปไม่ได้เลย!

ตัดตอนมาจาก “คนเราควรทำเช่นไรให้พระเจ้าพึงพอพระทัย ท่ามกลางการทดสอบทั้งหลาย” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

พระเจ้าทรงพระราชกิจในบุคคลทุกๆ คน และไม่สำคัญว่าวิธีการของพระองค์คือสิ่งใด ผู้คน เรื่อง
และสิ่งของประเภทใดที่พระองค์ทรงใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปรนนิบัติของพระองค์
หรือว่าพระวณะของพระองค์มีกระแสพระสุรเสียงประเภทใด
พระองค์ก็เพียงทรงมีเป้าหมายปลายทางเดียวเท่านั้น นั่นคือ การช่วยเจ้าให้รอด ก่อนที่จะช่วยเจ้าให้รอด
พระองค์ทรงจำเป็นต้องแปลงสภาพเจ้า ดังนั้นเจ้าจะไม่สามารถทนทุกข์เล็กน้อยได้อย่างไร?
เจ้ากำลังจะต้องทนทุกข์ ความทุกข์นี้สามารถเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่าง บางครั้งพระเจ้าทรงโปรดให้ผู้คน
เรื่องราว และสิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นรอบๆ เจ้าเพื่อที่เจ้าจะสามารถรู้จักตัวเจ้าเองได้
มีฉะนั้นแล้วเจ้าอาจจะถูกจัดการ ตัดแต่ง และเปิดโปงโดยตรง
เหมือนกันไม่มีผิดกับใครบางคนบนเตียงผ่าตัด—เจ้าต้องก้าวผ่านความเจ็บปวดบ้างเพื่อบทอาสน์ที่ดี
หากทุกครั้งที่เจ้าได้รับการตัดแต่งและจัดการ และทุกครั้งที่พระองค์ทรงอุ้มชูผู้คน เรื่องทั้งหลาย
และสิ่งทั้งหลาย นั้นปลูกเร้าความรู้สึกของเจ้าและให้สิ่งชูกำลังแก่เจ้า เช่นนั้นแล้วนี่ก็ถูกต้อง
และเจ้าจะมีวุฒิภาวะและจะเข้าสู่ความจริงความเป็นจริง หากทุกครั้งที่เจ้าได้รับการตัดแต่งและจัดการ
และทุกครั้งที่พระเจ้าทรงอุ้มชูสภาพแวดล้อมของเจ้า เจ้าไม่รู้สึกถึงความเจ็บปวดหรือความไม่พอใจแต่อย่างใดเลย
และไม่รู้สึกอะไรเอาเสียเลย และหากเจ้าไม่มาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์
ทั้งไม่อธิษฐานและไม่แสวงหาความจริง เช่นนั้นแล้วเจ้าก็มึนชานักจริงๆ! หากบุคคลหนึ่งมึนชากินไป
และไม่เคยตระหนักรู้ทางจิตวิญญาณ เช่นนั้นแล้วพระเจ้ายิ่งจะไม่ทรงมีหนทางที่จะทรงพระราชกิจกับพวกเขา
พระองค์จะตรัสว่า “บุคคลนี้มึนชากินไป และได้ถูกทำให้เสื่อมทรามอย่างดิ่งลึกกินไป
จงมองดูทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ทำไป และความพยายามทั้งหมดที่เราได้ทำ
เราได้ทำสิ่งทั้งหลายมากมายนักกับเขา—
แต่เรายังคงไม่สามารถคลหัวใจของเขาหรือปลูกจิตวิญญาณของเขาให้ตื่นได้ บุคคลนี้จะเดือดร้อน
เขาไม่ยากที่จะช่วยให้รอด” หากพระเจ้าทรงจัดการเตรียมการสภาพแวดล้อม ผู้คน เรื่องทั้งหลาย
และสิ่งทั้งหลายเฉพาะบางอย่างสำหรับเจ้า หากพระองค์ทรงตัดแต่งและทรงจัดการกับเจ้า
และหากเจ้าเรียนรู้บทเรียนจากการนี้ หากเจ้าได้เรียนรู้ที่จะมาอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า
เรียนรู้ที่จะแสวงหาความจริง
และได้รับการให้ความรู้แจ้งและการให้ความกระจ่างและบรรลุความจริงโดยไม่รู้ตัว
หากเจ้าได้รับประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งในสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ได้เก็บเกี่ยวบำเหน็จ
และได้สร้างความก้าวหน้า หากเจ้าเริ่มมีการจับใจความเล็กน้อยเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า

และเจ้าหุคพำปั่นร้องทุกข์ เช่นนั้นแล้วทั้งหมดนี้ก็จะหมายความว่า
เจ้าได้ตั้งมั่นในท่ามกลางบททดสอบของสภาพแวดล้อมเหล่านี้แล้ว และได้ทานทนกับการทดสอบแล้ว
เมื่อเป็นเช่นนั้น เจ้าจะได้ก้าวผ่านความทุกข์ยากสาหัสสินีแล้ว

ตัดตอนมาจาก “การที่จะได้รับความจริง เจ้าต้องเรียนรู้จากผู้คน เรื่องทั้งหลาย และสิ่งทั้งหลายรอบตัวเจ้า” ใน
บันทึกปาฐกถาของพระคริสต์

7. ผู้เชื่อทั้งหลายในพระเจ้าควรเตรียมความประพฤติที่ดีย่างเพียงพอเพื่อรับปลายทางของพวกเขา

พระวาทะของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

ความปรานีของเรานั้นแสดงออกต่อบรรดาผู้ที่รักเราและปฏิเสธตัวพวกเขาเอง ในขณะเดียวกัน การลงโทษที่ได้ไปเยือนคนเลว ก็เป็นข้อพิสูจน์ถึงอุปนิสัยที่ชอบธรรมของเราอย่างชัดเจน และยิ่งไปกว่านั้นคือ พิสูจน์คำพยานแห่งความพิโรธของเรา เมื่อความวิบัติมาเยือนทุกคนที่ต่อต้านเราจะวิปโยคร่ำไห้ในขณะที่พวกเขาตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายของการก่อกวนอาหารและภัยพิบัติ บรรดาผู้ที่ได้กระทำความเลวในทุกลักษณะ เว้นแต่ผู้ที่ได้ติดตามเรามาเป็นเวลาหลายปี จะไม่มีทางหลบพ้นการชำระชดใช้ให้กับบาปของตน พวกเขาอีกเช่นกัน ที่จะต้องประสบกับความวิบัติ ในแบบที่นานๆ ครั้งจะได้เห็นกันในตลอดระยะเวลาหลายล้านปี และพวกเขาจะดำรงชีวิตอยู่ในสถานะแห่งความมอดม่นชั่วฉุนเฉียวและหวาดกลัวตลอดเวลา และบรรดาผู้ติดตามของเราทั้งหลายที่ได้แสดงความจงรักภักดีต่อเราจะขึ้นบานและปรบมือให้กับอิทธิฤทธิ์ของเรา พวกเขาจะผ่านประสบการณ์กับความพอใจอันเกินพรรณนา และดำรงชีวิตท่ามกลางความชื่นบานยินดีอย่างที่เราไม่เคยมอบให้มวลมนุษย์ เพราะเรานอมความล้ำค่าของความประพฤติที่ดีงามของมนุษย์และชิงชังความประพฤติชั่วของพวกเขามาตั้งแต่เมื่อเราเริ่มต้นนำทางมวลมนุษย์

เรามุ่งหวังอย่างใจจดใจจ่อมาตลอดว่าจะได้รับผู้คนสักกลุ่มที่มีจิตใจเดียวกับเรา ในขณะเดียวกัน บรรดาผู้ที่ไม่ได้มีจิตใจเดียวกับเรานั้น เราก็ไม่เคยลืม เราเกลียดพวกเขาในหัวใจของเราเสมอ รอคอยโอกาสที่จะนำพาการลงทัณฑ์อันสาสมมาสู่พวกเขา อันเป็นสิ่งที่เราจะผลิตผลิตินที่ได้เห็น บัดนี้วันของเราได้มาถึงแล้วในที่สุด และเราไม่จำเป็นต้องรออีกต่อไปแล้ว!

งานชิ้นสุดท้ายของเราไม่ใช่แค่เพื่อประโยชน์แห่งการลงโทษมนุษย์เท่านั้น แต่เพื่อการจัดการเตรียมการในเรื่องรับปลายทางของมนุษย์อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น มันเป็นไปเพื่อให้ผู้คนทั้งหมดอาจรับรู้กิจการและการกระทำของเรา เราต้องการให้แต่ละบุคคลได้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ทำมานั้นถูกต้อง และได้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ทำมานั้นเป็นการแสดงออกของอุปนิสัยของเรา ที่ให้กำเนิดมวลมนุษย์นั้น ไม่ใช่การกระทำของมนุษย์ นับประสาอะไรที่จะเป็นการกระทำของธรรมชาติ แต่เป็นเรา ผู้บำรุงเลี้ยงทุกสิ่งมีชีวิตซึ่งอยู่ในการสร้าง หากปราศจากการดำรงอยู่ของเรา มวลมนุษย์ย่อมมีแต่จะพินาศและทุกข์ทนจากการหวดเขี่ยแห่งหายนะเท่านั้น ไม่มีมนุษย์คนใดจะได้เห็นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์อันสวยงาม หรือโลกอันเขียวขจีอีกเลย

มวลมนุษย์จะเผชิญเพียงคำค้นอันเยือกเย็นและหุบเขาแห่งงามรณะซึ่งไม่ลดละปรานี
เราคือความรอดเดียวเท่านั้นของมวลมนุษย์ เราคือความหวังเดียวเท่านั้นของมวลมนุษย์ และยิ่งไปกว่านั้นคือ
เราก็คือพระองค์ผู้ซึ่งเป็นที่พักแห่งการดำรงอยู่ของมวลมนุษย์ทั้งปวง หากไม่มีเรา—

มวลมนุษย์จะหยุดนิ่งลงในทันที หากไม่มีเรา—

มวลมนุษย์จะทุกข์ทนจากมหันตภัยและถูกบรรดาผีสง่างทุกลักษณะเหยียบย่ำอยู่ได้ฝ่าเท้า
กระนั้นก็ยังไม่มีใครใส่ใจเรา เราได้ทำงานที่ไม่มีใครอื่นทำได้

และหวังเพียงแค่ว่ามนุษย์จะสามารถชดใช้คืนเราด้วยความประพฤติที่ดีงามบ้าง

แม้จะมีเพียงไม่กี่คนที่สามารถชดใช้คืนเราได้ เราก็จะยังคงยุติการเดินทางไกลของเราในโลกมนุษย์ลง

และเริ่มต้นขั้นตอนถัดไปของงานของเราที่กำลังคลี่คลายออกมา

เนื่องจากการเร่งรุดไปมาของเราทั้งหมดท่ามกลางมนุษย์ในช่วงหลายปีมานี้ให้ดอกผลดี และเราก็ยินดีมาก

สิ่งที่เราสนใจไม่ใช่จำนวนผู้คน แต่เป็นความประพฤติที่ดีงามของพวกเขาเสียมากกว่า ไม่ว่าจะในกรณีใดก็ตาม

เราหวังว่าพวกเจ้าจะตระเตรียมความประพฤติที่ดีงามให้พอเพียงสำหรับบ้านปลายของตัวเจ้าเอง

เมื่อนั้นเราจึงจะพึงพอใจ มิฉะนั้นแล้ว

ไม่มีใครเลยในบรรดาพวกเจ้าที่จะสามารถหนีรอดความวิบัติที่จะตกมาถึงเจ้าได้

ความวิบัตินั้นมีจุดกำเนิดอยู่กับเราและแน่นอนว่าถูกจัดวางเรียบเรียงโดยเรา

หากพวกเจ้าไม่สามารถปรากฏว่าดีงามได้ในสายตาของเรา

เช่นนั้นพวกเจ้าก็จะไม่อาจหนีรอดความทุกข์จากความวิบัติไปได้

ในท่ามกลางความทุกข์ลำบากความประพฤติและการกระทำโดยเจตนาทั้งหลายของพวกเจ้าไม่ได้ถูกพิจารณาว่า

สมควรไปเสียทั้งหมด เนื่องจากความเชื่อและความรักของพวกเจ้านั้นกลวงเป็นโพรง

และเจ้าเพียงแต่แสดงให้เห็นว่า ตัวตนของพวกเจ้าชั่วช้าหรือไม่ก็ทรหดเท่านั้นเอง ในเรื่องนี้

เราจะพิพากษาสิ่งที่ดีและสิ่งที่แย่เท่านั้น

ความกังวลสนใจของเรายังคงเป็นเรื่องของหนทางที่พวกเจ้าแต่ละคนปฏิบัติและแสดงตัวตนของเขาออกมา

อันเป็นพื้นฐานที่เราจะใช้กำหนดพิจารณาบทอาชญาของพวกเจ้า อย่างไรก็ตาม เราจำต้องพูดเรื่องนี้ให้ชัดเจนว่า

กับบรรดาผู้ที่ไม่ได้แสดงให้เห็นความจงรักภักดีแม้แต่เล็กน้อยในระหว่างช่วงเวลาของความทุกข์ลำบาก

เราจะไม่ปรานีอีกต่อไป เพราะความปรานีของเราขยายเวลามาเพียงถึงตอนนี้เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น

เราไม่มีความชอบใจให้กับใครก็ตามที่ครั้งหนึ่งเคยทรยศเรา

นับประสาอะไรที่เราจะชอบที่จะเชื่อมสัมพันธ์กับบรรดาผู้ที่ขายผลประโยชน์ของผองเพื่อนของตน

นี่คืออุปนิสัยของเรา ไม่ว่าบุคคลคนนั้นอาจเป็นใครก็ตาม เราจำต้องบอกเรื่องนี้กับพวกเจ้าว่า

ใครก็ตามที่ทำให้เราเสียใจจะไม่ได้ได้รับความเมตตาผ่อนผันจากเราเป็นครั้งที่สอง
และใครก็ตามที่ได้สัจย์ข้อต่อเราตลอดมาจะยังคงอยู่ในหัวใจของเราตลอดกาล

ตัดตอนมาจาก “ตระเตรียมความประพฤติที่ดีงามให้พอเพียงสำหรับบั้นปลายของเจ้า” ใน
พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เราหวังเพียงว่า ในช่วงระยะสุดท้ายแห่งงานของเรา พวกเจ้าจะให้ผลงานที่ดีเด่นที่สุด
และพวกเจ้าจะอุทิศตัวของพวกเจ้าโดยหมดทั้งดวงใจ หาใช่เพียงครึ่งใจอีกต่อไปไม่
แน่นอนว่าเราเองก็หวังให้พวกเจ้าทุกคนสามารถมีบั้นปลายที่ดี แต่แม้จะเป็นเช่นนั้น
เราก็ยังมีข้อพึงประสงค์ของเรา นั่นคือ

พวกเจ้าต้องตัดสินใจให้ดีที่สุดในการมอบถวายการอุทิศครั้งสุดท้ายและครั้งสุดท้ายเท่านั้นของเจ้าให้แก่เราจนหมด
สิ้น หากบางคนไม่มีการอุทิศตนครั้งเดียวนั้น เขาผู้นั้นย่อมเป็นสมบัติอันล้ำค่าที่ซาตานครองอยู่อย่างแน่นอน
และเราจะไม่เก็บเขาไว้ใช้งานอีกต่อไป แต่จะส่งเขากลับบ้านไปให้พ่อแม่ของเขาดูแล

ตัดตอนมาจาก “ไปสู่บั้นปลาย” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกเจ้าแต่ละคนควรทำหน้าที่ของตนเองอย่างสุดความสามารถ ด้วยหัวใจอันเปิดกว้างและซื่อสัตย์
และเต็มใจจะจ่ายราคาใดก็ตามที่จำเป็น ดังที่พวกเจ้าได้พูดกันไว้ว่า เมื่อวันนั้นมาถึง
พระเจ้าจะไม่ทรงบกพร่องต่อใครก็ตามที่ได้ทนทุกข์หรือได้ยอมจ่ายราคาเพื่อพระองค์
ความเชื่อมั่นเช่นนี้คือสิ่งที่ควรค่าแก่การยึดมั่นไว้ และถูกต้องแล้วที่พวกเจ้าไม่ควรจะลี้ภัยไป
ในหนทางนี้เท่านั้น เราจึงจะสามารถสบายใจได้ในเรื่องเกี่ยวกับพวกเจ้า มิเช่นนั้น
พวกเจ้าก็จะเป็นผู้คนที่ทำให้เราไม่อาจสบายใจได้เลยตลอดกาล

และเจ้าจะกลายเป็นวัตถุทั้งหลายที่เราไม่พิสมัยไปตลอดกาล

หากพวกเจ้าทุกคนสามารถทำตามมโนธรรมของตัวเองและทำเพื่อเราอย่างสุดความสามารถโดยไม่เหลือเผื่อแรง
เผื่อใจไปจากงานของเรา และอุทิศร่างกายแรงใจของเจ้าให้กับงานข่าวประเสริฐของเราไปชั่วชีวิต เช่นนี้แล้ว
มีหรือที่ใจของเราจะไม่ถึงโศกบ่อยครั้งเพราะความซึ้นบานในเรื่องของพวกเจ้า? เช่นนี้แล้ว
เราจึงจะสามารถโล่งใจในเรื่องของพวกเจ้าได้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ใช่หรือไม่?

ตัดตอนมาจาก “ไปสู่บั้นปลาย” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

หากการแสวงหาหนทางแห่งความจริงสร้างความยินดีให้กับเจ้าเป็นอย่างดี

เช่นนั้นแล้วเจ้าก็คือใครบางคนที่อยู่ในความสว่างตลอดเวลา

หากเจ้าเปรมปรีดิ์มากเหลือเกินที่ได้เป็นคนปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า

ทำงานอย่างขยันขันแข็งและมีมโนธรรมอยู่เพียงเบื้องหลังไม่เสนอหน้า เป็นผู้ให้เสมอและไม่เคยเป็นผู้รับเลย
เช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า เจ้าคือธรรมิกชนผู้จงรักภักดี เพราะเจ้าไม่แสวงหาบำเหน็จ
และเป็นเพียงบุคคลที่ซื่อสัตย์คนหนึ่งเท่านั้น หากเจ้าเต็มใจที่จะเป็นคนซื่อตรงเปิดเผย
หากเจ้าเต็มใจที่จะสละทั้งหมดที่เป็นของเจ้า หากเจ้าสามารถพลีอุทิศชีวิตของเจ้าเพื่อพระเจ้า
และยึดมั่นในคำพยานของเจ้า และหากเจ้ามีความซื่อสัตย์จนถึงจุดที่เจ้ารู้เพียงการทำให้พระเจ้าทรงพึงพอพระทัย
และไม่มัวพิจารณาตัวเจ้าเอง หรือรับไว้เพื่อตัวเจ้าเองเช่นนั้นแล้วเราพูดเลยว่า
ผู้คนเช่นนั้นคือบรรดาผู้ที่ได้รับการบำรุงเลี้ยงในความสว่าง

ตัดตอนมาจาก “การดักเตือนสามประการ” ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บทที่ 8 บทอวสานสำหรับผู้คนนานาชนกับพระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงมีต่อมนุษย์

พระวาระของพระเจ้าที่เกี่ยวข้อง

งานของเราใช้เวลาจนแค่หกพันปี

และเราได้สัญญาว่าการควบคุมมวลมนุษย์ทั้งปวงของมารร้ายก็จะใช้เวลาไม่เกินหกพันปีเช่นกัน ดังนั้นบัดนี้หมดเวลาแล้ว เราจะไม่ดำเนินการต่อหรือหน่วงเหนี่ยวอีกต่อไป นั่นคือ ในระหว่างยุคสุดท้าย

เราจะพิชิตซาตาน เราจะเอาสง่าราศีของเราทั้งหมดคืนมา

และเราจะเรียกคืนวิญญาณทั้งหมดที่เป็นของเรามาบนแผ่นดินโลก

เพื่อที่วิญญาณที่ทุกข์ยากเหล่านี้จะหนีพ้นจากทะเลแห่งความทุกข์ได้

และด้วยเหตุนี้จะเป็นการสรุปปิดตัวงานทั้งหมดของเรามาบนแผ่นดินโลก นับจากวันนี้เป็นต้นไป

เราจะไม่มีการบังเกิดเป็นมนุษย์บนแผ่นดินโลกอีก

และวิญญาณแห่งการควบคุมทั้งหมดของเราจะไม่มีวันทำงานบนแผ่นดินโลกอีก

เราจะทำเพียงสิ่งเดียวบนแผ่นดินโลก นั่นคือ เราจะสร้างมวลมนุษย์ขึ้นใหม่

เป็นมวลมนุษย์ที่บริสุทธิ์และเป็นเมืองที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรามาบนแผ่นดินโลก

แต่จงรู้ไว้ว่าเราจะไม่ทำลายล้างโลกทั้งหมด อีกทั้งเราจะไม่ทำลายล้างมวลมนุษย์ทั้งปวง

เราจะเก็บหนึ่งในสามที่เหลืออยู่นั้นเอาไว้—หนึ่งในสามที่รักเราและได้ถูกเราพิชิตอย่างถาวรแล้ว

และเราจะทำให้หนึ่งในสามนี้เกิดผลและทวีคูณบนแผ่นดินโลกเช่นเดียวกับที่คนอิสราเอลได้ทำภายใต้ธรรมบัญญัติ โดยบำรุงเลี้ยงพวกเขาด้วยแกะและฝูงปศุสัตว์ใช้งานมากมาย และความมั่งคั่งทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก

มวลมนุษย์นี้จะคงอยู่กับเราตลอดไป แต่จะไม่ใช้มวลมนุษย์ที่โสโครกอย่างน่าเสียดายของวันนี้

แต่เป็นมวลมนุษย์ที่เป็นขุมขุมชนของบรรดาผู้ที่เราได้รับไว้แล้วทั้งหมด

มวลมนุษย์เช่นนี้จะไม่ถูกซาตานทำให้เสียหาย ครอบงำ หรือล้อมกรอบ

และจะเป็นมวลมนุษย์หนึ่งเดียวที่ดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกหลังจากที่เราได้ชัยชนะเหนือซาตานแล้ว

เป็นมวลมนุษย์ที่เราได้พิชิตในวันนี้ และได้รับคำสัญญาของเราแล้ว และดังนั้น

มวลมนุษย์ที่ได้รับการพิชิตแล้วในระหว่างยุคสุดท้ายนั้นก็คือมวลมนุษย์ที่จะได้รับการละเว้นและจะได้รับพรนิรันดร์

นครกาลของเราอีกด้วย มันจะเป็นหลักฐานเดียวแห่งชัยชนะของเราเหนือซาตาน

และเป็นของที่รับมาหนึ่งเดียวจากการสู้รบของเรากับซาตาน

ของที่รับมาจากสงครามเหล่านี้ได้รับการช่วยให้รอดจากแดนครอบครองของซาตานโดยเรา

และเป็นการตกผลึกและผลหนึ่งเดียวของแผนการบริหารจัดการหกพันปีของเรา

ตัดตอนมาจาก “ไม่มีใครที่มีเนื้อหนังสามารถหลีกหนีวันแห่งพระพิโรธได้” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บรรดาผู้ที่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริงย่อมมีความสามารถที่จะทนสู่การทดสอบของงานของพวกเขา
ในทางตรงกันข้าม พวกที่ไม่ติดตามพระเจ้าอย่างแท้จริง ย่อมไม่สามารถทนสู่การทดสอบใดๆ ของพระเจ้า
ไม่ช้าไม่นาน พวกเขาจะถูกขับไล่ ในขณะที่ผู้ชนะจะยังคงอยู่ในราชอาณาจักร
การที่มนุษย์แสวงหาพระเจ้าอย่างแท้จริงหรือไม่นั้นกำหนดจากการทดสอบแห่งงานของเขา นั่นคือ
จากบททดสอบของพระเจ้า และไม่มีเรื่องเกี่ยวข้องใดๆ กับการตัดสินใจของมนุษย์เอง
พระเจ้าไม่ทรงปฏิเสธบุคคลใดตามพระคำริชั่วนั้น
ทั้งหมดที่พระองค์ทรงทำได้คือการโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่ออย่างถึงที่สุดได้
พระองค์ไม่ทรงทำสิ่งใดก็ตามที่มนุษย์มองไม่เห็น หรือพระราชกิจใดก็ตามที่ไม่สามารถโน้มน้าวมนุษย์ให้เชื่อ
การเชื่อของมนุษย์เป็นจริงหรือไม่นั้นย่อมพิสูจน์ด้วยข้อเท็จจริง
และมนุษย์ไม่สามารถตัดสินความเชื่อของตนได้ คำว่า “ข้าวสาลีไม่สามารถถูกทำให้เป็นข้าวละมานได้
และข้าวละมานก็ไม่สามารถถูกทำให้เป็นข้าวสาลีได้” เป็นสิ่งที่ไม่ต้องสงสัยเลย
ผู้คนทั้งหมดที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะยังคงเหลืออยู่ในราชอาณาจักรในท้ายที่สุด
และพระเจ้าจะไม่ทรงปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ใดก็ตามที่รักพระองค์อย่างแท้จริง
ผู้ชนะทั้งหลายภายในราชอาณาจักรจะทำหน้าที่เป็นนักบวชหรือผู้ติดตาม
ตามพื้นฐานของหน้าที่การงานและคำพยานที่แตกต่างกันของพวกเขา
และผู้คนทั้งหมดที่มีชัยท่ามกลางความทุกข์ลำบากจะกลายเป็นกลุ่มนักบวชภายในราชอาณาจักร
กลุ่มนักบวชจะได้รับการทำให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นเมื่อพระราชกิจแห่งข่าวประเสริฐทั่วทั้งจักรวาลได้ไปถึงบทอ
สถาน เมื่อเวลานั้นมาถึง สิ่งที่มนุษย์ควรทำย่อมจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเขาภายในราชอาณาจักรของพระเจ้า
และการใช้ชีวิตของเขาพร้อมกับพระเจ้าภายในราชอาณาจักร ในกลุ่มนักบวชจะมีหัวหน้านักบวชกับนักบวช
และที่เหลือจะเป็นบุตรทั้งหลายกับประชากรของพระเจ้า
ทั้งหมดนี้กำหนดจากคำพยานของพวกเขาต่อพระเจ้าในช่วงระหว่างความทุกข์ลำบาก
สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ตำแหน่งที่มอบให้ตามพระคำริชั่วนั้น เมื่อสถานภาพของมนุษย์ได้รับการกำหนดขึ้นแล้ว
พระราชกิจของพระเจ้าจะยุติ เพราะแต่ละคนได้รับการจำแนกตามประเภทและกลับสู่ฐานะดั้งเดิมของพวกเขา
และนี่คือเครื่องหมายแห่งความสำเร็จลุล่วงแห่งพระราชกิจของพระเจ้า
คือบทธวสถานสุดท้ายแห่งพระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์
และคือการตกผลึกของนิมิตแห่งพระราชกิจของพระเจ้ากับความร่วมมือของมนุษย์ ในท้ายที่สุด
มนุษย์จะพบกับการพักผ่อนในราชอาณาจักรของพระเจ้า

และพระเจ้าจะทรงกลับมาสู่ที่สถานประทับของพระองค์เพื่อทรงพักผ่อนเช่นเดียวกัน
นี่จะเป็นบททวสานสุดท้ายของความร่วมมือ 6,000 ปีระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

ตัดตอนมาจาก “พระราชกิจของพระเจ้าและการปฏิบัติของมนุษย์” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บัดนี้เจ้าเข้าใจหรือไม่ว่าอะไรคือการพิพากษาและอะไรคือความจริง? หากเจ้าเข้าใจแล้ว
เราขอเตือนให้เจ้ายอมหมอบราบอย่างเชื่อฟังต่อการถูกพิพากษา ไม่เช่นนั้นแล้ว
เจ้าจะไม่มีวันได้โอกาสได้รับการชมเชยจากพระเจ้าหรือถูกพระองค์ทรงนำเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระองค์
พวกผู้ที่ยอมรับเพียงการพิพากษาเท่านั้น แต่ไม่สามารถชำระให้บริสุทธิ์ได้
กล่าวคือพวกผู้ที่หลบหนีไปกลางพระราชกิจแห่งการพิพากษา จะถูกรังเกียจและปฏิเสธโดยพระเจ้าตลอดกาล
บาปนานาของพวกเขานั้นมากมายและน่าสลดใจยิ่งกว่าของพวกฟาริสี
เพราะพวกเขาได้ทรยศพระเจ้าและเป็นพวกกบฏต่อพระเจ้า
ผู้คนเช่นนี้ซึ่งไม่คู่ควรแม้แต่จะทำการปรนนิบัติจะได้รับการลงโทษที่รุนแรงกว่า ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ
เป็นการลงโทษที่ยาวนานตลอดกาล พระเจ้าจะไม่ทรงละเว้นคนทรยศใดๆ
ที่ครั้งหนึ่งเคยแสดงความจงรักภักดีอย่างซัดเจ็งด้วยคำพูดแต่แล้วก็ทรยศพระองค์
ผู้คนเช่นนี้จะได้รับบทลงโทษที่รุนแรงสาสมผ่านการลงโทษจิตวิญญาณ ดวงจิต และร่างกาย
นี่ไม่ใช่การเปิดเผยพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าอย่างแม่นยำหรือ?
นี่ไม่ใช่จุดประสงค์ของพระเจ้าในการพิพากษามนุษย์และเปิดโปงเขาหรือ?
พระเจ้าทรงส่งทุกคนที่กระทำความชั่วร้ายทุกชนิดในช่วงเวลาแห่งการพิพากษาไปยังสถานที่ที่ยุบยับไปด้วยวิญญาณ
ชั่วร้ายและปล่อยให้วิญญาณชั่วร้ายเหล่านี้ทำลายร่างกายอันเต็มไปด้วยเนื้อหนังของพวกเขาคตามาที่พวกมันปรา
รณา และร่างกายของผู้คนเหล่านั้นส่งกลิ่นเหม็นของซากศพ นั่นคือบทลงโทษที่เหมาะสมของพวกเขา
พระเจ้าทรงจารึกบาปทั้งหมดทุกครั้งของเหล่าผู้เชื่อจอมปลอม
สาวกจอมปลอมและคนงานจอมปลอมลงในสมุดบันทึกของพวกเขา และเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม
พระองค์ทรงโยนพวกเขาทิ้งท่ามกลางวิญญาณที่ไม่สะอาด
ปล่อยให้วิญญาณที่ไม่สะอาดเหล่านี้สร้างมลทินให้ทั่วร่างกายของพวกเขาคตามาอำเภอใจ
เพื่อที่พวกเขาจะไม่มีวันได้เกิดใหม่และไม่มีวันได้เห็นความสว่างอีกเลย
บรรดาผู้แสวงหาที่ทำงานรับใช้ในช่วงเวลาหนึ่งแต่ไม่สามารถจงรักภักดีต่อไปได้จนถึงปลายทางถูกพระเจ้านับ
รวมกับคนชั่ว
เพื่อที่พวกเขาจะเดินตามคำแนะนำของคนชั่วและกลายเป็นส่วนหนึ่งของฝูงชน โกลาหลไร้ระเบียบของพวกนั้น
ในที่สุด พระเจ้าจะทำลายล้างพวกเขา
พระเจ้าทรงทอดทิ้งและไม่ใส่ใจพระทัยรับรู้ถึงพวกผู้ที่ไม่เคยจงรักภักดีต่อพระคริสต์หรือไม่เคยแบ่งปันสิ่งใดจาก

พละกำลังของพวกเขา และเมื่อถึงเวลาเปลี่ยนยุค พระองค์จะทรงทำลายล้างพวกเขาทั้งหมด พวกเขาจะไม่ดำรงอยู่บนโลกนี้อีกต่อไป และยังไม่ได้รับเส้นทางเดินเข้าสู่ราชอาณาจักรของพระเจ้า บรรดาพวกที่ไม่เคยจริงใจกับพระเจ้า แต่ถูกสถานการณ์บังคับให้ติดต่อกับพระองค์อย่างขอไปทีนั้น ถูกนับรวมกับบรรดาผู้ที่รับใช้ผู้คนของพระองค์ มีผู้คนเช่นนี้เพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้นที่จะอยู่รอด ขณะที่ส่วนใหญ่จะต้องพินาศพร้อมกับพวกที่ไม่มีคุณสมบัติแม้แต่จะทำการปรนนิบัติด้วยซ้ำ ในท้ายที่สุด พระเจ้าจะทรงนำสู่ราชอาณาจักรของพระองค์ซึ่งบรรดาคนเหล่านั้นทั้งหมดที่มีจิตใจเช่นเดียวกับพระเจ้า ผู้คนและบุตรของพระเจ้า และผู้ที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ล่วงหน้าให้เป็นปู้โรหิต พวกเขาจะเป็นสิ่งกีดขวางจากพระราชกิจของพระเจ้า สำหรับพวกที่ไม่สามารถจัดอยู่ในหมวดหมู่ใดๆ ที่พระเจ้ากำหนด พวกเขาจะถูกนับรวมกับบรรดาผู้ไม่เชื่อ—

และพวกเขาก็สามารถจินตนาการได้อย่างแน่นอนว่าบทอาสาของพวกเขาก็จะเป็นเช่นไร เราได้บอกพวกเขาทั้งหมดที่เราควรบอกแล้ว ถนนที่พวกเขาเลือกเป็นตัวเลือกของพวกเขาเพียงลำพัง สิ่งที่พวกเขาควรเข้าใจคือสิ่งนี้: พระราชกิจของพระเจ้าไม่เคยรอผู้ใดที่ไม่สามารถก้าวทันพระองค์ และพระอุปนิสัยอันชอบธรรมของพระเจ้าไม่แสดงความเมตตาต่อมนุษย์ผู้ใด

ตัดตอนมาจาก “พระคริสต์ทรงพระราชกิจแห่งการพิพากษาด้วยความจริง” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

พวกที่คิดถึงเพียงแค่นื่องานของพวกเขานั้นและพวกที่ชื่นชมสิ่งสูง
พวกที่ดูเหมือนว่าเชื่อแต่เป็นผู้ที่ไม่ได้เชื่ออย่างแท้จริง พวกที่เข้าร่วมในเวชกรรมและเวทมนตร์ชั่ว
พวกที่สำส่อน กระเซอะกระเซิงและมอมแมม
พวกที่ขโมยเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์และสิ่งทรงครองของพระองค์ พวกที่รักการติดสินบน
พวกที่ฝืนถึงการขึ้นสู่สวรรค์อย่างหาสาระไม่ได้ พวกที่โอหังและทะนงตน
พวกที่เพียรพยายามเพียงเพื่อชื่อเสียงและโชคลาภส่วนตัวเท่านั้น พวกที่กระจายคำพูดลวงเกินไม่รู้จักสูงต่ำ
พวกที่หมิ่นประมาทพระเจ้าพระองค์เอง
พวกที่ไม่ทำสิ่งใดเลยนอกจากทำการตัดสินต่อต้านและใส่ร้ายป้ายสีพระเจ้าพระองค์เอง
พวกที่จัดตั้งหมู่คณะและแสวงหาความเป็นอิสระ พวกที่ยกย่องตัวพวกเขาเองเหนือพระเจ้า
พวกผู้ชายและผู้หญิงวัยหนุ่มสาว วัยกลางคน
และวัยชราหยาบหยิ่งเหมาและเหล่านั้นที่ติดบ่วงอยู่ในความมกมากในกาม
พวกผู้ชายและผู้หญิงเหล่านั้นที่ชื่นชมชื่อเสียงและโชคลาภส่วนตัวและไล่ตามเสาะหาสถานะส่วนตัวท่ามกลางคน
อื่น พวกผู้คนที่ไม่กลับใจเหล่านั้นที่ติดกับดักอยู่ในบาป—
พวกเขาทั้งหมดไม่เกินกว่าจะได้รับความรอดหรือ? ความมกมากในกาม บาปหนา เวชกรรมชั่ว

เวทมนตร์ ความจ้วงจาบหยาบคาย คำพูดล่วงเกินไม่รู้จักสูงต่ำล้วนแต่วิ่งพล่านอยู่ท่ามกลางพวกเจ้า
และความจริงและพระวอนะแห่งชีวิตก็ถูกเหยียบย่ำในท่ามกลางพวกเจ้า

และภาษาอันบริสุทธิ์ก็ถูกทำให้มัวหมองท่ามกลางพวกเจ้า

พวกเจ้าคนต่างชาติทั้งหลายที่ล่าพองไปด้วยความโสมมและความไม่เชื่อฟัง!

บททวสานสุดท้ายของพวกเจ้าจะเป็นอย่างไร? พวกที่รักเนื้อหนัง ผู้ที่กระทำเวทมนตร์เกี่ยวกับเนื้อหนัง
และผู้ที่ติดบ่วงอยู่ในบาปแบบมกมากในกามสามารถมีความกล้าบ้าบิ่นที่จะดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างไร!

เจ้าไม่รู้หรือว่าผู้คนเช่นพวกเจ้านั้นคือบรรดาหนอนแมลงที่เกินกว่าจะได้รับความรอด?

สิ่งใดเล่าทำให้เจ้ามีสิทธิเรียกร้องการนี้และการนั้น? จนถึงวันนี้

ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแม้เพียงเล็กน้อยในพวกที่ไม่รักความจริงและรักเพียงเนื้อหนังเท่านั้น—

ผู้คนเช่นนั้นจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้อย่างไร? พวกที่ไม่รักหนทางแห่งชีวิต

ผู้ที่ไม่ยกย่องพระเจ้าและเป็นคำพยานต่อพระองค์ ผู้ที่วางอุบายเพื่อประโยชน์แห่งสถานะของพวกเขาเอง

ผู้ที่สรรเสริญตัวพวกเขาเอง—แม้กระทั่งวันนี้พวกเขาไม่ใช่ยังคงเป็นเหมือนเดิมหรือ?

สิ่งใดหรือคือคุณค่าในการช่วยพวกเขาให้รอด? การที่เจ้าจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือไม่

ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าความอาวุโสของเจ้านั้นมีมากน้อยเพียงใดหรือว่าเจ้าได้ทำงานมาแล้วจนถึงขณะนี้เป็นเวลากี่ปี

แล้ว และนับประสาอะไรที่มันจะขึ้นอยู่กับว่าเจ้าได้สร้างสมวิถียุทธนามากน้อยเพียงใด แทนที่จะเป็นเช่นนั้น

มันขึ้นอยู่กับว่าการไล่ตามเสาะหาของเจ้าได้ให้ผลแล้วหรือไม่

เจ้าควรที่จะรู้ว่าบรรดาผู้ที่ได้รับการช่วยให้รอดคือ “ต้นไม้ม” ที่ให้ผล

ไม่ใช่ต้นไม้มที่มีใบไม้มเขียวชอุ่มและดอกไม้อันอุดมที่ยังไม่เคยออกผลเลย

ต่อให้เจ้าได้ใช้เวลาหลายปีร่อนเร่ไปตามท้องถนน นั่นสำคัญอะไรเล่า? คำพยานของเจ้าอยู่ที่ใด?

ความเคารพของเจ้าที่มีต่อพระเจ้านั้นน้อยกว่าความรักของเจ้าที่มีให้ตัวเจ้าเองและความอยากได้อะไรอันเต็มไป

ด้วยตัณหาของเจ้ายิ่งนัก—บุคคลประเภทนี้ไม่ใช่คนเสื่อมหรือ?

พวกเขาจะสามารถเป็นวัตถุตัวอย่างและแบบอย่างสำหรับความรอดได้อย่างไร?

ธรรมชาติของเจ้านั้นไม่สามารถแก้ไขได้ เจ้าเป็นกบฏมากเกินไป เจ้านั้นเกินกว่าที่จะได้รับความรอด!

ผู้คนเช่นนั้นไม่ใช่พวกที่จะถูกกำจัดหรือ?

เวลาทำงานของเราแล้วเสร็จไม่ใช่เวลาแห่งการมาถึงของวันสุดท้ายของเจ้าหรือ?

เราได้ทำงานมากมายเหลือเกินและได้กล่าววอนะไปมากมายเหลือเกินท่ามกลางพวกเจ้า—

สิ่งเหล่านั้นมากมายเพียงใดได้เข้าสู่ของพวกเจ้าอย่างแท้จริง? สิ่งเหล่านั้นมากมายเพียงใดที่เจ้าได้เคยเชื่อฟัง?

เมื่องานของเราสิ้นสุด นั่นจะเป็นเวลาที่เจ้าหยุดต่อต้านเรา เวลาที่เจ้าหยุดยืนด้านเรา ขณะที่เราทำงาน

พวกเจ้าปฏิบัติตนต่อต้านเราอยู่เนืองนิตย์ พวกเจ้าไม่เคยปฏิบัติตามวอนะของเรา เราทำงานของเรา และเจ้าก็ทำ

“งาน” ของเจ้าเอง สร้างราชอาณาจักรน้อยของเจ้าเอง พวกเจ้าไม่ใช่สิ่งใดนอกจากฝูงสุนัขจิ้งจอกและสุนัข
ทำทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นการต่อต้านเรา!

เจ้ากำลังพยายามอยู่เนืองนิตย์ที่จะนำพาพวกที่มอบความรักอันไม่แบ่งแยกของพวกเราให้แก่เจ้าเข้ามาสู่อ้อมกอด
ของเจ้า—ความเคารพของพวกเจ้าอยู่ที่ใด? ทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าทำนั้นเต็มไปด้วยเล่ห์หลวง!

เจ้าไม่มีความเชื่อฟังหรือความเคารพเลย

และทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าทำนั้นเต็มไปด้วยเล่ห์หลวงและเป็นการหมิ่นประมาท!

ผู้คนเช่นนั้นสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือไม่?

พวกมนุษย์ที่ไร้ศีลธรรมในทางเพศและบ้าคลั่งต้องการที่จะดึงดูดหญิงโสเภณีชั่วสวาทเข้ามาหาพวกเขาเสมอ

เพื่อความชื่นชมยินดีของพวกเขาเอง เราจะไม่ช่วยพวกปีศาจที่ไร้ศีลธรรมในทางเพศเช่นนั้นอย่างแน่นอน

เราเกลียดชังพวกเจ้าปีศาจโสम्म และความบ้าคลั่งและความชั่วสวาทของพวกเจ้าจะผลักดันพวกเจ้าลงสู่นรก

พวกเจ้ามีสิ่งใดหรือที่จะพูดเพื่อตัวพวกเจ้าเอง? พวกเจ้าปีศาจโสम्मและวิญญาณชั่วนั้นช่างน่าอาเจียนนัก!

เจ้าช่างน่าขยะแขยงนัก! ขยะเช่นนั้นจะสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้อย่างไร?

พวกเขาที่ติดบ่วงในบาปยังคงสามารถได้รับการช่วยให้รอดได้หรือไม่? ในวันนี้ ความจริงนี้ หนทางนี้

และชีวิตนี้ไม่ได้ดึงดูดใจพวกเจ้า แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเจ้ากลับถูกดึงดูดใจโดยบาปหนา โดยเงินตรา

โดยจุดยืน ชื่อเสียง และผลกำไร โดยความชื่นชมยินดีของเนื้อหนัง

โดยความหล่อเหลาของพวกผู้ชายและเสน่ห์ของพวกผู้หญิง

สิ่งใดหรือที่ทำให้พวกเจ้ามีคุณสมบัติที่จะได้เข้าสู่ราชอาณาจักรของเรา?

ภาพลักษณ์ของพวกเจ้ายิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้าเสียด้วยซ้ำ สถานะของพวกเจ้าสูงกว่าของพระเจ้าเสียด้วยซ้ำ

คงไม่ต้องพูดถึงเกียรติยศของพวกเจ้าท่ามกลางพวกมนุษย์—พวกเจ้าได้กลายเป็นรูปเคารพที่ผู้คนเคารพบูชา

เจ้าไม่ได้กลายเป็นหัวหน้าทูตสวรรค์แล้วหรือ? เมื่อบทธวสานของผู้คนถูกเปิดเผย

ซึ่งก็เป็นเวลาที่พระราชกิจแห่งความรอดจะเข้าใกล้ตอนจบด้วยเช่นกัน

คนเหล่านั้นมากมายในท่ามกลางพวกเจ้าจะเป็นซากศพที่เกินกว่าจะได้รับความรอดและจะต้องถูกกำจัดทิ้ง

ในช่วงระหว่างพระราชกิจแห่งความรอด เราใจดีและดีต่อผู้คนทั้งหมด เมื่อพระราชกิจสรุปปิดตัวลง

บทธวสานของผู้คนต่างชนิดกันจะถูกเปิดเผย และในเวลานั้น เราจะไม่ใจดีและไม่ดีอีกต่อไป

ด้วยเหตุที่บทธวสานของผู้คนจะได้ถูกเปิดเผยแล้ว

และแต่ละคนจะได้ถูกแยกชั้นไปตามประเภทของพวกเขาแล้ว

และจะไม่มีประโยชน์เลยในการทำงานแห่งความรอดอันใดอีก เพราะยุคแห่งความรอดจะได้ผ่านไปแล้ว

และเมื่อได้ผ่านไปแล้ว มันก็จะไม่หวนคืน

ตัดตอนมาจาก “การปฏิบัติ (7)” ใน พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

แต่ตราบที่พิภพเก่ายังคงมีอยู่ต่อไป เราจะหุ้มความเดือดดาลของเราไปที่ชนชาติต่างๆ ของมัน
แถลงการณ์ประกาศกฎภูิกษาบริหารของเราอย่างเปิดเผยให้ทั่วทั้งจักรวาล
และนำการติสอนมาให้ทุกซ์แก่ผู้ใดก็ตามที่ฝ้าฝืนมัน

เมื่อเราหันหน้าพูดกับจักรวาล มวลมนุษย์ทั้งปวงได้ยินเสียงเรา และในทันใดนั้นเอง
ก็มองเห็นงานทั้งหมดที่เราได้ทำลงไปทั่วทั้งจักรวาล พวกที่ตั้งตนต่อต้านเจตจำนงแห่งเรา กล่าวคือ
ผู้ที่ต่อต้านเราด้วยความประพฤติของมนุษย์ จะต้องตกอยู่ภายใต้การติสอนของเรา

เราจะนำเอามวลหมู่ดรามหาศาลในสวรรค์ชั้นฟ้ามาและทำให้พวกมันใหม่

และดวงอาทิตย์กับดวงจันทร์ก็จะถูกทำให้ใหม่เพราะเรา—

ผืนฟ้าทั้งหลายจะไม่เป็นเหมือนดังที่พวกมันเคยเป็นอีกต่อไป และสิ่งต่างๆ

นับหมื่นแสนบนแผ่นดินโลกจะถูกทำให้ใหม่ ทั้งหมดจะกลายเป็นครบบริบูรณ์โดยผ่านทางวณะของเรา

ประชาชาติทั้งหลายภายในจักรวาลจะถูกแบ่งกันสัดส่วนใหม่และแทนที่ด้วยราชอาณาจักรของเรา

เพื่อที่ประชาชาติบนแผ่นดินโลกจะหายลับไปตลอดกาล

และทั้งหมดจะกลายเป็นราชอาณาจักรหนึ่งซึ่งมีสการเรา

ประชาชาติทั้งมวลแห่งแผ่นดินโลกจะถูกทำลายและยุคการดำรงอยู่ พวกมนุษย์ภายในจักรวาล

บรรดาพวกที่เป็นของมารทั้งหมดจะถูกทำลายจนสิ้นซาก

และพวกที่บูชาซาตานทั้งหมดจะคว่ำคะมำลงโดยไฟของเราที่กำลังเผาผลาญ—นั่นก็คือ

ยกเว้นบรรดาผู้ที่อยู่ในกระแสดอนนี้ ทั้งหมดจะกลายเป็นเถาถ่าน เมื่อเราติสอนกลุ่มชนทั้งหลาย

บรรดาผู้ที่อยู่ในโลกศาสนาจะคืนสู่อาณาจักรของเรา ถูกงานของเราพิชิตในขอบข่ายที่ต่างกันไป

เนื่องเพราะพวกเขาจะได้เห็นการลงมาจุติขององค์หนึ่งเดียวผู้บริสุทธิ์โดยการจีเมฆขาวแล้ว

ผู้คนทั้งหมดจะถูกแยกจากกันตามประเภทของพวกเขา

และจะได้รับการติสอนที่สมน้ำสมเนื้อกับการกระทำของพวกเขา ผู้คนทั้งหมดที่ได้ยินด้านเราจะมีอันพินาศ

นั่นคือ สำหรับบรรดาผู้ที่ความประพฤติของพวกเขาบนแผ่นดินโลกไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรา

พวกเขาจะดำรงอยู่บนแผ่นดินโลกต่อไปภายใต้การปกครองของบุตรทั้งหลายของเราและประชากรของเรา

ทั้งนี้ก็เพราะวิธีการที่พวกเขาได้พินิจด้วยตัวพวกเขาเอง

เราจะเปิดเผยตัวเราต่อกลุ่มชนนับหมื่นแสนและชนชาตินับหมื่นแสน และด้วยเสียงของเราเอง

เราจะส่งเสียงก้องไปบนแผ่นดินโลก

ป่าวประกาศถึงการเสร็จสิ้นงานอันยิ่งใหญ่ของเราเพื่อที่มวลมนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเอง

คัดตอนมาจาก “บทที่ 26” ของ พระวณะของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บัดนี้เรากำลังเดินไปทั่วท่ามกลางคนของเราและเราใช้ชีวิตในท่ามกลางพวกเขา วันนี้
บรรดาผู้ที่มีความรักแท้ต่อเรา—ผู้คนที่นั่นได้รับการอวยพร บรรดาผู้ที่นับนอบต่อเราจะได้รับพร
พวกเขาจะพักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่รู้จักเราจะได้รับพร
พวกเขาจะได้ใช้อำนาจในราชอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน บรรดาผู้ที่แสวงหาเราจะได้รับพร
พวกเขาจะหลีกเลี่ยงหนีจากพันธนาการของซาตานและชั้นชมพรของเราอย่างแน่นอน
บรรดาผู้ที่สามารถละทิ้งตัวพวกเขาเองได้จะได้รับการ
พวกเขาจะได้เข้าสู่การครอบครองของเราและสืบทอดความไพบูลย์ของราชอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน
บรรดาผู้ที่ดำเนินการรณรงค์เพื่อเรา เราจะจดจำพวกเขา บรรดาผู้ที่ทำการใช้จ่ายเพื่อเรา
เราจะโอบกอดไว้อย่างชื่นบาน และต่อบรรดาผู้ที่ทำเรื่องบูชาให้เรา เราจะมอบความชื่นชมยินดีให้
บรรดาผู้ที่พบความชื่นชมยินดีในวาระของเรา เราจะอวยพรให้
พวกเขาจะเป็นเสาทั้งหลายที่ค้ำชูแกนหลักในราชอาณาจักรของเราอย่างแน่นอน
พวกเขามีความอุดมสมบูรณ์ที่ไม่มีสิ่งใดเทียบในบ้านของเราอย่างแน่นอน
และไม่มีสักคนที่สามารถเปรียบเทียบกับพวกเขาได้
พวกเขาก็ได้ยอมรับทั้งหลายที่ได้มอบให้พวกเขาหรือไม่?
พวกเขาก็แสวงหาสัญญาทั้งหลายที่ได้ทำให้พวกเขาหรือไม่?
พวกเขาก็ฝ่าฟันผ่านเงื้อมมือของอำนาจแห่งความมืดไปภายใต้การนำจากแสงสว่างของเราอย่างแน่นอน
พวกเขาก็จะไม่สูญเสียความสว่างที่นำพวกเขาในท่ามกลางความมืดอย่างแน่นอน
พวกเขาก็จะเป็นนายแห่งสรรพสิ่งทรงสร้างทั้งปวงอย่างแน่นอน
พวกเขาก็จะเป็นผู้ชนะต่อหน้าซาตานอย่างแน่นอน
พวกเขาก็จะยืนอยู่กลางฝูงชนเนื่องแน่นมากมายมหาศาลเพื่อเป็นพยานแก่ชัยชนะของเราอย่างแน่นอน
ในขณะที่อาณาจักรแห่งพญานาคใหญ่สีแดงล่มสลาย
พวกเขาก็จะตั้งมั่นและไม่หวั่นไหวอย่างแน่นอนในแผ่นดินจีน
พวกเขาก็จะสืบทอดพรของเราโดยผ่านทางความทุกข์ที่พวกเขาสู้นทน
และจะแผ่สง่าราศีของเราไปตลอดทั่วทั้งจักรวาลอย่างแน่นอน

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 19” ของ พระวาระของพระเจ้าถึงทั้งจักรวาล ใน พระวาระทรงปรากฏเป็นมนุษย์
จงลุกขึ้นและร่วมมือกับเรา!
แน่นอนว่าเราจะไม่ปฏิบัติอย่างกระโจงก่องยัดต่อใครก็ตามที่สละตนเองเพื่อเราอย่างจริงใจ
สำหรับพวกที่อุทิศตนเพื่อเราด้วยความตั้งใจจริง เราจะมอบพรทั้งปวงของเราแก่เจ้า
จงถวายตัวเจ้าแก่เราอย่างหมดสิ้น! สิ่งที่เราอยาก สิ่งที่เราสมควรได้ และอนาคตของเจ้า ล้วนอยู่ในมือของเราทั้งหมด

เราจะจัดการเตรียมการทุกอย่างอย่างเหมาะสม เพื่อที่เจ้าจะสามารถมีความชื่นชมยินดีอันไม่รู้จบ ซึ่งเจ้าจะไม่มีวันใช้หมด นี่เป็นเพราะเราได้พูดไว้ว่า “สำหรับพวกที่สละเพื่อเราอย่างจริงใจ เราจะให้พรแก่เจ้าอย่างใหญ่หลวงอย่างแน่นอน” พรทั้งปวงจะมาสู่ทุกคนที่สละตัวเขาเพื่อเราอย่างจริงใจ

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 70” ของ ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

สิ่งทั้งปวงที่เราได้เตรียมไว้ให้แก่พวกเจ้า—กล่าวคือ สมบัติที่หายากและล้ำค่าจากทั่วทุกมุมโลก—พวกเจ้าจะได้รับสิ่งนั้น ตอนนี้ พวกเจ้ายังไม่สามารถคิดฝันและไม่สามารถจินตนาการถึงสิ่งเหล่านี้ได้ และไม่มีผู้ใดที่ได้ชื่นชมสิ่งเหล่านั้นมาก่อน เมื่อพรเหล่านี้มาถึงพวกเจ้า พวกเจ้าจะปลื้มปิติไม่มีที่สิ้นสุด—แต่จงอย่าลืมนะว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของเรา การกระทำของเรา ความชอบธรรมของเรา และยิ่งไปกว่านั้นคือ บารมีของเรา (เราจะเปี่ยมพระคุณต่อผู้ที่เราเลือกสรรที่จะให้ความเมตตา และเราจะเปี่ยมปราณีต่อผู้ที่เราเลือกสรรว่าจะเปี่ยมปราณีด้วย) ณ เวลานั้น พวกเจ้าจะไม่มีบิดามารดา และจะไม่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต พวกเจ้าคือประชากรทั้งปวงที่เรารัก คือบรรดาบุตรอันเป็นที่รักของเรา นับแต่เวลานั้นเป็นต้นไป จะไม่มีใครกล้าคัดค้านพวกเจ้า

นั่นจะเป็นเวลาหนึ่งที่ทำให้พวกเจ้าได้เติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

รวมถึงจะเป็นเวลาหนึ่งที่พวกเจ้าปกครองชนชาติทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก!

ผู้ใดกล้าขัดขวางบรรดาบุตรอันเป็นที่รักของเรากระนั้นหรือ? ผู้ใดกล้าทำร้ายพวกเขากระนั้นหรือ?

ทั้งหมดจะเคารพบรรดาบุตรอันเป็นที่รักของเรา เพราะพระบิดาได้รับพระเกียรติแล้ว

สรรพสิ่งทั้งปวงที่ไม่อาจมีผู้ใดเคยจินตนาการได้จะปรากฏต่อหน้าต่อตาของพวกเจ้า สิ่งเหล่านั้นจะไม่มีขีดจำกัด ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย และไม่มีที่สิ้นสุด ในไม่ช้า

พวกเจ้าจะไม่จำเป็นต้องถูกแสงแดดแผดเผาหรือต้องสูทนความร้อนอันแสนทรมานอีกต่อไปอย่างแน่นอน

อีกทั้งพวกเจ้าจะไม่ต้องทนทุกข์กับความหนาวเหน็บหรือรู้สึกถูกสัมผัสโดยฝน หิมะ หรือลม

นี่เป็นเพราะเรารักพวกเจ้า และนั่นจะเป็นโลกแห่งความรักของเราทั้งหมดทั้งมวล

เราจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเจ้าต้องการ และเราจะเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างที่จำเป็นต่อพวกเจ้า

ผู้ใดกล้าเอ่ยอ้างว่าเราไม่ชอบธรรมกระนั้นหรือ? เราจะปลิดชีพเจ้าทันที

เพราะเราได้กล่าวไปก่อนหน้านี้แล้วว่าความโกรธเคืองของเรา (ต่อมารร้าย) จะยังคงอยู่ไปจนชั่วกัลปาวสาน

และเราจะไม่ลดละแม้แต่เพียงเสี้ยวเดียว อย่างไรก็ตาม ความรักของเรา (ต่อบรรดาบุตรอันเป็นที่รักของเรา) จะยังคงอยู่ตลอดกาล เราจะไม่เหน็ดเหนื่อยเลยแม้แต่น้อย

ตัดตอนมาจาก “บทที่ 84” ของ ถ้อยคำรัสของพระคริสต์ในปฐมกาล ใน พระวณะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

ทันทีที่พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์แล้ว มนุษย์จะถูกนำพาไปสู่ภิกพหนึ่งซึ่งสวยงาม
แน่นอนว่าชีวิตนี้จะยังคงอยู่บนแผ่นดินโลก แต่มันจะไม่เหมือนกับชีวิตมนุษย์วันนี้โดยสิ้นเชิง

มันคือชีวิตที่มวลมนุษย์จะมีภายหลังจากที่มวลมนุษย์ทั้งปวงได้ถูกพิชิตแล้ว

มันจะเป็นการเริ่มต้นใหม่สำหรับมนุษย์บนแผ่นดินโลก

และสำหรับการที่มนุษย์จะมีชีวิตเช่นนั้นจะเป็นข้อพิสูจน์ว่ามวลมนุษย์ได้เข้าสู่อาณาจักรอันงดงามแห่งใหม่แล้ว

มันจะเป็นการเริ่มต้นชีวิตของมนุษย์และพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

ข้อสนับสนุนเกี่ยวกับชีวิตที่สวยงามเช่นนั้นต้องเป็นว่า

ภายหลังจากที่มนุษย์ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์และถูกพิชิตแล้ว เขาบนอบเฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าผู้สร้าง
และดังนั้น

พระราชกิจแห่งการพิชิตชัยจะเป็นช่วงระยะสุดท้ายของพระราชกิจของพระเจ้าก่อนที่มวลมนุษย์จะเข้าสู่บันปลาย
อันน่าอัศจรรย์ ชีวิตเช่นนั้นคือชีวิตในอนาคตของมนุษย์บนแผ่นดินโลก

เป็นชีวิตที่สวยงามที่สุดบนแผ่นดินโลก เป็นชีวิตประเภทที่มนุษย์ถวิลหา

เป็นชีวิตประเภทที่มนุษย์ไม่เคยได้สัมผัสมาก่อนในประวัติศาสตร์ของโลก

มันคือบัพทวารอันสุดท้ายของพระราชกิจการบริหารจัดการ 6,000 ปี

มันคือสิ่งที่มวลมนุษย์โหยหามากที่สุด และมันคือพระสัญญาของพระเจ้าที่มีกับมนุษย์ด้วยเช่นกัน

แต่สัญญานี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในทันที กล่าวคือ

มนุษย์จะเข้าสู่บันปลายในอนาคตได้ก็ต่อเมื่อพระราชกิจแห่งยุคสุดท้ายได้รับการทำให้ครบบริบูรณ์

และเขาถูกพิชิตจนครบบริบูรณ์แล้วเท่านั้น นั่นคือ ทันทีที่ซาตานปราชัยอย่างสิ้นเชิง

หลังจากที่มนุษย์ได้รับการถลุงแล้ว เขาจะปราศจากธรรมชาติบาป

เพราะพระเจ้าจะได้ทรงทำให้ซาตานปราชัยแล้ว หมายความว่าจะไม่มีการบุกรุกโดยกองกำลังที่ไม่เป็นมิตรอีก

และไม่มีกองกำลังไม่เป็นมิตรที่สามารถโจมตีเนื้อหนังของมนุษย์ได้เลย และดังนั้นมนุษย์จะเป็นอิสระ

และบริสุทธิ์—เขาจะได้เข้าสู่ความเป็นนิรันดร์แล้ว

ตัดตอนมาจาก “การฟื้นคืนชีวิตที่ปกติของมนุษย์และการนำมนุษย์ไปสู่บันปลายอันน่าอัศจรรย์” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

เมื่อมนุษย์ได้รับการทำให้ฟื้นคืนสู่สภาพเหมือนดั้งเดิมของพวกเขาแล้ว

และเมื่อพวกเขาสามารถทำหน้าที่แต่ละอย่างของพวกเขาให้ถูกลง

คงอยู่กับที่ดังที่ถูกต้องเหมาะสมของพวกเขาเอง และบนอบต่อการจัดการเตรียมการทั้งหมดของพระเจ้าได้

พระเจ้าก็จะทรงได้รับผู้คนกลุ่มหนึ่งบนแผ่นดินโลกผู้ซึ่งนมัสการพระองค์

และพระองค์จะได้ทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่งขึ้นบนแผ่นดินโลกที่นมัสการพระองค์อีกด้วย

พระองค์จะทรงมีชัยชนะอันเป็นนิรันดร์บนแผ่นดินโลก
และพวกเหล่านั้นทั้งหมดผู้ซึ่งต่อต้านพระองค์จะพินาศย่อยยับไปตลอดกาล
นี่จะฟื้นคืนเจตนารมณ์ดั้งเดิมของพระองค์ในการทรงสร้างมนุษยชาติ
ซึ่งจะฟื้นคืนเจตนารมณ์ของพระองค์ในการทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง
และยังจะฟื้นคืนสิทธิอำนาจของพระองค์บนแผ่นดินโลก ท่ามกลางทุกสรรพสิ่ง
และท่ามกลางศัตรูของพระองค์อีกด้วย เหล่านี้จะเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะทั้งหมดของพระองค์
นับตั้งแต่บัดนั้นมา มนุษยชาติจะเข้าสู่การหยุดพักและเริ่มต้นชีวิตที่อยู่ในร่องครรลองที่ถูกต้อง
พระเจ้าจะทรงเข้าสู่การหยุดพักอันเป็นนิรันดร์กับมนุษยชาติด้วยเช่นกัน
และเริ่มต้นชีวิตอันเป็นนิรันดร์ซึ่งทั้งพระองค์เองและพวกมนุษย์ต่างก็มีร่วมกัน
ความโสโครกและการไม่เชื่อฟังบนแผ่นดินโลกจะปลาสนาการไปแล้ว
และเสียงคร่ำครวญทั้งหมดจะได้เหือดหายไปแล้ว
และทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ที่ต่อต้านพระเจ้าจะได้ไม่มีอยู่อีกต่อไปแล้ว
มีเพียงพระเจ้าและบรรดาผู้คนที่พระองค์ได้ทรงนำความรอดมาให้เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่
เฉพาะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระองค์เท่านั้นที่จะคงเหลืออยู่

ตัดตอนมาจาก “พระเจ้าและมนุษย์จะเข้าสู่การหยุดพักด้วยกัน” ใน พระวาทะทรงปรากฏเป็นมนุษย์
มีเพียงบรรดาผู้ที่รักพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้คำพยานกับพระเจ้าได้
มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่เป็นพยานของพระเจ้า มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่ได้รับการอวยพรโดยพระเจ้า
และมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่สามารถรับพระสัญญาของพระเจ้าไว้ บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าเป็นคนสนิทของพระเจ้า
พวกเขาคือผู้คนที่เป็นที่รักโดยพระเจ้า และพวกเขาสามารถชื่นชมพระพรไปพร้อมกับพระเจ้า
มีเพียงผู้คนที่เช่นนี้เท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่ไปชั่วกาลปาวสาน
และมีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่จะมีชีวิตอยู่ตลอดกาลภายใต้การดูแลเอาพระทัยใส่และการปกป้องของพระเจ้า
พระเจ้าทรงดำรงอยู่เพื่อให้ผู้คนรัก และพระองค์ทรงคู่ควรกับความรักของผู้คนทั้งหมด
แต่ไม่ใช่ผู้คนทั้งหมดที่สามารถรักพระเจ้าได้
และไม่ใช่ผู้คนทั้งหมดที่สามารถให้คำพยานกับพระเจ้าและถือครองฤทธาณภาพร่วมกับพระเจ้าได้
เพราะพวกเขาสามารถให้คำพยานกับพระเจ้าและอุทิศความพยายามของพวกเขาทั้งหมดให้แก่พระราชกิจของ
พระเจ้า
บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงสามารถเดินได้ทุกหนแห่งเบื้องใต้ฟ้าสวรรค์โดยไม่มีใครกล้าต่อต้านพวกเขา
และพวกเขาสามารถกวัดแกว่งฤทธาณภาพบนแผ่นดินโลกและปกครองประชากรทั้งหมดของพระเจ้า
ผู้คนเหล่านี้ได้มาพร้อมหน้ากันจากทั่วทุกมุมโลก พวกเขาพูดภาษาที่แตกต่างกันและมีสีผิวที่แตกต่างกัน

แต่การดำรงอยู่ของพวกเขามีความหมายเดียวกัน พวกเขาทุกคนมีหัวใจซึ่งรักพระเจ้า
พวกเขาทุกคนมีคำพยานเดียวกัน พวกเขาทุกคนมีความแน่วแน่เดียวกัน และความปรารถนาเดียวกัน
บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าสามารถเดินได้อย่างอิสระทั่วทั้งโลก
และบรรดาผู้ที่ให้คำพยานเรื่องพระเจ้าสามารถเดินทางได้ข้ามจักรวาล ผู้คนเหล่านี้เป็นที่รักโดยพระเจ้า
พวกเขาได้รับการอวยพรโดยพระเจ้า และพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล

ตัดตอนมาจาก “บรรดาผู้ที่รักพระเจ้าจะดำเนินชีวิตภายในความสว่างแห่งพระองค์ตลอดกาล” ใน
พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

บรรดาผู้ที่พระเจ้าตั้งพระทัยที่จะทำให้เพียบพร้อมทุกคนจะได้รับพระพรของพระองค์และมรดกของพระองค์
นั่นก็คือ พวกเขาได้รับเอาสิ่งที่พระเจ้าทรงมีและทรงเป็น เพื่อที่จะได้กลายเป็นสิ่งที่พวกเขามีอยู่ภายใน
พวกเขาจะมีพระวจนะทั้งหมดของพระเจ้าครอบงำขึ้นเป็นพวกเขา พระเจ้าจะทรงเป็นอะไรก็ตาม
พวกเขาก็จะสามารถจะรับมันเข้าไปได้ทั้งหมดในสภาพนั้นอย่างไม่มีผิดเพี้ยน
และด้วยเหตุนี้จึงใช้ชีวิตตามความจริงได้ นี่คือนุศลประเพณีที่ได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้า
และเป็นผู้ซึ่งได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า
มีเพียงคนบางคนซึ่งเป็นเช่นนั้นที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับพระพรซึ่งพระเจ้าประทานให้

1. การได้รับความรักทั้งหมดของพระเจ้า
2. การกระทำอันสอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง
3. การได้รับการทรงนำของพระเจ้า การมีชีวิตอยู่ในความสว่างของพระเจ้า
และการได้รับความรู้แจ้งของพระเจ้า
4. การใช้ชีวิตบนแผ่นดินโลกในภาพลักษณ์ที่พระเจ้าทรงรัก การรักพระเจ้าอย่างแท้จริงจนกระทั่งเปโตรได้ทำ
ถูกตรึงกางเขนเพื่อพระเจ้า และคู่ควรที่จะตายเพื่อการตอบสนองความรักของพระเจ้า
การมีสง่าราศีเดียวกันกับเปโตร
5. การได้รับความรัก ความเคารพ และความเลื่อมใสจากทุกคนบนโลก
6. การพิชิตทุกแง่มุมของพันธนาการแห่งความตายและแดนคนตาย การไม่ให้โอกาสซาตานได้ทำงานของมัน
การถูกพระเจ้าทรงครอบครอง การมีชีวิตอยู่ภายในจิตวิญญาณที่สดชื่นและมีชีวิตชีวา และการไม่เหน็ดเหนื่อย
7. การมีสำนึกถึงรู้ถึงความปลื้มปิติและความตื่นเต้นเกินกว่าจะพรรณนาทุกเวลาตลอดชีวิต
ราวกับผู้ที่ได้มองดูการมาถึงของวันแห่งพระสิริของพระเจ้า

8. การได้รับสง่าราศีไปพร้อมกันกับพระเจ้า

และได้รับโฉมหน้าซึ่งคล้ายคลึงกับเหล่าวิสุทธิชนผู้เป็นที่รักของพระเจ้า

9. การได้กลายเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงรักบนแผ่นดินโลก ซึ่งก็คือ บุตรผู้เป็นที่รักคนหนึ่งของพระเจ้า

10. การเปลี่ยนแปลงรูปร่างและการขึ้นไปพร้อมกับพระเจ้าสู่สวรรค์ชั้นที่สาม และการอยู่เหนือเนื้อหนัง

มีเพียงผู้คนที่สามารถสืบทอดพระพรของพระเจ้าเท่านั้นที่จะได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและถูกทรงรับไว้โดยพระเจ้า ณ เพลานี้ เจ้าได้รับอะไรบ้างหรือยัง?

พระเจ้าได้ทรงทำให้เจ้ามีความเพียบพร้อมไปถึงขั้นไหนแล้ว?

พระเจ้าไม่ได้ทรงทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมโดยการสะสม

การทำให้มนุษย์มีความเพียบพร้อมของพระองค์นั้นมีเงื่อนไข และมีผลลัพธ์ซึ่งมองเห็นได้ชัดเจน

มิใช่เป็นดังที่มนุษย์จินตนาการว่า ตราบที่เขามีความเชื่อในพระเจ้าแล้วไซ้

เขาจะสามารถได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมและได้รับการทรงรับไว้โดยพระเจ้า

และเขาจะสามารถได้รับพระพรและมรดกของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก สิ่งต่างๆ

เหล่านั้นลำบากยากเย็นเหลือเกิน—ไม่ต้องพูดถึงอะไรถึงการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของผู้คนด้วย ในเวลานี้

สิ่งที่พวกเจ้าควรแสวงหาเป็นสำคัญก็คือ การได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าในทุกสรรพสิ่ง

และได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อมโดยพระเจ้าผ่านผู้คน เรื่องราว และสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่เจ้าได้เผชิญ

เพื่อที่สิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงเป็นจะถูกกอบกู้กันขึ้นเป็นพวกเจ้ามากกว่าเดิม

ก่อนอื่นเจ้าต้องได้รับมรดกของพระเจ้าบนแผ่นดินโลก

เช่นนี้เท่านั้นที่เจ้าจะได้กลายเป็นมีสิทธิที่จะสืบทอดพระพรต่าง ๆ ที่มากขึ้นและยิ่งใหญ่ขึ้นจากพระเจ้า

เหล่านี้คือสรรพสิ่งที่พวกเจ้าควรแสวงหา และเป็นสิ่งที่เจ้าควรเข้าใจก่อนอื่นใดทั้งหมด

ตัดตอนมาจาก “พระสัญญาต่อบรรดาผู้ซึ่งได้รับการทำให้มีความเพียบพร้อม” ใน

พระวจนะทรงปรากฏเป็นมนุษย์

รายชื่อผู้เกี่ยวข้อง

A portion of the Scripture quotations are from The Holy Bible-Thai Standard Version, copyright © 2014 by Thailand Bible Society. Used by permission. All rights reserved.

คริสตจักรแห่งพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

เว็บไซต์ข่าวประเสริฐ

<https://th.kingdomsalvation.org>

เว็บไซต์ของเรา

ดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน

YouTube: <https://l.kingdomsalvation.org/th/video>

Facebook: <https://l.kingdomsalvation.org/th/facebook>

Email: contact.th@kingdomsalvation.org